

การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ

นายกอบพงษ์ กุณทิยะ

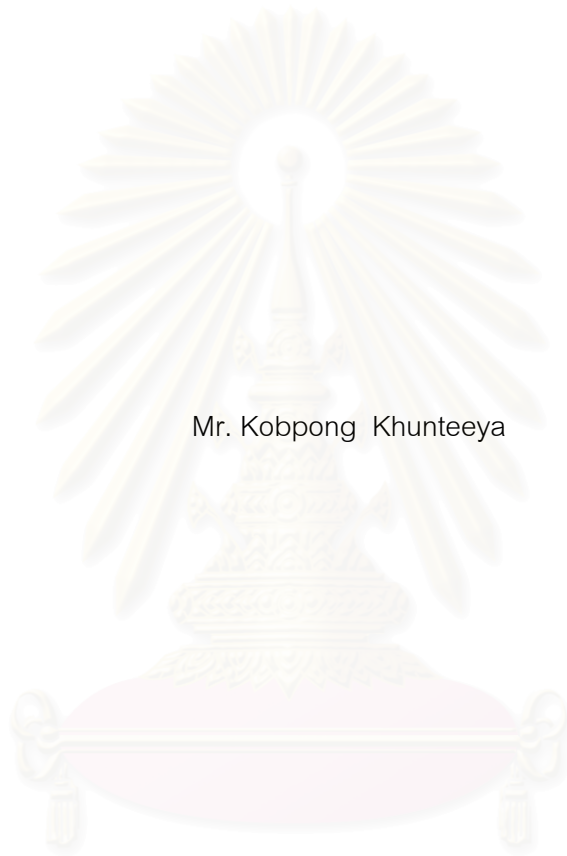
สถาบันวิทยบริการ
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 947 – 17 – 3245 – 7

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

QUESTION AND ANSWER OF SEX EDUCATION IN MASS MEDIA
AS A PUBLIC FORUM

Mr. Kobpong Khunteeya

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Mass Communication

Department of Mass Communication

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 947 – 17 – 3245 – 7

กอบพงษ์ กุณทียะ : การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวที
 สาธารณะ (QUESTION AND ANSWER OF SEX EDUCATION IN MASS MEDIA AS
 A PUBLIC FORUM) อ.ที่ปรึกษา ผศ.ดร.กิตติ กัญภัย, 403 หน้า,
 ISBN 974 – 17 – 3245 – 7

การวิจัยเรื่อง “การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนซึ่งประกอบด้วย สื่อโทรทัศน์ คือ รายการ “ซูรัก ซูรส” สื่อหนังสือพิมพ์ คือ คอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” และคอลัมน์ “เสพสมบัติสม” และสื่ออินเทอร์เน็ต คือ เว็บไซต์ www.clinicrak.com โดยมีเครื่องมือในการวิจัย คือ การศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ผลการศึกษาพบว่า สื่อโทรทัศน์มีรูปแบบการสื่อสารประกอบการสนทนาเรื่องเพศศึกษาเชิงวิชาการแพทย์เป็นลักษณะผสมผสานกับความบันเทิงในการให้ความรู้ ตัวอักษรใช้สำหรับสื่อสารเรื่องเพศในประเด็นเนื้อหาที่ไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียด ส่วนภาพประกอบที่นำเสนอมีทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวโดยมีระดับความใจจางน้อยและเป็นภาพที่ใช้สำหรับการศึกษาในทางการแพทย์ นอกจากนี้ได้เปิดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้รับสารได้มีโอกาสเข้ามาสื่อสารแสดงความคิดเห็นและสื่อสารปัญหาทางเพศ โดยพบเพศที่เข้ามาสื่อสารเป็นชาย – หญิงรักต่างเพศและไม่พบเพศอื่น ๆ สื่อหนังสือพิมพ์พบการสื่อสารผ่านตัวอักษรเท่านั้น โดยนำเรื่องเพศในเชิงวิชาการแพทย์มาเรียบเรียงเน้นการอ่านแล้วเข้าใจได้ง่ายมีความสั้นกระชับไม่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศและพบว่าในเวทีสาธารณะสำหรับการสื่อสารปัญหาทางเพศเท่านั้น โดยมีเพศเข้ามาสื่อสารอย่างหลากหลายมากกว่าสื่อโทรทัศน์ สื่ออินเทอร์เน็ตพบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาผ่านตัวอักษรเป็นหลัก โดยนำเรื่องเพศในทางการแพทย์มาเรียบเรียงเป็นบทความโดยปรับเนื้อหาให้สามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ง่ายมีลักษณะกึ่งความบันเทิง และยังสามารถสร้างสรรค์ตัวอักษรในเชิงศิลปะได้อย่างหลากหลาย ส่วนภาพที่นำมาประกอบมีระดับความใจจางมากกว่าสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ จุดร่วมกันของสื่อทั้ง 3 ประกอบด้วย การให้ความรู้ที่มีลักษณะทางชีววิทยาในหัวเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มากที่สุดเหมือนกัน และนำปัญหาทางเพศที่ส่งมาจากผู้รับสารมาร่วมกำหนดประเด็นในการให้ความรู้เหมือนกันรวมถึงเพศที่เข้ามาสื่อสารปัญหาเป็นหญิงรักต่างเพศยังไม่มีการครอบครัวยุคใหม่ที่เหมือนกัน ในขณะที่จุดต่างของสื่อทั้ง 3 คือ การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในประเด็นเดียวกันสื่อทั้ง 3 มีระดับความสามารถในการให้รายละเอียดได้แตกต่างกัน

นอกจากนี้ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 3 ประกอบด้วย ปัจจัยที่เป็นกลวิธีที่เอื้อต่อการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะประกอบด้วย ผู้ส่งสารเรื่องเพศศึกษา, ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา, การสร้างความน่าเชื่อถือ และปัจจัยเรื่องคุณลักษณะของสื่อที่เอื้อต่อการให้ความรู้ที่แตกต่างกันประกอบด้วย เวลา, พื้นที่, ความถี่ในการนำเสนอ, ลักษณะการเปิดใช้ และการเข้าถึงตัวสื่อ

ภาควิชา การสื่อสารมวลชน
 สาขาวิชา การสื่อสารมวลชน
 ปีการศึกษา 2545

ลายมือชื่อนิสิต
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

##4285205728 : MAJOR MASS COMMUNICATION

KEY WORD : SEX EDUCATION / PUBLIC FORUM / MASS MEDIA

KOBPONG KHUNTEEYA : QUESTION AND ANSWER OF SEX

EDUCATION IN MASS MEDIA AS A PUBLIC FORUM

THESIS ADVISOR : ASST.PROF. KITTI GUNPAI,Ph.D. 403 PAGES,

ISBN 974 – 17 – 3245 – 7

This qualitative study is aimed at comparing the presentation of sex education by means of three mass media categories: television, newspaper, and internet. The subjects include one TV program: “Choo Rak Choo Rot”, two newspaper columns: “Sep Som Arom Mai” and “Sep Som Bo Mi Som”, and one website “www.clinicrak.com”. The approach adopted in the study is content analysis technique with in-depth interview as a research tool.

The findings reveal that by means of television, the oral form is used to discuss sex education in medical technique-cum-entertainment; the symbol is used to communicate sexuality in a general view; and the icon about sex education is also presented in both still and motion, with small degree of explicitness and is mostly applied in medical education. In addition, this program provides a forum for the public to express their opinions and communicate on the topic of sexuality problems. Only heterosexuals are reported to participate in such forum. By means of newspaper, only the symbol pattern of communication is compiled to present the concise content of sex education in medical technique, but there is no sexual arousal. It is also a public forum on sexuality problems but shows more variety of genders who express their view than that on television. By means of internet, the major communicative pattern on sex education is the symbol. This is done by compiling and adjusting the content of sexuality in medical techniques, as well as making it semi-entertaining and comprehensible. The symbol can also be created in various art styles; and the icon applied on the internet is much more explicit than those on television and newspaper. The results further suggest that the three media share certain similarities in that they most generate biological knowledge on sexual intercourse; take the sexual issues raised by the audience into consideration so as to determine the topic; and are most particularly contacted by single female heterosexual. However, the three media are different in terms of level of media competency, which makes them unable to communicate same details to the audience. There are two key factors for sex education presentation in mass media. First is the elements enabling sex education presentation in the public forum which include senders, languages, and accountability. The second factor is the attributes of the media that provide different kinds of knowledge, including time, space, frequency, media use, and accessibility.

Department.....Mass Communication.....

Student's signature.....

Field of study.....Mass Communication.....

Advisor's signature.....

Academic year...2002.....

Co - advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

ในวันที่วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลง ผู้วิจัยขอกราบเท้า ขอบพระคุณมารดาของผู้วิจัยที่มีความเป็นแม่อย่างเปี่ยมล้น ท่านได้มอบความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่นให้กับผู้วิจัยเสมอมาโดยไม่เคยคำนึงถึงความเหน็ดเหนื่อย หรือแม้แต่หลังน้ำตาให้กับผู้วิจัยทุกครั้งที่คุณผู้วิจัยท้อแท้ หมดกำลังใจ และสิ้นหวัง ท่านเป็นดวงไฟเพียงดวงเดียวที่ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกว่าจะต้องไปให้ถึงความสำเร็จ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผศ.ดร.กิตติ กันภัยที่กรุณาเสียสละรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์รวมถึงการให้คำแนะนำและโอกาสที่ดีแก่ผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ ประธานกรรมการที่ให้คำแนะนำอันมีประโยชน์ยิ่ง รศ.อวยพร พานิช ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการเป็นกรรมการและให้คำแนะนำที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้วิจัย รศ.ดร.กาญจนา แก้วเทพที่ได้เปิดโลกทัศน์ทางด้านวิชาการวิทยาศาสตร์อีกทั้งให้คำแนะนำอันมีประโยชน์ยิ่งต่อการวิจัย และการเคี่ยวเข็ญผู้วิจัยทั้งทางตรงและทางอ้อม รศ.ปรารณี วงษ์เทศ ที่ชี้ให้เห็นถึงเรื่องเพศในแง่มุมที่ต่างออกไป อ.ดร.สมสุข หินวิมานสำหรับความช่วยเหลือในการเริ่มต้นเรื่องของพื้นที่สาธารณะ พญ.พรพรรณพิมล หล่อตระกูล, นพ.ออมสิน บุณยภักดิ์, นพ.รุ่งโรจน์ ตรีนิติ ที่ได้สละเวลาให้สัมภาษณ์ และมอบข้อมูลอันมีค่ายิ่งต่อผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณสิริกานต์ กุณทียะ พี่สาวผู้ที่มีความอดทนอดทนอย่างสูงกับความเป็นตัวเองของผู้วิจัย ผศ.ดร.สิทธิสิน - อ.ดร.สกุณณี บวรสมบัติ พี่ชาย และพี่สาวที่สนับสนุนการเรียนในระดับมหาบัณฑิตแก่ผู้วิจัย น.อ.กฤษณะ กุณทียะ และเด็กชายธีรรัตน์ วงศ์สวัสดิ์สำหรับความเป็นครอบครัวที่อบอุ่น พรพรรณ, กิตติพงษ์, จุมพต, สำหรับความเป็นห่วงเสมือนคนในครอบครัว กอบแก้วกาญจนา MC8 และเพื่อน ๆ MC9 สำหรับมิตรภาพที่ดี และที่สำคัญผู้วิจัยคงไม่สามารถที่จะทำงานได้อย่างคล่องตัวหากขาดผู้ช่วยในการสรรหาสิ่งต่าง ๆ สนับสนุนผู้วิจัยที่มาพร้อมกับความรู้สึกดี ๆ จาก สุจรรยา กรธูมา ผู้วิจัยขอขอบคุณบุคคลทั้ง 2 นี้เป็นอย่างมาก คุณเพียงใจ นุตะศรีนทร์ที่มอบความเอ็นดูและเอาใจใส่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี, นำตุ้ยที่ให้ความเป็นห่วงดุจลูกหลาน คุณภารดี ศรีภากำลังใจ ดีๆ ที่มีให้สม่ำเสมอ คุณรุ่งโรจน์, คุณเต็มรักษณ์, คุณสุนิสา และคุณสุภารัตน์สำหรับการถามถึงความก้าวหน้ามาโดยตลอด คุณพรธิดาคำแนะนำที่นำอัศวรชัย ภัทธานุจ สำหรับความช่วยเหลือที่ยอดเยี่ยม คุณสุชาดา สำหรับความเป็นห่วงและข้อเสนอแนะในการช่วยเหลือ

คุณสายชล ไทยรวมมิตรผู้ให้กำลังใจและเห็นถึงความสำคัญของการยื่นเคียงข้างอีกทั้งให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยในหลาย ๆ ด้านมาโดยตลอด คุณชิงชัย - คุณเพลินจิต ไทยรวมมิตรที่เป็นห่วงผู้วิจัยเสมือนบุตรคนหนึ่งและคุณสนใจน้องสาวผู้ไม่เคยปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ "Rudee" สำหรับการจัดหา Sony Vio

อ.วิทยา พานิชล้อเจริญ เพื่อนผู้เป็นกำลังใจแรง, ผลักดัน, สนับสนุน, ให้คำแนะนำในการศึกษาอย่างดียเยี่ยม เพื่อนผู้ที่ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงหนทางแห่งปัญหาที่นำมาซึ่งปัญญาและความสำเร็จ เพื่อนผู้ให้คำแนะนำได้อย่างสารพันปัญหา

ท้ายที่สุด คุณค่าและคุณประโยชน์ทางวิชาการใดที่เกิดแต่วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่บิดาผู้ล่วงลับ "นาวาตรีกำจัด กุณทียะ" ผู้ที่สนับสนุนการเรียนในทุกด้านให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่วัยเด็ก แต่ท่านกลับไม่มีโอกาสรับรู้ถึงความสำเร็จทางการศึกษาของผู้วิจัยแม้แต่ครั้งเดียว

กอบพงษ์ กุณทียะ

เมษายน 2546

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ณ
สารบัญแผนภูมิ.....	ด
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหำนำการวิจัย.....	10
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	11
ข้อสันนิษฐานเบื้องต้น.....	11
ขอบเขตของการวิจัย.....	11
นิยามศัพท์.....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
2.1 แนวคิดเรื่องเพศศึกษา.....	15
2.2 แนวคิดเรื่องสื่อในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ.....	21
2.3 แนวคิดเรื่องสื่อคือสาร.....	27
2.4 แนวคิดเรื่องการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์.....	30
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	39
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	40
3.1 หน่วยการวิเคราะห์.....	40
3.2 ประชากร.....	41
3.3 กลุ่มตัวอย่าง.....	41
3.4 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	43

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
3.6 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล.....	44
3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
3.8 การตรวจสอบข้อมูล.....	45
3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
3.10 การนำเสนอข้อมูล.....	46
บทที่ 4 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน.....	47
4.1 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์.....	47
4.1.1 รูปแบบของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบ ในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์.....	50
4.1.2 ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบ ในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์.....	57
4.1.3 ลักษณะของเพศสภาวะที่พบ ในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์.....	89
4.1.4 ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์.....	95
4.1.5 สรุปผลการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะ ของสื่อโทรทัศน์.....	124
4.2 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์.....	128
4.2.1 รูปแบบของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะ ของสื่อหนังสือพิมพ์.....	128
4.2.2 ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะ ของสื่อหนังสือพิมพ์.....	130
4.2.3 ลักษณะของเพศสภาวะที่พบในเวทีสาธารณะ ของสื่อหนังสือพิมพ์.....	154
4.2.4 ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะ ของสื่อหนังสือพิมพ์.....	159

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

4.2.5	สรุปผลการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะ ของสื่อหนังสือพิมพ์.....	174
4.3	การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต.....	177
4.3.1	รูปแบบของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะ ของสื่ออินเทอร์เน็ต.....	180
4.3.2	ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะ ของสื่ออินเทอร์เน็ต.....	184
4.3.3	ลักษณะของเพศสภาวะที่พบในเวทีสาธารณะ ของสื่ออินเทอร์เน็ต.....	224
4.3.4	ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะ ของสื่ออินเทอร์เน็ต.....	245
4.3.5	สรุปผลการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะ ของสื่ออินเทอร์เน็ต.....	262
บทที่ 5	การเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ที่นำเสนอพบเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน.....	265
5.1	การเปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน.....	265
5.2	การเปรียบเทียบการลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากการสนทนา และบทความที่ปรากฏในสื่อมวลชน.....	272
5.3	การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน.....	278
5.4	การเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากประเด็นปัญหาในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน.....	291
5.5	การเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน.....	299
5.6	การเปรียบเทียบความสอดคล้องการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศ.....	304

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
5.7 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วม และเพศสภาวะที่พบในสื่อมวลชน.....	310
5.7.1 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมของเพศสภาวะในแต่ละสื่อ.....	310
5.7.2 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศ ในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน.....	314
5.8 สรุปผลการเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา.....	317
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	323
การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์.....	324
การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์.....	329
การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต.....	334
สรุปการเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่นำเสนออบทเวทีสาธารณะ ของสื่อมวลชน.....	340
การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน.....	345
การเป็นเวทีสาธารณะในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา.....	351
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	354
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	354
ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต.....	356
รายการอ้างอิง.....	357
เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาภายในรายการ “ซูรัก ซูรส”.....	362
ตารางลงรหัส.....	369
ภาคผนวก.....	358
ประวัติผู้วิจัย.....	403

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงคุณลักษณะต่าง ๆ ของสื่อในอดีตที่นำเสนอเรื่องเพศ.....	4
4.1 แสดงการใช้ภาพประกอบเนื้อหาที่ให้การสนับสนุนประกอบการอ้างอิง (Refer) ในการ สนทนา.....	55
4.2 แสดงการใช้ภาพประกอบเนื้อหาในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา.....	56
4.3 แสดงรายชื่อตอนที่น่าสนใจเรื่องเพศศึกษาและประเภทของเนื้อหาที่พบ.....	63
4.4 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากการสนทนา ในช่วง “คุยกันเรื่องเพศ”.....	72
4.5 แสดงจำนวนประเด็นคำถามที่พบในแต่ละหัวเรื่อง จากช่วง “ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2”.....	79
4.6 แสดงจำนวนประเด็นคำแนะนำที่พบในแต่ละหัวเรื่อง จากช่วง “ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2”.....	88
4.7 แสดงลักษณะของเพศสภาวะ และอายุ ที่เข้ามาในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น.....	92
4.8 แสดงลักษณะของเพศสภาวะ และอายุ ที่เข้ามาในฐานะประสบปัญหาทางเพศ.....	93
4.9 รายนามวิทยากรผู้สนทนาให้ความรู้และไขปัญหาทางเพศ ในรายการ “ชูรัก ชูรส”.....	98
4.10 แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์.....	101
4.11 แสดงกลวิธีการใช้เรื่องจริงมานำเสนอ.....	104
4.12 ตัวอย่างการแสดงหลักฐานคำถามที่มาจากสายด่วนสุขภาพจิต 1667.....	106
4.13 ตัวอย่างการแสดงหลักฐานคำถามที่มาจากรายการวิทยุ.....	107
4.14 ตัวอย่างการแสดงหลักฐานคำถามที่มาจากจดหมาย.....	108
4.15 ตัวอย่างการแสดงหลักฐานคำถามที่มาจาก www.2475.com.....	108
4.16 แสดงปริมาณผู้ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศ จากแต่ละช่องทางของการสื่อสาร.....	121
4.17 สรุปข้อค้นพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ของสื่อโทรทัศน์ “รายการชูรัก ชูรส”.....	125

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 แสดงจำนวนลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ในภาพรวมของแต่ละบทความในคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย”.....	131
4.19 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้ เรื่องเพศจากการเนื้อหาในคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย”	138
4.20 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของคำถามปัญหา ทางเพศจากคอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต”.....	146
4.21 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องคำแนะนำปัญหา ทางเพศจากคอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต”.....	153
4.22 แสดงช่วงอายุของเพศสภาวะที่พบจากคอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต”.....	156
4.23 แสดงอาชีพ และลักษณะของเพศสภาวะ ที่สามารถระบุได้ในคอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต”.....	158
4.24 แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์.....	164
4.25 สรุปข้อค้นพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์.....	175
4.26 แสดงจำนวนบทความที่นำมาศึกษา.....	188
4.27 แสดงจำนวนลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในสื่อ อินเทอร์เน็ต.....	189
4.28 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศ จากการเนื้อหาในแต่ละบทความ.....	200
4.29 แสดงห้องสนทนา ประเด็นที่ใช้สนทนาในการสนทนา วันที่เก็บข้อมูล และจำนวนคำถามที่พบในแต่ละห้อง.....	205
4.30 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องคำถาม ปัญหาทางเพศจากห้องสนทนา.....	214
4.31 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องคำแนะนำปัญหา ทางเพศจากห้องสนทนา.....	223
4.32 แสดงลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในห้องสนทนา.....	238
4.33 แสดงอายุ และอาชีพของเพศสภาวะที่สามารถระบุได้จากห้องสนทนา.....	239

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.34 แสดงปริมาณเพศสภาวะทั้งหมดที่เข้ามาตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ และเพศสภาวะที่เข้ามาให้คำแนะนำกระทู้ หรือแสดงความคิดเห็นปัญหาทางเพศ.....	242
4.35 แสดงอายุของผู้ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะ ผู้ประสบปัญหาทางเพศที่สามารถระบุได้.....	244
4.36 แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสืออินเทอร์เน็ต.....	252
4.37 สรุปข้อค้นพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต.....	263
5.1 เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในการให้ความรู้ เรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์.....	266
5.2 เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในการให้ความรู้ เรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	268
5.3 เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในการให้ความรู้ เรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์.....	269
5.4 เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในการให้ความรู้ เรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต.....	271
5.5 เปรียบเทียบการลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ในภาพรวมจากสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์.....	273
5.6 เปรียบเทียบการลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ในภาพรวมจากสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	275
5.7 เปรียบเทียบการลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ในภาพรวมจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์.....	276
5.8 เปรียบเทียบการลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ในภาพรวมจากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	278
5.9 เปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์.....	279
5.10 เปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	281

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.11	เปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์..... 282
5.12	เปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต..... 284
5.13	เปรียบเทียบเนื้อหาในการให้ความรู้ ของสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์..... 288
5.14	เปรียบเทียบเนื้อหาในการให้ความรู้ ของสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต..... 290
5.15	เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากประเด็นปัญหาที่พบจากสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์..... 292
5.16	เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากประเด็นปัญหาที่พบจากสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต..... 293
5.17	เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากประเด็นปัญหาที่พบจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์..... 295
5.18	เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากประเด็นปัญหาจากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต..... 297
5.19	แสดงประเด็นปัญหาทางเพศที่เหมือนกัน ในสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต..... 298
5.20	เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์..... 300
5.21	เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต..... 301
5.22	เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์..... 303
5.23	เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากประเด็นคำแนะนำจากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต..... 304
5.24	การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาของความรู้เรื่องเพศ ที่พบจากสื่อโทรทัศน์..... 306

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.25 การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาของความรู้เรื่องเพศ ที่พบจากสื่อหนังสือพิมพ์.....	307
5.26 การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาของความรู้เรื่องเพศ ที่พบจากสื่ออินเทอร์เน็ต.....	308
5.27 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วม ในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์.....	310
5.28 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วม ในสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	311
5.29 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วม ในสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์.....	312
5.30 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วม ของเพศสภาวะที่พบในสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	313
5.31 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์.....	314
5.32 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารในสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	315
5.33 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารในสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์.....	316
5.34 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารในสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	317
5.35 สรุปผลการเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน.....	319

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1.1 ภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังที่วัดบางยี่ขัน.....	2
4.1 การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านการสนทนาในรายการ “ซูรัก ซูรส”.....	51
4.2 การใช้ตัวอักษรในใจเกิดช่วงคิดคนละมุม และอักษรในช่วงคิดคนละมุม.....	52
4.3 ภาพการใช้ตัวอักษรในใจเกิดสาระความรู้เรื่องเพศศึกษา.....	52
4.4 ภาพสัญลักษณ์ของผู้ให้การสนับสนุนรายการจากภาครัฐ ที่ปรากฏในรายการ.....	103
4.5 ภาพหน้าแรกของ www.clinicrak.com	177
4.6 ลักษณะของภาพประกอบบทความ.....	182
4.7 การใช้ภาพการ์ตูนในการประกอบบทความ.....	183
4.8 ลักษณะของภาพที่แสดงการสาธิต.....	183
4.9 การนำเสนอเนื้อหาที่ล่อแหลมในสังคมไทย.....	202

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
2.1 กรอบอ้างอิงในการสร้างทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อและสังคม : การแทรกตัวของสื่อระหว่างประสบการณ์ส่วนบุคคล กับเหตุการณ์ที่ห่างไกล และแรงผลักดันทางสังคม.....	26
2.2 ภาพจำลองรูปแบบการสื่อสารบน World Wide Web.....	33
4.1 แสดงขนาดของพื้นที่ และความสามารถในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา.....	115
4.2 แสดงรูปแบบ(Pattern) ของจดหมายที่ส่งเข้าร่วมในสื่อหนังสือพิมพ์.....	139
4.3 แสดงจำนวนคำถามที่พบในแต่ละห้องสนทนาของ www.clinicrak.com	206
4.4 แสดงจำนวนของบทความที่มาจากแหล่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ต.....	246

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สาเหตุที่มนุษย์ยังคงสามารถดำรงเผ่าพันธุ์ของตน จากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันนั้น ประการหนึ่งเนื่องมาจากสัญชาตญาณทางเพศที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมทางเพศเพื่อการสืบเชื้อสาย ซึ่งสัญชาตญาณทางเพศนี้เป็นปัจจัยพื้นฐานตามธรรมชาติที่สุดที่มีอยู่ในตัวมนุษย์เราแต่กำเนิด หากแต่ว่าการที่เราจะพูดคุยสื่อสารเรื่องตามธรรมชาติ หรือ “เรื่องเพศ” นี้ในสังคมไทยแล้ว ด้วยบรรทัดฐานทางสังคมที่หยิบยกเรื่องเพศไว้ว่า เป็นเรื่อง “ในที่ลับหูลับตาคน” เป็นเรื่อง “ในมุ้ง” เป็นเรื่อง “ส่วนตัว” ที่น่าจะอายไม่ควรที่จะนำมาพูดหรือแสดงออกกันอย่างชัดเจน “ตรงไปตรงมา” และ “โจ่งแจ้ง” ใน “ที่สาธารณะ” หากใครพูดในที่สาธารณะ ก็อาจถูกมองว่าเป็นคนทะเล้งบ้าง ลามกบ้าง

มองย้อนกลับไปในอดีต เรื่องเพศที่ถือว่าเป็นเรื่อง “ในที่ลับหูลับตาคน” หรือเรื่องใน “ในมุ้ง” นั้น กลับปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในที่สาธารณะ โดยรูปแบบที่ปรากฏนั้นมีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถพบเห็นได้จาก 1. ภาพจิตรกรรมฝาผนังหรือที่เรียกว่า “ภาพกาก” 2. วรรณคดีไทย 3. บทเพลงพื้นบ้านหรือที่เรียกว่า “บทเพลงปฏิพากย์”

ภาพจิตรกรรมฝาผนังหรือ “ภาพกาก” อันปรากฏอยู่ในวัดต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด โดยมักจะเขียนให้เห็นภาพร่างกาย อวัยวะเพศตลอดไปจนถึงการ “เสพสังวาส” ดังที่ปรากฏให้เห็นในวัดบางยี่ขัน (ตามภาพตัวอย่าง) เขตกรุงเทพมหานครที่สร้างขึ้นในรัชกาลที่ 3 โดยนิวัต กองเพียร (2541) ได้บรรยายถึงภาพจิตรกรรมนี้ว่า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพประกอบที่ 1.1 ภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังที่วัดบางยี่ขัน

“ เป็นภาพที่วางองค์ประกอบได้งดงามมาก รวมทั้งการให้สีที่กลมกลืนออกหวานได้บรรยากาศแห่งการสังวาส ผู้ชายเป็นสีชมพูเกือบน้ำตาล ฝ่ายหญิงสีเนื้อนวลเนียน มือหนึ่งเกาะกุมเอวไว้มั่น มือหนึ่งโอบหลังไหล่กระชับ ยกขาทั้งสองข้างขึ้น สันเท้ากดที่ก้น กอຍของชายหนุ่ม ปลายนิ้วเกร็งกรีดเป็นแผล ฝ่ายชายแนบหน้าลงติดปาก สัมผัสเพียงแผ่วเบา ไม่เห็นปากหญิงสาว เพราะกำแพงบัง.....ดวงตาของหญิงสาวที่โผล่พ้นเหลี่ยม กำแพงมาเพียงข้างเดียว นั้น บอกอะไรได้หลายอย่างทั้งทหุรรษ์ และระคนกลัวอยู่ครามครัน ส่วนสายตาชายหนุ่มนั้นเขม็งได้ที่ ใบหน้าของหญิงสาวที่โผล่พ้นกำแพงออกมาเพียงเสี้ยว ด้วยเส้นเพียงสามเส้น แต่บอกอารมณ์ได้อย่างหน้าชื่นชมในฝีมือช่าง เส้นวงหน้า เส้นจมูก ตาและคิ้วงาม และมีอารมณ์รัญจวนใจ”

วรรณคดี เรื่องเพศที่ปรากฏในวรรณคดีไทยนั้น เป็นรูปแบบของวัฒนธรรมการใช้ภาษา เล่นสำนวนโวหาร เปรียบเทียบ เรื่องเพศในเชิง “สังวาส” โดยที่เรียกบทดังกล่าวว่า “บทอัศจรรย์” ดังที่ปรากฏใน พระอภัยมณี ชุนช้างชุนแผน และลิลิตพระลอ ที่ถือว่าเป็นบรมครูทางบทอัศจรรย์ ที่กล่าวไว้ด้วยดังนี้

“...กรเกี่ยวกรอกดเคื้อ เนื้อแนบเนื้อโอเนื้อ
อ่อนเนื้อเอาใจ

พักตราไสใหม่หม่า หน้าแนบหน้าโอหน้า
 หนุ่มหน้าสะสม
 นมแนบนมหนึ่งน้อง ท้องแนบท้องโอท้อง
 อ่อนท้องทรวงสมร.....
 ลบองบรรพ์หลากเหล่น บเหน้อยบได้เว้น
 เข้มชู้สมสมร
 ดุจอัสดรเห็นห้า แร่งเร้งเริงฤทธิ์กล้า
 เร่งเร้งฤยาเวาร์
 ดุจสารเมามันบ้า งาไล่แทงวงคว่า
 อยู่คลุกเคล้าเอา
 ประเล้าโลมอ่อนไต้ แก้วเพื่อเคยเรียมไต้
 ยากด้วยเยาวมาลย์
 เอ็นควานอย่างพริ่อง เชิญพระนุชนิมน้อง
 อดพีไว้เอาบุญ ก่อนเทอญฯ

(กระทรวงศึกษาธิการ, กองวิชาการ, 2520.130-132)

ส่วนบทเพลงพื้นบ้านหรือ “บทเพลงปฏิพากย์” พบได้ในทั่วทุกภาพของ
 ประเทศ และมักจะมีเรื่องความรัก ความใคร่รวมไปถึงเรื่องเพศเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ในเนื้อหาของ
 บทเพลงนั้นจะสื่อไปในทางสองแง่ และร้องรำน่าเสนอเรื่องเพศกันอย่างตรงไปตรงมา อาศัยการใช้
 ศิลปะของภาษาในรูปถ้อยคำเชิงสังวาส (erotic words) ผ่านไหวพริบปฏิภาณของกวีชาวบ้าน ที่
 เรียกกันว่า “พ่อเพลง” และ “แม่เพลง” ออกมาร้องรำน่ากันอย่างสนุกสนาน ครื้นเครง ดังเพลงฉ่อย
 และเพลงอีแซวที่ว่า

แต่พอกระทบสวดยเคยกระไรเขาทับ แม่สาวน้อยน้องก็รับ เข้าท่า
 แต่พอกระทบหัวอกมาโดนแขน แม่สาวน้อยน้องก็แค้น ต้นขา
 (เพลงฉ่อย)

ถ้าจูบแก้มซ้ายจะเอียงไปหา พี่จูบแก้มขวาจะเอียงไปให้
 ถ้าหากแก้มบนขวัญใจไม่ว่าง พี่จะจูบแก้มล่างอีกสักด้วยเป็นไร
 (เพลงอีแซว สำนวนที่สอง)
 (สุกัญญา สุจฉายา, 2525:109)

นอกจากเพลงพื้นบ้านแล้ว ในการละเล่นพื้นบ้านของไทย เช่น การละเล่นที่จับมอญซ่อนผ้า ซึ่งเป็นการละเล่นที่เปิดโอกาสให้หนุ่มสาวพูดคุย แสดงความใกล้ชิดสนิทสนม และถูกเนื้อต้องตัวกันได้ ไม่ว่าจะเป็นการจับมือถือแขน (การละเล่นที่จับ) การวิ่งไปปล้ำ (การละเล่นมอญซ่อนผ้า) โดยไม่ถือว่ามีผิดประเพณี (ปราณี วงศ์เทศ, 2526: อ่างในตรีบุษ วีระเวสส์, 2539)

จากการนำเสนอเรื่องเพศที่ปรากฏในสื่อดั้งเดิมทั้ง 3 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เบื้องต้นถึงคุณลักษณะของตัวสื่อในมิติต่าง ๆ โดยได้แจกแจงตามตารางดังนี้

ภาพจิตรกรรมฝาผนัง	วรรณกรรม	บทเพลงปฏิพากย์และการละเล่น
- เป็นภาพวาด (icon)	- ใช้ตัวอักษร (symbol)	- ใช้ภาษาพูด (oral), และการแสดงออก (Action)
- นำเสนอเรื่องเพศในเชิงสังวาสและพฤติกรรมตามวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมนั้น ๆ	- นำเสนอเรื่องเพศเชิงสังวาสด้วยกลวิธีอุปมาเปรียบเทียบ ร้อยเรียงเป็นเรื่องราว	- นำเสนอเรื่องเพศทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบไปด้วยเรื่องการเกี่ยวพาราสีและเชิงสังวาส
- เป็นสื่อที่อยู่กับที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้	- เป็นสื่อของ “ชนชั้นที่มีอภิสิทธิ์” (ต้องรู้วิธีเขียนและอ่านหนังสือ)	- เป็นสื่อบุคคลที่มีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละท้องถิ่นแต่ละภูมิภาคของประเทศ (การใช้ภาษา)
- การเข้าถึงตัวสื่อได้ต้องไปที่วัดที่ปรากฏภาพเหล่านั้นอยู่	- ตัวสื่อถูกจำกัดอยู่ในเฉพาะชนชั้นนำเท่านั้น	- การแสดงออกของตัวสื่อขึ้นอยู่กับโอกาสและช่วงเวลา (time & space) เช่น เทศกาล สงกรานต์, การลงแขกเกี่ยวข้าว, งานทอดผ้าป่า
- สามารถเปิดรับสื่อได้พร้อมกันหลายคนในเวลาเดียวกันและไม่จำเป็นต้องอ่านออกเขียนได้แต่ขาดการมีส่วนร่วม (interact)	- มีลักษณะการใช้ที่เป็นส่วนตัว (individualized)	- สามารถเปิดรับสื่อได้พร้อมกันหลายคนในเวลาเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องอ่านออกเขียนได้และสามารถมีส่วนร่วมได้ (interact)

ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงคุณลักษณะต่าง ๆ ของสื่อในอดีตที่นำเสนอเรื่องเพศ

เมื่อพิจารณาการนำเสนอเรื่องเพศ ที่ออกสู่ที่สาธารณะ ในอดีตผ่านสื่อดั้งเดิมทั้ง 3 จะพบว่า มีบางประเด็นที่ร่วมกัน และ มีบางประเด็นที่แตกต่างกัน ในประเด็นที่ร่วมกันนั้น เช่น เนื้อหาในสื่อทั้ง 3 มีเรื่องเพศในเชิงสังวาสเป็นส่วนประกอบในการนำเสนอ ทั้งที่แสดงให้เห็น

เป็นเรื่องตลกมากกว่าที่จะมีนัยยะส่อไปในทางกามารมณ์ (ภาพกาก) ซึ่งมีความแตกต่างจากรูปแบบการนำเสนอภาพแบบนี้ในวัฒนธรรมอินเดีย ญี่ปุ่นและจีนที่มุ่งสนองกามารมณ์อย่างชัดเจน (สมสุข หินวิมาน, 2540 : 137) และตอบสนองทางอารมณ์ในเชิงลดความเครียด (Tension) ของสัญชาติญาณทางเพศเพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย ดังในการละเล่นแบบพื้นบ้านที่เปิดโอกาสให้หนุ่มสาวได้มีโอกาสจับมือถือแขน (การละเล่นตีจับ) หรือไล่ปล้ำ (การละเล่นมอญซ่อนผ้า) และเปิดโอกาสให้หนุ่มสาวได้ใกล้ชิดสนิทสนม ซึ่งอาจนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อไป

คุณลักษณะของสื่อมีลักษณะเป็นสื่อบุคคล (พ่อเพลง ,แม่เพลง) , สื่อพื้นบ้าน (การละเล่น) สื่อเฉพาะกลุ่ม(วรรณคดี) ซึ่งสื่อเหล่านี้ ไม่มีศักยภาพหรือความสามารถที่จะแพร่กระจายไปอย่างเป็นวงกว้างในสังคม อีกทั้งการเข้าถึงตัวสื่อของผู้คนในสังคม ต่างก็มีข้อจำกัดด้วยคุณลักษณะของสื่อดังกล่าวข้างต้น และบริบททางสังคมในขณะนั้น เช่น “ภาพกาก” เป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีสภาพคงอยู่กับที่ ไม่สามารถที่จะแพร่กระจายหรือเคลื่อนย้ายได้ ผู้รับสารต้องเดินทางมาสัมผัสรับรู้เห็นสารนั้นด้วยตนเอง

บทเพลงปฏิพากย์ เป็นสื่อที่มีความเป็นเอกลักษณ์ค่อนข้างเด่นชัด โดยในแต่ละท้องถิ่นก็จะมีลักษณะแตกต่างกันออกไป ในแง่ของการใช้ภาษา(ท้องถิ่น) ในการสื่อสารซึ่งภาษานั้นได้เป็นตัวตัดแบ่งการรับรู้ และการเข้าใจของคน ดังนั้นคงจะเป็นการไม่ง่ายนัก ที่คนเมืองเหนือจะสามารถเปิดรับ บทเพลงปฏิพากย์ของคนทางภาคใต้ได้อย่างเข้าใจ และสนุกสนานเหมือน ๆ กัน

ส่วน “บทอัศจรรย์” ในวรรณคดีนั้นเนื่องด้วยเป็น “สื่อของชนชั้นที่มีอภิสิทธิ์” หมายความว่า ต้องเป็นชนชั้นนำในสังคม หรือสถาบันเจ้านายชั้นสูง ที่มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ซึ่งบริบททางสังคมในขณะนั้น ประชาชนทั่ว ๆ ไปยังไม่มีความรู้ในการอ่านหนังสือ หรือรู้หนังสืออย่างกว้างขวาง เช่นในปัจจุบัน ดังนั้น สื่อ “วรรณคดี” จึงถูกจำกัดในแง่ของการเข้าถึงของสามัญชนทั่ว ๆ ไป ในขณะเดียวกันสื่ออื่น ๆ ไม่มีความจำเป็นที่ผู้รับจะต้องมีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ เพียงแต่มีประสาทสัมผัสในการรับรู้ที่เป็นปกติก็สามารถที่จะเปิดรับสื่ออื่น ๆ ข้างต้นได้

เมื่อสังคมโลกได้ก้าวข้ามมาจากยุคเกษตรกรรม เข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ถูกนำมาใช้พัฒนาด้านต่าง ๆ และเข้ามามีบทบาทสำคัญกับชีวิตของคนเรามากขึ้น รวมทั้งการเกิดขึ้นของสื่อยุคใหม่ก็มีผลพวงมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ด้วย โดยเริ่มจาก

การผลิตแทนพิมพ์ขึ้นเป็นผลสำเร็จ จึงนับเป็นจุดเริ่มต้นของสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ หลังจากนั้นสื่อภาพยนตร์, วิทยุกระจายเสียง, วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตจึงเกิดต่อกันมาโดยลำดับ และสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ยังคงมีการนำเสนอเรื่องเพศอีกเช่นกัน แต่มีความแตกต่างไปจากสื่อดั้งเดิมในยุคเกษตรกรรม กล่าวคือ สื่อในยุคเกษตรกรรมนั้นมีคุณลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นสื่อที่มีขนาดเล็กที่ไม่มีคุณลักษณะของสื่อเพื่อมวลชน (mass) และขาดศักยภาพที่จะแพร่กระจายข่าวสารเนื้อหา เรื่องเพศได้อย่างเป็นวงกว้าง ในขณะที่สื่อใหม่ในยุคอุตสาหกรรมนั้น เป็นสื่อที่มีขนาดใหญ่และมี คุณลักษณะเป็นสื่อเพื่อมวลชน (mass) มากขึ้น พร้อมด้วยศักยภาพที่จะแพร่กระจายข่าวสาร เนื้อหา เรื่องเพศได้อย่างเป็นวงกว้าง และอาจกล่าวได้ว่า ในสื่อบางประเภทนั้น สามารถแพร่กระจายข่าวสารเนื้อหาเรื่องเพศได้อย่างไร้พรมแดน

ในสังคมไทยนั้น สื่อสมัยใหม่ที่ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการนำเสนอเรื่องเพศเป็นอันดับแรกนั้น ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ โดยมีวิวัฒนาการในการนำเสนอเรื่องเพศของนิตยสารและหนังสือพิมพ์ ดังที่พินิจ ศุภมัสดุอังกูร (2528) ได้ทำการแบ่งช่วงของวิวัฒนาการออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงแรก : พ.ศ. 2387 – 2475 นวนิยายจุดเริ่มต้นที่มีการสอดแทรกเนื้อหาเรื่องเพศ ช่วงที่สอง: พ.ศ. 2475 – 2490 นวนิยายรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศ ช่วงที่สาม : พ.ศ. 2490 – 2527 กำเนิดนิตยสารเพศศึกษา หากจำแนกเนื้อหาเรื่องเพศที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ตามช่วงระยะเวลาข้างต้นแล้ว สามารถที่จะจำแนกเนื้อหาออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1.1 เนื้อหาสาระเรื่องเพศในเชิงวิชาการ

นำเสนอด้วยวิธีการเขียนตอบปัญหา เช่นข้อเขียนเชิงตอบปัญหา “อธิบายปัญหา ความขัดข้อง” ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือขวัญาน หรือการให้ความรู้ในรูปแบบของบทความและตอบปัญหาในนิตยสาร “ปัญหาชีวิต” เช่น บทความเรื่อง “อัตตคามกิริยาในบุรุษและสตรี” เป็นการตอบปัญหาชีวิตส่วนตัว เรื่องของสามีภรรยาเป็นต้น นอกจากนั้นแล้วยังมีการจำกัดเรื่องของอายุในการรับรู้เรื่องเพศอยู่บ้าง ดังเช่นหนังสือเรื่อง “จดหมายนายแพทย์ถึงลูกสาว” ที่เขียนโดย ประยูร เวชพงศ์ผู้เขียนกล่าวไว้ในคำว่า “หนังสือเล่มนี้ไม่เหมาะสำหรับเด็กผู้หญิงที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี” เนื้อหาของหนังสือกล่าวถึง การสืบพันธุ์ของพืชมนุษย์ การเกิดของมนุษย์ การพัฒนาของเด็กหญิงตั้งแต่อายุ 12 ปี จนกระทั่งแต่งงาน คลอดบุตรและเลี้ยงดูบุตร (ประยูร เวชพงศ์, 2524 อ้าง ในพินิจ ศุภมัสดุอังกูร, 2528:27) และในนิตยสารวิทยาศาสตร์ทางเพศตีพิมพ์คำว่า “จำหน่ายเฉพาะผู้ที่บรรลุนิติภาวะแล้วเท่านั้น (for adult only)” ไว้บนหน้าปก สาระของนิตยสารเล่มนี้เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ในรูปแบบของบทความทางวิชาการและการตอบปัญหาทางเพศ

จึงสามารถสรุปได้ว่าเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษา ในเชิงวิชาการทางสื่อสิ่งพิมพ์ ในระยะแรกเริ่มนั้น ส่วนมากมักนำเสนอในรูปแบบของบทความทางวิชาการ และการตอบปัญหา นอกจากนี้บางฉบับ ยังมีการกำหนดอายุของผู้อ่านด้วย

1.2 สารเรื่องเพศในเชิงตอบสนองความต้องการทางอารมณ์

การนำเสนอเรื่องเพศในเชิงตอบสนองทางอารมณ์นั้น เริ่มจากเรื่องโป๊เล่าสู่กันฟัง แบบปากต่อปาก แล้วจึงขยายตัวมาสู่เรื่องโป๊ในสื่อสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีเรื่องโป๊ที่แปลและดัดแปลงมาจากนิยายโป๊ของต่างประเทศ หลังจากนั้น จึงมีการพัฒนาการนำเสนอเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ เรื่องโป๊พร้อมภาพประกอบ เช่น เรื่อง “ความรักของโสเภณี” เรื่อง “มาซิดิสม์หญิงที่มีสุขด้วยตะพุด และแซ่” หรือ แม้แต่นิตยสารท่องเที่ยวสัปดาห์ ก็ยังนำเสนอนวนิยายอิงเรื่องเพศ เรื่อง “วราหมีเมียเสียแล้ว” แต่โดยวรรณกรรม ซึ่งมีบทประเล้าประโลมอย่างชัดเจน นิตยสารฉบับนี้ปัจจุบันคือนิตยสาร “อนุสาร อสท.” (พินิจ ศุภมาสดุอังกูร, 2528:29)

ภายหลังจากที่เทคโนโลยีได้ถูกนำมาใช้ในการผลิตแทนพิมพ์ และพลิกโฉมหน้าของการสื่อสารให้มีลักษณะสมัยใหม่มากขึ้น สื่อสิ่งพิมพ์นับได้ว่าเป็นสื่อตัวแรก ที่นำเสนอรูปแบบเนื้อหาที่แตะต้องเรื่องเพศโดยตรงไปตรงมา (problem oriented) จากนั้นเนื้อหาเรื่องเพศจึงถูกเคลื่อนย้ายมาสู่ สื่อภาพยนตร์, วิทยุกระจายเสียง, วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตตามลำดับ โดยที่เนื้อหาเรื่องเพศในสื่อภาพยนตร์นั้น ถูกนำมาผลิตเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของภาพยนตร์ ซึ่งผลิตและออกฉายโดยคนไทย โดยที่มีฉากโป๊ให้เห็นนั้นเพิ่งปรากฏชัดเจนเมื่อ 40 – 50 ที่ผ่านมานี้เอง (กิตติกันภัย, 2535 : 3)

ส่วนการนำเสนอเรื่องเพศที่ปรากฏในสื่อวิทยุ นั้น มักจะถูกสอดแทรกอยู่ในบทเข้าพระเข้านางทางละครวิทยุ ที่พบได้ทางคลื่นความถี่ในระบบ AM เท่านั้น ในความถี่ระบบ FM นั้นก็ได้มีการออกอากาศเรื่องเพศที่มีทิศทางของการให้ความรู้ ตลอดจนให้คำปรึกษาปัญหาทางเพศ ในรายการ Ninety-Four Radio Clinic ช่วงเพศศึกษา และนับได้ว่าเป็นเพียงรายการเดียว ที่นำเรื่องเพศออกมานำเสนอ ในรูปแบบของเพศศึกษาอย่าง “ตรงไปตรงมา” และ “ใจแจ้ง” ซึ่งรายการดังกล่าวนี้ ได้ทำการปิดตัวลงไปในปี 2539

ในสื่อวิทยุโทรทัศน์นั้น ก็ได้มีการนำเสนอเรื่องเพศเช่นกันโดยจะสอดแทรกอยู่ในละครโทรทัศน์ (soap opera) เช่นบทเข้าพระเข้านางระหว่างพระเอก กับ นางเอก ฉากการปลุก

ปล้ำ หรือการแต่งกายด้วยชุดหวมหวิวของตัวอิจฉา เป็นต้น แต่ทั้งนี้ระดับของความเข้มข้นตรงไปตรงมาในการนำเสนอ นั้น ยังมีการควบคุม (censor) อยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีการนำเสนอเรื่องเพศ โดยที่ผลการวิจัยเรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์ ช่วงปี 2525 – 2536 พบว่า มีการนำเสนอเรื่องเพศในงานภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นมากกว่าในอดีตที่ผ่านมา

จึงอาจสรุปได้ว่าการนำเสนอเรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์ที่ผ่านมานั้น โดยส่วนใหญ่มีเนื้อหาหลักที่มุ่งตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ เพื่อความบันเทิงมากกว่าที่จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ดังที่ยังคงปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ หรือที่เคยปรากฏในสื่อวิทยุกระจายเสียง ในขณะที่เรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์นั้น มีสัดส่วนที่น้อยกว่า เมื่อนำมาเปรียบเทียบการนำเสนอในรูปแบบของการตอบสนองทางอารมณ์ ประกอบกับไม่ได้เป็นรายการที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่เป็นการเฉพาะ กล่าวคือ เรื่องเพศศึกษานั้น ถูกนำเสนอเป็นครั้งคราวในรายการที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ซึ่งเนื้อหาของรายการประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการนำเสนอปัญหาความเจ็บป่วยทางร่างกาย โรคภัยต่าง ๆ มากกว่าที่จะเน้นเรื่องเพศศึกษา เช่น รายการปัญหาชีวิตและสุขภาพที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. เป็นต้น

ปัจจุบันผู้คนในสังคมเริ่มให้ความสำคัญ ในเรื่องการเติมเต็มความสมบูรณ์ของการใช้ชีวิตคู่ โดยเฉพาะในเรื่องของเพศสัมพันธ์ ซึ่งต้องการแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาที่เชื่อถือได้ และสามารถนำไปประกอบใช้ในชีวิตจริงได้อย่างถูกต้อง บรรลุตามความต้องการของแต่ละปัจเจก อันจะเห็นได้จากการเปิดเผยข้อมูลของโฆษณาระทรวงสาธารณสุข นายแพทย์ลี้อชา วรรณธ์ เกี่ยวกับการที่กระทรวงสาธารณสุข ได้เปิดให้บริการความรู้ด้านสุขภาพแก่ประชาชนผ่านทางโทรศัพท์ หรือที่เรียกว่า “สายด่วนสุขภาพ” พบว่า ในช่วงวันที่ 12 กรกฎาคม 2543 ถึง วันที่ 1 สิงหาคม 2543 มีประชาชนโทรศัพท์เข้ามาขอใช้บริการเป็นจำนวนมาก โดยหมวดที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุดคือ เรื่องเพศศึกษา ตามรายละเอียดดังนี้ ความสุขสุดยอดทางเพศของผู้หญิงจำนวน 1,280 ครั้ง การทำให้ความสุขทางเพศยาวนานจำนวน 1,007 ครั้ง เรื่องเพศศึกษาไม่ใช่เรื่องน่าอายจำนวน 1,003 ครั้ง (ที่มา : มติชนรายวันปีที่ 23 ฉบับที่ 8212 วันเสาร์ที่ 2 กันยายน 2543)

นอกจากนี้ การที่สังคมไทยมีบรรทัดฐานในเรื่องเพศว่า เป็นเรื่อง “ส่วนตัว” เป็นเรื่อง “ที่น่าละอาย” ไม่ควรที่จะนำมาพูดคุยกันในที่สาธารณะ อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้คนในสังคมไม่กล้าที่จะสื่อสารกันในเรื่องเพศศึกษาอย่างเปิดเผยตั้งแต่อดีต และอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนในสังคมบางส่วนมีความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ ซึ่งเกี่ยวพันไปถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการมี

เพศสัมพันธ์ ตามที่ผลสำรวจเรื่องความเข้าใจการป้องกันติดเชื้อเอชไอวีของสตรี โดย นางสาว จีระพรธณ แสงแก้ว คณะทำงานประมวลองค์ความรู้ด้านเอชไอวี ได้สำรวจเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของหญิงวัยเจริญพันธุ์ที่ติดเชื้อ HIV จำนวนหนึ่งเกี่ยวกับวิธีคุมกำเนิดชนิดต่าง ๆ พบว่ายังมีความรู้ไม่แน่ชัดโดยเฉพาะวิธีคุมกำเนิด ที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อ HIV ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการติดเชื้อเอชไอวีในสตรีจำนวนหนึ่ง ทั้งหญิงและชายกว่า 80% มีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องว่าการร่วมเพศที่หลังอสุจิภายนอกช่องคลอดเพื่อป้องกันไม่ให้อสุจิสามารถผ่านเข้าสู่ช่องคลอดนั้น จะป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงแล้ว วิธีหลังภายนอกไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อ HIV ได้ และไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์อีกด้วย (ที่มา : กรุงเทพมหานคร ปีที่ 14 ฉบับที่ 4491 วันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2544)

นอกจากผลการวิจัยที่บ่งชี้ให้เห็นว่า ยังมีกลุ่มคนที่ขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันโรคเอชไอวีที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์แล้ว ผลการวิจัยอีกชิ้นหนึ่งได้ให้ตัวเลขที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของวัยรุ่นไว้อย่างน่าเป็นห่วง โดยนายแพทย์ครรชิต ลิ้มปกาญจนรัตน์ ผอ. ฝ่ายไทยศูนย์ความร่วมมือวิจัยโรคเอดส์ ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 15 – 21 ปี ในจังหวัดเชียงราย ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนร้อยละ 46 เคยมีเพศสัมพันธ์และมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย กล่าวคือมีนักเรียนชาย หญิงโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 14 เท่านั้นที่มีรายงานการใช้ถุงยางอนามัยที่สม่ำเสมอเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก และยังไปกว่านั้นนักเรียนจำนวนมาก ยังใช้วิธีการคุมกำเนิดที่อาจไม่มีประสิทธิภาพดีพอ ได้แก่ การหลังอสุจิภายนอก การนับวันปลอดภัย การเข้ายาคูคุมกำเนิดหลังร่วมเพศ ก่อให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และกว่าร้อยละ 80 ยุติการตั้งครรภ์โดยการทำแท้ง ผลการวิจัยครั้งนี้ได้ให้ข้อมูลที่ชี้ให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างชัดเจน เมื่อเทียบกับช่วง 10 ปีก่อน จากผลการสำรวจระดับชาติในปี 2533 พบว่าวัยรุ่นอายุ 15 – 19 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 13 แต่จากการศึกษาครั้งนี้ พบเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 43 โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ชายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 34 เป็นร้อยละ 48 (ที่มา : แนวหน้า ปีที่ 21 ฉบับที่ 7239 วันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2544)

จากข้อมูลการสำรวจ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศข้างต้น นอกจากแสดงให้เห็นว่า คนไทยส่วนหนึ่งต้องการแหล่งข้อมูลที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาตามความสนใจของแต่ละปัจเจกบุคคลแล้ว อีกส่วนหนึ่งนั้นก็ยังคงมีความรู้ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ประกอบกับตัวเลขของกลุ่มวัยรุ่นชาย หญิงที่นิยมมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนที่อาจก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์อันไม่พึงประสงค์ และท้ายที่สุดยุติการตั้งครรภ์ด้วยการทำแท้ง นับเป็นปัญหาทางสังคมของไทยประการหนึ่ง การที่จะคลี่คลายปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อาศัยความ

ร่วมมือจากหลาย ๆ สถาบันในสังคม สื่อมวลชนก็นับเป็นสถาบันหนึ่งที่สามารถช่วยคลี่คลาย ปัญหาเหล่านี้ อีกทั้งยังเป็นช่องทางที่สามารถจะให้ความรู้ ความเข้าใจเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคม ที่จะเรียนรู้เรื่องเพศในเชิงการศึกษา ดังนั้นการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาจึง ถูกให้ความสำคัญมากขึ้น จะเห็นได้จากคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ “เสพสม บมิม” ของหมอนพพร ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ที่ยังคงได้รับความต้องการจากผู้คนและสามารถรักษาความนิยมไว้ได้ไม่เสื่อมคลายจนกระทั่งทุกวันนี้ ความต้องการที่จะมีแหล่งในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้น ได้ทวีมากขึ้นและขยายพื้นที่จากสื่อสิ่งพิมพ์มาสู่สื่อโทรทัศน์ โดยที่รายการโทรทัศน์เริ่มหันมาให้ความสำคัญและนำเสนอเรื่องเพศศึกษาอย่างจริงจังมากขึ้น จากที่เคยสอดแทรกอยู่ในละครและภาพยนตร์โฆษณา ก็ถูกให้ความสำคัญจนผลิตรายการที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาเป็นการเฉพาะ ด้านขึ้นมา นอกจากนี้เมื่อเทคโนโลยีก้าวกระโดดขึ้นไปอีก โลกทั้งโลกสามารถเชื่อมโยงเข้าหากันได้เพียงชั่วดนิ้วมือด้วยการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต เรื่องเพศศึกษาก็ได้ถูกหยิบยกมานำเสนอในสื่อประเภทนี้ด้วย

สื่อมวลชนในฐานะที่มีการทำงานอยู่ในปริมนทลสาธารณะ อันมีนัยยะว่า สถาบันนี้จะเปิดกว้างสำหรับผู้ส่งและผู้รับสารทุกคน เรื่องราวของสื่อมวลชนจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวม (กาญจนา แก้วเทพ , 2541 : 49) เราจึงพบว่า สื่อมวลชนนั้นต่างได้พยายามเปิดพื้นที่ของตนเองให้เป็นเวทีสาธารณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา เพื่อสนองต่อความต้องการของกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมที่มีอยู่ปะปนกันอย่างหลากหลาย และในปัจจุบันเรื่องเพศศึกษาได้ถูกนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนที่ได้รับความนิยม 3 ประเภทด้วยกัน คือ 1. สื่อโทรทัศน์ 2. สื่อหนังสือพิมพ์ 3. สื่ออินเทอร์เน็ต ถึงแม้ว่าสื่อทั้ง 3 ได้เปิดเวทีสาธารณะของตนเองในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา และสื่อสารเรื่องเพศเหมือนกัน แต่คุณลักษณะของสื่อมวลชนทั้ง 3 แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปรากฏการณ์เรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏบนเวทีสาธารณะ (Public Forum) ของสื่อทั้ง 3 สื่อ โดยมีปัญหาการนำวิจัย ดังนี้

ปัญหานำการวิจัย

1. การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อมวลชนมีลักษณะอย่างไร
2. การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน 3 ประเภทได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ตมีลักษณะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

3. ปัจจัยใดเป็นตัวกำหนดการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเว็บไซต์สาธารณะของสื่อมวลชน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภทได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน

ข้อสันนิษฐานเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีข้อสันนิษฐานเบื้องต้นว่า สื่อมวลชนนั้นสามารถเป็นช่องทาง ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาได้ แต่ไม่สามารถนำเสนอได้ทุกอย่างไม่มีข้อจำกัดใด ๆ รวมทั้งคุณลักษณะของสื่อทั้ง 3 ที่มีความแตกต่างกัน ต่างส่งผลให้เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในแต่ละสื่อมีความแตกต่างกันออกไปในมิติของระดับความ “โจ่งแจ้ง” และ “ตรงไปตรงมา”

ขอบเขตของการวิจัย

ปัจจุบันสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ได้เปิดเว็บไซต์สาธารณะของตนเองเสนอเรื่องเพศศึกษา โดยนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป ดังนั้น เพื่อความชัดเจนในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเว็บไซต์สาธารณะ” ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัย โดยเลือกศึกษาเนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา การตอบคำถามปัญหาทางเพศและชีวิตคู่ และจะศึกษาเฉพาะสื่อมวลชนที่มีเว็บไซต์สาธารณะในวงกว้าง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะไม่ศึกษาสื่อมวลชนที่เป็นเว็บไซต์สาธารณะในวงแคบหรือมีลักษณะเฉพาะกลุ่ม โดยมีสื่อที่นำมาศึกษาตามรายละเอียดดังนี้

1.เนื้อหาเรื่องเพศที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเฉพาะเนื้อหาเรื่องเพศที่มีลักษณะเฉพาะดังนี้

- 1.1 เนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในหลากหลายแง่มุม
- 1.2 เนื้อหาที่เป็นการให้คำปรึกษา ตอบคำถามปัญหาทางเพศ แนะนำในเรื่องของการใช้ชีวิตคู่ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่ทำการศึกษาเนื้อหาเรื่องที่ต้องสนองทางอารมณ์ที่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าทางเพศ หรือ ที่เป็นการระบายความเครียดทางเพศ

2. สื่อมวลชนที่นำมาศึกษาวิจัย ผู้วิจัยจะทำการศึกษาสื่อมวลชนที่น่าเสนอเรื่องเพศเป็นการเฉพาะดังนี้

- 2.1 สื่อโทรทัศน์ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาจากรายการโทรทัศน์ 1 รายการที่น่าเสนอเรื่องเพศศึกษาเป็นการเฉพาะ ได้แก่รายการ “ซูรัก ซูรส” ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3
- 2.2 สื่อสิ่งพิมพ์ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันจำนวน 1 ฉบับ ได้แก่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” และคอลัมน์ “เสพสมบมีสม”
- 2.3 อินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยจะทำการศึกษาจากเว็บไซต์ที่มีคนไทยเป็นเจ้าของและเป็นผู้ให้บริการที่ใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสื่อสาร โดยคัดเลือก 1 เว็บไซต์ ได้แก่ www.clinicrak.com

ระยะเวลาในการศึกษา ผู้วิจัยอาศัยอาศัยข้อสันนิษฐานที่ว่า สื่อทุกประเภทมีลักษณะเช่นเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ในช่วงเวลาใด ดังนั้น ผู้วิจัยจะทำการศึกษาแบบภาคตัดขวาง (Cross Sectional) โดยจะศึกษาสื่อแต่ละประเภทตามที่ได้คัดเลือกมา ดังรายละเอียดที่ผู้วิจัยระบุไว้ในบทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

นิยามศัพท์

การนำเสนอ(Presentation) รูปแบบของการสื่อสาร ในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อมวลชน ซึ่งประกอบไปด้วย การสนทนา(Oral) การใช้ตัวอักษร(Symbol) การใช้ภาพประกอบ(Icon) ในรูปแบบของวิชาการ,รูปแบบของการตอบคำถามปัญหาทางเพศและชีวิตคู่ รูปแบบของการสนทนาโต้ตอบ (Interactive)

เวทีสาธารณะ(Public Forum) พื้นที่ของสื่อโทรทัศน์, หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ตที่นำเสนอเรื่องเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาให้แก่บุคคลในสังคมอย่างกว้างขวาง และเปิดโอกาสให้บุคคล หรือผู้รับสาร สามารถสื่อสารถึงปัญหาทางเพศ และทัศนคติความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในแง่มุมประเด็นต่าง ๆ

เรื่องเพศศึกษา(Sex Education) ข้อมูลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ ต้องการให้ความรู้ ความเข้าใจทัศนคติ และความรู้สึกนึกคิดที่ดีในเรื่องเพศ รวมถึงการตอบ ถามปัญหาทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้จะแบ่งตามเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นความรู้ใน 4 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (BIOLOGICAL ASPECT) ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับกายวิภาค สรีระวิทยาของร่างกายมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ เช่น โครงสร้าง และหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ รวมถึงความเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย (PHYSICAL SEXUAL DEVELOPMENT) เช่น การมีหนวดเครา ขนรักแร้ เลียงแตก ประจำเดือน การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ ขนาดของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย

2. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ (HYGIENIC ASPECT) ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ข้อควรระวังรักษาและสุขอนามัย วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ

3. ลักษณะของจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(PSYCHOLOGICAL ASPECT) ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับจิตใจและอารมณ์ เช่น ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านจิตใจ ความเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ และอารมณ์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นหรือ วัยทอง แรงผลักดันทางเพศ (Sexual Drive) การระบายอารมณ์ทางเพศ ทัศนคติต่อเพศตรงข้าม ความรัก ความต้องการ หรือความรู้สึกทางเพศ ความผิดปกติทางด้านจิตใจและอารมณ์

4. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (SOCIOLOGICAL ASPECT) ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสังคม และมาตรฐานความประพฤติ หรือกฎเกณฑ์ทางสังคม เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ เพศสัมพันธ์ อิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม การเกี่ยวพาราณี การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน ชีวิตสมรส หรือชีวิตครอบครัว การวางแผนครอบครัว ประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ

สื่อมวลชน(Mass Media) สื่อที่มีเนื้อหารายการหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในที่นี้คือ 1. โทรทัศน์ ได้แก่ “รายการ ชูรักชูรส” 2. หนังสือพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” และคอลัมน์ “เสพสม บ่มีสม” 3. อินเทอร์เน็ต ได้แก่ www.clinicrak.com

เพศ / เพศสภาวะ(Gender) / เซ็กซ์ชวลลิตี(Sexuality) พฤติกรรมทางเพศ(Sexual practice) ความพึงพอใจทางเพศ(Sexual pleasure) และแรงปรารถนาทางเพศ(Sexual desire) ของผู้คนในสังคมที่แตกต่างกันออกไปภายใต้บริบทของสรีระวิทยาทางร่างกายของเพศชาย และเพศหญิง โดยในงานวิจัยเล่มนี้หมายถึง เพศชาย – หญิงรักต่างเพศยังไม่มีครอบครัว เพศชาย – หญิงรักต่างเพศมีครอบครัว เพศชาย – หญิงรักร่วมเพศ และเพศชาย – หญิง Bisexual

หมายเหตุ เนื่องจากยังไม่มี การแปลความหมายของคำว่า “เซ็กซ์ชวลลิตี” เป็นภาษาไทยในทางวิชาการอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงใช้คำว่า “เซ็กซ์ชวลลิตี” เป็นการทับศัพท์ สลับกับคำว่าเพศ และเพศสภาวะทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบททางการสื่อสารว่าผู้วิจัยกำลังกล่าวถึง หรือนำเสนอเรื่องใด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงลักษณะในการเป็นเวทีสาธารณะ ความเหมือน และความแตกต่างในการเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน ตลอดจนปัจจัยในการนำเสนอ
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องเพศ และเรื่องเวทีสาธารณะในสื่อมวลชนต่อไป
3. เพื่อประโยชน์ในการนำเสนอเรื่อง “ต้องห้าม” อื่น ๆ บนสื่อที่มีลักษณะเป็นเวทีสาธารณะต่อไป
4. เพื่อทราบข้อจำกัด และลักษณะที่สนับสนุนต่อการนำเสนอ เรื่องเพศผ่านสื่อมวลชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ” ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงการเป็นเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน ในการนำเสนอเนื้อหาการให้ความรู้ และการถามตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะว่าเป็นอย่างไร มีปัจจัยใดที่เข้ามาเป็นตัวกำหนดในการเป็นเวทีสาธารณะที่นำเสนอเรื่องเพศประการหนึ่ง และประการต่อมาผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบ การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในแต่ละประเภทที่นำมาศึกษาว่ามีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร และมีปัจจัยใดที่เกี่ยวข้องกับลักษณะดังกล่าว

โดยที่การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาช่วยในการกำหนดกรอบในการวิจัย และช่วยอธิบายสนับสนุนสิ่งที่จะค้นพบในการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีรายละเอียดและการนำไปใช้ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเรื่องเพศศึกษา
- 2.2 แนวคิดเรื่องสื่อในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ
- 2.3 แนวคิดเรื่องสื่อ
- 2.4 แนวคิดเรื่องการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเรื่องเพศศึกษา

จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี ตลอดจนภาวะเศรษฐกิจ มีผลทำให้บุคคลทั้งชาย หญิงทุกวัยต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง การติดต่อปฏิสัมพันธ์กันระหว่างชายหญิง กลายเป็นเรื่องสามัญธรรมดาในสังคมปัจจุบัน การวางตัวให้เหมาะสมและสอดคล้องกับชีวิตจริงของแต่ละปัจเจก จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ชีวิตสามารถดำเนินไปได้อย่างปกติสุข ซึ่งต้องอาศัยแนวทางในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา

การสอนเรื่องเพศศึกษานั้น หากพิจารณากันแล้วไม่ใช่เรื่องใหม่ และได้มีการดำเนินการสอนกันอย่างเนิ่นนานแล้ว เพียงแต่สอดแทรกอยู่ในลักษณะต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมจะเห็นได้จากกวีเอกสุนทรภู่ นำมาแต่งเป็นสุภาษิตสอนหญิง สุภาษิตสอนชาย สุภาษิตเหล่า นั้น ได้สอนหญิงได้รู้จักรักษานวลสงวนตัว สอนหญิง และชายในการคบหาสมาคมระหว่างเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนกิจกรรมารยาทต่าง ๆ เช่น สุภาษิตสอนหญิงที่ว่าไว้ดังนี้

สอนให้รู้จักรักษานวลสงวนตัว

ผู้ใดเกิดเป็นสตรีอันมีศักดิ์

บำรุงรักษากายไว้ให้เป็นผล

สงวนงามตามระเบียบให้ชอบกล

จึงจะพ้นภัยพาลการนินทา

สอนเรื่องการแต่งตัว

จะนุ่งห่มพอสวมศักดิ์สงวน

ให้สมควรรับพักตร์ตามศักดิ์ศรี

จะมัดหน้าทาแป้งแต่งอินทรีย์

ดูฉวีผิวเนื้ออย่าเหลือเกิน

สอนเรื่องแต่งงาน

เขารักจริงให้ขอกับพ่อแม่

อย่าวิ่งแรงแหล่งงามไปตามง่าย

เขาไม่เลี้ยงไล่ขับจะอับอาย

จะเป็นม่ายอยู่กับบ้านประจានตน

นอกจากนี้ในวรรณคดีไทย ได้สอนเรื่องเพศศึกษา ในเรื่องความผูกพันของ อารมณ์ โดยสอดแทรกไว้ในเรื่องขุนช้าง ขุนแผนอย่างน่าคิด เช่น

นางพิม ได้สอนเพศศึกษาในแง่การเสียตัวของหญิงก่อนแต่งงานจะทำให้เกิด ปัญหาต่าง ๆ ตามมาและที่สำคัญที่สุดการลิ้มรักแรกของสตรีเป็นไปได้อย่าง

นางลาวทอง ได้สอนเพศศึกษาในแง่ที่ว่า การปรนนิบัติสามีเป็นเรื่องจำเป็น วิธีหนึ่งที่จะผูกใจสามีได้ ทั้ง ๆ ที่ตนเองไม่มีความสามารถเท่ากับเมียคนอื่น ๆ

นางสายทอง ได้สอนเพศศึกษาในเรื่องอายุระหว่างคู่สมรส กล่าวคือ ถ้าผู้หญิงมี อายุมากกว่าผู้ชาย (นางสายทองมีอายุมากกว่าขุนแผน) ความรักที่ได้รับจากชายในบ้านปลายนั้น จะไม่ประทับใจนัก

นางบัวคลี่ ได้สอนเพศศึกษาในเรื่องการแต่งงานแบบคลุมถุงชน และการแต่งงานที่ปราศจากความรักความเข้าใจที่ถูกต้องชีวิตสมรสจะลำบากโดยง่าย (นางบัวคลี่แต่งงานกับขุนแผนเพราะพ่อตายทำให้ท้ายที่สุดเมื่อโดนพ่ออุกฤษณ์มวงยาพิษฆ่าขุนแผน โดยไม่คิดว่าขุนแผนเป็นสามี)

นางแก้วกิริยา ได้สอนเพศศึกษาในเรื่องความนิ่มนวล ความละมุนละไม ความเอาใจเชื้อพียงในฐานะของภรรยาที่พึงจะมีต่อสามีจึงเป็นที่รักของขุนแผนตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมพลศึกษา, 2530:13-16)

แต่เมื่อสภาพทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป ตามอิทธิพลของวัฒนธรรมและอารยธรรมจากต่างชาติ ซึ่งบางประเทศนั้นเปิดกว้างในเรื่องเพศแต่เมื่อหลังไหลเข้าสู่สังคมไทย ที่ยังไม่เปิดกว้างเรื่องเพศอาจก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ผิด ๆ เกี่ยวกับเพศได้ ดังนั้น การที่จะขจัดความไม่รู้ ความเข้าใจและทัศนคติเรื่องเพศแบบผิด ๆ ได้นั้น ต้องอาศัยการให้ความรู้ความเข้าใจ และสร้างทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง ความหมายของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นได้มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลายมากมาย เช่น

But และ Brower (1970) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า หมายถึงการศึกษาเพื่อความรัก (Sex education as education for love) ที่ But และ Brower ให้แนวคิดเช่นนี้เพราะเชื่อว่าความรักมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพฤติกรรมทางเพศ โดยทำการจำแนกความรักออกไปตามแนวคิดของอีริค ฟรอมม์ (Eric Fromm)

ตามแนวคิดของอีริค ฟรอมม์ ความรักประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วนดังนี้

1. ความอดุสหาหะ (Labor) ความรักจะต้องประกอบไปด้วยความเต็มใจที่จะทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจให้กับคนรักของตน
2. ความรับผิดชอบ (Responsibility) ความรักจะต้องประกอบไปด้วยความสามารถในการประเมิน และควบคุมสถานการณ์ อันเป็นผลสืบเนื่องจากพฤติกรรมทางเพศอย่างมีประสิทธิภาพ กับเตรียมพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือต่อคนรักตลอดเวลา ความรับผิดชอบดังกล่าวคู่รักจะปฏิบัติต่อกันได้ถูกต้อง มีประสิทธิภาพมากขึ้นขึ้นอยู่กับว่า เขามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลการเปลี่ยนแปลงด้านชีวภาพ สังคม วัฒนธรรม จิตวิทยาและร่างกายของมนุษย์ดี มากน้อยเพียงใด
3. ความเคารพ (Respect) ความรักจะต้องประกอบไปด้วยความเคารพยำเกรง

ซึ่งกันและกันให้เกียรติกัน ไม่แก่งแย่งชิงดีเอาวัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน

4. ความเข้าใจ (Understanding) ความรักจะต้องประกอบไปด้วยความเข้าใจ เห็นใจซึ่งกันและกัน พยายามเอาใจเขามาใส่ใจเรา (Place himself in the shoes of another) ให้มาก ๆ พยายามทบทวนดูว่า ถ้าต้องเกิดมาเป็นเพศตรงข้ามบ้างแล้วจะต้องปฏิบัติอย่างไร (Put yourself in the shoes of the other sex) (อ้างในมยุรี ภูงามทอง,2534:2)

But และ Brower ให้แนวคิดที่ว่าเพศศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจองค์ประกอบของความรักทั้ง 4 เป็นอย่างดี ดังนั้นทั้ง 2 ท่าน จึงได้ให้นิยามของเพศศึกษาตามข้างต้น

ชัยวัฒน์ ปัญญาพงศ์ (2524) ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า หมายถึงกระบวนการศึกษา (Educational Process) ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านกลไกของการทำงาน การเปลี่ยนแปลงความต้องการและผลสืบเนื่อง จากการเปลี่ยนแปลงความต้องการของเพศทั้งสองในทุก ๆ ด้าน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีระวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพและบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณีวัฒนธรรมและการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัววางแผนชีวิต และการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศและเพศเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมและชีวิตครอบครัว เพศศึกษาไม่จำเป็นต้องศึกษาได้จากการศึกษาในระบบโรงเรียนเท่านั้น แต่เพศศึกษาสามารถศึกษาได้ทุกหนทุกแห่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทุกเมื่อ เชื้อวัน มีปรากฏให้เห็นในชีวิตจริงนับตั้งแต่เกิดจนตาย

ในการศึกษาเรื่องเพศศึกษานั้นควรพิจารณาศึกษาจากแง่มุมของโลกสมัยใหม่ เช่น

1. ผู้ใหญ่ควรจะยอมรับเสียที่ว่า ผู้เยาว์ทุกวัยเป็นผู้ที่มีเพศและมีความต้องการที่เกี่ยวกับเพศทั้งนั้น จุดประสงค์ของเพศศึกษาส่วนใหญ่ มิใช่เพื่อควบคุมและกีดกันการแสดงออกของเพศเสียทั้งหมด แต่เมื่อชี้ให้เห็นว่ามนุษย์เรามีทางและโอกาสอยู่มากมายที่จะใช้ลักษณะทางเพศของเขามาทำให้ชีวิตของตนสมบูรณ์ (Fulfillment) คือ อิ่มเอิบสมประสงค์มากขึ้น เพศศึกษาจะต้องพยายามช่วยให้คนแต่ละคนมีความเข้าใจเพียงพอที่จะประสมประสานเพศเข้าในชีวิตในวันนี้ และวันข้างหน้าของเขาอย่างเหมาะสมและให้ผลดีที่สุดและใช้เพศด้วยความยุติธรรมและรับผิดชอบที่สุดอีกด้วย

2. เพศศึกษาเป็นการศึกษาจริง ๆ ไม่ใช่เป็นการบังคับให้เชื่อฟังกฎเกณฑ์ทางศีลธรรม ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อและมีการขัดแย้งมากมายเช่นนี้ การบังคับหรือแม้แต่สั่งสอนด้วยกฎเกณฑ์ที่ตายตัวจะได้ผลไม่จริงจัง การให้เพศศึกษาสมัยใหม่จะช่วยให้เยาวชนมีทักษะ มีความรู้

มีทัศนคติอันจะช่วยให้เขาเลือกและตัดสินใจด้วยตนเองและด้วยสติปัญญา

3. เพศศึกษา ต้องช่วยให้เข้าใจถึงการเกี่ยวเนื่องของเพศกับการพัฒนาและการเป็นอยู่ของสังคม เรื่องนี้สามารถพิจารณาได้จาก 2 ทางคือ

3.1 ในทางเพศอะไรที่ถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัวคนอื่นไม่เกี่ยว “อะไรไม่ใช่” และอะไรถึงจะเป็นเรื่องส่วนตัวแต่มีผลสะท้อนถึงสังคมและสังคมจะต้อง “ยุ่ง” ด้วย

3.2 เรื่องราวบางเรื่อง อันเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ มีความสำคัญเพราะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารบ้านเมือง หรือส่วนรวม เรื่องเช่นนี้ประชาชนในระบบอบประชาธิปไตยจะต้องถือว่าเป็นหน้าที่ร่วมกันรับผิดชอบ เช่น การหลอกลวงและทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กผู้หญิงหรือการล่อลวงให้มาค้าประเวณีและโสเภณีข้ามชาติ

4. ผู้ใหญ่ต้องการเพศศึกษาเหมือนกัน เนื่องจากความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และสังคมมีการก้าวหน้าอยู่เรื่อยและสัมพันธ์กับเพศ เกี่ยวข้องกับชีวิตส่วนตัวและส่วนรวมมากจนไม่อาจสอนเพศศึกษาทั้งหมดให้จบภายในวัยรุ่น อีกทั้งเพศศึกษาก็ไม่ได้จำกัดไว้เฉพาะวัยรุ่นเท่านั้น อนึ่งผู้ใหญ่ต้องช่วยผู้เยาว์ในการให้ความรู้ ดังนั้นเขาจึงต้องศึกษาเรื่อยไปตลอดชีวิต เฉพาะสำหรับตัวเขาเอง ผู้ใหญ่ต้องการเพศศึกษาเพื่อ

4.1 ทำให้ชีวิตทางด้านเพศและชีวิตสมรสของตนเป็นที่พึงพอใจมีความสุข มีผลในทางเสริมสร้างความสำเร็จมากขึ้น

4.2 ทำให้มีมิตรหาชนที่มีความรู้ มีเหตุผลและสติปัญญาเพื่อสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงอันน่าพึงมีทางทัศนคติ ทางการศึกษา ทางกฎหมายที่เกี่ยวกับเพศ

4.3 ทำให้เกิดความเข้าใจและการติดต่อระหว่างคนต่างวัย ต่างรุ่นมากขึ้น สะดวกขึ้น คือพ่อแม่ ครู และเด็กมีความใกล้ชิด และเข้าใจกันมากพอที่ผู้เยาว์จะกล้าพูดอย่างเปิดเผยกับผู้ใหญ่

5. ผู้ให้เพศศึกษาต้องยึดหลักที่มนุษย์ควรรู้จักและได้เลือกและตัดสินใจว่าตนควรหรือไม่ควรทำอะไร หาใช่ปล่อยตามยถากรรม หรือเลือกและตัดสินใจตามอารมณ์ หรือความสะดวกของผู้อื่น หรือความเห็นแก่ตน แต่เลือกและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล อย่างมีความรู้และได้ใช้สติปัญญาและความสุขุมมาชั่งเหตุการณณ์และตัดสินใจกระทำของตน

นอกจากศึกษาเรื่องเพศ จะพิจารณาในแง่มุมดังกล่าวแล้วจุดมุ่งหมายของการให้ความรู้เรื่องเพศก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน จินดามา สายัณห์วิภักดิ์ (อ้างในชัยวัฒน์ ปัญจวงศ์, อ้างแล้ว: 21) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของเพศศึกษาไว้กว้าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้พอเพียงในเรื่องกระบวนการการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและสรีระของเพศทั้งสองอันมีผลต่อความคิด สติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ
2. เพื่อช่วยขจัดความกังวลเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนา การปรับตัวและการวางตัวให้เหมาะสมทุกทางในด้านเพศ
3. เพื่อเสริมสร้างให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งในตนเองและผู้อื่น จะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ตาม
4. เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้มนุษยสัมพันธ์ที่ถูกต้องเพื่อการดำรงชีวิตที่ราบรื่นของแต่ละบุคคล ครอบครัว และสังคม
5. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตนเองอย่างถ่องแท้ ในเรื่องความสัมพันธ์ของเขากับเพื่อนมนุษย์ทั้ง 2 เพศ และช่วยให้มองเห็นและเข้าใจว่าคนนั้นมีหน้าที่ มีพันธะความรับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน มิใช่แก่ตนเองและครอบครัวเท่านั้น
6. เพื่อสร้างความเข้าใจว่า การจะตัดสินใจที่ชอบด้วยเหตุผลนั้นจำเป็นต้องมีหลักทางด้านศีลธรรมเข้าไปร่วมด้วยเสมอ
7. เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างเพียงพอเกี่ยวกับการใช้เพศในทางไม่ถูกต้อง ตลอดจนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความผิดปกติทางเพศ เพื่อจะได้รู้จักป้องกันตนเองไม่ให้ถูกหลอกถูกเอาเปรียบ ถูกข่มเหง หรือได้รับอันตรายต่อร่างกายจิตใจและชื่อเสียง
8. เพื่อให้เกิดความตระหนักว่าการกระทำทางเพศส่วนตัวมีผลกระทบต่อสังคมโดยส่วนรวมเช่นการทอดทิ้งบุตรตามยถากรรม การหลอกหลวงผู้หญิงให้ไปค้าประเวณี หรือปัญหาโสเภณีข้ามชาติ
9. เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมโดยจัดสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ให้หมดไป เช่น การเอาเปรียบทางเพศ การหาประโยชน์จากผู้อื่นในเรื่องเพศ การใช้เพศและกามารมณ์อย่างไม่รับผิดชอบ และอยู่ติธรรม
10. เพื่อให้เกิดความเข้าใจและฝึกหัดการคิดนึกจนกลายมาเป็นความเคยชิน พอที่จะช่วยให้แต่ละคนรู้จักใช้ความเป็นเพศหญิงหรือชายของตนมาพัฒนาตนเอง ครอบครัวชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ความสุขความเจริญในหน้าที่ต่าง ๆ เช่น ครู พ่อแม่ ญาติ พี่ น้อง ลูก คู่รัก เพื่อน พลเมือง เป็นต้น

จากแนวคิดเรื่องเพศศึกษา ทำให้ทราบถึงความหมายและแนวทางของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาว่า ไม่มีลักษณะเนื้อหาที่ส่อนัยยะไปในทางกระตุ้นเร้าให้เกิดอารมณ์และความต้องการทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยจะนำแนวคิดดังกล่าวนี้เป็นหลักและสนับสนุนในการคัดเลือกตัวอย่างของสื่อมวลชนที่จะนำมาศึกษาว่า ต้องเป็นสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเท่านั้น กรณีที่มีเนื้อหาไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์และความต้องการทางเพศจะไม่นำมาร่วมศึกษา นอกจากนี้ผู้วิจัยจะนำแนวคิดดังกล่าว มาสร้างเป็นเกณฑ์ในการที่จะเข้าไปศึกษาและช่วยในการอภิปรายผลการวิจัยว่า เรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อมวลชนแต่ละประเภทนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร

2.2 แนวคิดเรื่องสื่อในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ” ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในเวทีสาธารณะตลอดจนต้องการที่จะศึกษาลักษณะของการเป็นเวทีสาธารณะว่า เป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเรื่องสื่อในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะมาใช้เพื่อเป็นกรอบในการศึกษา โดยมุ่งเน้นในมิติเรื่องหน้าที่/พันธกิจ (Functions) และมิติเรื่องบทบาท (Roles) ของสื่อกับสังคม

2.2.1 มิติเรื่องหน้าที่/พันธกิจของสื่อ (Function of the Media) ในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะนั้น มีต้นกำเนิดและพัฒนามาจากทฤษฎีของสำนักหน้าที่นิยม (Functionalism)

กาญจนา แก้วเทพ (2544) กล่าวถึงข้อเสนอบื้องต้นของทฤษฎีหน้าที่นิยมว่า ทฤษฎีหน้าที่นิยมได้รากฐานมาจากวิทยาศาสตร์สาขาชีววิทยา ที่ศึกษาบรรดาสสิ่งมีชีวิตทั้งหลายว่าเป็น Organism ระบบใหญ่ระบบหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยการทำงานอย่างสัมพันธ์กันของระบบย่อย ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของระบบย่อยและระบบใหญ่ทั้งหมด เมื่อเกิดความขาดแคลน เกิดความตึงเครียด จะทำให้เกิดความต้องการในเวลานั้น และระบบใหญ่จะเสียสมดุล เช่น เวลาปริมาณน้ำตาลในเลือดของร่างกายลดต่ำลง องค์กรย่อย ๆ จะช่วยกันทำหน้าที่ตั้งแต่ทำจะพาออกไปเดินหาอาหาร มือจะหยิบอาหารใส่ปากจนกระทั่งกระเพาะจะต้องช่วยย่อย เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง(มีปริมาณน้ำตาลในเลือดในระดับปกติ) ระบบทั้งหมดก็จะเข้าสู่สมดุลอีกครั้งหนึ่ง(Homeostasis) อุปมาอุปมัยดังกล่าวนี้ ถูกนำมาใช้กับระบบสังคม สามารถเทียบกับร่างกายได้ว่า ในขณะที่สมองต้องการการรายงานข้างสารอยู่ตลอดเวลาว่าเกิดอะไรขึ้น และจะต้องส่งการลงไปเป็นข้อมูลข่าวสาร ระบบสังคมกับสถาบันสื่อมวลชนก็ทำงานเช่นเดียวกับร่างกาย

ด้วยเหตุนี้ H.Lasswell ที่เป็นผู้วางระบบเรื่องหน้าที่ของกระบวนการสื่อสารจึงกล่าวว่า ในสังคมแต่ละสังคมต่างก็มีความต้องการและมีค่านิยมที่แตกต่างกันไปเช่น ในสังคมอุตสาหกรรม ค่านิยมหลัก ๆ ก็คงได้แก่ ความมั่งคั่ง อำนาจ การเป็นที่เคารพยกย่อง ความรู้ความเข้าใจ ฯลฯ ค่านิยมเหล่านี้จะต้องทำงานโดยผ่านสถาบันต่าง ๆ ที่โยงใยเกาะเกี่ยวกันเป็นตาข่าย และอาจจะเนื่องจาก Lasswell มีภูมิหลังเป็นนักรัฐศาสตร์และเมื่อใช้แนวคิดเปรียบเทียบสังคมกับระบบของร่างกาย ในขณะที่ร่างกายต้องเผชิญกับเชื้อโรคซึ่งเป็นตัวข่มขู่สุขภาพของร่างกาย ในโลกของสังคมลัทธิการเมือง และระบบการปกครองที่แตกต่างกันก็ทำให้แต่ละสังคมต้องปกป้องระวังภัยจากอีกฝ่ายหนึ่ง หน้าที่ของการสื่อสารที่ Lasswell ระบุไว้จึงก่อตัวมาจากพื้นฐานดังกล่าวนี้คือ

1. ต้องทำหน้าที่ระแวดระวังสอดส่อง (Surveillance) สิ่งที่จะเป็นอันตรายต่อระบบต้องเปิดเผยให้สาธารณชนเห็นถึงอันตรายที่สิ่งแปลกปลอมดังกล่าวจะมาทำลายค่านิยมของสังคม
2. ต้องกระชับส่วนต่าง ๆ ของสังคม (Correlation) ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อตอบโต้กับอันตรายของระบบ
3. ต้องถ่ายทอดค่านิยมอันเป็นมรดกของสังคม (Transmission social inherent) ให้แก่คนรุ่นต่อไป

ขณะที่ McQuail (อ้างถึงในอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ, 2545 : 3) ได้ประมวลและเสริมหน้าที่หรือพันธกิจทางสังคมของสถาบันสื่อสารมวลชนต่อจาก Lasswell ไว้ 5 ประการ ได้แก่

1. การให้ข้อมูลข่าวสาร
 - ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ ของสังคมตนเองและสังคมโลก
 - ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจต่าง ๆ
 - ส่งเสริมความคิดใหม่ ๆ การปรับตัว และความเจริญก้าวหน้าทางสังคม
2. การประสานส่วนต่าง ๆ ของสังคมเข้าด้วยกัน
 - อธิบาย ตีความ และให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของเหตุการณ์ และข้อมูลข่าวสารที่น่าเสนอออกไป
 - ให้การสนับสนุนแก่สถาบันหลักของสังคม และบรรทัดฐานต่าง ๆ

- เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม
 - ประสานเชื่อมโยงกลุ่มคน และกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
 - สร้างฉันทามติในสังคม
 - กำหนดว่าเรื่องใดสำคัญมากน้อยกว่ากัน หรือการกำหนดวาระทางสังคม
3. การสร้างความต่อเนื่องทางสังคม
- ถ่ายทอดวัฒนธรรมกระแสหลักของสังคม และยอมรับวัฒนธรรมย่อย หรือวัฒนธรรมทางเลือก และวัฒนธรรมใหม่ ๆ
 - เสริมสร้างและทะนุบำรุงค่านิยมพื้นฐานของสังคม
4. การให้ความเพลิดเพลินแก่สมาชิกสังคม
- ให้ความเพลิดเพลินบันเทิงใจแก่สมาชิกสังคม
 - ลดระดับความเครียด และข้อขัดแย้งของสังคม
5. การรณรงค์ทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ
- รณรงค์เพื่อเป้าหมายทางสังคมในด้านการเมือง สงคราม เศรษฐกิจ งานอาชีพ

คุณลรัตน์ ศิริยวงศ์ดี และคณะ (2541) สรุปว่า สื่อมวลชนในสังคมไทยมีพันธกิจพื้นฐานที่สำคัญ 5 ด้านคือ

1. พันธกิจทางเศรษฐกิจในสังคมทุนนิยมอุตสาหกรรม ระบบสื่อสารมวลชนเป็นระบบธุรกิจที่มีการเติบโตและการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในสังคมทุนนิยมอุตสาหกรรม ดังจะเห็นได้ว่า ในสังคมไทยธุรกิจสื่อสารมวลชนเป็นธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ มีการจ้างงานเป็นจำนวนมาก และมีการผลิตสินค้า และบริการด้านสื่อหลายประเภทรวมทั้งยังทำงานประสานกับธุรกิจอื่น ๆ เช่น ธุรกิจบันเทิง ธุรกิจโฆษณา ธุรกิจในข่าวสารสมัยใหม่ ระบบสื่อสารมวลชนได้พัฒนาระเบียบปฏิบัติและบรรทัดฐานของตนเองจนมีสถานะเป็นสถาบันหนึ่งทางสังคม และเข้าไปมีบทบาทเกี่ยวข้องกับสถาบันอื่น ๆ ทางสังคม แต่ในขณะเดียวกัน สถาบันสื่อสารมวลชนก็ถูกกำกับด้วยกฎเกณฑ์ และค่านิยมทางสังคม

2. พันธกิจทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย ระบบสื่อสารมวลชนมีพลังอำนาจอย่างสูงในตัวเอง สามารถเป็นเครื่องมือในการควบคุมสังคม การบริหารจัดการ หรือการสร้างสรรค์สังคม การเป็นแหล่งอำนาจในทางการเมืองในลักษณะนี้ สื่อสารมวลชนจึงอาจเป็นเครื่องทดแทนการใช้กำลังอาวุธ หรือการใช้อำนาจอื่น ๆ ที่มีความรุนแรงได้ พันธกิจในด้านนี้จึงมี

ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้เป็นวิถีชีวิตของพลเมืองกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม

3. พันธกิจในการเป็นเวทีสาธารณะ สืบเนื่องจากพันธกิจทางการเมืองที่กล่าวมาแล้ว การสื่อสารมวลชนได้กลายเป็นเวทีสาธารณะในการสื่อสารให้ความคิดเห็นที่หลากหลาย และเป็นเวทีในการก่อให้เกิดการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการสาธารณะ และชีวิตส่วนรวมของสังคม ข้อขัดแย้งต่าง ๆ จะถูกนำเสนอผ่านเวทีสื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นเรื่องระดับชุมชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ

4. พันธกิจในการเป็นสื่อกลางของงานศิลปวัฒนธรรม พันธกิจอีกประการหนึ่งที่สำคัญของระบบสื่อสารมวลชนคือ การเป็นสื่อของการนำเสนอเรื่องราวทางศิลปวัฒนธรรม และบ่อยครั้งที่เป็นแหล่งพัฒนาและสร้างสรรค์ศิลปและระบบสัญลักษณ์ใหม่ ๆ ทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ สื่อมวลชนยังทำตัวเป็นผู้นำในด้านแฟชั่น ค่านิยม วิถีชีวิตและรสนิยมทางศิลปวัฒนธรรมอีกด้วย

5. พันธกิจในการเป็นผู้กำหนดค่านิยมความเชื่อ และสร้างความเป็นจริงทางสังคม ในกระบวนการทำงานของสื่อสารมวลชนสมัยใหม่ สื่อได้ทำตัวเป็นผู้กำหนดความหมาย และให้คุณค่าแก่เรื่องราว หรือสร้างความเป็นจริงทางสังคม ซึ่งกลายเป็นแหล่งอ้างอิงที่สำคัญของค่านิยมของบุคคลและเป็นบรรทัดฐานของสังคม ไม่ว่าจะเป็นการเสนอข่าวสารหรือความบันเทิง สื่อได้มีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะหรือประเมินค่าเรื่องราวต่าง ๆ ผลผสมผสานเข้าไปในเนื้อหาสาระจะไม่สามารถแยกออกจากกันได้

2.2.2 มิติเรื่องบทบาทของสื่อ (Media Roles) McQuail (2000) มีทัศนะถึงบทบาทของสื่อว่า โดยทั่วไปแล้ว ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อการสื่อสาร มักถูกเปรียบเทียบความหมายว่า เป็นการใช้สื่อเพื่อเชื่อมโยงระหว่างตัวเรากับความเป็นจริง ทั้งๆที่ยังมีค่าสำคัญต่างๆที่ควรคำนึงถึงและชี้ให้เห็นถึงบทบาทของการใช้สื่อเพื่อการสื่อสาร เช่น จุดมุ่งหมายในการสื่อสาร การถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารตลอดจนการบรรลุประสิทธิผลของการสื่อสาร แต่ทั้งนี้ การใช้สื่อเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถให้ความหมายได้หลายประการ ตั้งแต่การให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นกลาง การเจรจาต่อรอง จนถึงความพยายามที่จะควบคุมครอบงำ อย่างไรก็ตาม เราสามารถทำความเข้าใจถึงบทบาทของการใช้สื่อเพื่อการสื่อสารด้วยการเปรียบเทียบถึงวิธีการต่างๆของสื่อที่เชื่อมโยงเรากับความเป็นจริง ดังนี้

1. การใช้สื่อในฐานะที่เป็นหน้าต่าง (Window) ของเหตุการณ์และประสบการณ์ ถือเป็น การขยายวิสัยทัศน์ของเราให้กว้างไกลจากที่เป็นอยู่

2. การใช้สื่อในฐานะที่เป็นกระจก (Mirror) สะท้อนเหตุการณ์ในสังคมและโลกที่อยู่ แม้ว่าบางครั้งความจริงที่เห็นจากภาพสะท้อนอาจถูกกลดทอน เนื่องจากทิศทางของกระจกได้ ถูกกำหนดจากบุคคลอื่น (ในที่นี้คือผู้ส่งสาร: ผู้วิจัย)

3. การใช้สื่อในฐานะที่เป็นตัวกรอง (Filter) หรือ นายประตู (Gatekeeper) ในการ ทำหน้าที่เลือกสรรประสบการณ์ที่เห็นว่า เหมาะสมกับผู้รับสาร โดยบางครั้งมีการปิดกั้นมุมมอง อื่นๆ

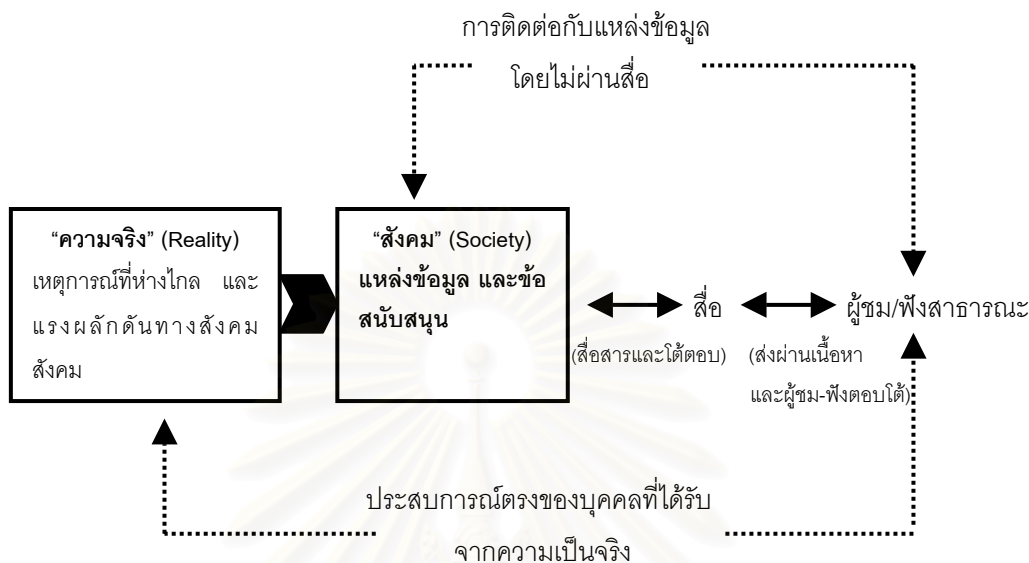
4. การใช้สื่อในฐานะที่เป็นป้ายบอกทาง (Signpost) ผู้ชี้แนะ (Guide) และผู้แปล ความหมาย (Interpreter) ในเรื่องยุ่งยากต่างๆ

5. การใช้สื่อในฐานะที่เป็นเวที (Forum) สำหรับการนำเสนอข้อมูลข่าวสารตลอด จนความคิดไปสู่ผู้ชมผู้ฟัง และมักจะมีการสนองตอบ หรือมีการโต้ตอบเกี่ยวกับข่าวสารและข้อคิด เห็นนั้นๆ

6. การใช้สื่อในฐานะที่เป็นผู้ร่วมสนทนา (Interlocutor) หรือเป็นผู้ร่วมให้ข้อมูล (Inform Partner) นอกเหนือจากการส่งผ่านข้อมูลแล้ว ยังใช้สื่อในการที่จะตอบสนองคำถามหรือ ข้อสงสัยต่างๆด้วย

นอกจากนี้ McQuail ยังได้สร้างกรอบอ้างอิงในการเชื่อมโยงบทบาทของสื่อกับ สังคม โดยเห็นว่า ตามความเข้าใจทั่วไปแล้ว การสื่อสารมักจะเกี่ยวเนื่องกับความจริงที่เป็นไปและ การรับรู้ของเรา โดยสื่อมีบทบาทเป็นผู้จัดเตรียมข้อมูลข่าวสาร (Information) สร้างภาพลักษณ์ (Images) เรื่องราว (Stories) และความประทับใจ (Impressions) บางครั้งขึ้นอยู่กับความมุ่งหวัง ต้องการ การถูกชักนำด้วยผลประโยชน์ของสื่อเอง เช่น ความก้าวหน้า รายได้และอิทธิพลต่างๆ ตลอดจนบางครั้งยังมีบทบาทที่เกิดขึ้นจากการถูกชักจูงจากสถาบันทางสังคมอื่นๆ เช่น การ โฆษณาสินค้า การโฆษณาชวนเชื่อต่าง ซึ่งทำให้เราเห็นได้ชัดว่า สื่อได้ทำหน้าที่ “เลือก” (Selection) และ “ปล่อยผ่าน” (Flow) ภาพแห่งความเป็นจริง (Image of Reality) โดยการสื่อสาร

นั้นไม่ได้เป็นการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารที่เป็นกลางเสียทีเดียว ความเป็นจริงที่เรารับรู้จากสื่อจึงเป็นเรื่องที่ถูกเลือกและสร้างขึ้นจากความคิดเห็นส่วนตัว ดังแผนภูมินี้

แผนภูมิที่ 2.1 กรอบอ้างอิงในการสร้างทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อและสังคม : การแทรกตัวของสื่อระหว่างประสบการณ์ส่วนบุคคล กับเหตุการณ์ที่ห่างไกลและแรงผลักดันทางสังคม

ในบริบททางสังคมแห่งความเป็นจริง หรือในโลกแห่งความเป็นจริงนั้น จะพบได้ว่าผู้คนที่ปะปนกันอยู่ในสังคมต่างมีความต้องการในเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป คนบางคนอาจมีความต้องการในเรื่องที่ตรงกัน ในขณะที่ใครบางคนอาจมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ท่ามกลางความต้องการที่หลากหลายเช่นนี้ ความรู้เรื่องเพศศึกษาก็นับได้ว่าเป็นหนึ่งในความต้องการของผู้คนในสังคม ดังประจักษ์พยานที่ผู้วิจัยอ้างถึงในบทที่ 1 ซึ่งสะท้อนผ่านข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับการเปิดให้บริการความรู้ด้านสุขภาพแก่ประชาชนผ่านทางโทรศัพท์ หรือที่เรียกว่า “สายด่วนสุขภาพ” ที่พบว่า หมวดที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุดคือเรื่องเพศศึกษา(มิติชนรายวัน, อ้างแล้ว)

ถึงแม้ว่าผู้คนในสังคมอาจต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาเหมือนกัน แต่ความแตกต่างทางเพศภาวะ (Gender) ความต้องการทางเพศ อายุต่างมีส่วนในการกำหนดลักษณะเนื้อหาของความรู้เรื่องเพศให้แตกต่างกันออกไป ดังนั้น การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะอันมีความหมายว่า ต้องมีลักษณะที่เปิดกว้างในการนำเสนอเรื่องราวของเพศศึกษาออกไปอย่างกว้างขวาง สามารถรองรับความต้องการของผู้คนในสังคมได้ ความ

แตกต่างกันในด้านต่างๆ ข้างต้นของผู้คนในสังคมสมควรที่จะได้รับการตอบสนองในการให้ความรู้
อย่างเท่ากัน

จากแนวคิดเรื่องหน้าที่/พันธกิจและบทบาทของสื่อในการเป็นเวทีสาธารณะผู้วิจัย
จักได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาสื่อในการเปิดเวทีสาธารณะเพื่อให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาว่า
สื่อต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยนำมาศึกษานั้น ได้เปิดเวทีสาธารณะของตนเองเพื่อกิจกรรมการสื่อสารเรื่องเพศ
ในลักษณะใดบ้าง และการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในเวทีของแต่ละสื่อ นั้น
สามารถที่จะให้ความรู้รองรับกับความต้องการที่แตกต่างกันออกไปของผู้คนในสังคมได้หรือไม่
นอกจากนี้ผู้วิจัยจะนำช่วยในการอภิปรายผลการวิจัยที่พบอีกทางหนึ่งด้วย

2.3 แนวคิดเรื่องสื่อคือสาร (Medium is the Message)

หากจะศึกษาเปรียบเทียบถึงบทบาทของสื่อแต่ละประเภท ในการนำเสนอเรื่อง
เพศศึกษาว่ามีความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างกันอย่างไรนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษา
พิจารณาภายใต้กรอบแนวคิดเรื่องสื่อ (the media) ของ Marshall McLuhan นักวิชาการที่
ให้ความสนใจศึกษาด้านเทคโนโลยีการสื่อสารของกลุ่มเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด (Communication
Technology Determinism) แห่งสำนักโทรอนโต ทั้งนี้สำนักคิดดังกล่าวนี้ให้ความสนใจที่จะศึกษา
ถึงตัวสื่อภายใต้ความเชื่อที่ว่า เมื่อเทคโนโลยีทางการสื่อสารเปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลกระทบต่อ
ระดับสังคม สถาบันและปัจเจกบุคคล

McLuhan เชื่อว่าตัวกลาง (medium) หรือสื่อทุกชนิดมีส่วนสัมพันธ์ต่อการรับรู้
ของมนุษย์อย่างยิ่งยวด กล่าวคือสื่อมีบทบาทในการเชื่อมต่อ หรือขยายประสบการณ์การรับรู้หรือ
ประสบการณ์ด้านผัสสะ (Extension of Experience) ของมนุษย์ให้กว้างไกลกว่าที่เป็นอยู่
McLuhan (อ้างใน Littlejohn, 1999: 329) ได้แสดงทัศนะเปรียบเทียบความเชื่อดังกล่าว
ว่า “เหมือนกับวงล้อที่เชื่อมต่อหรือขยายประสบการณ์การรับรู้ของฝ่าเท้า เหมือนหนังสือที่เชื่อมต่อ
และขยายประสบการณ์การมองเห็นของดวงตา เหมือนเครื่องนุ่งห่มที่เชื่อมต่อและขยายประ
สิทธิภาพการรับรู้สัมผัสของผิวหนัง ตลอดจนวงจรไฟฟ้าที่ขยายและเชื่อมต่อประสบการณ์การรับรู้ของ
ประสาทส่วนกลางของมนุษย์” McLuhan เชื่อว่าวงจรไฟฟ้ามีบทบาทในการเชื่อมโยงมนุษย์กับคน
อื่น ๆ ไว้ด้วยกันอย่างแน่นแฟ้นดังจะเห็นได้จากสังคมข่าวสารในปัจจุบันที่เทคโนโลยีการสื่อสารมี
บทบาทในการเชื่อมโยงมนุษย์ไว้ด้วยกัน ผ่านข้อมูลข่าวสารจำนวนมากที่โอบเข้าใส่ ข้อมูลข่าวสาร

ในปัจจุบันมีลักษณะสำเร็จรูป คือใช้ได้ทันทีและมีความต่อเนื่องอย่างไม่หยุดยั้ง และทันทีที่เราคุ้นชินกับข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ มันก็ถูกแทนที่ด้วยข้อมูลข่าวสารชุดใหม่ทันที

กาญจนา แก้วเทพ (2541) ได้แสดงทัศนะที่เห็นพ้องกับ McLuhan ที่เชื่อว่าเมื่อเทคโนโลยีของการสื่อสารเปลี่ยนแปลงการรับรู้ของคนก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เริ่มต้นจากจดหมายที่ทำให้คน 2 คน สามารถพูดคุยกันในพื้นที่ที่ห่างกันไกลด้วยตัวอักษร โทรทัศน์ทำให้เรามองเห็นเสียงจนเกือบจะสัมผัสกับเรื่องราวที่อยู่ไกลตัว สื่ออิเล็กทรอนิกส์ขยายประสบการณ์มนุษย์ให้กว้างไกลราวกับทำให้คนจำนวนมากสามารถที่จะไปรู้เรื่องราวของใครที่ไหนก็ได้ ด้วยเหตุนี้เอง McLuhan จึงให้ความสำคัญกับการศึกษา ความสัมพันธ์ของสื่อกับปัจเจกบุคคลในระดับจุลภาค (micro) ซึ่งมุ่งความสนใจไปยัง “รูปแบบของสื่อ” มากกว่า “เนื้อหาของสื่อ” โดยจะเห็นได้ชัดจากการแสดงทัศนะเรื่อง “ตัวกลางคือสาร” (Medium is the Message) ซึ่งได้รับกล่าวขานอย่างกว้างขวางในแวดวงวิชาการสื่อสาร ทัศนะที่ว่านี้เชื่อว่า ตัวกลางหรือตัวสื่อมันไม่ได้มีบทบาทเป็นเพียงช่องทางในการส่งสารไปสู่ผู้รับแต่เพียงเท่านั้น แต่ถือได้ว่าตัวสื่อมันมีบทบาทในการกำหนดความหมายของเนื้อหาสารด้วย เนื่องจากตัวสื่อมีส่วนสัมพันธ์กับการรับรู้ของมนุษย์ดังนั้น เพียงแต่เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ตัวสื่อ ประสบการณ์การรับรู้ที่ผู้รับจะได้นั้นก็แตกต่างไปจากเดิมแล้ว

McLuhan (อ้างใน Sevarain & Tankard, Jr, 1992 : 251) เห็นว่าเนื้อหาหรือตัวสารในระบบการสื่อสารนั้นไม่ใช่เรื่องที่จะต้องให้ความสำคัญมากนัก เพราะหากจะเปรียบเนื้อหาสารเสมือนก้อนเนื้ออันโอชะแล้ว ความหมายของมันจะแตกต่างกันมาก หากผู้ที่น่าไปให้สุนัขรับประทานถูกเปลี่ยนจากตัวเราเป็นหิวขโมย เพราะหิวขโมยอาจจะผสมยาสลบลงไปเนื้อเพื่อหวังผลในการโจรกรรมก็ได้

McLuhan ยังเชื่อด้วยว่าผลที่เกิดขึ้นตามมาจากเทคโนโลยีการสื่อสารไม่ได้ส่งผลกระทบต่อในระดับความคิดเห็นเท่านั้น แต่ส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผันของรูปแบบการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่ปราศจากการขัดขืน โดยผลกระทบที่สำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นกับการสื่อสารคือมันมีอิทธิพลต่อความเคยชินในการเปิดรับ และความคิดพิจารณาในเรื่องที่ได้เปิดรับด้วย ทั้งนี้ความคิดเรื่อง “การรับรู้โดยผัสสะ” (sense) นั้นหมายถึงความสมดุลของการรับรู้ของมนุษย์ โดยมนุษย์ยุคบุพกาล (primitive) ให้ความสำคัญกับการรับรู้หรือความรู้สึกโดยทางผัสสะ 5 ประการ คือ ตา (sight) หู (hearing) จมูก (smell) ลิ้น (taste) และกาย (touch) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือมนุษย์ในยุคนั้น ให้ความสำคัญกับการรับรู้จากเหตุการณ์หรือสถานการณ์จริง ดังคำสุภาษิตที่ว่า “สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น” แต่เทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารในปัจจุบันที่ย่อโลกและประสบการณ์มา

ไว้ตรงหน้าผู้รับสาร ทำให้เกิดภาวะ “สับสนกว่าก็เท่ากับตาเห็น” กล่าวคือผู้รับสารยอมรับข้อมูล และประสบการณ์ที่ได้จากสื่อ จนเชื่อว่าเป็นความจริงทั้ง ๆ ที่มีได้เป็นการรับรู้จากผัสสะทั้ง 5 หรือ “เท่าตาเห็น” จริง ๆ ดังนั้น McLuhan จึงเห็นว่าเทคโนโลยีการสื่อสารส่งผลให้มนุษย์เน้นให้ความสำคัญกับการรับรู้ทางผัสสะในรูปแบบหนึ่ง ๆ มากกว่าการรับรู้จากผัสสะทั้ง 5 จนทำให้การรับรู้ของมนุษย์ขาดความสมดุล

ทั้งนี้ การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อมวลชนที่นำมาศึกษานั้นต่าง ขยายประสบการณ์ในการรับรู้ของผู้รับสารออกไปกล่าวคือ สื่อมวลชนสามารถทำให้ผู้รับสารรับรู้ถึงเรื่องเพศศึกษาและคำถามคำตอบปัญหาทางเพศของคนอื่น ๆ ในสังคมได้อย่างเป็นวงกว้าง อีกทั้งยังเชื่อมโยงความรู้เรื่องเพศจากแหล่งความรู้ในที่ต่าง ๆ อันอยู่ไกลออกไปจากตัวผู้รับให้มาอยู่ใกล้ และความรู้ที่ได้มานี้ ก็ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นเรื่องใกล้ตัว หรือตรงกับความต้องการของผู้รับสารที่ความต้องการจะเปิดรับเท่านั้น หากแต่ผู้รับสารได้ขยายประสบการณ์ของตนเองจากเรื่องไม่รู้และไม่ได้อยู่ใกล้ตัว ออกไปสู่การรับรู้ในเรื่องที่ไกลตัวออกไป และหรืออาจจะยังไม่ส่งผลหรือมีประโยชน์ต่อตนเองในขณะที่เปิดรับสื่อ เช่น เชื่อมโยงความรู้เรื่อง “การมีเพศสัมพันธ์ขณะตั้งครรภ์ ว่าควรปฏิบัติอย่างไรทั้งในเพศชายและเพศหญิง หากมีความต้องการทางเพศ” คำตอบหรือความรู้ที่ได้ว่าควรปฏิบัติอย่างไรนั้น ย่อมส่งผลประโยชน์ต่อผู้ที่กำลังตกอยู่ในสภาวะการณดังกล่าว ซึ่งจะนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้ในชีวิตจริง ในขณะที่เดียวกันความรู้ในเรื่องดังกล่าวก็อาจยังไม่สมประโยชน์ให้แก่บุคคลที่ไม่อยู่ในสภาวะการณเช่นนั้นในแง่ของการนำไปใช้ในปัจจุบัน แต่ความรู้ที่ได้รับมานั้น ทำให้ได้เปิดประสบการณ์ออกไปสู่เรื่องที่ห่างไกลจากประสบการณ์ของตนเอง และยังสามารถจะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมานั้น ออกมาใช้ได้เมื่อประสบกับตนเองในอนาคต

ถึงแม้ว่าสื่อมวลชนจะสามารถขยายประสบการณ์ ในการรับรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้รับสารออกไปเหมือนกันในสื่อทุกชนิด แต่ผัสสะ (sense) ที่ผู้รับสารใช้ในการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละชนิดนั้นมีความแตกต่างกัน เช่น ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ผัสสะ (sense) ที่ใช้ในการรับรู้จะประกอบด้วย ตา (sight) ที่ใช้ในการดูภาพเคลื่อนไหวหรือภาพนิ่งที่ปรากฏในจอของเครื่องรับโทรทัศน์ หู (hearing) ที่คอยฟังเสียงต่าง ๆ ทั้งเสียงสนทนา ดนตรี ฯลฯ ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์ผู้รับสารจะใช้ผัสสะคือ ตา (sight) เพียงอย่างเดียวในการเปิดรับเนื้อหาด้วยการอ่านตัวอักษร รูปภาพที่เป็นภาพนิ่งหรือภาพวาดที่ปรากฏอยู่ต่อหน้า การเปิดรับสื่อมวลชนด้วยผัสสะ (sense) ที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากรูปแบบของตัวสื่อที่แตกต่างกันออกไปนี้ ตัวสื่อต่างมีบทบาทในการกำหนดความหมายของเนื้อหาสารในแต่ละตัวสื่อ นอกจากนี้ตัวสื่อเองก็มีส่วนสัมพันธ์ในการกำหนดการรับรู้ของผู้รับสารอีกด้วย

ดังนั้นในการตอบคำถามนำการวิจัยว่า การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนที่นำมาศึกษามีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ซึ่งเป็นการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสื่อมวลชนทั้ง 3 สื่อ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าแนวคิดเรื่องสื่อ McLuhan นั้นเป็นส่วนที่สำคัญที่สามารถนำมาเป็นกรอบเพื่อเข้าไปศึกษาถึงความแตกต่างอันเนื่องมาจากรูปแบบของสื่อที่มีความแตกต่างกันและยังสามารถช่วยอธิบายสนับสนุนข้อค้นพบ ผลของการวิจัยในตอนท้าย

2.4 แนวคิดเรื่องการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ (Computer – Mediated Communication)

ในปัจจุบันนี้เราต่างอยู่ในยุคของสังคมสารสนเทศ (information Age) ที่ข่าวสารต่าง ๆ มากมายที่รายล้อมรอบ ๆ ตัวเรา ต่างมีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ใดที่สามารถลำเลียงข้อมูลข่าวสารไว้ในตัวเอง (processing) ได้มาก มีการจัดเก็บเรียบเรียงข้อมูลข่าวสารที่รับเข้ามาไว้ (patterning or arranging) อย่างเป็นระบบระเบียบ และพร้อมที่จะนำออกมาใช้งาน (preparing) ให้กับตนเอง หรือถ่ายทอดแพร่กระจายสู่ผู้อื่น (transmitting / disseminating) กระบวนการเหล่านี้ย่อมเกิดผลประโยชน์ให้กับผู้นั้นอย่างแน่นอน จะเห็นได้จากตัวอย่างง่าย ๆ ทุกครั้งที่มีการประกาศขึ้นราคาน้ำมันประชาชนก็จะแห่นำรถออกมาเติมน้ำมันก่อนเที่ยงคืน (เนื่องจากหลังเที่ยงคืนก็จะเปลี่ยนเป็นราคาใหม่) เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่แห่นำรถออกมาเติมน้ำมันนั้นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารจากทางใดทางหนึ่งอย่างแน่นอน ซึ่งข้อมูลที่ได้รับมานั้นมาได้ทั้งจากสื่อมวลชนและบุคคลผู้ใกล้ชิด ความต้องการที่จะเสาะแสวงหาข้อมูลข่าวสารในยุคนี้ จึงจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ข้อมูลข่าวสารกลายเป็นสินค้าที่มีการผลิตและจำหน่ายผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ อย่างมากมายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค

นอกจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ที่เราได้รับข้อมูลข่าวสารจนเคยชินแล้ว ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สากลขนาดใหญ่ ที่เชื่อมโยงผู้ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์จากทั่วโลกเข้าไว้ด้วยกันหรือที่รู้จักกันดีในนาม “อินเทอร์เน็ต” ก็เป็นแหล่งรวบรวมข่าวสารจำนวนมากและมีศักยภาพที่จะตอบสนองต่อความต้องการ ในการบริโภคข้อมูลข่าวสารของคนในสังคมได้อย่างเต็มที่ ผู้ใช้งานสามารถสืบค้นข้อมูลและรับรู้เหตุการณ์ข่าวสารต่าง ๆ ทั่วโลกได้ในระยะเวลาอันสั้น

การใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมอย่างมากคือ การค้นหาไฟล์และฐานข้อมูลแบบเครือข่ายใยแมงมุม (World Wide Web) ซึ่งมีข้อมูลมากมาย ปรากฏบนเครือข่ายในรูปแบบ

แบบ Multi Media ผู้ใช้งานสามารถใช้งานได้ง่าย สามารถเรียกข้อมูลรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบ ลักษณะของข้อมูลมีลักษณะไม่จำกัดแหล่งข้อมูล และสามารถเชื่อมต่อไปยังแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ได้ (Hyper text) ในปัจจุบันมีผู้ใช้งานระบบ World Wide Web มากที่สุดเพราะสามารถครอบคลุมการบริการแบบอื่น ๆ ได้ เช่น การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (electronic mail) การสืบค้นหาข้อมูล การโฆษณาประชาสัมพันธ์และการดาวน์โหลดข้อมูล (Down load) การให้บริการแบบ World Wide Web ขององค์การต่าง ๆ สามารถบรรลุกลุ่มเป้าหมายได้โดยไม่จำกัดเวลา สถานที่ และเรื่องราวการนำเสนอ (รัตนาวลี เกียรตินิยมศักดิ์, 2542 : 13 – 14)

การนำระบบ World Wide Web มาใช้ในช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ (Computer – Mediated Communication) หรือ CMC Joseph B. Walther (1992) ได้ให้ความหมาย CMC เอาไว้กว้าง ๆ ว่า คือ การประชุมโดยอาศัยคอมพิวเตอร์ (computer conferencing) และการใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (eletronic mail) ซึ่งเกิดขึ้นและดำเนินไปในเวลาเดียวกัน (synchronous) หรือต่างเวลากัน (asynchronous) โดยที่ผู้ส่งสารใส่รหัส (encode) ลงไปในเนื้อหาสาร (tex messages) ซึ่งจะถูกถ่ายทอด (telayed) จากคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารไปสู่คอมพิวเตอร์ของผู้รับสาร (กิตติ กันภัย, 2543 : 101)

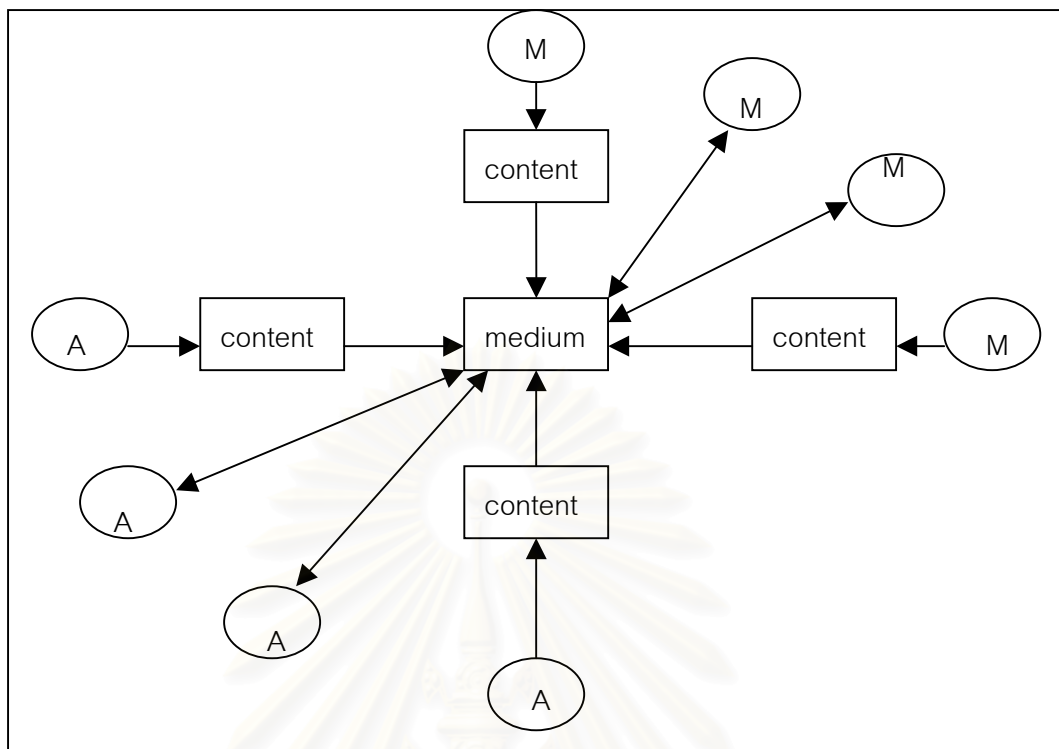
จากคำนิยามของ Walther ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้สำหรับการสื่อสารแบบ CMC และโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบเชื่อมโยงระหว่างคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารและผู้รับสารจะทำหน้าที่เป็นสะพานลำเลียงสารที่ถูกใส่รหัส

ในขณะที่ Hoffman และ Novak (อ้างในเพ็ญทิพย์, 2539 : 17) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์และให้คำนิยามอย่างไม่เป็นทางการ เกี่ยวกับ Hyper media CMC ว่า เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับแจกจ่ายข่าวสาร เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีข้อมูลหลากหลาย การสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่ใหม่ในสังคมที่ต้องการอาศัยการเรียนรู้ (Socially oriented) ความไม่เจาะจงในการสื่อสารใน CMC ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า การสื่อสารที่ไม่เจาะจงผู้รับสารหรือปราศจากอารมณ์ในการสื่อสาร (Socio emotional) ไม่เหมือนกับการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face – to – Face communication) นอกจากนั้นการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์เป็นการสื่อสารที่ไม่เป็นกันเอง ไม่เร้าอารมณ์และไม่เจาะจงผู้รับสาร ผู้ร่วมสื่อสารแบบ CMC ต้องปรับสภาพตัวเองให้เข้ากับการสื่อสารมากกว่าการสร้างปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารแบบเผชิญหน้า

ผลการวิจัยของ Hoffman และ Novak พบว่า อินเทอร์เน็ตมีคุณลักษณะของการสื่อสารแบบการแสวงหาข้อมูลตามความสนใจของผู้ใช้ (information pull) ซึ่งแตกต่างจากสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ ที่เป็นการผลักดันข้อมูลสู่ประชาชน (information push) การบริโภคข่าวสารของสื่อทั้ง 2 ประเภท จึงแตกต่างกันเนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ถูกควบคุมโดยผู้ใช่มากกว่าสื่อที่ควบคุมโดยผู้ส่งสาร สำหรับการแสวงหาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตผู้ใช้สามารถควบคุมข่าวสารที่ต้องการเปิดรับและเลือกปฏิเสธข่าวสารที่ไม่สนใจได้สะดวก การเรียกหาข้อมูลสามารถกระทำได้โดยไม่จำกัดจำนวน ไม่มีขีดจำกัดในการเลือกเปิดรับสารรวมทั้งสามารถควบคุมข้อมูลข่าวสารที่ต้องการเปิดรับได้มากกว่าสื่ออื่น ๆ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้ใช้สามารถมีปฏิสัมพันธ์ (interact) หรือโต้กลับไปในทันที (real time) เมื่อผู้ใช้ต้องการข้อมูลข่าวสารแสดงความคิดเห็นหรือการพูดคุยต่าง ๆ (chat)

ด้วยคุณลักษณะของ CMC ที่เป็นการสื่อสารแบบ 2 ทาง ซึ่งแตกต่างไปจากสื่ออื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ที่เป็นการสื่อสารทางเดียวอีกทั้งผู้ที่มาใช้ CMC นั้นจะต้องมีส่วนร่วมอย่างเอาการเอางาน (active participation) มากกว่าสื่ออื่น ๆ จึงเอื้ออำนวยต่อการสร้างเวทีสาธารณะ เมื่อผนวกกับคุณลักษณะทางเทคนิคของระบบอินเทอร์เน็ต ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังข้อมูลอื่น ๆ ผู้ใช้คนอื่น ๆ (hyper text) ก็ยิ่งทำให้ขอบเขตของการสร้างเวทีสาธารณะนั้นสามารถขยายได้อย่างกว้างขวางโดยไร้ข้อจำกัดทางด้านกายภาพ (กาญจนา แก้วเทพ, อ้างแล้ว : 185)

โดยที่ช่องทางในการเกิดปฏิสัมพันธ์ขึ้นนี้ เป็นการเกิดปฏิสัมพันธ์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ (machine interactivity) ตัวสื่อเป็นเพียงตัวส่งสารที่เชื่อมต่อกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน ผู้รับสารจึงสามารถกลายเป็นผู้ส่งสารได้ และผู้ส่งสารก็สามารถเป็นผู้รับสารได้เช่นกัน โดยมีข่าวสารถูกส่งผ่านตัวกลางคือสื่อคอมพิวเตอร์ ดังรูปแบบการสื่อสารดังนี้

แผนภูมิที่ 2.2 ภาพจำลองรูปแบบการสื่อสารบน World Wide Web

จากการจำลองรูปแบบของการสื่อสารบน World Wide Web ศุจีภา ดวงมณี (2541) อธิบายว่า ข้อมูลข่าวสารถูกสร้างขึ้นโดยสื่อมวลชน (M) เช่น web pages ของสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ หรือเนื้อหาจะถูกสร้างขึ้นโดยผู้รับสาร (A) ก็ได้ สื่อมวลชนและผู้รับสารจะส่งผ่านข้อมูลที่ตนเองสร้างขึ้นไปยังตัวสื่อ (medium) ก็คือระบบการสื่อสารใน World Wide Web

สำหรับการจำลองรูปแบบของการสื่อสารบน World Wide Web สามารถกล่าวได้ว่า ผู้ใช้งานจะเข้าไปในเว็บไซต์ที่ตนเองสนใจ และส่งข้อมูลข่าวสารหรือเนื้อหา (content) คำถามปัญหาทางเพศของตนเองเอาไว้ในเว็บบอร์ด (medium) เมื่อมีผู้อื่นสนใจในคำถามนั้นก็สมารถที่จะเข้าไปอ่านและร่วมแสดงความคิดเห็น หรือร่วมตอบคำถามนั้นเพิ่มเติมได้ ดังนั้นการสื่อสารนี้ผู้ใช้งานจึงเป็นได้ทั้ง M และ A ตามการจำลองรูปแบบของการสื่อสารบน World Wide Web ได้ในขณะเดียวกัน

ด้วยความสามารถและศักยภาพของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์หรือ CMC ซึ่งโดดเด่นไปจากรูปแบบของสื่อโทรทัศน์และสื่อหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยจึงจะนำแนวคิดเรื่องการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์มาเป็นกรอบในการศึกษาถึงความแตกต่าง หรือความเหมือนในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา เพื่อให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับการศึกษาสื่อโทรทัศน์และสื่อหนังสือพิมพ์ ในการศึกษาเปรียบเทียบทั้ง 3 สื่อ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังจะใช้แนวคิดนี้สนับสนุนและอภิปรายผลในการตอบปัญหาการนำการวิจัย ในประเด็นลักษณะการเป็นเวทีสาธารณะว่าการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์นั้น มีลักษณะเป็นเวทีสาธารณะที่เอื้อต่อการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาอย่างไร

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท เพื่อสะดวกในการช่วยอธิบายและสนับสนุนการวิจัยดังนี้

2.5.1 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติและความรู้ตลอดจนการศึกษาแหล่งความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

วาสนา ศิลการศึกษาศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดลำปางที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในปี 2519 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา ยังไม่ดีพอ นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ดีกว่านักเรียนหญิง สำหรับแหล่งความรู้ในเรื่องเพศและเพศศึกษานักเรียนได้รับจากนิตยสารและวารสารต่าง ๆ ที่กำหนดออกตามระยะเวลา ตามวาระสำคัญรวมทั้งสิ่งตีพิมพ์ของสถานศึกษา สถานทีราชการและองค์กรหนังสือพิมพ์และเพื่อนตามลำดับ

และในปีเดียวกันนี้เองอาภาพร สุขาวงศ์ ได้ทำการศึกษาศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชลบุรีที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาพบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง แหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาที่นักเรียนได้รับมาจากหนังสือพิมพ์เป็นส่วนใหญ่

ในปี 2523 พิชัย ผดุงรัตน์ ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อเพศศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีสุดท้าย วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่ดีพอ แหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาที่นักเรียนได้รับมากที่สุด

คือจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ได้แก่ นิตยสาร วารสาร เอกสาร แผ่นปลิว ทั้งในแง่วิชาการและบันเทิงเริงรมย์ รองลงมาคือ ครู หนังสือพิมพ์ เพื่อน ภาพยนตร์ แพทย์ โทรทัศน์ วิทยุ บิดา มารดา ไปสเตอร์ญาติ ฯลฯ ตามลำดับ

สุชิน บัวงาม ทำการศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศศึกษาในปี 2528 พบว่า นักศึกษาทั้งหมดมีเจตคติที่ดีต่อความรู้เรื่องเพศ สำหรับแหล่งข้อมูลเรื่องเพศที่ให้แก่นักศึกษาเรียงตามลำดับมากน้อยดังนี้คือ หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ครู อาจารย์ เพื่อน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ แพทย์ บิดา มารดา แผนภาพโฆษณา วิทยุ และญาติพี่น้อง

ในปี 2533 ศักดิ์ชัย ศรีสอน ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์ และนิตยสารของนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ พบว่านักศึกษาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากนิตยสารมากที่สุด รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ซึ่งนักศึกษายายให้ความสนใจมากในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเพศศึกษาและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับคอลัมน์ที่นักศึกษายสนใจมากที่สุด คือเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัยทางเพศ โรคต่าง ๆ และการป้องกันและปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ตามลำดับ

จากการรวบรวมผลงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติ และความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา และแหล่งความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาผู้วิจัยสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้ 1. เพศชายให้ความสนใจเรื่องเหล่านี้มากกว่าเพศหญิง 2. นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศมากขึ้น 3. นักศึกษาให้ความสนใจกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขอนามัยทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกัน และปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ 4. แหล่งความรู้ที่ได้รับในเรื่องเพศศึกษานั้นมาจากสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งข้อสรุปจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า งานวิจัยที่รวบรวมมานี้ กลุ่มตัวอย่างที่ถูกใช้ในการศึกษานั้นทั้งหมดเป็นกลุ่มของนักเรียนนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อสรุปนี้มาเป็นข้อมูลในการศึกษา และร่วมใช้ในการอภิปรายผลในการศึกษาเรื่องลักษณะของการเป็นเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาในด้านเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร

พินิจ ศุภมัสต์อุ้งกูร ทำการศึกษาเรื่องเพศศึกษา : การวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่านิตยสารและหนังสือพิมพ์ โดยศึกษาจากนิตยสารและหนังสือพิมพ์ที่วางจำหน่ายในช่วงเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม 2527 จากการวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาของหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ พบว่าเป็นการตอบปัญหาทางการแพทย์ เพศ และปัญหาชีวิตถึงร้อยละ 56.01 ของวิธีการนำเสนอเนื้อหาประเภทความรู้ ในจำนวนนี้เป็นคำตอบปัญหาทางเพศร้อยละ 30.65 ตอบปัญหาชีวิตร้อยละ 20.71 นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอเนื้อหาเพศศึกษาในรูปแบบของบทความและนวนิยายเรื่องยาวอยู่บ้าง แต่ส่วนมากจะอยู่ในรูปของการตอบปัญหาคือประมาณร้อยละ 53-63 ของลักษณะการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ทั้งหมด ส่วนใหญ่ตอบปัญหาเรื่องเพศที่เกี่ยวกับบุคคลแต่ละคน เรื่องเพศที่เกี่ยวข้องกับบุคคล 2 คน พฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบน ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การสมรสและวิธีปฏิบัติทางเพศ เนื้อหาที่นำเสนอเป็นเรื่องเพศในวัยรุ่นมากที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ วิธีปฏิบัติทางเพศ การสมรสตอบปัญหาทางเพศและสุขอนามัยของเพศจากการประเมินค่าของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเพศศึกษาพบว่า มีเนื้อหาถึงร้อยละ 55.06 ของเนื้อหาทั้งหมดที่ถูกต้องตามเกณฑ์ประเมินค่า

สำหรับเนื้อหาเพศศึกษาในนิตยสารพบว่า มีการนำเสนอภาพปลุกอารมณ์เพศสอดแทรกปะปนกับการเสนอเนื้อหาทางเพศ ร้อยละ 37.24 ของเนื้อหาเพศศึกษาทั้งหมด ซึ่งภาพเหล่านี้ไม่ได้มีส่วนสัมพันธ์กับเนื้อหาเรื่องการตอบปัญหาทางเพศ เนื้อหาส่วนมากที่นำเสนออยู่ในรูปของนวนิยายเรื่องยาวมากที่สุดคือร้อยละ 19.13 เนื้อหาเกือบทั้งหมดเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางเพศ ซึ่งบางครั้งถูกนำเสนอในลักษณะสารคดี และหรือบันเทิงคดีมากที่สุด และการนำเสนอในรูปแบบของการตอบปัญหามีประมาณร้อยละ 9 – 12 ของลักษณะการเสนอเนื้อหาเพศศึกษาในนิตยสารทั้งหมด คำถามจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาทางแพทย์ เพศ และปัญหาชีวิต เนื้อหาของคำถามจะเป็นเรื่องเพศในวัยรุ่น สุขอนามัยทางเพศ วิธีปฏิบัติทางเพศ ความบกพร่องทางเพศและการวิปริต จากการประเมินค่าพบว่า เนื้อหาที่นำเสนอมีความถูกต้องและไม่ถูกต้องจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 45.21 และ 39.85 ของผลการประเมินค่าทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ความเห็นของเยาวชน เกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหาเพศศึกษาในนิตยสารและหนังสือพิมพ์พบว่า เนื้อหาส่วนใหญ่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต คือได้รับความรู้ทางเพศศึกษาจากนิตยสารและหนังสือพิมพ์

สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาในด้านเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารพบว่า ความถูกต้องในเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร

มีความถูกต้องโดยเฉลี่ยประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เรื่องปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในวัยรุ่น สุขอนามัยทางเพศ วิธีการปฏิบัติทางเพศ ความบกพร่องทางเพศ และการวิปริต

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจะนำผลที่ได้นี้ร่วมกับแนวคิดเรื่องเพศศึกษาใช้ในการกำหนดตัวแปรที่จะนำมาใช้ในการศึกษาคือ จะไม่ศึกษาเนื้อหาและการนำเสนอภาพหรือรูปแบบใด ๆ ก็ตามที่ปรากฏในสื่ออันมีนัยยะสื่อในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ความต้องการทางเพศและผู้วิจัยจะนำไปเป็นข้อมูลในการสนับสนุนอภิปรายผลในการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่างกัน ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน

2.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

ตรีบุษ วีระเวสส์ 2539 ทำการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุกระจายเสียงเพื่อศึกษาถึงการรับรู้ปรากฏการณ์เรื่องการนำเสนอ “เพศศึกษา” ทางสื่อวิทยุกระจายเสียงของไทยในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเป้าหมายหรือวัยรุ่นให้ความสนใจในสาระเพศศึกษามากกว่าช่องทางการสื่อสาร สาระเพศศึกษาที่นำเสนอส่วนใหญ่ปรากฏออกมาในรูปแบบธรรม เช่น ค่านิยม ทศนคติ การแสดงออกท่าทาง ความสัมพันธ์และพฤติกรรม และท้ายที่สุดได้สรุปว่า เรื่องเพศศึกษาจะเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมไทยในอนาคตมากขึ้น

สรุปผลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศทางสื่อวิทยุกระจายเสียงพบว่า ผู้จัดรายการเพศศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องเพศ และสามารถสื่อสารได้ดี นอกจากนี้ต้องมีหน่วยงานหรือศูนย์บริการให้ความช่วยเหลือในด้านข้อมูล และช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องกัน หรือมีผลกระทบถึงกันและกัน ในขณะที่ผลจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุโทรทัศน์โดยตรงไม่พบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยังไม่มีรายการที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นการเฉพาะ

จากผลการวิจัยทั้งหมดนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงแนวโน้มว่าสังคมไทยนั้นเปิดกว้างและยอมรับเรื่องเพศมากขึ้น และในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษานั้นผู้ดำเนินรายการต้องเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องเพศอย่างดี ประกอบกับต้องมีหน่วยงานที่คอยให้ความช่วยเหลือในเรื่องของข้อมูล

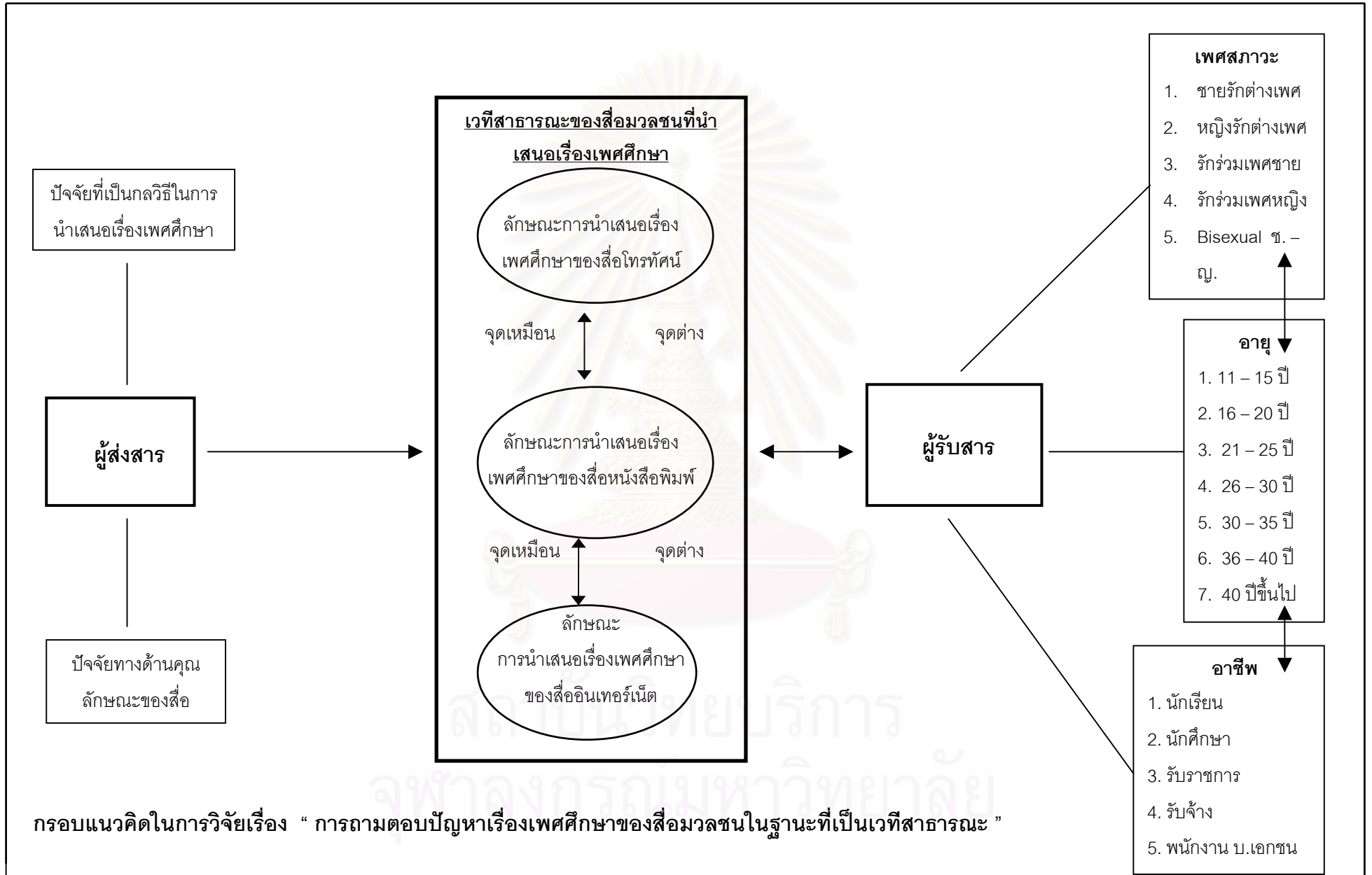
ผู้วิจัยจึงจะนำผลการวิจัยนี้มาประกอบใช้ในการศึกษา ปัจจัยที่กำหนดลักษณะการเป็นเวที
 สาธารณะของสื่อมวลชนในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา

2.5.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเวทีสาธารณะ

รัตนาวลี เกียรตินิยมศักดิ์ 2542 ทำการศึกษาเรื่อง มณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์พบว่า ลักษณะในมณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์นั้น เป็นเวทีเสวนาทงวัฒนธรรมที่มีประเด็นตามความสนใจของผู้อ่านและยังมีลักษณะเป็นชุมชนเสมือนที่เกิดขึ้นขนานไปกับโลกแห่งความเป็นจริง ลักษณะการมีส่วนร่วมเป็นการปฏิสัมพันธ์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ หน้าที่ในมณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์คือ เป็นช่องทางให้ผู้ใช้งานมีส่วนร่วมในหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือการให้ข้อมูลสาธารณะ การสอดส่องดูแลสภาพแวดล้อม การกระตุ้นเร้าและผลักดันเพื่อพัฒนาผลประโยชน์แห่งชาติ การสร้างสายสัมพันธ์ การให้ความบันเทิงและช่องทางการสื่อสารต้องห้าม

ผลการวิจัยของรัตนาวลี ทำให้ทราบถึงลักษณะของมณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ ลักษณะการมีส่วนร่วมในการสื่อสารซึ่งผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลในการศึกษาลักษณะของเวทีสาธารณะบนอินเทอร์เน็ต ที่มีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาพร้อมทั้งสนับสนุนและอภิปรายผล

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์ต้องการที่จะศึกษาวิจัยถึงลักษณะ การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของโทรทัศน์, หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ตว่า สื่อทั้ง 3 ในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะมีลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาเวทีสาธารณะหรือไม่อย่างไร และมีปัจจัยใดเป็นตัวกำหนด วัตถุประสงค์ต่อมาผู้วิจัยต้องการศึกษาเปรียบเทียบถึงลักษณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนแต่ละประเภท ที่นำมาศึกษาว่า มีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร โดยที่ผู้วิจัยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยและเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

3.1 หน่วยการวิเคราะห์

งานวิจัยนี้แบ่งหน่วยการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

3.1.1 รายการโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาเป็นการเฉพาะ โดยจะศึกษาในส่วนต่าง ๆ ดังนี้ รูปแบบของการสื่อสารที่นำมาใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศซึ่งประกอบด้วย การสนทนา(Oral) ตัวอักษร(Symbol) รูปภาพ(Icon) เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาประกอบด้วย เนื้อหาในภาพรวมของการสนทนา เนื้อหาเรื่องเพศที่ปรากฏระหว่างการสนทนา เนื้อหาคำถามปัญหาทางเพศ และเนื้อหาคำแนะนำปัญหาทางเพศ ลักษณะของเพศสภาวะและกิจกรรมการสื่อสารที่เกิดขึ้น ปัจจัยในการนำเสนอประกอบด้วย ผู้ดำเนินรายการ วิทยากร ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ ปัจจัยจากคุณลักษณะของสื่อประกอบด้วย ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านพื้นที่ ปัจจัยด้านความถี่ในการนำเสนอ ปัจจัยเรื่องลักษณะการเปิดใช้ ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อ

3.1.2 หนังสือพิมพ์รายวันที่นำเสนอคอลัมน์เรื่องเพศศึกษาเป็นส่วนหนึ่ง โดยจะศึกษาในส่วนต่าง ๆ ดังนี้ รูปแบบของการสื่อสารที่นำมาใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศซึ่งประกอบด้วย ตัวอักษร(Symbol) เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาประกอบด้วย เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความ เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏภายในแต่ละบทความ เนื้อหาคำถามปัญหาทางเพศ และเนื้อหาคำแนะนำปัญหาทางเพศ ลักษณะของเพศสภาวะและกิจกรรมการสื่อสารที่เกิดขึ้น ปัจจัยในการนำเสนอประกอบด้วย คอลัมน์นิสผู้เขียนบทความ คอลัมน์นิสผู้ตอบคำถามปัญหาทางเพศ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ ปัจจัยจากคุณลักษณะของสื่อประกอบด้วย ปัจจัยด้าน

เวลา ปัจจัยด้านพื้นที่ ปัจจัยด้านความถี่ในการนำเสนอ ปัจจัยเรื่องลักษณะการเปิดใช้ ปัจจัยเรื่อง การเข้าถึงตัวสื่อ

3.1.3 อินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ภาษาไทยที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาเป็นการเฉพาะ และไม่มีเนื้อหาใด ๆ ที่เป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ โดยจะศึกษาในส่วนต่าง ๆ ดังนี้ รูปแบบของการสื่อสารที่นำมาใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศซึ่งประกอบด้วย ตัวอักษร(Symbol) ภาพประกอบ(Icon) เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาประกอบด้วย เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความ เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏภายในแต่ละบทความ เนื้อหาคำถามปัญหาทางเพศ และเนื้อหาคำแนะนำปัญหาทางเพศ ลักษณะของเพศสภาวะและกิจกรรมการสื่อสารที่เกิดขึ้น ปัจจัยในการนำเสนอประกอบด้วย ผู้เขียนบทความ ผู้ตอบกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ ปัจจัยจากคุณลักษณะของสื่อประกอบด้วย ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านพื้นที่ ปัจจัยด้านความถี่ในการนำเสนอ ปัจจัยเรื่องลักษณะการเปิดใช้ ปัจจัยเรื่อง การเข้าถึงตัวสื่อ

3.2 ประชากร

ประชากรที่จะนำมาศึกษาแบ่งได้ดังนี้

3.2.1 สื่อโทรทัศน์,หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ตที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาเป็นการเฉพาะ

3.2.2 เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาประกอบด้วย

3.3.1 จากประชากรประเภทแรกผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยพิจารณาจากสื่อโทรทัศน์, หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาศึกษาดังนี้

3.3.1.1 สื่อโทรทัศน์ได้แก่ รายการ “ซุรัก ซูรส” ซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 3

3.3.1.2 สื่อหนังสือพิมพ์ได้แก่ คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

3.3.1.3 สื่ออินเทอร์เน็ตได้แก่ เว็บไซต์ www.clinicrak.com ซึ่งกระบวนการคัดเลือกเว็บไซต์นี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการ Snowball Technique โดยการสอบถามจากนักท่งอินเทอร์เน็ต ผ่านการเข้าไปตั้งกระทู้ (post) ในเว็บไซต์ที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุดคือ www.pantip.com ในส่วนของเว็บบอร์ด “สวน ลุมพินี” และใน www.sanook.com ในส่วนเว็บบอร์ด “ที่นี่มีเพื่อน” ในกลุ่ม “มหาวิทยาลัย” “ทำงาน” และ “อาวูโส” ซึ่งเมื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบ (cross check) เข้าด้วยกันปรากฏว่าได้ชื่อเว็บไซต์ที่ตรงกัน จึงเลือกมาเป็นตัวอย่างในการศึกษา

3.3.2 จากประชากรประเภทที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อมวลชน ตามช่วงรายการในโทรทัศน์, คอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ และเว็บบอร์ดในอินเทอร์เน็ตดังนี้

3.3.2.1 รายการ “ซุรัก ซูรส” ผู้วิจัยจะศึกษาช่วงรายการดังนี้คือ ช่วง “คุยกันเรื่องเพศ” และช่วง “ไขปัญหาลับ”

3.3.2.2 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ผู้วิจัยจะศึกษาคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” และคอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย”

3.3.2.3 เว็บไซต์ “www.clinicrak.com” เป็นเว็บไซต์ที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นการเฉพาะด้าน โดยมีนายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรินิติ เป็น web master โดยผู้วิจัยจะศึกษาหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- “เขาถามอะไรกัน” เป็นเว็บเพจที่ให้ความรู้เรื่องเพศในแง่มุมต่าง ๆ ที่ผู้ใช้สามารถที่จะเลือกใช้ได้ตามความสนใจ แต่ถ้าหากผู้ใช้งานคนใดเข้าไปอ่านใช้แล้วยังมีข้อสงสัย ก็สามารถที่จะเข้าไปตั้งกระทู้ถาม (post) เพิ่มเติมได้ จากห้องอื่น ๆ ดังรายละเอียดที่ผู้วิจัยจะกล่าวต่อไปและทำการศึกษาร่วมด้วย

- เว็บบอร์ดที่เป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่เข้ามาใช้งาน สามารถตั้งกระทู้ถามปัญหาเรื่องเพศได้ตามความสนใจ โดยมีกลุ่มดังนี้ “เสพสมอารมณ์หมาย” , “วัยทอง” , “ชีวิตคู่” , “เรื่องลูก” “วัยรุ่น” , “คุมกำเนิด” , “กามโรค” , “โรคสตรี” , “ปรับทุกข์” , “เป็ยงเบน”

3.4 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

3.4.1 ข้อมูลประเภทเอกสาร ได้แก่ เทปบันทึกรายการ (วีดีโอเทป) หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงภาพรวมของสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องเพศ เป็นการเฉพาะซึ่งสามารถพบได้ใน 3 สื่อ คือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ดังนั้นผู้วิจัยจะจำแนกแหล่งข้อมูลโดยละเอียดดังนี้

- เทปบันทึกรายการโทรทัศน์ (VDO TAPE) ได้แก่ เทปบันทึกรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องเพศเป็นการเฉพาะ ได้แก่ รายการ “ซูรัก ซูรส” ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3
- หนังสือพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ที่ปรากฏคอลัมน์ที่นำเสนอเรื่องเพศเป็นการเฉพาะ คือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ในคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” โดยดร. อุ่มอิม และคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” โดยดร.โอ
- อินเทอร์เน็ต ได้แก่ เว็บไซต์ที่นำเสนอเรื่องเพศเป็นภาษาไทยและไม่มีเนื้อหาที่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ ได้แก่ www.clinicrak.com

3.4.2 แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล ได้แก่ ข้อมูลที่มาจากผู้ผลิตสื่อต่าง ๆ ที่นำมาศึกษาโดยจะทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่กำหนดเนื้อหาที่จะเสนอหรือ ไม่นำเสนอทางสื่อมวลชนได้แก่ แพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล ผู้ดำเนินรายการ “ซูรัก ซูรส” นายแพทย์ออมสิน บุณภักดิ์ (เจ้าของนามปากกา ดร.โอ และ ดร.อุ่มอิม) ผู้ตอบคำถามปัญหาทางเพศในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” นายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ web master www.clinicrak.com

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (content/ textual analysis) เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา เรื่องเพศศึกษาและการตอบคำถามปัญหาทางเพศ ที่ปรากฏอยู่ในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” รายการ “ซูรัก ซูรส” , www.clinicrak.com โดยใช้ตารางลงรหัส (Coding Sheet) เพื่อที่จะทราบถึง ลักษณะของเนื้อหา, ความหลากหลายและรูปแบบในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา และลักษณะของ สื่อแต่ละชนิดที่เอื้อต่อการนำเสนอเรื่องเพศ ตลอดจนกลุ่มคนคนที่เข้ามาใช้เวทิสถาธารณะที่ปรากฏ ให้เห็นในสื่อแต่ละประเภทที่นำมาศึกษา

3.5.2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) จากแหล่งข้อมูลประเภท บุคคลตามที่ได้กล่าวไปข้างต้น เพื่อทราบถึงปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนแต่ละประเภท

3.6 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาในลักษณะ การศึกษาภาคตัดขวาง (Cross Sectional) โดยอาศัยข้อสันนิฐานที่ว่า การเก็บข้อมูลไม่ว่าจะอยู่ในช่วงเวลาใดจะได้รับข้อมูลไม่แตกต่างกันโดยที่ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลดังนี้

3.6.1 กลุ่มตัวอย่างสื่อโทรทัศน์ รายการ “ซูรัก ซูรส” ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2544 เป็นระยะเวลา 2 เดือน

3.6.2 กลุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์ คอลัมน์ที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศ “เสพสม อารมณห์หมาย และคอลัมน์การตอบคำถามปัญหาทางเพศ “เสพสม บัมิสม” ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนสิงหาคม – ตุลาคม 2544

3.6.3 กลุ่มตัวอย่างเว็บไซต์ www.clinicrak.com ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลในเดือนพฤศจิกายน 2544

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการจัดเก็บข้อมูลที่จะนำมาทำการศึกษาตามประเภทของแหล่งข้อมูล ดังนี้

3.7.1 แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร ประกอบด้วย เทปบันทึกรายการโทรทัศน์ ได้แก่ รายการ “ซุรัก ซูรส” โดยทำการบันทึกเทปขณะรายการออกอากาศในแต่ละตอนทุกตอนตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม – พฤษภาคม 2544 เป็นระยะเวลา 2 เดือน โดยที่จำนวนตอนของรายการรวมกันคือ 9 ตอน หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เก็บรวบรวมคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ “เสพสม บัมิสม” ฉบับวันที่ 1 สิงหาคม – 31 ตุลาคม 2544 คัดเลือกทุกวัน โดยใช้วิธีการถ่ายสำเนาแล้วนำมารวบรวมจัดลำดับตามวันเวลาเพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิจัย สื่ออินเทอร์เน็ต www.clinicrak.com จะใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดพิมพ์ออกมาทางเครื่องพิมพ์เอกสาร(Printer) หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ โดยจะทำการเก็บข้อมูลในเดือนพฤษภาคม ทุกวันศุกร์ – เสาร์ – อาทิตย์ ช่วงเวลา 21.00 น. – 24.00 น.

3.7.2 ข้อมูลประเภทบุคคล ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาโดยที่ผู้วิจัยจะทำการรวบรวมด้วยวิธีการดังนี้ 1. ทำการบันทึกด้วยเทปบันทึกเสียง (Tape Recording) 2. ทำการบันทึก (Note Taking) ระหว่างการสัมภาษณ์ 3. ถอดเทปบันทึกการสัมภาษณ์และจัดทำเป็นเอกสารเพื่อประกอบในการอ้างอิง (Bibliography)

3.8 การตรวจสอบข้อมูล

หลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลในแต่ละประเภทแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดก่อนจะวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการดังนี้ การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลเอง (Face Validity) จึงไม่น่าจะมีปัญหาเรื่องความเที่ยงตรงของข้อมูล เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง ประกอบกับได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ (Expert Validity) เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงในการวิจัย

3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดมาพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analytical Descriptive Research) ดังนี้

1. ลักษณะของเวทีสาธารณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนแต่ละประเภทที่นำมาศึกษาว่า มีลักษณะในการนำเสนออย่างไรและมีปัจจัยใดที่เป็นตัวกำหนดในการนำเสนอ

2. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและคำถามปัญหาทางเพศที่ปรากฏ บนพื้นที่สาธารณะของสื่อมวลชนแต่ละประเภทที่นำมาศึกษามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และมีปัจจัยใดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลให้ลักษณะของเนื้อหาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนมีความเหมือนหรือมีความแตกต่างกัน

3.10 การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลและผลการวิจัยดังนี้

บทที่ 4 ผู้วิจัยจะนำเสนอถึงลักษณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนที่นำมาศึกษารวมทั้งนำเสนอปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการนำเสนอ

บทที่ 5 ผู้วิจัยจะนำเสนอ การเปรียบเทียบลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภทว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

บทที่ 6 ผู้วิจัยจะนำเสนอบทสรุปและข้อเสนอแนะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

การวิจัยเรื่อง "การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ" นั้น สืบเนื่องจากบทที่ 3 ผู้วิจัยได้เลือกประชากรสื่อมวลชนที่นำเสนอเนื้อหาในลักษณะที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และมีการตอบคำถามปัญหาทางเพศเป็นการเฉพาะ เพื่อนำมาทำการศึกษารวบรวม 3 ประเภท ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต โดยในบทที่ 4 นี้ จะเป็นการตอบปัญหานำการวิจัยที่ว่า "การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อมวลชนมีลักษณะอย่างไร และมีลักษณะเป็นการนำเสนอบนเวทีสาธารณะหรือไม่ รวมทั้งมีปัจจัยใดเป็นตัวกำหนดการนำเสนอ" โดยในลำดับแรกผู้วิจัยจะนำเสนอถึงรูปแบบ (Format) ของการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน รูปแบบของการสื่อสาร เนื้อหาเรื่องเพศศึกษา และเพศสภาพที่เข้ามาทำการสื่อสารในเวทีสาธารณะของแต่ละสื่อตามลำดับ ต่อจากนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอถึงปัจจัยที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 3 ประเภทที่นำมาศึกษา โดยเรียงลำดับการนำเสนอตามดังนี้

- 4.1 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์
- 4.2 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์
- 4.3 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

4.1 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยนำมาทำการศึกษาได้แก่รายการ "ซูรัก ซูรส" ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 3 ทุกวันพฤหัสบดี เวลา 23.15 น. โดยประมาณ จากการศึกษาลักษณะรูปแบบรายการพบว่า รูปแบบของรายการเป็นรายการสนทนา (Talk show) ในเรื่องเพศศึกษา และให้คำปรึกษาตอบคำถามปัญหาทางเพศ โดยการบันทึกเทปล่วงหน้าในการออกอากาศ ระยะเวลาในการออกอากาศประมาณ 50 นาที และแบ่งการนำเสนอรายการออกเป็นช่วง ๆ ดังนี้

- ช่วงเปิดรายการ
- ช่วง "ครอบครัวซูรัก"
- ช่วง "คุยกันเรื่องเพศ"

- ช่วง "คิดคนละมุม"
- ช่วงสนทนาปัญหาเพศชายโดยศูนย์ข้อมูลสุขภาพเพศชาย (นำเสนอเฉพาะสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนเท่านั้น)
- ช่วง "ไขปัญหาลับช่วงที่ 1"
- จึงเกิดสาระเรื่องเพศศึกษา
- ช่วง "ไขปัญหาลับช่วงที่ 2"

รายละเอียดในแต่ละช่วงรายการมีดังนี้

ช่วงเปิดรายการ เป็นการสนทนาทักทายกับผู้รับชมทางบ้าน โดยผู้ดำเนินรายการประจำรายการ 2 ท่านคือ คุณสุทธิพงศ์ ทัดพิทักษ์กุล และแพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล เพื่อเกริ่นนำเข้าสู่ประเด็นเรื่องเพศศึกษาที่จะทำการพูดคุยกันภายในรายการประจำวันนั้น พร้อมยกตัวอย่างคำถามปัญหาทางเพศที่น่าสนใจ หลังจากนั้นจึงนำเข้าสู่ช่วง "ครอบครัวซุรัก"

ช่วงครอบครัวซุรัก นำเสนอสเก็ป เรื่องราวการดำเนินชีวิตคู่ของบุคคลต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งเน้นคนที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและชีวิตครอบครัว

ช่วงคุยกันเรื่องเพศ เป็นช่วงที่หยิบยกประเด็นเรื่องราวทางเพศต่าง ๆ มากำหนดเป็นหัวข้อในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ผ่านการสนทนาระหว่างวิทยากรที่เป็นแพทย์และผู้ดำเนินรายการประจำรายการทั้ง 2 ท่าน โดยวิทยากรที่มาสนทนาให้ความรู้ในรายการนั้นประกอบด้วยวิทยากรประจำ และวิทยากรรับเชิญซึ่งจะสลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป

ช่วงคิดคนละมุม เป็นการนำเสนอในรูปแบบของ VOX POP ที่ออกไปสัมภาษณ์ความคิดเห็นบุคคลทั่วไปนอกสถานที่ ในประเด็นคำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของค่านิยมทางเพศของคนในสังคม ทศนคติในเรื่องราวของความรัก แนวทางในการดำเนินชีวิตคู่ในมุมมองที่แตกต่างกันออกไป

ช่วงสนทนาไขปัญหาลับเพศชาย เป็นช่วงพิเศษที่จัดให้มีขึ้นเป็นการเฉพาะเพศชาย โดยที่จะออกอากาศทุกสัปดาห์ที่ 3 ของแต่ละเดือน โดยนำเสนอปัญหาทางเพศของเพศชายเป็นหลัก เน้นไปที่เรื่องของการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ (ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล

ระหว่างเดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม 2544 เป็นระยะเวลา 2 เดือน ยังผลให้พบช่องการนำเสนอดังกล่าวจำนวน 2 ตอน)

ช่วงไขปัญหาลับช่วงที่ 1 และ 2 เป็นการสนทนาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะของการตอบคำถาม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ ที่ถูกส่งเข้ามาในรายการผ่าน 4 ช่องทางประกอบด้วย

ช่องทางที่ 1 โทรศัพท์จำนวน 2 หมายเลข 1667 สายด่วนสุขภาพจิต ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (เป็นการฝากคำถามไว้กับเครื่องตอบรับอัตโนมัติ แล้วจึงถูกคัดเลือกนำมาออกในรายการ) และโทรศัพท์ของทางรายการหมายเลข 0 - 2261 - 9400 - 1 (เป็นการฝากคำถามไว้กับเครื่องตอบรับอัตโนมัติขณะที่รายการกำลังออกอากาศ)

ช่องทางที่ 2 คำถามทางโทรศัพท์ที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุคลื่น F.M. 96.5 MHz ในรายการ "เปิดประเด็นซุรัก" ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 20.00 - 22.30 น. ซึ่งเป็นรายการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเช่นเดียวกัน (ผลิตรายการโดยบริษัทเดียวกับที่ผลิตรายการซุรักซุรส)

ช่องทางที่ 3 ทางจดหมาย โดยส่งจดหมายมายัง ตู้ปณ.1006 ปณฝ. นานา พระโขนง กรุงเทพฯ 10112

ช่องทางที่ 4 อินเทอร์เน็ต www.2475.com (เป็นเว็บไซต์ของผู้ผลิตรายการ) จากกระดานคำถาม (web board) ที่มีผู้เข้าไปตั้งกระทู้ (Post) ไว้ในเว็บไซต์

อนึ่ง ผลของการเก็บข้อมูลในลักษณะภาคตัดขวาง (Cross Sectional) ระหว่างเดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม 2544 ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลของสื่อโทรทัศน์ได้ทั้งสิ้นจำนวน 9 ตอนด้วยกัน โดยผู้วิจัยได้นำรายละเอียดข้อมูลเนื้อหาต่าง ๆ ที่พบในแต่ละช่วงของรายการนำเสนอไว้ในส่วนของภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1.1 รูปแบบของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

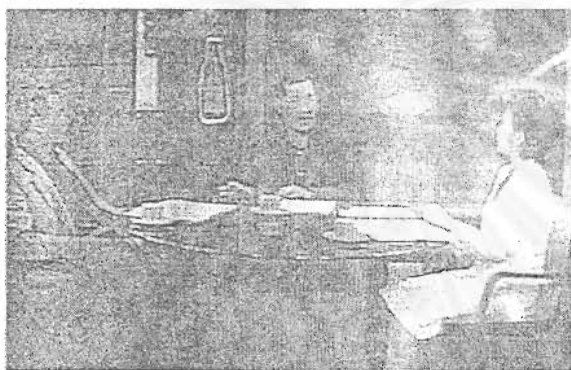
ในการที่จะเข้าไปศึกษาลักษณะรูปแบบของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่เกิดขึ้นในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์นั้น ผู้วิจัยได้อาศัยลักษณะทางธรรมชาติของสื่อที่ปรากฏ และสามารถรับรู้ได้ด้วยโสตประสาทของมนุษย์มาเป็นเกณฑ์เข้าไปศึกษา กล่าวคือธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์นั้นสามารถสร้างการรับรู้ของมนุษย์เราให้เกิดขึ้นได้มาจากการได้เห็น ภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง ตัวอักษรต่าง ๆ และการรับฟังเสียงที่เกิดขึ้น ดังนั้น รูปแบบของการสื่อสารในเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ จึงประกอบไปด้วยการสื่อสารใน 3 รูปแบบ ได้แก่

4.1.1.1 การสื่อสารโดยการสนทนา (Oral)

B. Timberg 2000 (อ้างในกำจร หลุยยะพงศ์, 2545 : 255) นักวิชาการด้านโทรทัศน์ได้นิยามรายการสนทนาทางโทรทัศน์ว่า คือ "การสนทนา ใน โทรทัศน์" ทั้งนี้ "การสนทนา" สามารถพิจารณาได้จากการดำเนินรายการที่เป็นการพูดคุยสนทนาโต้ตอบกันไปมา รวมถึงสัดส่วนภายในรายการที่เน้นการพูดคุยมากกว่าการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบอื่น ๆ

ดังนั้น แม้ว่าธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์สามารถที่ทำการสื่อสารได้ทั้งภาพและเสียงไปพร้อม ๆ กัน แต่เมื่อพิจารณารายการ "ซุรัก ซูรส" ตามคำนิยามของ B. Timberg แล้ว จะพบว่ารูปแบบ (Format) ของรายการ "ซุรัก ซูรส" เน้นสนทนาให้ความรู้ โดยมีเนื้อหาที่เป็นหัวใจสำคัญของรายการคือ เรื่องเพศศึกษา ซึ่งได้รับการถ่ายทอดผ่านการสนทนา (Oral) ระหว่างผู้ดำเนินรายการ และวิทยากรมากกว่าถ่ายทอดผ่านภาพ หรือการบรรยายในการเล่าเรื่อง อีกทั้งยังพบว่าสัดส่วนการดำเนินเนื้อหาภายในรายการยังคงเน้นที่การสนทนา จึงสามารถที่สรุปชี้ชัดได้ว่ารูปแบบ (Format) ของรายการ "ซุรัก ซูรส" เป็นรายการสนทนาทางโทรทัศน์ที่เน้นการสื่อสารด้วยการพูด (Oral) ดังนั้น รายการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาทางโทรทัศน์จึงต้องเป็นรายการที่มีคุณลักษณะที่เป็นรายการสนทนาเป็นหลัก(Main) เนื่องจากการสนทนาเป็นการให้ความรู้ที่ผ่านการบอกเล่าทางคำพูดซึ่งสามารถควบคุมระดับในการเร้าอารมณ์ทางเพศได้ง่ายกว่าการใช้ภาพในการเล่าเรื่องให้ความรู้ อีกทั้งการใช้ภาพเป็นหลักสำหรับการให้ความรู้เรื่องเพศ อาจจะมีลักษณะที่ล่อแหลมต่อ การกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตาม ในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาในรายการ "ซุรัก ซูรส" ผู้วิจัยยังพบว่ามีการใช้ภาพในลักษณะต่าง ๆ เพื่อการสื่อสารในเรื่องเพศศึกษานอกเหนือไปจากการสนทนา โดยผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงในส่วนการสื่อสารโดยใช้ภาพ

ทั้งนี้ คุณลักษณะเฉพาะของการสนทนาในรายการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ในสื่อโทรทัศน์รูปได้ว่า เป็นการสนทนาในประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา หรือประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ที่ไม่มีลักษณะจูงใจให้เป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ และไม่มีลักษณะที่เป็นวิชาการทางการแพทย์หนัก ๆ เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการสนทนาที่ผสมผสานระหว่างความเป็นวิชาการทางการแพทย์ และการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เรื่องเพศที่เป็นกันเอง ผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด หรืออาจกล่าวได้ว่า การสนทนาที่เกิดขึ้นนั้น เป็นการสนทนาเรื่องวิชาการในลักษณะที่ความบันเทิงที่มีสาระ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ภาพประกอบที่ 4.1 การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านการสนทนาในรายการ “ซูรัก ซูรส”

4.1.1.2 การสื่อสารโดยใช้ตัวอักษร (Symbol)

การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์นั้น ปรากฏการสื่อสารโดยใช้ตัวอักษร (Symbol) รวมอยู่ด้วยในการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยพบว่ามี การนำเสนอใน 2 ช่วงด้วยกันคือ

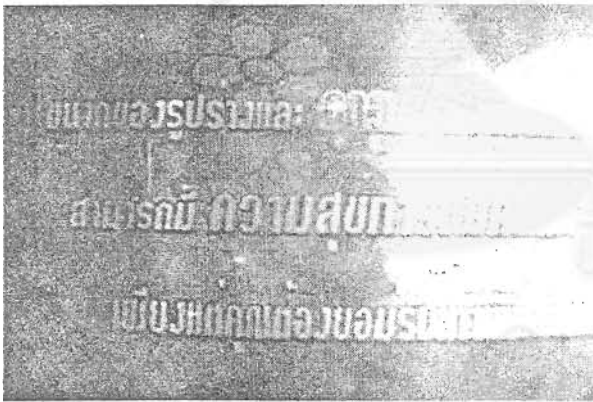
ช่วง “คิดคนละมุม” จากที่ได้นำเสนอไปแล้วข้างต้นว่า เป็นการนำเสนอความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศทั่วไป ซึ่งทางรายการเป็นผู้กำหนดประเด็น (Issue) ขึ้นมาเอง ภาพประกอบที่ปรากฏนั้นจะเป็นภาพของชาย - หญิงที่ถูกสัมภาษณ์ โดยจะตัดออกมาแนะนำเฉพาะช่วงที่ผู้ให้สัมภาษณ์กำลังแสดงความคิดเห็น และจะไม่มีเสียงของผู้ที่ทำการสัมภาษณ์ถามคำถาม ดังนั้นการที่จะทำให้ผู้ชมสามารถรับรู้ได้ว่า บุคคลที่กำลังแสดงความคิดเห็นอยู่ในจอโทรทัศน์นั้น กำลังแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดอยู่ จึงต้องอาศัยการแทรก (insert) ข้อความในประเด็นที่แสดงความคิดเห็นเข้าไประหว่างการนำเสนอ เพื่อ

ให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ทันทีว่า บุคคลที่กำลังสื่อสารอยู่ในจอโทรทัศน์นั้นกำลังแสดงความคิดเห็นหรือพูดเรื่องอะไร

ภาพประกอบที่ 4.2 การใช้ตัวอักษรในใจเกิดช่วงคิดคนละมุม และอักษรในช่วงคิดคนละมุม

จึงเกิดสาระความรู้เรื่องเพศศึกษา ลักษณะของการนำเสนอจึงเกิดที่เป็นสาระความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นเป็นการขึ้นข้อความโดยใช้ตัวอักษร (Symbol) ที่มีขนาดแตกต่างกัน รวมทั้งการให้สีสันของตัวอักษร ช่วงในการนำเสนอจึงเกิดสาระความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นอยู่ถัดจากช่วง "คุยกันเรื่องเพศ" โดยจะปรากฏให้เห็นก่อนตัดเข้ารายการโฆษณา

ภาพประกอบที่ 4.3 ภาพการใช้ตัวอักษรในใจเกิดสาระความรู้เรื่องเพศศึกษา

ผลจากการศึกษาที่พบว่า มีการนำตัวอักษรเข้ามารวมสื่อสารในรายการ "ซัวร์ซัวร์" สามารถสรุปถึงลักษณะของการใช้งานได้ 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง นำมาใช้เพื่อเกริ่นนำ และบอกถึงเรื่องราวที่กำลังจะนำเสนอ หรืออยู่ระหว่างการนำเสนอในขณะนั้น ซึ่งลักษณะการใช้งานในประการแรกนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าตัวอักษรถูกใช้งานเหมือนเข็มทิศที่คอยบอกตำแหน่งว่าต่อจากนี้ รายการกำลังจะมุ่งไปสู่ช่วงใดต่อไป อีกทั้งยังเป็นการให้ผู้รับสารได้มีจังหวะเวลาพักสั้น ๆ

ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา ทั้งนี้ พิจารณาได้จากลำดับในการนำเสนอ กล่าวคือ ช่วง "คุยกันเรื่องเพศ" ที่นำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจะถูกนำเสนอก่อน "ช่วงคิดคนละมุม" ซึ่งทั้ง 2 ช่วงนี้มีลักษณะการนำเสนอที่แตกต่างกัน คือ ช่วง "คุยกันเรื่องเพศ" เป็นการการสนทนาได้ตอบไปมาระหว่างวิทยากร และผู้ดำเนินรายการ ขณะที่ ช่วง "คิดคนละมุม" เป็นการนำเสนอทัศนะในประเด็นต่าง ๆ ของบุคคลทั่วไป ซึ่งผู้รับสารอาจจะแสดงทัศนะในประเด็นที่สื่อกำลังนำเสนอ หรือคิดตามไปด้วยในขณะรับชมรายการ ดังนั้นการที่สื่อนำเสนอภาพจึงเกิดพร้อมตัวอักษร "คิดคนละมุม" ในระยะเวลาสั้น ๆ จึงเสมือนเป็นการให้จังหวะผู้รับสารปรับสภาพจากการรับรู้ในเรื่องเพศศึกษาในช่วง "คุยกันเรื่องเพศ" เพื่อมาสู่การใช้ความคิด หรือแสดงทัศนะในช่วง "คิดคนละมุม" ซึ่งอาจเปรียบได้กับการเปิด - ปิดม่านของการแสดงละครเพื่อให้ผู้ชมละครได้ปรับอารมณ์การรับรู้นั่นเอง

ประการที่สอง เป็นการนำตัวอักษรมาเพื่อสื่อสารเรื่องเพศศึกษา การสื่อสารในลักษณะนี้สามารถพบได้จากจึงเกิดสาระความรู้เรื่องเพศ และจากภาพตัวอย่างจะเห็นได้ว่า สื่อใช้ความแตกต่างของสี และขนาดของตัวอักษรมานำเสนอเพื่อเป็นการสื่อความหมายถึงการเน้นย้ำให้ความสำคัญต่อ "คำ" หรือ "ประเด็น" ที่สื่อต้องการ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าถ้าหากเป็นกรณีเน้นย้ำด้วยคำพูดนั้นอาจก่อให้เกิดการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศได้ซึ่งการพูดนั้น สื่อไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบได้ในกรณีที่ถูกมองว่าจงใจยั่วยุหรือกระตุ้นอารมณ์ ทั้งนี้ การสื่อสารด้วยการพูดนั้น ผู้พูดจะเป็นผู้กำหนดน้ำหนัก ความดัง ความค่อย หรือลักษณะของเสียงด้วยตัวผู้พูดเอง ซึ่งลักษณะของการพูดที่เกิดขึ้นนี้ สามารถสื่อให้เห็นถึงเจตนาของผู้พูดได้ และในกรณีเดียวกันการใช้ตัวอักษรแทนการพูดด้วยการเน้นย้ำด้วยตัวขนาดตัวอักษร หรือสีนั้น ก็สามารถที่จะกระตุ้นเร้าอารมณ์ได้เช่นกัน แต่ระดับของการกระตุ้นเร้าอารมณ์มากหรือน้อยนั้น เป็นเรื่องของจินตนาการของแต่ละปัจเจกมากกว่า ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่าสื่อสามารถที่จะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบได้

สถาบันวิทยบริการ

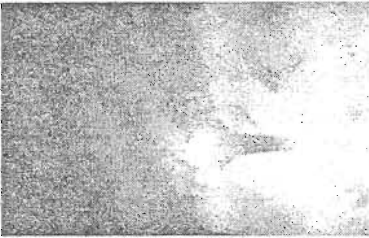
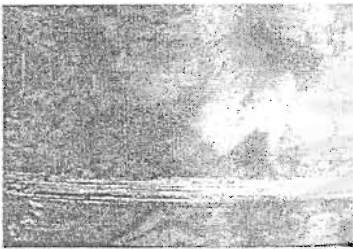
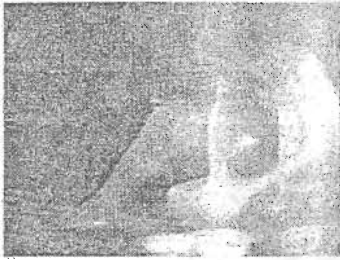
นอกจากการทำหน้าที่ของตัวอักษรตามสภาพการใช้งานของสื่อโทรทัศน์แล้ว ตัวอักษรที่ถูกนำเสนอขึ้น ยังมีคุณลักษณะเฉพาะของการใช้ตัวอักษร (Symbol) ในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์ คือ ตัวอักษรถูกนำมาใช้ในการสื่อสารความรู้เรื่องเพศที่ไม่ต้องให้รายละเอียดมากนัก มีลักษณะของการใช้ที่สั้น กระชับ สื่อโทรทัศน์สามารถที่จะมีลูกเล่น หรือใส่เทคนิคต่าง ๆ และความคิดสร้างสรรค์กับตัวอักษรที่นำเสนอได้อย่างหลากหลาย เช่น การให้สีสลับกับตัวอักษรที่มีความแตกต่างกัน การให้ขนาดตัวอักษรที่มีความแตกต่างกัน

4.1.1.3 การสื่อสารโดยการใช้อำนาจ (Icon)

ตามที่ได้กล่าวไปในข้างต้นแล้วว่า การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ เป็นการสื่อสารที่ใช้การสนทนาพูดคุยเป็นหลักในการให้ความรู้ แต่ขณะเดียวกัน ยังพบว่ามีการใช้ภาพมาเป็นส่วนประกอบในการนำเสนอเช่นกัน โดยภาพประกอบที่นำมาใช้นั้นมีทั้งที่เป็นภาพเคลื่อนไหวที่มาจากช่วงหนึ่งของภาพยนตร์ และภาพวาดทางกายวิภาคของเพศชายและเพศหญิง จากการศึกษาถึงลักษณะในการนำมาใช้พบว่า ภาพประกอบที่ถูกเลือกนำมาเสนอนั้น ไม่ได้ทำหน้าที่หลักในการให้ความรู้เรื่องเพศ แต่เป็นการใช้ภาพเพื่อช่วยสนับสนุนการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา โดยภาพประกอบที่นำเสนอนั้นทำหน้าที่สนับสนุนใน 2 ประการคือ

ก. หน้าที่ในการสนับสนุนประกอบการอ้างอิง (Refer) ในการสนทนา หน้าที่ของภาพในลักษณะนี้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการอ้างอิง และสร้างการรับรู้ร่วมกันระหว่างผู้ส่งสาร (Sender / ผู้ดำเนินรายการ, วิทยากร) และผู้รับสาร (Receiver / ผู้รับชม) ในประเด็นที่กำลังสนทนา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ส่งสาร และผู้รับสารต่างอยู่ในฐานะที่เรียกว่า "คุยเรื่องเดียวกัน" กล่าวคือเป็นการนำเสนอเพื่อให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเรื่องที่กำลังกล่าวถึงด้วยการเห็นภาพตามที่นำเสนอ โดยที่ผู้พูดไม่ต้องบรรยายภาพของเหตุการณ์นั้นๆ ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้รับชมเกิดจินตนาการตามคำบรรยาย แต่ใช้ภาพประกอบที่คัดเลือกมานำเสนอเพื่อกำหนดการรับรู้ของผู้ชมให้เหมือนกันทั้งหมด เพราะว่า หากเป็นการบรรยายโดยอาศัยคำพูดเพื่อให้ผู้ชมเกิดมโนภาพตามแล้วสำหรับผู้ที่ไม่เห็นภาพนั้นๆ มาก่อนก็จะไม่สามารถสร้างภาพตามได้อย่างถูกต้อง และภาพในจินตนาการของแต่ละบุคคลก็จะแตกต่างกันออกไป ดังนั้นการใช้ภาพแทนคำบรรยายจึงเท่ากับว่าเป็นการกำหนดการรับรู้ร่วมกัน เพื่อการรับรู้ที่เหมือนกัน ซึ่งการนำเสนอภาพในลักษณะดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าหน้าที่ของภาพถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการอ้างอิงในเรื่องที่กำลังสนทนา ไม่มีลักษณะของการทำหน้าที่เพื่อเป็นการให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษาโดยตรง แต่เป็นการชักจูงหรือนำเข้าสู่การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ซึ่งเปรียบเทียบกับลักษณะของภาพประกอบที่ทำหน้าที่ในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแล้ว จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการอย่างแท้จริง ตามที่ผู้วิจัยจะได้นำเสนอในลำดับต่อไป

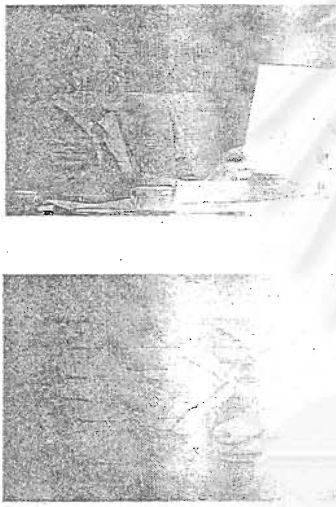
ตัวอย่างในตารางที่ 4.1 ผู้วิจัยนำมาประกอบนี้ พบจากรายการที่ออกอากาศในวันที่ 26 เมษายน 2544 ในตอน "จูบลิ้นรัก" โดยผู้วิจัยต้องการชี้ให้เห็นถึงการนำเสนอภาพในลักษณะดังกล่าว ซึ่งการนำเสนอจะดำเนินการตามนี้คือ ในขณะที่วิทยากร หรือผู้ดำเนินรายการกำลังสนทนาถึงเรื่องของจูบ ก็จะต้องภาพไปที่ภาพการจูบที่สอดคล้องกับการสนทนา

ภาพประกอบที่นำเสนอ	บทสนทนา
	น.พ. สุกมล วิภาวีพลกุล :ประธานาธิบดีไปเยี่ยมประชาชนเขาจับกันกับประชาชนโดยที่ไม่ได้มีเรื่องของความรัก ความใคร่ ความเสนาหาเข้ามาเกี่ยวข้องแต่เป็นวิธีการทักทายโดยการใช้ปากสัมผัส.....
	ผู้ดำเนินรายการหญิง : ย้อนไปถึงในละครหรือในหนังเราจะเห็นฉากว่าพอเขารักกันมันจะมีฉากอันหนึ่งเหมือนกับเป็นไฮไลต์ของคู่นี้ เราบู้แล้วว่ารักกันแล้วจะมองตากัน พอมองตากันเสร็จมันจะเกิดความรู้สึกว่าเขาอยากจะจับกัน อยากสัมผัสกัน.....
	น.พ. สุกมล วิภาวีพลกุล :อย่างถ้าใครไปดูเรื่องแม่เบ๊ย เรื่องนี้บางคนก็ชอบบางคนก็ไม่ชอบ และหลาย ๆ คนไปดูฉากที่เป็น erotic ไปดูฉากเลิฟซีนแต่ผมคิดว่ามันมีฉากที่เปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน ที่ผมรู้สึกประทับใจมากคือ ฉากอาหาร คือผู้ชายกับภรรยา คือภรรยาเอาได้กรอกที่ออกมาจากเตาอบไมโครเวฟเอามายื่นให้สามี แล้วสามีก็บอกว่าวันนี้ผมไม่หิว ผมไม่กิน แต่ในขณะที่อีกฉากหนึ่งกำลังปรุงแต่งรสชาติอาหารไทย แค่ว่าดูมะพร้าวก็เข้กซี่แล้ว

ตารางที่ 4.1 แสดงการใช้ภาพประกอบเนื้อหาที่ให้การสนับสนุนประกอบการอ้างอิง (Refer) ในการสนทนา

ข. หน้าที่ของภาพในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา หน้าที่ของภาพในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานี้ ผู้วิจัยพบว่าลักษณะของการนำภาพมาใช้นั้น มีลักษณะเป็นกำหนดการรับรู้เช่นเดียวกับ แต่มีวัตถุประสงค์เป็นไปเพื่อช่วยสนับสนุนการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา โดยที่ลักษณะในการนำมาใช้นั้นเพื่อสนับสนุนการอธิบายเรื่องเพศศึกษาใน

กรณีที่มีการกล่าวถึงรายละเอียดในเรื่องเพศที่ซับซ้อน ซึ่งยากแก่การบรรยายเพียงอย่างเดียวที่จะสามารถสร้างความเข้าใจได้อย่างชัดเจน เช่น การที่จะอธิบายถึงการทำงานของระบบสืบพันธุ์ภายในร่างกายของสตรีว่าประกอบไปด้วยอวัยวะอะไรบ้าง ส่วนไหนเรียกว่าอะไร มีความสัมพันธ์กับอวัยวะส่วนอื่น ๆ อย่างไร การปฏิสนธิการตั้งครรภ์เริ่มในตำแหน่งใด และสิ้นสุดในตำแหน่งใด ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการที่สามารถเห็นภาพไปพร้อม ๆ กับการฟังการอธิบายในเรื่องที่ซับซ้อนนั้นย่อมมีแนวโน้มที่ผู้รับจะเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างในตารางที่ 4.2 ซึ่งออกอากาศในวันที่ 10 พฤษภาคม 2544 ตอน "วันนั้นกับอารมณ์รัก"

ภาพประกอบที่นำเสนอ	บทสนทนา
	ศ.น.พ.สมพล พงศ์ไทย : ผมมีรูปให้ดูนะครับ ลองดูรูปนี้เดี๋ยวหนึ่งก่อนก็แล้วกันนะครับ..... อันนี้เป็นรูปซึ่งเราเอาผู้หญิงมาเย็บ แล้วเราก็ผ่า ซีกครึ่งหนึ่ง.....เมื่อเราผ่าแล้วก็จะพบว่าใน บริเวณแถวนี้เขาเรียกว่าช่องอุ้งเชิงกรานเป็น ช่องท้อง.....ในอุ้งเชิงกรานก็จะมีอวัยวะ หลายอย่างเรียงกันอยู่หลังสุดตรงนี้คือทวาร หนัก.....ตรงนี้เหมือนกับชมพู มดลูกมี ลักษณะเหมือนชมพูโดยเอากันชมพูขึ้นข้างบนตรงนี้ก็จะเป็นรังไข่ซึ่งอันนี้ก็คือปีกมดลูก ยื่นออกไปแล้วมีรังไข่เกาะอยู่ เพราะฉะนั้นทั้ง หมดนี้ก็คือมดลูก หน้าที่ของมดลูกที่สำคัญก็คือ เป็นที่ให้เด็กเจริญเติบโตในโพรงมดลูกเด็กก็จะ อยู่ในนี้.....

ตารางที่ 4.2 แสดงการใช้ภาพประกอบเนื้อหาในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

จากการนำเสนอภาพของสื่อโทรทัศน์ ที่นำมาใช้ประกอบการสนทนาเรื่องเพศศึกษาสามารถสรุปถึงคุณลักษณะเฉพาะของภาพที่นำเสนอได้ ดังนี้ ภาพที่นำมาใช้ประกอบ การให้ความรู้ในลักษณะของการอ้างอิง(Refer) ที่เป็นภาพในลักษณะของการแสดงบทรัก(Love Scene) ภาพที่มีการแต่งกาย แสดงกิริยาที่วาบหวาดดึงดูดทางเพศ หรือภาพอื่น ๆ นั้น จะเป็นภาพที่มีลักษณะที่ไม่โจ่งแจ้ง(Explicit)ทางเพศมากนัก และเป็นภาพที่ไม่แสดงสัดส่วนหรืออวัยวะต่าง

ๆ ของร่างกายอย่างชัดเจน อีกทั้งระยะเวลาในการนำเสนอภาพ ก็จะมีเพียงช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ไม่กี่วินาทีเท่านั้น ส่วนภาพที่นำมาประกอบในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศจะเป็นภาพที่มีลักษณะในทางการแพทย์ เป็นภาพวาดลายเส้น ไม่ใช่ภาพที่ถ่ายมาจากของจริง

4.1.2 ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

จากการศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ที่ปรากฏในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ รายการ "ตุ๊ก ตุ๊ก" พบว่าเนื้อหาหลักของรายการที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษานั้น มี 2 ช่วงด้วยกัน คือ ช่วง "คุยกันเรื่องเพศ" และช่วง "ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2"

ในช่วง "คุยกันเรื่องเพศ" เป็นช่วงที่สื่อโทรทัศน์เป็นผู้กำหนดประเด็นเรื่องเพศขึ้นมาเพื่อใช้ในการสนทนา เพื่อจะนำเสนอ และถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านการสนทนาในประเด็นต่าง ๆ โดยผู้วิจัยจะแยกการศึกษาในช่วงนี้ออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนแรกผู้วิจัยจะศึกษาถึงลักษณะของความรู้เรื่องเพศในภาพรวมของแต่ละประเด็นที่สื่อนำมาสนทนาว่า สื่อได้นำเสนอลักษณะความรู้เรื่องใดมากที่สุด เพื่อจะนำผลดังกล่าวนี้ไปเปรียบเทียบกับความต้องการความรู้เรื่องเพศของผู้ชมที่สะท้อนผ่านคำถามปัญหาทางเพศ (ผู้วิจัยได้นำเสนอในบทที่ 5 การเปรียบเทียบ) ส่วนที่สอง ผู้วิจัยจะศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศที่เกิดขึ้นระหว่างการสนทนาว่า ประกอบไปด้วยลักษณะของความรู้เรื่องเพศใดบ้าง ทั้งนี้ เนื่องจากการผู้วิจัยได้ศึกษาในเบื้องต้นพบว่าระหว่างการสนทนานั้น สื่อได้นำเสนอเนื้อหาความรู้ที่มีลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่หลากหลายแตกต่างไปจากประเด็นที่ใช้ในการสนทนา

ส่วนช่วง "ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2" เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในพื้นที่สาธารณะของสื่อโทรทัศน์ โดยการส่งคำถามปัญหาทางเพศเข้ามาในรายการผ่านช่องทางต่าง ๆ การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในช่วงนี้ เป็นการให้ความรู้ผ่านการสนทนาเช่นเดียวกับช่วง "คุยกันเรื่องเพศ" แต่ทว่า ประเด็นที่ใช้ในการสนทนานั้น อยู่ในรูปแบบของคำถามปัญหาทางเพศที่ตั้งขึ้นโดยผู้ชมรายการ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาใน 2 ส่วน ในส่วนแรกผู้วิจัยจะศึกษาลักษณะของคำถามปัญหาทางเพศที่พบในรายการ "ซุรัก ซุรส" ว่ามีลักษณะใดบ้าง และส่วนที่ 2 ผู้วิจัยจะศึกษาเนื้อหาคำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบจากการตอบคำถามทั้งนี้เนื่องจากว่า คำแนะนำก็จัดได้ว่าเป็นการให้ความรู้เช่นกัน

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของเนื้อหาในการนำเสนอทั้ง 2 ช่วงแล้วสามารถที่จะทำการจัดกลุ่ม (Grouping) ลักษณะเนื้อหาของกรนำเสนอได้เป็น 2 ลักษณะคือ 1. ลักษณะเนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้ที่ผ่านประเด็นต่าง ๆ ในการสนทนา 2. ลักษณะเนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้ผ่านการตอบคำถาม และคำแนะนำปัญหาทางเพศ

ดังนั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ตามลักษณะที่ได้จากการจัดกลุ่ม (Grouping) ลักษณะเนื้อหาดังนี้

- 4.1.2.1 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมจากการสนทนา
ในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์
- 4.1.2.2 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบระหว่างการสนทนา
ในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์
- 4.1.2.3 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์จาก
คำถามปัญหาทางเพศ
- 4.1.2.4 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์จาก
การให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ

โดยเกณฑ์ที่นำมาศึกษาจำแนกจะประกอบไปด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และในแต่ละลักษณะผู้วิจัยยังได้ทำการจัดกลุ่มของประเด็นความรู้เรื่องเพศออกเป็นหัวเรื่องต่าง ๆ ดังมีรายละเอียดตามนี้

ก. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect) เป็นการให้ความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับกายวิภาค สรีระวิทยาของร่างกายมนุษย์ เช่น โครงสร้าง และหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ รวมถึงความเจริญเติบโตทางร่างกาย (Physical Sexual Development) การมีเพศสัมพันธ์ วิธีการคุมกำเนิด การทำแท้ง การตั้งครรภ์ ประกอบไปด้วย 5 หัวเรื่อง คือ

หัวเรื่องที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย หมายถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางกายวิภาคของอวัยวะเพศชาย การทำงานของฮอร์โมน และระบบสืบพันธุ์ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในวัยต่าง ๆ รวมถึงลักษณะอาการผิดปกติทางของร่างกายอวัยวะต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ หรือเพศสัมพันธ์

หัวเรื่องที่ 2 การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง หมายถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางกายวิภาคของอวัยวะเพศหญิง การทำงานของฮอร์โมน และระบบสืบพันธุ์ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในวัยต่าง ๆ รวมถึงลักษณะอาการผิดปกติทางของร่างกายอวัยวะต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ หรือเพศสัมพันธ์

หัวเรื่องที่ 3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับ อายุ เพศ ที่สัมพันธ์กับความต้องการ และอารมณ์ทางเพศ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ แนวทาง เทคนิค วิธีปฏิบัติในการมีเพศสัมพันธ์ การฝึกฝนและการบริหารอวัยวะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ข้อควรระวังในการมีเพศสัมพันธ์ สิ่งที่ต้องปฏิบัติ ไม่ควรปฏิบัติ ในหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ อาการผิดปกติ หรืออุปสรรคในการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์

หัวเรื่องที่ 4 การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด หมายถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ และลักษณะในการทำงานของการคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ ประสิทธิภาพในการคุมกำเนิด ปัญหาและการแก้ไขที่เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ผลจากข้างเคียงจากการคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์

หัวเรื่องที่ 5 การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ หมายถึงการให้ความรู้ที่เกี่ยวกับการตั้งครรภ์โดยเริ่มจากความรู้ที่เกี่ยวกับการปฏิสนธิ ลักษณะอาการของการตั้งครรภ์

การตรวจการตั้งครรภ์ การปฏิบัติเพื่อช่วยในการตั้งครรภ์ วงจรการเจริญเติบโตการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของทารกในครรภ์ ระบบการทำงานต่าง ๆ ของมารดาที่เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของมารดา และกวดูแลรักษาความปลอดภัย การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติ และข้อควรระวังในการตั้งครรภ์ รวมถึงกระบวนการในการคลอดบุตรด้วยวิธีต่าง ๆ การแท้งบุตร การทำแท้ง และสถานะของการมีบุตรยาก

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect) เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในวัยต่าง ๆ การออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศและวัย การฟื้นฟูสมรรถภาพทางเพศ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศชายและอวัยวะเพศหญิง การระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัย การป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไปและโรคที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์รวมถึงการตรวจและการรักษา สถานพยาบาลคลินิกพิเศษ การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยา เครื่องสำอาง สวรรเคมี สารออกฤทธิ์ อุปกรณ์เครื่องมือแพทย์ ประกอบไปด้วย 3 หัวเรื่อง คือ

หัวเรื่องที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง การฟื้นฟูสมรรถภาพทางเพศ การทำศัลยกรรมทางเพศ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย และอวัยวะเพศหญิง

หัวเรื่องที่ 2 การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา รวมถึงสถานที่ในการให้บริการการรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทำศัลยกรรมทางเพศ การวางแผนครอบครัว และการมีบุตรยาก

หัวเรื่องที่ 3 การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ เครื่องสำอาง สวรรเคมี และสารออกฤทธิ์ต่าง ๆ ที่มีผลในของเรื่องเพศสัมพันธ์ และเครื่องมืออุปกรณ์การแพทย์

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Psychological Aspect) เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่เกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านจิตใจ ความเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ และอารมณ์ในวัยต่าง ๆ แรงผลักดันทางเพศ(Sex Drive) ความต้องการทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ หักสนคติดต่อเพศตรงข้าม ความรัก ความ

ผิดปกติทางด้านจิตใจ และอารมณ์ และพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ประกอบไปด้วย 5 หัวเรื่อง คือ

หัวเรื่องที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก ความหึงหวง พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ แนวทางในการปฏิบัติกับการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้

หัวเรื่องที่ 2 การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ความแตกต่างระหว่างความต้องการทางอารมณ์ของเพศชาย และเพศหญิง สภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองทางอารมณ์ในด้านต่าง ๆ และการแสดงออกในเรื่องอารมณ์ความต้องการทางเพศ

หัวเรื่องที่ 3 การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุปัญหาความคับข้องทางจิต สาเหตุทางจิตที่นำไปสู่การฆ่าตัวตาย การฟื้นฟูสภาพจิตใจจากสถานการณ์หรือประสบการณ์ที่เลวร้ายต่าง ๆ สภาวะของจิตของผู้ที่กำลังมีความทุกข์ในรูปแบบลักษณะที่แตกต่างกันออกไป และแนวทางในการแก้ไขปัญหาความคับข้องทางจิต

หัวเรื่องที่ 4 การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความ ต้องการทางเพศ เป็นการให้ความรู้ถึงลักษณะของอาการ สาเหตุของความบกพร่องทางจิตในกลุ่มต่าง ๆ การรักษาแนวทางการแก้ไข

หัวเรื่องที่ 5 การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ สภาวะทางจิตใจ อารมณ์ และความต้องการทางเพศ รวมถึงทัศนคติการมอง โลก แนวทางการปฏิบัติเมื่อมีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ

ง. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Sociological Aspect) เป็น การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ การปรับตัวให้เข้ากับสังคม และมาตรฐานความประพฤติหรือกฎเกณฑ์ทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเกี่ยวพาราตี การเลือกคู่ครอง การ แต่งงาน ชีวิตสมรส ชีวิตครอบครัว ประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ประกอบไปด้วย 2 หัวเรื่อง คือ

หัวข้อเรื่องที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ประเด็นการให้ความรู้ที่จัดอยู่ในหัวข้อนี้ จะเป็นการให้ความรู้ที่มีสถาบันทางสังคม (เช่น สถาบันศาสนา) ประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยม กฎระเบียบ และวิถีชีวิตของคนในสังคมที่มีความแตกต่างกันออกไปเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ รวมถึงตัวเลขที่ใช้เป็นดัชนีชี้วัดพฤติกรรม สถิติ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในด้านต่าง ๆ

หัวข้อเรื่องที่ 2 การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัว แนวทางในการแก้ไข

อนึ่ง ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์เดียวกันนี้ เข้าไปศึกษาจำแนกลักษณะของความรู้เรื่องเพศในทุก ๆ ลักษณะของเนื้อหาในสื่ออีก 2 ประเภทที่นำมาศึกษาด้วย คือสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

4.1.2.1 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมจากการสนทนาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บตัวอย่างที่จะนำมาศึกษาในลักษณะภาคตัดขวาง (Cross Sectional) ในสื่อทุกประเภทที่นำมาศึกษาในการวิจัย ส่งผลให้ประชากรที่นำมาศึกษาของสื่อโทรทัศน์ระหว่างเดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม 2544 ประกอบไปด้วยจำนวนรายการทั้งสิ้น 9 ตอน ตามที่ได้นำเสนอรายละเอียดไปแล้วข้างต้น และจากการเข้าไปศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ทั้ง 9 ตอนด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ สามารถจำแนกภาพรวมของลักษณะความรู้เรื่องเพศในแต่ละตอนได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวข้อเรื่องในการให้ความรู้		ชื่อตอนที่ออกอากาศ
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	"ความลับของน้องชาย" "ความเข้าใจผิดเรื่องเพศของวัยรุ่น"
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	"วันนั้นกับอารมณ์รัก"
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	"ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก", "จูบสื่อรัก"

	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด	×
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๗ การแท้งบุตร การทำแท้ง ฯลฯ	×
บ. ลักษณะทางสุขภาพศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง	×
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	×
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ	×
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ	×
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	"เรียนรู้สู่ความสุข" "ส่งสัญญาณรักให้คุณรู้"
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	×
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิตและความต้องการทางเพศ	"รักรุนแรง"
	การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	×
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ฯลฯ	×
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	"หึงเป็นส่วนหนึ่งของรักหรือไม่"

ตารางที่ 4.3 แสดงรายชื่อตอนที่น่าเสนอเรื่องเพศศึกษาและประเภทของเนื้อหาที่พบ

ผลจากการจำแนกลักษณะของการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา

ตามประเด็นที่

สื่อโทรทัศน์นำเสนอโดยใช้เกณฑ์ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้ามาพิจารณาพบว่า ภาพรวมของประเด็นที่ใช้ในการสนทนานั้น ลักษณะชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำมาเสนอเป็นประเด็นในการสนทนามากที่สุด คือ 5 ครั้ง - โดยหัวเรื่องที่ถูกนำเสนอมากที่สุดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำมาเป็นประเด็นในการสนทนา 3 ครั้ง และลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำมาเป็นประเด็นในการสนทนาเพียง 1 ครั้ง ส่วนลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศนั้นไม่พบว่าถูกนำมาเป็นประเด็นในการสนทนา

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า สื่อโทรทัศน์ได้ให้ความสำคัญกับความรู้อย่างที่ เกี่ยวข้องการเรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่าความรู้เรื่องเพศในลักษณะอื่น ๆ ในขณะที่มีอีกหลากหลาย ประเด็นที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่พบว่ามีการนำมาเป็นประเด็นสำคัญใน การสนทนา ตัวอย่างเช่นประเด็นเรื่องการคุมกำเนิด หรือประเด็นที่เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศ สัมพันธ์ ซึ่งการที่สื่อนำเสนอประเด็นที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่นี้อาจมองได้ว่า สื่อได้ วางเรื่องเพศศึกษาส่วนใหญ่ไว้ในพื้นที่ของการสร้างความสุขทางเพศเท่านั้น แต่การป้องกันโรคภัย โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือแม้แต่ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามในแง่ของการอยู่ร่วมกันใน สังคมถูกจัดอยู่ในพื้นที่ที่ไม่สำคัญนัก

อย่างไรก็ตาม การเข้าไปศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์โดยการพิจารณาว่า การตั้งประเด็นที่นำเสนอขึ้นจัดอยู่ในลักษณะของความรู้แบบใด เป็นเพียงการศึกษาในขั้นต้นเท่า นั้นซึ่งทำให้เห็นภาพรวมของเนื้อหาเรื่องเพศว่าจัดอยู่ในลักษณะของความรู้เรื่องใด และผู้วิจัยเห็น ว่า การพิจารณาเพียงเท่านั้นยังไม่สามารถที่จะบอกถึงเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่นำเสนอ หรือเกิดขึ้น ระหว่างการสนทนาได้ว่ามีลักษณะอย่างไรบ้าง ดังนั้น ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์ 4 ลักษณะของความรู้ เรื่องเพศนี้ เข้าไปศึกษาเนื้อหาความรู้ที่นำเสนอระหว่างการสนทนาในรายการอีกชั้นหนึ่งด้วย จึง ทำให้ผู้วิจัยพบว่า เนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นไม่สามารถที่จะแยกขาดออกจากกันได้ แต่เนื้อ หาเรื่องเพศศึกษาในแต่ละประเด็นนั้นต่างมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันอยู่ อาจเปรียบได้ กับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ในร่างกายของคนเราที่ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

4.1.2.2 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบระหว่างการสนทนาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ทั้ง 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปศึกษาเนื้อหาในการนำเสนอผ่านการสนทนาในรายการ "ซุรัก ซูรส" ทั้ง 9 ตอน พบว่าเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ได้นำเสนอความรู้เรื่องเพศศึกษาครบทั้ง 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ แม้ว่าจะมีจำนวนของประเด็นเรื่องเพศที่พบ ในแต่ละลักษณะของความรู้เรื่องเพศแตกต่างกันออกไปก็ตาม ซึ่งในลำดับต่อจากนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ถูกนำเสนอบนเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ ในรายการ "ซุรัก ซูรส" ตามที่ได้จัดแบ่งลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา 4 ลักษณะ

ก. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect) จากการศึกษาค้นคว้าพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 13 ประเด็น ใน 4 หัวเรื่อง ดังนี้

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย พบว่ามี การให้ความรู้ 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการฝันเปียก ดังนี้

พันเอก นายแพทย์ วิวัฒน์ ศุภดิษฐ์ :เมื่อมีฮอร์โมนตามเพศชายประมาณสัก 10 - 12 ขวบ ก็จะมีเริ่มรู้สึกมีฮอร์โมนมีการเปลี่ยนแปลงขนาดขยายใหญ่ขึ้นตามธรรมชาติ. รวมทั้งมีขน มีอะไรเกิดขึ้น ทีนี้เมื่อมีฮอร์โมนเกิดขึ้นมาแล้วก็มีการเคลื่อนไหวของน้ำกามก็ คือการหลั่งน้ำอสุจิ ก็คือฝันเปียก เด็กเข้าสู่วัยรุ่นจะตกใจทำไมที่นอนเปียกไม่เข้าใจ บาง คนไม่รู้อะไรก็ไม่เป็นไรเสีย ๗ ไป แต่ถ้าไปฟังเพื่อนพูดมันจะเป็นอย่างไรเป็นอย่างไร เดี่ยวปัญญาอ่อน เดี่ยวจะไม่โต เดี่ยวจะเป็นคนเข็ญจัดเขาจะเกิดความกลัว เขาไม่เข้าใจ ว่าเป็นอะไร แต่ความจริงแล้ว เป็นกระบวนการการเคลื่อนไหวของน้ำกามซึ่งเป็นผลของการ เปลี่ยนแปลงทางร่างกายเท่านั้นเองก็เลยอยากจะได้เรียนให้คนเข้าสู่วัยรุ่นได้รับทราบไว้

ที่มา : "ความลับของน้องชาย" ออกอากาศวันที่ 3 พ.ค. 44 โดยพ.อ.นายแพทย์วิวัฒน์ ศุภดิษฐ์

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง พบว่ามี การให้ความรู้ 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องรอบเดือน ดังนี้

ศ. นพ. สมพล พงศ์ไทย : ในคนบางคนที่มีอารมณ์แปรปรวนง่ายอยู่แล้ว ประจำเดือน อาจจะเข้ามาเกี่ยวข้อง เหตุที่เข้ามาเกี่ยวข้องก็เพราะอย่างนี้ครับว่า การมีประจำเดือน ของคนบางคนมันมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายในบางคนนะครับจะรู้เลย เพราะฉะนั้น ผู้หญิงบางคนจะทราบนะครับว่าประจำเดือนตัวเองกำลังจะมา พอมีอาการบางคนก็ป่วย เมื่อไปตามตัว บางทีก็มวนอยู่ในท้อง บางคนก็เริ่มรู้สึกปวดท้อง บางคนก็ตึงคัดเต้านม อะไรนี่ละครับจะมีอาการเฉพาะตัว บางคนรู้สึกปวดศีรษะ เพราะฉะนั้นในระยะใกล้มี ประจำเดือนมันจะมีอาการเฉพาะของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน ตอนนี้อย่างท่านก็จะทนได้ บางท่านก็ทนไม่ได้แล้วอาการพวกนี้มันจะไปทำให้ความแปรปรวนของอารมณ์เป็นมากขึ้นได้เหมือนกันเพราะฉะนั้นอันนี้เป็นสิ่งซึ่งประจำเดือนเข้ามารบกวนชีวิตประจำวันได้...

ที่มา : "วันนั้นกับอารมณ์รัก" ออกอากาศวันที่ 10 พ.ค. 44 โดยศ.นพ.สมพล พงศ์ไทย

หัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อนี้พบว่ามีการให้ความรู้ 5 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการมีเพศสัมพันธ์ ดังนี้

น.พ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระอุษ : จี สपोर्टตั้งชื่อตามหมอลูติ หมอลูติเข้าไปยุ่งพวกเรื่องนี้ หมอลูติชาวเยอรมันชื่อ ดร. กราเซินเบิร์ก เขาไปค้นพบว่ามึ่มปมประสาทรับสัมผัสอยู่ภายในจุดสองจุดของผู้หญิงด้านหน้าได้กระเพาะปัสสาวะ มึ่มนี้เป็นมึ่มที่เมื่อได้รับการสัมผัสเมื่อได้รับการสัมผัสโดยการเสียดสีแล้ว มันจะไปถึงจุดสุดยอดในจุดสุดยอด...คือ การกระตุกจีสपोर्ट ที่นี้ จีสपोर्टอยู่ตรงไหนครับ อยู่ตรงปากทางแถบนั้นะครับ ถ้าเกิด ด้านบนถ้าเราสอดนิ้วเข้าไปประมาณข้อนิ้วขึ้น เราคลำเข้าไปมันจะสะดุดพอถึงตรงนั้นมันจะหายไปหวัม หวัมหายไปขนาดประมาณสักเม็ดถั่วเหลือง ฉะนั้นถ้าเกิดใครลองคลึงคลึง ใหม่ๆ ใหม่ๆ จะปวดปัสสาวะ คลึงไปคลึงมาจะมีน้ำหล่อลื่นออก คลึงมากขึ้นจะไปถึงจุดสุดยอดเลย อันนี้เป็นเทคนิคที่เราใช้สอนพวกผู้หญิงวัยทองที่มีน้ำหล่อลื่นน้อย.....

ที่มา : "ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก" ออกอากาศวันที่ 12 เม.ย. 44 โดยนพ.พันธุ์ศักดิ์ ศุภระอุษ

หัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ซึ่งผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อนี้พบว่ามีการให้ความรู้ 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การคุมกำเนิดโดยการนับวันปลอดภัย ดังนี้

ศจ. พ.ญ. สุวิทนา อารีพรรค : 7 หน้า 7 หลัง ดิฉันเข้าใจว่าคงหมายถึงนับตั้งแต่วันแรก
 ของประจำเดือนไป 7 วัน กับ 7 วันก่อนที่ประจำเดือนจะมาถือเป็นช่วงปลอดภัย 7 หน้า 7
 หลัง หมายความว่าอย่างนั้น.....มันจะดีแล้วก็อาจจะค่อนข้างจะมีประสิทธิภาพในคนที่
 ประจำเดือนมาสม่ำเสมอแล้วต้องมา 28 วัน ถ้ามา 21 วัน ไม่ปลอดภัยแล้ว ที่ไม่
 ปลอดภัยก็เพราะว่าเราไม่รู้ว่ามันจะตกเมื่อไร มันตกไม่แน่นอน แต่ว่าหลังจากตกไข่แล้ว
 มันจะแน่นอนว่า 14 บวก ลบ 2 วันจะมีประจำเดือน นั่นคือ 12 - 16 วัน ที่ไข่ตกจะมี
 ประจำเดือน ฉะนั้นคนที่ประจำเดือนมา 21 วัน มันก็มีช่วงที่ไข่จะตกไม่กี่วัน แล้วอีกอย่าง
 หนึ่งตัวอสุจิมันจะมีอายุอยู่ได้ประมาณ 2 - 3 วันแต่ไข่จะมีอายุอยู่เพียง 12 - 24
 ชั่วโมง คือประมาณ 1 วัน เพราะฉะนั้นเวลาเราจะนับช่วงที่ปลอดภัยจะต้องนับบวกเวลา
 ของอสุจิด้วย อายุของอสุจิที่ต้องบวกไปอีก 2 เพราะฉะนั้นเขามีสูตรในการคำนวณว่า วัน
 แรกที่ปลอดภัยคือจำนวนวันในรอบเดือนลบด้วย 18 อย่างเช่นถ้าสมมุติประจำเดือนมา
 28 วัน ลบ 18 เพราะฉะนั้น 10 วันแรก วันที่ 1 - 10 คือวันที่ปลอดภัย สำหรับวันสุดท้ายที่
 จะไม่ปลอดภัยก็คือเอาจำนวนวันของรอบเดือนลบด้วย 11 ถ้าประจำเดือน 28 ลบด้วย 11
 ก็คือ 17 เพราะฉะนั้นวันที่ 10 - วันที่ 17 คือวันที่ไม่ปลอดภัย ระหว่างวันที่ 1 - วันที่ 10
 วันที่ 18 - วันที่ 28 ปลอดภัย.....

ที่มา: "ความเข้าใจผิดเรื่องเพศ" ออกอากาศวันที่ 5 เม.ย. 44 โดย ศจ. พ.ญ. สุวิทนา อารีพรรค

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect) จากการ

ศึกษาผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 3
 ประเด็น ใน 3 หัวเรื่อง

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัย

ต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง พบว่ามีการให้ความรู้ 1 ประเด็น คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการ
 ทำความสะอาดอวัยวะเพศชาย ดังนี้

พิธีกรชาย : ที่นี้การทำมาสะอาดครับคุณหมอ เขาบอกว่าขลิบจะสะอาดกว่าไม่ขลิบ ไม่
 ขลิบทำความสะอาดยากกว่าจริง? ก็อย่างไรครับคุณหมอ.....

พันเอก นายแพทย์ วิวัฒน์ ศุภดิษฐ์ : ธรรมชาติให้มา แต่ก็มีส่วนเปิดนิดหนึ่งเพื่อให้เชื้อออกมา
 ได้ ที่นี้แรกเกิดทุกครั้งจะต้องค่อย ๆ ร่น เวลาฉี่ เวลาฉี่เวลาล้างจะต้องค่อย ๆ ร่น อยาก
 เรียนผู้ปกครองให้รับทราบด้วยว่าค่อย ๆ ร่น ไปเรื่อยจะทำได้ไม่เจ็บ แล้วปลายค่อย ๆ บาน

ออก อันนี้ค่อย ๆ ร่นมาโดยอัตโนมัติ.....ไม่ต้องขลิบ เพราะการขลิบนั้นทุกวันนี้ทางการแพทย์บอกว่าไม่มีความจำเป็น ไม่มีประโยชน์อะไรมากกว่าคนที่ไม่ขลิบรักษาความสะอาดผมเรียนให้ทราบว่า ถึงแม้จะเป็นตอนโต ตอนเข้าสู่วัยรุ่นเด็กก็ยังสามารถที่จะร่น คุณพ่อ คุณแม่ก็ต้องบอกแล้วก็ให้ร่นบ่อย ๆ แล้วจะเห็นว่ามันร่นได้แล้วความสะอาดก็จะทำได้ง่ายขึ้น แต่ต้องบอกเด็กตรง ๆ เรื่องเพศศึกษาในบ้านว่าถึงนี้เราดูแลได้เป็นปกติ สามารถไปล้าง ไปลูบ ไปเช็ดให้สะอาด โดยที่เราพูดแบบไม่ต้องเขินอาย ลูกก็จะยอมรับและปฏิบัติได้ ฉะนั้นปัญหาเรื่องความสะอาดก็จะไม่มีปัญหาอะไร ก็จะเรียบร้อยสะอาดดี.....

ที่มา : "ความลับของน้องชาย" ออกอากาศวันที่ 3 พ.ค. 44 โดยพ.อ.นายแพทย์วิวัฒน์ ศุภดิษฐ์

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

อาการและการตรวจรักษา ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการให้ความรู้ 1 ประเด็น คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเริม ดังนี้

นายแพทย์สุกมล วิภาวีพลกุล : ...ผู้ชายที่ทำออร์ดิเช็กซ์ให้ผู้หญิงแล้วมาจูบปากบางที่ผู้หญิงก็รู้สึกงักงาย รู้สึกเอือมระอาไม่ชอบ แล้วผู้ชายก็จะสงสัยว่าทำไมของเธอเองเธอรังเกียจตัวเอง แต่จริง ๆ แล้วต้องมีว่ามันมีเหตุผลทางการแพทย์ เพราะว่าอวัยวะแต่ละส่วน แต่ละที่มันจะมีเชื้อแบคทีเรียแต่ละที่ของมันเอง ถ้ามันอยู่เป็นที่ที่เป็นทางในสถานที่นั้นมันจะไม่ก่อให้เกิดโรค ก็ต้องถือว่าเป็นเชื้อที่เป็นกัลยาณมิตร อย่างเช่นในช่องคลอดก็จะมีเชื้อแบคทีเรีย จุลินทรีย์อะไรต่าง ๆ เขา ในช่องปากก็จะมีส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นเวลาทำออร์ดิเช็กซ์มันก็จะ แล้วเวลาทำออร์ดิเช็กซ์แล้วกับมาจูบปากในปากเราก็จะติดเชื้อพวกนั้น

ที่มา : "จูบสี่อรั" ออกอากาศวันที่ 26 เม.ย. 44 โดยน.พ.สุกมล วิภาวีพลกุล

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ เครื่องสำอาง

สารเคมี ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการให้ความรู้ 1 ประเด็น คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่มที่ทำลายสมรรถภาพทางเพศ ดังนี้

พันเอก นายแพทย์ วิวัฒน์ ศุภดิษฐ์ :เวลาทานเหล้าจะทำให้เส้นเลือดขยาย คือหน้าแดง ตัวแดง มือแดง แล้วเส้นเลือดที่อวัยวะเพศก็จะขยายตัวเลือดก็จะมีเลือดไปเลี้ยงมากขึ้น ก็เกิดความรู้สึกว่า ตึง ๆ คึกคัก มีส่วนทำให้รู้สึกว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลงร่างกาย ถ้าดื่มไปเรื่อย ๆ ก็กลายเป็นกดสมองแอลกอฮอล์กดสมอง ก็เลยกลายเป็นเฉื่อย หงอย

เฉื่อยไป คือความพร้อมที่จะมี activity มันจะกลายเป็นว่าไม่เกิดขึ้นแล้ว อาจจะทำใจ
หลอกได้เป็นครั้งคราวช่วงแรก ๆ พอต่อไปมันไม่ใช่แล้ว ฉะนั้นไวน์หรือเหล้าทานนิด ๆ
หน่อย โอิ.เค. เพื่อเป็นกระด้าง เป็นเหมือนกับเป็นผงชูรส หรือว่าเป็นกิจกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ
โอ.เค. นั้นดีครับ แต่จะไปหวังว่าช่วยนั้นคิดเสียว่าคงไม่ใช่แน่ ๆ.....

ที่มา : "ความลับของน้องชาย" ออกอากาศวันที่ 3 พ.ค. 44 โดยพ.อ.นายแพทย์วิวัฒน์ ศุภศิษฐ์

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Psychological Aspect) จาก
การศึกษาผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 8
ประเด็น ใน 3 หัวเรื่อง

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก ความหึงหวง พฤติ
กรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการให้ความรู้ 1 ประเด็น
คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความรักความหึงหวง ดังนี้

พิธีกรชาย : ดูเหมือนความหึงเป็นดัชนีชี้วัดอะไรบางอย่าง ความรักได้ใหม่ครับคุณหมอบ

นพ. มล. สมชาย จักรพันธ์ : ใต้ครับ

พิธีกรชาย : หึงมากรักมาก หรืออย่างไรครับ

นพ. มล. สมชาย จักรพันธ์ : คนมักจะว่าอย่างนั้นนะครับ แต่จริง ๆ ความหึงกับความรัก

อาจจะไม่ได้ไปด้วยกัน ความหึงพื้นฐานทางจิตใจเกิดจากความไม่มั่นใจ

พิธีกรชาย : มาจากตัวเองหรือครับ

นพ. มล. สมชาย จักรพันธ์ : ครับมาจากตัวเอง ไม่มั่นใจว่าตัวเองดีพอที่คนเขาจะรักเรา

หรือมีสัมพันธ์ภาพกับเราหรือเปล่า คนคนนั้นไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงเขาที่ทำตัวเอง

ขึ้นอยู่กับสัมพันธ์ภาพ คือเมื่อไรและก็ตามที่เริ่มรู้สึกสัมพันธ์ภาพซักคลอนแคลนไม่ดีแล้วก็

มักจะดีเราซักแยแยะแล้วเราซักเป็นคนไม่ดีแล้ว มันจะซึ่งนำไปสู่สิ่งที่เราเรียกว่าคุณค่าใน ตัว

เองลดลง

ที่มา : "หึงเป็นส่วนหนึ่งของรักหรือไม่" ออกอากาศวันที่ 31 พ.ค. 44 โดยนพ.มล. สมชาย จักร

พันธ์

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการ
ระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการให้ความรู้ 4 ประเด็น ตัวอย่าง
เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ดังนี้

นพ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : ผู้หญิงก็มีอารมณ์เพศเหมือนผู้ชาย เพราะผู้หญิงเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยมีประจำเดือนระบบฮอร์โมนก็ทำงาน บางทีเรามักจะเข้าใจผิดคิดว่าผู้หญิงก็เกิดมาแค่ต้องการความรักเท่านั้นเอง โดยที่เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศไม่สนใจซึ่งไม่จริงครับ มันมีสิ่งเร้าอารมณ์มาเธอก็ตอบสนองอารมณ์เหมือนกัน เพียงแต่ว่าบางครั้งบางคนไม่รู้ว่าตอบสนองแบบใด บางคนก็ค้นพบโดยบังเอิญ เช่น ระหว่างที่ทำความสะอาดเอาน้ำฉีดไปเกิดไปโดนปุ้มปุ้มประสาทมัสต์สที่ทำให้เกิดความรู้สึก ทำแบบนี้ดีก็ทำต่อไป บางคนเกิดระหว่างที่นอนนอนกอดหมอนข้างหรืออะไรต่าง ๆ แล้วเกิดไปเสียดสีตรงส่วนนั้น ไปโดนตรงปุ้มปุ้มที่พอใจก็เกิดก็มี.....

ที่มา : "เรียนรู้สู่ความสุข" ออกอากาศวันที่ 17 พ.ค. 44 โดย น.พ.พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยพบว่ามี การให้ความรู้ 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มอาการที่ใช้ความรุนแรงทางเพศ ดังนี้

นพ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ :จริง ๆ คำว่า Sadomasocistic มันเป็นความผิดปกติทางเพศชนิดหนึ่ง คือจะเรียกว่า Sadomasocistic มันต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ก็คือหมายความว่ามีความสุขทางเพศต้องใช้ความรุนแรงหรือถูกใช้ความรุนแรง ถ้าใช้ความรุนแรงก็ใช้ Sadistic ถ้าถูกใช้ความรุนแรงก็เป็น Masochistic เมื่อ เราดูประวัติของพวกเขา Sadomasocistic ไม่ว่าจะฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมักจะมีประวัติของการได้รับความรุนแรงในวัยเด็ก เพราะฉะนั้นการที่ได้รับความรุนแรงทางวัยเด็กทำให้ความรุนแรงนี้ ผังใจ ความรุนแรงผังใจก็มาจากทางเพศ 2 วิธี แบบหนึ่งก็คือว่าเป็นลักษณะที่แบบว่าใช้ ความรุนแรง กลับคืนอันนี้ก็เป็น sadistic อีกแบบหนึ่งก็จะเป็นลักษณะที่ว่าฉันมี ความสามารถที่จะทนได้ไม่ว่าจะรุนแรงสักแค่ไหนส่วนมากออกมาเป็นMasochistic...

ที่มา : "รักรุนแรง" ออกอากาศวันที่ 19 เม.ย. 44 โดยน.พ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์

ง. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Sociological Aspect) จากการศึกษาผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 1 ประเด็น ใน 1 หัวเรื่อง ดังนี้

หัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งผู้

วิจัยพบว่าการให้ความรู้ 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตทางเพศของแต่ละวัฒนธรรม ดังนี้

พิธีกรชาย : การแสดงความรักหรือจูมพิตของแบบไทย ๆ กับจูบแบบฝรั่งมันมีข้อดีข้อเสียอย่างไรครับคุณหมอ

นายแพทย์ สุกมล วิชาวิพลกุล : เวลาที่เราบอกว่าดี ไม่ได้ ต้องถามว่าเอาอะไรมาเป็นตัววัด ซึ่งอย่างนี้ถ้าเป็นจูบกันแบบฝรั่งอย่างเมืองนอกที่ติดต่อกันอยู่เยอรมันมา คนเยอรมันหนุ่มสาวเป็นอย่างไรครับเขายืนจูบกันท่ามกลางในที่สาธารณะ คงรู้สึกไม่เห็นมีใครให้ความสนใจนะครับ ผู้หญิงกับผู้ชายคู่หนึ่งเขาก็ยืนจูบกันเป็นเวลานาน ๆ เลย ในขณะที่หากคนก็กำลังดูคอนเสิร์ตมีผมคนเดียวที่จ้องเขา แต่เราก็มองดูด้วยความสนอกสนใจ อันนี้คือวัฒนธรรมของเขา ไม่มีฝรั่งคนไหนเขามาให้ความสนใจ อาจจะถ้าเป็นจูบอย่างนั้นมาทำในเมืองไทย เช่น สถานีรถ บขส. ปรับอากาศหมอชิต รับรองครับว่าท่านจะเป็นจุดศูนย์รวมสายตาของประชาชนโดยทั่วไป เขาอาจจะมองด้วยความอิจฉา เขาอาจจะมองด้วยความรู้สึกว่ามันเหม่อต่อศีลธรรมเพราะว่ามันต้องเอาวัฒนธรรมมาเป็นตัวตัดสิน รู้สึกอย่างเดียวกันถ้าทำในสถานที่ต่างกัน วัฒนธรรมต่างกันถูกตัดสินไม่เหมือนกัน

ที่มา : "จูบสื่อรัก" ออกอากาศวันที่ 26 เม.ย. 44 โดยน.พ.สุกมล วิชาวิพลกุล

ผลจากการศึกษาเนื้อหาจากการสนทนาในช่วง "คุยกันเรื่องเพศ" สามารถสรุป

จำนวนประเด็นในแต่ละหัวข้อเรื่องได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวข้อเรื่องในการให้ความรู้		จำนวน ประเด็นที่พบ	รวม
ก. ลักษณะ ทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย	2	13
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง	4	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	5	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด	2	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ ๆ การทำแท้ง	X	
ข. ลักษณะ ทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง	1	3

	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อากาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	1	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยานิตต่าง ๆ	1	
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก พฤติกรรม ความต้องการทางจิตที่เปลี่ยนแปลง	1	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	4	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	×	8
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	3	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	×	
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	1	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	×	1

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากการสนทนาในช่วง "คุยกันเรื่องเพศ"

ตามที่มีผู้วิจัยได้เสนอประเด็นต่าง ๆ ของลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบระหว่างการสนทนาให้ความรู้ในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์รายการ "ซูรัก ซูรส" พร้อมตัวอย่างข้างต้น และนำมาสรุปเพื่อให้เห็นภาพรวมในตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดคือ 13 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการนำเสนอ 8 ประเด็น โดยที่หัวเรื่องในการให้ความรู้ที่มีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความรัก ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการนำเสนอ 3 ประเด็น และลักษณะทางสังคมวิทยาเรื่องเพศมีประเด็นในการนำเสนอ 1 ประเด็น ในขณะที่หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การทำแท้ง หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ และพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคม ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่พบว่ามีประเด็นในการนำเสนอ

ผลจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า สื่อโทรทัศน์ให้ความสำคัญกับเรื่อง ความสุขทางเพศมากกว่าประเด็นการให้ความรู้ในเรื่องอื่น ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่า สื่อโทรทัศน์มีนัยยะที่แสดงให้เห็นว่า ความสุขทางเพศต้องมาเป็นอันดับแรก ในขณะที่ประเด็นปัญหาที่อาจเกิดตามมาหลังจากการมีความสุขทางเพศสัมพันธ์เป็นอันดับหลัง ๆ ซึ่งถูกกล่าวถึงน้อยมาก หรือในบางประเด็นที่เป็นปัญหาทางสังคมกลับไม่ถูกกล่าวถึงเลย เช่น การทำแท้ง เป็นต้น แต่ทั้งนี้ในประเด็นเรื่องของการทำแท้ง ผู้วิจัยเห็นว่าประเด็นดังกล่าวนี้เป็นการนำเสนอได้อย่าง เนื่องจาก การทำแท้งเป็นการทำลายชีวิตที่ขัดกับหลักของศาสนาพุทธซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ

4.1.2.3 เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์จากคำถามปัญหาทางเพศ

ในส่วนตอนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศจากช่วง "ไขปัญหาลับ" ซึ่งผลจากการจำแนกนี้ จะทำให้เห็นภาพว่า เรื่องเพศที่เป็นปัญหาที่ของผู้ชมรายการ มีลักษณะของความรู้เรื่องเพศแบบใด และมีประเด็นอยู่ในหัวเรื่องใดมากที่สุด จากการศึกษาพบลักษณะความรู้เรื่องเพศที่อยู่ในลักษณะของคำถามดังนี้

ก. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect) ผลจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศที่พบในช่วง "ไขปัญหาลับ 1 และ 2" พบว่าคำถามปัญหาทางเพศจัดอยู่ในลักษณะนี้มีจำนวน 27 ประเด็น ใน 5 หัวข้อ ดังนี้

หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย ผู้วิจัยพบคำถามในหัวเรื่องนี้จำนวน 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ดังนี้

พิธีกรชาย : คำถามแรกในช่วงนี้ผู้ถามเป็นผู้ชายถามว่า ตอนแรกเล่าให้ฟังก่อนบอกว่าเมื่อตอนที่อายุ 14, 15 รู้สึกเจ็บและคันที่หัวนมทั้ง 2 ข้าง จับดูคล้ายกับว่ามีก้อนอะไรอยู่ข้างใน ซึ่งเป็นอาการของเด็กที่นมจะแตกพาน คนถามก็ทราบเหมือนกัน เขาบอกมารู้ทีหลังผมจะจับและกดเล่นทุกวันหลังจากนั้นไม่นานอาการเหล่านั้นจะหายไป แต่หัวนม 2 ข้างของผมจะไม่แตกพานเหมือนของคนอื่น ๆ จะมีวิธีรักษาหรือแก้ไขอย่างไรบ้าง ถ้าจะซื้อฮอร์โมนเพศชายมากินได้ไหมครับ

ที่มา : "วันนั้นกับอารมณ์รัก" ออกอากาศวันที่ 10 พ.ค. 44 โดยศ.นพ.สมพล พงศ์ไทย

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง ผู้วิจัยพบคำถามในหัวข้อนี้จำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับอาการคันที่อวัยวะเพศหญิง ดังนี้

VTR ชาย : หลังจากที่มีเพศสัมพันธ์กับภรรยาแล้ว ภรรยา มักจะบ่นเสมอว่าจะมีอาการคัน อยู่เสมอ หลังจากการมีเพศสัมพันธ์

ที่มา : "วันนั้นกับอารมณ์รัก" ออกอากาศวันที่ 10 พ.ค. 44 โดยศ.นพ.สมพล พงศ์ไทย

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 คือ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ โดยพบคำถามในหัวข้อนี้จำนวน 15 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับการไม่ถึงจุดสุดยอดทางเพศของเพศหญิง ดังนี้

พิธีกรชาย : คำถามต่อไปเลยนะครับ ตอนนั้นผมอายุ 21 ปี ผู้ถามนะครับ แต่งงานแล้ว ภรรยาอายุเท่ากัน ผมมีเพศสัมพันธ์กันบ่อยครับ แต่น่าแปลกภรรยาของผมไม่เคยถึงจุดสุดยอดเลยสักครั้ง ผมสงสัยเธอ เธอมีความสุข หรือเธอถึงจุดสุดยอดแต่เธอไม่รู้ ถ้าผู้หญิงเขาถึงจุดสุดยอดเขาจะมีความรู้สึกอย่างไร แล้วจะเป็นไปได้ไหมครับที่ผมและเธอจะถึงพร้อมกันทุกครั้งที่เพศสัมพันธ์

ที่มา : "ความเข้าใจผิดเรื่องเพศ 5 เม.ย. 44 ศจ.พ.ญ.สุวิทนา อารีพรรค

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด ซึ่งผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 คือ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ โดยพบคำถามในหัวข้อนี้จำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการใส่ยาคุมกำเนิด ดังนี้

พิธีกรหญิง : คำถามต่อไปถามเรื่องว่า ถ้าคลอดลูกแล้วประมาณ 1-2 เดือน ประจำเดือนยังไม่มา แต่สามีจะต้องการจะมีเพศสัมพันธ์ถามว่าช่วงให้นมลูกอยู่จะทานยาเม็ดคุมกำเนิดได้หรือไม่ และถ้าทานยาดังกล่าวจะมีผลต่อฮอร์โมนที่ไปผลิตน้ำนมให้กับลูก หรือไม่ หรือควรจะให้ น้ำนมลูกผ่านไปแล้วก็เดือนถึงจะเริ่มใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด

ที่มา : "เรียนรู้รู้ความสุข" ออกอากาศวันที่ 17 พ.ค. 44 โดย น.พ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับการตั้งครุภัก ผู้วิจัยพบคำถามในหัวเรื่องนี้จำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับโอกาสในการตั้งครุภักจากสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนี้

พิธีกรหญิง : คำถามต่อไป ถามว่าผมกับแฟนเรียนอยู่ปีเดียวกัน ห้องเดียวกัน ในวิทยาลัย แห่งหนึ่งกำลังเรียนหนังสืออยู่ ผมกับแฟนมีเพศสัมพันธ์กันหลายครั้ง ทุกครั้งเขาไม่ค่อย เต็มใจเท่าไร คือไม่ค่อยชอบ และทุกครั้งเพียงแค่ 3 นาที ผมก็ถึงจุดสุดยอด แต่แฟนผมไม่ ถึงเลย คำถามก็คือถ้าฝ่ายหญิงไม่ถึงจุดสุดยอดทำให้ท้องได้หรือเปล่าครับ เพราะ ผมกลัวเธอจะต้อง เราอายุแค่ 18 ปีเท่านั้นเอง แล้วพ่อแม่ของผู้หญิงก็ไม่ค่อยชอบผมเท่า ไร

ที่มา : "ส่งสัญญาณรักให้คุณรู้" ออกอากาศวันที่ 24 พ.ค. -4 โดยน.พ.สุกมล วิภาวีพลกุล

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect) ผลจาก การจำแนกพบว่าคำถามปัญหาทางเพศนี้จำนวน 3 ประเด็น ใน 2 หัวข้อ ดังนี้

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ผู้ วิจัยพบคำถามในหัวเรื่องนี้จำนวน 1 ประเด็น คือ ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังนี้

พิธีกรชาย : คำถามต่อไปครับเป็นคำถามจากจดหมาย เรื่องความสงสัยของคุณผู้ชาย ถามคุณหมอครับ ถุงยางอนามัยที่ผลิตในเมืองไทยได้มาตรฐานเพียงใด ตัวผู้ถามเองได้ อ่านข้อความข้างกล่องของถุงยางที่มีจำหน่ายทั่วไปมีพิมพ์ไว้ด้วยว่าผ่านการตรวจสอบ ครอบถ้วนด้วยเครื่องมือที่ทันสมัยแล้ว เขาก็เลยอยากทราบว่าที่บอกว่าผ่านการตรวจสอบ ตรวจสอบสุ่มหรือเปล่า แล้วเป็นการผ่าน QC ตรวจสอบถุงยางอนามัยทุกอันหรือเปล่า เรื่องนี้ เขาข้องใจมานานแล้ว

ที่มา : "ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก" ออกอากาศวันที่ 12 เม.ย. 44 โดยน.พ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบคำ ถามในหัวเรื่องนี้จำนวน 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับช่องทาง และโอกาสในการติดโรค ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังนี้

พิธีกรหญิง : คำถามต่อไปนี้ก็มาจากจดหมายเหมือนกันนะค่ะ ถามว่าหลังจากใช้ถุงยาง

อนามัยแล้วจะมีน้ำจากช่องคลอดของฝ่ายหญิงติดที่โคนอวัยวะเพศชายซึ่งส่วนของถุงยางอนามัยคลุมขึ้นไปไม่ถึง เมื่อถึงถุงยางออกแล้วแล้วก็จะล้างอวัยวะเพศชาย น้ำเหล่านี้ก็จะต้องมาโดนส่วนของอวัยวะเพศด้วย ไม่ทราบว่าจะหากผู้หญิงมีโรคโดยเฉพาะเอดส์จะติดได้ไหม

ที่มา : "ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก" ออกอากาศวันที่ 12 เม.ย. 44 โดยนพ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Psychological Aspect) ผลจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศที่พบในช่วง "ไขปัญหาลับ 1 และ 2" พบว่าคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 11 ประเด็น ใน 4 หัวข้อ ดังนี้

หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก ผู้วิจัยพบคำถามในหัวเรื่องนี้จำนวน 1 ประเด็น คือ ปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความรักของวัยรุ่น ดังนี้

พิธีกรหญิง : คำถามแรกเข้าใจว่าจะมาจากน้องเยาวชนเพราะว่าถามมาว่า puppy love คืออะไร แล้วถามคุณอาหม่อว่าเชื่อเรื่อง love at first sight หรือไม่ ตอนนี่ ผมกำลัง fall in love ถามว่าควรจะทำอย่างไรดี.....

ที่มา : "จูบคือรัก" 26 เม.ย. 44 โดยน.พ.สุกมล วิชาวิทกุล

หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบคำถามในหัวเรื่องนี้จำนวน 5 ประเด็น เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจินตนาการทางเพศ

พิธีกรหญิง : คำถามต่อไปถามเรื่องจินตนาการอะไรขณะช่วยตัวเอง อยากทราบว่าในขณะที่ช่วยตัวเองไม่ว่าชายหรือหญิงจะมีจินตนาการอย่างไรบ้าง ช่วยตอบหน่อยนะครับ

ที่มา : "ความเข้าใจผิดเรื่องเพศ" ออกอากาศวันที่ 5 เม.ย. 44 โดยศจ.พญ.สุวิทนา อารีพรรค

หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ ผู้วิจัย พบคำถามในหัวเรื่องนี้จำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีอารมณ์ทางเพศกับคู่ของตนเอง ดังนี้

พิธีกรหญิง : คำถามสุดท้ายเป็นคำถามน่าสนใจทีเดียวคงจะเป็นครั้งแรกที่ได้ยินคำถาม
 อย่างนี้ ถ้ามาจากเว็บไซต์เหมือนกันบอกว่า แต่งงานมา 10 กว่าปีแล้ว กอดภรรยาทุกคืน
 แนบแน่น อบอุ่นแต่ไม่มีอารมณ์เลย กลับไปมีอารมณ์กับหญิงอื่น มีใครเป็นอย่างนี้บ้าง
 หรือเปล่า

ที่มา : "ทำอย่างไรให้ยึดเวลารัก" ออกอากาศวันที่ 12 เม.ย. 44 โดยนพ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวข้องกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทาง
 เพศ ผู้วิจัยพบคำถามในหัวข้อนี้จำนวน 1 ประเด็น คือ ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบรักร่วม
 เพศหญิง

1667 หญิง : มีเพื่อนผู้หญิงมีพฤติกรรมเหมือนผู้ชาย แต่ก็ไม่ผิดปกติแต่เขาก็ปฏิเสธว่าเขา
 ไม่ใช่ผู้ชาย ไม่ทราบว่ามีวิธีช่วยเขาได้ไหมคะ

ที่มา : "ส่งสัญญาณรักให้คนรักรู้" ออกอากาศวันที่ 24 พ.ค. 44 โดยน.พ.สุกมล วิภาวีพลกุล

ง. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Sociological Aspect) ผล
 จากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศที่พบในช่วง "ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2" พบว่าคำถามปัญหา
 ทางเพศที่มีลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 9 ประเด็น ใน 2 หัวข้อ ดังนี้

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมาย
 ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบคำถามในหัวข้อนี้จำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น
 ปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในสังคมไทย ดังนี้

พิธีกรหญิง : คะ เป็นคำถามที่น่าสนใจนะค่ะ ตัวเองก็ซึ้นตันมาอย่างนี้เลยนะค่ะว่า ดิฉัน
 อยากทราบว่ากากระทำของดิฉันผิดมากไหมในสังคมปัจจุบัน เพราะดิฉันมีความสัมพันธ์
 ทางเพศกับผู้ชายถึง 3 คน โดยที่แต่ละคนต่างก็ไม่ว่าดิฉันมีผู้ชายคนอื่น บางอาทิตย์มี
 เพศสัมพันธ์กับแฟนถึง 2 คนแต่ส่วนมากจะสลับกันอาทิตย์ละคน อยากเลิกกากระทำ
 แบบนี้มากแต่เวลาที่แฟนโทร.มาก็อดไม่ได้ต้องไปหาเขา

ที่มา : "รักรุนแรง" ออกอากาศวันที่ 19 เม.ย. 44 โดยน.พ.ชงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว ผู้วิจัยพบคำถามในหัวเรื่องนี้จำนวน 6 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับการวางตัวในเรื่องความรักของวัยรุ่น และการมีเพศสัมพันธ์ ดังนี้

พิธีกรหญิง : มีอีกฉบับหนึ่งที่เขียนเข้ามาถามบอกว่า มีเรื่องที่ยากจะปรึกษาอย่างนี้คือ ตอนที่น้องเขาอายุ 18 ปี แล้วก็ยังมีแฟน แฟนเขาบอกว่ารักเราจริงก็ยอมเสียสาวให้กับเขาด้วยความที่หนูรักเขาจริงแล้วก็ไม่อยากให้เขาไปมีผู้หญิงคนอื่นก็เลยยอมพลีกายให้กับเขาไป หนูอยากจะปรึกษาค่ะว่าการที่ทำแบบนี้ถือว่าผิดไหม ถ้าผู้ใหญ่รู้เขาจะมองอย่างไร จะยอมเขาต่อดีไหมค่ะ กลัวว่าจะผิดต่อศีลธรรม

ที่มา : "หนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรักหรือไม่" ออกอากาศวันที่ 31 พ.ค. 44 โดยนพ.มด.สมชาย จักรพันธ์

ผลจากการศึกษาเนื้อหาคำถามปัญหาทางเพศในช่วง "ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2" สามารถสรุปจำนวนประเด็นในแต่ละหัวเรื่องได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวเรื่องคำถามปัญหาทางเพศ		จำนวน ประเด็นที่พบ	รวม
ก. ลักษณะ ทางชีววิทยา	คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	2	27
	คำถามระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	4	
	คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	15	
	คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	3	
	คำถามเกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ ๗ การทำแท้ง	3	
ข. ลักษณะ ทางสุขภาพ	คำถามเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วง วัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง	1	3
	คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	2	
	คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้จ่ายชนิด ต่าง ๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ	×	
ค. ลักษณะ ทางจิตวิทยา	คำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง	1	11

	คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	5	
	คำถามเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	X	
	คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ	4	
	คำถามเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ	1	
ง. ลักษณะทางสังคม	คำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	3	9
วิทยา	คำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	6	

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนประเด็นคำถามที่พบในแต่ละหัวเรื่องจากช่วง "ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2"

ผลจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์สามารถสรุปได้ตารางที่ 4.5 ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นคำถามมากที่สุด 27 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำถามมากที่สุดคือหัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นคำถาม 11 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำถามมากที่สุดคือหัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว ก็เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์เช่นกัน ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นคำถาม 9 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำถามมากที่สุดคือหัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคม และลักษณะทางศักษาของความรู้เรื่องเพศพบว่ามีประเด็นคำถาม 3 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีคำถามมากที่สุด คือหัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ผลจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศตามข้อมูลต่าง ๆ นี้ ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องด้วยคำถามปัญหาทางเพศเป็นประเด็นที่ตั้งเข้ามาจากผู้ชมรายการ ดังนั้น ภาพของประเด็นปัญหาจึงสามารถที่จะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาทางเพศ และความสนใจของผู้ชมรายการว่ามีความสนใจเรื่องเพศไปในแนวทางใดมากที่สุด ซึ่งจากผลการวิจัยข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า ผู้ชมรายการให้ความสนใจ หรือให้ความสำคัญเรื่องเพศในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าประเด็นอื่น ๆ มุมมองเรื่องเพศศึกษาของผู้ชมรายการยังคงเป็นเรื่องการหาความสุข จากการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าการป้องกันความทุกข์ที่อาจเกิดจากการมีเพศ

สัมพันธที่ไม่ปลอดภัย เช่น การคุมกำเนิด หรือการดูแลสุขภาพร่างกาย การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งประเด็นเหล่านี้ผู้วิจัยพบว่ามีน้อย หรือถูกให้ความสำคัญน้อยมาก ส่วนประเด็นคำถามปัญหาทางเพศทางด้านสังคม ถึงแม้จะพบว่ามีความถี่มากอยู่ในระดับรองจากประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ก็ตาม แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นสัดส่วน คือ 15 : 6 แล้ว ประเด็นปัญหาทางสังคมยังคงห่างกับประเด็นเรื่องเพศสัมพันธ์กว่ากึ่งหนึ่ง ดังนั้น อาจกล่าวสรุปได้ว่า ความต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาที่สะท้อนผ่านคำถามปัญหาทางเพศของผู้รับสารได้แสดงให้เห็นถึงความต้องการ “แนวทางในการได้มาซึ่งความสุขทางเพศ” เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับสารเอง

4.1.2.4 เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์จากคำแนะนำปัญหาทางเพศ

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ที่เป็นการให้ความรู้ผ่านการสนทนาในช่วง “ไขปัญหาลับ” ที่เป็นการสนทนาตอบคำถาม ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศโดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปจำแนกวิเคราะห์เนื้อหาคำแนะนำปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นระหว่างการสนทนาตอบคำถาม พบประเด็นต่าง ๆ ในการให้ความรู้เรื่องเพศ ดังนี้

ก. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect) ผลจากการจำแนกคำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบในช่วง “ไขปัญหาลับ 1 และ 2” พบว่าคำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 41 ประเด็น ใน 5 หัวข้อ ดังนี้

หัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวเรื่องนี้จำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับลักษณะทางกายวิภาคของอวัยวะเพศชาย ดังนี้

พันเอก นายแพทย์ วิวัฒน์ ศุภดิษฐ์ :ปกติแล้วอวัยวะเพศจะมีส่วนที่มีความไวต่อความสัมผัสมากคือบริเวณเขาเรียกว่า เส้นสองสิ่ง บริเวณนี้จะมีความรู้สึกที่ดีมาก มีปลายประสาทเยอะแยะไปหมดเลยนะครับ แต่เมื่ออายุมากขึ้นก็ยังคงทำหน้าที่ได้ดีเหมือนเดิม คืออายุมากขึ้น โอ.เค. จะดูผิวหรือว่าความสวยงามไม่ค่อยดีเหมือนตอนเป็นหนุ่ม แต่ไม่จำเป็นต้องอาศัยความเปลี่ยนแปลงในการทำงานไม่จำเป็น ขอให้มีความปลายนประสาททำงานดีเหมือนเดิมคือไม่มีโรคเกี่ยวข้องกับความดัน เบาหวาน หรือโรคเรื้อรังทั้งหลายที่

ทำให้เส้นประสาทเสียวความรู้สึกไป ถึงแม้จะผิวดูไม่สวยแต่ว่าหน้าที่ยังทำได้จนกระทั่งถึงอายุ 70 ปี 80 ปี แต่ส่วนต่าง ๆ เช่น ส่วนบริเวณลำตัวของอวัยวะเพศนั้นก็สามารถที่จะให้ความรู้สึกได้เช่นเดียวกัน หรือบริเวณถุงอัณฑะ บริเวณขาหนีบ ทุกแห่งครับ.....

ที่มา: "ความลับของน้องชาย" ออกอากาศวันที่ 3 พ.ค. 44 โดยพ.อ.นายแพทย์วิวัฒน์ ศุภดิษฐ์

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวเรื่องนี้จำนวน 7 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาอาการคันที่อวัยวะเพศหญิง ดังนี้

ศ. นพ. สมพล พงศ์ไทย :ถ้าคันต่อเนื่องมาตลอดถึงแม้จะไม่มีเพศสัมพันธ์แล้วคันอันนั้นมันแสดงว่าอาจจะมีความผิดปกติในช่องคลอด หรืออาจจะมีการติดเชื้อโรค บางอย่าง เช่น พบบ่อย ๆ ก็คือเชื้อรา ซึ่งเชื้อราก็อยู่ในช่องคลอดของมันเองอยู่แล้วอันนั้น ก็ต้องไปตรวจ คุณหมอก็จะตรวจภายในช่องคลอดดูว่ามีเชื้อราไหม แล้วก็ต้องให้การรักษาเฉพาะเชื้อโรคตัวนั้นเป็นตัว ๆ ไป.....

ที่มา: "วันนั้นกับอารมณ์รัก" ออกอากาศวันที่ 10 พ.ค. 44 โดยศ.นพ.สมพล พงศ์ไทย

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรถูกเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 คือ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวเรื่องนี้จำนวน 20 ประเด็น เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก

นพ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : การที่จะมีความสัมพันธ์ทางประตูลังนี้ก็เป็นส่วนหนึ่ง ข้าคุณผู้ชายบางท่านก็ติดอกติดใจ เนื่องจากว่าช่องทางในการที่จะเข้าไปมันมีกล้ามเนื้อเป็นวงเลยที่นี้วงนั้นมันรัดแน่น เพราะถ้าเกิดรัดไม่แน่นมันคงจะทำให้เราดันอุจจาระไม่ได้ เพราะฉะนั้นในขณะที่ผ่านเข้าไปเรามีความรู้สึกว่ามันแน่นมันกระชับ ก็เลยรู้สึกว่าความความสุขแบบนั้น แต่จะต้องเรียนว่าถ้าเกิดจะมีความสัมพันธ์ทางประตูลังแบบนี้ต้องให้ฝ่ายชายสวมถุงยางอนามัย และจะต้องทาด้วยเจลหล่อลื่น หรือว่าเจลหล่อลื่นสูตรน้ำชนิดใสห้ามใช้สูตรน้ำมันเพราะเดี๋ยวถุงยางจะรั่ว เพราะว่าทางประตูลังคุณผู้หญิงมันไม่มีน้ำหล่อลื่นตามธรรมชาติ ถึงมีอารมณ์อย่างไรมันก็ไม่มีน้ำหล่อลื่นออกมา ไม่เช่นนั้นอาจจะเกิดการบาดเจ็บได้ครับ.....

ที่มา: "เรียนรู้สู่ความสุข" ออกอากาศวันที่ 17 พ.ค. 44 โดยน.พ.พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการคุมกำเนิด ซึ่งผู้วิจัยพบว่ามีอยู่ 3 หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 คือ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวข้อเรื่องนี้มีจำนวน 8 ประเด็น ตัวอย่าง เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางในการคุมกำเนิดหลังจากคลอดบุตร ดังนี้

นพ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ :การที่ลูกตีมนมแม่มันจะไปยับยั้งการตกไข่ตามธรรมชาติอยู่แล้วโอกาสตั้งท้องจะน้อยแต่ก็อย่าชะล่าใจครับ ก็ยังมีการคุมกำเนิดโดยใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดชนิดพิเศษ ยาเม็ดคุมกำเนิดธรรมดาเราเรียกว่าชนิดเม็ดรวม จะมีฮอร์โมนเอสโตรเจนกับโปรเจสเทอโรโดน ในกรณีแบบนี้มันจะไปยับยั้งการสร้างน้ำนมไม่มากก็น้อย ถ้าเกิดเรารับประทานยาเม็ดคุมกำเนิดที่เราเรียกว่า ยาเม็ดคุมกำเนิดที่มีฮอร์โมนโปรเจสเทอโรโดนอย่างเดียว ภาษาอังกฤษเรียกว่า โปรเจสเทอโรโดนโอสีพิลล์ พวกนี้แต่ละเม็ดมันก็จะมีแค่โปรเจสเทอโรโดน คุณสมบัติก็คือมันจะไปทำให้ปากมดลูกชั้นเพราะไม่มีลูก เพราะตัวสเปิร์มว่ายไปไม่ได้ และไม่ยับยั้งการสร้างน้ำนมด้วย.....

ที่มา : "เรียนรู้สู่ความสุข" ออกอากาศวันที่ 17 พ.ค. 44 โดยน.พ.พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวข้อเรื่องนี้มีจำนวน 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาการการตั้งครรภ์ ดังนี้

ศ. นพ. สมพล พงศ์ไทย :ถ้าขาดประจำเดือนไปประมาณ 2 อาทิตย์ อาจจะมีอาการเริ่มต้นคือรู้สึกตึงหน้าอก เจ็บเต้านม นั่นเป็นอาการแรก ๆ ...ประจำเดือนยังไม่มา มันยังตึงเต้านม เจ็บหน้าอกอยู่ให้สงสัยเสียก่อนว่าท้อง แล้วหลังจากนั้นเวลาผ่านไปก็จะเริ่มอาจจะมีอาการเวียนศีรษะ คลื่นไส้ พะอืดพะอม รู้สึกตึงทั้งตัว ปัสสาวะบ่อยขึ้นนี่คืออาการเริ่มต้น ถ้ามีอาการอย่างนี้แล้วประจำเดือนยังไม่มาก็ควรจะไปตรวจปัสสาวะ ชื่อเอาตามที่บ้านขายยา.....

ที่มา : "วันนั้นกับอารมณ์รัก" ออกอากาศวันที่ 10 พ.ค. 44 โดยศ.นพ.สมพล พงศ์ไทย

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect) ผลจากการจำแนกคำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบในช่วง "ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2" พบว่าคำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 7 ประเด็น ใน 3 หัวข้อ ดังนี้

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวข้อนี้จำนวน 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์การป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังนี้

น.พ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : ขนาดถุงยางคือโดยปกติเขาทำการสำรวจสำหรับชายไทย ประมาณ 48 - 52 มิลลิเมตร เส้นรอบวงนะครับ เพราะฉะนั้นถุงยางที่ขายอยู่ในเมืองไทย ก็จะขายกันอยู่ขนาดตั้งแต่ประมาณ 48 กับ 52

พิธีกรชาย : มีหลายขนาดหรือครับคุณหมอ

น.พ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : มี 54 ก็มี ถ้าอย่างในอเมริกามี 56 ด้วย บางคนก็บอกอยากให้ใหญ่ ๆ โต ๆ ชื่อใหญ่ ๆ ไว้ก่อน.....

ที่มา : "ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก" ออกอากาศวันที่ 12 เม.ย. 44 โดยน.พ.พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศ

สัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวข้อนี้จำนวน 3 ประเด็น เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับโรคเอดส์

น.พ. ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ :จริง ๆ การตรวจเลือดเอดส์เฉย ๆ ไม่มี มันเป็นการให้คำปรึกษาและให้การตรวจเลือดไปด้วยกัน ก็คือการให้คำปรึกษาก็จะช่วยให้เราเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องของการตรวจเลือดเอดส์ เพราะคนจะเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องการตรวจเลือดเอดส์ เช่น เข้าใจว่าตรวจเลือดแล้วถ้าผลลบแปลว่าตัวเองไม่เป็นสิ่งที่จริงก็ไม่แน่ บางคนเข้าใจว่าถ้าผลบวกแล้วแปลว่าตัวเองจะตายภายใน 3 วัน 10 วันอะไรอย่างนี้ซึ่งที่จริงก็ไม่ถูกเพราะว่าโรคเอดส์เป็นโรคเรื้อรัง การที่เราติดเชื้อมีอาการป่วยเป็นโรคนี้อีกนาน แล้วบางคนก็ตัดสินใจไม่ถูกว่าจะใช้ชีวิตกับครอบครัว ใช้ชีวิตการทำงานอย่างไร เพราะฉะนั้นก่อนตรวจเลือดเขาก็จะให้คำปรึกษาก่อน.....

ที่มา : "รักรุนแรง" ออกอากาศวันที่ 19 เม.ย. 44 โดยน.พ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ ผู้

วิจัยพบคำแนะนำในหัวข้อนี้จำนวน 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ยาเพื่อรักษาอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ ดังนี้

นายแพทย์ สุกมล วิชาวิพลกุล : ยาไวอากร้าที่เขากำลังมีชื่อเสียง คราวนี้ก็ยาอันนี้ต้องกินก่อนร่วมเพศ 1 ชั่วโมง เพราะว่ายาไม่ได้ออกฤทธิ์ทันที บางคนกำลังจะร่วมเพศแล้วกินแล้วก็บอกว่าไม่เห็นแข็งตัว เพราะว่ายายังไม่ทันจะดูดซึมเลย แล้วยาไวอากร้าก็คือจะต้องมีอาการทางเพศก่อนแล้วมีปัญหาไม่แข็งตัวแล้วจึงค่อยกิน เพราะฉะนั้นหลายคนถ้าไม่มีอาการทางเพศแล้วไปกินไวอากร้าก็เฉย ๆ เพราะว่ายาตัวนี้ไม่ได้เป็นยาปลูกเช็กรู้

ที่มา : "จูบสื่อรัก" ออกอากาศวันที่ 26 เม.ย. 44 โดยน.พ.สุกมล วิชาวิพลกุล

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Psychological Aspect) ผลจากการจำแนกคำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบในช่วง "ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2" พบว่าคำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 16 ประเด็น ใน 4 หัวข้อ ดังนี้

หัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวเรื่องนี้จำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความรักของวัยรุ่น ดังนี้

นายแพทย์ สุกมล วิชาวิพลกุล : ความรักมันมีอยู่ 2 อย่าง เวลาที่เราเรียกว่ารักอะไรต่าง ๆ ถ้อยคำต่าง ๆ แต่ว่าความหมายแตกต่างกัน มนแบ่งง่าย ๆ อย่างนี้ดีกว่า รักแท้กับรักเทียม ถ้ารักแท้มันจะเป็นเรื่องของความรัก ผูกพัน ประรองดวง คิดถึง ห่วงใย เลื้อ้อาทร เห็นอกเห็นใจ อันนี้คือรักแท้ รักแท้จะให้ จะเป็นความรักแบบปรารถนาดีมีแต่ให้ อีกอย่างหนึ่งคือรักเทียม ก็คือเป็นเรื่องของติดตา ต่องใจ ภาษาวัยรุ่นเรียกว่าปิ้ง อาจจะเป็นหลงไหล หลงเสน่ห์ เคลิบเคลิ้มโยเยหา คิดถึงอะไรต่าง ๆ จริง ๆ แล้วบางทีวัยรุ่นบอกว่ารักคนนี่แต่จริง ๆ แล้วเป็นความหลงไหล เป็นความหลงเสน่ห์ เขาบอกว่าเป็นรักเทียม รักเทียมเป็นเพราะว่าแท้ที่จริงแล้วมันคือราคะที่ปลอมตัวมาในรูปของความรัก เป็นความรักที่ไม่ได้ให้ครับ เป็นความรักที่มีแต่ความพึงประสงค์ที่จะให้อีกฝ่ายหนึ่งตอบสนองของความต้องการของตัวเอง

ที่มา : "จูบสื่อรัก" ออกอากาศวันที่ 26 เม.ย. 44 โดยน.พ.สุกมล วิชาวิพลกุล

หัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ

และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวเรื่องนี้จำนวน 9 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ดี ดังนี้

น.พ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : อยากจะเรียนทุกท่านครับคุณผู้หญิง ถ้าเกิดว่าฝ่ายชายเขาอยากที่จะมีสัมพันธ์สาวกับเรา สามี่หรือว่าคนรักอย่าปฏิเสธโดยตรง การปฏิเสธแบบนั้นในใจลึก ๆ ผู้ชายจะนึกว่าเราปฏิเสธความรักของเขา นั้นแหละครับจะเกิดปัญหาตามมา เพราะผู้ชายแสดงความรักผ่านการมีเพศสัมพันธ์.....เขาไปถึงดวงดาวแล้วหรือมีความสุขแล้วค่อยคุยกันตอนนั้น ถ้าเกิดที่ช่วยสักนิดหนึ่งเราก็จะตามไปได้นะให้เขาไปเรียบร้อยก่อนอย่าไปคุยก่อน คุยก่อนมันยังไม่อยู่แล้วครับ มันจะออกศึกแล้ว แต่จบแล้วคุยกันได้ว่าคราวหน้าเรามาเริ่มอย่างนี้อีกหน่อยดีไหม คุยกันรู้เรื่องนะครับ อะไรก็ตามคุณผู้หญิงทั้งหลายคุณผู้ชายแกไปเรียบร้อยไปถึงจุดสุดยอดแล้วตอนนั้นไม่ว่าเรื่องอะไรก็คุยกันรู้เรื่อง.....

ที่มา : "ทำอะไรให้ยืดเวลารัก" ออกอากาศวันที่ 12 เม.ย. 44 โดยน.พ.พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวข้อเรื่องนี้จำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาการ "Madonna - Whore Syndrome" ดังนี้

นายแพทย์ สุกมล วิชาวิพลกุล : คือทางจิตวิทยา จิตเวชมีกลุ่มอาการอันหนึ่งที่เป็นทางด้านจิตใจ เขาเรียกว่า Madonna - Whore Syndrome whore ที่แปลว่าหญิงแพศยา หญิงขายบริการทางเพศ Madonna ไม่ใช่ภรรยา นะครับ แม่พระ Madonna มีผู้ชายหลายคนแม้กระทั่งบางคนไม่กล้าแต่งงาน ไม่กล้ามีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเพราะว่ารู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเปรียบเสมือนกับการมีเซ็กซ์จากแม่ของตัวเอง หรือจากแม่พระ..... เพราะฉะนั้นเขาจะรู้สึกหมดอารมณ์ทางเพศ แต่ว่าสามารถที่จะมีเซ็กซ์กับหญิงขายบริการได้.....แต่ว่าอาการนี้อาจจะเกิดขึ้นหลังจากที่ภรรยาคลอดบุตรก็ได้ครับ พอเท่าที่สามี่เห็นภรรยากำลังดูแลลูกน้อยเกิดความรู้สึกว่า อันนี้ไม่ใช่ภาพเมียแล้วเป็นภาพของคุณแม่ก็เกิดจิตไร้สำนึกยกย่องเทิดทูลบูชาให้เป็นแม่พระแล้วทำให้ความรู้สึกที่อยากจะมีเซ็กซ์มันไม่กล้ามี.....

ที่มา : "จูบสื่อรัก" ออกอากาศวันที่ 26 เม.ย. 44 โดยน.พ.สุกมล วิชาวิพลกุล

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับสาเหตุและลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวข้อนี้เพศจำนวน 1 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับทัศนคติต่อพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศหญิง ดังนี้

นพ. สุกมล วิภาวีพลกุล : แต่อย่างทั่ว ๆ ไปแล้วก็คือว่าสิ่งที่จะช่วยเหลือได้เบื้องต้นที่สุดก็คือว่าอย่าไปมีทัศนคติในทางลบกับเขา บางทีเขาอาจจะมึนงงหรือว่าความเป็นธรรมชาติของตัวเขาอย่างนั้น เช่น ผู้ชายบางคนอาจจะชอบผู้ชายด้วยกันที่เราเรียกว่า เกย์ ผู้หญิงอาจจะชอบผู้หญิงด้วยกันที่เป็นเลสเบี้ยน อย่างไรก็ตามเราก็ไม่ได้โกรธเขา เราก็ไม่ได้รังเกียจ แต่ขอให้อยอมรับว่าเขาก็เป็นคนหนึ่งในสังคมเราเขาก็เป็นเพื่อนเรา นี่แหละคือการช่วยเหลือที่ทุกคนที่เขาเป็นเกย์ เลสเบี้ยน หรือว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอะไรก็แล้วแต่ที่เขาต้องการการยอมรับ การที่เรายอมรับคือการช่วยเหลือที่ดีที่สุด

ที่มา : "สัญญาญกรรักให้คุณรู้" ออกอากาศวันที่ 24 พ.ค. 44 โดยน.พ.สุกมล วิภาวีพลกุล

ง. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Sociological Aspect) ผล

จากการจำแนกคำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบในช่วง "ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2" พบว่าคำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 12 ประเด็น ใน 2 หัวข้อ ดังนี้

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวเรื่องนี้จำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ดังนี้

นพ. สุกมล วิภาวีพลกุล : มีหลายประเด็นที่จะต้องพูดถึงก็คือว่า ผู้หญิงอายุ 21 ปี ผู้ชายอายุ 19 ปี รู้สึกผู้ชายอ่อนกว่า แต่ก็อยู่ในวัยเรียนด้วยกันทั้งคู่ ทั้งนี้ในฐานะคุณพ่อคุณแม่ถ้าส่งลูกไปแล้ว แล้วลูกสาวคนเดียวของตัวเอง แล้วปรากฏว่าไปอยู่กับใครผู้ชายคนใดคนหนึ่งแล้วก็มีเซ็กซ์กันทุกวันคุณพ่อคุณแม่คงรู้สึกโกรธและเสียใจ เพราะว่าความหมายของลูกสาวก็คือผู้หญิงที่คุณพ่อคุณแม่รักมากที่สุดในโลก เพราะฉะนั้นถ้าลูกทำอย่างนี้คุณพ่อคุณแม่รู้สึกเหมือนว่าเด็กผู้ชายคนนั้นก็ไม่ให้เกียรติลูกสาวเรา หรือว่าเขากำลังไม่ให้เกียรติและยังอยู่ในวัยที่ยังไม่เหมาะสมพ่อแม่ก็อยากให้เรียนก่อน.....ประเด็นที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่ดีมากก็คือว่า การที่สมมุติทั้งคู่อยู่ด้วยกันแล้วมีเซ็กซ์กันทุกวันก็ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าฝ่ายชายเขาจะขี้เกียจ เพราะเราเจอบ่อย ๆ ถึงแม้ว่าจะแต่งงานหรือว่าเป็นแฟนกันก็ตามเจอกันทุกวันฝ่ายผู้ชายก็ยังนอกใจได้ก็อาจจะติดใจคนอื่นที่ถูกใจมากกว่าเด็กเดี๋ยวนี้ ต้องรู้จักการรอคอย การรู้จักรอเป็นส่วนหนึ่งของวุฒิภาวะ

ที่มา : "สัญญาญกรรักให้คุณรู้" ออกอากาศวันที่ 24 พ.ค. 44 โดยน.พ.สุกมล วิภาวีพลกุล

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว ผู้วิจัยพบคำแนะนำในหัวข้อเรื่องนี้จำนวน 9 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางตัวกับบุคคลอื่นในสังคม ดังนี้

นายแพทย์ สุกมด วิชาวิพลกุล : อันนี้คือปัญหาของเขา อันนี้คือไม่ใช่เรื่องของเรา หน้าที่ของเราคือไม่ใช่แก้ปัญหาให้เขา แต่เรารับรู้เรื่องราวของคนต่าง ๆ นั้นนะครับ จริง ๆ แล้วต้องถือว่าเป็นข้อดีเพราะทำให้เราเรียนรู้จากชีวิตโดยอ้อม.....อุเบกขา คือความปล่อยวาง คือการวางเฉยว่านี่ไม่ใช่เรื่องของเรา นี่คือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของเขาเป็นปัญหาของเขา แล้วจิตเราต้องนิ่ง จิตเราต้องปล่อยวางครับ ถ้าปล่อยวางแล้วจิตเราจะไม่เป็นทุกข์ พอจิตเรานิ่งแล้วเราสามารถเห็นความเคลื่อนไหว ความเคลื่อนไหวของปัญหาในจิตใจของผู้อื่นตลอด แล้วเราสามารถเป็นที่พึ่งที่ช่วยเขาได้เพราะฉะนั้นวันนี้กับฟังเพื่อน ๆ แล้วก็ เป็นเพื่อนที่ดีกับทุกคน เมื่อไรก็ตามที่เขามีความทุกข์เรายินดีที่จะรับฟังและมีอะไรที่ ต้องการขอแนะนำเราก็สามารถที่จะให้ได้ แล้วก็อย่าไปอินกับเรื่องของเขามากครับ เพราะว่ามันไม่ใช่เรื่องของตัวเอง

ที่มา : "จูบสื่อรัก" ออกอากาศวันที่ 26 เม.ย. 44 โดยน.พ.สุกมด วิชาวิพลกุล

ผลจากการศึกษาเนื้อหาคำแนะนำปัญหาทางเพศในช่วง "ไขปัญหาลับ 1 และ 2" สามารถสรุปจำนวนประเด็นในแต่ละหัวข้อเรื่องได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศ		จำนวนประเด็นที่พบ	รวม
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	4	41
	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	7	
	คำแนะนำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	20	
	คำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	8	
	คำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ ๆ การทำแท้ง	2	
ข. ลักษณะทางสุขภาพศึกษา	คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพในช่วงวัยต่าง ๆ	2	7
	คำแนะนำเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3	
	คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ	2	
ค. ลักษณะ	คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	3	

ทางจิตวิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	9	16
	คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	X	
	คำแนะนำเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ	3	
	คำแนะนำเกี่ยวกับสาเหตุ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	1	
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	3	12
	คำแนะนำเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	9	

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนประเด็นคำแนะนำที่พบในแต่ละหัวเรื่องจากช่วง "ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2"

ผลจากการศึกษาจำแนก การให้ความรู้ในลักษณะของการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศผ่านการสนทนา สามารถสรุปจำนวนประเด็นในการนำเสนอของแต่ละลักษณะความรู้เรื่องเพศได้ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ 41 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอ 16 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอ 12 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคม และลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอ 7 ประเด็นโดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับคำแนะนำเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า การให้ความรู้ผ่านคำแนะนำปัญหาทางเพศเป็นไปตามความต้องการของผู้รับสารที่ส่งผ่านมาทางคำถามปัญหาทางเพศ ดังจะเห็นได้จากประเด็นคำถามที่ผู้รับสารให้ความสนใจมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ และประเด็นคำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบมากที่สุดก็เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์เช่นเดียวกัน แต่ทั้งนี้ผลจากการจำแนกคำแนะนำพบว่า มีบางประเด็นที่ไม่พบว่ามีคำถามตั้งคำถาม แต่สื่อได้ให้คำแนะนำในเรื่องดังกล่าว เช่น ประเด็นเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสื่อพยายามนำเสนอความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับประเด็นคำถาม กล่าวคือสื่อไม่ได้ทำหน้าที่เพียงตอบสนองความต้องการของผู้รับสารเพียงโดยตอบตรงตามประเด็นคำถามเท่านั้น แต่สื่อได้ขยายวงความรู้ คำแนะนำไปยังเรื่องอื่น ๆ ที่มีประโยชน์ต่อผู้รับสารทั้งที่เป็นเจ้าของคำถามและผู้รับสารอื่น ๆ อีกด้วย

4.1.3 ลักษณะของเพศภาวะ(Gender)และกิจกรรมการสื่อสารที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

กาญจนา แก้วเทพ (อ้างแล้ว , 2541 : 49) กล่าวว่า สื่อมวลชนในฐานะที่มีการทำงานอยู่ในปริบทพลสาธารณะ อันมีนัยยะว่าสถาบันแห่งนี้จะเปิดกว้างสำหรับผู้ส่งสารและผู้รับสารทุกคน ดังนั้น คุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งในการเป็นเวทีสาธารณะของสื่อมวลชนจึงสามารถพิจารณาได้จาก ความหลากหลายของผู้รับสาร และผู้ส่งสารที่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

โดยผู้วิจัยได้นำเกณฑ์ในเรื่องของเพศภาวะ เข้ามาพิจารณาเพศของผู้รับสารและผู้ส่งสารที่เข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภทที่นำมาศึกษา ทั้งนี้ เนื่องจากว่าผู้คนในสังคมปัจจุบัน จะพบว่าประกอบไปด้วยเพศภาวะที่หลากหลาย ซึ่งเพศภาวะนี้ ไม่สามารถใช้เกณฑ์ทางชีววิทยาของร่างกาย หรือเครื่องเพศ (อวัยวะเพศ) เพียงอย่างเดียวมาเป็นตัวตัดสินว่าบุคคลผู้นั้น มีเพศภาวะที่เป็นชายหรือหญิง แต่เพศภาวะนั้นมีมิติในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ(Sexual practice) ความพึงพอใจทางเพศ(Sexual pleasure) และแรงปรารถนาทางเพศ(Sexual desire) เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งลักษณะของเพศภาวะ ที่พบในสังคมนั้นจะประกอบไปด้วย ชาย – หญิงรักต่างเพศ ชาย – หญิงรักร่วมเพศ Bisexualชาย – หญิง นอกจากนี้ ยังมีกฎเกณฑ์ที่บ่งบอกสถานภาพสังคมบางประการที่ผู้วิจัยนำมาช่วยในการจัดแบ่งในกลุ่มของชาย และหญิงรักต่างเพศ อันได้แก่ สถานภาพโสดที่ยังไม่มีครอบครัว และสถานภาพที่มีครอบครัว โดยในการจำแนกเพศภาวะนั้น ผู้วิจัยอาศัยแนวทางในการจำแนกจาก 2 กรณี คือ ในกรณีที่ 1 เป็นการที่บุคคลนั้น ๆ ได้นิยาม หรือระบุเพศภาวะ ของตนเองอย่างชัดเจน ส่วนกรณีที่ 2 ผู้วิจัยอาศัยการจำแนกจากพฤติกรรมทางเพศที่บุคคลนั้น ๆ ระบุไว้ในจดหมายหรือคำถามทางเพศ รวมถึงกรณีที่แพทย์ผู้ตอบปัญหาเป็นผู้ระบุถึงลักษณะของพฤติกรรมดังกล่าวว่าจัดอยู่ในเพศภาวะใด ทั้งนี้ การนำเสนอข้อมูลผลการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอถึงลักษณะของกิจกรรมในการสื่อสาร ที่สื่อโทรทัศน์ได้เปิดโอกาสให้ผู้รับชมมีส่วนร่วมว่า ผู้รับสารสามารถมีส่วนร่วมได้ในฐานะใดได้บ้าง หลังจากนั้นจะนำเสนอเพศภาวะที่พบจากการเข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ในฐานะต่าง ๆ

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ใน รายการ “ซูรัก ซูรส” ได้เปิดเวทีสาธารณะของตนเอง โดยเปิดโอกาสให้ผู้ชมรายการ หรือบุคคลทั่วไปมีส่วนร่วมในรายการ (Audience Participation) ใน 2 ช่วงด้วยกัน ได้แก่ ช่วง “คิดคนละมุม” และ “ไขปัญหา

ลับ1 และ2” โดยที่ ช่วง “คิดคนละมุม” เป็นการนำเสนอ Vox Pop ที่ทางทีมงานของรายการออกไปสัมภาษณ์ความคิดเห็นของบุคคลทั่ว ๆ ไป ในประเด็นที่เกี่ยวกับการความรัก การใช้ชีวิต และการดำเนินชีวิตคู่ โดยที่ทางรายการจะเป็นผู้กำหนดประเด็นในการแสดงความคิดเห็น ส่วน ช่วง “ไขปัญหาลับ1 และ 2” เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ชมรายการที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้ส่งคำถามหรือข้อข้องใจที่เกี่ยวกับเพศศึกษาเข้ามาร่วมในรายการ ซึ่งทางรายการจะดำเนินการคัดเลือกเพื่อนำมาตอบคำถามออกอากาศ

จากรูปแบบลักษณะการเปิดเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ในการให้ผู้ชมรายการและบุคคลทั่วไปได้เข้ามามีส่วนร่วม(Audience Participation) สามารถจำแนกลักษณะของการมีส่วนร่วมได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

ก. การมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมโดยที่ทางรายการเป็นผู้คัดเลือกบุคคลในการแสดงความคิดเห็น โดยที่บุคคลนั้น ๆ อาจจะไม่มีความต้องการที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนั้นก็ได้ กล่าวคือ การที่บุคคลใด ๆ ก็ตามที่ได้แสดงความคิดเห็นออกมาทาง Vox Pop นั้น อาจเป็นเพียงการให้ความร่วมมือกับทางรายการเท่านั้น ซึ่งไม่จำเป็นว่า บุคคลผู้นั้นต้องการแสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง หรือต้องการเข้ามาแสดงความคิดเห็นในเวทิดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากว่า แนวทางของการผลิต Vox Pop นั้น เป็นการออกไปสัมภาษณ์บุคคลทั่ว ๆ ไปในประเด็นที่ตั้งขึ้นอย่างไม่เฉพาะเจาะจง หรือกล่าวคือ เป็นการที่สื่อเดินเข้าไปหาบุคคลเพื่อที่จะสอบถามและขอความคิดเห็น

ข. การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหา การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ โดยผู้ที่มีปัญหาทางเพศส่งคำถามปัญหาทางเพศของตนเอง หรือข้อข้องใจต่าง ๆ เข้ามาในรายการ ตามช่องทางสำหรับการสื่อสารที่สื่อได้เปิดไว้ (ผู้วิจัยจะกล่าวถึงรายละเอียดเรื่องนี้ในส่วนของปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสื่อ) โดยการเข้ามาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ในลักษณะนี้ เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างตั้งใจ กล่าวคือ ผู้ที่มีปัญหา หรือประสบปัญหาข้อข้องใจทางเพศนั้น ต่างมีความต้องการความกระฉ่าง ความรู้ คำแนะนำในปัญหาหรือข้อข้องใจในเรื่องเพศของตนเองจากทางรายการ ซึ่งความต้องการในสิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยของเจตนาในการส่งคำถามเข้ามาร่วมในรายการ

ผลการจำแนกลักษณะการมีส่วนร่วมของเพศสภาวะบนเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์สามารถสรุปได้ว่า สื่อโทรทัศน์ได้เปิดเวทีสาธารณะของตนเองเพื่อให้ผู้รับสารสามารถเข้ามา

56 – 60	×	×	×	×	×	×	×	×	×
60 ขึ้นไป	×	×	×	×	×	×	×	×	×
รวม	31	×	31	×	×	×	×	×	62

ตารางที่ 4.7 แสดงลักษณะของเพศภาวะ และอายุที่ เข้ามาในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่าเพศภาวะที่มีโอกาสให้เข้ามาแสดงทัศนะความคิดเห็นในประเด็นที่สื่อโทรทัศน์ตั้งขึ้นนั้น จะมีเพียง 2 เพศเท่านั้น คือเพศชาย และเพศหญิง ส่วนเพศภาวะอื่น ๆ เช่น รักร่วมเพศชาย รักร่วมเพศหญิง Bisexual ชาย Bisexual หญิง ไม่พบว่าได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสารแสดงทัศนะ ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่สื่อได้นำเสนอ โดยที่จำนวนของเพศภาวะที่เข้ามาสื่อสารแสดงทัศนะ รวมทั้งหมด 62 คน เป็นเพศชาย และเพศหญิง ในจำนวนที่เท่ากัน คือ เพศชาย 31 คน และเพศหญิง 31 คน ถึงแม้ว่าในบ้างตอนของการออกอากาศนั้นจะมีปริมาณของความคิดเห็น และทัศนะที่มาจากเพศชาย และเพศหญิงในจำนวนที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ผลสรุปจากการออกอากาศทั้ง 9 ตอนสามารถระบุออกมาได้ว่า มีปริมาณเพศชาย และเพศหญิงจากการแสดงทัศนะ ความคิดเห็นในจำนวนที่เท่ากัน

จึงอาจกล่าวได้ว่า สื่อโทรทัศน์ พยายามที่จะจัดพื้นที่ในช่วง “คิดคนละมุม” ให้มีความเสมอภาค และอิสระในการแสดงความคิดเห็น แต่จากผลการศึกษาที่พบ ผู้วิจัยเห็นว่า การเปิดพื้นที่ในช่วงดังกล่าวนี้ เป็นการเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นระหว่างเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น ในขณะที่ไม่พบเพศภาวะอื่น ๆ ในสังคมเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่สื่อตั้งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ผลจากการเก็บข้อมูลที่มีลักษณะภาคตัดขวาง(Cross Sectional) ในช่วงหนึ่งนั้น อาจจะมีผลให้ข้อมูลที่นำมาศึกษาไม่กว้างขวางครอบคลุมเพียงพอที่จะอธิบายหรือชี้ชัดลงไปได้ว่าเพศภาวะอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจาก ชาย – หญิงรักต่างเพศ ไม่ว่าจะ เป็น เพศชาย – หญิงรักร่วมเพศ หรือ Bisexual ชาย – หญิง ไม่สามารถเข้ามาสื่อสารแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ หรือสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” ได้กีดกันบุคคลในกลุ่มนี้ ออกไปจากเวทีการสื่อสารเรื่องเพศ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากช่วงอายุแล้วผู้วิจัยเห็นว่าผู้ที่สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในสังคมได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะแล้วเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องช่วงอายุที่พบนั้นอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป รวมถึงจากเนื้อหาของประเด็นสำหรับการแสดงความคิดเห็น (Agenda setting) จะเน้นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ หรือการดำเนินชีวิตคู่ เช่น การแต่งงานจำ

เป็นใหม่สำหรับคุณ, ถ้าคุณนัดเดทกับแฟนจะเลือกทะเลที่ไหน หรือสามี ภรรยา แยกหรือร่วม
 กระเป๋าดีกว่ากัน (รายละเอียดโปรดดูภาคผนวก) ในขณะที่ผู้วิจัยไม่พบช่วงอายุของวัยรุ่นระหว่าง
 11 – 15 ปี และ 16 – 20 ปี ในการแสดงความคิดเห็น เช่นเดียวกับไม่พบประเด็นสำหรับแสดง
 ความคิดเห็นที่เหมาะสมกับวัยรุ่น

ลักษณะของเพศสภาวะในอันดับต่อมา เป็นเพศสภาวะที่พบจากการเข้ามาสื่อ
 สารในเรื่องปัญหาทางเพศ โดยการส่งคำถามปัญหาทางเพศเข้ามาในรายการ และสื่อได้ทำการ
 คัดเลือกขึ้นมาเพื่อนำมาสนทนาออกอากาศในช่วง “ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2” ซึ่งผู้วิจัยพบคุณ
 ลักษณะของเพศสภาวะ และช่วงอายุ ที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ ดังนี้

เพศสภาวะ อายุ	ชาย	ชายมี ครอบครัว	หญิง	หญิงมี ครอบครัว	รักร่วม เพศ ชาย	รักร่วม เพศ หญิง	Bi sexual ชาย	Bi sexual หญิง	รวม
	11 – 15	1	×	×	×	×	×	×	
16 – 20	1	×	3	×	×	×	×	×	4
21 – 25	1	1	2	2	×	×	×	×	6
26 – 30	2	×	2	×	×	×	×	×	4
31 – 35	×	×	×	×	×	×	×	×	×
36 – 40	×	×	×	×	×	×	×	×	×
41 – 45	×	2	×	1	×	×	×	×	3
46 – 50	×	×	×	×	×	×	×	×	×
51 – 55	×	×	×	×	×	×	×	×	×
56 – 60	×	×	×	×	×	×	×	×	×
60 ขึ้นไป	×	2	×	×	×	×	×	×	2
ไม่สามารถ ระบุอายุได้	11	6	15	13	×	×	×	×	45
รวม	16	11	22	16	×	×	×	×	65

ตารางที่ 4.8 แสดงลักษณะของเพศสภาวะ และอายุ ที่เข้ามาในฐานะประสบปัญหาทางเพศ

จากการตารางที่ 4.8 จะพบว่าเพศภาวะที่สามารถเข้ามาสื่อสารบนเวทีสาธารณะของรายการ “ซุรัก ซุรส” ในช่วง “ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2” มีเพียง 2 เพศเท่านั้น และเมื่อนำสถานะทางสังคมเข้าไปทำการจัดแบ่งอีกชั้นหนึ่ง ทำให้สามารถแบ่งเพศภาวะที่พบได้ดังนี้ คือ ชาย - หญิงรักต่างเพศยังไม่มีครอบครัว และชาย - หญิงรักต่างเพศมีครอบครัวแล้ว เมื่อพิจารณาในแง่ของปริมาณของแต่ละเพศภาวะ ที่สื่อเปิดโอกาสให้เข้ามาสื่อสารในเรื่องปัญหาทางเพศ พบว่าจำนวนเพศภาวะที่เข้ามาสื่อสารมีทั้งหมดจำนวน 65 ราย โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เพศหญิงยังไม่มีครอบครัว 22 ราย เพศหญิงมีครอบครัว 16 ราย เพศชายยังไม่มีครอบครัวคือ 16 ราย และพบเพศชายที่มีครอบครัว 11 ราย

อนึ่ง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เรื่องอาชีพเข้ามาร่วมศึกษาเพศภาวะที่พบในสื่อโทรทัศน์ด้วย แต่ผู้วิจัยพบว่าสามารถระบุอาชีพของเพศภาวะได้เพียงอาชีพเดียวเท่านั้น คือ นักเรียน / นักศึกษา โดยมีเพศภาวะและอายุ ดังนี้ อายุ 11 – 15 ปี เพศชาย 1 คน, อายุ 16 – 20 ปี เพศชาย 1 คน, อายุ 21 – 25 ปี เพศหญิง 2 คน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเรื่องเพศภาวะที่พบในช่วง “ไขปัญหาฉบับ 1 และ 2” นี้ ผู้วิจัยเห็นว่ากรณีที่สื่อหยิบยกปัญหาทางเพศทั้งปัญหาของเพศชาย หญิงรักต่างเพศ และเพศชาย เพศหญิงมีครอบครัวแล้วมานำเสนอนั้นเหมือนสื่อต้องการที่จะนำเสนอว่าปัญหาทางเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งเพศชาย และเพศหญิงเท่า ๆ กัน แต่เมื่อพิจารณาจากข้อมูลในกลุ่มของเพศหญิงพบว่า สื่อนำเสนอปัญหาของเพศหญิงยังไม่มีครอบครัวมากที่สุด และในกลุ่มของเพศชายก็พบว่าสื่อนำเสนอปัญหาของเพศชายยังไม่มีครอบครัวมากที่สุดเช่นเดียวกัน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมทางเพศของคนในสังคมได้อย่างชัดเจนว่า ปัญหาทางเพศไม่ได้ถูกจำกัดว่าต้องเกิดหลังจากการแต่งงานมีครอบครัวแล้วเท่านั้น แต่ทว่า ปัญหาทางเพศสามารถที่จะเกิดขึ้นได้โดยที่ยังไม่จำเป็นต้องแต่งงานเกิดขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งคือ ปัญหาทางเพศที่เกิดจากการ “ชิงสุกก่อนห่าม” เป็นเรื่องที่ยอมรับกันได้มากขึ้นในสังคม หรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องปกติของสังคม ส่วนผลจากวิจัยที่พบจากการจำแนกอายุทำให้เห็นว่า ปัญหาทางเพศไม่ถูกจำกัดอยู่ในวัยที่ต้องบรรลุนิติภาวะแล้ว ดังจะเห็นได้จากข้อมูลที่พบช่วงอายุ 11 – 15 ปี และ 16 – 20 ปี หรือแม้แต่ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปก็เรียกว่าวัยเกษียณอายุ ก็ยังคงให้ความสนใจได้ถามในเรื่องเพศ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าสื่อโทรทัศน์แสดงให้เห็นว่าปัญหาทางเพศ สามารถเกิดได้กับทุกเพศ ทุกวัยเป็นเรื่องปกติ ในส่วนของผลการวิจัยที่ไม่พบการนำเสนอปัญหาของกลุ่มรักร่วมเพศ และกลุ่ม Bisexual นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า การที่จะชี้ชัดลงไปว่าสื่อโทรทัศน์กีดกันคนกลุ่มนี้ออกไปจากพื้นที่ในการเข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศนั้นไม่

สามารถที่จะกระทำได้ เนื่องจากผลจากเก็บข้อมูลในภาคตัดขวางอาจจะไม่ครอบคลุมเพียงพอที่จะสรุปว่าสื่อโทรทัศน์ก็คิดกันคนกลุ่มนี้ออกไปจากพื้นที่ นอกจากนี้อาจมีความเป็นไปได้ว่าบุคคลกลุ่มนี้ไม่เข้ามาใช้พื้นที่ด้วยตนเอง

จากข้อมูลเรื่องเพศสภาพที่พบดังกล่าวข้างต้น พอที่จะสรุปได้ว่า สื่อโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาในรายการ “ซูรัก ซูรส” ได้เปิดเวทีสาธารณะของตนเองเพื่อให้ผู้รับชม และประชาชนทั่วไปสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ใน 2 ช่วงของรายการด้วยกัน คือ ช่วง “คิดคนละมุม” และช่วง “ไขปัญหาลับ 1 และ 2” โดยมีฐานะของการสื่อสารที่แตกต่างกันออกไป ระหว่าง การเป็นผู้แสดงความคิดเห็น และทัศนะในประเด็นเรื่องเพศที่สื่อเป็นผู้ตั้งขึ้น กับการเป็นผู้ประสบปัญหาทางเพศที่ส่งคำถามเข้ามาในรายการ รวมถึงการมีเจตนาตั้งใจที่จะเข้ามาในเวทีสาธารณะของสื่อที่พบจาก ช่วง “ไขปัญหาลับ 1 และ 2” และการเข้ามาโดยการเชิญของสื่อซึ่งอาจจะไม่มีเจตนาหรือตั้งใจในการเข้ามาสู่เวทีนี้ ในช่วง “คิดคนละมุม” นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า เพศสภาพที่พบหรือที่ปรากฏในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ประกอบด้วย ชาย – หญิงรักต่างเพศที่ยังไม่มีครอบครัว และชาย – หญิงรักต่างเพศที่มีครอบครัวแล้วเท่านั้น ส่วนเพศสภาพอื่น ๆ อันประกอบด้วย ชาย – หญิงร่วมเพศ Bisexualชาย – หญิง ไม่ปรากฏว่าได้เข้ามาสื่อสารแสดงทัศนะ ความคิดเห็น หรือสอบถามปัญหาทางเพศบนเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ในรายการ “ซูรัก ซูรส”

4.1.4 ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

ในส่วนต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอถึงปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ จากการศึกษาวิเคราะห์รายการ “ซูรัก ซูรส” ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อโทรทัศน์ พบว่าปัจจัยในการนำเสนอ ประกอบไปด้วย ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ และปัจจัยจากคุณลักษณะ(Attribute)ของสื่อโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษา ดังที่จะได้กล่าวถึงต่อจากนี้

4.1.4.1 ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

ในอดีต เรื่องเพศนั้นกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องต้องห้าม การที่จะมาสื่อสารเรื่องเพศกัน อย่างเปิดเผยตรงไปตรงมานั้น เป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไปของผู้คนในสังคม และตามที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 1 แล้วว่า การสื่อสารเรื่องเพศนั้นมีมาแต่อดีต อย่างเช่น ในบทเพลง ปฎิพากย์ ลักษณะของการสื่อสารเป็นไปในลักษณะเพื่อความบันเทิง ลดความเครียด(Tension) และสร้างความผ่อนคลาย มากกว่าที่จะกระตุ้นให้เกิดอารมณ์หรือความต้องการทางเพศโดยตรง เนื้อหาที่นำเสนอเป็นการเรียงร้อยเรื่องราวทางเพศผ่านการร้องรำทำเพลงด้วยถ้อยคำเชิง สัมผัส (Erotic Words) จากพ่อเพลง แม่เพลง และเหล่าศิลปินพื้นบ้าน

จวบในปัจจุบัน เรื่องเพศยังคงได้รับการนำเสนออย่างต่อเนื่องทั้งในแง่เพื่อความ บันเทิง (ละครโทรทัศน์, การแสดงตลก) และเพื่อกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศโดยตรง (สื่อลามก, ไซร์ ลามก) แต่ลักษณะการนำเสนอในอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งกำลังเป็นข้อถกเถียงกันอยู่ในสังคมขณะนี้คือ การนำเสนอเรื่องเพศในรูปแบบของเพศศึกษา ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้ ได้เข้าไปศึกษาถึงลักษณะในการ นำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน โดยในส่วนของผู้วิจัยจะนำเสนอถึงปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการ นำเสนอเรื่องเพศศึกษา จากข้างต้นผู้วิจัยได้อ้างถึงการนำเสนอเรื่องเพศในลักษณะเพื่อความ บันเทิงในอดีต เพื่อต้องการจะชี้ให้เห็นว่า การสื่อสารเรื่องเพศเพื่อความบันเทิงในบทเพลง ปฎิพากย์นั้น มีกลวิธีในการนำเสนอก็คือ ผู้ที่ทำการสื่อสารคือ พ่อเพลง แม่เพลง โดยนำเสนอ เนื้อหาเรื่องเพศผ่านถ้อยคำเชิงสัมผัส และเมื่อวัตถุประสงค์และเนื้อหาเรื่องเพศที่นำเสนอได้ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เน้นเพื่อความบันเทิง มาสู่วัตถุประสงค์และเนื้อหาที่เน้นการให้ความรู้ เรื่องเพศศึกษาผ่านสื่อสมัยใหม่นั้นได้ใช้กลวิธีใดในการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยพบว่าสื่อโทรทัศน์มีปัจจัย ที่เป็นกลวิธีที่สอดคล้องกับการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาดังนี้

ก. กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา จากการรูปแบบการนำ เสนอของรายการ(Format) ที่มีลักษณะเป็นรายการสนทนา (Talk Program) ดังนั้น การดำเนินการ ให้ความรู้ที่ผ่านการสนทนาจึงต้องประกอบด้วยผู้ดำเนินรายการ และวิทยากร ผลจากการ ศึกษารายการพบปัจจัยที่เป็นกลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารสนทนาเรื่องเพศศึกษา ดังนี้

ผู้ดำเนินรายการ ในการดำเนินรายการ “ซูรัก ซูรส” พบว่า สื่อโทรทัศน์เลือกให้มีผู้ ดำเนินรายการ 2 คน ประกอบด้วย ฝ่ายชายได้แก่ คุณสุทธิพงษ์ ทัดพิทักษ์กุล อดีตนักร้องนัก ดนตรี ปัจจุบันเป็นผู้ประกาศข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และผู้ประกาศข่าวภาคภาษาอังกฤษ (News line) ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ และฝ่ายหญิงได้แก่

แพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล จิตแพทย์เด็ก กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และ
 วิทยากรรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับเด็ก ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานสนับสนุนการ
 สร้างเสริมสุขภาพ(ส.ส.ส.)

เมื่อพิจารณาจากกรที่รายการ “ซูรัก ซูรส” นำเสนอผู้ดำเนินรายการชาย และ
 หญิงจำนวน 2 ท่านในการดำเนินรายการเกี่ยวกับเพศศึกษาผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการสื่อความหมาย
 เรื่องเพศศึกษาในทัศนคติที่แตกต่างไปจากเดิม กล่าวคือ เรื่องเพศศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับความสุข
 ทางเพศ หรือปัญหาทางเพศในเรื่องต่าง ๆ ไม่ใช่เรื่อง หรือหน้าที่ของเพศชายฝ่ายเดียวอีกต่อไป
 เพศหญิงก็สามารถที่จะเข้ามาสื่อสารในเรื่องเพศศึกษาได้เช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของผู้ดำเนินรายการที่เป็นเพศหญิง และมีฐานะที่เป็นจิต
 แพทย์นั้น พ.ญ.พรรณพิมล หล่อตระกูล ได้ให้สัมภาษณ์ถึงกรณีนี้ว่า

“การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้หญิงมีข้อจำกัดมาก เนื่องจากเราเป็นผู้หญิง ผู้ดำเนิน
 รายการที่เป็นผู้หญิงจะทำให้ผู้หญิงรู้สึกว่าจะเข้ามาสู่การเรียนรู้ได้ง่าย ในฐานะที่เป็นหมอ
 หรือเป็นแพทย์ ก็จะทำให้รายการนี้ซึ่งตั้งใจว่าเป็นรายการเชิงสาระมันเป็นสาระโดยตัว
 เราเองในฐานะของผู้ดำเนินรายการที่เป็นหมอมือเป็นจิตแพทย์”

พ.ญ.พรรณพิมล หล่อตระกูล : สัมภาษณ์วันที่ 12 มีนาคม 2546

จากข้อมูลการสัมภาษณ์นี้จะเห็นได้ว่าทางรายการนำผู้ดำเนินรายการเพศหญิงที่
 เป็นจิตแพทย์ มาเป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา เพื่อให้สามารถสื่อสารเรื่องเพศศึกษา
 ออกมาสู่เวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การที่เพศหญิงจะออกมาสื่อสารเรื่อง
 เพศศึกษาได้อย่างเปิดเผยหรือ สื่อสารโดยเห็นหน้าค่าตากันนั้น จะต้องมีคุณลักษณะที่ได้รับการ
 ยอมรับจากสังคม เช่น การเป็นแพทย์ หรือจิตแพทย์ เป็นต้น

นอกจากการนำผู้ดำเนินรายการมาเป็นกลวิธีในการนำเสนอแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่า
 วิทยากรที่ให้ความรู้ในรายการก็นับได้ว่าเป็นกลวิธีในการนำเสนอเช่นกัน ซึ่งจากการศึกษาราย
 การ “ซูรัก ซูรส” ทั้ง 9 ตอนพบวิทยากรที่เข้ามาให้ความรู้ และร่วมไขปัญหาทางเพศดังนี้

วันที่ออก	ประเด็นในการสนทนา	รายนามวิทยากร

อากาศ		
5 เม.ย. 44	“ความเข้าใจผิดเรื่องเพศของวัยรุ่น”	ศ.พญ.สุวิทนา อารีพรรค
12 เม.ย. 44	“ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก”	นพ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์
19 เม.ย. 44	“รักรุนแรง”	นพ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์
26 เม.ย. 44	“จูบสื่อรัก”	นพ.สุกมล วิภาวีพลกุล
3 พ.ค. 44	“ความลับของน้องชาย”	พ.อ.นพ.วิวัฒน์ ศุภดิษฐ์
10 พ.ค. 44	“วันนั้นกับอารมณ์รัก”	ศ.นพ.สมพล พงศ์ไทย
17 พ.ค. 44	“เรียนรู้สู่ความสุข”	นพ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์
24 พ.ค. 44	“ส่งสัญญาณรักให้คุณรู้”	นพ.สุกมล วิภาวีพลกุล
31 พ.ค. 44	“หึงเป็นส่วนหนึ่งของรักหรือไม่”	นพ.มล.สมชาย จักรพันธุ์

ตารางที่ 4.9 รายนามวิทยากรผู้สนทนาให้ความรู้และไขปัญหาทางเพศในรายการ “ซู้รัก ซูรส”

จากตารางที่ 4.9 จะเห็นได้ว่า วิทยากรที่เข้ามาสื่อสารให้ความรู้ และตอบคำถาม ปัญหาทางเพศ ทั้ง 9 ตอนมีฐานะที่เป็นแพทย์ทั้งสิ้น ซึ่งแต่ละท่านจะมีความถนัดแตกต่างกันออกไป เช่น สูตินารีแพทย์ แพทย์ทางเดินปัสสาวะ จิตแพทย์ เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการที่สื่อโทรทัศน์ นำแพทย์มาเป็นวิทยากรสนทนาให้ความรู้ เป็นกลวิธีในการนำเสนออีกวิธีหนึ่ง เนื่องจาก ผู้คนในสังคมต่างรับรู้ และให้การยอมรับว่าแพทย์เป็นผู้ที่ผ่านการศึกษา เรียนรู้มาทางด้านนี้โดยเฉพาะย่อมมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และสามารถให้ความกระจ่างในเรื่องเพศศึกษาได้มากกว่าบุคคลทั่วไป ดังนั้น การที่นำแพทย์มาเป็นวิทยากรย่อมทำให้เรื่องเพศออกมาสื่อสารในที่สาธารณะได้ง่ายขึ้น และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปได้มากขึ้น ซึ่งมีผลมาจากเรื่องเพศศึกษาอยู่ภายใต้บริบท การสื่อสารจากบุคคลที่ได้รับการยอมรับก็คือแพทย์นั่นเอง นอกจากนี้ กลวิธีการนำแพทย์มาเป็นวิทยากรยังส่งผลให้สื่อโทรทัศน์รายการ “ซู้รัก ซูรส” มีความน่าเชื่อถือในเรื่องข้อมูลที่ผู้รับสารจะได้รับอีกด้วย

กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ผู้ดำเนินรายการ และวิทยากรที่เป็นแพทย์ต่างเป็นกลวิธีที่สื่อโทรทัศน์รายการ “ซู้รัก ซูรส” นำมาช่วยสนับสนุนการ นำเรื่องเพศออกมาสื่อสารในเวทีสาธารณะ โดยใช้ฐานะความเป็นแพทย์ที่ได้รับการยอมรับจากสังคม นอกจากนี้ตำแหน่งวิทยากรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาถูกจำกัดไว้สำหรับผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในเรื่องเพศเป็นการเฉพาะเท่านั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า เวทีสาธารณะหรือพื้นที่สำหรับการเข้ามาในฐานะวิทยากรเรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์ ได้ถูกกัน หรือสงวนไว้เฉพาะ ผู้ที่มีความรู้

เป็นแพทย์เท่านั้น ความรู้เรื่องเพศอย่างละเอียดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้สำหรับการเข้าถึงเวทีพื้นที่ของสื่อโทรทัศน์ในฐานะวิทยากร

ข. กลวิธีในการสื่อสารเรื่องเพศ นอกจากสื่อได้เลือกใช้บุคคลอันเป็นที่รู้จักของสังคมมาเป็นผู้ดำเนินการสนทนาให้ความรู้ร่วมกับวิทยากรที่เป็นแพทย์แล้ว ผู้วิจัยยังพบอีกว่าตัวผู้ดำเนินรายการ และวิทยากรที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาต่างมีกลวิธีในการสื่อสารเพื่อนำเสนอเรื่องเพศศึกษาร่วมกัน กล่าวคือ การสร้างบรรยากาศในการพูดคุยสนทนาที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลายซึ่งพบจากการพูดคุย การทักทาย และการสนทนาอย่างเป็นกันเองระหว่างผู้ดำเนินรายการและวิทยากร นอกจากนี้ผู้วิจัยพบการเลือกใช้ถ้อยคำต่าง ๆ เพื่อที่จะมาสื่อสารเรื่องเพศศึกษา

ผู้วิจัยได้จัดแบ่งกลุ่มของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ ตามลักษณะของการใช้ภาษาในการสื่อความหมายเพื่อทดแทนในสิ่งที่ต้องการกล่าวถึง ซึ่งพบว่าคำศัพท์ หรือภาษาที่ใช้สื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ พบใน 3 กลุ่มของภาษาตามที่คุณวิจัยได้จัดแบ่งตามคุณลักษณะจัดอยู่ในเรื่องเดียวกัน คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่คำศัพท์หรือภาษาที่ใช้เรียกเกี่ยวกับ เพศ สภาวะ อวัยวะเพศชาย หญิง อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ชาย หญิง และสิ่งที่ขับออกจากร่างกายต่าง ๆ กลุ่มที่ 2 ได้แก่คำศัพท์หรือภาษาที่ใช้เรียกเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ และกิจกรรมทางเพศต่าง ๆ กลุ่มที่ 3 ได้แก่กลุ่มคำศัพท์หรือภาษาที่ใช้เรียกเกี่ยวกับอาการผิดปกติทางเพศ อาการผิดปกติทางจิตใจต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าคำศัพท์หรือภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศถูกนำเสนอใน 2 ลักษณะคือ ภาษาที่เป็นทางการ และภาษาที่ไม่เป็นทางการ

คำศัพท์ / ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ		คำศัพท์ / ภาษาที่พบจากการสื่อสารในโทรทัศน์	
		เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
คำศัพท์ / ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาวะ อวัยวะเพศ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และสิ่งต่าง ๆ ที่ขับออกจากร่างกาย	เพศชาย	-	ดาวอังคาร, นักรบ
	อวัยวะเพศชาย	องคชาติ	น้องชาย, น้ำชาย, ลู, จำปี, ปลัดขิก, นกเขา, อารูธประจำกาย, จุดยุทธศาสตร์, ศูนย์บัญชาการรบ, กล้องดวงใจ
	ลูกอ๊ณฑะ	ลูกอ๊ณฑะ, ฤงตะเคียว	-

	เส้นสองสิ่ง	เส้นสองสิ่ง	-
	น้ำอสุจิ	น้ำกาม	-
	ตัวอสุจิ	ตัวอสุจิ	-
	น้ำหล่อลื่น	น้ำ	-
	เพศหญิง	-	ดาว Venus
	อวัยวะเพศหญิง	อวัยวะเพศ	ส่วนสงวน, จุดซ่อนเร้น, สามเหลี่ยมทองคำ
	หัวหน่าว	หัวหน่าว	-
	แคมนอก, แคมใหญ่	แคมใหญ่	-
	คริสตอริส	คริสตอริส	ปุ่มปม, ปุ่มปมส่วนนั้น, ปุ่มปมที่พอใจ
	ช่องคลอด	ช่องคลอด	-
	ทวารหนัก	ทวารหนัก	ประตูหลัง
	ระดูขาว / ตกขาว	ระดูขาว, ตกขาว	-
	บริเวณที่ไวต่อความรู้สึกทางเพศ	Erogenus Zone	-
	เต้านม	เต้านม	-
	ประจำเดือน	ประจำเดือน, เมนส์	-
	รักร่วมเพศ	เกย์, เลสเบียน	-
คำศัพท์ / ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ และกิจกรรมทางเพศ	การมีเพศสัมพันธ์	การร่วมเพศ, การมีเพศสัมพันธ์, ร่วมเพศ	มี Activity, ร่วมกิจ, นอนด้วยกัน, การหลับนอน, การมีความรักทางกาย, การมีสัมผัสรัก, การมีสัมพันธ์สวาท, กิจกรรมเข้าจังหวะ, กิจกรรมทางเพศ
	การกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ	เล้าโลม, Fore – Play	ออกแขก, ออเดิร์ฟ, โหมโรง
	การจูบ	การจูบ	-

	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง, การช่วยตัวเอง	ช่วยเหลือตนเอง, บริการตนเอง, กระทำต่อตนเอง
	การกระตุ้นอวัยวะเพศด้วยปาก	การใช้ปาก, Oral Sex	-
	อารมณ์ทางเพศ	อารมณ์ทางเพศ, อารมณ์Sex	-
	การฝึกเกร็งกล้ามเนื้อ	การฝึกขมิบ	-
	จุดสุดยอดทางเพศ	จุดสุดยอด, ความสุขสุดยอด, Vagina Orgasm, Orgasm	ถึงดวงดาว, จุดหมายปลายทาง
ศัพท์ / ภาษาที่เกี่ยวข้องกับอาการผิดปกติทางเพศ	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว	-	นกเขาไม่ขัน
	การหลังเร็ว	การหลังเร็ว	นกกระจอกไม่ทันกินน้ำ, ป๊าแป๊บ, ลมปากอ่าว, ไวไวควิก

ตารางที่ 4.10 แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์

การใช้ภาษาที่เป็นทางการ การใช้ภาษาในลักษณะนี้จะเป็นการเลือกใช้คำที่มีลักษณะภาษาทางวิชาการ หรือกึ่งวิชาการ ภาษาที่พบ เช่น องค์ชาติ ส่วนการใช้ภาษาอังกฤษหรือศัพท์เทคนิค ที่พบเช่น เมนส์, Oral Sex, Vagina Orgasm, Orgasm, Fore – Play เป็นต้น

การใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการนี้ พบว่าเป็นการเลือกใช้ภาษามาทดแทนโดยการเลือกคำที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงที่สามารถอ้างอิงถึงกันได้มาใช้ โดยการดึงเอาคุณลักษณะของคำที่ต้องการทดแทนออกมา แล้วจึงหาคำอื่น ๆ ที่มีคุณลักษณะบางประการที่เหมือนกันที่สามารถอ้างอิงถึงกันได้มาทดแทน เช่น การกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ เป็นการปฏิบัติทางเพศก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่การออกแขกหรือการโหมโรงนั้น เป็นการแสดงก่อนที่จะมีการแสดงจริงตามมา ด้วยคุณลักษณะที่เป็นการแสดงการเริ่มต้นก่อนการแสดงจริงของคำว่าออกแขกและโหมโรง เช่นเดียวกับคุณลักษณะของการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศซึ่งกระทำก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น การออกแขกหรือการโหมโรงจึงถูกนำมาใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในลักษณะของการใช้ภาษาอย่างไม่เป็นทางการ

จากลักษณะของการใช้ภาษาที่พบนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ภาษาหรือศัพท์ที่เป็นทางการในการสื่อความหมายทำให้เรื่องเพศมีลักษณะของความรู้ที่เป็นวิชาการ และไม่มีลักษณะของการเร้าอารมณ์ทางเพศ ในขณะที่การใช้ภาษาอย่างไม่เป็นทางการสื่อสารเรื่องเพศนั้น ทำให้การสื่อสารเรื่องเพศศึกษามีลักษณะของความเป็นกันเองระหว่างสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” และผู้รับสาร ซึ่งจะเห็นได้ว่าภาษาที่สื่อนำมาใช้เป็นภาษาที่สามารถเข้าใจได้ไม่ยาก อีกทั้งยังเป็นการลดระดับความเป็นวิชาการของเรื่องเพศศึกษาลงมาเพื่อให้ผู้รับสารสามารถที่จะเข้าใจเรื่องเพศได้มากขึ้น และหลากหลายกลุ่มผู้รับสารมากขึ้น เนื่องจากผู้รับสารมีความหลากหลายในแง่ของระดับความรู้ การศึกษา และทัศนคติในเรื่องเพศศึกษา ดังนั้น การใช้ภาษาอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียวในการสื่อสารเรื่องเพศ ก็อาจจะเป็นการปิดกั้นการรับรู้ของบุคคลที่มีความรู้ไม่มากนักได้ และหากมีการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการเพียงอย่างเดียวในการสื่อสารเรื่องเพศ ในบางประเด็นที่สื่อสารก็อาจจะกลายเป็นการเร้า หรือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้เช่นเดียวกัน

ค. กลวิธีเกี่ยวกับการสร้างความน่าเชื่อถือ (Credibility) ความน่าเชื่อถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากว่าการนำเสนอเรื่องเพศศึกษานั้นยังไม่ได้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และยังเป็นข้อถกเถียงกันอยู่ในสังคมไทยว่า การนำเสนอเรื่องเพศศึกษามีความเหมาะสม และจำเป็นเพียงใด โดยเฉพาะการจะนำไปบรรจุในบทเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ถึงแม้ว่าในปัจจุบันเรื่องเพศศึกษาจะเป็นที่ยอมรับกันมากขึ้นก็ตาม แต่ทัศนคติที่หลากหลายของคนในสังคมย่อมมีทั้งที่เห็นความสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยกับการนำให้ความรู้ในเรื่องดังกล่าว

โดยปกติธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์ที่ได้ทั้งภาพและเสียงไปในขณะเดียวกันสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นกับผู้รับได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากว่าประสาทสัมผัสในการรับรู้ถูกใช้มากกว่า 1 ประสาทสัมผัส กล่าวคือ สามารถที่จะเห็นทางสายตา และสามารถที่จะรับฟังจากหูไปด้วยพร้อม ๆ กัน อย่างไรก็ตาม ในส่วนของเนื้อหารายการก็มีความจำเป็นที่ต้องได้รับการยอมรับในความน่าเชื่อถือของข้อมูลต่าง ๆ ที่นำมาเสนอ ว่าข้อมูล เนื้อหาต่าง ๆ ที่ปรากฏในรายการนั้นมีความน่าเชื่อถือ ถูกต้อง เป็นเรื่องจริง และสามารถนำไปประกอบใช้ในวิถีทางเพศได้ นอกจากนี้อาจจะยังผลให้สามารถลดความโต้แย้งจากทัศนคติของกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับเรื่องเพศศึกษา กลวิธีเกี่ยวกับการสร้างความน่าเชื่อถือนั้น นอกจากผู้ดำเนินรายการ และวิทยากรมีส่วนสำคัญในการสร้างความน่าเชื่อถือตามที่ได้นำเสนอไปแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่า สื่อโทรทัศน์มีแนวทางในการสร้างความน่าเชื่อถือจากด้านอื่น ๆ อีก ดังนี้

ผู้ให้การสนับสนุนรายการ ในการดำเนินรายการโทรทัศน์ ผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้รายการสามารถดำรงอยู่ และมีรายได้มาดำเนินกิจการต่าง ๆ ของทางรายการ นอกจากผู้สนับสนุนรายการที่มาจากวงของธุรกิจแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่าผู้สนับสนุนรายการที่มาจากหน่วยงานราชการ คือ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข โดยให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณ และในบางครั้งวิทยากรที่เข้ามาร่วมสนทนาในรายการก็จะมาจากกรมสุขภาพจิตเอง เช่น นพ.มล.สมชาย จักรพันธุ์ เป็นต้น

การที่รายการ “ซูรัก ซูรส” มีผู้สนับสนุนเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวกับสุขภาพจากภาครัฐ ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นต่อรายการได้ เนื่องจากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิตโดยไม่มีผลตอบแทนทางธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นการเข้ามาให้การสนับสนุนจึงอาจมองว่าได้ภาครัฐในส่วนของกรมสุขภาพจิต เห็นความสำคัญของปัญหาที่เกี่ยวกับเพศจึงให้การสนับสนุนการนำเสนอรายการ “ซูรัก ซูรส” ข้อมูลต่าง ๆ ที่ออกมาจากรายการนี้จึงเหมือนว่าผ่านการรับรองจากหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือ ขณะเดียวกัน การที่กรมสุขภาพจิตให้การสนับสนุนรายการก็เป็นการยังประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์หน่วยงานของตนเองอีกด้วย

ภาพที่ 4.4 ภาพสัญลักษณ์ของผู้ให้การสนับสนุนรายการจากภาครัฐ ที่ปรากฏในรายการ

การใช้เรื่องจริงมานำเสนอ การใช้เรื่องจริงมาเข้ามามีส่วนร่วมในการนำเสนอ พบจากตอนที่ออกอากาศในวันที่ 19 เม.ย. 44 โดยประเด็นที่ใช้ในการสนทนาในช่วง “คุยกันเรื่องเพศ” คือ “รักรุนแรง” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในชีวิตคู่ การป้องกัน แนวทางในการแก้ไขเมื่อเกิดความรุนแรงทางเพศ โดยที่ก่อนจะเริ่มการสนทนาในประเด็นดังกล่าว สื่อได้นำเสนอ

ภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีประสบการณ์ตรงในเรื่องการใช้ความรุนแรง การทำร้ายร่างกาย จากคู่มือชีวิตของตนเองมานำเสนอดังนี้

ภาพที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์	ผู้ที่กำลังสนทนา
	พิธีกรชาย : ผู้หญิงคนหนึ่งเธอมีประสบการณ์ที่ว่านี้ ลองไปฟังดูครับว่าเธอพบอะไรมาบ้างเชิญชมครับ
	กัญญารัตน์ บ่อสันเตี้ยะ : เขาเป็นคนที่เราจะไม่รู้ตัวเลยว่าเขาจะตีเรา คือหน้าตาเขาจะเฉยมาก เฉยแล้วก็ยิ้มมาก ถ้าเราหลบไม่ทันคิ้วแตก หน้าเขินแล้วก็ร้องไห้แล้วก็ไปหาเพื่อน เพื่อนบอกว่าทำขนาดนี้เลยหรือ บอกว่าใช่แล้วก็หนี พอตีเสร็จแล้วเขาจะไม่มีความรู้สึกว่าเขาตีแล้วเขาได้ระบายแล้วเขาจะรู้สึกดีจะอยู่เฉย ๆ ความรู้สึกของเขาคือพอตีเราเสร็จเขาก็คิดว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นทุกอย่างปกติ พออยู่ด้วยกันมานาน ๆ ก็เหมือนกับว่าเป็นนิสัยของเขาหรือเปล่าก็ไม่ทราบจะมีการตีกันตลอดระยะเวลาที่อยู่ด้วยกันมา 5 ปี.....

ตารางที่ 4.11 แสดงกลวิธีการใช้เรื่องจริงมานำเสนอ

ภาพของการที่สื่อ นำเรื่องจริงจากผู้ที่มีประสบการณ์ตรงมานำเสนอ เพื่อเป็นการนำเข้าสู่รายการในประเด็นที่จะทำการสนทนากันในวันนั้น อาจกล่าวได้ว่านอกจากเป็นการนำ

เสนอเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และดึงดูดความน่าสนใจแล้ว ยังเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในอีกแนวทางหนึ่งคือ สื่อพยายามที่จะโยงเนื้อหาจากการเรื่องจริงที่เคยเกิดขึ้น และเป็นข่าวครึกโครมทางหน้าหนังสือพิมพ์ มาอ้างอิงเพื่อสนับสนุนประเด็นในการสนทนา เพื่อให้เห็นว่ากำลังสนทนาอยู่บนพื้นฐานในเรื่องของที่เกิดขึ้นจริงในสังคม โดยอาศัยการบอกเล่าของผู้ที่มีประสบการณ์ตรง นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่า สื่อมีการเตรียมพร้อมในการทำงานด้านข้อมูลที่จะมานำเสนอต่อผู้รับสารอย่างดี

การอ้างถึงผลการวิจัย กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาโดยการอ้างถึงผลการวิจัยนั้นพบว่า ผู้ที่นำผลการวิจัยต่าง ๆ มาอ้างอิงถึงระหว่างการสนทนาคือ วิทยากรผู้ให้ความรู้ ตัวอย่างเช่น

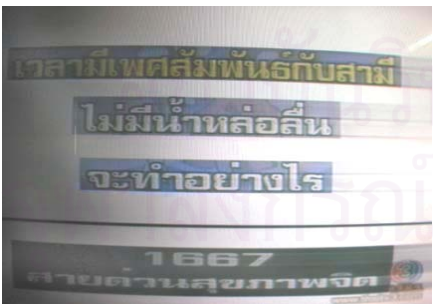
น.พ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : มีงานวิจัยเฉลี่ยพบว่าผู้ชายอเมริกันทำแบบนั้นใช้เวลา 26 นาทีที่กว่าจะไปจุดสุดยอด แต่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกเขา 10 นาทีแค่นั้น แล้วประเทศไทยเรา ค่าเฉลี่ยอยู่ประมาณ 7 นาที ที่ถามหนุ่ม ๆ ทั้งหมด 3 นาทีรวมตั้งแต่แก๊งเด็ก ที่นี่ยังนานถามว่ายังดีไหม ผู้หญิงบางคนบอกยิ่งนานยิ่งรำคาญ.....

ที่มา : “ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก” ออกอากาศวันที่ 12 เม.ย. 44 โดยน.พ.พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์

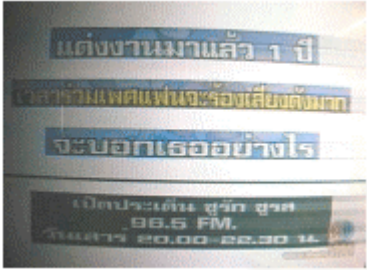
ในการอ้างถึงผลการวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาผู้วิจัยพบว่า ผู้ที่ใช้การอ้างอิงดังกล่าว เป็นวิทยากร หรือแพทย์นั่นเอง ถึงแม้ว่าโดยฐานะของแพทย์จะมีความน่าเชื่อถือในตัว ของแพทย์เองอยู่แล้วก็ตาม แต่การพูด หรือการสนทนาให้ความรู้โดยการนำเสนอข้อมูลผลการวิจัย ที่ผ่านการศึกษา การทดลองอย่างมีกระบวนการเหตุและผล ย่อมมีแนวโน้มที่จะสร้างความรู้สึกมั่นใจ และความน่าเชื่อถือในข้อมูลให้กับผู้รับสารได้ และเมื่อผู้รับสารเกิดความรู้สึกดังกล่าวต่อข้อมูลที่ ได้รับจึงเป็นผลต่อเนื่องไปยังภาพรวมของรายการ “ซู้รัก ซูรส” ว่ามีความน่าเชื่อถืออันเนื่องมาจากการนำเสนอข้อมูลนั่นเอง

การแสดงหลักฐานของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในรายการ กลวิธีในลักษณะนี้ เป็นการที่สื่อ นำคำถามปัญหาทางเพศที่ถูกส่งเข้ามาพร้อมในรายการมาแสดงในลักษณะต่าง ๆ ระหว่างการออกอากาศ พร้อมกับการนำเสนอคำถามแต่ละคำถาม จากคำถามปัญหาทางเพศที่สื่อ โทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” นำมาออกอากาศพบว่านำมาจากช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ 4 ช่องทางด้วยกันคือ ช่องทางที่ 1. โทรศัพท์ของทางรายการ และสายด่วนสุขภาพจิต ช่องทางที่ 2. จดหมายที่ส่งเข้ามาในรายการ ช่องทางที่ 3. ตู้กระหู่(Post) คำถามใน www.2475.com และ ช่องทางที่ 4. คำถามจากโทรศัพท์ในรายการ “เปิดประเด็นซูรัก” ที่ออกอากาศทางสื่อวิทยุกระจายเสียง ดังนั้นจึงพบว่าการนำเสนอหลักฐานของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในรายการจะเป็นไปตามลักษณะของการสื่อสารที่ใช้ในช่องทางนั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วย 2 รูปแบบคือ 1.รูปแบบเสียง(Oral) และ 2. รูปแบบตัวหนังสือ(Icon)

การแสดงหลักฐานคำถามทางเพศที่อยู่ในรูปแบบของเสียง จะเป็นการนำเสนอ โดยเริ่มจากผู้ดำเนินรายการประจำรายการ กล่าวนำถึงที่มาของคำถามที่กำลังจะนำเสนอว่าเป็นคำถามที่มาจากช่องทางการสื่อสารใด (ตามที่ได้ระบุไปแล้วว่าเป็นช่องทางที่ใช้เสียงพูดในการสื่อสาร อันประกอบไปด้วย สายด่วนสุขภาพจิต 1667, โทรศัพท์ของทางรายการ, รายการ”เปิดประเด็นซูรัก” ทางสถานีวิทยุ) หลังจากนั้น สื่อโทรทัศน์จะแทรกภาพนิ่งที่เป็นข้อความคำถามซึ่งเป็นเทคนิคที่ทางสื่อโทรทัศน์จัดทำขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็จะเปิดเสียงเจ้าของคำถาม ที่ถามคำถามปัญหาทางเพศไปพร้อม ๆ กัน เช่น

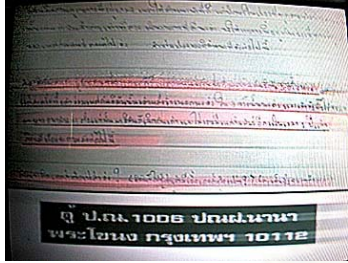
ภาพที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์	เสียงผู้สนทนาที่ออกอากาศ
	ผู้ดำเนินรายการชาย : ฟังคำถามที่ 2 จากสายด่วนสุขภาพจิตเหมือนกันครับ 1667 1667 หญิง : เวลามีเพศสัมพันธ์ทำไมน้ำหล่อลื่นไม่ค่อยมี ทั้งเวลาที่เครียดและเวลาไม่เครียด น้ำหล่อลื่นออกมาน้อยครั้ง ส่วนมากจะไม่มีน้ำหล่อลื่นออกมาทำไมเป็นแบบนี้

ตารางที่ 4.12 ตัวอย่างการแสดงหลักฐานคำถามที่มาจากสายด่วนสุขภาพจิต 1667
ที่มา : “จูบสื่อรัก” ออกอากาศวันที่ 26 เม.ย. 44 โดยน.พ.สุกมล วิภาวีพลกุล

ภาพที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์	เสียงผู้สนทนาที่ออกอากาศ
	ผู้ดำเนินรายการชาย : ต่อไปเรามีคำถามจากเปิดประเด็นชูรัก 96.5 FM 96.5 FM ชาย : เวลาเราพร้อมเพศกันเธอมักจะร้องเสียงดังมากเลยเวลาเราพร้อมเพศ ตอนนี้อย่างไรคือบ้านเราฐานะไม่ค่อยดี บ้านเราอยู่ค่อนข้างติดกัน ทีนี้ว่าเมื่อเวลาร่วมเพศเธอร้องเสียงดังมันได้ยินไปถึงบ้านข้าง ๆ เข้ามันก็เกิดเป็นปัญหาที่รู้สึกหนักใจไม่รู้จะหาทางบอกเธออย่างไรดี ก็เลยอยากจะขอคำแนะนำถามคุณหมอมว่าเวลาที่เวลาร่วมเพศแล้ว เธอร้องเสียงดังมันเกิดจากเธอมีความสุขมากหรือมันเกิดจากอุปนิสัยอะไรของเธอ แล้วจะมีทางแก้ไขอย่างไรครับ

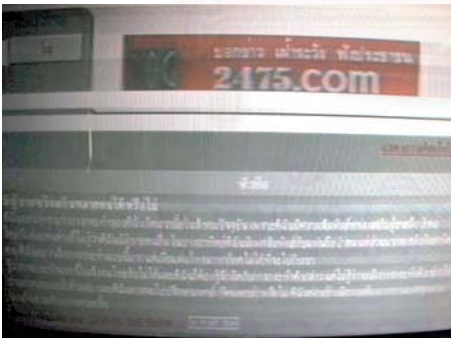
ตารางที่ 4.13 ตัวอย่างการแสดงผลฐานคำถามที่มาจากรายการวิทยุ
ที่มา : “จูบสื่อรัก” ออกอากาศวันที่ 26 เม.ย. 44 โดยน.พ.สุกมล วิชาวิพลกุล

ส่วนการแสดงผลฐานคำถามปัญหาทางเพศที่อยู่ในรูปแบบของตัวอักษร (Icon) จะเริ่มจากผู้ดำเนินรายการประจำรายการ กล่าวนำถึงที่มาของคำถามที่กำลังจะนำเสนอว่าเป็นคำถามที่มาจากช่องทางการสื่อสารใด (www.2475 .com หรือจดหมาย) ต่อจากนั้นผู้ดำเนินรายการจะเป็นผู้อ่านคำถามปัญหาทางเพศเอง ในขณะที่เดียวกันสื่อก็จะเสนอภาพถ่ายระยะใกล้(Close up) ของจดหมายในส่วนที่เป็นคำถามโดยการไฮไลท์ข้อความ(Highlight)ที่เป็นคำถามปัญหาทางเพศ หรือแทรกภาพ(Insert) กระทำคำถามปัญหาทางเพศที่มาจากกระดานคำถาม (Web board) ของ www.2475.com ทั้งนี้ ภาพที่ปรากฏนั้นจะเปลี่ยนไปตามที่มาของคำถามปัญหาทางเพศ เช่น

ภาพที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์	เสียงผู้สนทนาที่ออกอากาศ
	ผู้ดำเนินรายการหญิง : ค่ะ คำถามต่อไปก็น่าสนใจบอกว่าคบกับผู้ชายอยู่คนหนึ่ง และมีเพศสัมพันธ์กันมีความสัมพันธ์กัน 3 ครั้ง แต่แต่ละครั้งมีการหลังทั้งข้างนอกและข้างใน และไม่ได้สวมถุงยางอนามัยด้วย ตั้งแต่เลิกกันไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กันมาเป็นเวลา 1 ปีแล้ว ถามว่าจะติดเอ็ดส์หรือเปล่า แล้วควรไปตรวจเลือดหรือเปล่า ถ้าไปไปที่ไหน ค่าตรวจเท่าไร

ตารางที่ 4.14 ตัวอย่างการแสดงผลฐานคำถามที่มาจากจดหมาย

ที่มา : “รักรุนแรง” ออกอากาศวันที่ 19 เม.ย. 44 โดยน.พ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์

ภาพที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์	ผู้สนทนา / เสียงที่ออกอากาศ
	ผู้ดำเนินรายการชาย : ต่อดีครับ 2475.com เช่นเดียวกันครับ ผู้ดำเนินรายการหญิง : ค่ะ เป็นคำถามที่น่าสนใจนะค่ะ ตัวเองก็ขึ้นต้นมาอย่างนี้เลยนะค่ะว่า ดิฉันอยากทราบว่าอาการกระทำของดิฉันผิดมากไหมในสังคมปัจจุบัน เพราะดิฉันมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายถึง 3 คน โดยที่แต่ละคนต่างก็ไม่ว่าดิฉันมีผู้ชายคนอื่น บางอาทิตย์มีเพศสัมพันธ์กับแฟนถึง 2 คนแต่ส่วนมากจะสลับกันอาทิตย์ละคน อยากเลิกการกระทำแบบนี้มากแต่เวลาที่แฟนโทร.มาก็อดไม่ ได้ต้องไปหาเขา

ตารางที่ 4.15 ตัวอย่างการแสดงผลฐานคำถามที่มาจาก www.2475.com

ที่มา : “รักรุนแรง” ออกอากาศวันที่ 19 เม.ย. 44 โดยน.พ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์

ในส่วนการแสดงหลักฐานคำถามปัญหาทางเพศ ของผู้ที่เข้ามาร่วมรายการนี้ พ.ญ.พรรณพิมล หล่อตระกูล ในฐานะผู้ดำเนินรายการได้ให้สัมภาษณ์ถึงกรณีนี้ว่า

“มันเป็นคำถามที่คนถามเราตลอดว่าจดหมายนี้จริงหรือเปล่า มีจดหมายจริง ๆ หรือเปล่าจริง ๆ ใช้จดหมายจริงทุกครั้ง ถ้าไม่ใช่จดหมายก็เป็นเทปเสียง บางคนบอกว่าเรื่องแบบนี้มีด้วยเหรอ มีคนถามด้วยเหรอใช้จดหมายรีเปล่า ที่จริงแล้วเขาก็พยายามจะสื่อสารว่ามันเป็นจดหมายที่คนเขียนถามเข้ามา”

พ.ญ.พรรณพิมล หล่อตระกูล : สัมภาษณ์วันที่ 12 มีนาคม 2546

จากข้อมูลที่พบจากรายการ “ซูรัก ซูรส” ที่นำเสนอคำถามในรูปแบบต่าง ๆ ประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” ตั้งใจแสดงหลักเกี่ยวกับคำถามปัญหาทางเพศที่มาจากช่องทางต่าง ๆ ซึ่งการแสดงหลักฐานนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างความน่าเชื่อถือว่า สื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” ได้นำข้อมูลปัญหาทางเพศที่ถูกลงเข้ามาในรายการจริงมานำเสนอออกอากาศ เนื่องจากคำถามบางประเด็นมีลักษณะที่ล่อแหลม ว่าจะเป็นที่ยอมรับกันหรือไม่ในสังคมไทยเช่น ตัวอย่างคำถามทั้ง 2 ดังนี้

“ ผู้ดำเนินรายการหญิง : ค่ะ เป็นคำถามที่น่าสนใจนะค่ะ ตัวเองก็ขึ้นต้นมาอย่างนี้เลยนะค่ะว่า ดิฉัน อยากทราบว่าอาการกระทำของดิฉันผิดมากไหมในสังคมปัจจุบัน เพราะดิฉันมีความสัมพันธ์ ทางเพศกับผู้ชายถึง 3 คน โดยที่แต่ละคนต่างก็ไม่ว่าดิฉันมีผู้ชายคนอื่น บางอาทิตย์มี เพศสัมพันธ์กับแฟนถึง 2 คนแต่ส่วนมากจะสลับกันอาทิตย์ละคน อยากเลิกการกระทำ แบบนี้มากแต่เวลาที่แฟนโทร.มาก็อดไม่ได้ต้องไปหาเขา.....”

ที่มา : “รักรุนแรง” ออกอากาศวันที่ 19 เม.ย. 44 โดยน.พ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์

ผู้ดำเนินรายการชาย : คำถามแรกในช่วงที่ 2 นี้มาจากเปิดประเด็นซูรัก FM 96.5 ไปฟังกันสด ๆ เลยครับ

ญ. FM 96.5 : เวลาสามีดิฉันจะมีเซ็กซ์ด้วย พอเวลาแข็งตัวเขาจะสอดใส่ของเราเลย บางทีเรารู้สึกว่ามันรวดเร็วเกินไป ทำไม่ไม่มีการคุยกันก่อนแล้วโลกก่อน.....

ที่มา : “ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก” ออกอากาศวันที่ 12 เม.ย. 44 โดยน.พ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์

จากตัวอย่างคำถามปัญหาทางเพศข้างต้น จะเห็นได้ว่าทั้ง 2 คำถามมาจากเพศหญิง คำถามแรกผู้วิจัยเห็นว่า เป็นคำถามที่บ่งบอกถึงวิถีชีวิตทางเพศของตนเองซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าบรรทัดฐานของสังคมไทยแล้วการที่เพศหญิงจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมากกว่า 1 คน สลับกันไปมาย่อมไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมไทยแน่นอน เช่นเดียวกับ ตัวอย่างในปัญหาที่ 2 ที่จะพบว่าเป็นการที่เพศหญิงออกมาบอกถึงความต้องการทางเพศของตนเอง ถึงแม้ว่าในประเด็นคำถามที่ 2 นี้ สังคมอาจจะยอมรับถึงความต้องการในเรื่องความสมดุลทางเพศระหว่างเพศชาย และเพศหญิงมากขึ้นว่า เพศหญิงก็ต้องการความสุขทางเพศเช่นเดียวกัน แต่การที่จะออกมาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ที่มีลักษณะสามารถที่จะใช้ร่วมกันได้หลาย ๆ คนพร้อมกัน ประกอบกับเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงคนได้ในหลายระดับความรู้ ผู้วิจัยเห็นว่าสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” จึงนำเสนอหลักฐานของคำถามว่าถูกส่งเข้ามาในรายการจริง ไม่ใช่เป็นการสร้างข้อมูล(Make) ขึ้นมาเอง ทั้งนี้เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยง และลดข้อโต้แย้งว่าเป็นคำถามที่ถูกตั้งขึ้น(Set) มาโดยทางรายการเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ชมรายการ

นอกจากนี้ ผลจากการนำเสนอหลักฐานคำถามปัญหาทางเพศที่ไม่สามารถระบุชื่อ(Anonymity) หรือที่มาของเจ้าของคำถามได้นั้นผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้รับสารรู้สึกได้ว่า ปัญหาทางเพศที่ส่งเข้ามาในรายการจะได้รับการดูแลปกป้องชื่อ และที่มาเป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้รับสารที่ไม่กล้าส่งปัญหาทางเพศของตนเองเข้ามาในรายการ เนื่องจากการเกรงว่าคนรอบข้าง หรือคนใกล้ชิดจะรู้ และทำให้เกิดความอับอายนั้น ย่อมสามารถที่จะลดลงไปได้เนื่องจากได้พบเห็นรูปแบบการนำเสนอปัญหาทางของบุคคลอื่นผ่านทางจอโทรทัศน์ อีกทั้งผู้วิจัยยังเห็นว่าการแสดงหลักฐานนี้ เป็นการแสดงให้เห็นว่ารายการ “ซูรัก ซูรส” สามารถเป็นที่ยอมรับ และต้องการของคนในสังคม รวมถึงการเป็นที่พึ่งอีกทางเลือกหนึ่งของคนที่ประสบปัญหาทางเพศ

ปัจจัยที่เป็นกลวิธีทั้งหมดที่กล่าวไปในข้างต้นนี้ สามารถสรุปได้ว่า เป็นสิ่งที่จะช่วยให้เรื่องเพศศึกษาสามารถออกมาแนะนำเสนอในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ได้ ด้วยการประสานและสอดคล้องกันและกันระหว่างกลวิธีต่าง ๆ การที่ผู้ดำเนินรายการเป็นเพศหญิงในฐานะแพทย์ทำให้รู้สึกได้ว่าผู้หญิงก็สามารถคุยเรื่องเพศได้โดยไม่ต้องอาย และไม่ใช่เรื่องผิดที่จะสื่อสารเรื่องเพศ วิทยากรที่เป็นแพทย์ทำให้ผู้รับชมเกิดความเชื่อมั่นในข้อมูลที่ได้รับว่าสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง ประกอบกับการอ้างผลการวิจัยจากวิทยากรเองแสดงให้เห็นว่า เป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิใฝ่หาความรู้ข้อมูลทางการแพทย์เพื่อนำมาเสนอให้ผู้ชม หรือแม้แต่การที่สื่อแนะนำประเด็นที่ล่อแหลมและคำถามที่อาจจะยอมรับได้ยากในสังคม สื่อจึงต้องมีกลวิธีในการนำเสนอว่าเป็นเรื่องจริง และ

เป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้าม เช่นการทำร้ายร่างกายกันในคู่สามี ภรรยา หรือพฤติกรรมส่ออนทางเพศในเพศหญิง ดังนั้น จึงต้องนำเสนอหลักฐานที่สามารถทำให้ผู้ชมรับรู้ได้ว่าเป็นเรื่องจริงไม่ใช่การตบแต่งขึ้นเพื่อดึงดูดความสนใจของรายการ หากสื่อไม่นำกลวิธีเหล่านี้มาช่วยในการสนับสนุน ผู้วิจัยเห็นว่ากรนำเสนอเรื่องเพศศึกษาน่าจะมีความลำบากในการนำเสนอ และยากแก่การจะเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในผู้คนหลายระดับ

4.1.4.2 ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสื่อ

ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสื่อนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่เกิดจากคุณลักษณะอันเป็นธรรมชาติของสื่อแต่ละชนิดที่มีความแตกต่างกันออกไปในด้านต่าง ๆ ซึ่งความแตกต่างทางด้านธรรมชาติของสื่อ หรือคุณลักษณะของสื่อนี้เอง ที่มีผลต่อการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา โดยผู้วิจัยพบปัจจัยที่มีผลต่อการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ดังนี้

ก. **ปัจจัยทางด้านเวลา(Time)** เวลา เป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ เนื่องจากการทำงาน หรือการดำเนินงานของสื่อโทรทัศน์นั้นผูกพันเกี่ยวข้องกับเรื่องของเวลาโดยตรงอย่างที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังจะเห็นได้จากการกำหนดเวลาอย่างแน่นอนว่าในแต่ละช่วงของเวลาตามนาฬิกา (Clock Time) จะนำเสนอรายการใด มีความยาวเท่าใดของแต่ละรายการ และเมื่อจบรายการนี้แล้ว ช่วงเวลาต่อไปจะนำเสนอรายการใด ซึ่งลักษณะการนำเสนอของสื่อโทรทัศน์ที่ผูกพันกับเรื่องของเวลานี้ เมื่อพิจารณาในแง่ของกระบวนการผลิต กระบวนการด้านเนื้อหา และกระบวนการในการแพร่กระจาย ผู้วิจัยพบว่าเวลาเป็นตัวแปรที่สำคัญในการที่สื่อโทรทัศน์จะใช้ในการกำหนดเนื้อหา เรื่องราว หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ จากการศึกษารายการ “ซูรัก ซูรส” พบว่าเวลาได้เข้ามาเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกำหนดการนำเสนอรายการดังนี้

ปัจจัยเวลาที่กำหนดช่วงระยะเวลาในการนำเสนอ การนำเสนอรายการต่าง ๆ ในสื่อโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นสถานีโทรทัศน์ช่องใดก็ตามจะพบว่า เวลามีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องนับตั้งแต่ การกำหนดเวลาในการเปิด – ปิดสถานี (ยกเว้นสถานีที่เปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง) ตามด้วยการกำหนดเวลาเริ่ม และจบของรายการต่าง ๆ ที่นำเสนอในแต่ละวัน และเมื่อจบรายการนี้แล้วจะมีรายการใดมานำเสนอต่อ ซึ่งลักษณะของการดำเนินการ เช่นนี้ เรียกว่า “การจัดผังรายการ” นั่นเอง ซึ่งรายการ “ซูรัก ซูรส” ก็เช่นเดียวกัน ที่ได้ถูกกำหนดเวลา ดังนี้ เป็นรายการที่นำเสนอ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยเสนอทุกวันพฤหัสบดี ระหว่างเวลา 23.30 – 24.30 น. ซึ่งจะเป็นเวลา

ที่แน่นอนในการนำเสนอ ดังนั้นการที่จะเปิดรับสื่อได้ ผู้รับสารจึงต้องมาตรงต่อเวลาตามสื่อโทรทัศน์ จึงอาจกล่าวได้ว่า สื่อโทรทัศน์เป็นผู้กำหนด หรือควบคุมพฤติกรรมในการรับรู้รับชม เพราะเราไม่สามารถที่เร่งเร้าให้สื่อนำเสนอเรื่องเพศในเวลา 21.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่เร็วขึ้น หรือให้นำเสนอบ่อยขึ้น โดยนำเสนอทุกวันศุกร์ และวันเสาร์ ทั้งนี้ สื่อโทรทัศน์จะเป็นผู้กำหนดเองว่าจะนำเสนอในเวลาใด

และด้วยคุณสมบัติของเวลาดังกล่าวข้างต้นนี้สามารถสรุปได้ว่า เวลาในสื่อโทรทัศน์เดินมุ่งไปข้างหน้าตลอด ทำให้ไม่สามารถย้อนเวลา และนำสิ่งที่ได้นำเสนอไปแล้วในช่วงเวลานั้น ๆ กลับมาได้อีก ดังนั้น นอกจากผู้รับจะถูกกำหนดให้มีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ให้ตรงต่อเวลาแล้ว ด้วยคุณสมบัติดังกล่าวของเวลา ประกอบกับสื่อโทรทัศน์มีคุณลักษณะที่ไม่สามารถเก็บรักษาข้อมูลไว้ได้ กล่าวคือ เนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์จะถูกนำเสนอตามเงื่อนไขคุณสมบัติของเวลา ที่มีลักษณะใช้แล้วหมดไป ข้อมูลที่นำเสนอจะจบไปพร้อมกับเวลาที่หมดลง ในขณะที่เดียวกันถ้าเปลี่ยนรูปแบบจากสื่อโทรทัศน์ ไปสู่สื่อที่ได้รับการบันทึก ตัวอย่างเช่น สื่อวีดีทัศน์ ถึงแม้ว่าเวลาในการชมสื่อวีดีทัศน์จะหมดลงไปแล้วก็ตามแต่เราสามารถที่จะย้อนเวลากลับอีกมาพร้อมกับเนื้อหาที่คงเดิมได้โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง เงื่อนไขในเรื่องของเวลาที่ใช้แล้วหมดไปก็ถูกพังลง

การกำหนดช่วงระยะเวลาในการนำเสนอสามารถสรุปได้ว่า เวลาในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมการรับชม ของผู้รับชมให้เป็นไปตามการนำเสนอของสื่อ และเมื่อพิจารณาเวลาร่วมกับคุณลักษณะของสื่อโทรทัศน์ที่ไม่สามารถเก็บรักษาข้อมูลไว้ได้แล้ว จะพบว่าสื่อโทรทัศน์จะติดเงื่อนไขของเวลาที่ไม่สามารถย้อนกลับมาศึกษาหาข้อมูล หรือรับชมได้อีก

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าช่วงระยะเวลาในการนำเสนอระหว่างเวลา 23.30 – 24.30 น. เป็นการปิดกั้นโอกาสผู้ชมรายการที่อายุในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายของรายการได้ในระดับหนึ่ง รวมถึงเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” มีกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารเรื่องเพศที่เป็นผู้ใหญ่ หรือคนในวัยทำงาน ดังที่ พ.ญ.พรรณพิมล หล่อตระกูล ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ดังนี้

“เรามีกลุ่มคนที่ดูรายการที่เป็นครอบครัว หลายคนก็ดูคู่กัน Response ที่เราได้รับก็คือ นั่งดูอยู่ด้วยกันทั้งสามี ภรรยา ซึ่งตรงนี้เราตั้งใจที่ได้ฟัง Response อย่างนี้ คือเราอยากให้

สามี่ ภรรยาถ้าดูก็ดูด้วยกัน เรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน เขาก็บอกว่ามันดีก็มากบ้างที่ดูได้แค่ครั้งรายการก็หลับแล้ว แต่ว่าคนอื่นจำนวนหนึ่งก็บอกว่า ก็ดีแล้วเป็นการ Screen เด็กไปในตัว เพราะว่ารายการเรื่องเพศมันต้องว่ากันตามอายุ อย่างไรก็ตามก็ต้องกำหนดอายุผู้ชมชัดเจนว่ากำลังสื่อสารเรื่องเพศให้กับกลุ่มอายุวัยไหน ของเรานี้ชัดเจนว่าเน้นกลุ่มตั้งแต่ผู้ใหญ่ขึ้นไป หรือไม่ก็ช่วงวัยรุ่นปลาย ๆ เพราะเราถือว่าวัยรุ่นกับการเรียนรู้เรื่องเพศในเรื่องผู้ใหญ่มันไปด้วยกันได้แต่ถ้าเล็กกว่านั้นมันไม่เหมาะ”

ที่มา: พ.ญ.พรรณพิมล หล่อตระกูล : สัมภาษณ์ 12 มีนาคม 2546

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า เนื้อหาในรายการ “ซุรัก ซูรส” เป็นเงื่อนไขในการกำหนดเวลาการนำเสนอรวมทั้งกำหนดกลุ่มผู้รับสารด้วย กล่าวคือ เนื้อหาของรายการที่นำเสนอส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ทางเพศ และอาการผิดปกติทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ซึ่งเนื้อหาต่าง ๆ เหล่านี้ ถูกมองว่าไม่เหมาะสมกับวัยรุ่นตอนต้นที่กำลังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน การเข้ามาเรียนรู้เนื้อหาเรื่องเพศในลักษณะนี้อาจกลายเป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์มากกว่าการให้ความรู้ รวมถึงถูกมองได้ว่าเป็นการ “ชี้โพรงให้กระรอก” คือ สอนการร่วมเพศมากกว่า ด้วยวัยดังกล่าวนี้ การเรียนรู้เรื่องเพศควรจะเป็นการให้ความรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ การวางตัวเกี่ยวกับเพื่อนเพศตรงข้าม ดังนั้น การนำเสนอรายการในช่วงเวลา 23.30 – 24.30 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาปกติที่ได้วัยรุ่นควรจะเข้านอน จึงน่าจะเป็นการกั้นโอกาสรับชมของกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นได้ระดับหนึ่ง อีกทั้งช่วงเวลาดังกล่าวผู้ปกครองมีโอกาสที่จะเข้ามาควบคุมการใช้สื่อของเด็กได้อีกทางหนึ่งด้วย

ปัจจัยเวลาที่กำหนดความยาวและขั้นตอนของกิจกรรมในการนำเสนอ
สื่อโทรทัศน์กำหนดให้ความยาวของรายการทั้งหมดเป็นระยะเวลา 50 นาที โดยแบ่งขั้นตอนกิจกรรม(Sequence)ต่าง ๆ โดยใช้เวลาแบ่งตัวตัดแบ่งที่แตกต่างกันในการนำเสนอ ดังนี้

ช่วงแนะนำรายการ	3 นาที
ช่วง “ครอบครัวซุรัก”	4 – 5 นาที
ช่วง “คุยกันเรื่องเพศ”	15 นาที
ช่วง “คิดคนละมุม”	1 – 2 นาที
ช่วง “ไขปัญหาหลับ ช่วงที่ 1”	10 – 15 นาที
จึงเกิดสาระความรู้เรื่องเพศ	5 วินาที
ช่วง “ไขปัญหาหลับ ช่วงที่ 2”	10 – 15 นาที

ตามที่สื่อโทรทัศน์ได้แบ่งรายการออกเป็นช่วงต่าง ๆ จากเวลาที่น่าเสนอตลอดรายการโดยรวมประมาณ 50 นาที ผู้วิจัยพบว่าสื่อโทรทัศน์ที่น่าเสนอเรื่องเพศศึกษา รายการ “ซูรักซูรส” ได้แบ่งขั้นตอนการนำเสนอกิจกรรมเป็น 7 ช่วง ที่มีเวลาในการนำเสนอที่แตกต่างกัน เมื่อนำเรื่องปริมาณของเวลาที่น่าเสนอในแต่ละช่วง มาจัดเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยจะพบว่าช่วงไขปัญหาที่น่าเสนอ 2 ช่วง ๆ ละประมาณ 10 – 15 นาที เมื่อรวมกันจะมีระยะเวลาในการนำเสนอที่มากที่สุด คือ 25 – 30 นาที(โดยประมาณ) รองลงมาจะได้แก่ช่วง “คุยกันเรื่องเพศ” ประมาณ 15 นาที ถัดมาจะเป็นช่วง “ครอบครัวซูรัก” เวลาประมาณ 4 – 5 นาที ช่วงแนะนำรายการประมาณ 3 นาที ตามด้วยช่วง “คิดคนละมุม” เวลาในการนำเสนอประมาณ 1 – 2 นาที และที่น่าเสนอในระยะเวลาที่น้อยที่สุดคือ จึงเกิดสาระความรู้เรื่องเพศ ประมาณ 5 วินาที

นอกจากปัจจัยเรื่องเวลาที่กำหนดความยาว และขั้นตอนของกิจกรรมในการนำเสนอแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่าในสื่อโทรทัศน์นั้นความยาวของเวลาที่ถูกกำหนดในแต่ละช่วงของการนำเสนอมีความสัมพันธ์กับเรื่องของพื้นที่อย่างไม่สามารถแยกขาดจากกันได้ กล่าวคือ ในสื่อโทรทัศน์ความยาวของเวลาในการนำเสนอ เป็นตัวกำหนดขนาดของพื้นที่ที่จะนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ดังผู้วิจัยจะได้นำเสนอในส่วน ปัจจัยเรื่องพื้นที่(Space)ในลำดับต่อไป

ข. ปัจจัยทางด้านพื้นที่ (Space) ตามที่ได้กล่าวนำไปในข้างต้นแล้วว่า ระยะเวลาหรือความยาวนานของเวลาเป็นตัวกำหนดขนาดของพื้นที่ กล่าวคือ สื่อโทรทัศน์นั้นทำงานอยู่บนพื้นฐานของเวลา เวลาจะดำเนินไปพร้อม ๆ กับกิจกรรมที่เกิดขึ้น กิจกรรมที่ดำเนินอยู่อาจเสร็จสิ้นก่อนขณะที่เวลาคงเหลืออยู่ได้ แต่กิจกรรมไม่สามารถที่จะดำเนินต่อไปได้หากเวลาหมดลง จึงเท่ากับว่าเวลาเป็นตัวกำหนดกิจกรรม

พื้นที่ในสื่อโทรทัศน์ที่ถูกกำหนด และจำกัดด้วยเวลานั้นไม่สามารถที่จะจับต้องได้ แต่สามารถรับรู้ได้ถึงการใช้มืออยู่ และขอบเขตของพื้นที่จากการเริ่มต้น และการจบลงของเวลา ที่เกิดจากการกำหนดร่วมกันของคนในสังคมซึ่งมีพื้นฐานจากเวลาเชิงกายภาพ(Physical Time) ที่วัดได้ด้วยนาฬิกาหรือที่เรียกว่า เวลาตามนาฬิกา(Clock Time) (Sorokin และ Merton , 1987 : อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ , 2544 : 566)

จากปัจจัยเรื่องพื้นที่ของสื่อโทรทัศน์ในรายการ “ซูรักซูรส” ที่มีขนาดของพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไปตามการจัดแบ่งเวลาในการนำเสนอ ผู้วิจัยพบว่า ขนาดของพื้นที่ที่มีผลต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่สื่อนำเสนอครั้งนี้คือ

ปัจจัยเรื่องพื้นที่ต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ผู้วิจัยพบว่าขนาดของพื้นที่ ที่ถูกกำหนดด้วยเวลา มีผลต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา คือ การที่มีช่วงระยะเวลาในการนำเสนอมาก ย่อมมีพื้นที่ในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษามากขึ้น เป็นผลให้สามารถให้ความรู้เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่มีรายละเอียดมากขึ้น โอกาสในการสร้างความเข้าใจก็มีมากขึ้น และนำเสนอเรื่องเพศได้อย่างหลากหลายเรื่องมากขึ้นอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ถ้าจะให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดด้วยวิธีธรรมชาติ (การนับวัน 7 วันหน้า 7 วันหลัง) โดยให้ระยะเวลา 1 นาที กับระยะเวลา 3 นาที จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ระยะเวลา 1 นาทีในการให้ความรู้นั้น มีพื้นที่ในการให้ความรู้ที่น้อยกว่า 3 นาทีอย่างชัดเจน และการที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่มีรายละเอียดค่อนข้างมากนั้นอาจจะได้ข้อมูลความรู้อย่างไม่ครบถ้วน หรือวิทยากรอาจจะพูดเร็วเพื่อให้อยู่ในพื้นที่ที่ถูกกำหนดด้วยระยะเวลา 1 นาที จนผู้รับสารอาจจะฟังตามไม่ทัน และไม่สามารถที่จะจดจำได้ในสิ่งที่วิทยากรให้ความรู้ได้

ปัจจัยเรื่องพื้นที่เกี่ยวกับความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา นอกจากขนาดของพื้นที่ที่มีผลต่อการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาแล้ว ผู้วิจัยยังพบอีกว่า ขนาดของพื้นที่ที่ต่างกันนั้นสามารถบ่งบอกถึงการให้ความสำคัญในเรื่องต่าง ๆ ที่ปรากฏในพื้นที่ที่นำเสนอได้ จากการแบ่งพื้นที่ในรายการ “ซูรัก ซูรส” พบว่า แต่ละช่วงของรายการมีพื้นที่ที่ไม่เท่ากัน ส่งผลให้ปริมาณเนื้อหาเรื่องเพศที่พบในแต่ละช่วงไม่เท่ากันด้วย

แผนภูมิที่ 4.1 แสดงขนาดของพื้นที่ และความสามารถในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา

จากแผนภูมิที่ 4.1 เห็นได้ว่า ช่วง “ช้ปัญหาหลักช่วงที่ 1 และ 2” เมื่อนำเวลาที่นำเสนอมารวมกันจะเป็นการใช้พื้นที่ของรายการถึง 50% ส่วนเวลาที่กำหนดพื้นที่อีก 50% นั้น ได้

แบ่งถูกแบ่งออกดังนี้ 30% เป็นพื้นที่สำหรับช่วง “คุยกันเรื่องเพศ” 10% เป็นพื้นที่ของช่วง “ครอบครัวรัก” 6% สำหรับการแนะนำรายการ และ 4%ที่เป็นพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็น

การแบ่งพื้นที่ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ของสื่อโทรทัศน์รายการ “ซุรัก ซุรส” โดยนำเสนอช่วง “ไขปัญหาลับ1 และ 2” ซึ่งเป็นช่วงของการตอบคำถามปัญหาทางเพศมากที่สุดถึง 50 % ของพื้นที่รายการ และ 30 % สำหรับพื้นที่ในช่วง “คุยกันเรื่องเพศ” ผู้วิจัยเห็นว่าการตอบคำถามปัญหาทางเพศถูกให้ความสำคัญในการนำเสนอมากที่สุดเนื่องจาก คำถามปัญหาทางเพศมีที่มาจากผู้รับสาร ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการความรู้เรื่องเพศของผู้รับสารได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การให้พื้นที่ในการตอบคำถามปัญหาทางเพศมากที่สุดจึงเป็นการที่สื่อพยายามตอบสนองเรื่องเพศศึกษาให้ตรงกับความต้องการของผู้รับสารมากที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นการสร้าง และดึงดูดความน่าสนใจให้กับรายการซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเมื่อผลเกี่ยวข้องกับยอดผู้ชมที่จะเพิ่มขึ้น(Rating) ตามลำดับ และยังผลให้มีผู้สนับสนุนรายการเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยพบว่าในช่วงแรกนั้นผู้ให้การสนับสนุนจะมีเพียง 2 รายเท่านั้น แต่ในระยะหลังพบว่ามีผู้ให้การสนับสนุนเพิ่มมากขึ้นจริง

ส่วนช่วง “คุยกันเรื่องเพศ” ที่เป็นการสนทนาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการสนทนาให้ความรู้ในประเด็นที่กว้าง และความหลากหลายของเนื้อหาจะถูกจำกัดด้วยกรอบประเด็นที่ใช้ในการสนทนา ดังนั้น ถ้าเปรียบเทียบกับคำถามปัญหาทางเพศจะพบว่า ในแต่ละครั้งที่น่าเสนอ ประเด็นคำถามปัญหาทางเพศจะมีความหลากหลายของเนื้อหามากกว่า และเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้รับสารได้ตรงตามความต้องการมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามการให้รายละเอียดเนื้อหาย่อมไม่สามารถที่จะนำเสนอได้มากเท่ากับช่วง “คุยกันเรื่องเพศ” กล่าวคือ ช่วง “คุยกันเรื่องเพศ” เป็นการสนทนาเรื่องเพศศึกษาในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด ตลอดเวลา 15 นาทีของการนำเสนอ ถึงแม้ว่าช่วง “ไขปัญหาลับ 1 และ 2” จะมีระแวงเวลานำเสนอที่มากกว่าก็ตามแต่ต้องมีการแบ่งสรรเวลาหรือพื้นที่ให้กับหลาย ๆ ประเด็นหรือหลาย ๆ คำถามด้วยเช่นกัน ซึ่งถ้ามีรายละเอียดมากก็จะมีผลให้นำเสนอคำถามได้น้อย ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า พื้นที่ในการนำเสนอที่มากที่สุดช่วง “ไขปัญหาลับ” ถูกจัดไว้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชมรายการ รวมถึงเป็นการสร้างรายได้จากการเพิ่มยอดของผู้ชมรายการ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเห็นว่าการที่สื่อในช่วงการตอบปัญหาทางเพศที่อาจเรียกได้ว่าเป็นช่วงสำคัญของรายการ(Highlight) มาไว้ในช่วงท้าย ๆ รายการนั้น เป็นการดึงผู้ชมรายการให้ติดตามรายการจนจบ เนื่องจากว่า รายการ”ซุรัก ซุรส” ถูกนำเสนอในช่วงระยะเวลาที่ดึก ซึ่งเป็น

ช่วงเวลาของการพักผ่อนหลับนอน ประกอบกับการที่เขารุ่งขึ้นเป็นวันทำงานตามปกติไม่ใช่วันหยุด พฤติกรรมโดยปกติของคนทั่วไปในช่วงระยะเวลาการนำเสนอของรายการ “ซุรัก ซูรส” คือ การเข้านอนเพื่อเตรียมพร้อมกับการทำงานในวันรุ่งขึ้น ดังนั้น ถ้านำเสนอช่วงที่สำคัญ หรือช่วงที่ผู้ชมให้ความสนใจก่อน ความน่าสนใจของรายการก็จะลดลง และอาจจะส่งผลให้ส่วนที่เหลือของรายการมีผู้ให้ความสนใจน้อย หรืออาจจะมีผู้ให้การติดตามชมที่น้อยก็เป็นได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยเชื่อว่าผู้ชมรายการให้ความสนใจเรื่อง “ปัญหาทางเพศ” มากกว่า การแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ หรือแนวทางการใช้ชีวิตครอบครัวของบุคคลต่าง ๆ ที่นำเสนอในช่วง “ครอบครัวซุรัก” เนื่องจากว่าการตอบปัญหาทางเพศนั้น เป็นการนำเสนอที่ถูกต้องปัญหามากกว่า หรืออาจกล่าวได้ว่าเข้าถึงผู้ชมได้มากกว่า เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ซึ่งคนมักจะให้ความสนใจ ในขณะที่ช่วง “ครอบครัวซุรัก” เป็นเรื่องของ การครองเรือนที่คนมักไม่ค่อยให้ความสำคัญ ทั้งนี้จะเห็นได้จากปัญหาทางเพศของผู้ชมที่ถูกถามเข้ามามักจะเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่า ปัญหาในการใช้ชีวิตครอบครัวซึ่งปัญหาทางเพศนี้ สามารถสะท้อนให้เห็นความความต้องการของผู้ชมได้เป็นอย่างดี

ค. ปัจจัยทางด้านความถี่ในการนำเสนอ(Frequency) ความถี่ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์ที่ถูกนำเสนอ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับรายการที่มีลักษณะหรือรูปแบบการนำเสนอที่เหมือนหรือใกล้เคียงกันแล้ว จะพบว่ารายการประเภทสนทนา(Talk Program / Talk Show) มีความถี่ในการนำเสนอไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นรายการของสถานีใดก็ตาม (อาจจะมียกเว้นในกรณีของรายการที่เป็นการสนทนาเชิงข่าว)

ความถี่ในการนำเสนอ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ถ้าพิจารณาในแง่ของการจัดผังรายการของสถานีโทรทัศน์แล้วถือได้ว่าเป็นเรื่องปกติที่พื้นที่หรือเวลาทั้งหมดจะต้องถูกแบ่งสรรปันส่วนออกไปให้กับรายการต่าง ๆ ของสถานีในแต่ละวัน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่า ความถี่ดังกล่าวมีผลต่อการแสวงหาข้อมูลความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาของผู้ที่สนใจ หรือผู้ที่กำลังประสบปัญหาทางเพศ เพราะผู้วิจัยเชื่อว่า สำหรับผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศที่ส่งปัญหาเข้ามาในรายการไม่ว่าจะในแง่ใดของปัญหาก็ตาม ย่อมมีความคาดหวังว่าปัญหาของตนเองจะได้รับการตอบจากทางรายการโดยเร็วที่สุด ถึงแม้ว่าระดับความรุนแรงของปัญหาในแต่ละบุคคลอาจจะไม่เท่ากันก็ตาม แต่เนื่องจากความถี่ในการนำเสนอเพียง 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ผู้วิจัยเห็นว่าไม่อาจที่จะตอบสนองความต้องการของผู้รับสารได้อย่างทันที่ทันที่ โดยเฉพาะ หากเป็นกรณีคำถามที่มีระดับความรุนแรงมาก การทอดระยะเวลาในการได้รับคำตอบออกไปอาจส่งผลต่อผู้รับสารก็เป็นได้ และการตอบปัญหาในแต่ละตอนที่ออกอากาศก็ไม่สามารถให้ความกระจ่างแก่ผู้รับสารได้ทั่วถึงทุกคนอีกเช่นกัน ดัง

นั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า ความถนัดในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” ในแง่ของการตอบคำถามปัญหาทางเพศอยู่ในระดับที่น้อย และไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับสารได้ดี

ง. ปัจจัยเรื่องลักษณะการเปิดใช้สื่อ โดยธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์ที่มีคุณลักษณะของการเปิดใช้ที่เป็นส่วนรวมสามารถที่จะใช้ หรือรับชมได้อย่างพร้อมเพรียงกันหลายคนในเวลาเดียวกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ สื่อโทรทัศน์จึงสามารถที่จะเป็นตัวกลางในการสร้างสถานสายสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว หรือแม้แต่ผู้คนในสังคมได้ เนื่องจากกิจกรรมการรับชมโทรทัศน์ร่วมกัน ถึงแม้ว่าธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์สามารถที่จะเปิดรับได้พร้อม ๆ กันหลายคนขณะเดียวกันสื่อโทรทัศน์ก็สามารถที่จะเข้าถึงในห้องนอน หรือผู้รับชมสามารถที่จะเลือกใช้สื่อเพียงคนเดียวก็ได้เช่นกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าสื่อโทรทัศน์มีลักษณะในการใช้งานที่ยืดหยุ่นมาก

ด้วยลักษณะของการเปิดใช้สื่อดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ลักษณะของตัวสื่อสามารถที่จะส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องเพศในลักษณะที่ไปพร้อม ๆ กันได้เป็นอย่างดีในกรณีระหว่างคู่สามี ภรรยา แต่การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษานั้น ไม่ได้มีเพียงประเด็นสำหรับคู่สามีภรรยา หรือมีกลุ่มผู้รับสารเพียงกลุ่มของผู้ที่มีครอบครัวแล้วเท่านั้น การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ รายการ “ซูรัก ซูรส” มีประเด็น และกลุ่มผู้รับที่หลากหลาย ดังนั้น สำหรับบุคคลทั่วไปที่ยังไม่มีครอบครัว หรือบุคคลที่ต้องการเปิดรับการเรียนรู้ในระดับที่เป็นส่วนตัวนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าคุณลักษณะของสื่อโทรทัศน์ดังกล่าวข้างต้นไม่สนับสนุนการใช้งานเพื่อการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาที่เป็นการส่วนตัว หรือการเปิดรับที่เป็นส่วนตัว ดังนั้น การที่จะเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศในรายการ “ซูรัก ซูรส” เป็นการส่วนตัวได้นั้นผู้รับสารจึงต้องมีตัวสื่อที่เป็นของตัวเอง และอยู่ในสถานที่ส่วนตัวอีกเช่นกัน

จ. ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อ (Accessibility) ปัจจัยเรื่องของการเข้าถึงตัวสื่อ ผู้วิจัยพบปัจจัยในการเข้าถึงใน 2 ลักษณะด้วยกัน ลักษณะแรกเป็นการเข้าถึงในลักษณะของการเข้าไปใช้ตัวสื่อ หรือการเปิดรับ อีกลักษณะหนึ่งนั้นเป็นการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ ดังมีรายละเอียดที่ผู้วิจัยจะได้นำเสนอต่อจากนี้

ปัจจัยการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปใช้ สื่อทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสื่อ ๆ ก็ตาม ต่างมีธรรมชาติพื้นฐานของสื่อร่วมกันประการหนึ่งคือ เรียกร้องความสามารถทางโสตประสาทในการเข้าถึงตัวสื่อเป็นพื้นฐานเหมือน ๆ กัน ซึ่งโสตประสาทพื้นฐานในการเข้าถึงตัวสื่อ นั้น จะสัมพันธ์กับสิ่งที่ได้รับ คือ ตา มองเห็นในสิ่งที่สื่อนำเสนอ หู ได้ยินเสียงที่สื่อเปล่งออกมา

เป็นต้น ในลำดับขั้นต่อมา สื่อเริ่มเรียกร้องความสามารถในการเข้าถึงมากขึ้น คือ ต้องมีความรู้ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ สื่อที่มีเรียกร้องความสามารถในลักษณะนี้ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

แต่เนื่องจากสื่อโทรทัศน์นั้น เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยภาพและเสียงในลักษณะของการเข้าไปใช้จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอ่านออกเขียนได้ถึงจะเปิดรับสื่อชนิดนี้ได้ ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะพบ การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์ที่มีลักษณะการนำเสนอเป็นตัวแทนสื่อ (Icon) เป็นข้อความอยู่บ้างก็ตาม แต่ก็เป็นส่วนน้อย อีกทั้งการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์ส่วนใหญ่มาจากการสนทนา ดังนั้น กำแพงความรู้จึงไม่มีผลต่อการเปิดรับ หรือการเข้าไปใช้สื่อโทรทัศน์ คนในสังคมสามารถที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านสื่อโทรทัศน์ได้อย่างเท่า ๆ กัน

ปัจจัยการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ การเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อหมายถึง การที่ผู้รับสาร หรือผู้ชมรายการ “ซูรัก ซูรส” ได้ผันตนเองจากการเป็นผู้รับ(Receiver) มาเป็นผู้ส่ง (Sender) โดยเข้าไปร่วมในรายการ ผ่านช่องทางที่สื่อโทรทัศน์ได้จัดไว้สำหรับผู้ที่ปัญหาทางเพศ ได้ส่งคำถามเข้ามาในรายการตามช่องทางการสื่อสาร ดังนี้

ช่องทางที่ 1 โทรศัพทจํานวน 2 หมายเลข 1667 สายด่วนสุขภาพจิต(ไม่เสียค่าบริการโทรศัพท) ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (เป็นการฝากคำถามไว้กับเครื่องตอบรับอัตโนมัติ แล้วจึงถูกคัดเลือกรับออกในรายการ) และโทรศัพทช่องทางรายการหมายเลข 0 – 2261 – 9400 – 1 (เป็นการฝากคำถามไว้กับเครื่องตอบรับอัตโนมัติขณะที่รายการกำลังออกอากาศ)

ช่องทางที่ 2 คำถามทางโทรศัพทที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุคลื่น F.M. 96.5 MHz ในรายการ “เปิดประเด็นซูรัก” ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 20.00 – 22.30 น. ซึ่งเป็นรายการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเช่นเดียวกัน (ผลิตรายการโดยบริษัทเดียวกับที่ผลิตรายการซูรักซูรส)

ช่องทางที่ 3 ทางจดหมาย โดยส่งจดหมายมายัง ตู้ปณ.1006 ปณฝ. นานา พระโขนง กรุงเทพฯ 10112

ช่องทางที่ 4 อินเทอร์เน็ต www.2475.com (เป็นเว็บไซต์ของผู้ผลิตรายการ) จากกระดานคำถาม (web board) ที่มีผู้เข้าไปตั้งกระทู้ (Post) ไว้ในเว็บไซต์

จากช่องทางการสื่อสารทั้ง 4 ที่รายการ “ซูรัก ซูรส” ได้จัดไว้เพื่อรองรับการสื่อสารจากผู้ที่มีประสบปัญหาทางเพศและต้องการที่เข้ามามีส่วนร่วมในรายการ จะพบว่าช่องทางในการสื่อสารนั้นมืออย่างหลากหลาย และแต่ละช่องทางต่างเรียกร้องความสามารถในการใช้ที่แตกต่างกัน

ออกไป โดยผู้วิจัยจะนำเสนอลักษณะของการเรียกร้องความสามารถในการใช้ของสื่อแต่ละสื่อที่ใช้เป็นช่องทางเพื่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในรายการ “ซูรัก ซูรส” จากสื่อที่เรียกร้องความสามารถในการใช้ในระดับต่ำที่สุดไปหาสื่อที่เรียกร้องความสามารถในการใช้มากที่สุด

ช่องทางการสื่อสารทางโทรศัพท์ นับได้ว่าเป็นสื่อที่เป็นช่องทางเพื่อการมีส่วนร่วมของรายการ “ซูรัก ซูรส” ที่เรียกร้องความสามารถในการใช้งานหรือการเข้าถึงต่ำที่สุด มีข้อเรียกร้องน้อยที่สุด กล่าวคือ ผู้ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมโดยอาศัยช่องทางนี้ไม่มีความจำเป็นที่ต้องมีความรู้ในระดับที่ต้องอ่านออกเขียนได้ เพราะโทรศัพท์เป็นการสื่อสารด้วยคำพูด ไม่ใช้การเขียนหรือตัวอักษร แต่ทั้งนี้ยังคงต้องมีความรู้ในเรื่องของตัวเลข และการใช้โทรศัพท์อยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตามการทำงานของสื่อโทรศัพท์ก็ไม่มีลักษณะการทำงานที่ซับซ้อน ซึ่งสามารถใช้งานได้โดยง่าย รวมถึงยังมีตัวเลือก(หมายเลขโทรศัพท์) ที่สามารถใช้เข้ามามีส่วนร่วมได้โดยไม่ต้องเสียค่าบริการได้แก่ สายด่วนสุขภาพจิต 1667 ส่วนทางด้านข้อจำกัดก็คือ ผู้ที่ต้องการเข้าร่วมในรายการจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ในการสื่อสาร คือ โทรศัพท์เป็นพื้นฐานในการติดต่อ ซึ่งอย่างน้อยที่สุดจะต้องมีโทรศัพท์บ้าน หรือโทรศัพท์สาธารณะ แต่ข้อจำกัดนี้นับว่าเป็นข้อจำกัดที่ไม่เป็นอุปสรรคเท่าไรหรือนักในยุคปัจจุบัน

ช่องทางการสื่อสารในรูปแบบจดหมายเป็นช่องทางการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมที่เริ่มเรียกร้องความสามารถมากขึ้น ผู้ที่มีปัญหาทางเพศ และต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในรายการจำเป็นต้องมีการศึกษาอยู่ในระดับที่ “อ่านออก เขียนได้” เนื่องจากการสื่อสารด้วยจดหมายเป็นการสื่อสารที่ใช้ตัวอักษร(icon) ในการสื่อความหมายปัญหาทางเพศของตนเอง ซึ่งสามารถที่จะให้รายละเอียดของปัญหาทางเพศ และระบายเรื่องราวต่าง ๆ ออกมาได้อย่างมาก นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ช่องทางการสื่อสารด้วยจดหมายนั้น ผู้ส่งสารสามารถที่จะทบทวน ตรวจสอบ แก้ไข หรือเพิ่มเติมเนื้อหาสารก่อนที่จะส่งออกไปได้

การสื่อสารฝากคำถามทางสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางในการเข้าร่วมในรายการที่เรียกร้องความสามารถมากที่สุด ทั้งนี้ ผู้ที่จะสามารถเข้ามาสื่อสารทางช่องทางนี้ได้ เริ่มจากต้องมีการศึกษา มีความรู้ในระดับที่อ่านออกเขียนได้เป็นอย่างดี รวมถึงต้องมีความสามารถในเรื่องของภาษาอังกฤษบ้างตามสมควร ส่วนทางด้านเทคโนโลยีของสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความสามารถในการใช้งานสื่อชนิดนี้ เนื่องจากว่าระบบการทำงานของสื่ออินเทอร์เน็ตมีความซับซ้อนมากกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ

วันที่ ออก ก อากาศ	ช่องทางในการสื่อสาร			
	โทรศัพท์			Internet
	จดหมาย	1667	รายการวิทยุ (Fm. 96.5 Mz)	
5 เม.ย. 44	4	-	-	4
12 เม.ย. 44	3	2	1	2
19 เม.ย. 44	2	2	1	2
26 เม.ย. 44	2	3	1	1
3 พ.ค. 44	3	3	1	1
10 พ.ค.44	3	3	1	2
17 พ.ค. 44	3	2	-	-
24 พ.ค. 44	3	2	1	-
31 พ.ค. 44	3	3	1	-
รวม	26	20	7	12

ตารางที่ 4.16 แสดงปริมาณผู้ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศจากแต่ละช่องทางของการสื่อสาร

ปริมาณผู้ที่ส่งคำถามปัญหาทางเพศแล้วถูกคัดเลือกนำมาเสนอในรายการ จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า มาจากช่องทางของจดหมายมีจำนวน 26 คน โทรศัพท์สายด่วนสุขภาพจิต 1667 ของกรมสุขภาพจิต 20 คน โทรศัพท์จากรายการ “เปิดประเด็นซุรัก” ทางสถานีวิทยุ FM 96.5 Mz 7 คน และทางสื่ออินเทอร์เน็ต (www.2475.com) จำนวน 12 คน สามารถสรุปได้ว่าสื่อโทรทัศน์ได้นำเสนอผู้รับสาร(Receiver) ที่ผันตนเองมาเป็นผู้ส่งสาร(Sender) ที่ผ่านช่องทางการสื่อสารทางจดหมายมากที่สุด รองลงมาได้แก่โทรศัพท์สายด่วนสุขภาพจิต 1667 ของกรมสุขภาพจิต อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์จากรายการวิทยุ ตามลำดับ อนึ่ง การที่ผู้วิจัยไม่รวมจำนวนผู้ใช้ช่องทางการสื่อสารทางโทรศัพท์สายด่วนสุขภาพจิต 1667 และโทรศัพท์จากรายการวิทยุเข้าไว้ด้วยกัน เนื่องจากสายด่วนสุขภาพจิตนั้นเป็นการให้บริการจากภาครัฐที่ไม่คิดค่าบริการในการเข้ามาใช้ซึ่งสามารถใช้ได้ทั่วประเทศ ในขณะที่การเข้าไปใช้หมายเลขโทรศัพท์จากทางรายการวิทยุต้องมีค่าบริการเกิดขึ้น ประกอบกับเป็นช่องทางการสื่อสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ออกอากาศทางรายการวิทยุมากกว่าการที่จะนำมาออกในสื่อโทรทัศน์โดยตรง

พ.ญ.พรรณพิมล หล่อตระกูล ได้กล่าวถึงช่องทางการสื่อสารที่เกิดขึ้นในรายการ “ซูรัก ซูรส” ในการเสวนา “เมื่อเพศ.....เป็นเรื่องที่ต้องพูด” เมื่อวันอังคารที่ 10 กันยายน 2545 ณ อาคาร ศศปาสฐิตา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไว้ดังนี้

“ประสบการณ์ที่ได้จากการทำรายการก็ คือ มันมีจุดหมายและช่องทางที่เข้ามาในการติดต่อสื่อสารกัน เวลาที่เราอ่านจุดหมายมันจะเป็นคนกลุ่มหนึ่ง อ่านข้อความที่เข้ามาจากทางอินเทอร์เน็ตก็จะเป็นคนอีกกลุ่มหนึ่ง มันมีชนชั้นเสรีจเรียบร้อยในช่องทางที่เขาสื่อสาร แต่พอใช้โทรศัพท์นี่กวาดหมดทุกชนชั้น ทุกชนชั้นใช้หมด จุดหมายมาจาก ต่างจังหวัดเป็นหลัก เพราะคนในเมืองคงเลิกเขียนจดหมายไปนานแล้ว คนในพื้นที่ ต่างจังหวัด หรือในชนบท เขาอยากเรียนรู้เรื่องเพศโดยตรงไปตรงมา เรื่องนี้อยู่ในชีวิตจริง ๆ มันทุกซึ้ง ใจ เขาก็เขียนอย่างนั้น และบางทีก็เป็นเรื่องที่เราเองก็อึ้งเหมือนกัน ว่ามัน เป็นเรื่องพื้นฐานมาก ๆ ที่เราคิดว่าคนน่าจะรู้ แต่ว่าเขาก็ไม่รู้ในเรื่องที่มันเป็นพื้นฐานง่าย ๆ ที่อยู่ในชีวิต แต่ถ้าเป็นในสื่ออินเทอร์เน็ตเรื่องพื้นฐานเขาไม่ค่อยกันแล้ว คนกลุ่มนี้ อย่าง ที่ว่าโรงเรียนสอนเยอะ เรื่องเสรีระมันอยู่ในกระบวนการเรียนรู้ แต่เรื่องการจัดการชีวิต ตัวเอง กับชีวิตทางเพศ กับชีวิตสังคม ยุคใหม่เป็นทุกข์ของคนในเมือง ทุกข์ของคนรุ่นใหม่ ทุกข์ของคนในอินเทอร์เน็ต ไม่รู้จะจัดการชีวิตทางเพศของตนเองกับชีวิตในสังคมยังไงให้มันลงตัว”

จากข้อมูลที่พบว่า ช่องทางของการสื่อสารปัญหาทางเพศมาจากจดหมายมากที่สุดจำนวน 26 ครั้ง ประกอบกับข้อมูลจาก พ.ญ.พรรณพิมล หล่อตระกูล กล่าวได้ว่า สื่อโทรทัศน์ รายการ “ซูรัก ซูรส” ได้เปิดโอกาส และให้ความสำคัญในการสื่อสารปัญหาทางเพศกับผู้รับสารที่อยู่ในต่างจังหวัดมากที่สุด และจากการที่ผู้รับสารในต่างจังหวัดไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา หรืออาจเรียกได้ว่า “ไม่ประสาในเรื่องเพศ” ผู้วิจัยเห็นว่า การนำจดหมายเหล่านี้มา ตบออกอากาศ จึงเป็นการให้ความรู้พื้นฐานในเรื่องเพศศึกษาแก่คนต่างจังหวัดได้ตรงจุดความ ต้องการเป็นอย่างดี และเป็นการกระจายความรู้เพื่อเข้าถึงคนในกลุ่มอื่น ๆ นอกเหนือไปจากกลุ่มคนในเมืองหลวง และเป็นการลดช่องว่างในการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างคนต่างจังหวัด และคนเมือง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเห็นว่า การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่มีลักษณะของปัญหาที่เป็นเรื่องพื้นฐานเป็นเรื่องเกี่ยวกับร่างกายสามารถที่จะนำเสนอได้ง่ายกว่า เนื่องจากเนื้อหาในการให้ความรู้จะอิงอยู่กับหลักทางการแพทย์ การสื่อสารที่เกิดขึ้นจึงเป็นไปภายใต้บริบทการสื่อสารทางด้านวิชาการ ในขณะที่การสื่อสารปัญหาทางเพศที่มีลักษณะซับซ้อน หรือเกี่ยวกับกับเรื่องความประพฤติทางเพศของแต่ละบุคคลเป็นประเด็นที่เสี่ยงต่อการถูกตั้งคำถาม จากผู้คนในสังคม หรือผู้รับสารว่า

มีความเหมาะสมเพียงใดในการนำเสนอ เช่น คำถามที่มาจากช่องทาง www.2475.com ดังนี้

ผู้ดำเนินรายการชาย : ต่อกับ 2475.com

ผู้ดำเนินรายการหญิง : ค่ะ เป็นคำถามที่น่าสนใจนะคะ ตัวเองก็เริ่มต้นมาอย่างนี้เลยนะคะ ว่า ดิฉัน อยากทราบว่า การกระทำของดิฉันผิดมากไหมในสังคมปัจจุบัน เพราะดิฉันมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายถึง 3 คน โดยที่แต่ละคนต่างก็ไม่ว่าดิฉันมีผู้ชายคนอื่น บางอาทิตย์มีเพศสัมพันธ์กับแฟนถึง 2 คนแต่ส่วนมากจะสลับกันอาทิตย์ละคน อยากเลิกการกระทำแบบนี้มากแต่เวลาที่แฟนโทร.มาก็อดไม่ได้ต้องไปหาเขา

ที่มา : “รักรุนแรง” ออกอากาศวันที่ 19 เม.ย. 44 โดยน.พ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์

จากตัวอย่างคำถามนี้ จะเห็นได้ว่า เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่คนในสังคมเรียกว่า “การสำส่อนทางเพศ” ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่า ระดับของการรับได้ต่อประเด็นที่สื่อแนะนำเสนอของคนที่ชมรายการย่อมมีความแตกต่างกันออกไป ทั้งที่เห็นว่าเป็นการนำเสนอ และควรนำเสนอซึ่งมีเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่า การที่สื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” นำประเด็นปัญหาทางเพศจากทางจดหมายที่เป็นคำถามทั่ว ๆ ไป มาเสนอร่วมกับปัญหาที่มีความซับซ้อน หรือหมิ่นเหม่ต่อค่านิยมทางเพศ นอกจากจะเป็นการเรียกความสนใจ เพื่อให้มีผู้ชมรายการเพิ่มมากขึ้นแล้ว ในอีกด้านหนึ่งยังเป็นการเปิดโอกาสให้กับคนในหลายระดับได้เข้ามาแสดงตัวตน หรือมีที่ยืนอยู่ในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ผ่านปัญหาทางเพศของตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1.5 สรุปผลการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

จากการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” สามารถสรุปได้ดังนี้

หัวข้อที่พบ	รายละเอียด
รูปแบบรายการ	มีรูปแบบรายการสนทนาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา
รูปแบบการสื่อสาร	พบว่ามีรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศ 3 ลักษณะ คือ การสื่อสารโดยการสนทนา(Oral) การสื่อสารโดยการใช้อักษร (Symbol) และการสื่อสารโดยใช้ภาพ(Icon)
ลักษณะเนื้อหาภาพรวมของประเด็นที่ใช้ในการสนทนา	พบลักษณะชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศเป็นประเด็นในการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยา ลักษณะทางสังคมวิทยาถูกนำมาเป็นประเด็นในการสนทนาเพียง 1 ครั้ง และไม่พบการนำเสนอลักษณะทางสุขศึกษา
ลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบระหว่าง การสนทนาให้ความรู้	พบลักษณะทางชีววิทยามีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุด ลักษณะทางจิตวิทยารองลงมา ลักษณะทางสุขศึกษา ลักษณะทางสังคมวิทยาตามลำดับ
ลักษณะของความรู้ที่พบ จากคำถามปัญหาทางเพศ	พบคำถามปัญหาทางเพศมีลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด ลักษณะทางจิตวิทยารองลงมา ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะทางสุขศึกษาตามลำดับ
ลักษณะของความรู้ที่พบ จากคำแนะนำปัญหาทางเพศ	พบคำแนะนำที่มีลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด ลักษณะทางจิตวิทยารองลงมา ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะทางสุขศึกษามีประเด็นในการให้คำแนะนำน้อยที่สุด
เพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสาร ในเวทีสาธารณะของ สื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส”	พบว่า สามารถเข้ามาร่วมสื่อสารในรายการได้ 2 ลักษณะ คือ การเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น และการเข้ามาในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ ทั้งนี้ เพศสภาวะที่สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศได้ พบว่ามีเพียงชายหญิงรักต่างเพศ ทั้งที่มีครอบครัวแล้ว และยังไม่มีความพร้อม ไม่พบว่ากลุ่มรักร่วมเพศได้เข้ามาสื่อสารในมณฑล

	ของสื่อโทรทัศน์
ปัจจัยในการนำเสนอ เรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ รายการ “ซูรัก ซูรส”	ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาใน เวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ ประกอบด้วย กลวิธี เกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศ คือผู้ดำเนินรายการ และวิทยากรที่เป็นแพทย์ กลวิธีในการสื่อสารเรื่องเพศ ซึ่งพบการใช้ภาษาใน 2 ลักษณะคือ ภาษาที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ กลวิธีเกี่ยวกับการสร้างความน่า เชื่อถือ เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือผ่านผู้ให้การ สนับสนุนรายการที่มาจากภาครัฐ(sponsor) การใช้เรื่อง จริงในการนำเสนอ และการอ้างถึงผลการวิจัย
	ปัจจัยจากคุณลักษณะ(Attribute) ของสื่อโทรทัศน์ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเวลา(Time) ที่กำหนดช่วงระยะเวลา ในการนำเสนอ และที่กำหนดความยาว และขั้นตอน ของกิจกรรมในการนำเสนอ ปัจจัยด้านพื้นที่(Space) พื้นที่ ที่ต่อเนื้อหาเรื่องเพศ และพื้นที่ให้ความสำคัญกับเนื้อหา เรื่องเพศศึกษา ปัจจัยด้านความถี่ในการนำเสนอ (Frequency) มีความถี่น้อยเพียง 1 ครั้ง / สัปดาห์ไม่ สามารถตอบสนองความต้องการได้มาก และบ่อย ปัจจัย เรื่องลักษณะการเปิดใช้ มีลักษณะการเปิดใช้ที่เป็นส่วน รวม ไม่สะดวกในการเ็นการส่วนตัว ปัจจัยเรื่องการ เข้าถึงตัวสื่อทั้งในแง่ของการเข้าไปใช้เข้าไปใช้ได้ง่าย ไม่ จำเป็นต้องมีการศึกษาหรือความรู้ และการเข้าไปมีส่วนร่วม มีช่องทางในการสื่อสารที่หลากหลาย

ตารางที่ 4.17 สรุปข้อค้นพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ “รายการซูรัก ซูรส”

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” สามารถสรุปได้ว่า มีรูปแบบที่เป็นรายการสนทนาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ซึ่งเป็นไปตามคุณลักษณะของสื่อโทรทัศน์ที่สามารถนำเสนอได้ทั้ง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง เป็นตัวกำหนดรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศ ซึ่งพบรูปแบบการสื่อสาร 3 ลักษณะด้วยกันคือ การสื่อสารโดยการสนทนา(Oral) การสื่อสารโดยใช้ตัวอักษร(Symbol) และการสื่อสารโดยใช้ภาพ(Icon) แต่ทั้งนี้ เมื่อมาอยู่ในบริบท

ของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาแล้ว จะพบลักษณะเฉพาะของการสื่อสารข้างต้น ดังนี้ การสนทนา (Oral) ที่เกิดขึ้นจะเป็นการสนทนาที่เป็นการผสมผสานระหว่างเนื้อหาความรู้เรื่องเพศในเชิงวิชาการที่ว่ากันด้วยความรู้ทางการแพทย์ แต่จะนำมาสื่อสารในลักษณะที่กึ่งความบันเทิง ทั้งนี้เพื่อให้เนื้อหาที่เป็นทางวิชาการแพทย์นั้นสามารถที่จะเข้าถึงผู้รับสารได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะไม่พบว่าเนื้อหาในการสนทนาจะเป็นเรื่องทางวิชาการแพทย์หนัก ๆ ในขณะที่เดียวกัน ก็จะไม่พบว่าสนทนาเรื่องเพศในลักษณะเพื่อความบันเทิงล้วน ๆ เพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นการนำสิ่งทั้ง 2 นี้เข้ามาผสมกันในการสนทนา การสื่อสารโดยใช้ตัวอักษร(Symbol) พบว่าลักษณะการใช้ตัวอักษรที่มีลักษณะเฉพาะคือ จะใช้ในการให้ความรู้เรื่องเพศที่ไม่จำเป็นต้องให้รายละเอียดมากนัก คุณลักษณะเฉพาะของภาพที่นำเสนอ คือ จะเป็นภาพที่มีลักษณะไม่โจ่งแจ้ง(Explicit)ทางเพศมากนัก เป็นภาพที่ไม่แสดงสัดส่วนหรืออวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายอย่างชัดเจน ระยะเวลาในการนำเสนอภาพ จะมีระยะเวลาสั้นไม่กี่วินาที ส่วนภาพที่นำมาประกอบในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศจะเป็นภาพที่มีลักษณะในทางการแพทย์ เป็นภาพวาดลายเส้น ไม่ใช้ภาพที่ถ่ายมาจากของจริง

ส่วนเนื้อหาหลักในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ถูกนำเสนอผ่านการตั้งประเด็นสนทนาโดยสื่อ และการสนทนาตอบปัญหาทางเพศที่ถูกตั้งเข้ามาโดยผู้รับสาร ทั้งนี้ผลจากการจำแนกรายละเอียดของเนื้อหาเรื่องเพศด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศพบว่า เนื้อหาภาพรวมของประเด็นที่ใช้ในการสนทนา มีลักษณะชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอเป็นประเด็นในการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยา ลักษณะทางสังคมวิทยาถูกนำมาเป็นประเด็นในการสนทนาเพียง 1 ครั้ง และไม่พบการนำเสนอลักษณะทางสุขศึกษา ส่วนเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบระหว่างการสนทนาให้ความรู้พบว่า ลักษณะทางชีววิทยามีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุด ลักษณะทางจิตวิทยา รองลงมา ลักษณะทางสุขศึกษา ลักษณะทางสังคมวิทยาตามลำดับ และในส่วนที่เป็นการให้ความรู้ผ่านคำถามปัญหาทางเพศพบว่า คำถามปัญหาทางเพศมีลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด ลักษณะทางจิตวิทยา รองลงมา ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะทางสุขศึกษาตามลำดับ และผลจากการจำแนกคำแนะนำปัญหาทางเพศพบว่า ลักษณะทางชีววิทยามีประเด็นคำแนะนำมากที่สุด ลักษณะทางจิตวิทยา รองลงมา ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะทางสุขศึกษามีประเด็นในการให้คำแนะนำน้อยที่สุด

เรื่องเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์รายการ “ชูรัก ชูรส” พบว่าสามารถเข้ามาร่วมสื่อสารในรายการได้ 2 ลักษณะคือ การเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น และการเข้ามาในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ โดยพบว่าเพศสภาวะ

สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศได้นั้นมีเพียง ชายหญิงรักต่างเพศ ทั้งที่มีครอบครัวแล้ว และยังมีไม่มีครอบครัว ไม่พบว่ากลุ่มรักร่วมเพศได้เข้ามาสื่อสารในมณฑลของสื่อโทรทัศน์

ทางด้านปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” ผู้วิจัยพบปัจจัยในการนำเสนอ ประกอบไปด้วย ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ และปัจจัยจากคุณลักษณะ (Attribute) ของสื่อโทรทัศน์ โดยปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศประกอบด้วย กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศ คือผู้ดำเนินรายการ และวิทยากรที่เป็นแพทย์ กลวิธีในการสื่อสารเรื่องเพศซึ่งพบการใช้ภาษาใน 2 ลักษณะคือ ภาษาที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ กลวิธีเกี่ยวกับการสร้างความน่าเชื่อถือ เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือผ่านผู้ให้การสนับสนุนรายการที่มาจากภาครัฐ (sponsor) การใช้เรื่องจริงในการนำเสนอ และการอ้างถึงผลการวิจัย

ปัจจัยจากคุณลักษณะ (Attribute) ของสื่อโทรทัศน์ ผู้วิจัยพบว่ามีส่วนสัมพันธ์กับการให้ความรู้เรื่องเพศดังนี้ ปัจจัยทางด้านเวลา (Time) ที่กำหนดช่วงระยะเวลาในการนำเสนอมีผลในการกำหนดพฤติกรรม การรับชมของผู้รับสารให้เป็นไปตามระยะเวลาในการนำเสนอของสื่อ นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านเวลา ยังเป็นตัวกำหนดความยาว และขั้นตอนของกิจกรรมในการนำเสนอ ปัจจัยทางด้านพื้นที่ (Space) โดยผู้วิจัยพบดังนี้ ปัจจัยเรื่องพื้นที่ต่อเนื้อหาเรื่องเพศ กล่าวคือขนาดของพื้นที่ของสื่อโทรทัศน์ที่ถูกกำหนดด้วยเวลา ทำให้การนำเสนอเนื้อหาต้องอยู่ภายในกรอบของพื้นที่หรือระยะเวลาที่ถูกกำหนดเท่านั้น นอกจากนี้ปัจจัยพื้นที่ที่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาพบว่าช่วงที่เป็นการตอบคำถามปัญหาทางเพศมีระยะเวลามากที่สุด ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าการตอบคำถามเป็นเรื่อง และมีเนื้อหาที่สำคัญมากที่สุด ปัจจัยทางด้านความถี่ในการนำเสนอ (Frequency) พบว่าถูกนำเสนอเพียง 1 ครั้ง / สัปดาห์ ส่วนปัจจัยเรื่องลักษณะการเปิดใช้สื่อ นั้น สื่อโทรทัศน์ไม่สะดวกสำหรับการเรียนรู้เรื่องเพศในระดับส่วนตัว ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อทั้งในแง่ของการเปิดรับ และการเข้าไปมีส่วนร่วม ผู้รับสามารถที่จะเข้าไปใช้ตัวสื่อได้อย่างง่ายเนื่องจากเป็นสื่อที่มีเทคโนโลยีที่ไม่ซับซ้อน และไม่เรียกร้องความรู้หรือความสามารถทางด้านการศึกษาในการรับชม อีกทั้งมีช่องทางในการเข้าร่วมสื่อสารปัญหาทางเพศได้หลากหลาย

ผลจากการศึกษาอาจกล่าวได้ว่า การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” เป็นเวทีสาธารณะที่เปิดกว้างในการแสดงความคิดเห็น และให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาสำหรับชาย – หญิงรักต่างเพศที่อยู่ในวัยรุ่นที่กำลังจะก้าวมาสู่วัยผู้ใหญ่ตอนปลาย ๆ และคนในวัยทำงานมากกว่า การเป็นเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็น และให้ความรู้เรื่องเพศ

ศึกษาที่เปิดกว้างสำหรับทุกเพศสภาวะ และทุกวัยในสังคม เนื่องจากเนื้อหาเรื่องเพศที่นำเสนอ เป้าหมายไปที่ กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ โดยเน้นที่กลุ่มวัยทำงาน วัยสร้างครอบครัว หรือกลุ่มคนที่มีครอบครัวแล้วเป็นหลัก อีกทั้งเปิดโอกาสให้กับผู้รับทั้งที่อยู่ในเมือง และต่างจังหวัด ได้รับความรู้ ความกระจ่างในเรื่องเพศของตนเองได้อย่างไม่จำกัดระดับความรู้

4.2 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์

การศึกษาเรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาศึกษา ประกอบด้วยคอลัมน์จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 2 คอลัมน์ ได้แก่ 1. คอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” มีเนื้อหาเป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในรูปแบบข้อเขียน บทความ 2. คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” เป็นคอลัมน์สำหรับการตอบคำถามปัญหาทางเพศเท่านั้น ภายใน 1 สัปดาห์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” นำเสนอเฉพาะวันเสาร์ ส่วนคอลัมน์ “เสพสม บมิสม” จะนำเสนอระหว่างวันอาทิตย์ – วันศุกร์ จากการเก็บข้อมูลในลักษณะภาคตัดขวาง(Cross Sectional) ระหว่างเดือนสิงหาคม – ตุลาคม 2544 เป็นระยะเวลา 3 เดือน (รวมทั้งสิ้น 92 วัน) ยังผลให้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลทั้ง 2 คอลัมน์ได้ดังนี้ คอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” เก็บข้อมูลได้รวม 13 บทความ (นำเสนอ 1 บทความต่อครั้ง ส่วนรายละเอียดจะนำเสนอในเนื้อหาดังประเด็นเรื่องเพศศึกษา) คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” รวม 79 ครั้ง

4.2.1 รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์

โดยธรรมชาติ หรือคุณลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์ที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ การสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อชนิดนี้ จึงปรากฏในลักษณะของตัวหนังสือ และภาพนิ่งเท่านั้น และจากการศึกษารูปแบบการสื่อสารของสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า แม้สื่อหนังสือพิมพ์จะสามารถนำเสนอรูปแบบการสื่อสารได้ทั้งตัวอักษร และภาพนิ่งก็ตาม แต่การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์นั้น นำเสนอแต่เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เป็นตัวอักษร(Symbol) เท่านั้น ไม่พบว่ามีกรนำเสนอภาพนิ่งอื่น ๆ ประกอบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่อยู่ในลักษณะบทความ หรือการตอบคำถามปัญหาทางเพศก็ตาม

ทั้งนี้ นายแพทย์ออมสิน บุลภักดี คอลัมนิสต์เจ้าของนามปากกา ดร.อู๋อิมผู้เขียนคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” และ ผู้ตอบปัญหาทางเพศคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ในนามปากกา ดร.โอ ได้กล่าวถึงกรณีที่ไม่มีการนำเสนอรูปภาพประกอบในการให้ความรู้ว่า

“หนังสือพิมพ์ลงภาพประกอบไม่ได้ มันรู้สึกจะไปทางลบมากกว่าถ้ามีภาพ ถ้าเป็นหนังสืออย่าง Magazine ใกล้เคียงยังลงภาพได้ คนอ่านไม่ยอมรับว่าเป็นคอลัมนิสต์แพทย์(คอลัมนิสต์ “เสพสม บัมิสม” และคอลัมนิสต์ “เสพสมอารมณ์หมาย” : ผู้วิจัย) ถือว่าเป็นคอลัมนิสต์ตอบปัญหาทางเพศจริง ๆ แต่ถ้ามีหน้าอีกหน้าหนึ่งที่เป็นคอลัมนิสต์แพทย์อย่างนั้นลงได้มันถึงจะไปด้วยกันได้”

นายแพทย์ออมสิน บุลภักดี สัมภาษณ์วันที่ 19 มีนาคม 2546

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยพบจากการวิเคราะห์เนื้อหา และการสัมภาษณ์นายแพทย์ออมสิน บุลภักดี กล่าวได้ว่ากรณีที่สื่อหนังสือพิมพ์ไม่สามารถลงภาพประกอบได้นั้น ประการแรก เนื่องจากสื่อหนังสือพิมพ์มีกลุ่มผู้อ่านที่มีความหลากหลายระดับความรู้ ดังนั้น การที่ลงรูปภาพประกอบที่มีลักษณะทางการแพทย์เพื่อช่วยเพิ่มความเข้าใจอาจเกิดผลในทางตรงข้าม คือ กลายเป็นการสร้างหรือเพิ่มความไม่รู้ให้กับผู้อ่านได้ ประการที่สอง เรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์ผ่านคอลัมน์ทั้ง 2 นั้น ถูกมองว่ามีลักษณะที่เป็นการนำเสนอเรื่องเพศสัมพันธ์ในเชิงเพื่อความบันเทิงในชีวิตทางเพศมากกว่าการนำเสนอที่เน้นวิชาการทางการแพทย์ ดังนั้นการนำเสนอรูปภาพประกอบอาจกลายเป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ได้อย่างชัดเจน และโจ่งแจ้ง ประการที่สาม ผู้วิจัยเห็นว่าเนื้อหาในการให้ความรู้ที่สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอ ไม่มีความจะเป็นที่ต่อต้องใช้ภาพประกอบ การอธิบายด้วยตัวอักษรนั้นเพียงพอที่จะสร้างความรู้ หรือไขความกระจ่างในปัญหาทางเพศให้กับผู้อ่าน เนื่องจากการที่ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาจากทั้ง 2 คอลัมน์พบว่าประเด็นในการให้ความรู้ ไม่มีการกล่าวถึงรายละเอียดในเรื่องสรีระทางร่างกาย หรือระบบการทำงานส่วนต่าง ๆ ที่ซับซ้อน จึงไม่มีความจำเป็นในการนำเสนอรูปภาพประกอบในการให้ความรู้

จึงกล่าวได้ว่า รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์นั้น จะใช้ตัวอักษรเป็นหลักในการสื่อสาร โดยที่มีคุณลักษณะเฉพาะของการใช้ตัวอักษร คือ เป็นการเรียบเรียงเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาผ่านตัวอักษรให้มีความเรียบง่าย สั้น กระชับได้ใจความ ไม่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ ใช้ภาษาในการสื่อสารเรื่องเพศผ่านตัวอักษรที่มีลักษณะ เป็นภาษาชาวบ้านร่วมกับศัพท์เทคนิคทางการแพทย์ มีลักษณะการใช้ตัวอักษรที่เป็นทางการ และไม่สามารถที่จะใส่ความคิดสร้างสรรค์ในเชิงศิลปะลงไปในการนำเสนอตัวอักษรได้

4.2.2 ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์

แนวทางในการศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน ที่ปรากฏในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางเดียวกับการศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์ โดยใช้เกณฑ์ลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาทั้ง 4 ลักษณะประกอบด้วย 1. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ 2. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ 3. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ และ 4. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ เข้าไปศึกษาจำแนกลักษณะเนื้อหาที่ขอบทความ เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ภายในบทความ เนื้อหาคำถามปัญหาทางเพศ และเนื้อหาคำแนะนำปัญหาทางเพศว่า เนื้อหาเหล่านี้ ประกอบด้วยความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะบ้าง

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้นำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบในสื่อหนังสือพิมพ์ ตามเนื้อหาที่สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอ ดังนี้

4.2.2.1 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความ

ในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย”

4.2.2.2 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากแต่ละบทความในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย”

4.2.2.3 ลักษณะเนื้อหาคำถามปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสม บรมิสม”

4.2.2.4 ลักษณะเนื้อหาคำแนะนำปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสม บรมิสม”

4.2.2.1 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย”

ผลจากผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลที่จะนำมาศึกษาในลักษณะภาคตัดขวาง (Cross Sectional) ระหว่างเดือนสิงหาคม – เดือนตุลาคม 2544 เป็นระยะเวลา 3 เดือนหรือ 92 วัน ยังผลให้คอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” ที่นำเสนอทุกวันเสาร์เท่านั้น มีประชากรที่จะนำศึกษารวมทั้งสิ้น 13 บทความ และสามารถจำแนกภาพรวมลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบในแต่ละบทความได้ ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวข้อเรื่องในการให้ความรู้		จำนวน บทความ	รวม
ก. ลักษณะ ทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	3	7
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	✗	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	4	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด	✗	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๗ การแท้ง	✗	
ข. ลักษณะ ทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย	1	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	✗	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ	✗	
ค. ลักษณะ ทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ	✗	3
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	2	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	✗	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	1	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	✗	
ง. ลักษณะ ทางสังคม วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	1	2
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	1	

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย”

ผลจากการจำแนกลักษณะของการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ในภาพรวมของแต่ละความที่สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอโดยใช้เกณฑ์ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้ามาพิจารณาพบว่า เนื้อหาในภาพรวมของแต่ละบทความนั้น ลักษณะทางชีววิทยาถูกนำเสนอมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ พบบทความที่มีเนื้อหาโดยรวมในหัวข้อนี้ 4 บทความด้วยกัน หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชายพบ 3 บทความ ลักษณะทางจิตวิทยา พบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้รองลงมาโดยหัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศถูกนำมาเสนอ 2 บทความ และ

หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ 1 บทความ ลักษณะทางสังคม วิทยาศาสตร์บทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้ 2 บทความ ในหัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม 1 บทความ และหัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว 1 บทความ ส่วนลักษณะทางสุขภาพบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้ 1 บทความในหัวข้อ การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง

ผู้วิจัยเห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญของเรื่องเพศศึกษาในแง่มุมมองของเรื่องเพศสัมพันธ์มากที่สุด ในขณะที่หัวข้อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาอื่น ๆ ถูกให้ความสำคัญน้อยลง ดังนั้น การที่สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่เน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ นอกจากจะเป็นการให้ความสำคัญแล้ว ยังเป็นการตอกย้ำความคิดว่า เรื่องเพศศึกษาหมายถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ หรือการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น ความรู้ในเรื่องอื่น ๆ เป็นเพียงส่วนประกอบเสริมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลจากการตอกย้ำความคิดผ่านการนำเสนอที่บ่อย ๆ นี้ อาจทำให้ผู้อ่านที่มีความสนใจในเรื่องเพศมีทัศนคติในเรื่องเพศเพียงด้านเดียว ไม่มีความสนใจเรื่องเพศในด้านอื่น ๆ เรื่องเพศศึกษาจะกลายเป็นเรื่องของการแสวงหาความสุขเพศสัมพันธ์ มากกว่าการหาความสุขทางจิตใจ หรือการอยู่ร่วมกัน การปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม หรือแม้แต่การดูแลสุขภาพร่างกายให้ห่างไกลจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนนี้เป็นการนำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปจำแนกเนื้อหาของแต่ละบทความในภาพรวมว่าต้องการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาใดเป็นหลัก แต่ยังมีรายละเอียดภายในเนื้อหาแต่ละบทความที่มีลักษณะของความรู้เรื่องเพศอื่น ๆ อีกตามที่คุณวิจัยจะได้นำเสนอต่อไป

4.2.2.2 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากแต่ละบทความในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย”

หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปศึกษาจำแนกภาพรวมของเนื้อหาในแต่ละบทความว่า สื่อได้พยายามที่จะนำเสนอความรู้เรื่องเพศในลักษณะใดบ้าง ในลำดับต่อมาผู้วิจัยได้นำเกณฑ์เดียวกันนี้เข้าไปศึกษาเนื้อหาในแต่ละบทความโดยละเอียด เนื่องจาก เนื้อหาภายในแต่ละบทความประกอบด้วยความรู้เรื่องเพศศึกษาที่หลากหลาย เช่น คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ประจำวันที่ 4 สิงหาคม 2544 ซึ่งบทความว่า

“สาเหตุของโรคไฮเปอร์เธ็กซ์” เมื่อใช้เกณฑ์ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปศึกษาแล้วพบว่า เนื้อหาของบทความโดยรวมเป็นการให้ความรู้ในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ ในขณะที่ภายในบทความก็ปรากฏเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในลักษณะอื่น ๆ ด้วยเช่น ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ ที่เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับสารต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความรู้สึกทางเพศ เช่น แอลกอฮอล์, โคเคน เป็นต้น

ดังนั้น ภายในบทความแต่ละบทความจึงประกอบด้วยเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา หลากหลายลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้พบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่ปรากฏอยู่ในบทความทั้งหมด ดังนี้

ก. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect) จากการศึกษา ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 8 ประเด็น ใน 2 หัวเรื่อง ดังนี้

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย พบว่ามี การให้ความรู้ 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศใน เพศชายในมิติของสรีระทางร่างกายเพศชาย

.....การแข็งตัวของอวัยวะต้องอาศัยการกระตุ้นทางจิตใจ ต้องการระบบประสาทและ ฮอร์โมนที่ยังทำงานปกติ ต้องการเส้นเลือดที่ใช้งานได้และกลไกการกักเลือดของเส้นเลือด ดำ ปัญหาจะเกิดเนื่องจากเบาหวานทำให้เส้นเลือดหย่อนยานเร็วกว่าอายุ จึงทำให้ระบบ กลไกที่กักเลือดหย่อนยานไป จนมีการรั่วไหลออกเลยอ่อนตัวเร็วกว่าปกติ เกิดเป็นวงจร ของเบาหวานทำให้เส้นเลือดหย่อนยานการกักเลือดไม่อยู่เลือดไหลกลับเร็ว อ่อนตัวเร็ว จำ ต้องปฏิบัติแรงมาก ๆ เลย์หลังไว้มากขึ้นทุกครั้ง.....

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 13 ตุลาคม 2544 ชื่อ บทความ “เขาชื่อเอ็ดดี้”

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วง จรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และ หลังการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีการให้ความรู้ 6 ประเด็น ตัวอย่างเช่น อายุและความต้องการทาง เพศ

.....ความเป็นจริงชายไทยที่มีสุขภาพแข็งแรงมีสิ่งแวดล้อมที่ดี จะสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ 3 ครั้งต่ออาทิตย์ จวบจนอายุเกิน 70 ปี ถึงจะมีเพศสัมพันธ์ 2 ครั้งต่อเดือน.....

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 27 ตุลาคม 2544 ชื่อบทความ “เพิ่มสมรรถภาพ”

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect) จากการศึกษา ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ 7 ประเด็น ใน 3 หัวเรื่อง ดังนี้

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง พบการให้ความรู้ 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การฟั้นพุงร่างกายเพื่อการมีเพศสัมพันธ์

.....การมีเพศสัมพันธ์ต้องการพลังงานจากกล้ามเนื้อในการขยับเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อทั่วไปหมายถึงแขน และขา กล้ามเนื้อเฉพาะส่วนคือกล้ามเนื้อ 3 แห่ง ของอวัยวะเพศที่ต้องฝึกฝนให้แข็งแรงอยู่ กล้ามเนื้อหัวใจก็จำเป็นถ้ามีการขาดเลือดออกก่อนก็ต้องฝึกฝนให้ใช้งานได้ ควรออกกำลังกายเริ่มจากการเดินเบา ๆ ก่อน การฟั้นพุงกล้ามเนื้อหัวใจ จำเป็นในขณะที่ออกแรงฝึกเดินตามกิจกรรมประจำวันเริ่มจากเดินเบา ๆ ก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มขึ้น จนถึงขั้นเพิ่มความเครียดให้แก่กล้ามเนื้อหัวใจได้ ถ้ากล้ามเนื้อหัวใจเริ่มรับความเครียดได้สม่ำเสมอก็จะปลอดภัยเวลามีเพศสัมพันธ์ได้เช่นกัน.....

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 25 สิงหาคม 2544 ชื่อบทความ “หทัยแพทย์กับความรัก”

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา พบการให้ความรู้ 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งต่อมลูกหมาก

.....โรคมะเร็งต่อมลูกหมากซึ่งตรวจพบได้ง่ายจากการตรวจเลือดหาค่าของพีเอสเอปีละครั้ง โรคที่พบบ่อยของต่อมลูกหมากคือ โรคบีพีเอส(BPH) มีการโตของต่อมลูกหมากไปกดบีบทางเดินของปัสสาวะ จนเกิดการติดขัดปัสสาวะไม่สะดวกซึ่งแพทย์สมัยก่อนมัก

จะผ่าตัดให้ทางเดินปัสสาวะขยายใหญ่ก็จะทำให้ชายสูงอายุเครียดมาก โชคดีที่สมัยนี้มี ยาเม็ดช่วยให้ต่อมลูกหมากที่โตเล็กลงได้แทนที่จะต้องผ่าตัด.....

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 15 กันยายน 2544 ชื่อบทความ “เช็กซีในชายสูงอายุ”

หัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ เครื่องสำอาง สารเคมี พบการให้ความรู้ 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ยารักษาอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ

.....ยาอมโนเตรท คือยาแปะหน้าอกเวลาเจ็บหัวใจที่หมอหัวใจมักจะสั่งยาให้คนไข้ หัวใจติดตัวในกระเป๋า อยู่เรื่อยแต่จะใช้อมได้ลึ้นเวลามีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ต้อง ตะขิดตะขวงใจไม่ต้องอายุผู้หญิงไม่ต้องกลัวผู้หญิงรู้ได้ ภายใน 10 – 20 นาทียาอมนี่ไม่ต้องกลัวคนไข้ที่เป็นโรคหัวใจจะดับไหนก็อมได้หรือเป็นความดันโลหิตสูงก็ใช้ได้.....

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 27 ตุลาคม 2544 ชื่อ บทความ “เพิ่มสมรรถภาพ”

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Psychological Aspect) จาก การศึกษา ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 4 ประเด็น ใน 2 หัวเรื่อง ดังนี้

หัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก ความหึงหวง พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ พบการให้ความรู้ 1 ประเด็น ดังนี้ แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับอารมณ์ทางเพศของชายสูงอายุ

.....ความจำเจทางเพศจะเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายในชาย และหญิงที่สูงอายุ ซึ่งจะช่วยให้ ความสัมพันธ์ทางเพศยังเป็นไปได้ดี ภรรยาควรจะพยายามรักษาลักษณะของความเป็น สาวรุ่นไว้ และใช้วิธีเทคนิคหลาย ๆ อย่างเพื่อเอาใจสามีสูงอายุ ชายสูงอายุต้องปรับชีวิต ทางเพศของเขาให้เหมาะสมกับสภาพที่ทรุดโทรมไปตามสังขาร การมีเพศสัมพันธ์จะให้ กำลังแก่ฝ่ายชายได้มากที่สุด.....

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 15 กันยายน 2544 ชื่อ บทความ “เช็กซีในชายสูงอายุ”

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการ
 ระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ พบการให้ความรู้ 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การ
 ให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ทางเพศของเพศหญิง

.....หญิงทั่วไปในวัยกลางคนจึงถึงวัยหมดประจำเดือนแล้วก็ตามที่ ก็ยังมีความรู้สึกทาง
 เพศการตอบสนองในการเย้ายวน Seduction และการร่วมได้ตามปกติ เมื่อถูกชักชวน
 จากสามีก็จะตอบสนองมากขึ้นตามอายุ สิ่งแวดล้อม สภาพจิตใจ และร่างกาย...

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 18 สิงหาคม 2544
 ชื่อบทความ “หญิงไร้อารมณ์”

ง. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Sociological Aspect) จาก
 การศึกษา ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 2
 ประเด็น ใน หัวเรื่อง ดังนี้

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และ
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ พบการให้ความรู้ 1 ประเด็นในเรื่อง สถิติที่เกี่ยวกับเพศ
 ดังนี้

.....ปี ค.ศ. 1995 มีผู้ชายเฉพาะชาวเอเชียเป็นโรคอ้วน 87 ล้านคน ทราบไหมว่าปี
 2025 อีก 30 ปี จะเพิ่มเป็นอีก 130% เท่ากับจำนวนคนอ่อนแอทางสมรรถภาพทางเพศ
 จะมีจำนวนรวม 200 ล้านคน หากรวมทั้ง สหรัฐ – ยุโรป – ตะวันออกกลาง – จีนแล้ว
 จำนวนควรเป็นน่าจะใกล้ 1,000 ล้านคน ตัวเลขของคนไทยที่สำรวจข้อมูลมาจากวัย
 กลางคนคืออายุ 40 – 70 ปี พบว่ามีอยู่ 37.5% ในจำนวน 1,000 คน แตกต่างจากออสเตรเลีย
 เติร์เลย์ที่มีมากถึง 39%

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 20 ตุลาคม 2544
 ชื่อบทความ “ตัวเลขที่น่าสนใจ”

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และ
ภายในครอบครัว พบการให้ความรู้ 1 ประเด็น เกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ ดังนี้

...จากการขาดความรู้ที่ละเอียดอ่อนและความโกรธน้อยใจในคู่รักเลยประชดชีวิตตัวเอง ทำให้เกิดขึ้นได้ทั้งนั้น ความมั่นคงในเศรษฐกิจหากเริ่มคลอนแคลนก็จะเริ่มเป็นทุกข์ ทุกข์ใจหงุดหงิดมองโลกในแง่ร้าย มักจะนำไปสู่การพ่นและของมีนเมาเสพติดได้ ความบ้างาน บ้ายศ บ้าตำแหน่ง ของตนเองมากจนเกินไปจะแสดงออกโดยการออกสังคมไม่รู้จักหลบเลี่ยงบ้าง ทำงานอย่างหามรุ่งหามค่ำ กลับบ้านก็หมดแรงปวดหลัง ไม่มีเวลาสังสรรค์พูดคุยกัน ทำให้อีกฝ่ายว่าเหวซึกนำมือที่สามมาสวมรอยได้ ความสุขในชีวิตคู่ คือการได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขพูดคุยปรนนิบัติซึ่งกัน และกัน.....

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 6 ตุลาคม 2544 ชื่อบทความ “ความสุขของชีวิตคู่”

ผลจากการศึกษาเนื้อหาในบทความ “เสพสม ปมสม” สามารถสรุปจำนวนประเด็นในแต่ละหัวเรื่องได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวเรื่องในการให้ความรู้		จำนวนประเด็นที่พบ	รวม
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	2	8
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	×	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	6	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด	×	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๗ การทำแท้ง	×	
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ	2	7
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ	2	
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	1	4
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	3	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	×	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	×	
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	1	2
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	1	

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากการเนื้อหาในคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย”

จากตารางที่ 4.19 จะเห็นได้ว่า เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นในการให้ความรู้ที่จัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ มากที่สุด คือ 8 ประเด็นโดยหัวเรื่องที่มีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศพบประเด็นในการให้ความรู้ 7 ประเด็น หัวเรื่องที่มีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดคือการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบประเด็นในการให้ความรู้ 4 ประเด็น หัวเรื่องที่มีประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุดคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศ ในขณะที่ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบประเด็นในการให้ความรู้น้อยที่สุดเพียง 2 ประเด็นเท่านั้น

ผลจากการการจำแนกเนื้อหาในทุกบทความด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ผู้วิจัยเห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องเพศที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์เนื่องจากในปริมาณประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุด โดยไม่พบว่าได้นำเสนอประเด็นอื่น ๆ ซึ่งอาจจะมีผลเกี่ยวเนื่องกันเช่น การคุมกำเนิด การตั้งครรรภ์ เมื่อเป็นเช่นนี้ นอกจากจะเป็นการตอกย้ำให้ผู้อ่านรู้สึกว่เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตแล้ว ยังเป็นการให้ความหมายของคำว่าเพศศึกษา ในความหมายเฉพาะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกับเพศสัมพันธ์เท่านั้น เนื่องจากผู้อ่านจะพบแต่การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในมิติของเรื่องเพศสัมพันธ์เท่านั้น เป็นการสร้างความสำคัญผ่านการนำเสนอเนื้อหาซ้ำ ๆ หรือบ่อย ๆ

นอกจากนี้ ผู้ที่ต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาในแง่มุมที่ต่างไปจากเรื่องเพศสัมพันธ์ หรือการมีเพศสัมพันธ์ย่อมไม่สามารถที่จะอาศัยสื่อหนังสือพิมพ์เป็นช่องทางในการหาความรู้เรื่องอื่น ๆ ได้เช่น วิธีการคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ หรือความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ เนื่องจากพื้นที่ในการนำเสนอบทความเรื่องเพศศึกษา ถูกนำเสนอเรื่องเพศในแง่มุมของเรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่า ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สื่อหนังสือพิมพ์ไม่ให้ความสำคัญในการนำเสนอบทความเรื่องเพศศึกษาอื่น ๆ ให้เนื้อหาที่มีความหลากหลาย มากกว่าเรื่องเพศสัมพันธ์

4.2.2.3 ลักษณะเนื้อหาคำถามปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม”

เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในรูปแบบของคำถามปัญหาทางเพศ ในสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่าถามคำถามปัญหาทางเพศที่ส่งเข้ามาในหนังสือพิมพ์จะมาจากจดหมายเพียงอย่างเดียว มีลักษณะเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศของตนเองในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ โดยเนื้อหาจะบรรยายถึงเรื่องราวของปัญหาที่เกิดขึ้นที่เกิดขึ้น สถานการณ์ที่ในชีวิต ประสบการณ์ในชีวิตเพศ และจากข้อมูลคอลัมน์ “เสพสมบัมิสม” ที่นำมาศึกษาทั้ง พบว่าจดหมายที่ถูกส่งเข้ามาในรายการจะมีรูปแบบ(Pattern) ของจดหมายที่คล้าย ๆ กัน ซึ่งสามารถที่จะสรุปรูปแบบ(Pattern) ของจดหมายได้ดังนี้

คำกล่าวทักทายแพทย์ผู้ตอบคำถาม

- บรรยายความสนใจของตนเองที่มีต่อคอลัมน์ “เสพสมบัมิสม”
- บรรยายเปิดเผยเรื่องราวทางเพศของตนเอง อายุ อาชีพ ลักษณะของสุขภาพ ประสบการณ์ทางเพศ หรือเรื่องราวที่มาของปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้น
- คำถามปัญหาทางเพศเริ่มจากคำถามปัญหาที่ 1. - จนหมดคำถาม หรือ บางรายอาจจะไม่อยู่ในรูปแบบเรียงลำดับคำถาม แต่คำถามจะเป็นเนื้อหาเดียวกันโดยเป็นการบรรยายไม่แยกออกมาเรียงลำดับ
- บรรยายถึงความคาดหวังในการได้รับคำตอบ กล่าวคำขอบคุณ อวยพร

คำลงท้าย

นามแฝง

แผนภูมิที่ 4.2 แสดงรูปแบบ(Pattern) ของจดหมายที่ส่งเข้ามาร่วมในสื่อหนังสือพิมพ์

รูปแบบ(Pattern) ของจดหมายที่ส่งเข้ามาในสื่อหนังสือพิมพ์ โดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยในส่วนแรก จะเริ่มจากการบรรยายถึงความสนใจของตนเองที่มีต่อคอลัมน์ “เสพสมบัมิสม” ซึ่งอาจจะกล่าวถึงพฤติกรรมในการเปิดรับ การอ่านด้วย ต่อมาจะเป็นการให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเอง เช่น อายุ อาชีพ สถานะทางครอบครัว ลักษณะทางสุขภาพ ประสบการณ์ทางเพศ หรือเรื่องราวทางเพศ ที่มาที่ไปของปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้น หลังจากนั้นจึงเริ่มเข้าสู่การถามคำถามปัญหาทางเพศ ซึ่งการถามคำถามปัญหาทางเพศนั้นโดยส่วนใหญ่

แล้ว ผู้วิจัยพบว่าเป็นการตั้งคำถามเป็นข้อ ๆ เป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางรายที่เป็นการถามคำถามในลักษณะของการบรรยายโดยไม่แยกออกมาตั้งเป็นลำดับข้อ

จากรูปแบบ(Pattern) ของการเขียนจดหมายดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้เขียนจดหมายน่าจะได้รับอิทธิพลจากการติดตามอ่านคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ซึ่งนำเสนอรูปแบบของจดหมายในลักษณะนี้อย่างสม่ำเสมอ จึงเสมือนว่าจดหมายที่จะได้รับการตอบทางหน้าหนังสือพิมพ์ต้องมีลักษณะการเขียนในรูปแบบนี้ ดังนั้น การที่ผู้เขียนจดหมายยึดรูปแบบการเขียน เช่นนี้เนื่องผู้เขียนจดหมายเองน่าจะมีความเชื่อที่ว่า หากต้องการได้รับคำแนะนำปัญหาทางหน้าหนังสือพิมพ์ รูปแบบของจดหมายต้องเป็นแบบที่นำเสนอ

จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอรูปแบบของจดหมายดังกล่าวนี้ อย่างสม่ำเสมอ เหมือนเป็นการสร้างระเบียบในเข้าสู่เวทีสาธารณะในการถามปัญหาทางเพศว่า รูปแบบต้องเป็นไปตามนี้เท่านั้น จึงจะสามารถเข้ามาอยู่ในมณฑลของสื่อหนังสือพิมพ์ได้

เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในรูปแบบของคำถาม ผู้วิจัยใช้ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปจำแนกศึกษา ทำให้สามารถทราบได้ว่า คำถามปัญหาทางเพศที่ผู้คนประสบอยู่มีลักษณะของความรู้ในเรื่องใดบ้าง ผลจากการศึกษาลักษณะของคำถามปัญหาทางเพศที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์ พบดังนี้

ก. **ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect)** พบว่าคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 58 ประเด็น ใน 5 หัวเรื่องดังนี้

หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย พบลักษณะของคำถามจำนวน 5 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย

.....ทุกครั้งที่ผมร่วมกับเธอ เธอชมผมว่าเก่งมาก ผมกลัวเธอเจ็บ แต่เธอบอกว่าไม่เจ็บ

ครับ แต่ของผมมันจะเอียงไปทางขวาเวลาที่มีอารมณ์สูงผมปิดกั้นหรือเปล่าครับ

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ประจำวันที่ 3 สิงหาคม 2544

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง พบลักษณะ
ของคำถามจำนวน 12 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิง

ถ้าหากว่าหลานเกาที่อวัยวะเพศบ่อย ๆ มันจะทำให้ดำได้ไหมคะ ที่อวัยวะของหลานจะ
ดำมากเลยน่าเกลียดด้วย เกิดจากสาเหตุที่หลานเกาเวลาคันหรือเปล่าคะ
ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บมิสม” ประจำวันที่ 10 ตุลาคม 2544

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการ
การมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศ
สัมพันธ์ พบลักษณะของคำถามจำนวน 28 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับเทคนิคในการ
ฝึกเพื่อการมีเพศสัมพันธ์

การฝึกขมิบช่วยลดอาการหลังไวได้ใช่ไหมครับ ผมทำวันละเท่าไรดี และจะนานหรือไม่กว่า
จะเห็นผล.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บมิสม” ประจำวันที่ 8 สิงหาคม 2544

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด พบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมี
เพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ การคุมกำเนิดก่อนการมีเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิดระหว่างการมีเพศ
สัมพันธ์ และการคุมกำเนิดหลังจากมีเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำถามจำนวน 6 ประเด็น ตัว
อย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการนับวันปลอดภัย

.....การคุมกำเนิดโดยนับวันที่บอกว่าก่อน 7 หลัง 7 คืออะไร ไซที่ดิฉันเข้าใจว่านับก่อนมี
ประจำเดือน 7 วัน และหลังมีประจำเดือน 7 วัน กล่าวคือ ถ้ามีประจำเดือนระหว่างวันที่ 6
- 12 ของเดือน ช่วงที่ปลอดภัยคือช่วงไหนคะ แล้วถ้ามีเพศสัมพันธ์ในช่วงที่มีประจำเดือน
มีโอกาสท้องไหม.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บมิสม” ประจำวันที่ 4 กันยายน 2544

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ พบลักษณะของคำถามจำนวน 7
ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอาการของการตั้งครรภ์

หนูอยากถามอาหมว่าอาการของการตั้งครรภ์อาการเป็นอย่างไรคะ ชั้นแรกเราจะทราบ
อย่างไรคะว่าเราตั้งครรภ์ที่เดือนเราถึงจะทราบคะ..... สิ่งทีหนูอยากรู้มากที่สุดอาการ
ตั้งครรภ์นี้มีอาการที่ใกล้เคียงกับอาการแบบไหน ทีหน้าตังและเจ็บนี้ใช่อาการตั้งครรภ์หรือ
เปล่าคะ

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ประจำวันที่ 21 กันยายน 2544

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect) พบว่าคำ
ถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 27 ประเด็น ใน 3 หัว
เรื่อง ดังนี้

หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้ง
เพศชาย และเพศหญิง พบลักษณะของคำถามจำนวน 6 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับ
การทำศัลยกรรม

ตอนนี้หนูอายุ 20 ปีทำไ้มยงไม่มีหვნมคะ ออกก็เลิกต้องใส่ฟองน้ำเสริม เวลาอยู่กับแฟน
เขาชอบจับหน้าอก แต่หนูก็ปกป้องคะ หนูอายุที่หน้าอกเล็ก และใส่ฟองน้ำ หვნมก็ไม่มี
เพื่อนรุ่นเดียวกันเขามีกันหมดแล้ว.....เมื่อปีที่แล้วหนูเคยอ่านในหนังสือพิมพ์และข่าว
ทางทีวีว่ามีการทำศัลยกรรมเสริม จะเป็นอันตรายภายหลังหรือเปล่า เสริมแล้วจะ
สามารถมีบุตรได้ตามปกติ(คือให้ลูกดูดนม) ได้หรือไม่คะ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ประจำวันที่ 6 สิงหาคม 2544

หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและ
การตรวจรักษา พบลักษณะของคำถามจำนวน 13 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับโรคติด
ต่อทางเพศสัมพันธ์

โรคทีน้ำให้ต่อมน้ำเหลืองบวมโตมีหรือไม่ครบมียารักษาหรือไม่ครบ คนทีรับเชื้อ HIV เข้า
สู่ร่างกายแล้วเป็นโรคเอดส์เลย โดยไม่ฟักตัวสองสามปี มีหรือไม่ครบ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ประจำวันที่ 2 กันยายน 2544

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ เครื่องสำอาง สารเคมี และสารออกฤทธิ์ต่าง ๆ พบลักษณะของคำถามจำนวน 8 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับผลข้างเคียงจากการกินยาคุมกำเนิด

อยากทราบว่า การกินยาคุมจะทำให้สิวหายจริงหรือไม่คะ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 10 สิงหาคม 2544

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Psychological Aspect) พบว่าคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 21 ประเด็น ใน 4 หัวเรื่อง ดังนี้

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก ความเหงา พุดติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ พบลักษณะของคำถามจำนวน 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความเหงา

ไม่นานมานี้ผมเช็กช้กับผู้หญิงอายุ 34 ปี เธอสวยมาก ผิวขาว และอวบมากด้วย ผมมีข้อสงสัยอยากจะถามดังนี้.....ผมจะรู้สึกหึงมาก เมื่อมีคนมาจีบและผมหึงเธอมาก ผมเป็นโรคจิตหรือเปล่าครับ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 3 สิงหาคม 2544

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำถามจำนวน 9 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการระบายอารมณ์ความต้องการทางเพศ

หนูเป็นคนที่มีความต้องการทางเพศสูงมาก หนูจะช่วยตัวเองเพราะหนูคิดว่ามันเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่ง มันจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพหนูหรือไม่คะ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 1 ตุลาคม 2544

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ พบลักษณะของคำถามจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอาการบกพร่องทางความต้องการทางเพศ

เมื่อก่อนที่ยังไม่มีลูกดิฉันเป็นคนที่มีอารมณ์ทางเพศสูงมากแต่ว่าเดี๋ยวนี้กลับไม่มีเลย เวลาแฟนจะร่วมดิฉันหงุดหงิดมาก จนแฟนเบื่อดิฉันแล้ว ทุกวันนี้ลูกได้ 2 ขวบแล้วแต่ดิฉันก็ยังไม่มีอารมณ์อีก อยากให้คุณหมอบอกจุดหมายดิฉันค่ะ.....ทำไมดิฉันจึงไม่มีอารมณ์กับแฟนเวลาร่วมกันค่ะ.....ทำไมดิฉันจึงมีอารมณ์กับชายอื่นค่ะ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 17 สิงหาคม 2544

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทาง

เพศ พบลักษณะของคำถามจำนวน 6 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอาการพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

เมื่อตอนที่หนูศึกษาอยู่ หนูได้ไปอยู่หอพักเป็นหอพักหญิง และหนูได้รู้จักกับรุ่นน้องคนหนึ่ง หนูรู้สึกชอบมาก หนูก็เลยได้ไปสนิทกับรุ่นน้องคนนั้นและหนูก็สนิทกับเขามากหนูก็เลยชวนรุ่นน้องมานอนที่ห้องของหนู และหนูก็ได้กอดจูบ จับหน้าอก และได้ใช้นิ้วสอดใส่เข้าไปในอวัยวะ.....หนูอยากเลิกทำแต่ห้องเขาไม่ยอมและจะโกรธเขาเป็นว่าหนูขอถามเป็นข้อ ๆ นะคะ.....เพราะอะไรที่รุ่นน้องถึงชอบให้ทำ และหนูก็ชอบด้วย จะเป็นอันตรายหรือเปล่าหนูก็มีแฟนผู้ชาย รุ่นน้องก็มีแฟนผู้ชายแต่ทำไมหนูจึงไม่ต้องการมี เพศสัมพันธ์กับแฟนหนูคะ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 24 สิงหาคม 2544

ง. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Sociological Aspect) พบว่าคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 5 ประเด็น ใน 2 หัวเรื่อง ดังนี้

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำถามจำนวน 1 ประเด็น คือ คำถามเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศสัมพันธ์

.....หนูอายุ 16 ปี กำลังศึกษาอยู่ หนูมีความสงสัยไม่รู้จะปรึกษาใคร คงมีแต่คุณอาหมอบ่อนั้นที่จะให้คำตอบกับหนูได้หนูขอเริ่มคำถามเลยนะคะ.....เวลาที่หนูไป

บ้านแฟนเค้าจะชอบจูบและจับหน้าอก แต่ก็ไม่เคยมีอะไรเกินเลยมากกว่านั้น เพราะหนูพยายามตั้งใจและยังรักความบริสุทธิ์ที่อยู่คุณหมอมอว่าหนูทำถูกหรือไม่คะ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 9 กันยายน 2544

หัวข้อเรื่องคำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว พบลักษณะของคำถามจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการแนวทางในการแก้ไขปัญหาครอบครัว

ผมแต่งงานมา 25 ปี มีบุตร 2 คน กำลังเรียนอยู่ ผมและครอบครัวรักกันมากมีความสุขมาก.....เมื่อปี 43 ที่ผ่านมา ผมมารู้จักกับแม่ยายเขาอายุ 28 ปี และเวลานี้ก็ผ่านมาปีกว่าแล้วผลและครอบครัวไม่มีความสุขเลยครับ ลูก ๆ ก็เสียใจมาก...ผมจะเลิกกับภรรยาผมคงเลิกไม่ได้เพราะผมรักเขามาก รักลูกมาก ทุกวันนี้ผมก็เสียใจที่ทำให้ลูกและภรรยา ผิดหวังในตัวผมผมอยากเลิกกับภรณยาน้อย แต่เสียค่าความสาว ความสวยและอายุ ลูกน้อง กลัวจะถูกกล่าวหาว่าลูกเด็กทิ้ง.....ผมอยู่ต่างจังหวัด และขณะนี้ภรณยาน้อย กำลังเรียนเสริมสวยอยู่ที่กรุงเทพฯ ผมกลัวว่าเขาจะไปชอบผู้ชายวัยเดียวกับเขาเพราะ ต่อไปผมคงจะแก่ผมควรทำอย่างไรดีครับ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 14 ตุลาคม 2544

ผลจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ สามารถสรุปจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวเรื่องคำถามปัญหาทางเพศ		จำนวนประเด็นที่พบ	รวม
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	5	58
	คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง	12	
	คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	28	
	คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	6	
	คำถามเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๗ การทำแท้ง	7	
ข. ลักษณะทางสุขภาพศึกษา	คำถามเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ	6	29
	คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	13	
	คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ	8	

ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	คำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	2	21
	คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	9	
	คำถามเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	×	
	คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	4	
	คำถามเกี่ยวกับสาเหตุ และพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	6	
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	คำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	1	5
	คำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	4	

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของคำถามปัญหาทางเพศจากคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม”

จากตารางที่ 4.20 จะเห็นได้ว่าเนื้อหาประเด็นคำถามทางเพศที่ปรากฏในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” จัดอยู่ในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด 58 ประเด็น โดยหัวเรื่องคำถามที่มีประเด็นมากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนประเด็นคำถามที่จัดอยู่ในลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศพบ 29 ประเด็น หัวเรื่องคำถามที่มีประเด็นมากที่สุดเกี่ยวกับโรคทั่วไป และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และประเด็นคำถามที่จัดอยู่ในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบ 21 ประเด็น หัวเรื่องคำถามที่มีประเด็นมากที่สุดเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ ในขณะที่ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศปรากฏประเด็นที่เป็นคำถามปัญหาทางเพศน้อยที่สุด คือมีเพียง 5 ประเด็นเท่านั้น

จากคำถามปัญหาทางเพศของผู้อ่านที่ส่งเข้ามาในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ผู้วิจัยเห็นว่า นอกจากจะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของผู้ที่ประสบปัญหาว่าต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาในเรื่องใดบ้างแล้ว ผู้วิจัยยังเห็นว่า คำถามปัญหาทางเพศในแง่มุมมองของเพศสัมพันธ์ยังคงเป็นเรื่องที่ผู้คนให้ความสำคัญมากกว่าประเด็นอื่น ๆ ซึ่งจะเห็นได้จากปริมาณประเด็นที่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมาก เช่น คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์มี 28 ประเด็น คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด 6 ประเด็น ส่วนคำถามที่เกี่ยวกับโรค หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มี 13 ประเด็น ในขณะที่คำถามเกี่ยวกับเรื่องค่านิยมพบว่ามีเพียง 1 ประเด็นเท่านั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศสนใจในเรื่องเพศสัมพันธ์เพื่อหาความสุขทางเพศมากกว่าสนใจเรื่องการคุมกำเนิด หรือเรื่องการป้องกันโรคติดต่อ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าคำถามที่เกี่ยวกับการคุมกำเนิด หรือ คำถามเกี่ยวกับโรคติดต่อ นั้น เป็นคำถามที่เกิดหลังจากการแจ้งของคำถามมีเพศ

สัมพันธ์แล้วทั้งสิ้น กล่าวคือ เจ้าของคำถามมีเพศสัมพันธ์ผ่านไปแล้วจึงเกิดปัญหาการไม่แน่ใจ เรื่องการตั้งครรภ์ หรือการมีปัญหาเรื่องโรคติดต่อ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเท่ากับว่า ผู้ที่ประสบปัญหานั้น ไม่สนใจ ไม่ระมัดระวังก่อนการมีเพศสัมพันธ์ หรืออาจจะไม่มีความรู้ในเรื่องของการป้องกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์ รวมถึงอาจมองได้ว่าสนใจที่จะมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่สนใจที่จะป้องกัน หรือเขา ข่ายสำนวนไทยที่ว่า “รักสนุกแต่ทุกข์ถนัด” ซึ่งหมายความว่า การมุ่งหาความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียวโดยไม่สนใจที่จะป้องกัน ความทุกข์ก็จะตามมา

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าคำถามปัญหาทางเพศนั้นถูกนำเสนออย่างหลากหลายหัวเรื่อง แต่ไม่ปรากฏว่ามีคำถามในหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความคับข้องทางจิตใจ ซึ่งปัญหาในลักษณะนี้จะเป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต การฟื้นฟูสภาพจิตใจจากสถานการณ์ หรือประสบการณ์ที่เลวร้ายต่าง ๆ สภาพของจิตของผู้ที่กำลังมีความทุกข์ในรูปแบบลักษณะที่แตกต่างกันออกไป และแนวทางในการแก้ไขปัญหาความคับข้องทางจิต ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการที่ไม่พบปัญหาดังกล่าวนี้เนื่องจาก ปัญหาที่จัดอยู่ในลักษณะดังกล่าวไม่ถูกผู้ตอบคำถาม หรือแพทย์หยิบยกขึ้นมาตอบ เนื่องจากว่าปัญหาในลักษณะนี้เป็นเรื่องทางจิตใจที่ละเอียดอ่อน ไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องปรับตัว หรือใช้ทัศนคติของแพทย์ในการตอบได้ และแพทย์ที่ตอบปัญหาในคอลัมน์ทางหนังสือพิมพ์ก็เป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสูตินารีแพทย์ ดังนั้น การตอบปัญหาในเรื่องที่ละเอียดอ่อนซับซ้อนเช่นนี้ จึงต้องอาศัยแพทย์ที่มีความสามารถ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคือ จิตแพทย์ในการตอบ หากการตอบปัญหาไปแล้วไม่สามารถที่จะเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ประสบปัญหาได้ ผู้วิจัยเชื่อว่าแพทย์เลือกที่จะเลี่ยงในการตอบคำถามมากกว่า ดังนั้นจึงไม่พบการนำเสนอปัญหาดังกล่าว

4.2.2.4 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม”

ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของหนังสือพิมพ์ที่ผู้วิจัยจะนำเสนอในลำดับสุดท้ายนี้ เป็นเนื้อหาที่พบจากการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านการตอบคำถามปัญหาทางเพศในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ที่เป็นการให้คำแนะนำในประเด็นที่ผู้อ่านประสบ ปัญหาหรือข้อสงสัยส่งเข้ามาทางจดหมาย ผู้วิจัยพบประเด็นการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศจากการใช้ลักษณะของความรู้เรื่องเพศทั้ง 4 ลักษณะเข้าไปจำแนกพบ เนื้อหาในการแนะนำ ดังนี้

ก. **ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect)** พบคำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 62 ประเด็น ใน หัวเรื่อง 5 ดังนี้

หัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 5 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาอวัยวะเพศชาย

.....อวัยวะของคุณมีขนาดปกติครับเมื่อแข็งตัวมากมีอารมณ์สูง อาจบิดเบี้ยวได้บ้าง ถ้าไม่เป็นปัญหาในการร่วมก็ไม่เป็นไร.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บมิตม” ประจำวันที่ 3 สิงหาคม 2544

หัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 13 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับลักษณะทั่ว ๆ ไปของอวัยวะเพศหญิง

.....โดยทั่วไปบริเวณอวัยวะอาจมีสีคล้ำมากกว่าส่วนอื่นได้ ขึ้นอยู่กับบุคคล และอวัยวะมีสีคล้ำไม่ได้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์มาก่อน.....ส่วนที่ยาวออกมาจากจวนรำคาญก็สามารถผ่าตัดตกแต่งได้

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บมิตม” ประจำวันที่ 10 ตุลาคม 2544

หัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า อยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 26 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการฝึกเพื่อการชะลอการหลั่ง

.....การฝึกขมิบเป็นวิธีหนึ่งในการแก้ไขปัญหาคารหลังไว ต้องทำวันละประมาณ 100 ครั้ง ทุกวันใช้ระยะเวลา 2 – 3 เดือน จะดีขึ้น และต้องทำต่อไปเรื่อย ๆ เหมือนการออกกำลังกายที่ต้องทำสม่ำเสมอ.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บมิตม” ประจำวันที่ 8 สิงหาคม 2544

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการคุมกำเนิด ซึ่งผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 8 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการนับวันปลอดภัย

.....การนับวันคุมกำเนิด 7 วันแรก หมายถึง 7 วันก่อนมีประจำเดือนเป็นการคาดคะเนไม่แน่นอน 7 วันหลัง คือนับวันที่เริ่มมีประจำเดือนเป็นวันแรก นับไป 7 วันเป็นช่วงที่ปลอดภัยมากกว่า 7 วันแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีประจำเดือนอยู่ใน 7 วันหลังจะไม่ท้อง และไม่สมควรใช้วิธีนับวันเป็นการคุมกำเนิด เพราะมีโอกาสพลาดได้.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ประจำวันที่ 4 กันยายน 2544

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 10 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับอาการการตั้งครรภ์

อาการของการตั้งครรภ์ ได้แก่ การขาดระดูมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน คัดตึงเต้านม เต้านมใหญ่ขึ้น รู้สึกว่าท้องโตขึ้น และเมื่อตั้งครรภ์ได้ประมาณ 5 เดือนจะเริ่มรู้สึกลูกดิ้น

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ประจำวันที่ 21 กันยายน 2544

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect) พบคำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 28 ประเด็น ใน 3 หัวเรื่องดังนี้

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 6 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำศัลยกรรมทรวงอก

ปัจจุบันการทำศัลยกรรมเสริมความงามสำหรับผู้หญิงถือเป็นเรื่องธรรมดา แต่ควรเป็นสถานพยาบาล หรือโรงพยาบาลที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น
ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 6 สิงหาคม 2544

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 12 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการตรวจโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

.....โดยทั่วไป เชื้อเอดส์เมื่อเข้าสู่ร่างกายแล้ว จะตรวจเลือดพบประมาณ 3 เดือน หลังจากรับเชื้อเป็นส่วนใหญ่ หากตรวจก่อน 3 เดือนบางรายยังตรวจไม่พบ เพราะร่างกายยังไม่สร้างภูมิคุ้มกันต่อเชื้อ โดยทั่วไปเราตรวจภูมิคุ้มกันของเชื้อไม่ใช่ตรวจตัวเชื้อโดยตรง เพราะการตรวจเชื้อเอดส์โดยตรงมีความยุ่งยากและค่าใช้จ่ายสูงกว่า.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 6 สิงหาคม 2544

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ เครื่องสำอาง สารเคมี และสารออกฤทธิ์ต่าง ๆ ที่มีผลในของเรื่องเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 10 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับผลข้างเคียงของการใช้ยาคุมกำเนิด

.....ยาคุมบางชนิดจะมีฮอร์โมน ซึ่งออกฤทธิ์ต้านทานฮอร์โมนเพศชาย ซึ่งเป็นสาเหตุของสิว ดังนั้น อาจใช้รักษาสิวได้ในกรณีที่สิวนั้นเกิดจากฮอร์โมนเพศชายทำงานมากเกินไป.....การใช้ยาคุมทุกชนิดก่อนใช้ยาควรปรึกษาแพทย์จะดีกว่า.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บัณฑิต” ประจำวันที่ 10 สิงหาคม 2544

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Psychological Aspect) พบคำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 17 ประเด็น ในหัวข้อเรื่อง 4 ดังนี้

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก ความหึงหวง พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 1 ประเด็น ดังนี้ คำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความรักความหึงหวง

.....คุณมีของดีก็ย่อมรักหรือหึงหวงเป็นธรรมดาของคนไม่ใช่อาการโรคจิตหรือกลัว
ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บรมิสม” ประจำวันที่ 3 สิงหาคม 2544

หัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ
และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 8
ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นทางเพศ

การช่วยตัวเองวันละ 4 – 5 ครั้ง เป็นการแสดงออกทางเพศที่ผิดปกติดังกล่าว ควรแบ่ง
เวลาไปใช้ในทางอื่นที่มีค่ามากกว่านี้ไม่ควรหมกมุ่นแต่เรื่องเพศ เช่นการเล่นกีฬา
ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บรมิสม” ประจำวันที่ 14 สิงหาคม 2544

หัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 5 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับ
กลุ่มอาการที่มีความสุขทางเพศจากความเจ็บปวด

.....พวกชอบความเจ็บปวด ทำให้เธอมีความสุข คนกลุ่มนี้จะเข้าได้ดีกับพวกชาดิสม์ ซึ่ง
ชอบทำให้ผู้อื่นเจ็บ แต่พฤติกรรมทางเพศของพวกชาดิสม์จะรุนแรง.....
ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บรมิสม” ประจำวันที่ 24 สิงหาคม 2544

หัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำ
เกี่ยวกับพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศหญิง

.....พวกเลสเบียนชอบผู้หญิงด้วยกัน และต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
การคบเพื่อนชายอาจเป็นไปจากสังคมและสิ่งแวดล้อม.....ถ้าแต่งงานกับผู้ชายอาจ
มีปัญหาในการมีเพศสัมพันธ์ได้ เช่น กามตายด้าน หรือไม่ถึงจุดสุดยอด.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บรมิสม” ประจำวันที่ 24 สิงหาคม 2544

ง. **ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Sociological Aspect)** พบ
คำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 9 ประเด็น ใน
หัวเรื่อง 2 ดังนี้

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 1 ประเด็น ดังนี้ คำแนะนำเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในสังคมไทย

การเป็นแฟนไม่ควรอยู่กันตามลำพังและไปให้เข้าเตะเนื้อต้องตัวง่าย ๆ เพราะเขาคงไม่เห็นคุณค่าหากได้ล้มลองคุณง่าย ๆ การจูบหรือจับหน้าอกจะทำให้เฉพาะชายที่เป็นคู่ชีวิตเท่านั้น สังคมไทยต่างจากสังคมตะวันตก เรามีสังคมวัฒนธรรมที่ดี ควรรักษาไว้เพราะของดี ๆ มักทำได้ยากไม่เหมือนของไม่ดีทำง่ายนิดเดียวการมีเพศสัมพันธ์ในสังคมไทยยอมรับให้ทำได้เมื่อแต่งงานแล้ว.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บ่มีสม” ประจำวันที่ 9 กันยายน 2544

หัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 8 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ปัญหาชีวิตคู่

.....คุณทำให้ภรรยาและลูกมีความทุกข์นี่คือสิ่งที่น่าอายที่สุด ถ้าคุณเลิกกับภรรยา น้อยได้จะมีแต่คนชื่นชม มากกว่า ไม่มีใครที่ยกย่องคนที่ทำลายครอบครัวหรอกครับ..... คุณรู้ว่าความสุขอยู่ที่ไหน ทำไมไม่กลับไปหาอย่ารอจนสายเกินไปนะครับ เพราะถ้าภรรยาขาดความนับถือคุณเสียแล้วเธออาจจะไม่มีความสุขเมื่ออยู่ด้วยกันอีกก็ได้

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม บ่มีสม” ประจำวันที่ 14 ตุลาคม 2544

ผลจากการจำแนกความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในคอลัมน์ “เสพสม บ่มีสม” สามารถสรุปได้ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวข้อเรื่องคำแนะนำ ปัญหาทางเพศ		จำนวน ประเด็นที่พบ	รวม
ก. ลักษณะ ทางชีว วิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	5	62
	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	13	
	คำแนะนำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	26	
	คำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	8	
	คำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๆ การทำแท้ง	10	
ข. ลักษณะ ทางสุข ศึกษา	คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพในช่วงวัยต่าง ๆ	6	28
	คำแนะนำเกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	12	
	คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ	10	
ค. ลักษณะ ทางจิต วิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	1	17
	คำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	8	
	คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	×	
	คำแนะนำเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	5	
	คำแนะนำเกี่ยวกับสาเหตุ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	3	
ง. ลักษณะ ทางสังคม วิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	1	9
	คำแนะนำเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	8	

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศจากคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม”

จากตารางที่ 4.21 จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางชีววิทยามีประเด็นในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศมากที่สุด คือ 62 ประเด็น ในขณะที่ลักษณะทางสังคมวิทยามีประเด็นในการให้คำแนะนำน้อยที่สุดคือ มีเพียง 9 ประเด็นเท่านั้น ลักษณะทางสุขศึกษามีประเด็นในการให้คำแนะนำ 28 ประเด็นซึ่งรองจากลักษณะทางชีววิทยา ส่วนลักษณะทางจิตวิทยามีประเด็นในการให้คำแนะนำจำนวน 17 ประเด็น ซึ่งคำแนะนำที่พบนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากคำถามปัญหาทางเพศ กล่าวคือผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศถามคำถามในลักษณะใด คำแนะนำปัญหาทางเพศก็จะเป็นไปในลักษณะเดียวกันนั่นเอง เป็นความสอดคล้องระหว่างเรื่องที่ถามและเรื่อง que ที่ตอบ แต่อย่างไรก็ตาม ประเด็นการให้คำแนะนำที่พบในบางหัวข้อเรื่องมีจำนวนมากกว่าที่ประเด็นที่ถูกถาม

เข้ามา เนื่องจากในการให้คำแนะนำ นอกจากจะเป็นการให้ความกระจ่างในเรื่องที่เป็นปัญหาแล้ว แพทย์ผู้ตอบปัญหายังให้ความรู้ หรือเพิ่มเติมเรื่องเพศศึกษาในแง่มุมที่เกี่ยวข้องเข้าไปด้วย ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า คำแนะนำปัญหาทางเพศไม่ได้ทำหน้าที่เพียงไขข้อข้องใจ หรือให้ความกระจ่างในเรื่องเพศเฉพาะที่เป็นปัญหาเท่านั้น แต่ยังเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการให้ความรู้ นอกเหนือไปจากการตอบปัญหาทางเพศเพียงอย่างเดียว

4.2.3 ลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์

ตามที่ได้นำเสนอไว้ในส่วนของสื่อโทรทัศน์แล้วว่า เพศสภาวะ นั้นประกอบด้วย เพศชาย, เพศหญิงรักต่างเพศ, เพศชาย, เพศหญิงรักร่วมเพศ, Bisexual ชาย และหญิง ซึ่งเพศสภาวะ นี้เกี่ยวพันโดยตรงกับบรรณนิยมาทางเพศ และความต้องการทางเพศ นอกจากนี้เมื่อนำสถานภาพทางครอบครัวมาผนวกกับเพศชาย, เพศหญิงรักต่างเพศ ก็จะมีเพศสภาวะที่มีครอบครัว และเพศหญิงมีครอบครัว ซึ่งลักษณะของเพศทั้งหมดที่ได้กล่าวไปนี้ ผู้วิจัยจะนำมาเป็นเกณฑ์ในการศึกษาเรื่อง เพศสภาวะ ที่พบในสื่อหนังสือพิมพ์

และเช่นเดียวกันกับการจำแนก เพศสภาวะ ที่พบในสื่อโทรทัศน์ ผู้วิจัยอาศัยแนวทางในการจำแนกจาก 2 กรณี คือ ในกรณีที่ 1 เป็นการที่บุคคลนั้น ๆ ใต้นิยาม หรือระบุเพศสภาวะของตนเองอย่างชัดเจน ส่วนกรณีที่ 2 ผู้วิจัยอาศัยการจำแนกจากพฤติกรรมทางเพศที่บุคคลนั้น ๆ ระบุไว้ในจดหมายหรือคำถามทางเพศ รวมถึงกรณีที่แพทย์ผู้ตอบปัญหาเป็นผู้ระบุถึงลักษณะของพฤติกรรมดังกล่าวว่าจัดอยู่ใน เพศสภาวะ ไດ

ในการศึกษาลักษณะ เพศสภาวะ ในสื่อหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยได้ทำการ ศึกษาใน 2 ส่วนด้วยกัน โดยในส่วนแรกเป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมของ เพศสภาวะ บนเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์นั้น เป็นการมีส่วนร่วมในรูปแบบใด และส่วนที่ 2 เป็นการ ศึกษา เพศสภาวะ ที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์ประกอบด้วย เพศสภาวะ ไດบ้าง และมีสัดส่วนในการปรากฏเป็นอย่างไร เพื่อจะนำผลที่ได้นี้ไปเปรียบเทียบกับสื่ออื่น ๆ และอภิปรายถึงการเป็นเวทีสาธารณะในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ทั้งนี้ จากการศึกษาลักษณะของกิจกรรมในการสื่อสาร และ เพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

ในส่วนแรกนี้ผู้วิจัยศึกษาถึงเรื่องการมีส่วนร่วม (Participation) ของผู้ที่เปิดรับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากสื่อหนังสือพิมพ์ เมื่อพิจารณาใน 2 ประเด็น คือ ช่องทางการมีส่วนร่วม

ร่วม และลักษณะของการมีส่วนร่วม พบว่า ผู้รับสาร(Receiver) สามารถผันตัวเองมาเป็นผู้ส่งสาร(Sender) ผ่านช่องทางการสื่อสารทางจดหมายเท่านั้น และลักษณะของการมีส่วนร่วมของเพศสภาวะ บนเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่าจากเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษา 2 คอลัมน์ คือ คอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” และคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” โดยสื่อหนังสือพิมพ์ได้เปิดเวทีสาธารณะหรือคอลัมน์ เพื่อให้ผู้รับสารได้มีส่วนร่วมในเวทีของสื่อเพียงคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” เท่านั้น ซึ่งโดยเนื้อหาของคอลัมน์ที่เป็นการถามตอบปัญหาทางเพศ ดังนั้นผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในคอลัมน์นี้ จึงเป็นการมีส่วนร่วมในฐานะของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ

การมีส่วนร่วมในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ สามารถสรุปได้ว่า ในฐานะของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมจะเป็นไปตามเนื้อหาที่นำเสนอภายในคอลัมน์ที่นำเสนอเรื่องเพศ กล่าว คือ เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่นำเสนอในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” เป็นการถามตอบปัญหาทางเพศ ผู้ที่จะเข้ามาในมณฑลของคอลัมน์นี้ได้จะต้องเข้ามาในฐานะของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ ส่วนคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” เป็นคอลัมน์ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาโดยมีแพทย์เป็นผู้เขียน ผู้อ่านจึงไม่สามารถที่จะเข้าร่วมสื่อสารในคอลัมน์นี้ได้อย่างแน่นอน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะของการเปิดโอกาสในการสื่อสารเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์ที่เป็นไปในลักษณะเช่นนี้ สื่อหนังสือพิมพ์ได้ให้ความสำคัญกับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในแง่ของการถามตอบปัญหาทางเพศ และบอกเล่าผ่านบทความมากกว่าที่จะนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในรูปแบบอื่น เช่น การแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือเพศศึกษา เนื่องจากการที่จะเปิดพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็นนั้น นอกจากสื่อหนังสือพิมพ์ต้องเสียพื้นที่ให้กับกิจกรรมดังกล่าวแล้ว บุคคลากรในการจัดทำก็เป็นส่วนหนึ่งเช่นกัน ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องอาศัยงบประมาณในการดำเนินการ ซึ่งเป็นการเสี่ยงว่าจะมีผู้ให้ความสนใจในการแสดงความคิดเห็นหรือไม่ ผู้อ่านมีความสนใจที่จะให้ หรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ หรือไม่ ในขณะที่เรื่องเพศศึกษาที่เป็นการตอบคำถาม หรือให้ความรู้ผ่านบทความสามารถเห็นถึงความต้องการของผู้อ่านได้อย่างชัดเจนว่า เป็นคอลัมน์ที่ต้องการของผู้อ่าน หรือผู้อ่านให้ความสนใจ

ส่วนต่อมาผู้วิจัยศึกษาถึงลักษณะของ เพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งผลจากการจำแนกลักษณะของผู้ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” โดยอาศัยเกณฑ์เรื่อง เพศสภาวะ ผู้วิจัยพบลักษณะของ เพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ ดังนี้

เพศสภาวะ อายุ	ชาย	ชายมี ครอบครัว	หญิง	หญิงมี ครอบครัว	รักร่วม เพศ ชาย	รักร่วม เพศ หญิง	Bi sexual ชาย	Bi sexual หญิง	รวม
11 – 15	2	×	×	×	×	×	×	×	2
16 – 20	4	×	8	4	×	×	×	×	16
21 – 25	7	1	9	3	×	2	×	×	22
26 – 30	1	×	×	2	×	×	×	×	3
31 – 35	1	2	×	1	×	×	×	×	4
36 – 40	2	×	×	×	×	×	×	×	2
41 – 45	×	×	×	1	×	×	×	×	1
46 – 50	×	2	1	×	×	×	×	×	3
51 – 55	×	6	×	×	×	×	×	×	6
56 – 60	×	6	×	×	×	×	×	×	6
60 ขึ้นไป	×	1	×	×	×	×	×	×	1
ไม่สามารถ ระบุอายุได้	1	1	7	3	×	×	1	×	13
รวม	18	19	25	14	×	2	1	×	79

ตารางที่ 4.22 แสดงช่วงอายุของเพศสภาวะที่พบจากคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม”

จากตารางที่ 4.22 แสดงช่วงอายุ ของ เพศสภาวะ ที่พบจากคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” จำนวนของ เพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” จะพบเพศสภาวะ ที่ปรากฏว่าเข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศมากที่สุดคือ หญิงรักต่างเพศมีสถานะโสดจำนวน 25 ราย รองลงมาเป็นชายรักต่างเพศมีครอบครัวจำนวน 19 ราย ชายรักต่างเพศมีสถานะโสดจำนวน 18 ราย หญิงรักต่างเพศมีครอบครัวแล้วจำนวน 14 ราย รักร่วมเพศหญิงจำนวน 2 ราย และ Bisexual ชายจำนวน 1 ราย ในขณะที่ไม่พบรักร่วมเพศชาย และ Bisexual หญิงไม่พบว่าได้เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศ ส่วนอายุของ เพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศพบว่ามีผู้เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศทุกช่วงอายุซึ่งสามารถเรียงตามลำดับจำนวนที่พบจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ช่วงอายุ 21 – 25 ปี เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศมากที่สุด 22 ราย ช่วงอายุ 16 – 20 ปีพบ 16 ราย ช่วงอายุ 51 – 55 ปี และช่วงอายุ 56 – 60 ปีพบเท่ากัน 6 ราย ช่วงอายุ 31 – 35 ปีพบ 4 ราย

ช่วงอายุ 26 – 30 ปี และช่วงอายุ 46 – 50 ปีพบในจำนวนที่เท่ากันคือ 3 ราย ช่วงอายุ 11 – 15 ปี และช่วงอายุ 36 – 40 ปีพบผู้ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศในจำนวนที่เท่ากันคือ 2 ราย ช่วงอายุ 41 – 45 ปี และอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปพบในจำนวนที่เท่ากันคือ 1 ราย ส่วนที่ไม่สามารถระบุอายุได้มีจำนวน 13 ราย

ผลจากการศึกษาที่พบว่า เพศหญิงรักต่างเพศมีสถานะโสดถูกนำเสนอในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศมากที่สุด ประกอบกับช่วงอายุที่พบนั้น อยู่ในช่วงอายุ 16 – 20 ปี และ 21 – 25 ปี ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตทางเพศของคนในสังคมว่า การที่เพศหญิงมีเพศสัมพันธ์นอกการสมรส หรือก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน กามารมณ์เป็นเรื่องความสุขของแต่ละปัจเจกที่ต่างต้องการแสวงหา ค่านิยมเดิม ๆ ที่ต้องมีเพศสัมพันธ์หลังจากออกเรือน หรือแต่งงานแล้วเป็นเรื่องที่กำลังจะลบล้างหายไป แล้วแทนที่ด้วยเพศหญิงสามารถมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานได้เช่นเดียวกับเพศชาย การเรียนรู้เรื่องเพศ หรือการมีประสบการณ์ทางเพศที่เคยเป็นของฝ่ายชายกำลังถูกปรับเปลี่ยนให้มาสู่ฝ่ายหญิงมากขึ้น ฝ่ายหญิงสามารถที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาได้ และกล้าที่จะสื่อสารในเรื่องเพศมากขึ้น ซึ่งหากเป็นเช่นนี้ อาจจะไปสู่ความเสมอภาคในเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างชาย หญิงมากขึ้น และค่านิยมที่กล่าวเอาไว้ว่าเพศชายต้องมีประสบการณ์ทางเพศมาก ๆ ส่วนเพศหญิงต้องรักษานวลสงวนตัวหรือรักษาความเป็นพรหมจรรย์จนกระทั่งแต่งงาน กำลังจะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงเป็นการยอมรับความเสมอภาคในเรื่องนี้มากขึ้น โดยผ่านการนำเสนอของสื่อในลักษณะนี้ ในประเด็นเรื่องอายุของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ จะเห็นได้ว่า ทุกช่วงอายุสามารถที่จะมีปัญหาทางเพศได้ทั้งนั้น ไม่ว่าจะมีความอายุระหว่าง 11 – 15 ปี หรือ 60 ปีขึ้นไปก็ตาม จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาทางเพศไม่ใช่เรื่อง หรือปัญหาของ เพศสภาวะใดเพียง เพศสภาวะเดียวและไม่ใช่เพียงช่วงอายุเดียวเท่านั้น เรื่องเพศศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องการอย่างหลากหลายของ เพศสภาวะ และหลากหลายวัยหรือช่วงอายุ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบลักษณะทางประชากรของ เพศสภาวะ ที่สามารถระบุอาชีพได้ 14 ราย จากที่เข้ามาสื่อสารทั้งหมด 79 ราย โดยผู้วิจัยได้ระบุตามเนื้อหาจดหมายได้แสดงให้เห็นถึงอาชีพอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าในบางกรณีเมื่อพิจารณาจากการระบุอายุที่ปรากฏในจดหมายแล้ว สมควรจะอยู่ในกลุ่มอาชีพนักเรียน นักศึกษา แต่เนื่องจากในเนื้อหาของจดหมายไม่ได้บ่งบอกไว้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงไม่ได้ระบุอาชีพ ทั้งนี้เนื่องจากสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีราคาถูก เข้าถึงในลักษณะการใช้งานได้ง่าย และมีการแพร่กระจายของสื่อในวงกว้าง ดังนั้นโอกาสที่ผู้เข้ามาสื่อสารจะไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาชีพนักเรียน นักศึกษาจึงมีความเป็นไปได้เช่นกัน ด้วย

เหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่า หากระบุกลุ่มอาชีพนักเรียน นักศึกษาลงไป อาจทำให้เกิดอคติ(Bias) และความไม่น่าเชื่อถือต่อข้อมูลได้ เพศสภาวะ ที่เข้ามาใช้เวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ที่สามารถระบุอาชีพได้มีดังนี้

อาชีพ	อายุและ เพศสภาวะ ที่พบ
นักเรียน / นักศึกษา	- ชายรักต่างเพศสถานะภาพโสดอายุ 17 ปี - ชายรักต่างเพศสถานะภาพโสดอายุ 18 ปี - ชายรักต่างเพศสถานะภาพโสดอายุ 21 ปี - หญิงรักต่างเพศสถานะภาพโสดอายุ 19 ปี - รักร่วมเพศหญิงสถานะภาพโสดอายุ 21 ปี
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	- ชายรักต่างเพศสถานะภาพโสดอายุ 20 ปี - ชายรักต่างเพศสถานะภาพโสดอายุ 36 ปี - ชายรักต่างเพศมีครอบครัวอายุ 53 ปี - หญิงรักต่างเพศสถานะภาพโสดอายุ 30 ปี - หญิงรักต่างเพศมีครอบครัว ไม่สามารถระบุอายุได้
พนักงานบริษัทเอกชน	- ชายรักต่างเพศมีครอบครัวอายุ 55 ปี
ค้าขาย	- ชายรักต่างเพศมีครอบครัวอายุ 51 ปี - หญิงรักต่างเพศมีครอบครัว ไม่สามารถระบุอายุได้
กิจการส่วนตัว	- ชายรักต่างเพศมีครอบครัวอายุ 58 ปี
รวม	14 ราย

ตารางที่ 4.23 แสดงอาชีพ และลักษณะของ เพศสภาวะ ที่สามารถระบุได้ในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม”

อาชีพของ เพศสภาวะ ที่สามารถระบุได้ในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” พบว่ามีทั้งสิ้น 5 อาชีพ โดยสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าจัดอยู่ในกลุ่มนักเรียน / นักศึกษา 5 ราย ระบุได้ว่ามีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจจำนวน 5 ราย ระบุได้ว่ามีอาชีพค้าขาย 2 ราย ระบุได้ว่าเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และระบุได้ว่ามีกิจการส่วนตัว มีจำนวนที่เท่ากันคือ กลุ่มละ 1 ราย ผลจากการที่สามารถระบุอาชีพของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศทำให้ทราบว่า ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้นสามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่จำกัดอาชีพ นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงให้เห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์

สามารถเป็นที่พึ่งในปัญหาทางเพศให้แก่กลุ่มคนที่หลากหลายอาชีพ รวมถึง เพศสภาวะ และอายุ อีกด้วย

ผลจากการวิเคราะห์ลักษณะของเพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์เพื่อจะนำไปใช้อธิบายผลถึงลักษณะการเป็นเวทีสาธารณะ ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษานั้น พบที่จะสรุปได้ว่าลักษณะการมีส่วนร่วมของเพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์นั้น เข้ามามีส่วนร่วมสื่อสารในฐานะของผู้ที่ประสบ ปัญหาทางเพศเท่านั้น เนื่องจากสื่อได้เปิดพื้นที่คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ไว้สำหรับเฉพาะผู้ที่มีปัญหาทางเพศได้ทำการสื่อสารเพียงอย่างเดียว ไม่พบว่าสื่อได้เปิดพื้นที่สำหรับการร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และในคอลัมน์ดังกล่าว ผู้วิจัยก็ไม่พบเนื้อหาที่เป็นการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในเรื่องเพศปรากฏอยู่เช่นกัน นอกจากนี้ลักษณะของ เพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่าประกอบไปด้วยเพศสภาวะที่มีลักษณะทาง เช็กซ์ชวลลิตี้ ดังนี้ เพศชาย, เพศหญิงรักต่างเพศ เพศชาย, เพศหญิงรักต่างเพศที่อยู่ในสถานะมีครอบครัวแล้ว รักร่วมเพศหญิง และ Bisexual ชาย ในขณะที่ไม่ปรากฏการสื่อสารเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากกลุ่มรักร่วมเพศชาย และ Bisexual หญิง แต่อย่างไรก็ตามสื่อหนังสือพิมพ์ได้แสดงให้เห็นว่าสามารถเป็นที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านคำถามปัญหาทางเพศให้แก่กลุ่มคนอย่างหลากหลาย อายุ และอาชีพ

4.2.4 ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์

ในส่วนต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอถึงปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ จากการศึกษาวิเคราะห์คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” และคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” พบว่าปัจจัยในการนำเสนอ ประกอบไปด้วย ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ และปัจจัยจากคุณลักษณะ(Attribute) ของสื่อหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษา ดังที่จะได้กล่าวถึงต่อจากนี้

4.2.4.1 ปัจจัยที่เป็นกลวิธีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์

จากการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” และคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ผู้วิจัยพบกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาดังนี้

ก. กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษานี้ เกี่ยวกับผู้ที่เข้ามาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และตอบคำถามปัญหาทางเพศในสื่อหนังสือพิมพ์พบว่า ผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาหรือผู้ที่ให้ความรู้ คำปรึกษาในเรื่องเพศเป็นบุคคลที่มาจากแวดวงทางด้านกรแพทย์จากสาขาสูตินารีแพทย์ น.พ.ออมสิน บุณรักษ์ดี โดยใช้นามปากกาว่า ดร. อุ่มอ้อมในคอลัมน์ “เสพสม อารมณห์หมาย” และใช้นามปากกาว่า ดร.โอ ในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ซึ่งนายแพทย์ออมสิน ได้กล่าวถึงการเข้ามาทำหน้าที่ในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ไว้ว่า

“คอลัมน์เสพสม บัมิสมนี้ติดคู่กับเดลินิวส์มา 20 ปีแล้ว เท่าที่ดูแล้วก็ประโยชน์ต่อคนหลายคนที่มีปัญหาทางด้านเพศ ปัญหาที่ตอบอยู่ส่วนมากก็จะเป็นปัญหาพื้น ๆ ถ้ามามาตรงไปตรงมา คนติดกันเยอะโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับกลาง ถึงระดับล่าง และแน่นอนพวกวัยเจริญพันธุ์ทั้งหลายหรือวัย 30, 40 ก็อ่านกันแทบทุกคนเป็นของที่คู่กันจริง ๆ ถ้าเทียบกับฉบับอื่นแล้ว ยังไม่ศักดิ์สิทธิ์เท่าของเดลินิวส์ ทางด้านบทบาทของการมีเพศสัมพันธ์หรือการปฏิบัติตัวอย่างไร ท่าน(หมอนพพร: ผู้วิจัย)ตอบหมดแล้วแต่ปัญหามันจะซ้ำซากอยู่เรื่อย ที่ผมเข้ามาช่วยเขียนคอลัมน์นี้ก็ประมาณ 7 ปีที่แล้ว เพราะผมไปได้ความรู้ทางด้านการฟื้นฟูสภาพการอ่อนตัว ฟื้นฟูให้แข็งตัวขึ้นมามันเป็นวิชาที่ใหม่มาก ใหม่สำหรับเมืองไทยเรา ผมก็เข้ามาเขียนเพิ่มในแง่ของวิชาการทางด้านนี้ให้มากขึ้น ใหม่ ๆ ก็เขียนคอลัมน์ในชื่อนามปากกาคุณหมอนพพร ช่วงหลังท่านก็บอกว่าใส่ชื่อ ดร.โอของคุณไปแล้วกันมันจะได้โตขึ้นมากอีกคน.....คอลัมน์เสพสม อารมณห์หมายใช้ชื่อ ดร.อุ่มอ้อม จะเป็นบทความอย่างเดียว 2 แบบ คือ หนึ่งตามข้อมูลใหม่ ๆ จากการประชุมแพทย์หรือเอามาจากวารสารแพทย์แล้วมาเขียนเป็นภาษาชาวบ้าน สองก็เป็นข้อความของคนใช้ที่เขามาแล้วให้ฟัง เขาอยากที่เพศสัมพันธ์กับภรรยาแต่ภรรยาไม่ยอม จะทำอย่างไร ซึ่งเรามาแต่งให้มันน่าอ่านขึ้น แต่ยึดอยู่บนเค้าโครงของเรื่องจริง”

นายแพทย์ออมสิน บุณรักษ์ดี สัมภาษณ์ 19 มีนาคม 2546

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่าผู้ที่ทำการสื่อสารให้ความรู้ปัญหาทางเพศในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นแพทย์มาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มต้นคอลัมน์และในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนมือจากปลายปากกาของหมอนพพร(นายแพทย์นวรรตน์ ไกรฤกษ์ : ผู้วิจัย) มาสู่ดร.โอ ซึ่งเป็นการสืบทอดคอลัมน์นี้ให้คงอยู่ต่อไป โดยยังคงรักษาฐานะของผู้ให้ความกระจ่างเรื่องเพศไว้โดยผู้เป็นแพทย์ และยังเป็นการสร้างบุคลากรในการให้ความรู้เรื่องเพศ

ขึ้นมาอีกโดยที่ไม่ต้องอาศัยนามปากกาของหมอนพพร อีกทั้งยังขยับขยายจากเดิมที่มีเพียงคอลัมน์ถามตอบปัญหาทางเพศ มาเพิ่มคอลัมน์ที่เป็นบทความให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาโดยตรง

ในการใช้แพทย์เป็นผู้สื่อสารในเรื่องเพศผู้วิจัยเห็นว่า เป็นกลวิธีที่ทำให้เรื่องเพศศึกษาออกมาสู่เวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ได้ง่าย และมีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากคนในสังคมต่างรับรู้และให้ความไว้วางใจเหมือน ๆ กันว่า แพทย์เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ดังนั้นการนำบุคคลที่อยู่ในฐานะที่ได้รับความไว้วางใจจากคนในสังคมมาทำหน้าที่ให้ความรู้ไขความกระจ่างในเรื่องเพศย่อมเป็นที่ยอมรับได้ง่าย เรื่องเพศที่ถูกสื่อสารออกมาจากผู้ที่เป็นหมอจะให้ความรู้สึกที่ไม่ล่อแหลม และดูมีสาระทางวิชาการด้านการแพทย์ นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่ายังเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นกับคอลัมน์ รวมถึงชื่อเสียงของตัวหนังสือพิมพ์เองด้วย เนื่องจากในการนำเสนอข้อมูลเรื่องใดก็ตามของสื่อหนังสือพิมพ์ กล่าวได้ว่าเป็นเสมือนหน้าที่ความรับผิดชอบของสื่อหนังสือพิมพ์ต่อสังคม ที่ต้องนำเสนอข้อมูลที่เป็นเรื่องจริงและสามารถเชื่อถือได้ การนำบุคคลที่อยู่ในฐานะที่สามารถไว้วางใจได้ หรือมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาให้ข้อมูล จึงเสมือนเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อในการนำเสนอข้อมูลที่เชื่อถือได้ให้กับผู้อ่าน

ข. กลวิธีในการสื่อสาร โดยปกติแนวทางในการสื่อสารเรื่องเพศของสื่อมวลชนทั่ว ๆ ไปที่ไม่ใช่สื่อประเภทกระตุ่นร้านอาหาร ย่อมจะต้องมีความระมัดระวังในการนำเสนออยู่ในระดับหนึ่ง เนื่องจากสื่อที่มีคุณลักษณะเป็นสื่อเพื่อมวลชน หรือสื่อมวลชนมักจะถูกตรวจสอบในเรื่องของการทำงาน และการนำเสนออยู่ตลอดเวลา ทั้งจากภาครัฐ และภาคประชาชน ดังนั้นการทำงานของสื่อจึงต้องมีความละเอียดรัดกุมในการนำเสนอ โดยเฉพาะการนำเสนอเรื่องที่มีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยแล้ว ความระมัดระวังในการนำเสนอจะต้องเพิ่มขึ้น มิเช่นนั้น สื่ออาจถูกกล่าวหาว่า ไม่มีความรับผิดชอบต่อในการนำเสนอได้ ซึ่งเราสามารถพบกรณีการโต้แย้งในประเด็นเช่นนี้ได้บ่อย ๆ ตามหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น การลงภาพศพที่อยู่ในสภาพเปลือย หรือถึงเปลือยของผู้เคราะห์ร้ายที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น

เมื่อสื่อมวลชนมีความพยายาม ในการนำเรื่องเพศเข้ามาสู่เวทีสาธารณะของตนเองในลักษณะที่เป็นการสื่อสารให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ดังนั้นวิธีการในการสื่อสารเรื่องเพศเพื่อเป็นการให้ความรู้ (Education) จึงต้องมีความแตกต่างไปจากการสื่อสารเพื่อการกระตุ่นร้านอาหารทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ในกระบวนการการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา นอกจากจะใช้แพทย์เป็นผู้สื่อสารในการให้ความรู้แล้ว ยังพบวิธีการในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ หรือการใช้

ภาษาในการสื่อความหมายเรื่องเพศศึกษาให้สามารถออกมาสู่เวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ ได้ด้วยลักษณะของการใช้ภาษาที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ในการสื่อความหมาย ดังนี้

คำศัพท์ / ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ		คำศัพท์ / ภาษาที่พบจากการสื่อสาร ในหนังสือพิมพ์	
		เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
คำศัพท์ / ภาษาที่ เกี่ยวกับเพศสภาวะ อวัยวะเพศ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และสิ่ง ต่าง ๆ ที่ขับออกจาก ร่างกาย	เพศชาย	-	ความเป็นแมน, แมน
	อวัยวะเพศชาย	อวัยวะ, อวัยวะเพศ	เจ้านกเขา
	ลูกอัณฑะ	อัณฑะ	-
	เส้นสองสลิ้ง	เส้นสองสลิ้ง	-
	น้ำอสุจิ	น้ำอสุจิ, อสุจิ	-
	ตัวอสุจิ	ตัวเชื้ออสุจิ, sperm	-
	อวัยวะเพศหญิง	อวัยวะ	-
	หัวหน่าว	หัวหน่าว	-
	ช่องคลอด	ช่องคลอด	-
	เยื่อพรหมจารี	เยื่อพรหมจารี	-
	ทวารหนัก	-	ประตูล้าง
	น้ำหล่อลื่น	น้ำหล่อลื่น	-
	ระดูขาว, ตกขาว	ตกขาว	-
	หน้าอก	หน้าอก	-
	เต้านม	เต้านม	-
	ประจำเดือน	ประจำเดือน, เลือด ระดู	ไฟแดง
คำศัพท์ / ภาษาที่ใช้ เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ และกิจกรรมทางเพศ	การมีเพศสัมพันธ์	เพศสัมพันธ์, มีเพศ สัมพันธ์, มีความ สัมพันธ์, ร่วม, ร่วมรัก, ร่วมเพศ, มีเซ็กซ์, ปฏิบัติกิจ, การมี Sex,	มีความสัมพันธ์กัน อย่างลึกซึ้ง, มีกิจ กรรม, มีสัมพันธ์, มี รัก, ร่วมกัน, ยุ่งเกี่ยว, กิจกรรมทางเพศ, มี อะไรกัน, นอน, ทำ

	การกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ	เล้าโลม, การเล้าโลม, กระตุ้น	โหมโรง, ปลูกให้สู้
	การกอด	กอด	-
	การจูบ	จูบ, จูบปาก	-
	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	การช่วยตัวเอง, ช่วยตัวเอง, การช่วยเหลือตัวเอง	-
	การสอดใส่	การสอดใส่, สอดใส่	-
	การกระตุ้นอวัยวะเพศด้วยปาก	ออรัล, ทำออรัล, Oral Sex, ออรัลเซ็กส์	-
	อารมณ์ทางเพศ	อารมณ์ร่วม	ความกระสัน, อารมณ์อย่างว่า
	ความต้องการทางเพศ	ความต้องการทางเพศ	-
	การฝึกเกร็งกล้ามเนื้อ	การฝึกขมิบ	-
	การหลั่งน้ำอสุจิ	การหลั่ง	การพุ่ง
	จุดสุดยอดทางเพศ	ไคลแมกซ์, จุดสุดยอด, ออกัสซิม	เสร็จ, ถึงจุด
	ท่าทางในการร่วมเพศ	-	ขึ้นท่า
	การตอบสนองทางเพศของหญิง	-	แข็งเหมือนท่อนไม้, อ่อนปวกเปียก
ข้อบกพร่องทางเพศ	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว, ไม่เต็มที่	นกเขาไม่ขัน, อ่อนตัว, ล้มไม่ลุก
	อวัยวะเพศอ่อนตัวขณะมีเพศสัมพันธ์	อ่อนตัวเร็ว	-
	การหลั่งเร็ว	หลังไว, การหลังไว, หลั่งเร็ว	นกกระจะออกยังไม่ทันกินน้ำ
	อาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ	กามตายด้าน, โรคอีดี้, หย่อนสมรรถภาพทางเพศ	-
	การไม่ถึงจุดสุดยอดทางเพศของเพศหญิง	โรคเอฟเอสดี	-

	อาการเจ็บเนื่องจาก การมีเพศสัมพันธ์(ใน เพศหญิง)	ดิสพารูเนีย, แวจินิส มัส	-

ตารางที่ 4.24 แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์

ภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายเรื่องเพศศึกษาที่เป็นทางการ จะพบว่า เป็นการ
ใช้ภาษาทางวิชาการ หรือกึ่งวิชาการ เช่น อัณฑะ, เลือดระดู, กามตายด้าน, หย่อนสมรรถภาพ
ทางเพศ หรือศัพท์เทคนิค เช่น โรคอีดี้, โรคเฟเอสดี, ดิสพารูเนีย, แวจินิสมัส นอกจากนี้ยังพบ
ว่ามีการใช้ภาษาที่เป็นการเรียกทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น sperm, มีเซ็กส์, การมี Sex, ออ
รัล, ทำออรัล, Oral Sex, ออรัลเซ็กส์, ไคลแม็กซ์, ออกัสซิม เป็นต้น ส่วนภาษาที่ไม่เป็นทางการจะ
เป็นการเลือกใช้ภาษาหรือคำต่าง ๆ มาทดแทน โดยการเลือกคำที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกันใน
ด้านความหมาย หรือนำคำที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ทดแทน แต่มีลักษณะบางประการที่ร่วม
กันที่สามารถถ่ายทอดความหมายให้กันได้ เช่น คำว่า “ประจำเดือนของเพศหญิง” คุณลักษณะ
อย่างหนึ่งของประจำเดือนคือ มีสีแดง และในช่วงระยะเวลาที่มีประจำเดือนจะเป็นการงดกิจกรรม
ทางเพศดังกล่าว ในขณะที่ “ไฟแดง” มีที่มาจากสัญญาณไฟจราจรโดยถูกกำหนดการรับรู้ร่วมกัน
ของคนในสังคมว่า หมายถึงการหยุดรถ และสื่อได้นำคำว่า “ไฟแดง” มาใช้ทดแทนคำว่า “ประจำ
เดือนของเพศหญิง” โดยดึงคุณลักษณะบางประการที่ร่วมกันออกมาเพื่อสื่อความหมายใหม่

อนึ่ง ผู้วิจัยพบและได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า เมื่อศึกษาการใช้ภาษาที่เป็นภาษา ต่าง
ประเทศในส่วนของคำถามปัญหาทางเพศ และคำแนะนำปัญหาทางเพศจะพบว่า เป็นการ
ใช้ภาษาต่างประเทศในลักษณะที่เขียนเป็นภาษาไทยเดิม กล่าวคือ ใช้ตัวอักษรต่างประเทศที่ประสม
รวมกันเป็นคำศัพท์ในการสื่อความหมายเรื่องเพศ จะมาจากเจ้าของจดหมายเป็นผู้กำหนด ใน
ขณะที่การใช้ภาษาในการสื่อความหมายเช่นนี้ แพทย์ผู้ตอบคำถามจะใช้ตามจดหมายที่ส่งเข้า
มา ถ้าในจดหมายใช้ภาษาหรืออักษรต่างประเทศในการสื่อความหมายคำศัพท์ แพทย์ผู้ตอบจึง
จะใช้ตาม เช่น ผู้ประสบปัญหาทางเพศใช้ภาษาและตัวอักษรในการสื่อความหมายที่เป็นภาษา
ต่างประเทศ เช่น Oral Sex แพทย์ผู้ให้คำแนะนำก็จะใช้ภาษาและตัวอักษรในการสื่อความหมาย
ในลักษณะเดียวกันคือ Oral Sex ในการให้คำแนะนำเช่นเดียวกัน ในขณะที่การสื่อความหมาย
จากแพทย์ผู้ให้คำแนะนำจะพบว่า แพทย์พยายามที่จะใช้ภาษาไทยและตัวอักษรไทยในการสื่อ
ความหมายมากกว่าที่จะใช้ภาษาและตัวอักษรต่างประเทศ ในการสื่อความหมาย กล่าวคือ ใน
ส่วนของแพทย์ที่ให้คำแนะนำนั้น ลักษณะของการใช้ภาษาในการสื่อความหมายที่เป็นศัพท์

เทคนิค หรือการทับศัพท์ภาษาต่างประเทศจะใช้การเขียนด้วยตัวอักษรภาษาไทยที่สามารถอ่านออกเสียงเป็นภาษาต่างประเทศได้ เช่น การที่แพทย์จะกล่าวถึงอาการเจ็บที่ช่องคลอดขณะที่มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีศัพท์ทางการแพทย์ หรือศัพท์เทคนิคว่า “Dyspareunia” แต่ในการสื่อความหมายของคำ ๆ นี้ในมณฑลของสื่อหนังสือพิมพ์ แพทย์ผู้ที่ให้คำแนะนำจะใช้ตัวอักษรภาษาไทยในการสื่อความหมายของคำนี้ว่า “ติสพารูเนีย” หรือคำว่า “Vaginismus” แพทย์ก็จะใช้คำว่า “แวจินิสมัส” อย่างไรก็ตาม ยังพบว่ามีการใช้ศัพท์เทคนิคหรือการทับศัพท์ภาษาต่างประเทศอยู่บ้าง แต่ก็ใช้ตัวอักษรภาษาไทยในการสื่อความหมาย กำกับอยู่ด้วยเช่น เมื่อแพทย์กล่าวถึงส่วนของสมองที่เรียกว่า “Hipo campus” ก็จะใช้ “ฮิปโปแคมปัส” กำกับไว้ด้วยเป็นต้น

การใช้ภาษาสื่อสารเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์ผู้วิจัยเห็นว่า ภาษาเขียนนั้นสามารถที่จะสร้างจินตนาการให้แก่ผู้อ่านได้การใช้ภาษาที่เป็นทางการ เป็นการทำให้เรื่องเพศมีลักษณะที่เป็นวิชาการทางด้านทางการแพทย์ ที่ไม่มีลักษณะของการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ หรือกระตุ้นเร้า สร้างจินตนาการทางเพศ ในขณะที่การใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการนั้นผู้วิจัยเห็นว่า เป็นภาษาที่สามารถเข้าใจได้ง่าย และลดระดับความเป็นวิชาการลงมาให้ผู้อ่านที่มีความหลากหลายสามารถเข้าใจ หรือรับรู้ได้มากขึ้น นอกจากนี้การใช้ภาษาที่เป็นศัพท์เทคนิค หรือทับศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมกับการใช้ภาษาไทย เช่น การใช้คำว่า “Hipo campus” ร่วมกับคำว่า “ฮิปโปแคมปัส” ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการนำเสนอเรื่องเพศในแง่มุมที่มีความเป็นวิชาการมากกว่า การที่จะมุ่งกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ ในขณะเดียวกันก็ใช้คำภาษาไทยเขียนกำกับไว้ เพื่อให้เนื้อหาสาระเดียวกันนี้สามารถเข้าถึงผู้อ่านในหลากหลายกลุ่มมากที่สุด เพราะว่าสื่อหนังสือพิมพ์นั้นเป็นสื่อที่หาง่าย ราคาถูก หรือแม้แต่สามารถหาอ่านได้โดยไม่ต้องเสียเงินซื้อ นอกจากนี้ยังจะเห็นได้ว่า ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์นั้น ใช้ภาษาที่เป็นทางการในการเรียกหรือกล่าวถึงศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกับเพศมากกว่าภาษาที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การที่สื่อนำเสนอในลักษณะนี้ เป็นการยกระดับในการนำเสนอให้ความรู้เรื่องเพศของสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ รวมถึงยกระดับของผู้อ่านขึ้นมาพร้อม ๆ กันด้วย เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการสื่อสารที่เป็นทางการนั้นเป็นที่ยอมรับว่ามีความสุภาพมากกว่าภาษาที่ไม่เป็นทางการ ตัวอย่างเช่น คำว่า “เลือดระดู” ย่อมฟังดูสุภาพมากกว่าคำว่า “ไฟแดง” และการใช้ภาษาที่เป็นการทับศัพท์ภาษาต่างประเทศนั้น เสมือนเป็นการให้ความรู้สำหรับผู้ที่มีการศึกษาสามารถอ่าน และเข้าใจในภาษาต่างประเทศได้ในระดับหนึ่ง แต่ผู้ที่มีความรู้น้อยย่อมไม่สามารถที่เข้าใจได้ง่าย หรือบางคนอาจจะไม่เข้าใจ ดังนั้น สื่อหนังสือพิมพ์จึงนำเสนอภาษาไทยในลักษณะที่เป็นการเขียนทับศัพท์ลงไปเพื่อช่วยให้ผู้ที่ไม่สามารถอ่านภาษาต่างประเทศสามารถเข้าใจได้ จึงเป็นการยกระดับของการให้ความรู้เรื่องเพศให้กับคนกลุ่มอื่น ๆ ที่มีความรู้ด้วย

ค. กลวิธีเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ(Credibility) กลวิธีเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือในสื่อหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า ความน่าเชื่อถือของคอลัมน์ตอบคำถามปัญหาทางเพศ “เสพสม บ่มิสม” เกิดจากการสั่งสม และการนำเสนอที่ต่อเนื่องยาวนานของการแนะนำไขปัญหาทางเพศบนเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งความน่าเชื่อถือ น่าจะเกิดจากการให้ความช่วยเหลือ หรือการช่วยไขปัญหาให้แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี หรืออาจกล่าวได้ว่าสามารถเป็นที่พึ่งของผู้อ่าน หรือผู้ประสบปัญหาทางเพศได้ เป็นบทความที่ให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ โดยผ่านระยะเวลาอันยาวนานในการพิสูจน์ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นผลให้คอลัมน์ “เสพสม บ่มิสม” ยังสามารถดำรงอยู่ได้ เพราะถ้าหากคอลัมน์ดังกล่าวไม่ได้รับความเชื่อถือแล้วคงไม่สามารถที่จะดำรงอยู่ได้จนกระทั่งทุกวันนี้

อย่างไรก็ตาม ในการให้ความรู้เรื่องคำแนะนำเรื่องเพศศึกษา ผู้วิจัยยังพบว่ามี การอ้างถึงผลการวิจัย และสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกับเรื่องเพศประกอบการให้ความรู้ เช่น การอ้างผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างการตั้งครรภ์

.....การศึกษาหลังสุดโดยแพทย์ทางยุโรปเรื่องการกระตุ้นทางเพศ และการถึงจุดสุดยอดของผู้หญิงระหว่างมีประจำเดือนแสดงให้เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างระยะนั้น จะไม่เกิดอันตรายแต่ประการใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันแรก พบว่าการบีบรัดตัวของมดลูก จะขับเลือดระดูให้พุ่งออกมาทำให้เลือดออกมากและสะดวกยิ่งขึ้น เป็นการรักษาผู้หญิงบางคนที่มีประจำเดือนออกน้อย และมีอาการเจ็บปวดมากจากเลือดไปคั่งในมดลูกทำให้หายปวด จากการศึกษาผู้หญิงใน 50 คน พบว่าผู้มีอาการเดือดร้อนในเรื่องความเจ็บปวด เวลาที่มีประจำเดือน อาการเจ็บปวดจะหายไป ผู้หญิง 10 คน จะมีคนหนึ่งที่มีการถึงจุดสุดยอดมากกว่าธรรมดาในเวลาพร้อมจะมีไฟแดง.....

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ประจำวันที่ 29 กันยายน 2544 บทความ “เช็กซีในเวลาห้าม”

การอ้างผลการวิจัยนั้น เสมือนเป็นการตอกย้ำสร้างความมั่นใจให้กับเรื่องเพศในกรณีต่าง ๆ ว่า ข้อมูลที่ได้อ่านได้ศึกษาวิจัยไปมีความน่าเชื่อถือ ไม่ใช่แค่เป็นเพียงการแสดงการวินิจฉัยจากความรู้ของแพทย์เท่านั้น แต่เป็นการอ้างถึงผลที่ได้จากกระบวนการศึกษาอย่างมีขั้นตอนทางวิชาการส่งผลให้ข้อมูลที่นำมาเสนอมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปประกอบใช้ได้จริงในชีวิตเพศ และผลจากการนำเสนอข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นปัจจัยอันเป็นกลวิธีที่

สนับสนุนการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้ เมื่อผู้รับได้ข้อมูลเรื่องเพศศึกษาจากคอลัมน์ที่สามารถเชื่อถือได้ ย่อมส่งผลให้เกิดความน่าเชื่อถือต่อคอลัมน์ที่นำเสนอด้วยเช่นกัน

ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอ สามารถสรุปได้ว่า เป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาให้สามารถออกมาสู่เวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ได้ เนื่องจากเรื่องเพศนั้นมักจะถูกมองในแง่ของการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ หรือในแง่ของกามารมณ์ ดังนั้นการที่จะนำเรื่องเพศออกมาสื่อสารในลักษณะที่เป็นการให้ความรู้ สร้างทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ หรือแนวทางการใช้ชีวิตทางเพศ ที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงต้องมีความระมัดระวังในการนำเสนอ และการให้ข้อมูล ตลอดจนแนวทางในการสื่อสาร กลวิธีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่สื่อหนังสือพิมพ์นำมาใช้ตามที่ได้นำเสนอในข้างต้น ต่างเป็นกลวิธีที่สนับสนุนกันและกัน กล่าวคือ แพทย์เป็นผู้ที่ออกมาทำการสื่อสารเรื่องเพศ หรือไขปัญหาทางเพศในฐานะอันเป็นที่ยอมรับของสังคมว่าเป็นผู้ที่สามารถไว้วางใจในเรื่องใด ๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย หรือความผิดปกติทางร่างกาย เนื่องจากเป็นผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนมาทางด้านนี้ โดยใช้ลักษณะของการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างหลากหลายกลุ่มผู้รับผ่านการใช้ภาษาในเชิงวิชาการ และภาษาอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งทั้งหมดนี้ต่างมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันในการนำเสนอเรื่องเพศ ถึงแม้ว่าเป็นแพทย์ที่ออกมาสื่อสารในการให้ความรู้ แต่ลักษณะของการใช้ภาษาที่เน้นสื่อไปในทางล่อแหลมหรือกระตุ้นเร้าอารมณ์ ก็อาจจะถูกตำหนิจากสังคมได้ ในขณะที่ถ้าเป็นบุคคลทั่วไปเข้ามาตอบหากไม่มีความรู้เรื่องเพศในเชิงการแพทย์อย่างลึกซึ้ง การให้ข้อมูลอาจจะก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้อ่านได้ ดังนั้นกลวิธีต่าง ๆ จึงมีความสัมพันธ์ และต้องสอดรับกันเป็นอย่างดีเพื่อให้สามารถสื่อสารเรื่องเพศออกมาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ได้

4.2.4.2 ปัจจัยที่มาจากคุณลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์

จากการศึกษาพบ ปัจจัยที่มาจากคุณลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์ในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลหรือเกี่ยวข้องกับการนำเสนอเรื่องเพศ ดังนี้

ก. ปัจจัยทางด้านเวลา(Time) ปัจจัยทางด้านเวลาของสื่อหนังสือพิมพ์เกี่ยวข้องกับนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในหลายด้าน โดยพบว่าเวลาในการนำเสนอของสื่อหนังสือพิมพ์นั้นมีความสัมพันธ์กับความถี่(Frequency)ในการนำเสนอ และการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะต่าง ๆ

ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอรายละเอียดดังกล่าวตามหัวข้อในลำดับต่อ ๆ ไป โดยในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอเวลาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเรื่องเพศ

เนื่องจากสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีลักษณะที่ได้รับการบันทึก กล่าวคือเนื้อหาข้อเขียน หรือภาพใด ๆ ก็ตามที่ปรากฏอยู่บนเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์แล้ว ก็คงจะคงอยู่ เช่นนั้นตราบเท่าที่หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นไม่ชำรุดเสียหาย หรือเสื่อมสลาย ด้วยคุณลักษณะเช่นนี้ของสื่อหนังสือพิมพ์เนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏอยู่จึงมีความคงทน และอยู่ได้นานเท่าที่ไม่มี การฉีกขาด หรือเสื่อมสูญสลาย ดังนั้นหากผู้รับสารพลาดข้อมูลเรื่องเพศในเช้าวันนี้ แต่ก็ยังสามารถที่จะหาอ่านได้ในเวลาอื่น ๆ ของวันเดียวกัน

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า เวลาไม่มีความสัมพันธ์ หรือไม่เกี่ยวข้องกับความคงอยู่ของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏอยู่ในสื่อหนังสือพิมพ์ ผู้ใช้งานเป็นสามารถกำหนดการใช้งานได้ด้วยตนเองภายใต้ระยะเวลา 1 วันตามลักษณะของหนังสือพิมพ์ที่ออกรายวัน กล่าวคือ จากคุณลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีความคงอยู่ของเนื้อหาได้ ตราบที่หนังสือพิมพ์ยังไม่ถูกทำลาย เป็นการเอื้อให้ผู้อ่านสามารถที่จะเลือกใช้สื่อหนังสือพิมพ์ในระยะเวลาใดก็ได้ ตามความสะดวก แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของระยะเวลา 1 วันซึ่งเป็นไปตามคุณลักษณะของสื่อที่ออกเป็นรายวัน หากข้ามพ้นระยะเวลา 1 วันไปแล้วอาจจะไม่สะดวกในการกลับมาใช้ย้อนหลัง อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า เวลาไม่เป็นเงื่อนไขในการคงอยู่ของเนื้อหา แต่เวลาเป็นเงื่อนไขของการใช้งาน และเวลาเป็นเงื่อนไขที่ยืดหยุ่นสำหรับพฤติกรรมในการใช้สื่อหนังสือพิมพ์

ข. ปัจจัยทางด้านพื้นที่(Space) เนื้อหาเรื่องราวต่าง ๆ ที่ปรากฏภายในหน้าหนังสือพิมพ์นั้นได้มีการแบ่งสรรปันส่วนกันออกไปสำหรับการนำเสนอในเรื่องต่าง ๆ ทั้งข่าวสาร ปัจจุบัน บันเทิง ความรู้ที่หลายหลายรอบด้าน ซึ่งเนื้อหาแต่ละเรื่องราวก็มีขนาดของพื้นที่สำหรับการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป และขนาดของพื้นที่ที่กำหนดสำหรับการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาผู้วิจัยพบว่าขนาดของพื้นที่มีผลต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาดังนี้

ปัจจัยเรื่องพื้นที่ที่มีต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ขนาดของพื้นที่ หรือขนาดของคอลัมน์ที่นำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจาก คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะของบทความ และคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ที่เป็นการตอบคำถามปัญหาทางเพศ ผู้วิจัยพบว่า ขนาดพื้นที่ของคอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” ที่นำเสนอในแต่ละครั้งไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนขนาดพื้นที่ของคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” ที่นำเสนอในแต่ละครั้งพบว่า

ขนาดของคอลัมน์จะเท่ากันเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องขนาดของพื้นที่หรือคอลัมน์ แต่ทั้งนี้ ก็ยังพบขนาดของคอลัมน์ที่แตกต่างออกไป ซึ่งขนาดที่แตกต่างออกไปนั้นจะมีขนาดเล็กของคอลัมน์ที่พบโดยส่วนใหญ่

ในขณะที่ขนาดของคอลัมน์มีลักษณะของการถูกกำหนดอย่างตายตัว แต่ปริมาณ ความสั้น ความยาว ของเนื้อหาจดหมาย และจำนวนปริมาณคำถามปัญหาทางเพศที่ส่งเข้ามาของจดหมายแต่ละฉบับก็มีความแตกต่างกันออกไป ดังนั้น การที่จะบรรจุเนื้อหาของจดหมายที่ประกอบไปด้วยการบรรยายตัวตนของผู้เขียน และปัญหาทางเพศที่กำลังประสบ รวมถึงคำตอบคำแนะนำปัญหาทางเพศจากแพทย์ลงไป ในขนาดของคอลัมน์ที่มีพื้นที่จำกัด ย่อมส่งผลโดยตรงต่อเสนอเนื้อหา คำถาม คำตอบ และคำแนะนำปัญหาทางเพศที่ปรากฏ กล่าวคือ เนื้อหาที่ปรากฏในคอลัมน์จะถูกจำกัดด้วยขนาดของพื้นที่คอลัมน์ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วความรู้หรือคำแนะนำปัญหาทางเพศย่อมไม่สามารถบรรยายรายละเอียดได้มากนัก และมีความจำเป็นที่จะต้องเรียบเรียงให้สั้น กระชับได้ใจความมากที่สุด เพื่อลงในคอลัมน์ที่มีพื้นที่จำกัด ซึ่งวิธีการนี้ อาจส่งผลให้เนื้อหาคำแนะนำปัญหาทางเพศไม่มีความละเอียดพอที่จะสร้างความกระจ่างให้แก่ผู้รับได้

ส่วนวิธีการนำเสนอในกรณีที่มีปริมาณของเนื้อหาดีมาก หรือน้อยผู้วิจัยพบว่าสื่อมีแนวทางในการจัดการกับเนื้อหาที่มาก และน้อยเพื่อที่ให้อ่านสามารถบรรจุลงในขนาดของคอลัมน์ได้ ดังนี้

กรณีเนื้อหาคำถาม และคำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีปริมาณมากสื่อจะทำการบีบอัดข้อมูลที่มีอยู่ให้มีขนาดเล็กลงจนสามารถที่จะบรรจุอยู่ในขนาดพื้นที่ของคอลัมน์ได้ ด้วยวิธีการลดขนาดของตัวหนังสือให้เล็กลง เพื่อเป็นการเพิ่มพื้นที่ในการบรรจุตัวอักษรที่เป็นเนื้อหาได้มากขึ้น ส่วนกรณีเนื้อหาคำถาม และคำแนะนำปัญหาทางเพศเรื่องเพศมีปริมาณที่น้อยสื่อจะทำการขยายข้อมูลที่มีอยู่ให้มีขนาดใหญ่ขึ้น เหมาะสมกับขนาดพื้นที่ของคอลัมน์ด้วยวิธีการเพิ่มขนาดตัวอักษร

ปัจจัยเรื่องพื้นที่ที่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา กาญจนา แก้วเทพ (2541 : อ้างแล้ว, 51) ได้กล่าวถึงเอกลักษณ์ของสื่อหนังสือพิมพ์ไว้ว่า คำว่า “Journal” มีรากศัพท์มาจากคำว่า “กิจวัตรประจำวัน” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการตีพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ จะต้องมีส่วนเวลาที่สม่ำเสมอ เป็นสินค้าที่ต้องซื้อขาย มีเป้าหมายหลายอย่างในตัว (เสนอข่าว, ชูศักยภาพ, ชี้

แนะ, ให้การศึกษา) สื่อหนังสือพิมพ์จึงเป็นสื่อที่มีการผลิตเนื้อหาสารใหม่ทุกวัน และมีระยะเวลาการนำเสนอเป็นรายวัน(Daily)

ด้วยคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นนี้ จะพบได้ว่าภายในหนึ่งรอบสัปดาห์มีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เป็นบทความในคอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” จำนวน 1 บทความต่อสัปดาห์ ในขณะที่คอลัมน์ตอบคำถามปัญหาทางเพศในคอลัมน์ “เสพสม บมิสม” ถูกนำเสนอจำนวนปริมาณที่มากกว่าคือ 6 ครั้งต่อสัปดาห์ จึงเห็นได้ว่า ภายในหนึ่งสัปดาห์พื้นที่สำหรับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจะถูกจัดให้เป็นของคำถาม คำตอบปัญหาทางเพศ มากกว่าการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านบทความ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าสื่อได้ให้ความสำคัญกับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะที่เป็นคำถาม คำตอบปัญหาทางเพศมากกว่า การให้ความรู้ในลักษณะที่ผ่านบทความเกี่ยวกับเพศศึกษา เนื่องจากการคำถามปัญหาทางเพศที่ถูกส่งเข้ามาจากผู้่านที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของผู้่านได้เป็นอย่างดี ทั้งในแง่ของปัญหาทางเพศที่ประสบพ่อยจากจดหมายหลาย ๆ ฉบับ หรือต้องการความรู้ คำแนะนำในเรื่องใด ดังนั้น การตอบจดหมาย หรือการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศจึงเป็นการแก้ปัญหาให้กับผู้่านที่ตรงจุดมากกว่า ขณะที่การนำเสนอบทความเรื่องเพศศึกษาในคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการให้ความรู้ในลักษณะของการเหยียงแห กล่าวคือ เป็นการให้ความรู้ในวงกว้าง ๆ หรือเน้นไปที่ประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ซึ่งประเด็นนั้นอาจตรงกับความต้องการ หรือไม่ตรงกับความต้องการของผู้ก็ได้ ถ้าเปรียบให้คำแนะนำปัญหาทางเพศสามารถตอบสนองความต้องการของผู้่านได้มากกว่าเพราะในจดหมายแต่ละฉบับนั้นจะมีคำถามที่หลากหลายประเด็นมากกว่า ด้วยความหลากหลายประเด็นนี้เองผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเข้าถึงผู้่านได้มากกว่าการเน้นไปที่เพียงประเด็นเดียว

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังตั้งข้อสังเกตจากข้อค้นพบถึงตำแหน่งที่ตั้งของคอลัมน์เรื่องเพศศึกษาทั้ง 2 คอลัมน์ดังนี้ ในปัจจุบันนี้ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 1 ฉบับจะประกอบไปด้วย 2 ส่วน (Section) หลักคือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาข่าวสารหนัก ๆ (Hard News) เช่น ข่าวการเมือง ข่าวต่างประเทศ คอลัมน์วิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ส่วนที่ 2 จะเป็นเนื้อหาข่าวสารกีฬา บันเทิง ชุบชิบดารา นิยาย(ละครที่ออกอากาศทางสื่อโทรทัศน์) โปรแกรมภาพยนตร์ คอลัมน์ทำนายโชคชะตารายวัน ซึ่งรวมถึงคอลัมน์เรื่องเพศศึกษาทั้ง 2 ต่างอยู่ในส่วน(Section) นี้ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะคอลัมน์ “เสพสม บมิสม” ที่นำเสนอปัญหาทางเพศจะอยู่ในตำแหน่งที่ติดกับคอลัมน์ทำนายโชคชะตารายวันอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้ว่าบางครั้งจะไม่อยู่ในตำแหน่งที่ติดกันก็ตามแต่จะอยู่ภายในหน้าเดียวกันเสมอ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การที่เรื่องเพศศึกษาถูกนำเสนอในส่วนนี้เป็นสื่อสื่อความหมายว่า เรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องของความบันเทิงที่มีวิชาการเข้ามาปะปน ถึงแม้จะเป็น

ปัญหา ก็เป็นปัญหาเพื่อนำไปสู่ความบันเทิงโดยมีวิชาการเป็นส่วนประกอบเพื่อความมั่นใจ และความถูกต้อง หากเป็นเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่า ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษานั้นหากนำเสนอในรูปแบบที่เป็นวิชาการเพียงอย่างเดียว อาจจะไม่ประสบความสำเร็จผู้อ่านอาจจะไม่ให้ความสนใจ หรือ เข้าไม่ถึงเนื้อหาหรือไม่เข้าใจเนื้อหาที่นำเสนอ ดังนั้น การนำเสนอต้องอยู่ในรูปแบบความบันเทิงที่มีสาระควบคู่กันไป ส่วนในกรณีที่คอลัมน์ “เสพสม บ่มิสม” จะนำเสนอในตำแหน่งที่คู่กับคอลัมน์ ทำนายโชคชะตารายวัน ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการช่วยให้ผู้อ่านที่ยังอายหากคนรอบข้างรับรู้ว่าจะสนใจ คอลัมน์เกี่ยวกับเพศศึกษา โดยสามารถเลี้ยงได้ว่าสนใจคอลัมน์ทำนายโชคชะตา ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่า ผู้คนให้การยอมรับความสนใจในเรื่องของการทำนายโชคชะตา มากกว่าให้การยอมรับในเรื่อง ความสนใจเรื่องเพศ และถ้าพิจารณาเนื้อหาใน 2 คอลัมน์นี้ผู้วิจัยเห็นว่า คอลัมน์ทำนายโชค ชะตานั้นอาจจะเป็นเรื่องจริง หรือไม่จริงสำหรับผู้อ่านก็ได้ หากกล่าวตามภาษาที่สื่อสารกันโดยทั่ว ไปคือ “อาจจะทายแม่น หรือไม่แม่นก็ได้” แต่เนื้อหาในคอลัมน์ “เสพสม บ่มิสม” นั้นเป็นปัญหาที่ ถูกส่งเข้ามาจริง มาจากชีวิตจริงของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ แต่ระดับในการยอมรับของคนใน สังคมแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แต่ในขณะเดียวกัน การที่คอลัมน์ทั้ง 2 นี้วางอยู่คู่กัน ก็เหมือนกับ เป็นการสื่อความหมายว่า เรื่องเพศสมควรที่จะได้รับการยอมรับเช่นเดียวกับเรื่องการทำนายโชค ชะตา

ค. ปัจจัยด้านความถี่ในการนำเสนอ(Frequency) ตามที่ได้เกริ่นนำไว้ใน ปัจจัยเรื่องเวลาแล้วว่าเวลา(Time) มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับความถี่(Frequency)ในการนำ เสนอเรื่องเพศศึกษา เนื่องจากคุณลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีการผลิตใหม่ทุกวัน และมี กำหนดเวลาในการนำเสนอเป็นรายวัน(Daily) ด้วยคุณลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์ที่สัมพันธ์กับ เวลาในแง่ของการนำเสนอนี้เอง จึงพบว่าการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่มีลักษณะเป็นการตอบคำ ถามปัญหาทางเพศมีความถี่ 6 ครั้งต่อสัปดาห์ ในขณะที่การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่อยู่ใน ลักษณะบทความมีความถี่ในการนำเสนอที่น้อยกว่าคือ 1 ครั้งต่อสัปดาห์

เมื่อพิจารณาเวลาในมิติของความถี่ในการนำเสนอที่พบว่า คอลัมน์ “เสพสม บ่มิ สม” ถูกนำเสนอ 6 ครั้ง / สัปดาห์ ผู้วิจัยเห็นว่าความถี่ในการนำเสนอ สามารถที่จะตอบสนอง ความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านประเด็นปัญหา และคำแนะนำทางเพศของบุคคล อื่นได้เป็นอย่างดี อาจกล่าวได้ว่าผู้อ่านสามารถเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ได้ทุกวันทางหน้า หนังสือ พิมพ์ไม่ว่าจะเป็นการถามตอบ หรือบทความก็ตาม และผลจากการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาใน ลักษณะรายวันนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าสื่อได้พยายามที่จะทำเรื่องเพศให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำ

วันตามปกติของผู้คน ส่วนความถี่การนำเสนอในแง่ของการตอบจดหมายนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าความถี่ดังกล่าว สามารถที่จะตอบสนองความต้องการของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ และรอคอยคำตอบได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากสื่อหนังสือพิมพ์สามารถที่จะตอบปัญหาทางเพศผ่านหน้าหนังสือพิมพ์โดยเฉลี่ยอย่างน้อย 24 ฉบับต่อเดือน ถึงแม้ว่าจดหมายบางฉบับจะไม่รับการตอบทางหน้าหนังสือพิมพ์ก็ตาม แต่การมีความถี่ในการนำเสนอที่มากย่อมเป็นการให้โอกาสในการไขปัญหาแก่ผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศในจำนวนที่มากขึ้นตามไปด้วย

ง. ปัจจัยเรื่องลักษณะการเปิดใช้สื่อ สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีลักษณะการเปิดใช้งานด้วยการอ่าน ซึ่งลักษณะของการเปิดใช้งานด้วยการอ่านนี้มีลักษณะที่เป็นส่วนตัว (Individualized) ดังนั้น ลักษณะของการเปิดใช้สื่อหนังสือพิมพ์จึงไม่พบว่าเป็นการสนับสนุนในการสร้างสายสัมพันธ์กับบุคคลอื่นจากการใช้สื่อร่วมกัน ซึ่งลักษณะการเปิดใช้สื่อหนังสือพิมพ์เป็นการเพิ่มลักษณะปัจเจกนิยม (Individualism) มากกว่า เป็นการสร้างสายสัมพันธ์โดยการใช้สื่อร่วมกัน

ลักษณะของการใช้สื่อที่เป็นส่วนตัวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสื่อที่สามารถ ตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศที่เป็นส่วนตัวได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถที่จะเรียนรู้เรื่องเพศได้อย่างหลากหลายสถานที่ กล่าวคือ สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีขนาดเล็ก สะดวกในการเคลื่อนย้ายประกอบกับมีคุณลักษณะการใช้ที่เป็นส่วนตัว ผู้อ่านจึงสามารถที่จะเรียนรู้เรื่องเพศในลักษณะที่เป็นส่วนตัวในสถานที่ใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็สถานที่ส่วนตัว หรือในที่สาธารณะก็ตาม นับได้ว่าสื่อหนังสือพิมพ์มีความสะดวกในการใช้งานมาก แต่หากต้องการใช้อย่างมีส่วนร่วมก็สามารถที่จะกระทำได้แต่คุณลักษณะดังกล่าวนี้ ทำให้ไม่เอื้ออำนวยความสะดวกในการใช้

จ. ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อ (Accessibility) ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อ ผู้วิจัยพบปัจจัยในการเข้าถึงใน 2 ลักษณะด้วยกัน ลักษณะแรกเป็นการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปใช้ อีกลักษณะหนึ่งเป็นการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ ดังรายละเอียดที่จะนำเสนอต่อไปนี้

ปัจจัยการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปใช้ จากคุณลักษณะการเปิดใช้ของสื่อหนังสือพิมพ์ที่เป็นการอ่าน ทำให้ผัสสะ (Sense) ที่ต้องใช้ในการเปิดรับเนื้อหาสารมาจากทางสายตาที่เห็นตัวอักษร (Icon) และเห็นภาพ (Symbol) ที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ แต่การมีผัสสะทางสายตาที่สามารถใช้งานได้อย่างปกติเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอในการที่จะเข้าถึง

เนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เป็นการให้ความรู้ในรูปแบบบทความ เรื่องเพศ และการตอบคำถามปัญหาทางเพศ ต่างปรากฏในลักษณะของภาษาไทยเขียน ดังนั้น สื่อ หนังสือพิมพ์จึงมีข้อเรียกร้องในการเข้าถึงเนื้อหาสาระที่อยู่ในสื่อมากไปกว่าผัสสะด้วยสายตาเพียงอย่างเดียว ผู้ที่ต้องการจะเปิดรับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสามารถในการอ่านหนังสือได้ เพื่อที่จะเข้าถึงเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์ จึงอาจกล่าวได้ว่า ความรู้ความสามารถในการอ่านเป็นกำแพงที่กั้นโอกาสที่จะรับความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์

ปัจจัยการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ การเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อหมายถึง การที่ผู้รับสาร(Receiver) ได้ผันตัวเองมาเป็นผู้ส่งสาร(Sender) ที่ส่งคำถามปัญหาทางเพศเข้ามาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ โดยสื่อสารผ่านช่องทางจดหมาย

ช่องทางในการสื่อสารที่สื่อหนังสือพิมพ์เปิดไว้สำหรับการเข้ามามีส่วนร่วมสื่อสาร ปัญหาทางเพศนั้นพบว่า ผู้รับสารสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ได้เพียงจากช่องทางทางจดหมายเท่านั้น ซึ่งช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมนี้ เรียกร้องความสามารถของผู้ที่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วม โดยจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับหนึ่ง กล่าวคือมีความรู้อยู่ในระดับที่สามารถ “อ่านออก เขียนได้” เนื่องจากการช่องทางสื่อสารด้วยจดหมายใช้ภาษาเขียนเป็นหลักในการสื่อสารส่งความหมาย และสร้างความเข้าใจในปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้น หากไม่สามารถที่จะ “อ่านออก เขียนได้แล้ว” ย่อมไม่สามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมสื่อสารในฐานะผู้ส่งสารที่ประสบปัญหาทางเพศได้อย่างแน่นอน

ปัจจัยในการนำเสนอที่มาจากคุณลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์นี้ สามารถสรุปได้ว่า ประกอบไปด้วยปัจจัยที่เอื้อต่อการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา และเอื้อต่อการเรียนรู้ แต่ก็ยังพบปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้เช่นเดียวกัน ทางด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการนำเสนอเรื่องเพศ และเอื้อต่อการเรียนรู้เรื่องเพศนั้นประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านเวลา(Time) ที่ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ในระยะเวลาใดก็ได้ภายใน 1 วันมีลักษณะการยืดหยุ่นเวลาในการเรียนรู้เรื่องเพศ ปัจจัยทางด้านพื้นที่(Space) ในประการแรกปัจจัยด้านนี้ผู้วิจัยเห็นว่าขนาดพื้นที่ของคอลัมน์ที่ถูกจำกัดไว้อย่างแน่นอนเป็นอุปสรรคในการให้รายละเอียดในการตอบคำถามในแต่ละประเด็น โดยมีการทำให้เนื้อหาใจความมีความกระชับมากที่สุด เพื่อให้สามารถบรรจุอยู่ในขนาดของคอลัมน์นี้ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ การให้ความรู้ในเชิงลึก หรือมีรายละเอียดมากจึงไม่สามารถกระทำได้ในสื่อหนังสือพิมพ์ ประการต่อมา ผู้วิจัยเห็นว่าการที่สื่อหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับพื้นที่ในการนำเสนอคำถาม และให้คำ

แนะนำปัญหาทางเพศมากที่สุดเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้อ่านที่มีความสนใจ และผู้อ่านที่ประสบปัญหาได้มีโอกาสศึกษาเรื่องเพศมากขึ้น หรือบ่อยขึ้น ซึ่งการให้ความสำคัญในประเด็นนี้มีความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกันกับเรื่องเวลาในมิติด้านความถี่(Frequency) ในการนำเสนอ ส่วนปัจจัยเรื่องลักษณะการเปิดใช้สื่อที่มีลักษณะการใช้งานเป็นการส่วนตัว สามารถเอื้ออำนวยการเรียนรู้เรื่องเพศในลักษณะที่เป็นส่วนตัวได้ดี และมีความสะดวกประกอบกับเป็นสื่อที่มีขนาดเล็กจึงสามารถที่จะใช้ในสถานที่ต่าง ๆ ได้ตามความสะดวกของผู้อ่าน ปัจจัยสุดท้ายเรื่อง การเข้าถึงตัวสื่อทั้งในลักษณะของการเข้าไปใช้ คือการเข้าไปอ่าน และในลักษณะของการเข้าไปมีส่วนร่วมในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ ผู้วิจัยเห็นว่าด้วยคุณลักษณะที่เรียกร่องความ สามารถในการใช้งานของสื่อ คือต้องมีความรู้ สามารถอ่านออกเขียนได้จึงจะสามารถเข้าไปใช้สื่อ หนังสือพิมพ์ได้ทั้ง 2 ลักษณะยังไม่สามารถเอื้ออำนวยสำหรับผู้ประสบปัญหา ผู้ที่สนใจใคร่รู้ แต่ไม่มีความรู้ในการอ่าน หรือการเขียน

4.2.5 สรุปผลการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์

ผลจากการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ สามารถสรุปได้ดังนี้

หัวข้อที่พบ	รายละเอียด
รูปแบบการนำเสนอ	ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านคอลัมน์ที่เป็นบทความ และคอลัมน์ที่เป็นการถามตอบปัญหาทางเพศ
รูปแบบการสื่อสาร	พบว่ามีรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศ 1 ลักษณะ คือ การสื่อสารโดยการใช้ตัวอักษร(Symbol)
ลักษณะเนื้อหาภาพรวมของแต่ละบทความ	พบลักษณะชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศเป็นประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยา ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะทางสุขศึกษา
ลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบภายในแต่ละบทความ	พบลักษณะทางชีววิทยามีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุด ลักษณะทางสุขศึกษารองลงมา ลักษณะทางจิตวิทยา และลักษณะทางสังคมวิทยาตามลำดับ
ลักษณะของความรู้ที่พบจากคำถามปัญหาทางเพศ	พบคำถามปัญหาทางเพศมีลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด ลักษณะทางสุขศึกษารองลงมา ลักษณะทางจิตวิทยา และลักษณะทางสังคมวิทยาตามลำดับ

ลักษณะของความรู้ที่พบ จากคำแนะนำปัญหาทางเพศ	พบคำแนะนำที่มีลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด ลักษณะทางสุขศึกษารองลงมา ลักษณะทางจิตวิทยา และลักษณะทางสังคมวิทยาตามลำดับ
เพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสาร ในเวทีสาธารณะของ สื่อหนังสือพิมพ์	พบว่า สามารถเข้ามาร่วมสื่อสารได้เพียงลักษณะเดียวเท่านั้น คือเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ และเพศสภาวะที่สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศได้ พบว่าประกอบด้วย ชายหญิงรักต่างเพศทั้งที่มีครอบครัวแล้ว และยังมีครอบครัว รักร่วมเพศหญิง และ Bisexual ชาย
ปัจจัยในการนำเสนอ เรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์	ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ ประกอบด้วย กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศ คือ คอลัมนิสต์ที่เป็นแพทย์ กลวิธีในการสื่อสารเรื่องเพศซึ่งพบการใช้ภาษาใน 2 ลักษณะคือ ภาษาที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ กลวิธีเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือที่เกิดจากการส่งเสริมความน่าเชื่อถือที่ผ่านระยะเวลาในการนำเสนออันยาวนาน และการอ้างถึงผลการวิจัยในการให้ข้อมูลทางด้านการแพทย์
	ปัจจัยจากคุณลักษณะ(Attribute) ของสื่อหนังสือพิมพ์ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเวลา(Time) ผู้ใช้งานสามารถเลือกใช้งานในเวลาใดก็ได้ตามความสะดวก มีความยืดหยุ่นในเรื่องเวลา เนื่องจากเนื้อหาไม่หมดไปกับการเวลา เพราะสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่ได้รับการบันทึกไว้บนหน้ากระดาษ ปัจจัยด้านพื้นที่(Space) พื้นที่ต่อเนื้อหาเรื่องเพศ และพื้นที่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ปัจจัยด้านความถี่ในการนำเสนอ(Frequency) มีความถี่น้อยเพียง 1 ครั้ง / สัปดาห์ในคอลัมนิสต์ที่เป็นบทความ และ 6 ครั้ง / สัปดาห์สำหรับบทความที่เป็นการตอบคำถามปัญหาทางเพศ โดยรวมแล้วสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศได้ทุกวัน ปัจจัยเรื่องลักษณะการเปิดใช้ มีลักษณะการเปิดใช้ที่เป็นส่วนตัว

	สะดวกในการในเป็นการส่วนตัวมากกว่าการใช้ที่เป็นส่วนรวม ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อ ทั้งในลักษณะของการเข้าไปใช้เข้าไปใช้เพื่อศึกษา และการเข้าไปเพื่อการมีส่วนร่วม จำเป็นต้องได้รับการศึกษาหรือมีความรู้สามารถอ่านออกเขียนได้

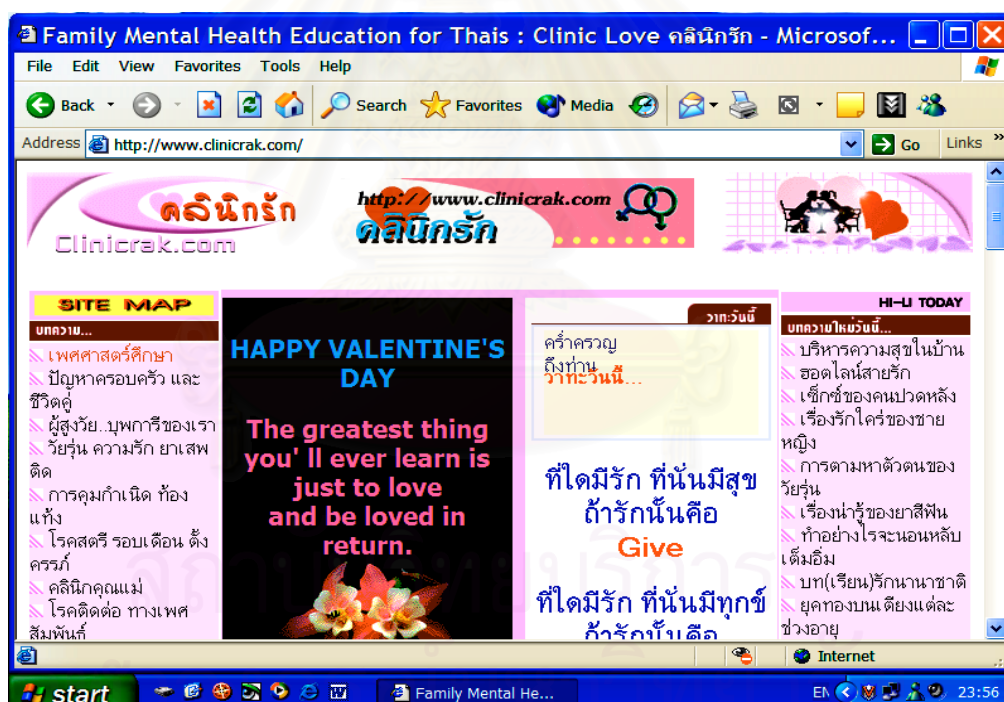
ตารางที่ 4.25 สรุปข้อค้นพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์

ผลจากการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์ สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์ เป็นการสื่อสารที่ใช้ตัวอักษร(Symbol) เป็นหลักในการสื่อสาร ด้วยเหตุอันเนื่องมาจากคุณลักษณะของสื่อที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์(Printed Media) แต่ทั้งนี้คุณลักษณะเฉพาะของการใช้ตัวอักษรในสื่อหนังสือพิมพ์ คือ เป็นการเรียบเรียงเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาผ่านตัวอักษรให้มีความเรียบง่าย สั้น กระชับได้ใจความ ไม่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ โดยมีการเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงถึงเรื่องของการใช้ภาษาในการสื่อสารเรื่องเพศผ่านตัวอักษร ที่มีลักษณะของการใช้ภาษาที่เป็นภาษาชาวบ้านร่วมกับศัพท์เทคนิคทางการแพทย์ นอกจากนี้ การใช้ตัวอักษรจะมีลักษณะที่เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งหมด โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่สามารถที่จะสร้างสีสัน เล่นลวดลายหรือใส่ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะกับตัวอักษรที่นำเสนอได้ มีลักษณะการใช้งานตัวอักษรที่เป็นทางการ และในส่วนของลักษณะการมีส่วนร่วม กล่าวได้ว่า สื่อหนังสือพิมพ์ไม่เป็นเวทีสาธารณะสำหรับการแสดงความคิดเห็น ในประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่เป็นเวทีสาธารณะในการให้ความช่วยเหลือกับผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ ในส่วนเวทีสาธารณะที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านบทความในคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” ถูกจัดให้เป็นของกลุ่มชายหญิงรักต่างเพศที่อยู่ในวัยทำงานแล้วเท่านั้น เนื่องจากไม่ปรากฏเนื้อหาเรื่องเพศที่เหมาะสมกับวัยรุ่น หรือเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศ ในขณะที่เวทีสาธารณะในส่วนของ การตอบคำถามปัญหาทางเพศ สามารถเป็นที่พึ่งพิงของคนได้อย่างหลากหลาย เพศสภาวะ อายุ และกลุ่มอาชีพ ให้ได้มีพื้นที่ในการแสดงตัวตนผ่านปัญหาทางเพศของตนเองโดยไม่ถูกกีดกันออกจากเวทีสาธารณะในส่วนนี้ จึงกล่าวได้ว่าสื่อหนังสือพิมพ์ไม่เป็นเวทีสาธารณะในเรื่องเพศศึกษาทั้งหมด มณฑลพื้นที่ในส่วนต่าง ๆ สามารถที่จะเป็นเวทีสาธารณะได้ และไม่ได้ในขณะเดียวกัน กล่าวคือ คอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” เป็นเวทีสาธารณะในการให้ความรู้เรื่องเพศของคนกลุ่มที่ทำงานแล้ว และเฉพาะเพศชายหญิงรักต่างเพศ ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้เป็นเวทีสาธารณะสำหรับ เพศสภาวะ ในกลุ่มรักร่วมเพศ และกลุ่มวัยรุ่น ส่วนคอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ถึงแม้ว่าจะเป็นเวทีสาธารณะที่เปิดกว้างในการแสดงถึงปัญหาทางเพศให้แก่คนกลุ่มต่าง

ๆ ได้อย่างหลากหลาย แต่ก็เป็นที่สาธารณะของบุคคลที่มีความรู้เท่านั้น เนื่องจากคุณลักษณะของสื่อที่เรียกร่องความสามารถในการเข้าถึงมณฑลดังกล่าว โดยสรุปแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์สามารถเป็นเวทีสาธารณะ และไม่เป็นเวทีสาธารณะได้ในขณะเดียวกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ใช้งานในแต่ละเวทีที่สื่อเปิดไว้สำหรับเรื่องเพศ

4.3 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

การศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาได้แก่ เว็บไซต์ www.clinicrak.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาโดยเฉพาะ โดยมีนายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ เป็น Webmaster เมื่อเข้ามาสู่เว็บไซต์นี้ ในหน้าแรกประกอบด้วยลักษณะทั่ว ๆ ไปที่เป็นแผนที่ในการท่องเที่ยวเว็บไซต์(Site map) เพื่อเข้าไปยังหน้าส่วนต่าง ๆ ของเว็บไซต์เลือกชมได้ตามความสนใจดังนี้

ภาพประกอบที่ 4.5 ภาพหน้าแรกของ www.clinicrak.com

บทความ เป็นส่วนที่รวบรวมบทความจากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร และบทความที่ Web master จัดทำขึ้น โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับแพศศึกษา สุขภาพ นานาสาระความรู้อื่น ๆ มาจัดหมวดหมู่ในการนำเสนอ ดังนี้ แพศศาสตร์ศึกษา, ปัญหาครอบครัวและชีวิตคู่, ผู้สูงวัย...บุพการีของเรา, วัยรุ่น ความรัก ยาเสพติด, การคุมกำเนิด ท้อง แท้ง, โรคสตรี รอบเดือน ตั้งครรภ์, คลินิกคุณแม่, โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, เบี่ยงเบน และวิปริตทางเพศ, กฎหมายครอบครัว, โรคเด็ก, คู่มือเลี้ยงลูก, คลินิกเด็ก, สุขภาพจิต, ซ่อมบ้าน ดูแลบ้าน, สัตว์เลี้ยง

ห้องสนทนา เป็นส่วนที่มีลักษณะของกระดานเสวนา(Web board) ที่จัดไว้สำหรับให้ผู้เข้ามาในเว็บไซต์สามารถการตั้งกระทู้(Post)คำถามปัญหาทางแพศ การสนทนา และแสดงความคิดเห็นในเรื่องแพศ โดยจัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ซึ่งให้ผู้ใช้สามารถเลือกตั้งกระทู้ได้ตรงตามความต้องการ หรือเข้าร่วมตอบเสวนาได้ตามความสนใจ ดังนี้ ห้องเสพสมให้สมอารมณ์หมาย, คลินิกปัญหาครอบครัว และชีวิตคู่, คลินิกวัยทอง ผู้สูงอายุ, คลินิกวัยรุ่น ความรัก ยาเสพติด ฆ่าตัวตาย, คู่กับหมอล้างลูก, คลินิกการคุมกำเนิด, คลินิกผู้มีบุตรยาก, คลินิกโรคสตรี การตั้งครรภ์ การคลอด เต้านม มะเร็ง, คลินิกโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, คลินิกคนชอบแพศเดียวกัน, คลินิกเบี่ยงเบนทางแพศ, ปรับทุกข์ ร้องทุกข์, สัพเพเหระ, บอกล...(เป็นชื่อของห้องสนทนา : ผู้วิจัย)

ข่าวชาวบ้านวันนี้ เป็นส่วนที่นำเสนอบทความที่คัดเลือกมาจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่าง ๆ เป็นการให้ความรู้ในหลากหลายเรื่องราว ซึ่งจำกัดว่าต้องนำเสนอเรื่องแพศศึกษาเท่านั้น และจะปรับเปลี่ยน(Up date) บทความเป็นระยะ ๆ

บทความใหม่วันนี้ เป็นส่วนที่รวบรวมบทความจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร วารสาร ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแพศศึกษา สุขภาพ และมีการปรับเปลี่ยน(Up date)บทความเป็นระยะ ๆ เช่นกัน

เขถามอะไรกัน... FAQ เป็นการนำบทความที่มีอยู่แล้วในส่วนของ “บทความ” แยกออกมารวบรวมเป็นอีกส่วนหนึ่ง โดยจะเน้นบทความที่ตอบสนอง และรองรับคำถามปัญหาทางแพศที่มักจะถูกถามบ่อย ๆ (Frequency asked questions หรือ FAQ นี้เป็นส่วนที่ทางเว็บไซต์จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้ โดยรวบรวมปัญหาที่ผู้ใช้นักจะให้ความสนใจ และสอบถามกันมากเพื่อช่วยในการค้นหาข้อมูลตามความต้องการได้อย่างรวดเร็ว ไม่ต้องเข้าไปค้นหาทีละหมวด ทีละหัวข้อ ซึ่งสามารถพบได้ในเว็บไซต์ต่าง ๆ โดยทั่วไป : ผู้วิจัย) นำมาจัดเรียงเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ดังนี้ เสพสม ให้สมอารมณ์หมาย, คุมกำเนิดท้องแท้ง, กามโรค

เอดส์, โรคสตรี คลอด เต้านม มะเร็ง, ปัญหาครอบครัว ชีวิตคู่, ปัญหาเบี่ยงเบน และความผิดปกติทางเพศ

ทะเล่ิงประสาหมอ.... เป็นส่วนที่รวบรวมเรื่องขำขันที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และเพศสัมพันธ์ ในลักษณะของตลกลามก(Dirty joke) สองแง่ สามง่าม

การ์ตูนทะเล่ินทะเล่ิน.... เป็นส่วนที่รวบรวมภาพการ์ตูนขำขันที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือเพศสัมพันธ์ ในลักษณะรูปภาพวาดลายเส้น ที่นำมาจากหนังสือการ์ตูนต่าง ๆ เช่น หนังสือการ์ตูน “ชายหัวเราะ” เป็นต้น

การ์ตูนการเมือง... เป็นส่วนที่รวบรวมภาพการ์ตูนที่มีลักษณะลักษณะล้อการเมือง โดยนำมาจากหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เช่น ชัย ราชวัตร(ไทยรัฐ), Cartoon เดลินิวส์, Nation Cartoon, การ์ตูนแนวหน้า, เสี่ยวเหลียวมองกรุง, คามิน เดอะยิปปี, การ์ตูนเงา, ผู้จัดกวน เป็นต้น

จากภาพรวมทั้งหมดของเนื้อหาที่ www.clinicrak.com นำเสนอ พบว่ามีเนื้อหาที่หลากหลาย นอกจากการเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ดังนั้น ในการวิจัยเรื่อง “การถามตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ” ซึ่งเป็นการศึกษาเนื้อหาที่มีลักษณะของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยอยู่ในรูปแบบของบทความ ข้อเขียน การสนทนา การตอบคำถาม และการแนะนำปัญหาทางเพศที่ไม่เป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ ผู้วิจัย จึงต้องทำการจัดกลุ่มเนื้อหาที่มีลักษณะของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาดังกล่าวข้างต้น เพื่อความชัดเจนในการศึกษาว่าจะศึกษาในส่วนใดบ้าง จากเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ใน www.clinicrak.com ทั้งหมดพบว่า เนื้อหาภายในเว็บไซต์สามารถแบ่งออกเป็น กลุ่ม ๆ ได้ดังนี้ 1. เนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านบทความที่ปรากฏในส่วนดังนี้ บทความ..., ข่าวชาวบ้านวันนี้, บทความใหม่วันนี้, เขาถามอะไรกันบ้าง 2. เนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านคำถามคำตอบปัญหาทางเพศที่ปรากฏใน ห้องสนทนา 3. เนื้อหาที่เพื่อความบันเทิง และ 4. เนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้ในเรื่องทั่วไป

ผลจากการจัดกลุ่มเนื้อหาที่พบใน www.clinicrak.com พบเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในเบื้องต้น 2 ลักษณะคือ ลักษณะการให้ความรู้ที่ปรากฏอยู่ในรูปแบบของข้อเขียน บทความ อยู่ในส่วนของ บทความ, ข่าวชาวบ้านวันนี้, บทความใหม่วันนี้, เขาถามอะไรกันบ้าง...FAQ ส่วนอีกลักษณะเป็นการถามตอบผ่านการตั้งกระทู้ปัญหาทางเพศ ที่

อยู่ในส่วนของ ห้องสนทนา ซึ่งลักษณะที่พบทั้ง 2 นี้ผู้วิจัยจะได้นำมาศึกษาถึงลักษณะในการนำเสนอและกล่าวถึงรายละเอียดของส่วนต่าง ๆ ต่อไปว่า ในแต่ละส่วนมีการแบ่งพื้นที่และจัดหมวดหมู่ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาอย่างไร

4.3.1 รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

ด้วยคุณลักษณะที่เป็นสื่อลูกผสม(Hybrid medium) อันเกิดจากการผสมผสาน “ระบบโทรคมนาคม” เข้ากับ “ระบบสารสนเทศ” โดยการรวมเอาหน่วยแสดงผลที่เป็นภาพ เช่น จอโทรทัศน์เข้ากับระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ใช้การแสดงผลทั้ง ตัวอักษร ภาพ และกราฟฟิก (กาญจนา แก้วเทพ, 2541 : อ้างแล้ว) ทำให้มีลักษณะของการใช้งานที่ยืดหยุ่นมากขึ้น และเมื่อเทคโนโลยีพัฒนาก้าวหน้าอย่างไม่หยุดนิ่ง ปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถแสดงภาพเคลื่อนไหวได้เช่นเดียวกับสื่อโทรทัศน์ หรือแม้แต่แสดงภาพผ่านกล้องวงจรปิดจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง(Web Cam) ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ ดังนั้น สื่ออินเทอร์เน็ตจึงนับได้ว่าเป็นนวัตกรรมทางการสื่อสารที่รวบรวมรูปแบบของการสื่อสารไว้อย่างหลากหลายภายในหนึ่งเดียว จากการศึกษาพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาผ่านรูปแบบการสื่อสารดังนี้

4.3.1.1 การสื่อสารโดยการใช้ตัวอักษร (Symbol)

ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีของการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต จะมีความสามารถสื่อสารได้ทั้ง ตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง รวมถึงการถ่ายทอดภาพจากกล้อง(Web Cam) ละคร่ายคล้ายสื่อโทรทัศน์ก็ตาม แต่จากการศึกษา รูปแบบการสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ www.clinicrak.com พบว่ารูปแบบการสื่อสารภายในสื่ออินเทอร์เน็ตยังคงใช้ตัวอักษรเป็นหลักทั้งในแง่ของการสื่อสารเพื่อการใช้งาน คือ การสื่อสารเพื่อให้ทราบว่าจะสามารถค้นพบสิ่งที่ต้องการได้จากส่วนใดในโฮมเพจนี้ หรือคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้งาน และการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร สาระ และความรู้เรื่องเพศผ่านข้อเขียน บทความ และการตอบคำถามปัญหาทางเพศ

ทั้งนี้ ลักษณะเฉพาะของตัวอักษร(Symbol) ที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่จะเลือกใช้ขนาด สี รูปแบบ และการจัดวางได้อย่างอิสระไม่ถูกกำหนดตายตัว ซึ่งผลของการที่สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถนำเสนอรูปแบบของตัวอักษรได้อย่างมีความหลากหลายนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความน่าสนใจให้กับบทความ

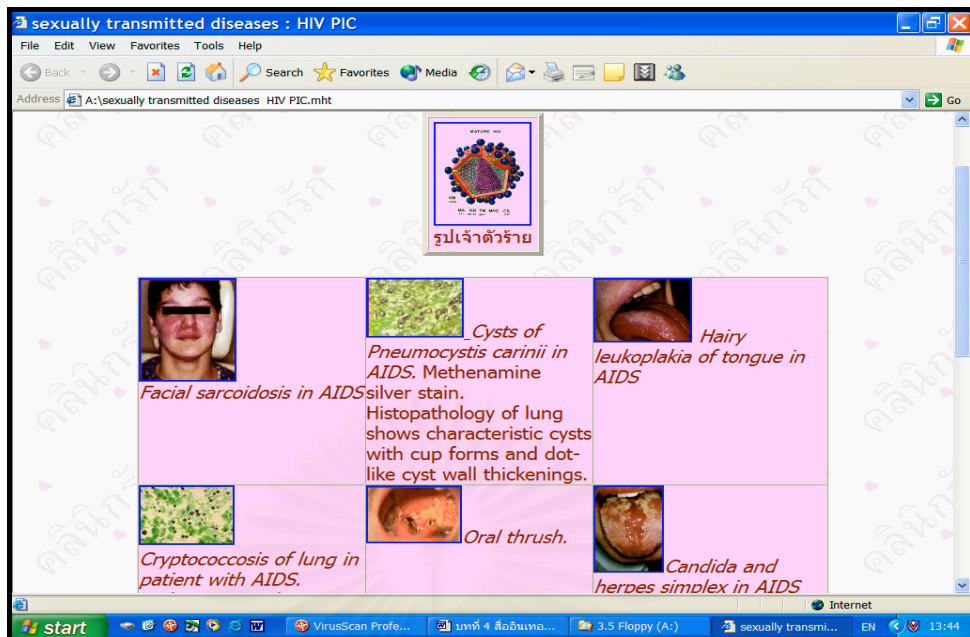
ต่าง ๆ รวมถึง รูปแบบของเว็บไซต์อีกด้วย จึงกล่าวสรุปได้ว่า นอกจากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ตจะเป็นรูปแบบหลักของการสื่อสารแล้ว ยังมีคุณลักษณะเฉพาะ คือ สามารถที่ปรากฏได้ในหลากหลายรูปแบบทั้ง ขนาด สี และรูปแบบตัวอักษร

4.3.1.2. การสื่อสารโดยการใช้อักษรภาพ(Icon)

ผลจากคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ตที่สามารถบรรจุรูปแบบการสื่อสารได้อย่างหลากหลายในตัวเอง จึงทำให้สื่อชนิดนี้ไม่ถูกจำกัดด้วยการสื่อสารจากตัวอักษรซึ่งเป็นรูปแบบหลักเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังสามารถที่จะนำการสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ มาร่วมนำเสนอได้อีก ซึ่งผู้วิจัยพบว่านอกจากรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ตัวอักษรแล้ว สื่ออินเทอร์เน็ตยังนำการสื่อสารโดยใช้อักษรภาพเข้ามาช่วยด้วย ซึ่งภาพที่พบจะทำหน้าที่ในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

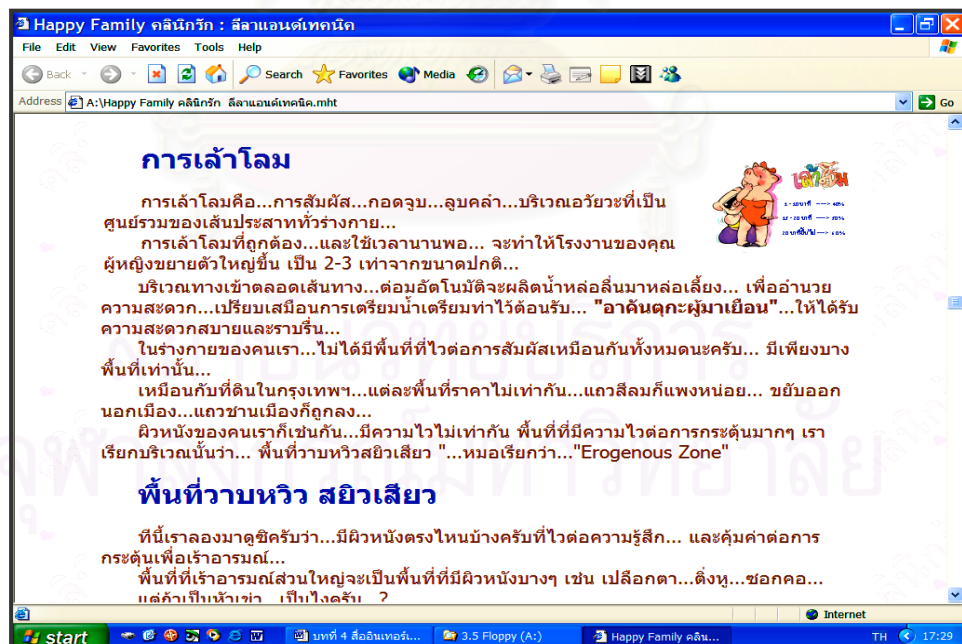
หน้าที่ของภาพในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา หน้าที่ของภาพในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานี้ ผู้วิจัยพบว่าการใช้ภาพมีวัตถุประสงค์โดยรวมเพื่อสนับสนุนการให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษา ซึ่งลักษณะของภาพที่พบมีความแตกต่างกันออกไปในแง่ของการใช้งาน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดแบ่งตามสภาพของการใช้งานที่พบดังนี้

ภาพประกอบบทความทั่วไป เป็นภาพที่แพทย์นำมาเสนอร่วมกับบทความที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อการศึกษา ซึ่งในบางกรณีของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา การบรรยายด้วยตัวอักษรเพียงอย่างเดียวอาจจะไม่สามารถสร้างความเข้าใจได้ง่าย ดังนั้นการใช้ภาพเข้ามาสื่อความหมายร่วมด้วยจึงเป็นทางออกที่ดีในการให้ความรู้เรื่องเพศ เนื่องจากภาพที่นำเสนอจะ เป็นภาพที่ปรากฏเนื้อหาตามคำบรรยาย โดยที่ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่จำเป็นต้องสร้างมโนภาพขึ้นเองตามคำบรรยาย ดังนั้นภาพที่นำเสนอจึงไม่มีความจำเป็นต้องตีความในรูปภาพ ในขณะที่การรับรู้จากการบรรยายในบทความเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบต้องอาศัยภาพจากการจินตนาการในการสร้างภาพ ซึ่งเป็นไปได้ว่าผู้รับสารจะจินตนาการภาพจากคำบรรยายได้ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า เนื้อหาของภาพบางภาพ เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป เป็นภาพที่อยู่ห่างไกลจากผู้ที่ไม่ได้มีประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ เช่น ภาพอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ภาพประกอบที่ 4.6 ลักษณะของภาพประกอบบทความ

นอกจากนี้ยังพบการใช้ภาพการ์ตูนประกอบทำให้ความรู้ โดยใช้ประกอบในเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และท่วงท่าในการมีเพศสัมพันธ์ดังนี้

ภาพประกอบที่ 4.7 แสดงการใช้ภาพการ์ตูนในการประกอบบทความ

ภาพประกอบที่แสดงการสาธิต เป็นการใช้อุปกรณ์ประกอบทำให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในประเด็นที่มีลักษณะของความรู้ที่เป็นกระบวนการ อย่างมีลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันไป ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการนั้น ๆ เช่น กระบวนการขั้นตอนในการขลิบอวัยวะเพศชาย ขั้นตอนการตรวจปัสสาวะทดสอบการตั้งครรภ์ การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 4.8 ลักษณะของภาพที่แสดงการสาธิต

ในประเด็นที่เกี่ยวกับการนำเสนอภาพประกอบนี้ นายแพทย์รุ่งโรจน์ ตีรินิติ (Webmaster) ได้กล่าวถึงว่า

“...สำหรับภาพถ้าเป็นภาพสรีระร่างกาย ก็ไม่มีข้อจำกัดเนื่องจากเป็นเรื่องทางวิชาการ สำคัญอยู่ที่เนื้อหาในรูป ลีลาท่าทางที่ยั่วหรือเป็นวิชาการส่วนภาพท่าทางเพศสัมพันธ์ สามารถใช้หุ่นหรือรูปการ์ตูนแทนได้...”

นายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ, จดหมายอิเล็กทรอนิกส์, 25 มีนาคม 2546.

จึงอาจกล่าวได้ว่าการนำเสนอรูปภาพอวัยวะเพศชาย หรืออวัยวะเพศหญิงที่อยู่ภายใต้บริบททางการสื่อสารที่เป็นวิชาการสามารถที่นำเสนอได้ แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการนำเสนอรูปในสื่ออินเทอร์เน็ตมีลักษณะที่โจ่งแจ้ง(Explicit) มากกว่าสื่อโทรทัศน์ โดยเห็นได้จากสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอภาพอวัยวะเพศชาย หรืออวัยวะเพศหญิงที่เป็นภาพถ่ายจากของจริง ในขณะที่สื่อโทรทัศน์เป็นเพียงภาพเขียนลายเส้นทางกายวิภาค ซึ่งสื่อทั้ง 2 ต่างนำเสนอภาพประกอบภายใต้บริบทการสื่อสารเรื่องเพศในเชิงวิชาการเช่นเดียวกัน แต่การที่สื่อโทรทัศน์ไม่สามารถนำเสนอภาพที่เป็นของจริงได้ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากสื่อโทรทัศน์มีคุณลักษณะในการเปิดใช้ที่เป็นส่วนรวม การที่จะนำเสนอภาพที่ล่อแหลมไปสู่คนจำนวนมาก ๆ อาจเกิดผลลบต่อตัวสื่อโทรทัศน์ เพราะระดับในการเปิดรับภาพที่ถูกนำเสนอของผู้คนในสังคมย่อมมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจจะนำไปสู่การตอบรับที่ไม่ดีนักจากผู้ชม ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตมีลักษณะการเปิดใช้ที่เป็นส่วนตัวมาก ๆ การนำเสนอจึงสามารถที่จะทำได้ง่ายกว่า และถึงแม้ว่าภาพที่นำเสนอ จะเป็นภาพที่ถ่ายมาจากของจริงก็ตาม แต่บริบทของการสื่อสารที่อยู่ภายใต้การให้ความรู้ที่มีลักษณะทางวิชาการ ประกอบกับภาพที่นำเสนอเป็นลักษณะของอวัยวะเพศที่ผิดปกติ ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าภาพดังกล่าวไม่มีความสามารถในการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศได้

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า ภายใต้บริบทของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่มีการนำภาพมาประกอบใช้นั้น สื่ออินเทอร์เน็ตมีลักษณะของการนำเสนอภาพที่โจ่งแจ้งมากกว่าสื่อโทรทัศน์ โดยมีคุณลักษณะเฉพาะของการนำเสนอภาพ คือ สามารถนำเสนอภาพได้อย่างอิสระ แต่ถ้าเมื่อใดก็ตามที่จะนำภาพเสนอเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ไม่สามารถที่จะใช้ภาพที่เป็นคนจริงมาแสดงได้ ภาพที่นำเสนอจึงต้องเลี่ยงไปโดยการนำเสนอเป็นภาพวาดการ์ตูนทดแทน

4.3.2 ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

การศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยได้นำลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาทั้ง 4 ลักษณะอันประกอบด้วย ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่อง

เพศ และลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ เข้าไปจำแนกเนื้อหาส่วนต่าง ๆ โดยประกอบไปด้วยส่วนที่ยังไม่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศ คือ ชี้อบทความที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษา คำถามปัญหาทางเพศ และส่วนที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศคือ เนื้อหาภายในบทความ คำแนะนำปัญหาทางเพศ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบในสื่ออินเทอร์เน็ตโดยมีลำดับในการนำเสนอ ดังนี้

- 4.3.2.1 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต
- 4.3.2.2 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตจากเนื้อหาบทความที่นำเสนอ
- 4.3.2.3 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตจากคำถามปัญหาทางเพศในห้องสนทนา
- 4.3.2.4 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตจากคำแนะนำปัญหาทางเพศ

4.3.2.1 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

การเก็บข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อนำมาศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้จัดเก็บข้อมูลในลักษณะภาคตัดขวาง(Cross Sectional) ในเดือนพฤศจิกายน 2544 โดยทำการจัดเก็บข้อมูลในส่วนที่เป็นเนื้อหาการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่จัดอยู่ในลักษณะของข้อเขียน บทความ ทั้งเว็บไซต์ ตลอดระยะเวลา 30 วัน ซึ่งข้อมูลที่ได้จะประกอบไปด้วย บทความ ข้อเขียนที่ปรากฏอยู่ในส่วนต่าง ๆ ก่อนหน้าระยะเวลาในการเก็บข้อมูล และรวมถึงบทความที่มีการเพิ่มเข้ามาตลอดระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลด้วย ซึ่งข้อมูลที่ผู้วิจัยจะมาใช้ในการศึกษามีดังนี้

หมวดของบทความ	หัวข้อของบทความ	จำนวนบทความ
เพศศาสตร์ศึกษา (เสพสมให้สมอารมณ์หมาย)	เรื่องทั่วไป	103
	เพศ, ฮอริโมน, อสุจิ, และอวัยวะเพศ	27
	Sex กับการตั้งครรภ์	4
	เช็ทซ์รุ่นเดอะ	11
	การช่วยตัวเอง(MASTURBATION) และ ORAL SEX	14
	เทกกะหนักและลีลา สวรรค์นั้น...อยู่ไหนใด	43
	ว่าด้วยการหลัง และบ่อยแค่ไหนถึงจะดี	14
	บำรุงเพศ, เพิ่มพลังเพศ และเพิ่มกำหนด	21
	เช็ทซ์เสื่อม (Erectile Dysfunction : E.D.)	38
	รวมจำนวนบทความ	275
ปัญหาครอบครัว และชีวิตคู่	Home Sweet Home	14
	รักให้เป็น	9
	ผู้หญิงกับเช็ทซ์ เรื่องที่คุณไม่เคยรู้มาก่อน	11
	ปัญหาครอบครัว และการครองเรือน	38
	ปัญหาบุคคลที่ 3	19
	อยู่หรือหย่า	13
	รวมจำนวนบทความ	104
ผู้สูงวัย นุพการีของเรา	สุขภาพผู้สูงอายุ	22
	ผู้สูงอายุกับอาหารการกิน	5
	วัยทอง และโรคแทรก	16
	กระผุ กระดูกพรุน	9
	รวมจำนวนบทความ	52
วัยรุ่นความรัก ยาเสพติด	เลี้ยงลูกวัยรุ่น	49
	วัยรุ่นกับเพศศึกษา	17
	ความเอ๋ย ความรัก	52
	ติวรักให้เต็มร้อย	19
	แต่งงาน	14

	การฆ่าตัวตาย	13
	รวมจำนวนบทความ	164
การคุมกำเนิด ท้อง แท้ง	การคุมกำเนิด และอุปกรณ์	27
	ท้อง ๆ แท้ง ๆ ทำแท้ง	26
	รวมจำนวนบทความ	53
โรคสตรี รอบเดือน ตั้งครรภ์	ประจำเดือน และอาการผิดปกติ	13
	ช่องคลอด, การติดเชื้อ และโรคเฉพาะทางสตรี	11
	ภาวะมีบุตรยาก, การผสมเทียมและเด็กหลอดแก้ว	32
	ระหว่างตั้งครรภ์ และการฝากครรภ์	43
	ยากับอาหารการกินของหญิงตั้งครรภ์	11
	โรคแทรกกับการตั้งครรภ์	35
	การคลอดและหลังคลอด	24
	มะเร็งบัสสตรี	18
	เรื่องอื่น ๆ ของผู้หญิง	13
	รวมจำนวนบทความ	200
คลินิกคุณแม่	นานาปัญหาคุณแม่	121
	รวมจำนวนบทความ	121
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	เอดส์	22
	เอดส์กับเด็ก	3
	เริม...พระเอกมาแรง	5
	หูด และฝี	3
	โรคอื่น ๆ ที่อาจแพร่ทางเพศสัมพันธ์	6
	รวมจำนวนบทความ	39
เบี่ยงเบนและวิปริตทางเพศ	Gay, Lesbian	10
	ความผิดปกติทางเพศ(Sexual Disorders)	23
	รวมจำนวนบทความ	33
สุขภาพจิต	เรื่องทั่วไป	15
	เครียด เบื่อ เซ็ง หดหู่	3
	รวมจำนวนบทความ	18

ข่าวชาวบ้านวันนี้...	ไม่แบ่งหัวข้อในการนำเสนอ	15
	รวมจำนวนบทความ	15
บทความใหม่วันนี้...	ไม่แบ่งหัวข้อในการนำเสนอ	8
	รวมจำนวนบทความ	8
คำถามอะไรกัน... FAQ	เสพสมให้สมอารมณ์หมาย	18
	การคุมกำเนิด ท้อง แท้ง	17
	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	9
	โรคสตรี คลอด เต้านม และมะเร็ง	3
	ปัญหาครอบครัว และชีวิตคู่	18
	ปัญหาเบี่ยงเบน และความผิดปกติทางเพศ	2
	รวมจำนวนบทความ	67
	รวมจำนวนบทความที่นำมาศึกษาทั้งหมด	1,149

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนบทความที่นำมาศึกษา (* หมายเหตุ ลักษณะการสะกดตัวอักษรผู้วิจัยจัดพิมพ์ตามที่ปรากฏในเว็บไซต์ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง)

เมื่อพิจารณาจากหัวข้อที่เป็นการรวบรวมบทความที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันแล้ว จะพบว่า ในบางหัวข้อของบทความจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ แต่เมื่อได้ศึกษาจำแนกเนื้อหาโดยรวมของแต่ละบทความในหัวข้อนั้น ๆ แล้ว พบว่าจะประกอบไปด้วยลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะอื่น ๆ ร่วมอยู่ด้วย เช่น หมวดของบทความ “เพศศาสตร์ศึกษา(เสพสมให้สมอารมณ์หมาย)” ในหัวข้อ “เพศ, ฮอโมน, อสุจิ, และอวัยวะเพศ” เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เนื้อหาของบทความเรื่องเพศศึกษาในหัวข้อนี้มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ และเมื่อผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาจำแนก พบว่า บทความต่าง ๆ ในหัวข้อนี้ยังประกอบไปด้วยลักษณะทางสุขศึกษา และลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ ร่วมอยู่ด้วย และจากจำนวนบทความที่นำมาศึกษาทั้งสิ้น 1,149 บทความ ผู้วิจัยได้นำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ เข้าไปศึกษาจำแนกเนื้อหาในภาพรวมของแต่ละบทความว่าเป็นการนำเสนอความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะของความรู้ทางเพศแบบใด และอยู่ในหัวเรื่องใดสามารถสรุปได้ตามตารางนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวข้อเรื่องในการให้ความรู้		จำนวน บทความ	รวม
ก. ลักษณะ ทางชีว วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	38	549
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	43	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	152	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด	30	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๗ การแท้ง	286	
ข. ลักษณะ ทางสุข ศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัย ต่าง ๆ	47	179
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	70	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ	62	
ค. ลักษณะ ทางจิต วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	60	167
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	41	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	29	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	20	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ และพฤติกรรมเบี่ยงเบนทาง เพศ	17	
ง. ลักษณะ ทางสังคม วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนาวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	89	254
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่ว ไป และภายในครอบครัว	165	

ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในสื่ออินเทอร์เน็ต

หลังจากนำข้อมูลในการศึกษาทั้ง 1,149 บทความ มาทำการจำแนกลักษณะของความรู้เรื่องเพศในภาพรวมของการให้ความรู้ในแต่ละบทความ ด้วยลักษณะของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาทั้ง 4 ลักษณะพบว่า เนื้อหาในภาพรวมของแต่ละบทความที่นำมาศึกษาจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด คือ 549 บทความโดยมีเนื้อหาในภาพรวมเกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์มากที่สุด 286 บทความ ส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์นั้นมี 152 บทความ ลักษณะทางสังคมวิทยามีเนื้อหารองลงมาจำนวน 254 บทความโดยเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวและ

ปรับตัวในสังคมมากที่สุด 165 บทความ ลักษณะทางสุขศึกษาพบจำนวน 179 บทความโดยพบเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากที่สุด 70 บทความ และลักษณะทางจิตวิทยา 167 บทความโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์ความรัก พฤติกรรม ความเปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ ถูกนำเสนอมากที่สุด 60 บทความ

ผลจากการจำแนกภาพรวมของเนื้อหาภายในบทความแต่ละบทความ ตามที่ได้แสดงในตารางที่ 4.27 พบว่าเนื้อหาโดยรวมของบทความที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอทั้งหมดยังเป็นเรื่องความรู้ทางชีววิทยาที่ถูกนำเสนอมากที่สุด แต่จะพบว่าประเด็นที่ถูกนำเสนอมากที่สุดเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ในขณะที่สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์พบว่าประเด็นที่ถูกนำเสนอมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ประเด็นเรื่องเพศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางด้านสังคมได้ถูกนำเสนอเพิ่มมากขึ้นในสื่ออินเทอร์เน็ต ดังจะเห็นได้จากมีจำนวนบทความในการนำเสนอรองลงมาจากลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (ซึ่งการนำเสนอในลักษณะของการเปรียบเทียบผู้วิจัยจะขอนำเสนอในบทที่ 5) จากการที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่าเรื่องเพศถูกให้ความสำคัญในมิติทางร่างกาย หรือทางชีววิทยามากกว่าทางด้านอื่น เนื่องจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ หรือเรื่องเพศสัมพันธ์นั้นต้องอาศัยร่างกายเข้าไปเกี่ยวข้องซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่าร่างกายเป็นเรื่องพื้นฐานในการที่จะไปสู่เรื่องเพศในมิติอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม สุขศึกษา หรือจิตวิทยา ส่วนหัวเรื่องที่พบว่ามีความสำคัญของเนื้อหาโดยรวมถูกนำเสนอน้อยที่สุด คือ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ และพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า แม้ในสื่ออินเทอร์เน็ตจะมีเนื้อหาบทความที่เกี่ยวกับกลุ่มพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากกว่าสื่ออื่น ๆ แต่นับได้ว่ายังมีในจำนวนที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับ บทความเกี่ยวกับเรื่องระหว่างเพศชาย หญิงรักต่างเพศ ทั้งนี้อาจจะด้วยสาเหตุเนื่องจากเรื่องของกลุ่มรักร่วมเพศอาจจะยังไม่เป็นที่สนใจมากนักสำหรับกลุ่มนักวิชาการทางด้าน การแพทย์ จิตแพทย์ ซึ่งการที่จะเขียนบทความในการให้ความรู้ในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดีนั้นต้องเป็นผู้ที่ให้ความสนใจใน และศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ การเขียนบทความที่ไม่ผ่านการค้นคว้า หรือผ่านกระบวนการคิดอย่างมีระบบย่อมไม่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ และผู้ที่ต้องการนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันของตนเอง

4.3.2.2 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากแต่ละบทความในเวทีสถาธนะของสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลการจำแนกเนื้อหาในภาพรวมของแต่ละบทความด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเป็นการจำแนกเพื่อให้ทราบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตได้รวบรวมเนื้อหาบทความที่มีลักษณะความรู้เรื่องเพศในลักษณะใดมานำเสนอบ้างมากน้อยอย่างไร ซึ่งผลที่ได้ออกมาเป็นเพียงเนื้อหาในภาพรวมของแต่ละบทความเท่านั้น เนื่องจากเนื้อหาภายในแต่ละบทความนั้น ผู้วิจัยยังพบว่า ประกอบไปด้วยเนื้อหาเรื่องเพศในลักษณะอื่น ๆ อีก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปทำการศึกษาจำแนกเนื้อหาในแต่ละบทความทั้ง 1,149 บทความ พบผลจากการศึกษาจำแนกดังนี้

ก. **ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect)** พบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 142 ประเด็น ใน 5 หัวเรื่อง

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย พบว่ามี การให้ความรู้ 12 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย

.....phimosis หนังหุ้มไม่เปิด โดยปกติคนทั่วไป เมื่อโตพ้นวัยรุ่นแล้วหนังหุ้มก็จะเปิดได้เอง แต่ก็มีบางรายที่ไม่เปิดเอง และไม่สามารถขูดเปิดออกมาทำความสะอาดได้ ทำให้หมักหมมและอาจเป็นสาเหตุให้ภรรยาเป็นมะเร็งปากมดลูก หรือช่องคลอดได้ หนังหุ้มไม่เปิดอาจเป็นแต่กำเนิดหรือเป็นจากการอักเสบบริเวณหัวอวัยวะเพศก็ได้ (balanitis) หรือหนังบวมจากโรคเบาหวาน รักษาโดยการขลิบ.....Frenorum เส้นสองสิ่ง เป็นตัวช่วยรั้งส่วนหนังหุ้มกับส่วนหัว ในนั้นมีเส้นเลือด ปกติก็จะไม่ขาด ถ้าขาดก็ผิดปกติ แต่บางคนร่วมเพศ รุนแรงอาจปริ หรือฉีกได้

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง พบว่ามี การให้ความรู้ 15 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิง

เยื่อพรหมจรรย์ Hymen เยื่อพรหมจรรย์ เป็นส่วนของเนื้อเยื่อที่อยู่ถัดจากแคมเล็กเข้าไป มีรูปแบบต่างๆกันไป ดังรูปซ้ายมือ เยื่อนี้ไม่เหมือนเยื่อกระดาษหรือเยื่อไม้ฝืดที่จะขาดได้ง่ายๆ เพราะมันเป็นเนื้อเยื่อที่ยืดหยุ่นได้ ผมไม่เชื่อว่าการช้ำจักยานหรือการขี่ม้าจะทำให้เยื่อนี้ขาดได้ เหตุที่บางคนไม่มีเลือดออกจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกนั้น เกิดจากความแข็งแรงของกล้ามเนื้อของช่องคลอด และรูปแบบของเยื่อพรหมจรรย์มากกว่า ว่ากว้างมากแคไหน Labia minora ลักษณะของแคมเล็กที่ยื่นยาวกว่าของคนทั่วไป ไม่มีอันตรายอะไร แต่ถ้าเจ้าตัวจริงเกี้ยวจะผ่าตัดตบแต่งก็สามารถทำได้.....

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ในหัวเรื่องนี้ พบว่ามี การให้ความรู้ 47 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการกระตุ้นอวัยวะเพศด้วยปาก

.....เมื่อกลับมาถึงปากช่องแคมมะละกาอีกครั้ง ค่อย ๆ ใช้นิ้วของคุณแหวกมานประเพณี เอี้ย ม่านชั้นนอกเข้าไปจนนิ้วของคุณสามารถสัมผัสกับขอบลูกไม้ม่านชั้นใน และใช้นิ้วของคุณเบา ๆ ไปตามขอบลูกไม้ของม่านชั้นใน อย่างต่อเนื่องและบางเบาจากบนลงล่าง แล้ววกกลับจากล่างขึ้นบน วนไปวนมาซ้ำ ๆ เมื่อผ่านจุดสูงสุดของอารมณ์ เธอจะเข้าสู่ระยะผ่อนคลาย หญิงบางคนจะเกิดอาการจ๊ิกกะจี้ ไม่ยอมให้คุณดำเนินการต่อเนื่อง แต่มีหญิงเป็นจำนวนมาก ที่สามารถถึงจุดสุดยอดได้เป็นชุด ๆ หลังจากถึงจุดสุดยอดในครั้งแรกแล้ว หากคุณดำเนินการต่อเนื่องก็จะสามารถเกิด After Shock ต่อเนื่องไปได้เรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด.....

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ในหัวเรื่องนี้ พบว่ามี การให้ความรู้ 21 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการนับวันปลอดภัย

.....**ความหมายที่แท้จริง** 7 หน้าหมายความว่า 7วันก่อนรอบเดือนจะมา 7 วัน หมายความว่า 7วันนับจากวันแรกที่รอบเดือนมา สมมุติว่ารอบเดือนมาวันที่ 10 11 12 13 7 วันหน้า หรือ 7 วันก่อนคือวันที่ 3 4 5 6 7 8 9 7 วันหลัง คือวันที่ 10 11 12 13 14 15

16 **กรณี 7วันหลัง**ถ้าไม่มีการร่วมเพศในวันที่มีรอบเดือน ก็แปลว่าจะมีวันที่มีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยแค่ไม่กี่วัน ถ้ามีรอบเดือน 3 วัน ก็มีวันปลอดภัยเหลือ 4วัน ถ้ารอบเดือนมา 5 วันก็จะมีวันปลอดภัยเหลือ 2 วัน ตรงไปตรงมา (ถ้าคุณจะฉาไฟแดงก็สามารถทำได้ แต่ก็ควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ไม่มีอันตรายอะไร) **กรณี7วันหน้า หรือ7วันก่อน**ก็แปลว่าคุณต้องรู้ว่าจะมีรอบเดือนคราวต่อไปเมื่อไหร่ คุณจึงสามารถกะได้ว่า 7 วันนั้นคือวันที่เท่าไร สมมุติว่าคุณสามารถกะได้ว่ารอบเดือนจะมาเดือนหน้าวันที่ 13 คุณก็รู้ได้ว่าวันปลอดภัยคือวันที่ 6 7 8 9 10 11 12 ดังนั้นพอถึงวันที่ 6 คุณก็รู้ว่าถึงวันปลอดภัยแล้ว มีเพศสัมพันธ์กันได้โดยไม่ต้องกังวลใจว่าจะตั้งครรภ์ **แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าเดือนหน้ารอบเดือนจะมาเมื่อไหร่** การนับวันปลอดภัยนี้ใช้ได้เฉพาะคนที่มีรอบเดือนมา "สม่ำเสมอ" เท่านั้น เช่น คนหนึ่งมีระยะรอบเดือน28วัน ก็แปลว่าทุกๆ 28 วันก็จะมีรอบเดือนครั้งหนึ่ง เช่น รอบเดือนมาวันแรกวันที่ 20 กันยายน นับมาอีก 28 วัน ครบ28 วันตรงกับวันที่ 17 ตุลาคม พอวันที่18 ตุลาคมรอบเดือนก็จะมา เดือนหน้านับไปอีก 28วัน ก็จะครบ28วันตรงกับวันที่14 พฤศจิกายน รอบเดือนก็จะมาวันที่ 15 พฤศจิกายน อย่างนี้เรียกว่ารอบเดือน"มาสม่ำเสมอ" หรือ"มาตรงกำหนด" (แต่ไม่ตรงวันที่ของปฏิทิน)

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ พบว่ามี การให้ความรู้ 47

ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการกระตุ้นไข่เพื่อช่วยในการตั้งครรภ์

.....โดยในช่วงก่อนที่จะมีประจำเดือน ก็มีการเจริญของเซลล์ "ไข่" แล้ว "ไข่" ในระยะแรกเริ่มเดิมทีนั้น เจริญขึ้นมาเองมากมายด้วยกลไกอะไรไม่ทราบได้ โดยใช้เวลานานประมาณ 10 สัปดาห์ ก็จะได้เซลล์ไข่ระยะเริ่มต้นที่พอจะกระตุ้นได้ซึ่งตรงกับช่วงที่สตรีกำลังมีประจำเดือนพอดี โดยปกติเซลล์สืบพันธุ์ระยะเริ่มแรกของ "ไข่" จำนวนหลายพันใบ จะมีการเจริญเติบโตขึ้นมาเรื่อยๆ แต่จะไม่เกินข้างละ 20 ใบเท่านั้น ที่ยังเหลืออยู่เมื่อเริ่มต้นของรอบระดูใหม่ การเจริญเติบโตของ "ไข่" เมื่อเริ่มต้นของรอบระดูจำเป็นจะต้องได้รับการกระตุ้นด้วย "คำสั่งหรือสัญญาณจากสมอง" เท่านั้นจึงจะเจริญเติบโตต่อไปได้ คำสั่งหรือสัญญาณจากสมอง (Gonadotropin) นี้ สร้างจากต่อมใต้สมองส่วนหนึ่ง (Anterior pituitary) ดังนั้นจึงเป็นฮอร์โมนจากต่อมใต้สมองส่วนหน้า (Pituitary Hormone) ชนิดหนึ่งและจะถูกควบคุม ด้วยฮอร์โมนจากสมองส่วน Hypothalamus อีกที

ข. **ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect)** ผู้วิจัยพบ การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 94 ประเด็น ใน 3 หัวเรื่อง

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย พบว่ามี การให้ความรู้ 31 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการขลิบอวัยวะเพศ

.....ขลิบ หมายถึง การขลิบหนังหุ้มอวัยวะเพศของชาย การขลิบมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถรูดหนังหุ้มอวัยวะเพศให้เปิด เพื่อทำความสะอาดได้ เพราะจากสถิติพบว่า คนที่ไม่สามารถรูดหนังเปิดได้ มีอุบัติการณ์เป็นมะเร็งของมังกรสูงกว่าคนทั่วไป การขลิบยังรวมทั้งคนที่หนังหุ้มอวัยวะเพศยาวมากๆ แม้จะสามารถรูดเปิดได้ แต่พอปล่อยก็จะกลับมาปิดเหมือนเดิม ก็จะยากแก่การดูแลรักษา หมักหมม บางครั้งราขึ้น ทำให้เป็นเม็ดผื่นหรือแตกเป็นแผลเรื้อรัง ยามแข็งตัวก็เจ็บ ร่วงเพศก็เจ็บ ไม่เป็นสุข อย่างนี้ก็ควรขลิบด้วย **ทำที่ไหน** : โรงพยาบาลของรัฐ โรงพยาบาลเอกชน โพลีคลินิก คลินิก **ต้องเตรียมตัวอะไรบ้าง** : ไม่ต้องเตรียมตัวอะไรเป็นพิเศษ ไม่ต้องอดอาหาร ไม่ต้องบวช(ไม่ต้องโกนขน) **ไปเลยได้ไหม** : ควรโทรศัพท์สอบถามดูก่อน บางแห่งไม่ได้ให้บริการทุกวัน **ราคา เท่าไหร่** : ถ้าเป็นของรัฐบาล รวมเบ็ดเสร็จไม่น่าเกิน 2,000 บาท แต่ถ้าเป็นของเอกชน ราคาไม่ตายตัวแต่ก็จะอยู่ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีการให้ความรู้ 39 ประเด็น ตัวอย่างเช่น สถานที่ในการตรวจโรคเอดส์

สถานที่ให้บริการตรวจรักษา และให้การปรึกษา

กรุงเทพฯ

- โรงพยาบาลบางรัก กองกามโรค ถนนสาทรใต้ โทร. 2860431, 2860108, 2866382 โทรสาร 2873553
- สถานกามโรคและโรคเอดส์ ท่าเรือคลองเตย โทร. 2492141
- สถานกามโรคและโรคเอดส์ วชิร ถนนสามเสน โทร. 2430150 ต่อ สถานกามโรควชิร
- สถานกามโรคและโรคเอดส์ นางเลิ้ง โทร. 2810651

- สถานกามโรคและโรคเอดส์ บ้านชีวิ ถนนราชวิถี โทร. 2457194
- สถานกามโรคและโรคเอดส์ บางเขน โทร. 5211668
- สถานกามโรคและโรคเอดส์ พระปิ่นเกล้า สำหรั โทร. 4680116-20 ต่อสถานกามโรคพระปิ่นเกล้า

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ พบว่ามี การให้ความรู้ 24 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับยาคุมฉุกเฉิน

.....การคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินคืออะไร ? การคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินก็คือ วิธีการคุมกำเนิดที่ใช้ภายหลังการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์เฉพาะกรณีฉุกเฉินจริงๆ การคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน จะใช้เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะในกรณีที่คุณ "พลาด" และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์โดยไม่ต้องการเท่านั้นมันไม่ใช่การคุมกำเนิดตามปกติ..... และไม่ใช่วิธีที่จะนำมาใช้ในการวางแผนครอบครัวด้วย เรายังเรียกยาเม็ด ที่ใช้เพื่อการคุมกำเนิดฉุกเฉินนี้ว่า "ยาคุมหลังร่วมเพศ" หรือ "ยาคุมชั่วคราว" หรือ "morning after" ซึ่งเป็นชื่อเรียกที่สร้างความเข้าใจผิด และนำไปสู่การใช้ยาคุมฉุกเฉินผิดวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจมีผลต่อร่างกายของผู้หญิงในระยะยาวเพราะ **ยาคุมฉุกเฉินไม่ใช่การคุมกำเนิดแบบธรรมดาที่เราคุ้นเคยกัน** อย่างเช่น ยาคุม 21 เม็ด หรือยาคุม 28 เม็ด แต่ยาคุมฉุกเฉินเป็นยาที่ผลิตขึ้นมาโดยมีสูตรเฉพาะเพื่อให้ผู้หญิงใช้ในเวลาที่เกิดปัญหาและไม่ต้องการตั้งครรภ์เท่านั้น หากเรานำยาคุมฉุกเฉินมาใช้แทนวิธีคุมกำเนิดแบบธรรมดา มันจะกลายเป็นวิธีคุมกำเนิดที่มีประสิทธิภาพต่ำไปในทันทียาคุมฉุกเฉินมี 2 แบบ ยาคุมฉุกเฉินฮอร์โมนผสม ซึ่งประกอบด้วยฮอร์โมนเอสโตรเจน และโปรเจสทินผสมกัน (Combined Pill Regimens : Yuzpe Method) ปริมาณยาที่กินแต่ละครั้งต้องมีฮอร์โมนเอธิลเอสตราดิออล (ethinyl estradiol) อย่างน้อย 0.1 มิลลิกรัม ร่วมกับฮอร์โมนเลวอนอร์เจสเตรล (levonorgestrel) อย่างน้อย 0.5 มิลลิกรัม.....

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Psychological Aspect) ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 78 ประเด็น ใน 5 หัวเรื่อง

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ พบว่าการให้ความรู้ 22 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และพฤติกรรม

.....เราเรียนรู้ร่วมกันว่า เป็นธรรมชาติที่เมื่อเขาสู่วัยสิบสาม อันเป็นวัยที่ร่างกายของเขา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายนั่น ผลของฮอร์โมนเพศยังส่งไปถึงอารมณ์ของเขา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมายนั่น... วัยพีทีนที่ว่องไว ฉลาดปราดเปรียว กลายมาเป็นวัยพีทีนตอนต้นที่แสนจะถดถอย อะไรๆ ก็ไม่ดี อะไรๆ ก็ไม่เอา เอาแต่เรื่องของตัวเอง มาคุยกันหน่อยปะไร ถึงความสัมพันธ์กับพ่อแม่พี่น้อง ดูซิว่า จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง... เป็นแบบฟ้าใสสีคราม หรือฟ้าลั่นครึ้นครึ้น ความสัมพันธ์กับพ่อแม่และสมาชิกอื่นในครอบครัวความสัมพันธ์ช่วงนี้แย่น้อยปะไร เพราะความที่เขาเก็บเนื้อเก็บตัว คิดแต่เรื่องตัวเอง สงสัย ไม่เข้าใจในทุกสิ่งทุกอย่างและเปราะบางกับแรงกระทบทุกเรื่อง เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น กับคนที่ใกล้ตัวที่สุด ซึ่งก็คือพ่อ แม่ พี่น้อง ย่อมมีเรื่องให้ต้องขบคิด และจัดการให้ดี ความสัมพันธ์กับแม่ กับแม่ จะเป็นไม้เบื่อไม้เมาที่หนักหน่วงที่สุด พูดตรงไปตรงมาก็คือ วัยนี้มักจะร้ายกับแม่ ไม่ใช่เพราะความสัมพันธ์เดิมมาไม่ดี ถึงจะร้ายกับแม่ แต่คุณแม่ที่เคยเป็น "คุณแม่คนดีที่หนึ่งเลย" อาจโดนหางเลขได้ทั้งปีเช่นกัน ไม่ว่าจะเรื่องใหญ่เรื่องเล็ก...และไม่ว่าเจ้าตัวร้ายวัยสิบสามจะเป็นหญิงหรือชาย.....

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ พบว่าการให้ความรู้ 13 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศของชาย และหญิง

.....กามารมณ์กับความรัก เป็นของคู่กัน กามารมณ์ที่ไม่มีความรักมาเป็นส่วนร่วม นั้น กล่าวกันว่า ความสุขสุดยอดที่ได้รับนั้นดูราวกับจะน้อยลงไป เพราะหลังจากความสุขสมผ่านไปแล้ว ก็ไม่มีอะไรผูกพัน ไม่มีอะไรที่เป็นความลึกซึ้งหรือจะโหยหาคิดถึงกัน กามารมณ์อาจจะเป็นพื้นฐานของชีวิตคู่ กามารมณ์อาจจะเป็นสีสันของความรัก และกามารมณ์อาจจะเป็นสัญชาตญาณพื้นฐานของมนุษย์ในการเจริญเผ่าพันธุ์ แต่กามารมณ์ที่มีความรักมาเกี่ยวข้องด้วยนั้น แน่นนอนว่าส่วนใหญ่เป็นกามารมณ์ที่ปลอดภัย ในยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยโรคภัยทางเพศสัมพันธ์ที่ติดต่อกันง่ายแสนง่าย และรุนแรงขนาดสามารถที่จะคร่าชีวิตของผู้ที่ติดโรคภัยนั้นไปได้ทีเดียว.....หนุ่มยุคนี้น่ารักมากขึ้นทุกๆ วัน ไม่เห็นแก่ตัวที่จะตัดดวงความสุขไปเพียงคนเดียว แต่อยากจะทำให้สาวคนรักมี

ความสุขไปถึงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ด้วยพร้อมๆ กัน ทำให้กิจกรรมแห่งความรักดังกล่าวนั้น เปรียบเสมือนส่วนหนึ่งที่จะหล่อหลอมดวงใจสองดวงไว้ด้วยกัน คำนี้หาในการช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน รอคอยกันที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางด้วยกัน ซึ่งเมื่อบรรลุเป้าหมายและมีความสุขสมแล้ว ย่อมมีความสุข **กามารมณ์ในยุคนี้จึงเป็น PLEASURE ORIENTED ไม่ใช่ GOAL ORIENTED เหมือนในอดีต.....**

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุปัญหาความคับข้องทางจิต พบว่ามี การให้ความรู้ 11 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ในอดีตที่ส่งผลชีวิต ในปัจจุบัน

.....ในทางจิตวิทยานั้น มีความเชื่อว่า หากเราได้เคยมีประสบการณ์ในวัยเด็กที่เจ็บปวด หรือขาดทางอารมณ์เราก็มักจะหาทางเข้าไปสร้างสถานการณ์ใหม่ในระดับของจิตใต้สำนึก ให้คล้ายสถานการณ์เดิมและเราก็พยายามที่จะเอาชนะมันให้ได้ เราอาจจะใช้เวลาทั้งชีวิต วนเวียนอยู่กับเรื่องทำนองนี้ได้ เหมือนนกที่เข้าไปในความสัมพันธ์ที่เธอไม่สามารถเอาชนะ จากพ่อของเธอได้นั่นเอง ผู้หญิงหลายคน เมื่ออ่านมาถึงช่วงนี้ อาจจะอยากทราบว่า ลักษณะของผู้หญิงที่รักผู้อื่นจนล้นนั้นเป็นอย่างไร เพื่อคุณจะได้รู้ไว้เตือนตนเอง หรือคนที่คุณรู้จักที่กำลังเข้าลักษณะเช่นนี้กับเขาด้วย นักจิตวิทยาชื่อ รอบิน นอร์วูด กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ Women who love too much ว่า ผู้หญิงที่รักคนอื่นมากจนล้นมักจะมีลักษณะดังนี้คือ 1. คุณมักจะมาจากครอบครัวที่ความต้องการทางอารมณ์ไม่ได้รับการตอบสนอง เช่นในกรณีของนก คุณอาจจะมีพ่อแม่อยู่ด้วยกัน แต่ทั้งพ่อแม่ ไม่สามารถให้ความรัก และความอบอุ่นแก่จิตใจของเธอได้ ทำให้คุณต้องไปหาสิ่งอื่นหรือบุคคลอื่นมาทดแทนให้แก่คุณ ในสิ่งที่คุณควรได้รับจากพ่อแม่ของคุณเอง นอกจากไม่ได้รับความรักแล้ว เด็กจากครอบครัวเหล่านี้ บ่อยครั้งจะรู้สึกสับสน กับการแสดงออกของพ่อแม่ของพวกเขา.....

หัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ พบว่ามี การให้ความรู้ 27 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางเพศแบบซาดิสม์

การมีความสุขทางเพศจากทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดหรือซาดิสม์ หมายถึง การมีความสุข สุขหรือมีความพอใจทางเพศจากการทำให้คู่ร่วมเพศเจ็บปวด ไม่ว่าจะโดยทางร่างกายหรือทางจิต

ใจ การเขียน กัด หยิก และตบเป็นวิธีที่คนพวกนี้มักกระทำ แต่บางครั้งอาจแสดงโดยทางคำพูดในลักษณะพูดกระทบกระเทียบ ดูถูกท้บถม ชู ยั่ว หรือพาลพาด โศก ความก้าวร้าวนี้อาจอยู่ในจิตไร้สำนึกและแสดงออกทางอ้อม หรืออยู่ในจิตสำนึกและแสดงตรงๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว อาการดังกล่าวจะพบในผู้ชายประมาณร้อยละ 5 และผู้หญิงร้อยละ 2 ของประชากร อัตราจะมากเป็น 2 เท่าในคนที่อายุต่ำกว่า 35 ปี และในชายโสดจะเป็น 5 เท่าของชายที่แต่งงานแล้ว **สาเหตุ** อาจเกิดจาก 1. การถูกสอนโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจให้รังเกียจเรื่องเพศ การทำให้คู่ร่วมเพศเจ็บปวดเป็นการลงโทษคู่ร่วมเพศที่ประพฤติในสิ่งที่น่าละอายนี้ 2. ในจิตไร้สำนึกมีความกลัวว่าตนจะถูกตอน การทำให้อีกฝ่ายเจ็บปวดทำให้คนพวกนี้มั่นใจว่าเขามีอำนาจเหนือกว่า จึงไม่จำเป็นต้องกลัวการถูกตอน

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบว่ามีการให้ความรู้ 5 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับผู้ที่มีอาการเบี่ยงเบนทางเพศ

.....วิธีสังเกตพฤติกรรมโดยการแอบดูความประพฤติ ในวิธีการค่อยเป็นค่อยไปจะดูดีกว่า การเชื้อข่าวลือของผู้ปรารถนาดี หรือแม้แต่การถามที่โจ่งแจ้ง พาลจะทำให้โก่งขึ้นไปเล่าๆ จึงแนะนำวิธีการสังเกตดังนี้ 1. อากัปกริยา วิธีการนี้ดูง่ายที่สุด เพราะบุคลิกลักษณะเป็นสิ่งที่แสดงออกมา ตรงธรรมชาติมากที่สุด นอกจากว่าคู่กายของคุณสามารถแสดงบทบาทหลอกคุณ ได้อย่างแนบเนียนมาก ให้คุณดูมือไม้ การออกท่าออกทาง ฟังน้ำเสียงเจรจา เช่น เป็นชายก็จะทำกิริยากระดุ้งกระด้างคล้ายดังหญิง.....2. ดูจากแววตา เทคนิคการสังเกตวิธีนี้เหมาะกับการดูผู้ชายจะเห็นได้ชัด หรือพูดง่ายกว่าผู้หญิง เพราะผู้หญิงส่วนมากจะมีตาหวานหรือแววตาอ่อน ที่เป็นธรรมชาติอยู่แล้ว แม้บางคนจะมีแววตาแข็งกร้าวมากเพียงใดก็ยังไม่สามารถวัดใจ ว่าเธอเป็นทอมหรือดีได้

ง. **ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Sociological Aspect)** ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 60 ประเด็น ใน 2 หัวเรื่อง

หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ พบว่ามีการให้ความรู้ 39 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมเรื่องเพศในสังคมไทย

....ประสบการณ์ตอนผมไปยุโรป สถานที่สาธารณะ...หนุ่มสาวยืนจูบปากกันอย่างดูดีมี
 แถมจูบกันตั้งนานด้วย ก็ไม่เห็นมีชาวบ้านชาวเมืองคนไหนให้ความสนใจ...ยกเว้นหนุ่ม
 หล่อชาวเอเชียคนหนึ่งที่น่าตาไม่ต่างจากผู้เขียน พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์เป็นผล
 พวงจากปัจจัยหลายๆ อย่างทั้งปัจจัยทางชีวภาพและทางจิตใจ หากแต่การแสดงออกทาง
 เพศจะมากหรือน้อยแค่ไหน มันขึ้นอยู่กับปัจจัยทางสังคมร่วมด้วย จะมีกิจกรรมแห่งรักมัน
 ต้องดูกาลเทศะ...ยิ่งล้าลึก ยิ่งต้องเป็นส่วนตัว นี่ถ้าหนุ่มสาวไทยขึ้นทำแบบเดียวกันในที่
 สาธารณะ มีหวังถูกตำหนิจากไทยมุงที่ชำเลื่องมองโดยรอบ...ด้วยความหวังดีอยาก " ร่วม
 ด้วยช่วยกัน " ฝรั่งนั่นเอง ถ้ามาเที่ยวเมืองไทย มาจูบกันแบบเดิมก็เป็นเรื่องไม่สมควร...
 เพราะวัฒนธรรมไทยถือว่าการแสดงความรักด้วยการจูบจะเหมาะสมหากกระทำในที่ลับหู
 ลับตาผู้คน..... วัฒนธรรมจึงเป็นบรรทัดฐานในการประเมินพฤติกรรมว่าถูกต้อง
 - ผิด, เหมาะสม - ไม่สมควร, ดี - ชั่ว จารีต ธรรมเนียมปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์
 มีความแตกต่างกันในแต่ละชุมชน

**หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และ
 ภายในครอบครัว** พบว่ามีการให้ความรู้ 21 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับแนว
 ทางในการปรับตัวเพื่อใช้ชีวิตคู่

.....คู่รักแต่ละคู่ใช้เวลาดูใจ และบ่มความรักให้ให้สุขขอมไม่เท่ากัน บางคู่ไม่ถึงปี บางคู่
 เป็นปีและบางคู่ก็หลายปี แต่ไม่ว่าคุณจะใช้เวลาสักเท่าใดก็ตาม คุณผ่านการเตรียมตัว
 เตรียมใจกันบ้างหรือยัง คุณคงสงสัยแล้วสินะว่า แคร่รักกัน เข้าใจกัน เรียบรู้กันเสียใจคอกัน
 ยังไม่พอหรือ จะต้องมานั่งเตรียมตัวเตรียมใจในเรื่องอะไรกันอีกเพราะคู่ที่มี
 การเตรียมความพร้อมก่อนตกลงปลงใจแต่งงาน จะปรับตัวเข้าหากัน สลายความขัดแย้ง
 ได้เร็ว และมีแนวโน้มที่จะปรับปรุงชีวิตคู่ให้ดีขึ้นเรื่อยๆ **อยากให้คุณหวนกลับไปนึกดูว่า
 ได้เคยพูดตกลงกันกับคนรักในเรื่องเหล่านี้บ้างหรือเปล่า**

- เรื่องเงิน ใครจะเป็นคนถือเงิน จะเก็บไว้กี่ส่วน ใครจะรับผิดชอบรายจ่ายอะไรบ้าง
 รายจ่ายที่จำเป็นในแต่ละเดือนมีอะไรบ้าง จะทำบัญชีรายรับ รายจ่ายของครอบครัวหรือไม่
- เรื่องลูกจะมีเมื่อไร จะช่วยกันเลี้ยงลูกอย่างไร
- เรื่องเวลา ตกลงกันไว้หรือเปล่าว่่าแต่ละคนควรมีเวลาให้แก่กันแค่ไหนมีเวลาให้
 ครอบครัวเดิมของแต่ละฝ่ายหรือไม่

- เรื่องงานบ้าน จะแบ่งเบาภาระกันอย่างไร "คุณเป็นคนรีดผ้า ผมจะซักผ้าให้เอง" หรือ "ฉันจ่ายกับข้าว คุณเข้าครัวแล้วกัน"

ผลจากการศึกษาเนื้อหาภายในบทความทั้ง 1,149 บทความสามารถสรุปประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวเรื่องในการให้ความรู้		จำนวน ประเด็น	รวม
ก. ลักษณะ ทางชีว วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	12	142
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	15	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	47	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด	21	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๗ การทำแท้ง	47	
ข. ลักษณะ ทางสุข ศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพช่วงวัยต่าง ๆ	31	94
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	39	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารการกินใช้ยาชนิดต่าง ๆ	24	
ค. ลักษณะ ทางจิต วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	22	78
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	13	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	11	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	27	
	การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	5	
ง. ลักษณะ ทางสังคม วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	39	60
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	21	

ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากการเนื้อหาในแต่ละบทความ

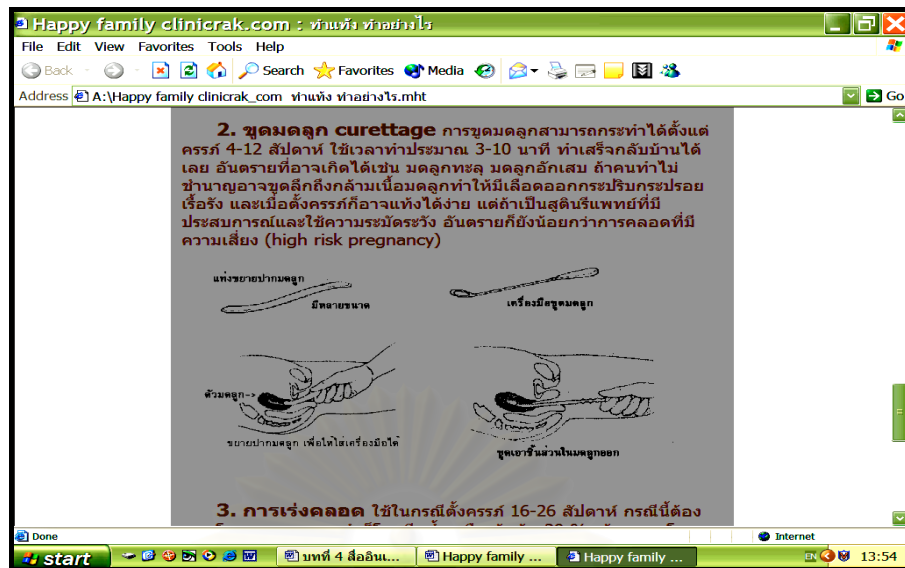
หลังจากนำลักษณะของความรู้เรื่องเพศทั้ง 4 ลักษณะเข้าไปศึกษาเนื้อหาภายในแต่ละบทความทั้ง 1,149 บทความพบว่า เนื้อหาภายในของบทความที่ปรากฏอยู่ในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตทั้งหมด ประกอบด้วยการให้ความรู้ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่อง

เพศมากที่สุด 142 ประเด็นโดยหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และการให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ว่ามีประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุดเท่ากัน 47 ประเด็น รองลงมาเป็นการให้ความรู้ในลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศ 94 ประเด็นหัวเรื่องที่พบว่ามีประเด็นมากที่สุดเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 39 ประเด็น ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 78 ประเด็นหัวเรื่องในการให้ความรู้ที่พบมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์ ความรัก พฤติกรรมในวัยต่าง ๆ 22 ประเด็น และลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 60 ประเด็นหัวเรื่องในการให้ความรู้ที่พบมากที่สุดคือหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม 39 ประเด็น

ผู้วิจัยเห็นว่า เนื้อหาที่สื่ออินเทอร์เน็ตให้ความสำคัญมากที่สุดยังคงเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เช่นเดียวกับสื่ออื่น ๆ ซึ่งทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า เมื่อพูดถึงเรื่องเพศ ศึกษาประเด็นแรกๆที่มักจะถูกกล่าวถึงหรือพูดถึง คือ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ส่วนหัวเรื่องที่มีประเด็นในการนำเสนอที่เท่ากันของสื่ออินเทอร์เน็ต คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นไม่ได้เน้นการนำเสนอเรื่องเพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว แต่ยังให้ความรู้ในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นผลสืบเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ เช่นในหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดพบว่ามีประเด็นในการให้ความรู้ 21 ประเด็น หรือหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งพบว่ามีประเด็นในการให้ความรู้ 39 ประเด็น ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตพยายามนำเสนอเนื้อหาในแต่ละหัวเรื่องอย่างหลากหลายไม่ได้เน้นหนักไปที่หัวเรื่องใดหัวเรื่องหนึ่งเพียงด้านเดียว

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถนำเสนอเนื้อหาที่มีลักษณะล่อแหลมในสังคมไทย เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแท้ง ดังนี้

“ทำแท้งหมายถึงการ ทำให้การตั้งครรรภ์สิ้นสุดลงก่อนอายุครรรภ์ 28 สัปดาห์ การทำแท้งเป็นเรื่องผิดกฎหมายในบ้านเรา ผิดมาตั้งแต่ตีดำบรรพ์จวบจนทุกวันนี้ กฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งสามารถกระทำได้เพียงสองกรณีเท่านั้น คือกรณีถูกข่มขืน และกรณีที่ตั้งครรรภ์ต่อไปอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมารดาแม้แต่มารดาเป็นเอดส์ กฎฎีกาก็ดี ความเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่าไม่อาจทำแท้งได้..... การทำให้การตั้งครรรภ์สิ้นสุดลงตามหลักวิชาการในปัจจุบันแบ่งได้ 2 แบบคือ Medical Abortion แท้งโดยใช้ยา Surgical Abortion แท้งโดยใช้เครื่องมือ.....”

ภาพประกอบที่ 4.9 การนำเสนอเนื้อหาที่ล่อแหลมในสังคมไทย(การขูดมดลูก)

เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการทำแท้งนับได้ว่า เป็นเนื้อหาที่ล่อแหลมเป็นอย่างมากในสังคมไทย เนื่องจากการทำแท้งเป็นกระบวนการยุติการมีชีวิตของทารกในครรภ์ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการทำลายชีวิตซึ่งเป็นการขัดต่อหลักศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ ดังนั้นการที่จะมานำเสนอเนื้อหาโดยละเอียดในกระบวนการในการทำแท้ง และมีภาพประกอบด้วยนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าต้องอยู่ภายใต้บริบทของการสื่อสารที่เหมาะสม และมีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอที่ไม่ใช่เป็นการสนับสนุนการกระทำดังกล่าว

การที่สื่ออินเทอร์เน็ต สามารถเป็นช่องทางในการสื่อสารประเด็นที่ล่อแหลมในสังคมไทยได้นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากการสื่อสารที่เกิดขึ้นนี้อยู่ภายใต้บริบทของการสื่อสารในลักษณะที่เป็นทำให้ความรู้ในเชิงวิชาการทางการแพทย์ อีกทั้งยังมีแพทย์เป็นผู้ที่ทำการสื่อสาร ดังนั้นเรื่องที่มีลักษณะที่ล่อแหลมจึงกลายเป็นเรื่องของความรู้ที่มาจากบุคคลที่สังคมให้ความไว้วางใจว่าเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญและมีวิจารณญาณที่ดีในการที่นำเสนอเรื่องนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยเชื่อว่า แม้แต่ตัวแพทย์ผู้เขียนบทความนี้ยังตระหนักถึง ความอ่อนไหวในสังคม และความล่อแหลมต่อการนำเสนอเรื่องนี้อย่างเห็นได้จากคำออกตัวที่พบในท้ายบทความดังนี้

“.....บทความนี้เขียนขึ้นมาตามหลักวิชาการ เพื่อให้ท่านได้พอมองเห็นภาพว่าเขาทำแท้งกันอย่างไร ไม่ได้มีเจตนาอายุ่ง ส่งเสริมให้ทำแท้งแต่อย่างใด การให้การศึกษให้ประชาชนรู้จักป้องกันตัวเอง มีที่ปรึกษาเมื่อคุมกำเนิดแล้วมีอาการข้างเคียงสามารถมีที่

ถามได้อย่างสะดวกคือหนทางที่ควรทำ อย่างที่เว็บนี้กำลังทำอยู่ครับ นพ.รุ่งโรจน์ ตรีนิติ
(update 27 ธันวาคม 2000) ”

4.3.2.3 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทिसาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตจากคำถามปัญหาทางเพศในห้องสนทนา

การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในเวทिसาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต นอกจากจะนำเสนอด้วยบทความแล้ว ยังจัดแบ่งพื้นที่สำหรับการสื่อสารคำถามปัญหาทางเพศไว้ในส่วนของห้องสนทนา(Web Board) ซึ่งแบ่งออกเป็นห้องต่าง ๆ ตามที่ได้นำเสนอไปในข้างต้นแล้ว การเก็บข้อมูลเพื่อที่จะนำมาศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ทำการจัดเก็บข้อมูลในลักษณะภาคตัดขวาง(Cross Sectional) โดยจัดเก็บข้อมูลทุกวันศุกร์, เสาร์, อาทิตย์ ของเดือนพฤศจิกายน 2544 ซึ่งจากห้องสนทนาทั้งหมดที่สืบนำเสนอ ผู้วิจัยสามารถเข้าไปเก็บข้อมูลได้ 7 ห้องด้วยกันเนื่องจากบางห้องนั้นไม่สามารถที่จะเข้าไปได้ เนื่องจากปัญหาทางด้านเทคนิคของตัวสื่อเอง และบางห้องไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา เช่น ห้องปรับทุกข์ ร้องทุกข์ เป็นห้องสนทนาที่เปิดไว้สำหรับประเด็น ได้รับความไม่เป็นธรรมจากการให้บริการสาธารณสุข ห้องสัพเพเหระ เป็นห้องสนทนาในเรื่องการบ้านการเมือง ข่าวสาร เศรษฐกิจ หุ่น ดินฟ้าอากาศ เป็นต้น ผลจากการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ข้อมูลดังนี้

ห้องสนทนา	ประเด็นที่ใช้ในการสนทนา	วันที่เก็บข้อมูล	จำนวนคำถามที่พบ
ห้องเสพสมให้สมอารมณ์หมาย	ถามเรื่องเพศศึกษา อวัยวะเพศ	2, 3, 4 พ.ย. 44	23
		9, 10, 11 พ.ย. 44	25
		16, 17, 18 พ.ย. 44	24
		23, 24, 25, พ.ย. 44	20
		30 พ.ย. 44	1
รวมคำถามปัญหาทางเพศที่พบ			93
คลินิกปัญหาครอบครัวและชีวิตคู่	ปัญหาครอบครัว ชีวิตคู่ ชีวิตสมรส	2, 3, 4 พ.ย. 44	4
		9, 10, 11 พ.ย. 44	2
		16, 17, 18 พ.ย. 44	2

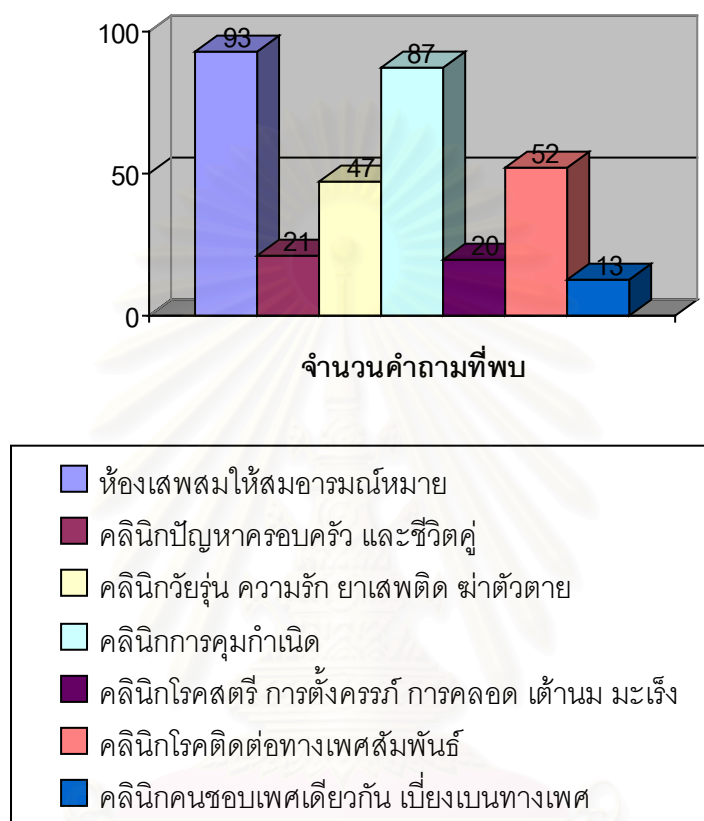
		23, 24, 25,พ.ย. 44	11
		30 พ.ย. 44	2
รวมคำถามปัญหาทางเพศที่พบ			21
คลินิกวัยรุ่น ความรัก ยาเสพติด ซ้ำร้ายตาย	วัยรุ่นระบายความอัดอั้นตัน ใจ พ่อแม่อยากบอกอะไรลูก ปัญหา ยาเสพติด อยากฆ่าตัว ตาย	2, 3, 4 พ.ย. 44	7
		9, 10, 11 พ.ย. 44	14
		16, 17, 18 พ.ย. 44	12
		23, 24, 25,พ.ย. 44	8
		30 พ.ย. 44	6
รวมคำถามปัญหาทางเพศที่พบ			47
คลินิกการคุมกำเนิด	ถามเรื่องการคุมกำเนิด การ ตั้งครรรภ์ แท้ง	2, 3, 4 พ.ย. 44	14
		9, 10, 11 พ.ย. 44	22
		16, 17, 18 พ.ย. 44	20
		23, 24, 25,พ.ย. 44	19
		30 พ.ย. 44	12
รวมคำถามปัญหาทางเพศที่พบ			87
คลินิกโรคสตรี การตั้งครรรภ์ การคลอด เต้านม มะเร็ง	โรคของผู้หญิง กำลังตั้งครรรภ์ เต้านม มะเร็งของสตรี ตก ขาว ปวดท้องน้อย	2, 3, 4 พ.ย. 44	2
		9, 10, 11 พ.ย. 44	10
		16, 17, 18 พ.ย. 44	4
		23, 24, 25,พ.ย. 44	2
		30 พ.ย. 44	2
รวมคำถามปัญหาทางเพศที่พบ			20
คลินิกโรคติดต่อทางเพศ สัมพันธ์	ถามเรื่องโรคติดต่อทางเพศ สัมพันธ์ สิ่งผิดปกติกับ อวัยวะเพศ	2, 3, 4 พ.ย. 44	4
		9, 10, 11 พ.ย. 44	10

		16, 17, 18 พ.ย. 44	14
		23, 24, 25, พ.ย. 44	16
		30 พ.ย. 44	8
รวมคำถามปัญหาทางเพศที่พบ			52
คลินิกคนชอบเพศเดียวกัน เบี่ยงเบนทางเพศ	ถามเรื่องราวของคนชอบเพศ เดียวกัน เกย์ เลสเบียน ความ ผิดปกติทางเพศ รวมทั้งเบี่ยง เบนทางเพศ	2, 3, 4 พ.ย. 44	6
		9, 10, 11 พ.ย. 44	3
		16, 17, 18 พ.ย. 44	-
		23, 24, 25, พ.ย. 44	4
		30 พ.ย. 44	-
รวมคำถามปัญหาทางเพศที่พบ			13
รวมคำถามปัญหาทางเพศที่พบทั้งหมด			333

ตารางที่ 4.29 แสดงห้องสนทนา ประเด็นที่ใช้สนทนาในการสนทนา วันที่เก็บข้อมูล และจำนวนคำถามที่พบในแต่ละห้อง

ในส่วนห้องสนทนา(Web Board) สำหรับการตั้งกระทู้(Post) คำถามปัญหาทางเพศ พบว่าสื่ออินเทอร์เน็ต www.clinicrak.com ได้จัดแบ่งเป็นห้องต่าง ๆ ที่สามารถเข้าไปตั้งคำถามปัญหาทางเพศได้ตามประเด็นที่สนใจ ซึ่งสื่ออินเทอร์เน็ต www.clinicrak.com เป็นผู้กำหนดประเด็นเพื่อใช้ในการสนทนาในห้องแต่ละห้องไว้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่ายังมีการตั้งประเด็นคำถามที่ไม่ตรงกับประเด็นของห้องสนทนาเล็กน้อยอยู่บางอย่างประปราย เช่น การตั้งกระทู้เกี่ยวกับปัญหาชีวิตครอบครัว ในห้องเสพสมให้สมอารมณ์หมายที่เน้นการสนทนาในเรื่องเพศศึกษา และอวัยวะเพศ ในขณะที่สามารถตั้งกระทู้ในประเด็นเดียวกันนี้ในห้องคลินิกปัญหาครอบครัว และชีวิตคู่ ซึ่งเป็นห้องที่จัดขึ้นเพื่อสนทนาในประเด็นดังกล่าวเป็นการเฉพาะมากกว่า ซึ่งสิ่งที่พบนี้ทำให้เห็นได้ว่า ผู้รับสารทางอินเทอร์เน็ตเป็นผู้กำหนดการใช้งานตามความต้องการ ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงในรายละเอียดต่อไปในส่วนของ ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลจากการเก็บข้อมูลจากห้องสนทนาทั้ง 7 ห้อง สามารถสรุปจำนวนคำถามที่พบในแต่ละห้องได้ดังแผนภูมิตัวนี้

แผนภูมิที่ 4.3 แสดงจำนวนคำถามที่พบในแต่ละห้องสนทนาของ www.clinicrak.com

จำนวนกระทู้ หรือคำถามปัญหาทางเพศที่พบจากห้องสนทนาทั้งหมดรวม 333 กระทู้ ซึ่งสามารถแยกตามห้องสนทนา และเรียงลำดับตามปริมาณกระทู้ที่พบได้ดังนี้ ห้องสนทนาที่พบว่ามี การเข้าไปตั้งกระทู้มากที่สุดคือ ห้องเสพสมให้สมอารมณ์หมายพบจำนวน 93 กระทู้ ห้องคลินิกการคุมกำเนิด 87 กระทู้ ห้องคลินิกโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 52 กระทู้ ห้องคลินิกวัยรุ่น ความรัก ยาเสพติด ฆ่าตัวตาย 47 กระทู้ ห้องคลินิกปัญหาครอบครัว และชีวิตคู่ 21 กระทู้ ห้องคลินิกโรคสตรี การตั้งครรภ์ การคลอด เต้านม มะเร็ง 20 กระทู้ ห้องคลินิกคนชอบเพศเดียวกัน เบี่ยงเบนทางเพศ 13 กระทู้

ในห้องสนทนาเสพสมให้สมอารมณ์หมายพบว่า มีผู้เข้าไปใช้งานตั้งกระทู้คำถาม ปัญหาทางเพศมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่าเกิดจากการที่ห้องดังกล่าวได้กำหนดประเด็นในการสนทนาไว้ว่าเป็นการสนทนาในเรื่องเพศศึกษา ซึ่งเป็นหัวข้อที่กว้าง และครอบคลุมเนื้อหาปัญหาทางเพศอย่างหลากหลาย ทำให้มีความยืดหยุ่นในการตั้งกระทู้ ในขณะที่ห้องอื่น ๆ นั้นเป็นการกำหนดประเด็นไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังเป็นห้องสำหรับการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ที่เป็นเรื่องปัญหาความสุขทางเพศที่คนในสังคมมักจะให้ความสำคัญกัน ดังนั้น จึงเป็นที่ให้ความสนใจในการเข้ามาตั้งคำถาม และสิ่งที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยพบคือ ห้องสนทนาที่มีผู้เข้าไปตั้งประเด็นคำถามในจำนวนที่รองลงมาจากห้องเสพสมอารมณ์หมายคือ คลินิกการคุมกำเนิดที่พบว่า มีผู้เข้าไปตั้งกระทู้คำถามเกี่ยวกับเรื่องการคุมกำเนิดมากถึง 87 คำถามซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า เป็นปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย เนื่องคำถามที่พบโดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับโอกาสในการตั้งครรภ์โดยมักจะเป็นความกังวลที่ไม่ต้องการให้เกิดการตั้งครรภ์ จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นได้ว่า เรื่องเพศศึกษา หรือปัญหาทางเพศที่คนให้ความสำคัญมักจะเกี่ยวกับเรื่องความสุขทางเพศในขณะที่การป้องกันผลพวงจากความสุขในทางลบ มักจะไม่คำนึงถึงกันจึงก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ หรือความหวาดวิตกในการตั้งครรภ์ตามมา

ในส่วนห้องสนทนาที่พบว่า มีผู้เข้าไปใช้น้อยที่สุดได้แก่ คลินิกคนชอบเพศเดียวกัน และเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งลักษณะของการใช้งานในสื่ออินเทอร์เน็ตนี้ ผู้ใช้งานจะเป็นผู้ที่กำหนดการใช้งานด้วยตนเอง ว่าตนเองต้องการที่เข้าไปดูในส่วนไหน เลือกที่จะมีส่วนร่วมในห้องสนทนาได้ได้ตามความต้องการของตนเอง ดังนั้นจึงไม่มีการกีดกันว่า เป็นกลุ่มรักร่วมเพศแล้วไม่สามารถที่จะเข้ามาใช้พื้นที่ของสื่ออินเทอร์เน็ตได้ ดังนั้น จำนวนกระทู้ที่พบว่า มีมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ต เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า ห้องสนทนาดังกล่าวไม่ได้รับความสนใจจากกลุ่มรักร่วมเพศ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าห้องสนทนานี้อาจจะไม่สามารถตอบสนองความต้องการของคนกลุ่มนี้ได้ เนื่องจากแพทย์ที่ตอบคำถามมีความถนัดทางด้านสาขาวิชาอื่น หรืออาจจะให้ความสนใจทางด้านอื่นมากกว่าประเด็นทางด้านของกลุ่มรักร่วมเพศ และผู้วิจัยเชื่อว่าคนกลุ่มนี้น่าที่จะมีการรวมกลุ่ม หรือสร้างมณฑลพื้นที่ของตนเองเป็นการเฉพาะกลุ่มในการให้ความรู้หรือให้คำปรึกษาในปัญหาเฉพาะด้านของพวกตนเอง จึงไม่ค่อยให้ความสนใจที่จะเข้ามาสู่มณฑลพื้นที่นี้เท่าใดนัก

หลังจากได้จำนวนกระทู้เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้นำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปจำแนกลักษณะของกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่

กระทำคำถามปัญหาทางเพศที่พบนั้น พบในประเด็นใดบางและพบในลักษณะของความรู้เรื่องใดมากที่สุด ผลจากการจำแนกมีดังนี้

ก. **ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect)** พบว่ากระทำคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 111 ประเด็นใน 5 หัวเรื่องดังนี้

หัวเรื่องกระทำคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 18 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย

“ถ้าอวัยวะเพศชายยังไม่เปิด จะใช้มือดึงให้เปิดได้ไหมครับ แล้วถ้าใช้มือดึง จะเรียกว่าเปิดมั้ยครับ” โดย แอะ ip address : 203.147.50.50 - 11 พ.ย.44 12:17น.

หัวเรื่องกระทำคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 16 ประเด็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับกลิ่นจากช่องคลอด

“อยากถามคุณหมอเรื่องกลิ่นค่ะ คือว่าดิฉันอายุ 22 ปี เคยมีเซ็กซ์แล้ว ค่อนข้างบ่อย แต่เมื่อ 1 เดือนที่ผ่านมาหลังจากที่หมดประจำเดือน ที่อวัยวะเพศของดิฉัน มีกลิ่นเหม็นเหมือนกลิ่นหน่อไม้ดองค่ะแล้วก็มีน้ำออกมาด้วย มีสีขาวขุ่น ติดกางเกงในจะมีสีเหลืองเป็นมาเดือนหนึ่งแล้วจนกระทั่งมีประจำเดือนอีกครั้ง กลิ่นนั้นก็ยังไม่หายไป อยากทราบว่า เป็นเพราะอะไรคะ จะเป็นอาการของมะเร็งหรือเปล่าคะ กังวลมากคะ อยากเรียนถามคุณหมอค่ะ ขอขอบคุณมากคะ” โดย นำฝน ip address : 203.145.4.65 - 4 พ.ย.44 15:18น.

หัวเรื่องกระทำคำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 39 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์

“อยากทราบเกี่ยวกับความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ ผมกับภรรยาอายุต่างกัน 1 ปี ปัจจุบันผมมีอายุ 27 ปี ปกติใน 1 อาทิตย์ จะมีเพศสัมพันธ์กันประมาณ 3 ครั้ง จะถือว่าเป็นเรื่อง

ปกติไหมครับ น้อยไปหรือไม่เมื่อเทียบกับคนในวัยเดียวกัน และถ้ามีเพศสัมพันธ์ติดต่อกัน 2 วัน ในวันที่ 3 อวัยวะเพศของผมจะไม่ค่อยสู้ ต้องใช้เวลา นานมากจึงจะแข็งตัวช่วยบอกวิธีแก้ไขด้วยครับ” โดย บริษัท ip address : 203.146.123.22 - 2 พ.ย.44 14:35น.

หัวข้อกระทู้คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด ผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรถีเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 9 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการคุมกำเนิด

“การหลังข้างนอก ดิฉันอยากทราบว่า การหลังข้างนอกจะมีสิทธิ์ท้องมากมัยคะ คือว่า ดิฉัน มีเพศสัมพันธ์กับแฟน แล้วตอนเขาจะออก เขาก็เอาออกมา อีกประมาณ 2-3 วินาที มันถึงจะออกมาคะ เลยอยากทราบว่า จะมีสิทธิ์ท้องมัยคะ แล้วหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์มาแล้ว อีกประมาณ 2 วัน ดิฉันก็มีตกขาวมา ไม่ทราบว่าผิดปกติอะไรหรือเปล่าคะ จะท้องหรือเปล่าคะ” โดย NA - 30 พ.ย. 44 23:38น.

หัวข้อกระทู้คำถามเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ในหัวข้อนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 29 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอาการแท้ง

“แท้งคุกคามกับแท้งจริง การแท้งคุกคามกับการแท้งจริง ต่างกันอย่างไรคะ และหากแท้งแล้วนั้น จะเริ่มมีเพศสัมพันธ์ได้เมื่อไหร่ และควรคุมกำเนิดกี่เดือนถึงจะตั้งครรภ์ใหม่แล้วปลอดภัยคะ” โดย กี่ - 9 พ.ย. 44 21:08น.

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect) พบว่ากระทู้คำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 41 ประเด็น ใน 3 หัวข้อดังนี้

หัวข้อกระทู้คำถามเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ในหัวข้อนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 5 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการขลิบอวัยวะเพศ

“ขลิบปลายอวัยวะ สวัสดิ์ดีครับ.. ผมมีเรื่องอยากจะเรียนถามคุณหมอนะครับ ผมยังไม่เคยมี SEX ปลายอวัยวะยังปิดอยู่ ถ้าผมมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เส้นสองสิ่งจะขาดใช่ไหมครับ? แล้วถ้าผมต้องการที่จะตัดเส้นสองสิ่งที่โรงพยาบาล ผมสามารถทำได้ใช่ไหมครับ? ราคาประมาณเท่าไรครับ? มีผลดีผลเสียอย่างไรครับ? หรือคุณหมอมือชื่อนำว่าผมควรทำอะไร ตอนนี้ผมอายุ 21 ครับอย่างไร รบกวนคุณหมอส่ง E-mail บอกผมที่ masscomm9@hotmail.com ด้วยนะครับ.. ขอขอบคุณมากครับ”

โดย masscomm9@hotmail.com ip address : 172.143.73.238 - 11 พ.ย.44 5:1น.

หัวข้อกระทู้คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 14 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับโอกาสในการติดโรคทางเพศสัมพันธ์จากสถานการณืต่าง ๆ

“จูบปาก หรือ แลกลิ้นกัน มีโอกาสติดเอดส์มั๊ยครับถามผู้รู้ครับ”

โดย อയാกรู้ครับ ip address : 203.155.35.88 - 11 พ.ย.44 3:12น.

หัวข้อกระทู้คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยานิตต่าง ๆ ในหัวข้อนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 22 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับยาคุมกำเนิด

“ยาคุมกำเนิด 28 เม็ด ยี่ห้อ เซริง มุมด้านบนของแผงเขียนว่า ไมโครเจส อีดี ในเม็ดยาสีเหลืองทั้ง 21 เม็ด มีตัวยาเดียวกันหมดทุกเม็ดหรือป่าวคะ ถ้าแกะยาออกจากแผงใส่กล่องยาไว้แล้วทานวันละเม็ดได้ไหมคะ ไม่อยากพกแผงยาคุมนะคะ ในยาเม็ดสีขาว 7 เม็ด มีตัวยาอะไรอยู่คะ มีตัวยาเหมือนกันหมดหรือป่าวคะ ถ้าแกะใส่กล่องยาจะได้หรือเปล่า ยา ยี่ห้อนี้ ตรงกับยาประเภทที่เท่าไรในบทความยาเม็ดคุมกำเนิดของคุณหมอรุ่งโรจน์คะ อยากทานยาคุมที่ทำให้ หน้าอกใหญ่ขึ้น ผิวสวยขึ้น และรักษาสวนะคะ ไม่ทราบว่าจะเปลี่ยนเป็นยี่ห้อไหนได้บ้างคะ ยาไดแอนแพงจิงคะ มียี่ห้ออื่นที่ถูกลงกว่าไดแอนและมีประสิทธิภาพเดียวกันมั๊ยคะ ของเซริงที่ทานอยู่ทำไม่ถูกจังคะ 15 บาทเอง ถ้าต้องการเปลี่ยนยากี่ทานจนหมดแผงแล้วเปลี่ยนยาใหม่ได้เลยใช่ไหมคะ” โดย ขอขอบคุณคะ - 18 พ.ย. 44 23:02น.

ค. **ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Psychological Aspect)** พบว่า กระทู้คำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 19 ประเด็น ใน 3 หัวเรื่องดังนี้

หัวเรื่องกระทู้คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ ในหัวเรื่องนี้ พบลักษณะของคำถามจำนวน 12 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ

“มีอารมณ์เวลาอยู่กับแฟน เวลาอยู่กับแฟน คุยกับแฟน จะเสียวมากเลยคะ แคะจับมือโอบ กอดก็รู้สึกแล้ว พอกลับไปห้อง มีน้ำเยิ้มออกมาด้วย แฟนจะรู้รึเปล่าว่าเรามีอารมณ์”

โดย pop ip address : 203.146.65.13 - 17 พ.ย.44 6:27น.

หัวเรื่องกระทู้คำถามเกี่ยวกับสาเหตุปัญหาความคับข้องทางจิต ในหัวเรื่องนี้ พบลักษณะของคำถามจำนวน 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับความผิดหวังในความรัก

“กลุ่มใจและสับสนที่สุด ทำไมคะผู้ชายทุกคนที่มีแฟนที่ดี ๆ อยู่กับบ้านไม่ชอบเที่ยวที่ไหน นอกจากมีเขาไปด้วย เวลาไปเรียนหรือไปธุระก็จะรีบกลับบ้านมาคอยดูแล เสื้อผ้าซักให้หมด รีดให้ อาหารการกินดูแลทุกอย่าง บ้านช่องของเขาก็ทำความสะอาดให้ทุกวัน เอาใจทุกอย่าง ไม่ว่าจะเรื่องอะไรก็ตาม แล้วทำไมคะ ฉันดีเกินไปหรือ เขาถึงไม่สนใจและมีอาการเหมือนจะมีใหม่ด้วย แต่เรายังไม่ได้อยู่ด้วยกัน ฉันอายุ 21 เขาอายุ 31 แต่บ้านเราอยู่ใกล้กัน พ่อแม่ทั้งสองฝ่ายยอมรับ ทุกวันนี้ฉันเหมือนคนรับใช้ดี ๆ คนหนึ่งเท่านั้นเองแต่เราก็มีอะไรกันแล้วนะ ทำไมฉันไม่ดีหรือใจ ช่วยตอบหน่อยฉันมันดีเกินไปใช่ไหม”

โดย น้องเล็ก ip address : 203.149.33.192 - 10 พ.ย.44 11:29น.

หัวเรื่องกระทู้คำถามเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 5 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

“อยากถามคุณหมอ ปัญหาคาหัวใจ ผมเป็นชายรักร่วมเพศอายุ 25 ปี ครับ โสด ตอนนี้อยู่ไม่เคยคิดจะแต่งงาน บุคคลิกเป็นชายครับ ตอนเรียนมัธยมอยู่โรงเรียนชายล้วนที่มีชื่อเสียง แห่งหนึ่งที่มีพวกเกย์และตุ๊ดเยอะมาก เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับเพื่อนชายโรง

เรียนเดียวกันที่เป็นไปตั้งแต่อายุ 18 ปี กับผู้หญิงยังไม่เคยมี ตอนนี้ไม่มีแฟน ช่วงหลัง 2-3 ปีมานี้ไม่มีเพศสัมพันธ์เลย เวลาช่วยตนเองจะคิดถึงผู้ชาย นานๆจะคิดถึงผู้หญิงเสียที ผมยังชอบมองผู้หญิงสวยๆอยู่ แต่ต้องสวยมากๆ และก็ยังไม่ค่อยมีอารมณ์กับผู้หญิงเท่าใด อยากทราบว่าถ้าผมได้ลองมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิง ผมมีโอกาสหายเป็นเกย์ใหม่ ครับหรือจะเป็นไป แล้วนานๆไปผมจะเลิกชอบผู้ชายใหม่ครบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง”
โดย กอล์ฟ - 3 พ.ย. 44 5:06น.

ง. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Sociological Aspect) พบ
ว่า กระทำคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 24 ประเด็น ใน 2 หัวเรื่องดังนี้

หัวเรื่องกระทำคำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และ
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

“อยากมีซู้จิงเลย ถ้าเป็นไปได้ชีวิตอาจจะมีอารมณ์ชาติขึ้นมาบ้าง เพราะตอนนี้เบื่อ ๆ เซ็ง ๆ ยังไงไม่รู้ จะดีมั๊ยหนอ” โดย จวนตัว - 3 พ.ย. 44 7:43น.

หัวเรื่องกระทำคำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และ
ภายในครอบครัว ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำถามจำนวน 20 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับปัญหาภายในครอบครัว

“ผิดไปแล้ว มาที่นี้ครั้งแรกคะ อ่านกระทู้ เกือบ 2 ชั่วโมง ฟังทราบมีเวบตอบปัญหา เรื่องครอบครัว รู้สึกดีจังคะ //// ตอนนี้เราอายุ 29 สามี่ 40 นะคะ ลูกชายอายุ 3 ขวบ เขาดีมาก นะคะ ไม่ทานเหล้า บุหรี่ แต่ชีวิตเราจำเจเหลือเกินคะ เขาไม่ให้เรามีเพื่อน ไม่ให้มีสังคม ปิดกั้น กะทั่งคุยกะเพื่อน หญิง เขายังไม่ให้คุย บอกว่า คุณมีครอบครัวแล้ว คบคนมา ก็มากความนะคะ ตอนนี้เหมือนแต่งงาน แล้วมีเขาคนเดียว นับวันเรายังไม่รักเขา เบื่อหน่าย เขามีระเบียบกะชีวิตมากจริง ๆ เขาไม่เคยหึงหวงเลย เขารักครอบครัวเหลือเกิน วันหนึ่งโทรหา 3 เวลา กลับบ้าน 18.00 บวกลดนิดหน่อย ไม่เคยไปไหน สั่งสรรคี่ใครเลย คนทั้งซอย เอาแต่ย่อยๆๆๆ ว่าแฟนเราดีๆๆๆๆ ก็ดีนะคะ เราน่าจะพอใจ แต่เราไปหาอิสระ เราอยากมีเพื่อน ชีวิตเราถึง ต้องมาอยู่กะเน็ต เพราะไปไหนไม่ได้ จะมีน้ำตาทุกครั้ง เหมือน

ปมด้อย ตอนที่เพื่อนโทรมา พอคุ้ย ชวนเที่ยว เราจะไปไม่ได้ ไม่ว่าจะขออย่างไร เราเบื่อเหมือนนกน้อยในกรงเลย ถ้าไปไหน เขาโทรหาไม่เจอ ก็จะบ่นๆๆๆ อยากร้องไห้ เราได้รู้จักเพื่อนทางเน็ตหลายคนนะคะ เราชอบที่จะคุยๆๆๆ เพราะเราขาดส่วนนี้จริงๆ จนบางทีรู้สึกดีกับการคุย แต่ไม่มีทางได้เจอนะคะ เรากลัวเหมือนกันว่า จะมากไปกว่านี้ว่าจะไม่คุย แต่ก็เหงาเหลือเกิน อยากรู้มีเพื่อนแค่คุยๆๆๆ ผิดหรือเปล่าคะ มันขาดตรงนี้จริงๆ แต่ไม่ต้องการเกินเลย เราทราบดีว่า ครอบครัวเราดี แต่เขา 40 เขาไม่รับแล้วแหละคะ เราปรับแล้วก็เหนื่อย เราทำงานที่บ้านด้วย สังคมแทบไม่มี ทั้งที่เคยเป็นคนเพื่อนมาก เราแอบโทรหาเพื่อนๆ ตลอด แต่ไม่มีโอกาสออกไปทานข้าว เพื่อนเขาจะแฉวนะคะ แต่งงานหายเลย เราอยากไปมากๆๆ แต่จะทำได้ ต้องบอกลูกก่อน อีกหน่อยลูกโต เราคงไม่รู้จะอ้างอะไรแหละ *** ขอระบายนะคะ รู้สึกเหงามากคะ” โดย อัญญา - 3 พ.ย. 44 19:50น.

ผลจากการจำแนกกระทู้คำถามปัญหาทางเพศสามารถสรุปประเด็นที่พบในแต่ละหัวข้อเรื่องของแต่ละลักษณะของความรู้เรื่องเพศได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวข้อกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ		จำนวนประเด็น	รวม
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	กระทู้คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	18	111
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	16	
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	39	
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	9	
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับการตั้งครรภ์การทำแท้ง	29	
ข. ลักษณะทางสุขภาพศึกษา	กระทู้คำถามเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพในช่วงวัยต่าง ๆ	5	41
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	14	
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ	22	
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	กระทู้คำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	×	19
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	12	
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	2	
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	×	
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับสาเหตุ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	5	

ง. ลักษณะ	กระทู้คำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	4	24
ทางสังคม	กระทู้คำถามเกี่ยวกับการวางตัวการปรับตัวในสังคมทั่วไป	20	
วิทยา	และภายในครอบครัว		

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวข้อเรื่องคำถามปัญหาทางเพศจากห้องสนทนา

ในส่วนของกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ เมื่อนำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ เข้าไปจำแนกตามที่ได้นำเสนอในข้างต้นแล้ว สามารถสรุปได้ว่า กระทู้คำถามปัญหาทางเพศมี ประเด็นที่จัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด 111 ประเด็นโดยหัวข้อเรื่องที่ พบประเด็นในการตั้งกระทู้มากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ 39 ประเด็น รองลงมาคือลักษณะ ทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศพบว่ามีประเด็นคำถามที่จัดอยู่ในลักษณะของความรู้นี้ 41 ประเด็น โดยหัวข้อเรื่องที่มีประเด็นในการตั้งกระทู้มากที่สุด เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยา และพบว่ามี ประเด็นของกระทู้คำถามปัญหาที่จัดอยู่ในลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 24 ประเด็นหัวข้อเรื่องที่พบว่ามีประเด็นกระทู้มากที่สุดเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคม และภายใน ครอบครัว ส่วนลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบว่ามีเพียง 19 ประเด็นโดยหัวข้อ เรื่องที่พบประเด็นในการตั้งกระทู้มากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์ ความต้องการทางเพศ 12 ประเด็น

การตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น ผู้ใช้งานจะเป็นผู้ กำหนดการใช้งานด้วยตนเอง เริ่มจากเลือกห้องสำหรับการตั้งกระทู้ และตั้งกระทู้ตามที่ต้องการ ในเรื่องที่สนใจ ด้วยเหตุนี้ลักษณะของกระทู้ที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ตจึงมาจากผู้ใช้งานโดยตรง ไม่ผ่านการคัดเลือก หรือกลั่นกรองจากผู้ควบคุมสื่อ ดังนั้นปัญหาทางเพศที่ปรากฏในห้องสนทนา จึงเป็นภาพที่สะท้อนตัวตนของผู้ที่ตั้งประเด็นคำถามได้เป็นอย่างดี หัวเรื่องกระทู้ปัญหาทาง เพศเรื่องใดที่มีประเด็นเป็นปัญหามากที่สุด และจากผลการวิจัยข้างต้น ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้งาน สื่ออินเทอร์เน็ตที่เข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ สัมพันธ์มากที่สุด เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นประเด็นที่ถูกให้ความสำคัญมากที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาทางเพศจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของความสุขทางเพศ ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาเกี่ยวกับการไม่สุขสม ในเรื่องเพศรส หรือต้องการมีความสุขในเพศรสมากยิ่งขึ้น อาจสรุปได้ว่าในเรื่องปัญหาที่เกี่ยว กับเพศสัมพันธ์นั้น มีความสุขก็เป็นปัญหาเนื่องจากต้องการมีความสุขเพิ่มขึ้นไปอีก หรือมีความ สุขอย่างเพลิดเพลินจนลืมป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ทั้งจากการตั้งครรภ์ ไม่พึงประสงค์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการตั้ง ครรภ์ และ

การทำแท้งมีประเด็นในการนำเสนอที่มาก รองลำดับจากเรื่องเพศสัมพันธ์ ส่วนไม่มีความสุขก็เป็นปัญหาเนื่องจากต้องการความสุขสมเพื่อต้องการตอบสนองความต้องการของตนเอง

4.3.2.4 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตจากคำแนะนำปัญหาทางเพศ

คำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบจากการตอบคำถามแต่ละกระทู้ ในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตผู้วิจัยพบว่า ผู้ที่เข้ามาให้คำแนะนำไม่ได้ถูกจำกัดเฉพาะแพทย์เท่านั้น บุคคลทั่วไปก็สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกระทู้นั้น ๆ ได้ตามความสนใจ ซึ่งลักษณะคำแนะนำของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระทู้ ผู้วิจัยจะขอนำเสนอในส่วนลักษณะของ เพศสภาวะ ที่เข้ามาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

ข้อมูลคำแนะนำที่จำแนกด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ซึ่งผลจากการจำแนกคำแนะนำกระทู้คำถามปัญหาทางเพศพบดังนี้

ก. **ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect)** พบว่าคำแนะนำกระทู้คำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 117 ประเด็น ใน 5 หัวเรื่องดังนี้

หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 20 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย

“หนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชายนั้นจะไม่เปิดด้วยตัวเอง การเปิดหนังจะต้องดำเนินการโดยค่อยเป็นค่อยไป หมายถึงการค่อย ๆ รูดเปิดหนังหุ้มปลายวันละเล็กน้อย ที่ถามว่าจะเปิดโดยการดึงได้หรือไม่นั้น ตอบว่าถ้าดึงออกอย่างเดียวคงเปิดไม่ได้ วิธีที่ถูกต้องคือใช้น้ำอุ่นออกร้อนประคบไว้สักพัก ค่อย ๆ ดึงหนังหุ้มปลายออกไปทางด้านหน้า แล้วค่อย ๆ รูดกลับลงไปทางโคนอวัยวะเพศจนรู้สึกตึงหรือเจ็บจนทนไม่ได้ จึงหยุดและเริ่มใหม่ วันละ 10-20 รอบ ทำทุกวันขณะที่อวัยวะเพศอ่อนตัว” หมอตี ip address : 203.121.146.253
12 พ.ย.44 19:56น.

หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง ในหัวเรื่องนี้ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 16 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับกลิ่นที่ช่องคลอด

“ตกขาวหรือระดูขาว หรือ มุตกิตระดูขาว เป็นสภาวะที่มีสารเหลวในช่องคลอดมากจนก่อ ความรำคาญหรือก่อโรค โดยปกติช่องคลอดจะมีของเหลวเคลือบอยู่ อันเป็นสารเหลวที่ ซึมออกมาจากผนังช่องคลอด สารเหลวที่เป็นเลือดออกจากปากมดลูกหรือมาจากโพรง มดลูกได้ แต่จะมีปริมาณไม่มากนัก และสีจะค่อนข้างใสถึงขาว แปรปรวนตามรอบระยะ ของระดูรวมทั้ง ซึ่งเกิดจากการที่จุลินทรีย์ที่มีอยู่ปกติบนในของเหลวในช่องคลอด ทำการ เปลี่ยนย่อยสลายเซลล์ ที่หลุดลอยอยู่ในของเหลวในช่องคลอด จึงถือเป็นสภาวะปกติ จะ ไม่ก่อความรำคาญหรือการระคายเคือง เช่น มีกลิ่นเหม็น ปวดแสบปวดร้อน ปัสสาวะแสบ ขัด ซึ่งอาการดังกล่าวแสดงถึงการที่มีเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรคปะปนเจริญเติบโตในช่องคลอด ควรที่จะมาพบแพทย์เพื่อการรักษาแก้ไขที่ถูกต้อง ก่อนที่จะลุกลามและก่อโรครุนแรงมาก ขึ้น” Bangkokhealth ip address : 203.121.147.106 5 พ.ย.44 20:26น.

“สวัสดีครับ 1. คุณมีตกขาวมีกลิ่นเหม็นหน่อไม้ดอง ก็คงหมายถึงมีกลิ่นเปรี้ยว ซึ่งก็เป็น กลิ่นปกติของช่องคลอดที่มีเชื้อแบคทีเรียแลคโตบาซิลไล(แบบนมเปรี้ยว) 2. แต่คุณบอก ว่าตกขาวมีสีเหลืองด้วย อันนี้อาจเป็นความปกติ มีเชื้ออื่นปนด้วย ถ้าเดือนนี้ยังไม่หายเอง แนะนำให้ไปหาหมอตรวจดูครับ 3. อายุแค่ 22 ไม่ควรเกี่ยวกับเรื่องมะเร็ง (ยังไม่นึกถึง ครับ)” หมอรุ่งโรจน์ ip address : 203.155.35.88 7 พ.ย.44 1:9น.

หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้ วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 41 ประเด็น ตัวอย่าง เช่น คำแนะนำเกี่ยวกับความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์

“แต่แต่ละคนคงจะไม่เหมือนกัน น่าจะขึ้นอยู่กับความพร้อมของอารมณ์ ร่างกาย นะครับ ถ้า ไม่มีเรื่องเครียด พักผ่อนเพียงพอ การมีกิจกรรมเข้าจังหวะก้อมีได้บ่อยๆครับ 3 ครั้งต่อ อาทิตย์ผมว่าไม่น้อยไปหรอก เฉลี่ยวันเว้นวัน อย่านั่นปริมาณเลยครับ ให้คุณภาพดีเข้าไว้ ครับ” PoP ip address : 202.59.255.87 2 พ.ย.44 15:33น.

“ก็ไม่น้อยและไม่มากครับ พอดีแล้วละ มากนักก็ไม่ใช่ดี อย่างที่เล่ามานั้นแหละ พอวันที่ 3 ก็เหี่ยวเลย อย่าไปฝืนครับ วันเว้นวันนะดีแล้ว ร่างกายได้พักผ่อน” nnn ip address : 203.147.25.123 2 พ.ย.44 16:22น.

หัวข้อเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด ผู้วิจัยพบว่าอยู่ภายใต้วงจรที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 3 ดังนี้ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 9 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด

“สวัสดิ์ครับคุณนามาดา ยาคุมชนิดที่มีใช้ในเมืองไทย ก็เป็นแบบ 3 เดือนชนิดครั้ง ส่วนยาคุมฝัง ตอนนี้มีแบบใหม่ ฝังแท่งเดียว คุมได้ 3 ปี (ดูเหมือนจะชื่อ implanon ของorganon)แต่ต้องไปที่โรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขนะครับ สำหรับในเมืองไทยก็มีเท่านี้แหละครับ” หมอรุ่งโรจน์ 23 พ.ย. 44 19:11น.

หัวข้อเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ในหัวข้อนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 31 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการแท้งบุตร

“สวัสดิ์ครับคุณก็ 1. แท้งคุกคามก็คือทำท่าจะแท้งหรือมีโอกาสแท้ง (คือการแท้งเข้ามาคุกคาม) 2. แท้งจริงคือการสิ้นสุดขบวนการตั้งครรภ์ 3. หลังแท้งควรเว้นการมีเพศสัมพันธ์ 2 สัปดาห์ แต่ก็ควรได้คุมกำเนิดทันทีด้วย 4. หลังแท้งควรให้มดลูกได้พัก รวมทั้งให้แม่มีเวลาปรับสภาพจิตใจ อย่างน้อยก็ 3 เดือนครับ” หมอรุ่งโรจน์ 10 พ.ย. 44 6:16น.

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ(Hygienic Aspect) พบว่า คำแนะนำระบุคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 44 ประเด็น ใน 3 หัวข้อดังนี้

หัวข้อเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 9 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการขลิบ

“สวัสดิ์ครับ 1. ถ้างองยังไม่เปิด เส้นสองสิ่งจะยังไม่ขาดแน่นอน 2. เรื่องตัดเส้นสองสิ่งโดยปกติหมอจะไม่ตัดให้ เส้นสองสิ่งมีอีกที่อยู่ใต้ลิ้น เอาไว้ตั้งรังไข่ไว้ครับ 3. อายุ

21 ถ้ายังไม่เปิด จะลองค่อยๆ รูดวันละนิดๆ บางคนก็เปิดได้ แต่ถ้าหนักหนา มาก ก็ต้องขลิบ
 ครีบ” หมอรุ่งโรจน์ ip address : 203.155.35.89 13 พ.ย.44 4:44น.

**หัวข้อเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการ
 และการตรวจรักษา** ในหัวข้อนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 14 ประเด็น ตัวอย่างเช่น
 คำแนะนำเกี่ยวกับโอกาสในการติดโรคทางเพศสัมพันธ์จากสถานการณ์ต่าง ๆ

“ถ้าไม่ใช่แฟน หรือไม่ใช่ชัวร์ ก็อย่าดีกว่า ถึงไม่ติดเชื้อ ถ้าคุณรู้ว่าเขาเป็นเอดส์ คุณจะจูบ
 ไหม? แต่เท่าที่เคยอ่านเจอ ติดได้ครับถ้าในปากคุณมีแผล” nnn ip address :
 203.147.25.123 11 พ.ย.44 6:52น.

“โดยทฤษฎีก็มีโอกาสติดอยู่ครับ แต่โอกาสที่ว่าก็น้อยยยยยยยยยมากครับ”
 หมอรุ่งโรจน์ ip address : 203.155.35.89 13 พ.ย.44 4:46น.

หัวข้อเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร การใส่ยาชนิดต่าง ๆ ในหัวข้อนี้พบ
 ลักษณะของคำแนะนำจำนวน 21 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการใส่ยาต่าง ๆ

“สวัสดิ์ดีครับ ยาสตรีมีส่วนประกอบสำคัญสองอย่างคือ โภภะหรือดั่งกฤษ กับ แอลกอฮอล์
 ซึ่งมีคุณสมบัติคล้ายเอสโตรเจนในร่างกาย เรียกว่า phytoestrogen กินไปแล้วอาจทำให้มี
 เลือดมาได้ในบางคน แต่ถ้าการขาดเลือดนั้นเป็นจากการตั้งครรภ์ กินยังไงก็ไม่ออกครับ
 ยานี้ไม่ใช่ยาทำแท้ง” หมอรุ่งโรจน์ 23 พ.ย. 44 19:06น.

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Psychological Aspect) พบ
 ว่า คำแนะนำระบุคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน
 21 ประเด็น ใน 3 หัวข้อดังนี้

**หัวข้อเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบาย
 อารมณ์ทางเพศ** ในหัวข้อนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 14 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำ
 แนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ

“ตอนแรกอาจจะไม่รู้ แต่หลายๆครั้งจะเป็นปฏิกิริยาที่ตอบสนองตามธรรมชาติและยากแก่การควบคุมเขาก็จะรู้ แต่ปัญหามันอยู่ที่ว่าถ้าเกิดความต้องการและเคลิบเคลิ้มไปกับเขาแล้วจะทำยังไงต่อไป ระวังจะพลาดเพราะเผลอใจนะคะ” คุณป้าปี' 2000 ip address : 194.196.235.37 17 พ.ย.44 6:46น.

“แค่คุยกัน, โอบกอดก็บอกว่าเสียมากจนน้ำเต็มแล้ว ถ้ามีอะไรกันจริงๆสงสัยตายแน่แก่อย่าไปยุ่งนา เดี่ยวว่าลูกไม่เตือน สาวที่เป็นอย่างนี้ ลูกห้ามไปโรงพยาบาลมาหลายรายแล้ว” nnn ip address : 203.147.25.123 18 พ.ย.44 0:54น.

“เหมือนเราเลย อยู่กับแฟนด้วยกัน 2 ต่อ 2 ก็เกิดอารมณ์ทุกที บางครั้งก็ห้ามใจไม่ไหวด้วยซี..” ออยล์ ip address : 203.170.163.230 26 ธ.ค.44 2:15น.

หัวข้อคำแนะนำเกี่ยวกับสาเหตุปัญหาความคับข้องทางจิต ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับความผิดหวังในความรัก

“ใจเย็นๆครับ ทำให้เหมือนเดิมทุกอย่าง แล้วดูอาการของเขาไปเรื่อยๆ ไม่ต้องไปพูดอะไรแล้วมาเล่าความคืบหน้าให้ทราบด้วย จะได้ช่วยคิดว่าควรจะทำอย่างไรต่อไป เฮ้อ! ผู้ชายก็ยั้งแหละนะ ได้แล้วก็เบื่อ จะมีใหม่อยู่เรื่อยไป ไม่ดีเหมือนลูกสักคนเลย” nnn ip address : 203.147.25.123 10 พ.ย.44 11:52น.

“น้องคะ พี่ว่าน้องมีอนาคตอีกไกลคะ ลองถ้าเค้ามีทาที่กับคนอื่นแล้วหละก็ พี่ว่าน้องไปเสียเถอะคะ” พี่สาว ip address : 203.151.147.125 11 พ.ย.44 9:49น.

“บางทีเราทำดีเกินไปเขาก็กลับมองไม่เห็นความดีหรอก แถมจะทำท่ารำคาญอีก เพราะฉะนั้นลองทำเป็นไม่สนใจดูว่าจะมีปฏิกิริยาอย่างไร ถ้าเห็นว่าเขาไม่ได้สนใจเราจริงๆ พี่ว่าน้องเลิกต้องตัดสินใจเลิกคบได้แล้วละ เพราะไม่มีประโยชน์และแถมเปลืองตัวอีก” man ip address : 203.148.244.194 11 พ.ย.44 12:58น.

หัวข้อคำแนะนำเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 5 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

“ท่าทางคุณจะเป็นไปนะ กิ่งไปทางไหนผมไม่ทราบ แต่ผมว่าหายยากนะ ถ้าอยากหายก็พยายามหาแฟนเป็นผู้หญิงดูนะครับ จะปรึกษาจิตแพทย์ด้วยก็ดีครับ ถูกทางที่สุด” กร 7 พ.ย.44 18:15น.

“คุณคิดว่าจิตใจคุณเอนเอียงไปทางใด ผมก็เคยมีความรู้สึกอยากเลิกเป็นเกย์ แต่ก็ฝืนกับตัวเองไม่ทีี่มีความรู้สึกกับผู้ชาย Mail มาคุยกันได้ครับ” zag.t@chaiyo.com 9 พ.ย.44 15:8น.

ง. **ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Sociological Aspect)** พบว่า คำแนะนำกระทำคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีจำนวน 30 ประเด็น ใน 2 หัวเรื่องดังนี้

หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ในสังคมไทยในเรื่องเกี่ยวกับการประพฤติผิดในกาม หรือการมีชู้

“คุณคงคิดว่าโรคจากเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องไกลตัว คุณคิดผิด แก้ปัญหาให้ถูกจุดดีกว่า ถ้าเป็นหญิงยิ่งหมดคุณค่า” ชาย 4 พ.ย. 44 2:09น.

“ดีครับดี สนุกจะตาย สดใสซาบซ่า แต่อย่าไปทำจริงๆนะจ๊ะ คิดเล่นสนุกๆดี” nnn 4 พ.ย. 44 6:54น.

“อย่าทำเลยนะคะดิฉันทำมาแล้ว สุดท้ายเราเองต้องมานั่งเสียใจและสงสารสามีและลูกมาก มันไม่คุ้มจริงๆ ตอนนี้ก็กลับตัวกลับใจได้แล้วแหละ เรื่องเซกส์มันปรุงแต่งได้จริงๆคะ ลองหันหน้ามาพูดคุยกับสามีจริงๆซิคะสิ่งที่เราคิดว่ามันยากจริงๆแล้วไม่ยากเลยคะแล้วสามีคุณจะรักคุณมากๆ ขอให้โชคดีนะคะ” aaa 4 พ.ย. 44 21:12น.

“ผมจะบอกให้เนะการมีชู้มันไม่ใช่เรื่องที่ดีเลย คุณจะต้องหลบๆซ่อนๆ ลักษณะเดียวกับลักลอบได้เสียกันนั่นแหละ คุณคิดหรือว่าเมื่อคุณมีชู้แล้วผู้ชายคนนั้นจะช่วยให้เซกซ์คุณสมปรารถนาได้บางทีเค้าอาจจะมึเซกซ์ที่เร็วกว่าสามีคุณก็ได้(ถ้าไม่ใช่ผม)อีกอย่างหนึ่งถ้าผู้

ชายคนที่คุณเป็นชู้กับเค้าแล้วเค้ารู้ความจริงว่าคุณมีสามีแล้วเค้าจะมองคุณเหมือนไม่มีค่าอะไรเลยมีแต่ความต้องการทางเพศเพียงอย่างเดียวเพราะถึงกับต้องไปมีชู้เชื่อผมเถอะ จงรักษาค่าของการเป็นผู้หญิงที่ดีให้ได้แล้วทุกอย่างจะดีของมันเอง เพราะผมเคยผ่านประสบการณ์ที่ไม่รู้ว่าเป็นภรรยาคนอื่นมาแล้ว” จ๊อบ 4 พ.ย. 44 21:50น.

“ขออภัยคำพูดของอาจารย์สมศรี สุกุมลนันทน์ ที่เล่าไว้ในหนังสือ life & family ว่า “แม่ตั้งใจไว้ว่า จะเป็นแม่ที่ไม่ให้ลูกอายุที่จะบอกใครว่าเขาเป็นลูกแม่ ผู้เป็นลูกก็ควรจะเป็นลูกที่ไม่ให้แม่อายุที่จะบอกใครว่าเขาเป็นลูกแม่เช่นเดียวกัน” แค่คิดนะคะ อย่าทำ ทำไปแล้วจะไม่เหลือความภูมิใจในตนเอง แล้วจะสอนลูกได้อย่างไร หันหน้าเข้าหากันแล้วหาทางแก้ดีกว่าคะ” don't 7 พ.ย. 44 1:43น.

หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว ในหัวเรื่องนี้พบลักษณะของคำแนะนำจำนวน 26 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาภายในครอบครัว

“เห็นใจคุณมากเลย เพราะสามีคุณกำลังทำอะไรที่ขัดกับธรรมชาติของมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม คนเราต้องมีเพื่อน ต้องมีการคบหา สามีคุณกำลังจะทำผิดธรรมชาติแห่งการเป็นคน ถึงแม้เค้าจะแสนดีกับครอบครัว แต่ก็เห็นแก่ตัวนะคะ รักแบบโรคประสาท พยายามคุยกับเค้า หรือไม่ก็หาคนกลางมาพูดให้เค้าเข้าใจปล่อยคุณให้มีเพื่อนซะบ้าง เรายาน่าจะดีนะคะ” squiddy 3 พ.ย. 44 20:51น.

“คิดให้ดีนะครับ ควรพอใจสิ่งที่มีอยู่ขณะนี้ การเปิดรับเพื่อนใหม่ นั้นหมายถึงการเปิดรับหลายสิ่งรวมทั้งปัญหาเข้ามาในชีวิตครอบครัวมันมีทั้งดีและร้าย เดี่ยวจะเข้าทำงานองศา คึกเข้าบ้านนะครับ มีหลายคนเขาไปหาชีวิตครอบครัวที่เรียบง่ายและสงบแบบคุณ เหนาก็เล่นกับลูกดีกว่าครับ” เมท 4 พ.ย. 44 1:36น.

“คุณกำลังคิดผิด คุณกำลังจะนำปัญหาและความรำชานมาสู่ครอบครัว คุณกำลังจะใจแตก เหมือนที่ผู้ชายบางคนใจแตกเมื่อแก่ คุณกำลังเคลิบเคลิ้มหลงไหล... คุณกำลังจะทิ้งลูก ผมว่าคุณต้องหนักแน่นให้มากกว่านี้ ลูกคุณก็มีแล้ว กะลังน่ารัก กะลังเริ่มพูด กะลังฉอเลาะ ผมเป็นคุณผมคงจะเล่นกะแกทั้งวัน ผมคงจะแอบดูท่าทางพฤติกรรมที่น่ารักของแก จนไม่มีเวลาสนใจเรื่องอื่นหรอกครับ เด็กโตเร็วมาก ถ้าคุณไม่สนใจแกวันนี้วันหน้าคุณ จะรู้สึกเสียดายโอกาส อายุขนาดคุณน่าจะอิมตัวได้แล้วครับ ทางแก่มืออยู่ก็ทางคือ

คุณหางานทำนอกบ้าน ช่วยเหลือตัวเอง เอาลูกให้ญาติๆ(สามี)เลี้ยง คุณไม่รักสามีไม่เป็นไร แต่คุณน่าจะห่วงลูกคุณให้มากกว่านี้นะ ผมถามหน่อยเถอะว่า คุณจดไว้หรือเปล่าว่า ลูกคุณขึ้นวันแรกวันไหน หัดเดินวันไหน เรียกแม่วันไหน ฯลฯ อีกมากมาย คุณเอาเวลามาคิดแต่ความรู้สึกคุณอย่างเดียวได้งัยครับ....” กร 4 พ.ย. 44 6:08น.

“ผมบอกก่อนเลยนะครับ พอผมพิมพ์ตอบคุณเสร็จ ผมก็จะไปเตะเมียผม กะว่าจะเตะตรงก้านคอ ก่อนเตะก็จะหมัดตรงก่อน 2 ที ตามด้วยอัปเปอร์คัท แล้วชูกซ้ายอีก 3 ทีช้อน จะได้หายแค้น อยู่กันมาจนแก่จะตายแล้ว พุดไม่รู้เรื่อง วันนี้องานอาทิตย์ แทนที่จะอยู่กับบ้านกับช้อง ออกไปแต่เช้า ไม่รู้ไปไหน ทิ้งให้เราอยู่บ้าน 2 คนกับ คนใช้สาว ๆ เห็นเราเป็นพระไปได้ นี่กะว่าจะปล้ำคนใช้อยู่ แต่ยังไม่ได้งัยหะ (คนใช้ดำๆไม่ค่อยสวย) พอบายๆกลับมาเห็นเรานั่งทำงานอยู่ยังมีหน้ามาถามอีกว่ากินข้าวหรือยัง เราก็บอกว่ายัง ตวาดเรา แ้วดเลยจะทำไมไม่ทำอะไรกิน ทำไมอดอยู่ได้ ผมเลยเจ็บเพราะไม่รู้จะพูดอะไร อ้อ! ก็คงใช่ นะ เรามันแยเอง ไม่รู้จักหากินเอง นี่คืนนี้ก็จะไปสังสรรค์กับเพื่อนอีกแล้ว ไปไหนก็ไม่เคยบอก ผมต้องไปถามคนใช้เอาเองปลงซะแล้ว คุณอัญ พึงผมเล่าแล้วรู้สึกเป็นอย่างไรครับ คุณก็ต้องเลือกเอาว่าคุณจะเอาเพื่อนหรือเอาสามีกับลูก คุณยังต้องเดินทางอีกยาวไกล ลูกก็ยังเล็ก คิดดูให้ดี” nnn 4 พ.ย. 44 6:40น.

ผลจากการจำแนกคำแนะนำปัญหาทางเพศด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ สามารถสรุปจำนวนประเด็นในแต่ละหัวข้อเรื่องได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศและหัวข้อเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศ		จำนวน ประเด็น	รวม
ก. ลักษณะ ทางชีว วิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย	20	117
	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	16	
	คำแนะนำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	41	
	คำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	9	
	คำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งครรรภ์การทำแท้ง	31	
ข. ลักษณะ ทางสุข ศึกษา	คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพในช่วงวัยต่าง ๆ	9	44
	คำแนะนำเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	14	
	คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ	21	
ค. ลักษณะ ทางจิต	คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	×	21
	คำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	14	

วิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	2	
	คำแนะนำเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	×	
	คำแนะนำเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	5	
ง. ลักษณะ	คำแนะนำเกี่ยวกับศาสนาวัดมนธรรม ประเพณีค่านิยม	4	30
ทางสังคม	คำแนะนำเกี่ยวกับการวางตัวการปรับตัวในสังคมทั่วไป		
วิทยา	และภายในครอบครัว	26	

ตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องคำแนะนำปัญหาทางเพศจากห้องสนทนา

คำแนะนำกระทำคำถามปัญหาทางเพศที่พบจากห้องสนทนาทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่า พบคำแนะนำที่มีประเด็นความรู้ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด คือ มีประเด็นทั้งหมด 117 ประเด็นโดยหัวเรื่องที่พบประเด็นในการให้คำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศพบจำนวนประเด็นที่น่าเสนาะรองลงมาทั้งหมด 44 ประเด็นหัวเรื่องที่พบประเด็นในการให้คำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับอาหาร ยา และสถานพยาบาลต่าง ๆ 21 ประเด็น ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นทั้งหมด 30 ประเด็นหัวเรื่องที่พบประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องการวางตัว การปรับตัวในสังคม และภายในครอบครัว 26 ประเด็น และลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบประเด็นทั้งหมด 21 ประเด็นหัวเรื่องที่พบประเด็นในการให้คำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับอารมณ์ ความรัก ความต้องการทางเพศ 14 ประเด็น

จำนวนประเด็นในการให้คำแนะนำคำถามปัญหาทางเพศผู้วิจัยเห็นว่า มีลักษณะที่สอดคล้องกับกระทำคำถามปัญหาทางเพศ ในลักษณะกระทำถามในเรื่องใด การให้คำแนะนำก็จะเป็นเรื่องเดียวกันเช่น กระทำคำถามเป็นประเด็นเกี่ยวกับเรื่องความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ คำแนะนำปัญหาทางเพศก็จะเป็นเรื่องระยะเวลา และความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นจำนวนปริมาณประเด็นที่พบในการให้คำแนะนำจึงเป็นไปตามกระทำคำถามปัญหาทางเพศ แต่ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังพบว่านอกจากการให้คำแนะนำที่ตรงกับกระทำคำถามแล้ว ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตบางคนยังให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมนอกจากการให้คำแนะนำ เช่นถามเรื่องความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ ให้คำแนะนำในเรื่องความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ และให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นการปฏิบัติเพื่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีคุณภาพเป็นต้น ซึ่งการให้คำแนะนำเพิ่มเติมนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า นอกจากจะเป็นเติมความรู้ให้กับผู้ที่ประสบปัญหาทาง

เพศมากกว่าประเด็นที่ต้องการรู้แล้ว ยังเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้ และความสามารถที่เกี่ยวกับเรื่องเพศของผู้ที่ตอบอีกด้วย ซึ่งในบริบททางสังคมหรือในโลกแห่งความเป็นจริงผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่ให้คำแนะนำ(ซึ่งไม่ได้เป็นแพทย์) ย่อมไม่สามารถที่จะสื่อสารเรื่องเพศ หรือแสดงความรู้ ความสามารถในเรื่องเพศได้ เนื่องจากบริบททางการสื่อสารในชีวิตจริงเป็นการสื่อสารแบบสองทางที่สามารถรับรู้ได้ว่า ใครคือผู้ที่เรากำลังสื่อสารด้วย ดังนั้น การที่ออกมาสื่อสารหรือแสดงความรู้ที่มาจาก การอ่าน ประสบการณ์โดยตรง หรือจากแหล่งใดก็ตาม อาจจะทำให้เกิดภาวะที่ขัดแย้งกับบุคคลรอบข้าง หรือบุคคลในสังคมแวดล้อมของผู้พูดได้ ในขณะที่ลักษณะการสื่อสารที่เกิดขึ้นในสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นลักษณะที่สามารถปิดบังชื่อ(Anonymous) ทำให้ไม่สามารถระบุตัวผู้สื่อสารได้ ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจึงสามารถที่จะแสดง ออกในเรื่องเพศ หรือแสดงความรู้ที่ครอบคลุมถึงประสบการณ์ทางเพศของตนเองได้อย่างไม่ต้องห่วงพะวงกับ สภาพแวดล้อมของผู้คนในสังคมที่ตนเองอยู่ว่าจะเกิดสภาวะที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้น

4.3.3 ลักษณะของเพศสภาวะ(Gender) ที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลการวิจัยในลำดับต่อจากนี้ เป็นการนำเสนอผลการวิจัยที่พบจากการศึกษาเรื่อง เพศสภาวะ ใน 2 ลักษณะคือ ลักษณะการมีส่วนร่วมของ เพศสภาวะ บนเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต และลักษณะของ เพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต โดยเกณฑ์การศึกษาเพื่อระบุลักษณะของ เพศสภาวะ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์เดียวกับที่ใช้ศึกษาในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ คือ ในกรณีที่ 1 เป็นการที่บุคคลนั้น ๆ ได้นิยามหรือระบุเพศสภาวะ ของตนเองอย่างชัดเจน ส่วนกรณีที่ 2 ผู้วิจัยอาศัยการจำแนกจากพฤติกรรมทางเพศที่บุคคลนั้น ๆ ระบุไว้ในกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ

การเข้าไปมีส่วนร่วมในการสื่อสารเรื่องเพศ บนเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยพบว่า ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการสื่อสารเรื่องเพศได้ใน 4 ลักษณะซึ่งแตกต่างกันออกไปดังนี้

ก. การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหา เป็นการมีส่วนร่วมสื่อสารเรื่องเพศของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่ประสบปัญหาทางเพศ หรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเพศเข้ามาเป็นผู้ตั้งกระทู้(Post) ไว้ในห้องต่าง ๆ ที่สื่ออินเทอร์เน็ตได้จัดไว้สำหรับการสนทนาในเรื่องเพศ โดยในแต่ละ

การให้คำแนะนำที่อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล หรือแนะนำแหล่งข้อมูล

การให้คำแนะนำในลักษณะนี้จะพบว่า ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เข้ามามีส่วนร่วมจะให้ความกระจ่างต่อกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ โดยบรรยายคำแนะนำต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับกระทู้ หลังจากนั้นจึงอ้างถึงแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่ามาบรรยาย ตัวอย่างเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับโทษของบุหรี่ โดยอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

“นายยาสูบ สวัสดีครับ วันนี้ ผมสูบบุหรี่ที่สงสัยว่าขึ้นรามา สองสามตัว จะเป็นอันตรายมากไหมครับ แล้วควรทำอะไร ขอขอบคุณครับ” โดย สูบบุหรี่ - 11 พ.ย. 44 5:52น.
 “บุหรี่มีสารประกอบต่างๆ อยู่ประมาณ 4000 ชนิด มีสารก่อมะเร็งไม่ต่ำกว่า 42 ชนิดซึ่งสารบางชนิดเป็นอันตรายที่ล้าคัญคือ นิโคติน (Nicotine) เป็นสารที่ทำให้คนติดบุหรี่ ออกฤทธิ์โดยตรงต่อสมองทั้งเป็นตัวกระตุ้นและกดประสาทส่วนกลาง ถ้าได้รับสารนี้ขนาดน้อยๆ เช่น การสูบบุหรี่ 1-2 มวนแรก อาจกระตุ้นทำให้รู้สึกกระปรี้กระเปร่า แต่ถ้าสูบบ่อยหลายมวนก็จะกดประสาทส่วนกลาง ทำให้ความรู้สึกต่างๆ ช้าลง ข้อมูลจาก : คู่มือบุหรี่และสุขภาพสถาบันควบคุมการบริโภคยาสูบ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข”
 หมอตี 11 พ.ย. 44 16:05น.

ค. การมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น นอกจากผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตจะสามารถที่ส่วนร่วมในการให้คำแนะนำกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ ที่นับได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อเจ้าของกระทู้แล้ว ผู้วิจัยยังพบว่ายังมีการแสดงความคิดเห็นต่อกระทู้คำถามปัญหาทางเพศในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปอีก ดังนี้

การแสดงความคิดเห็นที่เป็นการโต้แย้งแสดงทัศนะ เป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระทู้คำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะเป็นการแสดงทัศนะ ความคิดเห็นในประเด็น หรือเรื่องที่เจ้าของกระทู้นั้นได้ตั้งขึ้นเพื่อขอความคิดเห็นจากแพทย์ผู้ตอบคำถาม(Webmaster) และผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตคนอื่น ๆ ในการการแสดงทัศนะ หรือความคิดเห็นนี้เป็นไปอย่างกว้างขวางและปราศจากการควบคุม ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่จะแสดงทัศนะที่เห็นด้วยหรือขัดแย้งกับเจ้าของกระทู้ และแสดงความคิดเห็นด้วยหรือขัดแย้งกับผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นท่านอื่น ๆ ซึ่งการแสดงทัศนะหรือความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏนี้พบว่ามีการใช้เหตุผลมาแสดงร่วมอยู่ด้วย ในขณะที่ไม่พบว่ามี การโต้แย้งแสดงทัศนะที่มีลักษณะการใช้ถ้อยคำด่าทอที่หยาบคาบ รุนแรง ตัวอย่างเช่น การโต้แย้งแสดงทัศนะที่เกี่ยวกับเพศหญิงที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์

“ถ้าวันหนึ่งคุณรู้ว่า แฟนคุณเคยผ่านผู้ชายมาแล้ว ถ้าวันหนึ่งแฟนคุณบอกว่า เคยผ่านผู้ชายมาแล้ว คุณจะทำอะไร ยังอยากจะทำแต่งงานกับเค้ามั๊ย”

โดย R ip address : 136.1.1.33 - 2 พ.ย.44 7:59น.

“คุณคนที่ถามเนี่ยเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายละ ถ้าเป็นผู้ชายถามก็คงต้องถามกลับไปว่าแล้วคุณไม่เคยผ่านผู้หญิงมาบ้างหรือไง คุณก็คงไม่ใช่ผู้ชายคนแรกของแฟนคุณเหมือนกันแล้วจะกังวลอะไรกับการที่เขาจะผ่านผู้ชายมาแล้ว คุณเอะอึ้งบางๆมาเป็นเครื่องทดสอบว่าเขาเป็นคนดีหรือไม่ดี นั้นหรือ แล้วการที่คุณคิดจะทำแต่งงานกับเขา แสดงว่าเขาต้องเป็นคนดีอยู่พอสมควรใช่ไหม แล้วการที่เขาบอกคุณแสดงว่าเขาจริงใจกับคุณเลยอยากจะทำกับให้คุณรู้ และอยากจะทำกับว่าคุณจะรับได้ไหม ถ้าคุณรับได้ก็เลิกกันไป แต่ถ้าคุณใจแคบคุณก็คงเป็นผู้ชายที่หัวโบราณมากอยู่เหมือนกัน สำหรับแฟนแล้วการที่เขาจะรักใคร่ก็คงไม่ได้มองว่าคุณจะผ่านใครมาก็คน ถ้าจะให้ยุติธรรมคุณก็ควรต้องรักษาความเป็นชายไม่ให้ สัมผัสหญิงคนอื่นจนกว่าคุณจะทำกับคนที่คุณจะทำแต่งงานด้วยดีไหม”

KaPook ip address : 202.44.222.25 2 พ.ย.44 9:44น.

“คุณ kapook พูดผิดกระมัง ข้อความที่ว่า "ถ้าคุณรับได้ ก็เลิกกันไป" น่าจะเป็น "ถ้าคุณรับไม่ได้ ก็เลิกกันไป" ปัญหาของคุณ R น่าจะต้องดูหลายๆอย่างประกอบไปด้วยเช่นปัจจุบัน แฟนคุณยังติดต่อกับผู้ชายคนนั้นหรือไม่, แฟนคุณรักคุณจริงใจหรือไม่, แล้วแฟนคุณเล่าให้คุณฟังทำไมถึงไม่สมควรจะเล่า ฯลฯ ถ้าแฟนคุณรักคุณจริงใจและเลิกกับแฟนเก่าเขาแน่นอนแล้ว ก็ลืมๆเรื่องนี้ไปซะ ดีกว่าได้สาวบริสุทธิ์ซึ่งๆแต่นิสัยไม่ดี พอมาเป็นแฟนเราแต่แอบไปนอนกะคนอื่น นั้นแหละคุณก็จะยิ่งเข้าใจ”

nnn ip address : 203.147.25.123 2 พ.ย.44 10:58น.

“คุณ Kapook ที่คุณพูดลักษณะที่ว่า เป็นชายที่เคยผ่านหญิงมาก็คล้ายกับหญิงที่ผ่านชายมาแล้วคือเสียหายเหมือนกัน ผมว่ามันไม่เหมือนกันหรือครับเพราะชายถึงผ่านหญิงมาเยอะแค่ไหนมันก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงให้เสียหายครั้งแรกกับครั้งที่100ไม่มีอะไรสักอย่าง แต่หญิงนะครั้งแรกกับครั้งที่100มันไม่เหมือนกันแล้วนะ เครื่องมันไม่พิตสตัวที่ติดง่ายเหมือนตอนไม่พันรันอิน นะครับ เขาเป็นว่าผมจบเรื่องนี้ดีกว่า.....ส่วนคุณ R ในความคิดส่วนตัวผมว่าคุณลองคิดว่า ความรักที่คุณมีให้เธอมันมีค่ามากกว่าสิ่งที่คุณได้รับรู้แล้วรู้สึกไม่สบายใจรึป่าว ถ้าคุณรักเธอมากจนคุณทั้งเธอไม่ลงถึงรู้ว่าเธอเคยผ่านมือชายมาแล้วก็ไม่

เห็นต้องไปเลิกเธอเลยแต่....คุณต้องแน่ใจนะว่าถ้าในอนาคตคุณจะไม่ชุดคุยเรื่องนี้มาโทษเธออีกคือถ้าคิดจะคบเธอต้องแน่ใจว่ารักเธอจริงและใจกว้างพบกับเรื่องแบบนี้”

Fazer ip address : 203.130.152.142 2 พ.ย.44 11:44น.

“อยากจะบอกว่าเราเป็นผู้หญิงที่เคยผ่านชายมาแล้ว1คนแล้วเราก็บอกกับแฟนคนปัจจุบันไปแล้วก่อนที่เขาจะมีอะไรกับเราตอนที่คิดจะบอกเราคิดว่าเรารักแฟนเรามาก จนไม่อยากมีอะไรปิดบังแต่ก็เข้าใจว่าเรื่องแบบนี้ผู้ชาย(ไทย) รับกันไม่ค่อยได้เราก็ออมรับหากว่าเค้าจะทิ้งเราเมื่อรับรู้เรื่องนี้ อยากให้คุณRเข้าใจว่าหากแฟนของคุณเป็นคนดีจริงๆเรื่องการเสียตัวให้ผู้ชายคนอื่นก่อนมาเจอคุณนั้นเป็นเรื่องที่เจ็บช้ำพอดูสำหรับผู้หญิงดี ..ไม่มีคนไหนอยากเสียตัวไปแล้วต้องเลิกกับชายคนแรกของตัวเอง และขอให้คุณผู้ชายทุกคนเข้าใจไว้ด้วยว่า ผู้หญิงจะมีเซ็กซ์ครั้งแรกก็ต่อเมื่อมีความรัก(ผู้หญิงดีที่ไม่ได้ร่านโดยสันดาน) ลองคิดดูซิว่า คงไม่มีผู้หญิงคนไหนบังคับให้ผู้ชายมีเซ็กซ์กับตัวเองจริงไหม ส่วนเรื่องของคุณRนั้นถ้าคุณรักเธอจริงก็ขอให้ทำใจยอมรับให้ได้ แต่ถ้าคุณรับไม่ได้ก็ตกลงกันแล้วก็เลิกกันไปดีกว่าแต่งงานกันไปแล้วมีปัญหาตามมาทีหลัง ยิ่งถ้ามีลูกด้วยกันปัญหาก็ยิ่งมาก ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่มีปัญหาเรื่องเดียวกับคุณเข้าใจว่ามันลำบากยากเย็นยังไงแต่เชื่อเถอะว่าถ้าคุณและแฟนรักกันจริงๆปัญหามันแก้ได้เสมอ”

อ้อ ip address : 202.183.233.13 2 พ.ย.44 22:44น.

“คิดเหมือนคุณอ้อคะ อย่างไรก็ตามเราก็เปลี่ยนแปลงทัศนคติผู้ชายส่วนใหญ่ไม่ได้ หากมีคนเคยเสียตัวให้กับชายที่รัก แต่เมื่ออยู่ๆ ไป ไปกันไม่ได้ เลิกกันไป ชายสามารถมีใหม่ได้โดยไม่ต้องวิตกใดๆ ดีชะอีกมีชม.บินมาแล้ว แต่หญิงนั่งกังวลแล้วกังวลแล้วจะมีรักใหม่ ก็กลัวเค้าจะรับไม่ได้ จะไม่ให้โอกาสกันบ้างหรือ คุณ R ค่ะ ดิฉันก็เข้าใจคุณนะคะ แต่ก็อยากให้เผื่อใจให้โอกาสแฟนไว้บ้าง ถ้าเค้าเป็นคนดี เหมาะที่จะเป็นแม่ ของลูกเราได้ ก็ยอมรับเธอเถอะคะ” tt ip address : 203.147.25.123 2 พ.ย.44 23:31น.

“ผมอยากให้คุณลองว่าสิ่งที่คุณต้องการคือชีวิตคู่ที่มีความสุข อยู่กับคนที่คุณเข้าใจและใช้ชีวิตร่วมกับคุณได้ ไม่มีปัญหาทะเลาะกัน ไม่เข้าใจกัน ซึ่งถ้าแฟนคนนั้นเป็นคนที่เหมาะสมกับคุณ อยู่ด้วยกันมีความสุข แล้วคุณก็จะลุ่มใจไปทำไมว่าเขาเคยผ่านชายมาแล้ว การตีค่าผู้หญิงเพียงแค่อีพพรหมจารี หรือการผ่านผู้ชายมาก่อนนั้นเป็นสิ่งที่ผู้ชายไทยหลายคนยึดถือเป็นสัจธรรมว่าผู้หญิงดีต้องไม่เคยต้องมือชาย ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป ผู้หญิงบางคนอาจโดนแฟนตัวเองหลอกไปข่มขืนก่อน แล้วก็บอกแฟนว่ายินดีรับผิดชอบ

อย่างนี้คุณก็จะถ้อยว่าผู้หญิงคนนี้ดีหรือเปล่า หรือผู้หญิงบางคนไปเที่ยวแล้วก็นอนกับผู้ชายไปทั่วอย่างนี้คุณก็จะคิดถ้อยว่าผู้หญิงคนนี้ดีหรือเปล่า ผู้หญิงดีๆมีเยอะครับ คำว่าดีไม่ได้แปลว่าเป็นผู้หญิงบริสุทธิ์นะครับ เพราะผู้หญิงบริสุทธิ์บางคนนิสัยไม่ดีก็มีเยอะเหมือนกัน คำว่าดีของผู้หญิงในความหมายของผู้ชายคือผู้หญิงที่สามารถเข้าใจผู้ชาย, อยู่กับเขาได้และทำให้เขารู้สึกดี ถ้าคุณ R เจอแฟนคนนี้แล้วคุณคิดว่าคนนี้น่าจะคู่ที่ร่วมชีวิตกับคุณได้ คุณก็น่าจะได้คำตอบกับตัวเองนะครับ อดีตคืออดีตครับ ปัจจุบันเป็นสิ่งที่คุณรับรู้ ส่วนอนาคตก็อย่าคาดหวังครับ ให้คิดถึงตัวเราตัวเรา และชีวิตคู่ที่จะใช้ร่วมกัน มากกว่าจะคิดเรื่องการผ่านผู้ชายมาก่อน จะดีที่สุดครับ”

วี ip address : 203.155.225.48 3 พ.ย.44 13:13น.

“ผมก็เป็นคนหนึ่งที่เคยคบกับผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเคยผ่านผู้ชายมาแล้ว คำก็บอกผมตามตรงว่าเคย ซึ่งผมก็ไม่สนใจว่าเค้าจะผ่านมาแล้ว มันแปลกตรงไหนที่คนเราจะเคยผ่านผู้ชายหรือผู้หญิงมา คุณจะรักเธอเพื่อเดินไปในอนาคตหรือจะเดินถอยหลังกลับไปยังอดีตล่ะครับ ถ้ารักจริงก็มองไปข้างหน้ากันดีกว่า ถ้ามัวแต่คิดว่าผ่านมาก็คน ก็ไม่สบายใจกันทั้ง2ฝ่าย แล้วจะคิดหาสวรรค์วิมานอะไร คิดแบบฉลาดครับไม่ใช่คิดแบบโง่ๆ ไม่ปฏิเสธครับว่าsexเป็นเรื่องสำคัญในชีวิตคู่แต่มันต้องคู่ไปกับความรักความเข้าใจด้วย อะไรที่มองข้ามไปแล้ว ทำให้ทุกอย่างมันดีขึ้นก็มองข้ามไปซะ หรือลืมมันไปเลย ถ้าลืมไม่ได้ก็เอียบมันไว้ซะ เพราะถ้าคุณพูดออกมาคนที่คุณรักก็จะไม่สบายใจปล่าวๆรวมทั้งตัวคุณด้วย ตราบใดที่คนก่อนหน้าคุณยังไม่โผล่หน้ามากล่าวถึงว่ามีอะไรกับคนรักคุณแล้วก็ไม่ควรจะคิดถึงมาก แต่ถ้าออกมาก็เอียบมันเลยครับ ให้ออกไปแบบนี้อยู่ไปก็หนักโลก ครับ...”

ปู ip address : 203.155.142.13 4 พ.ย.44 2:58น.

การมีส่วนร่วมในลักษณะการแทรกแซง เนื้อหาที่พบจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในลักษณะนี้จะเป็นการ “แซว” หรือ “ปวน” การใช้งานแก่เจ้าของกระทู้ และผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระทู้ที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดต่อเจ้าของกระทู้ และไม่สามารถนำเนื้อหาใจความของการมีส่วนร่วมที่ปรากฏไปใช้ได้ ถึงแม้ว่าการเข้าร่วมกระทู้ในลักษณะนี้จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใด ๆ และบางครั้งยังพบว่าเนื้อหาที่เชิญชวนทางเพศ แต่ผู้วิจัยไม่ปรากฏเนื้อหาที่มีลักษณะของการใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย รุนแรง ตัวอย่างเช่น

“เวลามีอะไรกับแฟน แล้วจะมีน้ำออกมามาก จะแก๊ยงดีคะ เวลามีอะไรกับแฟน แล้วจะมีน้ำออกมาจากช่องคลอดมากคะ มีรู้ว่าจะผิดปกติหรือเปล่า แล้วจะทำอย่างไรให้มัด

ลดลงบ้างคะ” โดย ใ้ ip address : 203.155.192.252 - 3 พ.ย.44 7:35น.

“เคยเจอมา น้ำออกมาถึงน้อง-หน้าขาเลย”

ชาย ip address : 203.155.115.139 4 พ.ย.44 6:16น.

“อ๊อ...ผมเจอมานี้ละคุณ ออกข้างล่างไม่ได้ ทะลักออกปากเลยครับ”

กร ip address : 64.160.23.69 5 พ.ย.44 3:27น.

“กรกับชายเจอมาน้อยกว่าผมอีก ที่ผมเจอนั้น ทุกครั้งที่ร่วมกับเธอ ต้องใส่เสื้อชูชีพ ไม่งั้นมีสิทธิ์จมน้ำตาย” นารก ip address : 203.155.236.193 9 พ.ย.44 4:31น.

ง. การมีส่วนร่วมในฐานะผู้เขียนบทความ การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้เป็น การมีส่วนร่วมที่แตกต่างไปจากการมีส่วนร่วมข้างต้น เนื่องจากการมีส่วนร่วมในฐานะผู้เขียนบทความจะปรากฏบทความที่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตเขียนขึ้น อยู่ในส่วนที่เป็นบทความการให้ความรู้ เรื่องเพศศึกษาอยู่ร่วมกับบทความที่นำมาจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งการมีส่วนร่วมในลักษณะนี้เป็นการมีส่วนร่วมอย่างไม่เป็นทางการ และไม่ได้เปิดกว้างสำหรับผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทุกคน กล่าวคือ กระบวนการมีส่วนร่วมในฐานะผู้เขียนบทความนี้เริ่มจาก ผู้ที่เข้ามาใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตทั่วไปเข้ามาเขียน(Post) ข้อความบรรยายที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศ ในประเด็นที่ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตคนอื่น ๆ ให้ความสนใจ ในห้องสนทนาปัญหาทางเพศ หลังจากนั้นทาง Webmaster เห็นว่าเป็นบทความหรือเป็นเรื่องที่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตคนอื่น ๆ สนใจเป็นจำนวนมากจึงนำข้อเขียนที่อยู่ในห้องสนทนานั้น มารวมไว้ในส่วนที่เป็นบทความการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของ www.clinicrak.com ซึ่งนอกจากจะเป็นบทความหรือเรื่องที่มีผู้ให้ความสนใจกันมากแล้ว ทาง Webmaster ยังคำนึงถึงผลจากการปฏิบัติตามบทความนั้นแล้วว่าเป็นเรื่องที่ไม่ส่งผลร้ายจึงนำมาลงเป็นบทความ ซึ่งจะพบได้จากการการกรรณำในบทความ รวมถึงเป็นบทความที่นำมารวบรวมที่มีลักษณะเนื้อหา เพื่อความเพลิดเพลินมากกว่าการให้ความรู้ ตัวอย่างเช่น การนำบทความเกี่ยวกับการขยายขนาดของอวัยวะเพศชายมาเป็นบทความประจำ โดยมี น.พ.รุ่งโรจน์ ตรีนิติ Webmaster เป็นผู้เขียนคำออกตัวในการที่นำบทความนี้มาเป็นบทความประจำ

“เทคนิคเพิ่มขนาดอวัยวะนี้ เป็นสูตรของคุณ nnn ที่ขอกันมาก ผมเห็นว่าทำแล้วไม่มีอันตรายอะไร ก็เลยนำมาเผยแพร่เพื่อว่าคุณ nnn จะได้มีเวลาพักผ่อนบ้าง ส่วนจะได้ผลอย่างไรหรือไม่ ไม่รับประกัน ถ้าได้ผลหรือไม่ได้ผลยังไงก็ post เล่าให้ฟังกันบ้างนะครับ”

วิธีขยายขนาดของชาย

“.....ตามที่เรียนให้ทราบในเว็บคลินิก และก็ยินดีที่จะเผยแพร่ให้ท่านได้รู้และนำไปทดลองปฏิบัติโดยไม่คิดค่าตอบแทนใดๆทั้งสิ้นส่วนจะได้ผลแค่ไหนเพียงใด ก็คงจะขึ้นอยู่กับวัยและความสม่ำเสมอของท่านเองเหมือนนักเพาะกายครับ ถ้าท่านอายุมากแล้วหรือทำแค่อาทิตย์ละครั้งหรือเดือนละครั้งก็คงไม่เกิดผล และทำเพียงเดือนเดียวก็จะให้ใหญ่ขึ้นเป็นนิ้วก็เป็นไปไม่ได้.....ต่อไปนี่คือวิธีการขยายเจ้าโลก ซึ่งท่านไม่ต้องใช้อุปกรณ์อะไรเลย ใช้แค่เพียงมือทั้งสองข้างของท่านเท่านั้น * ตื่นเช้าก่อนล้างหน้าแปรงฟันหาแก้วน้ำให้สบายๆ แล้วใช้น้ำมันมะกอกถูบไล่นองชายของท่านให้ลื่นพอประมาณ ไม่ต้องใส่จนชุ่มโชกเปียกมากเกินไป (น้ำมันมะกอกยี่ห้ออะไรก็ได้) ที่ให้ทำเวลาเช้า ก็เพราะท่านได้พักผ่อนเต็มที่แล้ว” ลุงกนก

ลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถสรุปได้ว่า ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถมีส่วนร่วมในสื่ออินเทอร์เน็ตได้ 4 ลักษณะคือ การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ที่ประสบปัญหา การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหา การมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมในฐานะผู้เขียนบทความ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำผู้วิจัยพบว่า ที่มาของคำแนะนำมาจาก ประสบการณ์ของผู้ที่ให้คำแนะนำ และคำแนะนำที่มาจากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ โดยผู้ให้คำแนะนำจะนำมาใช้อ้างอิงในการให้ข้อมูลด้วย และในส่วนของ การมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็นพบการแสดงความคิดเห็นใน 2 ลักษณะที่ประกอบด้วย การแสดงความคิดเห็นในลักษณะโต้แย้งแสดงทัศนระหว่งเจ้าของกระทู้ปัญหา และผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตคนอื่นๆ การแสดงความคิดเห็นในลักษณะที่เป็นการแทรกแซง

จากข้อค้นพบลักษณะการมีส่วนร่วมในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตกล่าวได้ว่า การสื่อสารเรื่องเพศในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตมีอิสระสามารถเลือกได้ตามความสนใจว่าจะเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศเรื่องใด รวมถึงสามารถกำหนดฐานะในการสื่อสารของตนเองได้ว่าจะเข้ามาสื่อสารในฐานะใด แสดงความคิดเห็น หรือผู้ประสบปัญหาทางเพศ อีกทั้งยังสามารถเลือกได้ว่าจะเปิดรับเนื้อหาใด หรือไม่เปิดรับเนื้อหาใด ซึ่งเป็นไปตามข้อค้นพบของ Hoffman และ Novak (อ้างถึงในเพ็ญทิพย์, 2539 : 24) ที่ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีคุณลักษณะของการสื่อสารแบบการแสวงหาข้อมูลตามความสนใจของผู้ใช้งาน (Information pull) เนื่องจากสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ถูกควบคุมโดยผู้ใช้งานมากกว่าสื่อที่ควบคุมโดยผู้ส่งสาร เช่น สื่อโทรทัศน์ เป็นต้น

ในสังคมปัจจุบัน สื่ออินเทอร์เน็ตได้สร้างเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นในรูปแบบใหม่ขึ้นมาที่สามารถสื่อสาร แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้ โดยไม่ต้องเห็นหน้าหรือเผชิญหน้าซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเพศ และเพศศึกษา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการเอื้ออำนวยต่อการแสดงความคิดเห็นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในแง่ของการตั้งประเด็น และการแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ถุกนำเสนอ เนื่องจากการที่บุคคลใดก็ตามจะหยิบประเด็นปัญหาทางเพศ ชีวิตทางเพศของตนเองมาพูดคุยปรึกษา หรือขอความคิดเห็นจากบุคคลรอบข้างในสังคมที่ตนเองอยู่ย่อมไม่สามารถที่จะกระทำได้อย่างสะดวก และเป็นที่ยอมรับกันได้อย่างกว้างขวาง แต่ในขณะที่การสื่อสารของสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่จะตั้งประเด็นเรื่องเพศได้ตามความต้องการโดยไม่ต้องกังวลว่า ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตคนอื่น ๆ จะล่วงรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงได้ เพราะการสื่อสารที่เกิดขึ้นสามารถที่จะปิด หรืออำพรางตัวเองจากฐานะโนโลกแห่งความเป็นจริงได้ ส่วนในแง่ของการแสดงความคิดเห็น เป็นการแสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาทางเพศ หรือชีวิตเพศของบุคคลอื่นโดยที่ไม่มีความจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ หรือรู้จักกันมาก่อน ซึ่งในชีวิตจริงแล้ว การแสดงความคิดเห็นในเรื่องส่วนตัวของบุคคลที่ไม่รู้จัก หรือมีความสัมพันธ์ทางสังคมกันมาก่อน เป็นการกระทำที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม เนื่องจากถือได้ว่าเป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ในขณะที่การแสดงความคิดเห็นในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยเห็นว่าตัวตนที่ปรากฏเป็นเพียงตัวตนที่เกิดจากการอำพรางซ่อนเร้นตัวตนที่แท้จริงผ่านการใช้นามแฝง ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจึงสามารถขอความเห็น คำปรึกษาโดยตั้งประเด็นปัญหา หรือแสดงความคิดเห็นทัศนยะได้อย่างอิสระ จึงกล่าวได้ว่ามณฑลพื้นที่ในห้องสนทนาของสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นเรื่องเพศได้อย่างกว้างขวาง

แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังพบว่า การที่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจะสามารถนำเสนอบทความของตนเองในมณฑลพื้นที่ของสื่ออินเทอร์เน็ตในลักษณะที่เป็นบทความประจำเว็บไซต์นั้น ไม่สามารถที่จะกระทำได้อย่างอิสระเหมือนกับการตั้งกระทู้ในห้องสนทนา ทั้งนี้จะต้องผ่านการพิจารณาจาก Webmaster ของสื่ออินเทอร์เน็ต(นพ.รุ่งโรจน์ ตรีนิติ) ก่อน ดังที่พบจากคำออกตัวในบทความวิธีขยายขนาดของชาย ซึ่งนพ. รุ่งโรจน์ ตรีนิติ Webmaster ของคลินิกโรคดอทคอมได้ให้ข้อมูลว่าเกี่ยวกับเกณฑ์ในการคัดเลือกบทความที่จะนำมาเป็นบทความประจำเว็บไซต์ว่า

“เป็นเรื่องที่ทางผู้อ่านเขียนมาแล้วมีผู้ถามหาบ่อยๆตั้งกระทู้ขอบ่อย จึงเอามาใส่ไว้ในเว็บจะได้ไม่ต้องขอตามกระทู้ต่างๆอีกเพียงพิจารณาว่าสำนวนไม่ลามกอนาจาร วิธีการปฏิบัติไม่มีอันตรายไม่มีผลเสียต่อสังคม, ส่วนจะได้ผลหรือไม่ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณเอง”

นายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ, จดหมายอิเล็กทรอนิกส์, 25 มีนาคม 2546

จึงกล่าวได้ว่า การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่จะกระทำ การสื่อสารได้อย่างหลากหลายสถานะ และสื่อสารประเด็นเรื่องเพศได้อย่างหลากหลายตามความ สนใจ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นเฉพาะในส่วนที่สื่ออินเทอร์เน็ตได้จัด หรือเปิดไว้ให้เท่านั้น ยังมี มณฑลพื้นที่บางส่วนที่การเข้าไปนั้นจะต้องได้รับอนุญาตเสียก่อน การที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง และความสำคัญระหว่างพื้นที่ที่ปรากฏอยู่ในสื่ออินเทอร์เน็ต โดยมณฑลพื้นที่ในสวนห้องสนทนาเป็นส่วนที่เปิดให้สื่อสารเรื่องเพศอย่างอิสระโดยมีการ ควบคุมน้อยมาก การแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เป็นเรื่องส่วนตัวของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่ สามารถกำหนด และบังคับได้เป็นการแสดงความคิดเห็นที่ผู้วิจัยเห็นว่าอยู่เหนือการควบคุมของ Webmaster ดังนั้น ความรับผิดชอบจึงตกอยู่กับวิจารณ์ญาณของผู้ใช้งานเอง

ในขณะที่มณฑลพื้นที่ของการนำเสนอบทความนั้นเป็นส่วนที่นำเสนอโดยทาง เว็บไซต์ หรือทาง Webmaster เป็นผู้ควบคุมดูแลเอง จึงไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ หรือผลที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอได้ทั้งหมด เนื่องจากเป็นผู้ที่คัดเลือกบทความในการนำเสนอ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ในส่วนมณฑลพื้นที่นี้จึงมีความจำเป็นที่จักต้องเข้มงวด และมีความ ละเอียดในการพิจารณาบทความที่จะนำเสนอ เพราะถ้าหากเปิดมณฑลพื้นที่นี้อย่างอิสระ หรือไม่ เข้มงวดในการนำเสนอ ผู้วิจัยเชื่อว่าผลเสียที่ตามมาจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์รวมถึง นพ.รุ่งโรจน์ ตรีนิติ Webmaster อีกด้วย เนื่องจากบทความที่นำเสนออย่างที่ไม่มีการเข้มงวด ตรวจสอบเนื้อหา อาจจะไม่สามารถนำไปประกอบใช้ในชีวิตจริงได้อย่างถูกต้อง หรืออาจจะมีเนื้อหา ที่ทำให้เกิดความผิดปกติ หรือผลเสียทางร่างกายตามมานั่นเอง จึงสรุปได้ว่าในส่วนของบทความประจำเว็บไซต์ในแง่มุมของการเข้าไปมีส่วนร่วมใน ไม่ได้เป็นเวทีสาธารณะที่เปิดกว้างไว้ สำหรับทุกคน และการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมได้นั้น ต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของหรือผู้มี อำนาจในมณฑลแห่งนี้เสียก่อนคือ นพ.รุ่งโรจน์ ตรีนิติ Webmaster

ลักษณะของ เพศสภาวะ ที่ผู้วิจัยจะนำเสนอต่อจากนี้ เป็นผลจากการจำแนกเพศ สภาวะ ด้วยเกณฑ์เดียวกับที่ผู้วิจัยใช้ศึกษาในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ โดยเป็นการ จำแนก เพศสภาวะ ที่พบจากการเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในลักษณะต่าง ๆ บนมณฑลพื้นที่ที่สื่อจัด ไว้สำหรับการสื่อสาร ในสื่ออินเทอร์เน็ต มณฑลพื้นที่สำหรับการสื่อสารเรื่องเพศได้ถูกจัดแบ่งเป็น ห้องต่าง ๆ ตามที่ได้เสนอไปแล้ว และจากลักษณะของการสื่อสารที่เป็นอิสระสามารถกำหนด ฐานะการสื่อ สารของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตด้วยตนเองได้ ทำให้พบว่าผู้ที่ร่วมทำการสื่อสารเรื่อง เพศที่ในแต่ละห้องสนทนาจะประกอบด้วย ผู้ตั้งกระทู้หรือเจ้าของกระทู้ ผู้ให้คำแนะนำกระทู้คำ ถามปัญหาทางเพศหรือร่วมแสดงทัศนะความคิดเห็น ซึ่งในส่วนของผู้ให้คำแนะนำ หรือร่วมแสดง

ทัศนคติไม่ได้ถูกจำกัดแต่เพียงแพทย์เท่านั้น แต่ยังประกอบไปด้วยผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตคนอื่น ๆ อีกด้วย ดังนั้น การนำเกณฑ์เรื่อง เพศสภาวะ เข้าไปศึกษาจำแนกในสื่ออินเทอร์เน็ต จึงประกอบไปด้วย เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้ และ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาร่วมให้คำแนะนำ หรือแสดงทัศนคติความคิดเห็นในกระทู้ ผลจากการจำแนกเพศสภาวะที่พบมีดังนี้

ห้องเสพสมให้สมอารมณ์หมาย			
ลักษณะ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้		ลักษณะทาง เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น	
ลักษณะของ เพศสภาวะ	จำนวนที่พบ	จำนวนที่พบ	ลักษณะของ เพศสภาวะ
ชายรักต่างเพศ	50	221	ชายรักต่างเพศ
หญิงรักต่างเพศ	36	59	หญิงรักต่างเพศ
ชายมีครอบครัว	2	×	ชายมีครอบครัว
หญิงมีครอบครัว	5	×	หญิงมีครอบครัว
รักร่วมเพศชาย	×	1	รักร่วมเพศชาย
รักร่วมเพศหญิง	×	×	รักร่วมเพศหญิง
Bisexual ชาย	×	×	Bisexual ชาย
Bisexual หญิง	×	×	Bisexual หญิง
รวม	93	40	Webmaster
		2	แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา
		44	ไม่สามารถระบุ เพศสภาวะ
		367	รวม
ห้องคลินิกปัญหาครอบครัว และชีวิตคู่			
ลักษณะ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้		ลักษณะทาง เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น	
ลักษณะของ เพศสภาวะ	จำนวนที่พบ	จำนวนที่พบ	ลักษณะของ เพศสภาวะ
ชายรักต่างเพศ	6	37	ชายรักต่างเพศ
หญิงรักต่างเพศ	13	51	หญิงรักต่างเพศ
ชายมีครอบครัว	×	13	ชายมีครอบครัว
หญิงมีครอบครัว	2	16	หญิงมีครอบครัว
รักร่วมเพศชาย	×	×	รักร่วมเพศชาย

รักร่วมเพศหญิง	×	×	รักร่วมเพศหญิง
Bisexual ชาย	×	×	Bisexual ชาย
Bisexual หญิง	×	×	Bisexual หญิง
รวม	21	1	Webmaster
		×	แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา
		8	ไม่สามารถระบุเพศสภาวะ
		126	รวม
ห้องคลินิกวัยรุ่น ความรัก ยาเสพติด ข่าวด่วน			
ลักษณะ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้		ลักษณะทาง เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น	
ลักษณะของ เพศสภาวะ	จำนวนที่พบ	จำนวนที่พบ	ลักษณะของ เพศสภาวะ
ชายรักต่างเพศ	30	66	ชายรักต่างเพศ
หญิงรักต่างเพศ	17	43	หญิงรักต่างเพศ
ชายมีครอบครัว	×	×	ชายมีครอบครัว
หญิงมีครอบครัว	×	×	หญิงมีครอบครัว
รักร่วมเพศชาย	×	2	รักร่วมเพศชาย
รักร่วมเพศหญิง	×	×	รักร่วมเพศหญิง
Bisexual ชาย	×	×	Bisexual ชาย
Bisexual หญิง	×	×	Bisexual หญิง
รวม	47	23	Webmaster
		×	แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา
		24	ไม่สามารถระบุเพศสภาวะ
		158	รวม
ห้องคลินิกการคุมกำเนิด			
ลักษณะ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้		ลักษณะทาง เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น	
ลักษณะของ เพศสภาวะ	จำนวนที่พบ	จำนวนที่พบ	ลักษณะของ เพศสภาวะ
ชายรักต่างเพศ	14	2	ชายรักต่างเพศ
หญิงรักต่างเพศ	68	10	หญิงรักต่างเพศ

ชายมีครอบครัว	1	×	ชายมีครอบครัว
หญิงมีครอบครัว	4	×	หญิงมีครอบครัว
รักร่วมเพศชาย	×	×	รักร่วมเพศชาย
รักร่วมเพศหญิง	×	×	รักร่วมเพศหญิง
Bisexual ชาย	×	×	Bisexual ชาย
Bisexual หญิง	×	×	Bisexual หญิง
รวม	87	58	Webmaster
		3	แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา
		27	ไม่สามารถระบุเพศสภาวะ
		100	รวม
ห้องคลินิกโรคสตรี การตั้งครรภ์ การคลอด เต้านม มะเร็ง			
ลักษณะ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้		ลักษณะทาง เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาให้ คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น	
ลักษณะของ เพศสภาวะ	จำนวน ที่พบ	จำนวน ที่พบ	ลักษณะของ เพศสภาวะ
ชายรักต่างเพศ	1	×	ชายรักต่างเพศ
หญิงรักต่างเพศ	14	×	หญิงรักต่างเพศ
ชายมีครอบครัว	×	×	ชายมีครอบครัว
หญิงมีครอบครัว	5	×	หญิงมีครอบครัว
รักร่วมเพศชาย	×	×	รักร่วมเพศชาย
รักร่วมเพศหญิง	×	×	รักร่วมเพศหญิง
Bisexual ชาย	×	×	Bisexual ชาย
Bisexual หญิง	×	×	Bisexual หญิง
รวม	20	14	Webmaster
		6	แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา
		×	ไม่สามารถระบุเพศสภาวะ
		20	รวม
ห้องคลินิกโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			
ลักษณะ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้		ลักษณะทาง เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาให้ คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น	
ลักษณะของ เพศสภาวะ	จำนวน	จำนวน	ลักษณะของ เพศสภาวะ

	ที่พบ	ที่พบ	
ชายรักต่างเพศ	42	2	ชายรักต่างเพศ
หญิงรักต่างเพศ	9	×	หญิงรักต่างเพศ
ชายมีครอบครัว	1	×	ชายมีครอบครัว
หญิงมีครอบครัว	×	×	หญิงมีครอบครัว
รักร่วมเพศชาย	×	×	รักร่วมเพศชาย
รักร่วมเพศหญิง	×	×	รักร่วมเพศหญิง
Bisexual ชาย	×	×	Bisexual ชาย
Bisexual หญิง	×	×	Bisexual หญิง
รวม	52	48	Webmaster
		4	แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา
		×	ไม่สามารถระบุเพศสภาวะ
		54	รวม
ห้องคลินิกคนชอบเพศเดียวกัน เบี่ยงเบนทางเพศ			
ลักษณะ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้		ลักษณะทาง เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น	
ลักษณะของ เพศสภาวะ	จำนวนที่พบ	จำนวนที่พบ	ลักษณะของ เพศสภาวะ
ชายรักต่างเพศ	1	12	ชายรักต่างเพศ
หญิงรักต่างเพศ	1	1	หญิงรักต่างเพศ
ชายมีครอบครัว	×	×	ชายมีครอบครัว
หญิงมีครอบครัว	×	×	หญิงมีครอบครัว
รักร่วมเพศชาย	9	11	รักร่วมเพศชาย
รักร่วมเพศหญิง	1	3	รักร่วมเพศหญิง
Bisexual ชาย	1	×	Bisexual ชาย
Bisexual หญิง	×	×	Bisexual หญิง
รวม	13	1	Webmaster
		×	แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา
		9	ไม่สามารถระบุเพศสภาวะ
		37	รวม

ตารางที่ 4.32 แสดงลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในห้องสนทนา

ตารางที่นำเสนอข้างต้นนี้ได้แสดงให้เห็นถึงปริมาณ และลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในห้องสนทนาห้องต่าง ๆ ทั้ง 2 ฐานะคือ ลักษณะทางเพศสภาวะของผู้ที่เข้ามาสื่อสารในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศหรือผู้ตั้งกระทู้ปัญหาทางเพศ และลักษณะของ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นในกระทู้ปัญหาทางเพศ ส่วนอายุ และอาชีพของ เพศสภาวะ ที่พบสามารถสรุปได้ตามตารางนี้

ห้องสนทนา	ช่วงอายุ	เพศสภาวะ ที่พบ / จำนวน	อาชีพ
ห้องสนทนาเสพสมให้ สมอารมณ์หมาย	16 – 20 ปี	- ชายรักต่างเพศ 4 ราย - หญิงรักต่างเพศ 1 ราย	พบ เพศสภาวะ ที่ สามารถระบุอาชีพได้ เพียง 1 รายคือ มีอาชีพนักศึกษา
	21 – 25 ปี	- ชายรักต่างเพศ 5 ราย - หญิงรักต่างเพศ 4 ราย	
	26 – 30 ปี	- ชายรักต่างเพศ 1 ราย - หญิงมีครอบครัว 1 ราย	
ห้องคลินิกปัญหา ครอบครัว และชีวิตคู่	26 – 30 ปี	- ชายรักต่างเพศ 1 ราย - หญิงรักต่างเพศ 2 ราย - หญิงมีครอบครัว 1 ราย	ไม่พบ เพศสภาวะ ที่ สามารถระบุอาชีพได้
	36 – 40 ปี	- ชายมีครอบครัว 1 ราย	
ห้องคลินิกวัยรุ่น ความรัก ยาเสพติด ฆ่าตัวตาย	11 – 15 ปี	- ชายรักต่างเพศ 3 ราย	ไม่พบ เพศสภาวะ ที่ สามารถระบุอาชีพได้
	16 – 20 ปี	- ชายรักต่างเพศ 5 ราย - หญิงรักต่างเพศ 2 ราย	
	21 – 25 ปี	- ชายรักต่างเพศ 1 ราย	
ห้องคลินิกการคุม กำเนิด	16 – 20 ปี	- หญิงรักต่างเพศ 4 ราย	ไม่พบ เพศสภาวะ ที่ สามารถระบุอาชีพได้
	21 – 25 ปี	- หญิงรักต่างเพศ 3 ราย - หญิงมีครอบครัว 1 ราย	
	26 – 30 ปี	- หญิงมีครอบครัว 1 ราย	
	31 – 35 ปี	- หญิงรักต่างเพศ 1 ราย - หญิงมีครอบครัว 2 ราย	
	36 – 40 ปี	- หญิงมีครอบครัว 1 ราย	
ห้องคลินิกโรคสตรี	16 – 20 ปี	- หญิงรักต่างเพศ 2 ราย	ไม่พบ เพศสภาวะ ที่

การตั้งครรภ์ ฯลฯ	21 – 25 ปี	- หญิงรักต่างเพศ 2 ราย	สามารถระบุอาชีพได้
	26 – 30 ปี	- หญิงมีครอบครัว 2 ราย	
ห้องคลินิกโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	ไม่พบ เพศสภาวะ ที่สามารถระบุอายุ และอาชีพได้		
ห้องคลินิกคนชองเพศเดียวกัน ฯลฯ	21 – 25 ปี	- รักร่วมเพศชาย 1 ราย - รักร่วมเพศหญิง 1 ราย	ไม่พบ เพศสภาวะ ที่สามารถระบุอาชีพได้

ตารางที่ 4.33 แสดงอายุ และอาชีพของ เพศสภาวะ ที่สามารถระบุได้จากแต่ละห้องสนทนา

โดยในส่วนต่อจากนี้ผู้วิจัยจะบรรยายถึงข้อมูลเรื่อง เพศสภาวะ ลักษณะทางประชากรที่พบในแต่ละห้องว่าพบในลักษณะใดบ้าง หลังจากนั้นจึงจะเป็นการสรุปรวมปริมาณเพศสภาวะที่พบในทุกห้อง โดยแยกตามลักษณะของการสื่อสารที่พบ 2 ลักษณะ

ห้องสนทนา “เสพสมให้สมอารมณ์หมาย” พบว่า เพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศเป็นชายรักต่างเพศมากที่สุด 50 คน หญิงรักต่างเพศ 36 คน หญิงมีครอบครัว 5 คน และชายมีครอบครัว 2 คน ตามลำดับ สามารถระบุอายุได้จำนวน 16 คน อยู่ในช่วงอายุ 16 – 20 ปี 5 คน เป็นชายรักต่างเพศ 4 คน และหญิงรักต่างเพศ 1 คน ช่วงอายุ 21 – 25 ปี 9 คน เป็นชายรักต่างเพศ 5 คน และหญิงรักต่างเพศ 4 คน ช่วงอายุ 26 – 30 ปี 2 คน เป็นชายรักต่างเพศ 1 คน และหญิงมีครอบครัว 1 คน และพบลักษณะทางประชากรที่สามารถที่จะระบุอาชีพได้เพียง 1 คนมีอาชีพนักศึกษาเพศหญิง ในส่วนของผู้ที่เข้ามาพร้อมสื่อสารในฐานะผู้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นนั้นพบว่า เป็นชายรักต่างเพศ 221 คน หญิงรักต่างเพศ 59 คน รักร่วมเพศชาย 1 คนตามลำดับ ไม่สามารถระบุเพศได้ 44 คน ส่วน Webmaster ได้เข้ามาตอบคำถามจำนวน 40 ครั้ง และแพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา 2 ครั้ง

ห้องสนทนา “คลินิกปัญหาครอบครัว และชีวิตคู่” พบว่า เพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศเป็นหญิงรักต่างเพศมากที่สุด 13 คน ชายรักต่างเพศ 6 คน และหญิงมีครอบครัวแล้ว 2 คน สามารถระบุอายุได้ 5 คนอยู่ในช่วงอายุ 26 – 30 ปี 4 คน เป็นชายรักต่างเพศ 1 คน หญิงรักต่างเพศ 2 คน และหญิงมีครอบครัว 1 คน ช่วงอายุ 35 – 40 ปี 1 คนเป็นชายมีครอบครัว ไม่พบเพศสภาวะที่สามารถระบุอาชีพ ในส่วนของผู้ที่เข้ามาพร้อมสื่อสารในฐานะผู้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นพบว่า เป็นหญิงรักต่างเพศมากที่สุด 51 คน

ชายรักต่างเพศ 37 คน หญิงมีครอบครัว 16 คน และชายมีครอบครัว 13 คนตามลำดับ ไม่สามารถระบุเพศได้ 8 คน ในส่วน Webmaster ได้เข้ามาตอบคำถาม 1 ครั้ง

ห้องสนทนา “คลินิกวัยรุ่น ความรัก ยาเสพติด ฆ่าตัวตาย” พบว่า เพศสภาพที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศเป็นชายรักต่างเพศมากที่สุด 30 คน หญิงรักต่างเพศ 17 คน สามารถระบุอายุได้จำนวน 11 คน อยู่ในช่วงอายุ 11 – 15 ปี 3 คน เป็นชายรักต่างเพศ ช่วงอายุ 16 – 20 ปี 7 คนเป็นชายรักต่างเพศ 5 คน และหญิงรักต่างเพศ 2 คน ช่วงอายุ 21 – 25 ปี 1 คนเป็นชายรักต่างเพศ ไม่พบ เพศสภาพ ที่สามารถระบุอาชีพได้ ในส่วนของผู้ที่เข้ามาร่วมสื่อสารในฐานะผู้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นพบว่า เป็นชายรักต่างเพศมากที่สุด 66 คน หญิงรักต่างเพศ 43 คน ไม่สามารถระบุเพศได้จำนวน 24 คน รักร่วมเพศชาย 2 คน ตามลำดับ ในส่วนของ Webmaster เข้ามาตอบคำถาม 23 ครั้ง

ห้องสนทนา “คลินิกการคุมกำเนิด” พบว่า เพศสภาพ ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศเป็นหญิงรักต่างเพศมากที่สุด 68 คน ชายรักต่างเพศ 14 คน หญิงมีครอบครัว 4 คน และชายมีครอบครัว 1 คน สามารถระบุอายุได้จำนวน 13 คน เรียงตามปริมาณที่พบดังนี้ อยู่ในช่วงอายุ 16 – 20 ปี 4 คนเป็นหญิงรักต่างเพศ ช่วงอายุ 21 – 25 ปี 4 คน เป็นหญิงรักต่างเพศ 3 คน และหญิงมีครอบครัว 1 คน ช่วงอายุ 26 – 30 ปี 1 คนเป็นหญิงมีครอบครัว ช่วงอายุ 31 – 35 ปี 3 คนเป็นหญิงรักต่างเพศ 1 คน และเป็นหญิงมีครอบครัว 2 คน ช่วงอายุ 36 – 40 ปี 1 คนเป็นหญิงมีครอบครัว และไม่พบ เพศสภาพ ที่สามารถระบุ ในส่วนของผู้ที่เข้ามาร่วมสื่อสารในฐานะผู้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นพบว่า ไม่สามารถระบุเพศสภาพได้ 27 คน หญิงรักต่างเพศ 10 คน ชายรักต่างเพศ 2 คน ในส่วนของ Webmaster เข้ามาตอบคำถาม 58 ครั้ง และเป็นแพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา 3 ครั้ง

ห้องสนทนา “คลินิกโรคสตรี การตั้งครรภ์ การคลอด เต้านม มะเร็ง” พบว่า เพศสภาพ ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศเป็นหญิงรักต่างเพศมากที่สุด 14 คน หญิงมีครอบครัว 5 คน ชายรักต่างเพศ 1 คน สามารถระบุอายุได้จำนวน 6 คนอยู่ในช่วงอายุ 16 – 20 ปี 2 คนเป็นหญิงรักต่างเพศ ช่วงอายุ 21 – 25 ปี 2 คนเป็นหญิงรักต่างเพศ ช่วงอายุ 26 – 30 ปี 2 คนเป็นหญิงมีครอบครัว และไม่พบ เพศสภาพ ที่สามารถระบุอาชีพ ในส่วนของผู้ที่เข้ามาร่วมสื่อสารในฐานะผู้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นพบว่า เป็น Webmaster จำนวน 14 ครั้ง และเป็นแพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา 6 ครั้ง

ห้องสนทนา “คลินิกโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์” พบว่า เพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศเป็นชายรักต่างเพศมากที่สุด 42 คน หญิงรักต่างเพศ 9 คน และชายมีครอบครัว 1 คนตามลำดับ ลักษณะทางประชากรพบว่าไม่สามารถระบุอายุและอาชีพได้ ในส่วนของผู้ที่เข้ามาร่วมสื่อสารในฐานะผู้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นพบว่าเป็นชายรักต่างเพศ 2 คน ส่วน Webmaster พบว่าเข้ามาตอบคำถาม 48 ครั้ง และเป็นแพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา 4 ครั้ง

ห้องสนทนา “คลินิกคนชอบเพศเดียวกันเปียงเบนทางเพศ” พบว่าเพศสภาวะ ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศเป็นรักร่วมเพศชาย 9 คน ชายรักต่างเพศ 1 คน หญิงรักต่างเพศ 1 คน รักร่วมเพศหญิง 1 คน Bisexual ชาย 1 คน ลักษณะทางประชากรพบว่าสามารถระบุอายุได้ 2 คนในช่วงอายุ 21 – 25 ปี เป็นรักร่วมเพศชาย และรักร่วมเพศหญิง และไม่พบ เพศสภาวะ ที่สามารถระบุอาชีพได้ ในส่วนของผู้ที่เข้ามาร่วมสื่อสารในฐานะผู้ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นพบว่าเป็นชายรักต่างเพศ 12 คน รักร่วมเพศชาย 11 คน ไม่สามารถระบุเพศได้ 9 คน รักร่วมเพศหญิง 3 คน หญิงรักต่างเพศ 1 คน ส่วน Webmaster พบว่าเข้ามาตอบคำถาม 1 ครั้ง

ปริมาณลักษณะทาง เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศศึกษาทั้ง 2 ในฐานะสามารถสรุปได้ ดังตารางต่อไปนี้

ลักษณะ เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้ปัญหาทางเพศ	จำนวนที่พบ	จำนวนที่พบ	ลักษณะทาง เพศสภาวะ ของผู้ให้คำแนะนำกระทู้หรือแสดงความคิดเห็นปัญหาทางเพศ
ชายรักต่างเพศ	144	340	ชายรักต่างเพศ
หญิงรักต่างเพศ	158	164	หญิงรักต่างเพศ
ชายมีครอบครัว	4	13	ชายมีครอบครัว
หญิงมีครอบครัว	16	16	หญิงมีครอบครัว
รักร่วมเพศชาย	9	14	รักร่วมเพศชาย
รักร่วมเพศหญิง	1	3	รักร่วมเพศหญิง
Bisexual ชาย	1	×	Bisexual ชาย
Bisexual หญิง	×	×	Bisexual หญิง
		185	Webmaster

		15	แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหา
		112	ไม่สามารถระบุเพศได้
รวม	333	862	รวม

ตารางที่ 4.34 แสดงปริมาณเพศสภาวะทั้งหมดที่เข้ามาตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ และเพศสภาวะที่เข้ามาให้คำแนะนำกระทู้ หรือแสดงความคิดเห็นปัญหาทางเพศ

ภาพรวมของ เพศสภาวะ ที่เข้ามาตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ ที่พบจากห้องสนทนาต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า หญิงรักต่างเพศเข้ามาตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศมากที่สุด จำนวน 158 ราย ชายรักต่างเพศ 144 ราย หญิงมีครอบครัว 16 ราย รักร่วมเพศชาย 9 ราย ชายมีครอบครัว 4 ราย รักร่วมเพศหญิง 1 ราย และ Bisexual ชาย 1 ราย

ในส่วนของผู้ที่เข้ามาให้คำแนะนำกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ หรือแสดงความคิดเห็นพบว่า เป็นชายรักต่างเพศ 340 ราย หญิงรักต่างเพศ 164 ราย ไม่สามารถระบุ เพศสภาวะได้ 112 ราย หญิงมีครอบครัว 16 ราย รักร่วมเพศชาย 14 ราย ชายมีครอบครัว 13 ราย รักร่วมเพศหญิง 3 ราย ตามลำดับ คำแนะนำที่มาจากแพทย์พบว่า คำแนะนำกระทู้คำถามปัญหาทางเพศจาก นายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรินิติ (Webmaster) เข้ามาให้คำแนะนำในห้องต่าง ๆ รวม 185 ครั้ง แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหาให้คำแนะนำ รวม 15 ครั้ง

ผลสรุปภาพรวมของเพศสภาวะที่เข้าสื่อสารเรื่องเพศจากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าในส่วนของ เพศสภาวะ ที่เข้ามาตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ พบเพศหญิงรักต่างเพศเข้ามาสื่อสารในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศมากกว่า เพศชายรักต่างเพศ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการแสดงให้เห็นว่าปัญหาเรื่องเพศศึกษา หรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศนั้น เพศหญิงต่างให้ความสนใจกันมากขึ้น และกล้าที่จะเรียนรู้เรื่องเพศมากขึ้น และทำอาจจะทำให้ค่านิยมที่ว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอายสำหรับเพศหญิงในการที่จะเรียนรู้ หรือเรื่องเพศเป็นเรื่องของเพศชายที่ต้องเรียนรู้เท่านั้น มาสู่การเปิดกว้างในการเรียนรู้ทั้งเพศชาย และเพศหญิงสามารถที่จะมีความสนใจใคร่รู้ในเรื่องเพศได้อย่างเสมอภาค นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเห็นว่า การที่พบ เพศสภาวะ ที่เป็นเพศหญิงรักต่างเพศมากกว่าเพศชายรักต่างเพศในการเข้ามาสื่อสารปัญหา อาจเนื่องด้วยสื่ออินเทอร์เน็ตมีลักษณะการใช้ที่เป็นส่วนตัว และเป็นการสื่อสารที่สามารถปิดบัง(Anonymous) หรืออำพรางตนเองจากโลกจริงได้(Real world) เพื่อไม่ให้ทราบถึงตัวตนที่แท้จริงของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ว่า

เป็นใครจึงสามารถที่จะสื่อสารเรื่องเพศได้อย่างไม่ต้องกังวลว่าจะอายคนรอบข้างในสังคมที่ตนเองอยู่

ในส่วน เพศสภาวะ ของผู้ที่เข้ามาสื่อสารในฐานะให้คำแนะนำ และแสดงความ คิดเห็นปัญหาทางเพศพบว่าเป็นเพศชายรักต่างเพศเข้ามาสื่อสารมากที่สุด ในขณะที่เพศหญิงรัก ต่างเพศเข้ามาสื่อสารในระดับที่มีปริมาณรองลงมา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการให้คำแนะนำ หรือแสดง ความคิดเห็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศนี้ เป็นการแสดงออกถึงความสามารถทางด้านเพศอย่างหนึ่ง กล่าวคือ การที่จะออกมาแสดงความคิดเห็นหรือให้คำแนะนำที่ดี หรือที่เป็นประโยชน์ได้นั้นผู้ที่ แสดงความคิดเห็นย่อมต้องมีความรู้ ประสบการณ์ หรือการค้นคว้าต่าง ๆ ในการที่จะตอบคำถาม หรือให้คำแนะนำ จึงจะสามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้ ซึ่งการแสดงออกความสามารถทางด้าน เพศในแง่มุมนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าสอดคล้องกับความคิดค่านิยมที่ว่าเพศชายต้องเก่ง หรือช้ำของในเรื่อง ทางเพศ แต่ในบริบทชีวิตจริง ในโลกแห่งความเป็นจริงการแสดงออกซึ่งความสามารถเช่นนี้ ผู้ วิจัยเชื่อว่าไม่สามารถที่จะกระทำได้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากอาจจะไม่ได้รับการยอมรับจากผู้คน รอบข้าง แต่ในโลกของสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นโลกเสมือนจริง(Virtual World) ผู้ทำการสื่อสาร สามารถที่จะปิดบังชื่อเสียง ตัวตนได้ ดังนั้นการแสดงความคิดเห็นจึงสามารถทำได้ต้องการ และในอีกแง่มุมหนึ่งนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า การเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศยังเป็นการระบาย ปลดปล่อยเพื่อ ลดความตึงเครียดทางเพศ กล่าวคือ ในชีวิตจริงเราไม่สามารถที่จะพูดเรื่องเพศได้ทุกอย่าง และ กับคนทุกคน แต่ในสื่ออินเทอร์เน็ตข้อจำกัดดังกล่าวมีอยู่น้อยมาก จะมีเพียงการใช้ภาษาไม่สุภาพ เท่านั้นที่ถูกจำกัดโดยไม่ผ่านเครื่องตรวจคำ การที่ได้แสดงออกทางความคิดต่าง ๆ ในเรื่องเพศ ผ่านการสนทนาด้วยตัวอักษรตามความต้องการของตน กับผู้คนที่หลากหลายในสื่ออินเทอร์เน็ตผู้ วิจัยจึงเชื่อว่าสามารถหนทางในการระบายออกในเรื่องเพศได้ทางหนึ่ง

ช่วงอายุ	จำนวนที่พบ
11 – 15 ปี	3
16 – 20 ปี	18
21 – 25 ปี	18
26 – 30 ปี	9
31 – 35 ปี	3
36 – 40 ปี	2

ตารางที่ 4.35 แสดงอายุของผู้ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศที่สามารถระบุได้

ตามที่ได้อธิบายไปแล้วว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนั้น เป็นสื่อที่สามารถปิดกั้นตัวตนที่แท้จริงของผู้ที่สื่อสารได้ อีกทั้งข้อมูลส่วนตัวที่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอก็ไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าเป็นจริงตามโลกแห่งความเป็นจริงหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามจากการที่ผู้วิจัยสามารถระบุอายุของผู้ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศได้ ซึ่งพบว่า ผู้ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศมีช่วงอายุระหว่างตั้งแต่ 11 – 40 ปี แสดงให้เห็นว่าปัญหาทางเพศนั้นสามารถที่จะเกิดขึ้นได้กับทุกวัย ไม่ได้ถูกจำกัดอายุ แต่ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะมี ความแตกต่างกันออกไป ตัวอย่างจากที่ผู้วิจัยพบเช่น ในช่วงของเด็กวัยรุ่น ปัญหาทางเพศ จะเกี่ยวกับอวัยวะเพศที่ไม่สามารถรูดเปิดออกเพื่อทำความสะอาดได้ ส่วนในระดับผู้ใหญ่เป็นเรื่องของปัญหาการใช้ชีวิตครอบครัว เป็นต้น ซึ่งตรงนี้สามารถสะท้อนให้เห็นว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันย่อมต้องการเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ผลจากการศึกษาตามตารางที่ 4.34 ผู้วิจัยเห็นว่าสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น เป็นช่องทาง หรือสื่อในการแสวงหาความรู้ของเด็กตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้น จนถึงวัยทำงานมากกว่า วัยกลางคน หรือวัยทอง เนื่องจากกลุ่มช่วงอายุที่พบนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงวัยที่มีโอกาสอยู่กับเทคโนโลยี หรือมีโอกาสศึกษาการใช้เทคโนโลยีสื่ออินเทอร์เน็ต จากการเรียนหรือจากการทำงานได้มากกว่าวัยอื่น ๆ ประกอบกับผลจากการสำรวจผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตของ National Information Technology Committee (NITC) ที่พบว่าเพศชายใช้สื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่าเพศหญิง และผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตมีอายุระหว่าง 20 – 29 ปี และอยู่ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และวัยทำงาน (ที่มา : หนังสือ พิมพ์บางกอกโพสต์, 5 พฤษภาคม 2545) ซึ่งใกล้เคียงกับข้อมูลที่ผู้วิจัยพบ และได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.34 ถึงจำนวนของแต่ละช่วงอายุที่สามารถระบุได้ จึงน่าจะเครื่องยืนยันได้ในระดับหนึ่งว่า ผู้ที่จะเข้าใช้งานในสื่ออินเทอร์เน็ตได้นั้นต้องเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษา อีกทั้งมีความสามารถ และสนใจการใช้เทคโนโลยี ซึ่งผู้วิจัยจะขอลำดับถึงโดยละเอียดในส่วนปัจจัยในการเข้าถึงสื่อ(Accessibility)

ผลจากการจำแนกผู้ที่เข้ามาตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ โดยเกณฑ์เรื่องเพศสภาพทำให้เห็นได้ว่า มณฑลการสื่อสารเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่ามี เพศสภาพต่าง ๆ อย่างหลากหลายเข้ามาทำการสื่อสารเรื่องเพศ ทั้งในฐานะผู้เข้ามาตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ และผู้ที่ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นต่อกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ โดยเฉพาะเพศสภาพ ในกลุ่มรักร่วมเพศชาย และหญิง ถึงแม้ว่าปริมาณที่พบจะมีไม่มาก หรือจำนวนตัวเลขไม่

ใกล้เคียงกับ เพศสภาวะ อื่น ๆ ก็ตาม แต่ผู้วิจัยเห็นว่าการที่พบกลุ่มเหล่านี้เข้ามาสื่อสารย่อมแสดงให้เห็นว่า โอกาสในการเข้ามาสู่เวทีแห่งการสื่อสารในสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มนี้มีความเหมาะสมเท่าเทียมกับ เพศสภาวะ อื่น ๆ เนื่องจากคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ตที่ผู้ใช้งานเป็นผู้ควบคุมการสื่อสาร และสามารถที่จะสลับสับเปลี่ยนฐานะจากผู้รับสารเป็นผู้ส่งสารได้ทันที โดยที่ไม่ต้องผ่านการคัดเลือกจากผู้ให้บริการสื่ออินเทอร์เน็ต

4.3.4 ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

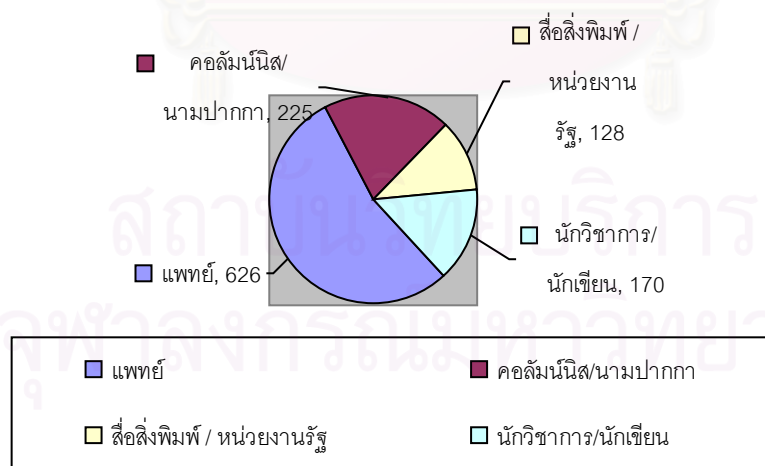
ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ตที่พบจากการศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาภายใน www.clinicrak.com ทั้งในส่วนเนื้อหาที่เป็นบทความ และส่วนที่เป็นห้องสนทนาในการตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าปัจจัยในการนำเสนอประกอบด้วย ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต และปัจจัยจากคุณลักษณะ(Attribute) ของสื่ออินเทอร์เน็ต

4.3.4.1 ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

ตามที่ได้นำเสนอไปแล้วว่าการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ตประกอบด้วยเนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้โดยผ่านบทความเกี่ยวกับเพศศึกษา และการให้ความรู้หรือคำแนะนำผ่านกระทู้ปัญหาทางเพศ โดยแหล่งที่มาของบทความจะเป็นการคัดลอกบทความจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ และบทความที่เขียนขึ้นโดยนายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ Webmaster ของ www.clinicrak.com เอง นอกจากนี้ยังพบว่ามีการรวบรวมบทความที่เขียนโดยผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศภายในเว็บไซต์นี้นำมา เป็นบทความในการให้ความรู้รวมอยู่กับบทความที่เขียนขึ้นโดยแพทย์ และคัดลอกจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารต่าง ๆ เมื่อนำบทความทั้งหมดนี้มาศึกษาผู้วิจัยพบกลวิธีที่มาจากเนื้อหาของบทความดังนี้

ก. กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา เป็นการศึกษาถึงกลวิธีที่ช่วยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาออกมาสู่เวทีสาธารณะ เนื่องจากเรื่องเพศ หรือเรื่องเพศศึกษา ยังไม่ค่อยเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางมากนัก หรือกล่าวได้ว่าผู้คนในสังคมต่างให้การยอมรับในเรื่องเพศศึกษามากน้อยแตกต่างกันออกไปตั้งแต่รับไม่ได้ และไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการนำเสนอ รับผิดชอบได้และเห็นด้วยที่จะมีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา และด้วยเหตุสภาพความขัดแย้งกันนี้ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษานี้เองผู้วิจัยจึงเห็นว่า สื่อจำเป็นต้องมีกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาออกมาให้เหมาะสมที่สุด เพื่อให้กลุ่มที่รับไม่ได้และไม่สนับสนุนการเรียนรู้เรื่องเพศมีข้อโต้แย้งน้อยที่สุด และเพื่อให้กลุ่มที่เห็นด้วยอยู่แล้วในการนำเสนอเรื่องเพศสนับสนุนต่อเนื่องไปอีกซึ่งผู้วิจัยพบกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาดังนี้

การใช้แพทย์ บทความในการให้ความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏอยู่ในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นการนำบทความจากแหล่งต่าง ๆ มารวบรวมจัดหมวดหมู่เข้าไว้ด้วยกัน โดยผู้ที่เขียนบทความที่มาจะประกอบด้วยแพทย์เป็นผู้เขียนบทความ, คอลัมน์นิสผู้ใช้นามปากกา หรือนามแฝง, นักวิชาการ หรือนักเขียน(สามารถระบุชื่อได้), สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชนต่าง ๆ หรือหน่วยงานรัฐเป็นผู้เขียน(ไม่สามารถระบุชื่อผู้เขียนได้ เป็นการอ้างถึงแหล่งที่มาของข้อมูล) ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกบทความทั้ง 1,149 บทความที่นำมาศึกษาพบข้อมูลดังนี้

แผนภูมิที่ 4.4 แสดงจำนวนของบทความที่มาจากแหล่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ต

ถึงแม้ว่าบทความในการให้ความรู้เรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ตจะมีแหล่งที่มาอย่างหลากหลาย แต่จากการจำแนกจัดแผนภูมิข้างต้นจะเห็นได้ว่า บทความส่วนใหญ่จะมีแพทย์เป็นผู้ที่เขียนหรือเรียบเรียงขึ้น ทั้งนี้จากกล่าวได้ว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในลักษณะทางวิชาการยังคงต้องเป็นแพทย์เท่านั้นที่จะสามารถให้ความรู้ได้ในเชิงลึก การเสาะแสวงหาความรู้ในเรื่องเพศศึกษายังคงต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการแพทย์ในการให้ความรู้ นอกจากนี้เจ้าของหรือผู้ควบคุมเว็บไซต์(Webmaster) ยังเป็นแพทย์ซึ่งผู้เข้าชมสามารถรับทราบได้ว่าเว็บไซต์นี้เป็นการให้บริการโดยมีแพทย์เป็นผู้ควบคุมจากหน้าแรกของเว็บไซต์

นอกจากบทความส่วนใหญ่ที่นำมาเสนอ จะมาจากแพทย์เป็นผู้เรียบเรียงขึ้นแล้ว การตอบกระทู้ปัญหาทางเพศในห้องสนทนายังพบว่า มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในหลายสาขาจากโรงพยาบาลต่าง ๆ เข้ามาร่วมตอบกระทู้คำถามปัญหาทางเพศอีกด้วย โดยจะขึ้นชื่อแพทย์ผู้ร่วมให้คำแนะนำไว้ในส่วนแรกของแต่ละห้องสนทนา แต่จากการศึกษาพบว่าปริมาณของแพทย์ท่านอื่น ๆ ในการเข้ามาร่วมให้คำแนะนำอยู่ในระดับที่ไม่มากนัก (โปรดดูผลจากข้อมูลในส่วนของกรการจำแนกเพศสภาวะ) โดยภาระหน้าที่ในการตอบให้คำแนะนำส่วนใหญ่ยังคงเป็นของนายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ (Webmaster www.clinicrak.com) ดังที่ท่านได้ให้สัมภาษณ์ผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2546 เกี่ยวกับแนวทางในการตอบคำถาม ดังนี้

“...ตอบตามความถนัดและพยายามให้หมอท่านอื่นมีส่วนร่วมในการตอบตามแนวถนัดของแต่ละท่านถ้าไม่มีใครตอบ หรือทิ้งไว้หลายวันก็เป็นหน้าที่ของผมที่ต้องเข้าไปตามเก็บ (ตอบคำถาม)”

นายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ, จดหมายอิเล็กทรอนิกส์, 25 มีนาคม 2546

ตามที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปแล้วในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ว่า การใช้แพทย์เข้ามาเป็นผู้ทำการสื่อสารเรื่องเพศ สามารถทำให้เรื่องเพศออกมาสู่เวทีสาธารณะของสื่อได้ง่ายขึ้น และผู้คนสามารถให้การยอมรับได้ง่ายขึ้น ในสื่ออินเทอร์เน็ตก็เช่นเดียวกัน การที่แพทย์ออกมาเป็นผู้นำเสนอเรื่องเพศศึกษา หรือให้ความรู้เรื่องเพศสามารถที่จะทำให้คนในสังคมยอมรับกันได้ง่ายขึ้นเนื่องจาก แพทย์เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในสังคมว่าเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และได้รับความรู้การศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศโดยตรง ดังนั้น การนำฐานะของแพทย์ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษา และจรรยาบรรณที่ดีมาเป็นผู้ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ภาพของฐานะที่ได้รับการยอมรับจากสังคมนี้เองจะทำให้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกมองว่าล่อแหลม หรือถูกมองในแง่ของกามารมณ์และกระตุ้นเร้า จะกลายเป็นเรื่องในทางวิชาการ หรือทางด้านการ

แพทย์โดยตัวของผู้สื่อสารเอง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เรื่องเพศศึกษาสามารถออกมาสู่เวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้น

ข. กลวิธีในการสื่อสาร การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นการให้ความรู้ผ่านบทความโดยใช้ตัวอักษร(Symbol) เป็นหลักในการสื่อความหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศ ซึ่งผู้วิจัยพบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายเรื่องเพศในลักษณะต่าง ๆ โดยผู้วิจัยได้จัดแบ่งกลุ่มของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ ตามลักษณะของการใช้ภาษาในการสื่อความหมายเพื่อทดแทนในสิ่งที่ต้องการกล่าวถึง ซึ่งพบว่าศัพท์ หรือภาษาที่ใช้สื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ต พบใน 3 กลุ่มของภาษาตามที่คุณวิจัยได้จัดแบ่งตามคุณลักษณะจัดอยู่ในเรื่องเดียวกัน คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่คำศัพท์หรือภาษาที่ใช้เรียกเกี่ยวกับ เพศสภาวะ อวัยวะเพศชาย หญิง อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ชาย หญิง และสิ่งที่ขับออกจากร่างกายต่าง ๆ กลุ่มที่ 2 ได้แก่คำศัพท์หรือภาษาที่ใช้เรียกเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ และกิจกรรมทางเพศต่าง ๆ กลุ่มที่ 3 ได้แก่กลุ่มคำศัพท์หรือภาษาที่ใช้เรียกเกี่ยวกับอาการผิดปกติทางเพศ อาการผิดปกติทางจิตใจต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าคำศัพท์หรือภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศถูกนำเสนอใน 2 ลักษณะ คือ ภาษาที่เป็นทางการ และภาษาที่ไม่เป็นทางการ

คำศัพท์ / ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ		คำศัพท์ / ภาษาที่พบจากการสื่อสารในสื่ออินเทอร์เน็ต	
		เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
คำศัพท์ / ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเพศสภาวะ อวัยวะเพศ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และสิ่งต่าง ๆ ที่ขับออกจากร่างกาย	อวัยวะเพศชาย	ลึงค์, Penis, เพนิส, อวัยวะเพศชาย, องคชาต,	ซินจัง, ค_ย, กั๊วย, ใ้จู้, จรวด, กาจู้, แท่งไอติม, น้องชาย, นกเขา, ความเป็นชาย, อวัยวะแห่งความเป็นชาย, เรือเดินสมุทร, งูเขียว, เจ้าหนูน้อย, มังกรผงาด, บักห่าน้อย, ปืนฉีดน้ำ, ใ้จ้อน, ใ้ญ้อย, เจ้าจำปี, จ้าวโลก, เจ้าโลก, ซี่ปนาวุธ, ปลาช่อน, กระบอปปีน,

			ไต้ปิ่นโต, ตาบน้อย, มังกร, สมุนคู้ชีพ, พ่อยอดชาย, คาร์ดิแลค, อารูธประจำกาย, ปลัด, แหนมป้าย่น
	ส่วนหัวของอวัยวะเพศชาย	-	หัวเต่า
	ลูกอัณฑะ	อัณฑะ, ถุงตะเคียว	ฝาแฝดจำเป็น, ลูกกอล์ฟ
	ขนที่อวัยวะเพศ	-	พวงห้าคา, เส้นฝอย
	เส้นสองสลิ้ง	เส้นสองสลิ้ง	เส้นห้าสลิปสตาจค์
	น้ำอสุจิ	-	น้ำเสาวรธ, น้ำคูฉี, น้ำรัก
	อวัยวะเพศหญิง	Vagina, โยนี, อวัยวะเพศหญิง, อวัยวะเพศ	ที่ตรงนั้น, โมะะ, น้องสาว, จุ่ม, จิม, จตุรัสรัก, แมว, หอย, หม้อ
	หัวหน้าว	-	เนิน, โนน, โคน, เนิน 331
	แคมนอก	-	วงแหวนรอบนอก, ม่านชั้นนอก
	แคมใน	แคมเล็ก, Labia minora,	วงแหวนรอบใน, ม่านชั้นใน
	คริสตอริส	คลิตอริส, Clitoris, เม็ดละมุด, ปุ่มกระสัน	เม็ด, เจ้าคริต, ปุ่มนิวเคลียร์, ไข่มุกอันดามัน, ออดประตู่ถ้ำหยก
	ช่องคลอด	ช่องคลอด, ฝึก	ช่องแคบมะละกา, (ถ้า)คูหาสวรรค์, ประตูสวรรค์, ปากชอยกามเทพ, ประตูโรงรถ, ซอกหีบแห่งความสาว, ช่องทาง

			สววรรค์, ประตู่หน้า, ส่วนสงวน, ประตู่เงิน ประตู่ทอง, ปากถ้ำ หยก
	เยื่อพรหมจารีย์	เยื่อพรหมจารีย์, Hymen,	ผ้าอ้อม
	ก้น / ทวารหนัก	ก้น, ทวารหนัก	ประตู่หลัง
	ระดูขาว / ตกขาว	ตกขาว, มุตกิด, ระดู ขาว	-
	บริเวณที่ไวต่อความรู้สึกทางเพศ	Erogenus Zone	พื้นที่ทวารบิวีสถีย เสียว
	G – Spot	G – Spot, จีสปอต, Grafenburg Spot	ศูนย์รวมความบันเทิง
	หน้าอก	หน้าอก	-
	เต้านม	เต้านม	-
	หัวนม	หัวนม	ยอดดอย, ยอดทับทิม
	ประจำเดือน	เมนส์, รอบเดือน	ไฟแดง, น้ำแดงเฮลล์ บุลบอย
คำศัพท์ / ภาษาที่ใช้ เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ และ กิจกรรมทางเพศ	การมีเพศสัมพันธ์	มี Sex, เมกเลิฟ, การ ร่วมรัก, ร่วมเพศ, ร่วม รัก, ประเวณีสัมพันธ์, สังวาส, ร่วมประเวณี, กามกริษา,	กิจกรรมทางเพศ, พสพ, xxx, เผล็จ สวาท, กิจกรรมรัก, เริงสวาท, กิจกรรม สวาทสัมพันธ์, เล่น เสียว, เกมเนื้อช่อน เนื้อ, กามกิจสัมพันธ์, อึบ, นาบ, สัมผัสรัก ด้วยภาษากาย, เป็น ของกันและกัน, เล่น เรตเอกซ์, ล้อกัน, กิจ กรรมเนื้อแนบเนื้อ
	การกระตุ้นเร้าอารมณ์	FORPLAY, เล้าโลม	จำทวน, โหมโรง, ออก

	ทางเพศ		แขก
	การกอด	กอด	-
	การจูบ	จูบ	-
	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	Masturbation, Mutual Masturbation,	ชัก, ชัก..., รัีดพิษ, แต่งงานกับแม่นางทั้งห้า, บริการตนเอง, การช่วยเหลือตัวเอง
	การสอดใส่	การสอดใส่,	หลอมร่างกาย, คร่ำเทียนระเบิดถ้ำ, ทะลวงฟัน
	การกระตุ้นอวัยวะเพศด้วยปาก	Oral sex, Blow job, Cunnilingus, Rimming, Fellatio, การทำโอสูกาม, การร่วมเพศทางปาก, เฟลาทีโอ	ใช้ปาก, เลีย, ดูด, เซลล์ชวนชิม, ดูดไอติม
	อารมณ์ทางเพศ	อารมณ์เพศ	อารมณ์พิศวาส, ไฟปรารถนา
	การฝึกเกร็งกล้ามเนื้อ	การบริหารกล้ามเนื้อ PC(Pubococcy geal muacle), ขมิบ, คีเกล, คีเกลเอ็กซ์เซอร์ไซส์	-
	การขลิบปลายอวัยวะเพศชาย	Circumcision	-
	การหลั่งน้ำอสุจิ	Ejaculation, การหลั่งน้ำกาม	อ้วกแตก, ฟันพิษ, ปั่นลั่น, น้ำแตก
	จุดสุดยอดทางเพศ	Orgasm, ความสุขสุดยอด, จุดสุดยอด, ปิติสังวาส,	ถึงดวงดาว, ไปถึงดวงดาว, ถึงบางออร์(กัสดั้งเดิม)
อุปกรณ์ในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศ	ถุงยางอนามัย	Condom, sheath, prophylactic,	นม, หมวกกันน็อค, ถุง, ปลอก, เลื้อ, เลื้อ

สัมพันธ์		French letter, English cape, ถุงยาง อนามัย	กันฝน, เสื้อเกราะ, มี ชัย
ข้อบกพร่องทางเพศ	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว	-	น้องชายไม่สู้, นกเขา ไม่ขัน, มะเขือเผา, นกเขาไม่แข็งขัน, มังกรหงอย, ล้มมีรู้ได้
	อวัยวะเพศอ่อนตัว ขณะมีเพศสัมพันธ์	-	ลุ่มปากอ่าว
	การหลังเร็ว	หลังเร็ว	กัปตันมือใหม่, นกกระจอกไม่ทันกิน น้ำ, ควิกกี้
	อาการหย่อนสมรรถ ภาพทางเพศในเพศ ชาย	ED., Erectile Dysfunction, ภาวะ หย่อนสมรรถภาพทาง เพศ	-
	อาการหย่อนสมรรถ ภาพทางเพศในเพศ หญิง	FSD., Female sexual dysfunction	-
	การไม่ถึงจุดสุดยอด ทางเพศของเพศหญิง	-	-
	อาการเจ็บเนื่องจาก การมีเพศสัมพันธ์(ใน เพศหญิง)	Dyspareunia	-

ตารางที่ 4.36 แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสืออินเทอร์เน็ต

การใช้ภาษาในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่ามีความหลากหลายมากกว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะในภาษาที่ใช้ในการสื่อสารใน ห้องสนทนาพบว่ามีผู้ใช้สัญลักษณ์เข้ามาร่วมสื่อสารด้วย เช่น การจะกล่าวถึงอวัยวะเพศชาย

ด้วยคำที่ไม่สุภาพ ก็จะมีระดับของความไม่สุภาพลงด้วยการใช้สัญลักษณ์ “_” แทนอักษร “ว” ใน คำว่า “ค_ย” เป็นต้น อย่างไรก็ตามเนื่องจากการส่งสารจากผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นการส่งสารใน ลักษณะทันทีที่ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่สามารถควบคุมเนื้อหา หรือตรวจสอบเนื้อหา ก่อนที่ เนื้อหานั้นจะไปปรากฏในเวทีสาธารณะของอินเทอร์เน็ตได้ทั้งหมดอย่างละเอียด กล่าวคือการ ตรวจสอบเนื้อหาจะกระทำได้ โดยการใช้โปรแกรมในการกรองคำในระดับแรก หลังจากนั้นหากมี คำบางคำ หรือประโยคที่ไม่เหมาะสมสามารถหลุดรอดการตรวจจับของโปรแกรมตรวจคำมา ปรากฏอยู่ในเวทีสาธารณะของอินเทอร์เน็ตแล้ว ทาง Webmaster จะเป็นผู้ทำการลบข้อความ ที่ไม่เหมาะสมนั้นออกไปอีกครั้ง และผลจากคุณลักษณะดังกล่าวผู้วิจัยพบว่าการสื่อสารโดยผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพนักสามารถหลุดรอดโปรแกรมการตรวจคำได้ เช่น การใช้คำว่า “ล่อกัน” หรือ “เล่นเสียว” เพื่อสื่อความหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งการใช้ ภาษานี้ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่ช่วยในการนำเสนอเรื่องเพศให้ออกมาสู่เวทีสาธารณะได้ โดยลักษณะของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศนั้นต่างทำหน้าที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ ภาษาที่เป็นทางการนั้นทำให้การสื่อสารเรื่องเพศศึกษามีลักษณะที่เป็นการสื่อสารในเชิงวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าการใช้คำที่เป็นทางการนี้ไม่สามารถที่จะกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศได้อย่างชัดเจน และเป็นคำที่ไม่สนับสนุนการสร้างจินตนาการทางเพศอย่างเด่นชัด เช่น เมื่อจะกล่าวถึงการทำ “Oral Sex” ผู้วิจัยพบว่าสื่อได้ใช้ภาษาที่เป็นทางการเพิ่มเติมจากคำว่า “Oral Sex” โดยใช้คำว่า “การร่วมเพศทางปาก” เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าคำดังกล่าวนี้ ไม่มีลักษณะที่สื่อไปในทางกระตุ้นเร้า หรือสามารถเป็นคำที่กระตุ้นเร้าอารมณ์ได้โดยง่าย ส่วนภาษาที่ไม่เป็นทางการนั้น เป็นการ ใช้ภาษาที่ทำให้เรื่องเพศศึกษาลดระดับของความเป็นวิชาการลง ดังจะเห็นได้จากการที่สื่อเลือกใช้ คำที่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาได้ง่ายขึ้น เช่น เมื่อสื่อกล่าวถึงเรื่อง “จุดสุดยอด ทางเพศ” ในภาษาที่เป็นทางการสื่อก็จะใช้คำว่า “Orgasm” และใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการว่า “ถึง ดวงดาว หรือไปถึงดวงดาว” เพื่อเป็นการทดแทนการใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ ซึ่งการใช้ภาษาที่ ไม่เป็นทางการนี้ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถที่จะสร้างจินตนาการทางเพศได้ แต่ทั้งนี้การใช้ภาษาดัง กล่าวอยู่ภายใต้บริบทของการสื่อสารที่เน้นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นหลัก มากกว่าที่จะเน้น การกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศโดยตรงเช่น สื่อเพื่อการกระตุ้นอารมณ์หรือสื่อลามก นอกจากนี้การใช้ ภาษาที่ไม่เป็นทางการผู้วิจัยยังเห็นว่าเป็นการทำให้เรื่องเพศศึกษามีลักษณะเข้าถึงได้ง่ายมาก ขึ้น กล่าวคือ การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่มีลักษณะเป็นวิชาการหนัก ๆ โดยการให้คำศัพท์ และ ภาษาที่เป็นวิชาการมาก ๆ ผู้วิจัยเชื่อว่าไม่เป็นการจูงใจในการอ่านนอกจากผู้ที่จะมีความสนใจ หรือต้องการที่จะรู้อย่างจริงจังเท่านั้น ในขณะที่การใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการเป็นการบรรยาย พรรณนาในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศศึกษา เพศสัมพันธ์ย่อมชักจูง และสามารถดึงดูดความสนใจได้มาก

กว่าเนื่องจากทำให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน รวมถึง ยังเข้าถึงกลุ่มคนที่ไม่ต้องการ
 เรียนรู้เรื่องเพศในเชิงวิชาการหนัก ๆ ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

จึงสามารถสรุปได้ว่า การใช้ภาษาเป็นกลวิธีที่ทำให้เรื่องเพศสามารถออกมาสู่เวที
 สาธารณะได้ เนื่องจากการใช้ภาษาที่เป็นทางการ และภาษาที่ไม่เป็นทางการนั้น สามารถที่จะลด
 ระดับความล่อแหลมในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาได้ ทำให้การสื่อสารเรื่องเพศศึกษา
 ไม่ส่อไปในทางกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เพราะถ้าหากนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่มีเนื้อหาการใช้
 ภาษาที่เป็นการกระตุ้นเร้าอย่างตั้งใจ และชัดเจนเช่นเดียวกับสื่อลามกแล้ว เนื้อหาที่ปรากฏย่อม
 ไม่ใช่เรื่องเพศศึกษาแน่นอน

ค. กลวิธีเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ(Credibility) ความน่าเชื่อถือนับว่าเป็น
 ปัจจัยสำคัญที่เอื้ออำนวยสำหรับการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ซึ่ง นพ.รุ่งโรจน์ ตรีนิติ Webmaster
 ได้กล่าวถึงที่มาของความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์นี้ว่า

“เป็นเว็บไซต์ของแพทย์ บทความของแพทย์ รวมทั้งเนื้อหาที่นำเสนอด้วย,แต่อย่างไรก็ตาม
 การให้ความเห็นเป็นเพียงความเห็นเท่านั้นการรักษายังคงต้องไปพบแพทย์อยู่ดี”

นายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ, จดหมายอิเล็กทรอนิกส์, 25 มีนาคม 2546

จากการให้ความเห็นของ Webmaster ที่ว่าความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์ว่ามาจาก
 การที่เว็บไซต์นี้เป็นของแพทย์ และประกอบไปด้วยบทความของแพทย์นี้ ผู้วิจัยเห็นว่า “ฐานะ
 ความเป็นแพทย์” นอกจากจะทำให้เรื่องเพศศึกษาสามารถออกมาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อ
 ได้ตามที่นำเสนอรายละเอียดไปแล้วนั้น “ฐานะความเป็นแพทย์” ยังสามารถเป็นกลวิธีในการสร้าง
 ความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นกับทางเว็บไซต์อีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าสาเหตุที่สามารถสร้างความน่า
 เชื่อถือให้เกิดขึ้นมาได้นั้น เป็นสาเหตุเดียวกับการที่ “ฐานะความเป็นแพทย์” สามารถทำให้เรื่อง
 เพศออกมาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อในรูปแบบของเพศศึกษาได้ กล่าวคือ แพทย์เป็นฐานะ
 ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมว่ามีความน่าเชื่อถือในเรื่องของการให้การรักษาโรค ภัยไข้เจ็บ หรือ
 ความผิดปกติใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นกับร่างกาย เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความสามารถ และศึกษาเล่า
 เรียนมาทางด้านนี้โดยตรง ด้วยเหตุนี้ การที่แพทย์จะออกมาสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่เป็น การให้
 ความรู้ในเรื่องความเป็นไป การพัฒนา ความผิดปกติ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือเพศ
 สัมพันธ์ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับร่างกาย และทางจิตใจย่อมสามารถเป็นที่ยอมรับของคนใน
 สังคมได้อย่างไร้ข้อกังขาว่า “เป็นผู้ที่รู้จริงหรือเปล่า” นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าในบทความบาง

เรื่องยังคงมีการอ้างถึงผลการวิจัย หรือผลของการสำรวจต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งการวิจัย หรือการสำรวจเป็นการหาผลรับ หรือคำตอบอย่างมีกระบวนการ ดังนั้นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นผล จากการวิจัย หรือผลจากการสำรวจประกอบการเขียนบทความ หรือให้คำแนะนำ จึงสามารถที่จะ โน้มน้าว หรือสร้างความน่าเชื่อถือให้กับบทความ หรือคำแนะนำทางเพศได้ในอีกแนวทางหนึ่งด้วย

ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไปในข้างต้นนี้ กล่าวได้ว่า ต่างเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สอดคล้องซึ่งกันและกันในการสนับสนุนการนำเสนอเรื่อง เพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต ถึงแม้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตจะมีลักษณะที่แตกต่าง จากสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ในแง่ของความเป็นอิสระในการนำเสนอเนื้อหาก็ตาม ดังจะ เห็นได้จากสื่ออินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์อื่น ๆ สามารถนำเสนอภาพที่มีลักษณะกระตุ้นเร้าอารมณ์ทาง เพศได้ หรือมีเนื้อหาที่ล่อแหลมในเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ได้ ขณะที่สื่อโทรทัศน์ และสื่อ หนังสือพิมพ์ไม่สามารถที่จะนำเสนอได้อย่างเช่นในสื่ออินเทอร์เน็ต แต่เนื่องจากเนื้อหาที่สื่ออิน เทอร์เน็ตเว็บไซต์ www.clinicrak.com นำเสนอเป็นเรื่องราวที่เน้นเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยตรง ดัง นั้น การที่จะทำสื่อสารในลักษณะที่หือหาว หรือกระตุ้นเร้าอารมณ์เช่นเดียวกับเว็บไซต์ลามก ย่อมไม่สามารถที่จะกระทำได้ ด้วยเหตุนี้ การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาจึงจำเป็นต้องมีแนวทางใน การนำเสนอที่ชัดเจน และสามารถเห็นได้ว่าเป็นเว็บไซต์เพื่อความรู้อการศึกษ้อย่างแท้จริง ดังจะ เห็นได้จากกลวิธีที่สื่ออินเทอร์เน็ต นำเสนอบทความในการให้ความรู้เรื่องเพศที่โดยส่วนใหญ่มี แพทย์เป็นผู้เรียบเรียงขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจในข้อมูลว่า สามารถนำไปประกอบใช้ในชีวิตรประจำวัน ได้ โดยแต่ละบทความจะมีลักษณะการใช้ภาษาที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย และไม่สื่อไป ในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าหากไม่มีการนำกลวิธีเหล่านี้มาสนับสนุนการนำ เสนอแล้ว เรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ตอาจจะไม่ได้รับความสนใจ ความน่าเชื่อถือ หรือแม้แต่อาจจะมีเนื้อหาที่เน้นไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ รวมถึงไม่สามารถที่จะเป็น สื่อทางเลือกอื่น ๆ ในการศึกษาหาความรู้เรื่องเพศ

4.3.4.2 ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสื่อ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มาจากคุณลักษณะอัน เป็นธรรมชาติของสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีผลต่อการ นำเสนอเรื่องเพศศึกษาตามหัวข้อดังนี้

ก. ปัจจัยทางด้านเวลา(Time) ปัจจัยทางด้านเวลาเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อชนิดนี้หลายด้านด้วยกัน ทั้งในด้านของการเข้าถึงตัวสื่อใน ลักษณะของการใช้งาน(Accessibility) และการเข้าถึงในลักษณะของการมีส่วนร่วม ด้านความถี่ (Frequency) ซึ่งที่กล่าวมานี้ผู้วิจัยจะขอนำเสนอในแต่ละหัวข้อต่อไป โดยที่ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำ เสนอปัจจัยด้านเวลาที่เกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา

เนื้อหาเรื่องเพศภายใน www.clinicrak.com นั้นเป็นการรวบรวมบทความที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องเพศศึกษา และข้อมูลการสนทนาผ่านการตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ โดยในแต่ละ ส่วนได้มีการจัดแบ่งหมวดหมู่ของบทความ และกระดานสนทนา(Web board)ไว้อย่างชัดเจนเพื่อ อำนวยความสะดวกต่อการใช้งานสำหรับผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้สามารถค้นคว้าหาข้อมูล ได้ตามความสนใจ ซึ่งการที่มีข้อมูลให้เลือกศึกษาอย่างมากมายในสื่ออินเทอร์เน็ตนี้เป็นผลมา จาก คุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งของสื่ออินเทอร์เน็ต คือ เป็นสื่อที่มีความสามารถในการเก็บ รักษารวบรวมข้อมูลได้มาก และเป็นระยะเวลาานาน เมื่อนำคุณลักษณะดังกล่าวนี้มาพิจารณาใน มิติของเวลาแล้วจะพบว่า คุณลักษณะดังกล่าวของสื่ออินเทอร์เน็ตนี้ เอื้ออำนวยให้ปัจจัยเรื่อง เวลาไม่เป็นอุปสรรคในการคงอยู่ของเนื้อหาข้อมูล และการรับรู้ข้อมูล กล่าวคือ เมื่อผู้ใช้งานสื่อ อินเทอร์เน็ตได้รับรู้ข้อมูลใด ๆ ก็ตามไปแล้วเมื่อวันเวลาผ่านไปหากต้องการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมนั้นก็ สามารถย้อนกลับมาศึกษาได้อีก เนื่องจากคุณสมบัติที่สามารถเก็บรักษาเนื้อหาไว้ได้นานของสื่อ อินเทอร์เน็ตนั่นเอง

จากประเด็นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า พฤติกรรมในการเลือกใช้งานของ ผู้ใช้งานสื่ออิน เทอร์เน็ตมีลักษณะเป็นผู้ควบคุมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตได้ตามความต้องการของตนเองมากกว่า ซึ่งลักษณะการใช้งานที่มีลักษณะนี้ เป็นการใช้งานที่ตอบสนองความต้องการในระดับที่เป็น ปัจจุบันบุคคลมาก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าขัดกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม เนื่องจากผู้วิจัยเชื่อ ว่าสิ่งต่าง ๆ สถานการณ์ และบุคคลในสังคมที่อยู่รายล้อมแต่ละปัจเจกไม่สามารถที่จะตอบสนอง ความต้องการในระดับปัจเจกได้อย่างที่แต่ละปัจเจกต้องการทั้งหมดโดยเฉพาะเรื่องเพศ ในชีวิต จริงแต่ละปัจเจกย่อมที่จะถูกกำหนดด้วยสาเหตุที่แตกต่างกันออกไป แต่สำหรับการใช้งานสื่ออิน เทอร์เน็ตนี้ผู้ใช้งานสามารถเลือกใช้ในการตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเต็มที่ จึง กล่าวได้ว่าการใช้งานในลักษณะดังกล่าวนี้อาจทำให้ผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกว่าเป็นผู้ที่มีอำนาจควบคุม ในเรื่องทางเพศ

ข. **ปัจจัยทางด้านพื้นที่(Space)** แนวทางในการศึกษาพื้นที่ของสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยได้ศึกษาการแบ่งพื้นที่ และการใช้พื้นที่ของสื่อพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตได้จัดแบ่งพื้นที่ออกเป็น ส่วน ๆ ตามลักษณะการใช้งานในแต่ละพื้นที่ คือ พื้นที่สำหรับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่อยู่ในรูปแบบบทความ และพื้นที่สำหรับการสื่อสารสนทนาให้ความรู้ผ่านกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยพบปัจจัยในเรื่องพื้นที่ที่มีผลต่อการนำเสนอเนื้อหา ดังนี้

ปัจจัยเรื่องพื้นที่ที่มีต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ปัจจัยเรื่องพื้นที่ที่มีต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาเป็นปัจจัยที่เกิดจาก คุณลักษณะของสื่อที่มีความสามารถในการเก็บบรรจุข้อมูลได้มากซึ่งผู้วิจัยพบเกี่ยวพันโดยตรงกับเรื่องพื้นที่ กล่าวคือ การที่สื่ออินเทอร์เน็ตมีความสามารถในการบรรจุข้อมูลได้มากนั้น ทำให้มีพื้นที่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษามากขึ้น และเมื่อมีพื้นที่มากขึ้น การที่จะให้รายละเอียดความรู้เรื่องเพศในแต่ละเรื่องก็สามารถที่จะกระทำได้มากขึ้นตามไปด้วย รวมถึงทำให้สื่อชนิดนี้สามารถที่จะนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางหลากหลายมากขึ้น ซึ่งความหลากหลายนี้ย่อมส่งผลดีต่อตัวผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่สามารถค้นคว้าเรื่องได้ตรงตามความสนใจมากขึ้น และในประเด็นนี้เองทำให้สื่ออินเทอร์เน็ตมีความได้เปรียบสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ในแง่ของการให้ข้อมูลเรื่องเพศศึกษาโดยผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดในบทที่ 5 ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่างสื่อทั้ง 3 ที่นำมาศึกษา

ปัจจัยเรื่องพื้นที่ที่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ผลจากการศึกษาสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ในประเด็นนี้พบว่าสื่อทั้ง 2 มีความเหมือนกัน คือ สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์จัดแบ่งพื้นที่สำหรับการสื่อสารตอบปัญหาทางเพศมากกว่า พื้นที่สำหรับการให้ความรู้ ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตพบว่าภายในสื่อมีพื้นที่ในการให้ความรู้ผ่านบทความมากกว่าพื้นที่ในการตอบคำถามปัญหาทางเพศ แต่ทั้งนี้เนื่องจากว่าทั้งสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์สามารถที่จะควบคุมได้ทั้งปริมาณหรือขนาดของพื้นที่ในการนำเสนอ รวมถึง**ปริมาณปัญหาที่จะนำเสนอในแต่ละครั้งได้** ว่าจะมีมากหรือน้อยเพียงใด ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นสามารถที่จะควบคุมได้เพียงปริมาณของพื้นที่ และการสื่อสารให้ดำเนินไปเฉพาะในส่วนที่จัดไว้ให้เท่านั้น แต่**ไม่สามารถที่จะควบคุมปริมาณกระทู้คำถามในแต่ละห้องสนทนาได้**

ดังนั้น แม้ว่าในสื่ออินเทอร์เน็ตจะมีพื้นที่สำหรับการสื่อสารกระทู้ปัญหาทางเพศน้อยกว่าพื้นที่ของบทความก็ตาม แต่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตมีโอกาสในการสื่อสารปัญหาของตนเองได้ตรงความต้องการ และตรงปัญหามากกว่าสื่อทั้ง 2 ซึ่งจะเห็นได้จากการที่สื่ออินเทอร์เน็ตได้จัดแบ่งหมวดหมู่ห้องสำหรับการตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ อีกทั้งผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตยังสามารถตั้งกระทู้ในปริมาณตามความต้องการอีกด้วย ฉะนั้น การแบ่งพื้นที่ในสื่ออินเทอร์เน็ตผู้

วิจัยเห็นว่า สื่อให้ความสำคัญได้ให้ความสำคัญทั้งในส่วนการให้ความรู้ผ่านบทความและการให้ความรู้ผ่านกระตุ่มปัญหาทางเพศ ในลักษณะรองรับและสนับสนุนกันและกัน กล่าวคือ การเปิดพื้นที่ห้องสนทนานั้นเป็นไปเพื่อรองรับกระตุ่มปัญหาจากผู้อ่านบทความแล้วยังมีข้อสงสัยได้เข้ามาตั้งกระทู้แก้ข้อสงสัย นอกจากนี้ยังเป็นที่ยอมรับการปลดปล่อย และระบายความทุกข์ใจ ในขณะที่เดียวกัน กระตุ่มที่เป็นบทความในการให้ความรู้ที่มีผู้คนให้ความสนใจก็สามารถที่จะปรับสภาพจากกระทู้ทั่ว ๆ ในห้องสนทนามาเป็นบทความในส่วนที่นำเสนอเฉพาะบทความเท่านั้นได้อีกด้วย โดยขึ้นอยู่กับพิจารณาของ Webmaster เป็นสำคัญ

ค. ความถี่ในการนำเสนอ(Frequency) ตามที่ผู้วิจัยได้เกริ่นนำไปแล้วว่าเวลานอกจากจะมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในเรื่องเพศศึกษาแล้ว เวลายังมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความถี่(Frequency) ในการนำเสนออย่างมาก ซึ่งปัจจัยเรื่องความถี่ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นแตกต่างกับสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์อย่างมาก กล่าวคือ สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์นั้นจัดได้ว่าเป็นสื่อที่มีวาระในการนำเสนอที่แน่นอน ดังผลการศึกษาพบว่า ความถี่ของสื่อโทรทัศน์ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในรายการ “ซุรัก ซุรส” จะมีเวลาในการนำเสนอหนึ่งครั้งต่อสัปดาห์ตามที่องค์กรของสื่อโทรทัศน์เป็นผู้กำหนด ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์มีเวลาในการนำเสนอเป็นรายวันซึ่งเป็นไปตามคุณลักษณะของสื่อ ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตผู้ใช้งานจะเป็นผู้ควบคุมความถี่ในการใช้สื่อ โดยความถี่ในการใช้ที่เกิดขึ้นนั้น ตัวสื่ออินเทอร์เน็ตไม่ได้เป็นผู้กำหนดว่าผู้ใช้งานสามารถชม ดู หรืออ่านได้ในวัน และเวลาใดบ้าง รวมถึงระยะเวลาในการชม ดู หรืออ่านเหมือนสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ แต่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจะเป็นผู้กำหนดเองทั้งหมดว่าจะชม ดู อ่านในช่วงระยะเวลาใด และแต่ละครั้งจะใช้ระยะเวลาานเท่าใด เนื่องจากสื่ออินเทอร์เน็ตมีลักษณะที่ถูกนำเสนออยู่ตลอดเวลา ผู้ใช้งานสามารถควบคุมการเลือกเปิดรับ หรือปฏิเสธข้อมูลได้ด้วยตนเองตามความพอใจ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าความถี่ในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาสามารถที่จะกระทำในเวลาใดก็ได้ และจะกระทำบ่อยเพียงใดก็ได้โดยไม่ต้องมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลามาเป็นอุปสรรค ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาที่สามารถเลือกเปิดรับความถี่ในการนำเสนอได้ตามความต้องการของแต่ละผู้ใช้งาน หรือแต่ละปัจเจกนี้ เป็นการตอบสนองความต้องการใคร่รู้ในเรื่องทางเพศที่มีลักษณะปัจเจกสูงมาก เป็นสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการในการแสวงหาความรู้เรื่องเพศได้เป็นอย่างดีหรืออาจเรียกได้ว่าสามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างทันใจ

ง. ปัจจัยเรื่องการใช้สื่อ โดยลักษณะของการเปิดใช้สื่ออินเทอร์เน็ตจะพบว่า ตามธรรมชาติของสื่อคือมีลักษณะการใช้งานที่เป็นส่วนตัว(Private) ถึงแม้ว่าการใช้งานสื่ออิน

เทอร์เน็ตอาจจะสามารถเข้าร่วมกันได้ก็ตาม แต่ก็จะไม่ได้รับความสะดวกในการใช้งานตามมาเช่นกัน และผลจากคุณลักษณะของสื่อที่สนับสนุนการใช้งานที่เป็นส่วนตัวนี้เองทำให้ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจะแยกตัวออกจากสังคมรอบข้างระหว่างการใช้สื่อ แต่ในขณะเดียวกันผู้ใช้งานก็จะเข้าไปอยู่ในอีกโลกหนึ่งโดยการมีปฏิสัมพันธ์ผ่านการสนทนาในห้องสนทนาต่าง ๆ กล่าวโดยสรุปก็คือในการใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจะแยกตัวออกจากสังคมรอบข้างที่เป็นอยู่ในโลกแห่งความจริง(Real World) โดยนำพาตัวเองเข้าไปปรากฏในอยู่อีกสังคมหนึ่งที่สื่อ สารผ่านโลกเสมือนจริง(Virtual World) ของสื่ออินเทอร์เน็ต นั่นเอง

จากลักษณะของการใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็นการเปิดใช้อย่างส่วนตัว ผู้วิจัยเห็นว่า สามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาที่มีลักษณะที่เป็นส่วนตัวได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้น มีประเด็นในการให้ความรู้อย่างมากมาย และบางประเด็นมีลักษณะของความเป็นส่วนตัวมาก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมกับการที่จะเรียนรู้ในประเด็นดังกล่าวในระดับที่เป็นการส่วนตัว เช่น ประเด็นที่เกี่ยวกับเทคนิคในการมีเพศสัมพันธ์ แต่อย่างไรก็ตาม การใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตในลักษณะที่มีส่วนร่วมกันกับบุคคลอื่นก็เป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ ถึงแม้ว่าจะไม่เอื้อความสะดวกมากนักก็ตาม ซึ่งการใช้งานร่วมกันนี้เป็นสิ่งที่สนับสนุน หรือช่วยให้ผู้ใช้งานยังสามารถที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างในสังคมจริงได้ โดยไม่หลุดหรือหลงเข้าไปอยู่ในโลกเสมือนจริง(Virtual World) จนอาจจะไม่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างในโลกแห่งความเป็นจริงที่ตนเองอยู่ได้

จ. ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อ(Accessibility) ปัจจัยในการเข้าถึงตัวสื่อ เป็นการศึกษาปัจจัยใน 2 ลักษณะ คือ ปัจจัยการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปใช้ และปัจจัยในการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ ดังที่จะนำเสนอต่อไปนี้

ปัจจัยการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปใช้ จากคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีลักษณะเป็นลูกผสมที่สามารถทำการสื่อสารได้อย่างหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง ตัวอักษร ทำให้ผัสสะที่ใช้ในการเข้าถึงต้องประกอบด้วย “ตา” ที่ใช้ในการจับจ้องรับรู้สิ่งที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอ “หู” รับฟังสัญญาณเสียงต่าง ๆ ที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอ แต่จากการที่สื่ออินเทอร์เน็ตมีคุณลักษณะในการใช้งานที่ซับซ้อนมากกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นผลให้การที่มีผัสสะที่สมบูรณ์เพียงอย่างเดียวยังไม่สามารถที่จะเข้าถึงในลักษณะของการใช้งานได้ ผู้ที่ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจำเป็นต้องได้รับการศึกษาอยู่ในระดับที่สามารถอ่านออกเขียนได้ และยังคงจะ

ต้องมีความสามารถในการใช้สื่อคอมพิวเตอร์อีกด้วย ถึงจะสามารถเข้ามาใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการแสวงหาความรู้ได้

ในส่วนนี้ผู้วิจัยขออ้างถึงผลจากการศึกษาในเรื่อง เพศสภาวะ ที่สามารถระบุอายุได้เนื่องจากผู้วิจัยต้องการชี้ให้เห็นว่าผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นจำเป็นต้องมีความรู้การศึกษา และสามารถที่จะใช้เทคโนโลยีได้ ซึ่งผลการวิจัยในประเด็นนี้ ผู้วิจัยพบว่าผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่เข้ามาใช้เว็บไซต์สาธารณะของ www.clinicrak.com มีอายุอยู่ระหว่าง 16 – 30 ปีมากที่สุด ซึ่งพอที่จะอนุมานได้ว่า ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุนี้น่าจะอยู่ในวัยศึกษาตั้งแต่ช่วงชั้นมัธยม ถึงระดับอุดมศึกษา และบุคคลในวัยทำงาน ซึ่งเป็นผู้ที่คนที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา และมีความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการสื่อสารผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาสำหรับผู้ที่มีความรู้ และผู้ที่สามารถใช้งานเทคโนโลยีได้เท่านั้น บุคคลที่มีความรู้สามารถอ่านออกเขียนได้ แต่ไม่สามารถหรือขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีย่อมไม่สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลในเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต จึงกล่าวได้ว่า ความรู้ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ประกอบกับทักษะในการใช้เทคโนโลยีเป็นใบเบิกทางในการเข้ามาสู่เว็บไซต์สาธารณะในการศึกษาหาความรู้เรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต หากปราศจากสิ่งเหล่านี้ย่อมไม่สามารถที่จะมาสู่มณฑลพื้นที่แห่งนี้ได้อย่างแน่นอน

ปัจจัยการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ การเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อในความหมายนี้คือ การที่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตได้ปรับเปลี่ยนสถานะจากผู้รับสาร เป็นผู้ส่งสารเข้าไปในมณฑลพื้นที่ของห้องสนทนาต่าง ๆ ทั้งในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ และผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ ซึ่งการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมได้นั้น สื่ออินเทอร์เน็ตมีคุณลักษณะในการเรียกร้องความสามารถในการใช้งานตัวสื่อค่อนข้างสูง โดยผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจำเป็นต้องมีความสามารถเช่นเดียวกับการที่เข้าไปใช้สื่อ จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การที่จะเข้าถึงตัวสื่ออินเทอร์เน็ตทั้งในลักษณะของการใช้งาน และการมีส่วนร่วม จำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในการการอ่านออกเขียนได้(พิมพ์แป้นพิมพ์) และมีทักษะในการงานสื่อคอมพิวเตอร์ในลักษณะการใช้งานประเภทอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

นอกจากนี้การเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการใช้งานนั้น ยังสามารถพิจารณาได้จากตัวของสื่ออินเทอร์เน็ตเอง กล่าวคือ การเข้าไปสู่โลกของอินเทอร์เน็ตได้นั้นจำเป็นต้องอาศัย

สื่อกลางคือ เครื่องคอมพิวเตอร์ในการเชื่อมต่อสู่โลกอินเทอร์เน็ต จึงกล่าวได้ว่าเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์สำคัญพื้นฐานในการเข้าสู่โลกของสื่ออินเทอร์เน็ต หากขาดอุปกรณ์พื้นฐานนี้ย่อมไม่สามารถเข้าไปสู่โลกอินเทอร์เน็ตได้ แต่ในปัจจุบันปัญหาดังกล่าวนี้ ดูเหมือนว่าจะไม่ใช่อุปสรรคในการเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตสักเท่าไรหรอก ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตไม่จำเป็นต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของตนเองก็สามารถเข้าสู่โลกของอินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้น จากร้านที่เปิดให้บริการในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อท่องโลกอินเทอร์เน็ตที่สามารถหาได้อย่างง่ายดายไม่ว่าจะเป็นในกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัด ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดสถานที่ว่า จะต้องเป็นที่บ้าน ที่ทำงาน หรือที่ส่วนตัวเท่านั้น ขอเพียงสถานที่นั้นมีความพร้อมก็สามารถที่จะเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตได้ไม่ว่าจะเป็นที่ใดในประเทศไทย หรือแม้แต่ในโลกใบนี้ก็ตาม และจากคุณลักษณะที่เป็นปัจจัยในการเข้าถึงนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าสื่ออินเทอร์เน็ตทำให้การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องที่ไร้พรหมแดน สามารถที่จะตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตเมื่อไหร่และที่ไหนก็ได้ตามความพอใจของผู้ใช้งาน

ปัจจัยในการนำเสนอที่มาจากคุณลักษณะของสื่อสามารถสรุปได้ว่า ประกอบไปด้วยปัจจัยที่สนับสนุน และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา โดยปัจจัยที่ทางด้านคุณลักษณะของสื่อที่สนับสนุนการเรียนรู้เรื่องเพศประกอบไปด้วย ปัจจัยทางด้านเวลาที่ผู้ใช้งานสามารถที่จะเลือกหาความรู้เรื่องเพศศึกษาในเวลาใดก็ได้ตามความสะดวก และตามความต้องการ โดยไม่ติดเงื่อนไขในเรื่องของเวลาจะต้องถูกกำหนดให้ศึกษาได้เฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้นซึ่งมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการนำเสนออีกด้วยคือ ความถี่ในการใช้งานนั้นผู้ใช้งานจะเป็นผู้กำหนดเองว่าจะมาก หรือน้อยอย่างไรในการเข้าชมศึกษาข้อมูลภายในเว็บไซต์ ปัจจัยทางด้านพื้นที่ของสื่ออินเทอร์เน็ตที่สามารถเก็บรวบรวม รักษาข้อมูลไว้ได้อย่างมากมายซึ่งเป็นการเอื้อประโยชน์ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาได้อย่างหลากหลาย และให้รายละเอียดได้มากในเนื้อหาแต่ละเรื่อง อีกทั้งการยังสามารถเลือกพื้นที่ในการตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศได้ใกล้เคียง หรือตรงกับความต้องการเป็นการเฉพาะได้อีกด้วย เนื่องจากมีพื้นที่ในการตั้งกระทู้ อย่างหลากหลายให้เลือก ส่วนลักษณะของการเปิดใช้สื่ออินเทอร์เน็ตที่มีลักษณะเป็นการเปิดใช้ อย่างเป็นการส่วนตัว จึงเป็นสื่อที่สนับสนุนการเรียนรู้เรื่องเพศอย่างเป็นการส่วนตัว มากกว่าการเรียนรู้เรื่องเพศร่วมกัน และการที่จะเข้าถึงสื่อชนิดนี้ได้ทั้งในแง่ของการเข้าไปใช้ เข้าไปมีส่วนร่วม ผู้ใช้งานต้องมีความรู้ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้อีกทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

4.3.5 สรุปผลการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลจากการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต สามารถสรุปได้ดังนี้

หัวข้อที่พบ	รายละเอียด
รูปแบบการนำเสนอ	ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านบทความที่มาจากแหล่งต่าง ๆ เช่นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และบทความที่เขียนโดยแพทย์ผู้เป็น Webmaster และผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังมีห้องสนทนาสำหรับการตอบปัญหาทางเพศอีกด้วย
รูปแบบการสื่อสาร	พบว่ามีกรสื่อสารใน 2 ลักษณะคือ การสื่อสารโดยการใช้อักษร(Symbol) และการสื่อสารโดยใช้ภาพ(Icon)
ลักษณะเนื้อหาภาพรวมของบทความ	พบลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางสังคมวิทยา ลักษณะทางสุขศึกษา และลักษณะทางจิตวิทยาตามลำดับ
ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศที่พบในแต่ละบทความ	พบลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการให้ความรู้เรื่องเพศมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางสุขศึกษา ลักษณะทางจิตวิทยา และลักษณะทางสังคมวิทยาตามลำดับ
ลักษณะของความรู้ที่พบจากกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ	พบลักษณะกระทู้ที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางสุขศึกษา ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะทางจิตวิทยาตามลำดับ
ลักษณะของความรู้ที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศ	พบลักษณะคำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางสุขศึกษา ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะทางจิตวิทยาตามลำดับ
เพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต	พบว่าสามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศได้ในฐานะต่าง ๆ ดังนี้ เข้ามาสื่อสารในฐานะผู้ประสบปัญหาเพศ ในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ ในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น และในฐานะผู้เขียนบทความเรื่องเพศศึกษา โดยพบว่าไม่มีเพศสภาวะเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศอย่างหลากหลาย แต่ไม่พบว่ามี Bisexual หญิงเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศ
ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศ	ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศของสื่ออิน

ศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต	เทอร์เน็ต ประกอบด้วย กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศ คือ บทความที่นำเสนอส่วนใหญ่ถูกเรียบเรียงขึ้นโดยแพทย์ และผู้ควบคุมดูแลเว็บไซต์เป็นแพทย์ กลวิธีในการสื่อสารเรื่องเพศ ซึ่งพบลักษณะในการใช้ภาษาในการสื่อสารเรื่องเพศ 2 ลักษณะคือ การใช้ภาษาที่เป็นทางการ และการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ และกลวิธีเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในกับข้อมูลโดยมีแพทย์เป็นผู้ให้ความรู้ และเป็นเว็บไซต์ของแพทย์ นอกจากนี้ยังมีการอ้างอิงถึงผลการวิจัยเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องและที่มาของข้อมูลให้มีความน่าเชื่อถือ
	ปัจจัยจากคุณลักษณะของสื่อ(Attribute) ของสื่ออินเทอร์เน็ต ประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านเวลา(Time) ที่ผู้ใช้ งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถเลือกใช้เวลาได้ก็ได้ตามความต้องการ ของตนเอง ปัจจัยด้านพื้นที่(Space) สามารถบรรจุเก็บรวบรวมข้อได้มากทำให้สามารถนำเสนอรายละเอียด และให้ความรู้เรื่องเพศในเชิงลึกได้ดี มีพื้นที่ให้เลือกในการตั้งกระทู้ได้มากตามความสนใจ ปัจจัยเรื่องความถี่(Frequency) ในการนำเสนอเนื่องจากคุณสมบัติของสื่ออินเทอร์เน็ตที่เปิดให้บริการตลอดเวลา ดังนั้นความถี่ในการใช้จึงขึ้นอยู่กับผู้ใช้งานว่า ต้องการเข้าชมบ่อยมากน้อยเพียงไร ปัจจัยเรื่องการใช้สื่อ ที่มีลักษณะการใช้ที่เป็นส่วนตัวเหมาะสำหรับการศึกษาเรื่องเพศที่เป็นปัจเจกบุคคลมากกว่าการศึกษาร่วมกับผู้อื่น ปัจจัยเรื่องการใช้เข้าถึงตัวสื่อ(Accessibility) ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงสื่อได้ตลอดเวลาไม่ว่าที่ไหนก็ตามโดยไม่ถูกจำกัดในเรื่องเวลา และสถานที่ แต่ผู้ใช้งานจำเป็นต้องมีทักษะต้องมีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ และต้องมีทักษะควบคุมการใช้งานเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตได้

ตารางที่ 4.37 สรุปข้อค้นพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลจากการศึกษา การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถสรุปได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีรูปแบบการสื่อที่ประกอบด้วย การใช้ตัวอักษร(Symbol) เป็นหลักในการสื่อสารให้ความรู้เรื่องเพศ โดยมีคุณลักษณะเฉพาะที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ต คือ ตัวอักษรที่ใช้นั้นสามารถที่ปรากฏได้ในหลากหลายรูปแบบทั้ง ขนาด สี และรูปแบบตัวอักษร ที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้ภาพ(Icon) ประกอบในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาอีกด้วย โดยภาพที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ตจะมีคุณลักษณะเฉพาะ คือ เป็นภาพนิ่งที่มีลักษณะการนำเสนอที่โจ่งแจ้ง(Explicit)ชัดเจน และนำเสนอภาพการ์ตูนเพื่อทดแทนภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ และในส่วนของมณฑลในการนำเสนอเนื้อหา นั้น สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นเวทีสื่อการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาได้เป็นอย่างดี ทั้งในแง่ของการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่มีความหลากหลาย สามารถที่จะตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตได้ มีเนื้อหาและรูปภาพในเชิงวิชาการที่เปิดเผย ชัดเจน ให้อ่านละเอียดในแต่ละประเด็นได้มาก หากศึกษาเนื้อหาแล้วยังไม่เข้าใจก็สามารถที่จะเข้าไปยังเวทียุติพื้นที่สำหรับการตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ ที่สื่ออินเทอร์เน็ตได้จัดแบ่งไว้อย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถเลือกใช้ได้ตรงตามความต้องการ และใกล้เคียงกับกระทู้คำถามมากที่สุด หรือผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจะเลือกแสดงความคิดเห็น หรือให้คำแนะนำ ปัญหาทางเพศก็สามารถกระทำได้อย่างอิสระโดยไม่ถูกจำกัดในเรื่องของเพศสภาวะ อายุ สามารถเข้ามาใช้มณฑลพื้นที่นี้ได้อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันหมด แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่ายังมีเพียงปัญหาเดียวเท่านั้นที่เป็นอุปสรรคในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ตก็คือ สื่ออินเทอร์เน็ตไม่สามารถให้ความรู้กับกลุ่มคนที่ไม่ได้รับการศึกษา อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่ได้ หรือขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยี

บทที่ 5

การเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่นำเสนอทเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

ในบทที่ 4 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยที่พบเกี่ยวกับการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 3 อันได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ถึงลักษณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน และวัตถุประสงค์การวิจัย เรื่องปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนตามที่ได้นำเสนอไปแล้ว และในบทที่ 5 ผู้วิจัยจะได้นำผลจากการศึกษาวิจัยในบทที่ 4 มานำเสนอเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในลักษณะการเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนทั้ง 3 ว่ามีลักษณะที่เหมือนกัน หรือแตกต่างกันอย่างไร โดยผู้วิจัยจะนำเสนอข้อค้นพบในแต่ละประเด็นของแต่ละสื่อเปรียบเทียบกับกันเพื่อให้ทราบว่า แต่ละสื่อมีรูปแบบในการนำเสนออย่างไร และแตกต่างกับสื่ออื่น ๆ ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาเช่นเดียวกันอย่างไร

โดยผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลการเปรียบเทียบ ในรูปแบบของการจับคู่เปรียบเทียบ (Analogy) ในลำดับ ดังนี้ สื่อโทรทัศน์ เปรียบเทียบกับ สื่อหนังสือพิมพ์, สื่อโทรทัศน์เปรียบเทียบกับ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่ออินเทอร์เน็ต เปรียบเทียบกับสื่อหนังสือพิมพ์ หลังจากนั้นจึงจะเป็นการบรรยายในเชิงเปรียบเทียบต่อไป

5.1 การเปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอการเปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน โดยประเด็นที่จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบประกอบด้วยรูปแบบการสื่อสารที่พบจากสื่อมวลชนคือ การสื่อสารโดยการสนทนา การสื่อสารโดยใช้ตัวอักษร (Symbol) การสื่อสารโดยใช้ภาพ (Icon)

ประเด็นที่พบ \ สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
การสื่อสารโดยการสนทนา (Oral)	เป็นรูปแบบการสื่อสารหลัก โดยเป็นการสนทนาให้ความรู้เรื่องเพศที่เป็นการผสมผสานระหว่างเนื้อหาวิชาการทางด้านการ	×

	แพทย์ และการสนทนาในลักษณะกึ่ง ความบันเทิง มีความเป็นกันเองไม่เป็นเนื้อ หาวิชาการที่หนัก ๆ และไม่ส่อไปในทาง กระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ	
การสื่อสาร โดยสัญลักษณ์ (Symbol)	ใช้ในการสื่อความหมายโดยใช้เป็นส่วน ประกอบในช่วงต่าง ๆ และใช้ในการให้ เกร็ดความรู้เรื่องเพศ โดยมีลักษณะ เฉพาะ คือ รูปแบบของตัวอักษรสามารถ ที่จะปรับเปลี่ยน สี ขนาด ลักษณะ ไปได้ ตามความต้องการในการนำเสนอของสื่อ โทรทัศน์	เป็นรูปแบบการสื่อสารหลักซึ่งเป็นไปตาม คุณลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์(Printed Media) ลักษณะเฉพาะของตัวอักษรคือ มีลักษณะรูปแบบอักษรที่ไม่มีความหลาก หลาย มีเพียงขนาดของตัวอักษรที่ย่อ ขยายให้เหมาะสมกับเนื้อหา การพิมพ์ ตัวหนา ตัวเอียงเพื่อเน้นข้อความ ไม่มี การใช้สีอื่น ๆ นอกจากสีดำ
การสื่อสาร โดยใช้ภาพ(Icon)	พบการสื่อสารโดยใช้ภาพใน 2 ลักษณะ คือ สนับสนุนประกอบการอ้างอิงในการ สนทนา และสนับสนุนการให้ความรู้เรื่อง เพศศึกษา โดยมีลักษณะเฉพาะ คือ ไม่ สามารถนำเสนอภาพที่เกี่ยวข้องการเพศ สัมพันธ์ได้ ไม่สามารถนำเสนอภาพที่มี ลักษณะเปิดเผยของอวัยวะเพศอย่าง โจ่งแจ้ง(Explicit)ได้ นำเสนอได้เพียงรูป วาดลายเส้นทางกายวิภาค	×

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ และ
สื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.1 จะพบว่าสื่อโทรทัศน์ มีรูปแบบการสื่อสาร
ในการให้ความรู้เรื่องเพศที่หลากหลายมากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจัยเรื่องคุณ
ลักษณะของสื่อที่แตกต่างกันคือ สื่อโทรทัศน์มีความสามารถในการสื่อสารที่หลากหลายรูปแบบ
มากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ โดยสื่อโทรทัศน์สามารถสื่อสารได้ทั้ง เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และ
ตัวอักษร ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์มีความสามารถในการสื่อสารเพียงตัวอักษร และภาพนิ่งเท่า
นั้น ส่วนในกรณีที่ไม่นำเสนอภาพประกอบการให้ความรู้ในสื่อหนังสือพิมพ์เนื่องจากสื่อ
หนังสือพิมพ์มีพื้นที่จำกัดในการนำเสนอ และเป็นบทความที่ก้ำกัระหว่างเพื่อความบันเทิง และ
วิชาการ ดังนั้นการที่ลึกรูปภาพประกอบอาจจะกลายเป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศโดยทาง
อ้อม หรือถูกมองว่าเป็นบทความทางวิชาการมากจนอาจทำให้ผู้อ่านบางกลุ่มรับไม่ได้

ผู้วิจัยเห็นว่า การที่สื่อโทรทัศน์มีความสามารถสื่อสารเรื่องเพศได้อย่างหลากหลายรูปแบบเป็นความได้เปรียบของสื่อโทรทัศน์ ที่มีต่อการนำเสนอเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์ ในแง่ของการสร้างความน่าสนใจ การดึงดูดให้ผู้ชมติดตามรายการ นอกจากนี้การนำเสนอรูปแบบการสื่อสารหลายที่หลากหลายพร้อมกันเป็นการสนับสนุนการให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจได้เป็นอย่างดี เช่น การนำเสนอภาพประกอบคำอธิบายในการให้ความรู้ย่อมสร้างความเข้าใจได้มากกว่าการบรรยายด้วยตัวหนังสือเพียงอย่างเดียว แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า การสื่อสารด้วยภาษาเขียนนั้นมีเอกลักษณ์ที่ต่างจากการสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ คือ การรับรู้จากภาษาเขียนสามารถทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ หรือสร้างจินตนาการ(Fantasize) ทางความคิดได้มากกว่า การเห็นภาพ หรือการสนทนา นอกจากนี้ การใช้ภาษาเขียนยังมีลักษณะของการใช้พรรณนาโวหารได้อีกด้วยซึ่งจะทำให้เรื่องเพศมีลักษณะที่น่าสนใจมากขึ้น และดูไม่เป็นการมุ่งไปในทางเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว

สื่อ ประเด็นที่พบ	โทรทัศน์	อินเทอร์เน็ต
การสื่อสาร โดยการ สนทนา(Oral)	เป็นรูปแบบการสื่อสารหลัก โดยเป็นการสนทนาให้ความรู้เรื่องเพศที่เป็นการผสมผสานระหว่างเนื้อหาวิชาการทางด้านการแพทย์ และการสนทนาในลักษณะกึ่งความบันเทิง มีความเป็นกันเองไม่เป็นเนื้อหาวิชาการที่หนัก ๆ และไม่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ	×
การสื่อสาร โดยสัญลักษณ์ (Symbol)	ใช้ในการสื่อความหมายโดยใช้เป็นส่วนประกอบในช่วงต่าง ๆ และใช้ในการให้เกร็ดความรู้เรื่องเพศ โดยมีลักษณะเฉพาะ คือ รูปแบบของตัวอักษรที่สามารถที่จะปรับเปลี่ยน สี ขนาด ลักษณะ ไปได้ตามความต้องการในการนำเสนอของสื่อโทรทัศน์	เป็นรูปแบบการสื่อสารหลัก โดยมีคุณลักษณะเฉพาะของตัวอักษร คือ สามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้ทั้ง สี ขนาด ลักษณะ ลวดลายของตัวอักษรได้อย่างหลากหลาย สื่อสามารถนำเสนอได้อย่างอิสระ และสามารถใส่ความคิดสร้างสรรค์ลงไปในการนำเสนอได้
การสื่อสาร โดยใช้ภาพ (Icon)	พบการสื่อสารโดยใช้ภาพใน 2 ลักษณะ คือ สนับสนุนประกอบการอ้างอิงในการสนทนา และสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยมีลักษณะเฉพาะ คือ ไม่สามารถนำเสนอภาพที่เกี่ยวข้องการเพศสัมพันธ์ได้ ไม่สามารถนำเสนอภาพที่มี	พบรูปแบบการสื่อสารโดยใช้ภาพเพื่อสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศตามสภาพของการใช้งานคือ ภาพประกอบบทความทั่ว ๆ ไป และภาพประกอบที่แสดงการสาริต ภาพที่นำมาประกอบมีทั้ง ภาพวาดลายเส้น ภาพที่ถ่ายจากของจริง ภาพ

	ลักษณะเปิดเผยของอวัยวะเพศอย่างโจ่งแจ้ง(Explicit)ได้นำเสนอได้เพียงรูปวาดลายเส้นทางกายวิภาค	การ์ตูน โดยมีคุณลักษณะเฉพาะ คือ เป็นภาพที่มีความโจ่งแจ้ง(Explicit)ในการนำเสนอภาพอวัยวะเพศชาย – หญิงอย่างเปิดเผย แต่ทั้งนี้การนำเสนอนี้ อยู่ภายใต้บริบทการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ประกอบกับภาพที่นำเสนอไม่มีลักษณะที่ยั่ววนทางเพศ

ตารางที่ 5.2 เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.2 จะพบว่าถึงแม้สื่ออินเทอร์เน็ตจะมีความสามารถในการสื่อสาร หรือส่งเนื้อหาสาระอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับสื่อโทรทัศน์ตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 คือ ในปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่จะถ่ายทอดภาพเคลื่อนไหวได้ในลักษณะทันที(Real Time) ก็ตาม แต่ขณะเดียวกันก็ต้องใช้ทุนในการดำเนินการที่สูงขึ้น จึงทำให้การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาใน www.clinicrak.com ยังคงพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตยังใช้การสื่อสารในรูปแบบของตัวหนังสือ(Symbol) เป็นหลักในการสื่อสาร ทั้งนี้เนื่องจากคุณลักษณะที่สำคัญในการกำหนดรูปแบบการสื่อสารเพื่อนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต คือ สื่ออินเทอร์เน็ตมีรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ตัวอักษรพื้นฐาน

ผลการเปรียบเทียบระหว่างสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตในการนำเสนอเรื่องเพศผู้วิจัยเห็นว่า การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ถึงแม้ว่าจะมีความได้เปรียบในแง่ของการดึงความสนใจของผู้ชมได้มากกว่ารูปแบบการสื่อสารที่หลากหลาย และยังเป็นสื่อที่กำหนดพฤติกรรมในการรับชมของผู้ชมอีกด้วย จากการที่มีกำหนดระยะเวลาในการนำเสนอที่แน่นอน แต่ในแง่ของการทบทวนความเข้าใจในเนื้อหาที่นำเสนอไปแล้วนั้น สื่อโทรทัศน์ไม่สามารถที่จะกระทำได้ ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่จะกระทำได้ กล่าวคือ หากผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตศึกษาบทความเรื่องเพศศึกษาแล้วยังไม่เข้าใจดีนักก็สามารถที่จะย้อนกลับมาศึกษาอีกครั้งได้ตามสะดวก ในขณะที่สื่อโทรทัศน์ไม่สามารถที่จะตอบสนอง และแก้ไขปัญหาในจุดนี้ให้กับผู้รับสารได้

สื่อ ประเด็นที่พบ	อินเทอร์เน็ต	หนังสือพิมพ์
การสื่อสาร โดยการ สนทนา(Oral)	×	×
การสื่อสาร โดยสัญลักษณ์ (Symbol)	เป็นรูปแบบการสื่อสารหลัก โดยมีคุณ ลักษณะเฉพาะของตัวอักษร คือ สามารถ ที่จะปรับเปลี่ยนได้ทั้ง สี ขนาด ลักษณะ ลวดลายของตัวอักษรได้อย่างหลากหลาย สื่อสามารถนำเสนอได้อย่างอิสระ และ สามารถใส่ความคิดสร้างสรรค์ลงไป การนำเสนอได้	เป็นรูปแบบการสื่อสารหลักซึ่งเป็นไปตาม คุณลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์(Printed Media) ลักษณะเฉพาะของตัวอักษรคือ มีลักษณะรูปแบบอักษรที่ไม่มีความหลาก หลาย มีเพียงขนาดของตัวอักษรที่ย่อ ขยายให้เหมาะสมกับเนื้อหา การพิมพ์ ตัวหนา ตัวเอียงเพื่อเน้นข้อความ ไม่มี การใช้สีอื่น ๆ นอกจากสีดำ
การสื่อสาร โดยใช้ภาพ(Icon)	พบรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้ภาพเพื่อ สนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศตาม สภาพของการทำงานคือ ภาพประกอบบท ความทั่ว ๆ ไป และภาพประกอบที่แสดง การสาธิต ภาพที่นำมาประกอบมีทั้ง ภาพ วาดลายเส้น ภาพที่ถ่ายจากของจริง ภาพ การ์ตูน โดยมีคุณลักษณะเฉพาะ คือ เป็นภาพที่มีความโจ่งแจ้ง(Explicit)ในการ นำเสนอภาพอวัยวะเพศชาย - หญิงอย่าง เปิดเผย แต่ทั้งนี้การนำเสนออยู่ภายใต้ บริบทการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ประกอบ กับภาพที่นำเสนอไม่มีลักษณะที่ยั่ววน ทางเพศ	×

ตารางที่ 5.3 เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์

จากการตารางการเปรียบเทียบที่ 5.3 จะเห็นได้ว่า สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ต่างมีรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ตัวอักษรเป็นหลักในการสื่อสารให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเหมือนกัน แต่สื่อหนังสือพิมพ์ไม่สามารถที่จะนำเสนอภาพประกอบในการให้ความรู้ได้เช่นเดียวกับสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากสื่อหนังสือพิมพ์มีพื้นที่ในการนำเสนอที่จำกัด และเป็นบทความที่กำ

กึ่งระหว่างเพื่อความบันเทิงและวิชาการ ดังนั้น การที่ลงรูปภาพประกอบอาจจะกลายเป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศโดยทางอ้อม หรือถูกมองว่าเป็นบทความทางวิชาการมากจนอาจทำให้ผู้อ่านบางกลุ่มรับไม่ได้ในลักษณะของการเข้าถึงเนื้อหา หรืออาจจะไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่สื่อนำเสนอตนเอง ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตมีพื้นที่ในการนำเสนอที่มากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ประกอบกับภาพที่นำเสนออยู่นั้นอยู่ภายใต้บริบทของการสื่อสารในเชิงวิชาการ จึงไม่สื่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ

สื่อ ประเด็นที่พบ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
การสื่อสาร โดยการ สนทนา(Oral)	เป็นรูปแบบการสื่อสารหลัก โดยเป็นการสนทนาให้ ความรู้เรื่องเพศที่เป็นการ ผสมผสานระหว่างเนื้อหา วิชาการทางด้านการแพทย์ และการสนทนาในลักษณะ กึ่งความบันเทิง ในความ เป็นกันเองไม่เป็นเนื้อหา วิชาการที่หนัก ๆ และไม่สื่อ ไปในการกระตุ้นเร้าอารมณ์ ทางเพศ	×	×
การสื่อสาร โดย สัญลักษณ์ (Symbol)	ใช้ในการสื่อความหมาย โดยใช้เป็นส่วนประกอบใน ช่วงต่าง ๆ และใช้ในการให้ เกร็ดความรู้เรื่องเพศ โดยมี ลักษณะเฉพาะ คือ รูปแบบ ของตัวอักษรสามารถที่จะ ปรับเปลี่ยน สี ขนาด ลักษณะ ไปได้ตามความ ต้องการในการนำเสนอของ สื่อโทรทัศน์	เป็นรูปแบบการสื่อสารหลัก ซึ่งเป็นไปตามคุณลักษณะ ของสื่อสิ่งพิมพ์(Printed Media) ลักษณะเฉพาะ ของตัวอักษรคือ มีลักษณะ รูปแบบอักษรที่ไม่มีความ หลากหลาย มีเพียงขนาด ของตัวอักษรที่ย่อยขยายให้ เหมาะสมกับเนื้อหา การ พิมพ์ตัวหนา ตัวเอียงเพื่อ เน้นข้อความ ไม่มีการใช้สี อื่น ๆ นอกจากสีดำ	เป็นรูปแบบการสื่อสารหลัก โดยมีคุณลักษณะเฉพาะ ของตัวอักษร คือ สามารถที่ จะปรับเปลี่ยนได้ทั้ง สี ขนาด ลักษณะลวดลาย ของตัวอักษรได้อย่างหลาก หลาย สื่อสามารถนำเสนอ ได้อย่างอิสระ และสามารถ ใส่ความคิดสร้างสรรค์ลงไป ในการนำเสนอได้
การสื่อสาร โดยใช้ภาพ	พบการสื่อสารโดยใช้ภาพ ใน 2 ลักษณะ คือ	×	พบรูปแบบการสื่อสารโดย การใช้ภาพเพื่อสนับสนุน

(Icon)	สนับสนุนประกอบการอ้างอิงในการสนทนา และสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยมีลักษณะเฉพาะ คือ ไม่สามารถนำเสนอภาพที่เกี่ยวข้องการเพศสัมพันธ์ได้ ไม่สามารถนำเสนอภาพที่มีลักษณะเปิดเผยของอวัยวะเพศอย่างโจ่งแจ้ง(Explicit)ได้นำเสนอได้เพียงรูปวาดลายเส้นทางกายวิภาค		การให้ความรู้เรื่องเพศตามสภาพของการใช้งานคือ ภาพประกอบบทความทั่วไป และภาพประกอบที่แสดงการสาธิต ภาพที่นำมาประกอบมีทั้ง ภาพวาดลายเส้น ภาพที่ถ่ายจากของจริง ภาพการ์ตูน โดยมีคุณลักษณะเฉพาะ คือ เป็นภาพที่มีความโจ่งแจ้ง(Explicit)ในการนำเสนอภาพอวัยวะเพศชาย – หญิงอย่างเปิดเผย แต่ทั้งนี้การนำเสนออยู่ภายใต้บริบทการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ประกอบกับภาพที่นำเสนอไม่มีลักษณะที่ยั่วยวนทางเพศ

ตารางที่ 5.4 เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต

เมื่อพิจารณาในประเด็นรูปแบบของการสื่อสาร ในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 3 จากตารางที่ 5.4 จะพบว่า สื่อโทรทัศน์มีรูปแบบในการสื่อสารที่หลากหลายมากที่สุด สื่ออินเทอร์เน็ตถึงแม้ว่าจะมีความสามารถในการสื่อสาร ส่งสารใกล้เคียงกับสื่อโทรทัศน์ก็ตามแต่ยังคงพบว่า มีรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ตัวอักษรเป็นหลักในการสื่อสารเช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์ที่คุณลักษณะของสื่อที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ดังนั้นรูปแบบการสื่อสารจึงปรากฏแค่ตัวอักษรเท่านั้น ส่วนกรณีที่ไม่ปรากฏภาพประกอบในการให้ความรู้ เหมือนสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอ เนื่องจากสื่อหนังสือพิมพ์มีพื้นที่จำกัดในการนำเสนอ และบทความที่ปรากฏยังถูกมองว่าเป็นเพื่อความบันเทิงมากกว่าเป็นเนื้อหาเชิงวิชาการ และหากนำเสนอภาพประกอบด้วยอาจจะทำให้เป็นการรบกวนอารมณ์เพศทางอ้อมได้

รูปแบบของการสื่อสารในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏ ในเวทีสาธารณะของสื่อที่นำมาศึกษานั้น ผู้วิจัยเห็นว่าโดยรูปแบบของการสื่อสารแล้ว การสนทนา(Oral)เป็นการให้ความรู้ ความเข้าใจได้ดีที่สุดเนื่องจากมีลักษณะในการให้ความรู้ที่เป็นการสอนโดยผู้ที่มีความรู้ ประกอบกับการที่ผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่เป็น “ร่างทรง” ของผู้ชมรายการคือ ผู้ดำเนินรายการได้ทำหน้าที่ถามคำถาม ชักใช้ในประเด็นที่กำลังสนทนาเพื่อให้ได้ความกระจ่างในประเด็นต่าง ๆ มากขึ้น ส่วนการให้ความรู้ผ่านสัญลักษณ์(Symbol) หรือตัวหนังสือนั้นเป็นเหมือนกับการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจากบทความ ลักษณะของการตีความจากการอ่านอาจแตกต่างกันออกไปได้ตามความเข้าใจของแต่ละบุคคล ส่วนการใช้ภาพในการให้ความรู้ นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าประสิทธิภาพของภาพในการให้ความรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ นำมาประกอบการสนทนา หรือบทความในการให้ความรู้ หากนำเสนอภาพในการให้ความรู้เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีการสนทนาอธิบาย หรือบทความตัวอักษรเพิ่มเติม ผู้วิจัยเชื่อว่าการใช้ภาพในการให้ความรู้เพียงอย่างเดียวไม่สามารถที่จะสร้างความรู้ หรือความเข้าใจให้ผู้ชมหรือผู้อ่านได้

5.2 การเปรียบเทียบการลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมจากการสนทนาและบทความที่ปรากฏในสื่อมวลชน

การเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ในภาพรวมจากการสนทนาและบทความที่ปรากฏในสื่อมวลชน สามารถทำให้ทราบว่าประเด็นความรู้ที่สื่อพยายามนำเสนอโดยรวมนั้นจัดอยู่ในลักษณะของความรู้ใดมากที่สุด และสอดคล้องกับลักษณะของคำถามที่มาจากผู้รับสารหรือไม่ กล่าวคือ ลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่สื่อพยายามนำเสนอหรือนำมาใช้เป็นประเด็นในการสนทนา หรือใช้เขียนบทความ สามารถที่จะให้ความรู้ได้ตรง หรือใกล้เคียงกับความต้องการของผู้รับสารมากน้อยเพียงใด

โดยส่วนนี้ จะเป็นการสรุปเปรียบเทียบว่าในแต่ละสื่อพบลักษณะของความรู้เรื่องเพศในลักษณะใดมากที่สุด และจะนำผลสรุปนี้ไปเปรียบเทียบกับผลสรุปลักษณะของคำถามที่ตั้งขึ้นโดยผู้รับสารว่า การตั้งประเด็นเรื่องเพศศึกษาโดยสื่อ และการตั้งประเด็นคำถามจากผู้รับสารมีความสอดคล้องกันหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอต่อไปหลังจากการเปรียบเทียบลักษณะของความรู้ที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศ

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		2	3
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง		1	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		2	4
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด		✗	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๗ การแท้งบุตร		✗	✗
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย		✗	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		✗	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		✗	✗
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		✗	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		2	2
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต		✗	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		1	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		✗	✗
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม		✗	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		1	1

ตารางที่ 5.5 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมจากสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.5 ระหว่างสื่อโทรทัศน์และสื่อหนังสือพิมพ์สามารถสรุปได้ว่า สื่อโทรทัศน์นำลักษณะทางชีววิทยามาตั้งเป็นประเด็นในการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยา และลักษณะสังคมวิทยามีจำนวนน้อยที่สุด ลักษณะทางสุขศึกษาไม่พบว่ามีมีการนำมาตั้งเป็นประเด็นในการสนทนา ส่วนในสื่อหนังสือพิมพ์พบว่าลักษณะทางชีววิทยาถูกนำมาเขียนเป็นบทความมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยา ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะทางสุขศึกษาตามลำดับ

ลักษณะ และหัวข้อเรื่องในการให้ความรู้ที่พบว่าสื่อทั้ง 2 นำเสนอเหมือนกันประกอบไปด้วย ลักษณะทางชีววิทยาพบหัวข้อที่นำเสนอเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบ

พันธ์ และอวัยวะเพศชาย, การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางจิตวิทยาพบหัวข้อที่นำเสนอเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ, การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต ลักษณะทางสังคมวิทยาพบหัวข้อที่นำเสนอเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว

ข้อมูลที่พบจากการเปรียบเทียบนี้ผู้วิจัยเห็นว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ต่างมีจุดร่วมกันคือ ให้ความสำคัญกับความรู้ในลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด โดยเฉพาะการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ สัมพันธ์เนื่องจากพบว่าสื่อทั้ง 2 ได้นำเสนอความรู้เรื่องเพศในหัวเรื่องนี้เหมือนกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ถูกมองว่าสำคัญที่สุดในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ในขณะที่จุดต่างกันนั้นจะเห็นได้ว่าสื่อหนังสือพิมพ์ได้นำเสนอความรู้ในลักษณะทางสุขศึกษา ขณะที่ไม่พบว่าสื่อโทรทัศน์นำเสนอความรู้ในลักษณะนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์นั้นยังให้ความสำคัญกับเรื่องการดูแลสุขภาพร่างกายมากกว่าสื่อโทรทัศน์

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	อินเทอร์เน็ต
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		2	38
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง		1	43
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		2	152
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด		✗	30
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๗ การแท้งบุตร		✗	286
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย		✗	47
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		✗	70
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		✗	62
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		✗	60
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		2	41
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต		✗	29
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		1	20
	การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		✗	17
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม		✗	89
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		1	165

ตารางที่ 5.6 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมจากสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.6 ระหว่างสื่อโทรทัศน์และสื่ออินเทอร์เน็ต สรุปได้ว่าสื่อโทรทัศน์นำเสนอลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยา และลักษณะสังคมวิทยามีจำนวนน้อยที่สุด ส่วนลักษณะทางสุขศึกษาไม่พบว่ามี การนำมาตั้งเป็นประเด็นในการสนทนา ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตพบได้นำเสนอบทความมีลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางสังคมวิทยา ลักษณะทางสุขศึกษา และลักษณะทางจิตวิทยาตามลำดับ

ลักษณะและหัวข้อเรื่องที่สื่อทั้ง 2 นำเสนอเหมือนกัน หรือจุดที่ร่วมกันมีดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาพบประเด็นในการให้ความรู้ที่อยู่ในหัวเรื่องเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย, การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง, การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ พบประเด็นในการให้ความรู้ที่อยู่ในหัวเรื่องเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ, การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต ลักษณะทางสังคมวิทยาพบประเด็นในการให้ความรู้ที่อยู่ในหัวเรื่องเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว

ส่วนในจุดที่ต่างกันนั้น จะเห็นได้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นในการให้ความรู้ที่หลากหลายมากกว่าสื่อโทรทัศน์ สามารถที่จะให้ความรู้ในเรื่องราวเกี่ยวกับเพศศึกษาได้มากกว่าในการเข้าไปศึกษาในคราวเดียว กล่าวคือ การที่จะศึกษาหาความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์ให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายนั้น ต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาติดตามรายการเป็นระยะเวลานาน ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตนั้น สามารถศึกษาได้อย่างหลากหลายเรื่องราวในการเข้าไปภายในเว็บไซต์เพียงครั้งเดียว

ผู้วิจัยเห็นว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีความหลากหลายในการนำเสนอหัวเรื่องในการให้ความรู้มากกว่าสื่อโทรทัศน์ จึงกล่าวได้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลความรู้ได้มากกว่าสื่อโทรทัศน์ ส่วนหัวเรื่องที่พบว่าที่การนำเสนอเหมือนกันนั้นจะสังเกตได้ว่า เป็นหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงให้เห็นว่า โทรทัศน์เป็นแหล่งให้ความรู้เรื่องเพศที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มากกว่าให้ความรู้ในด้านอื่น ๆ

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	อินเทอร์เน็ต	หนังสือพิมพ์
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		38	3
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง		43	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		152	4
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด		30	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๗ การแท้งบุตร		286	✗
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย		47	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		70	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		62	✗
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		60	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		41	2
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต		29	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		20	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		17	✗
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม		89	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		165	1

ตารางที่ 5.7 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.7 ระหว่างสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอบทความที่มีเนื้อหาลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางสังคมวิทยา ลักษณะทางสุขศึกษา และลักษณะทางจิตวิทยาตามลำดับ สื่อหนังสือพิมพ์พบว่านำเสนอบทความที่มีเนื้อหาลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยา ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะทางสุขศึกษาตามลำดับ

ลักษณะและหัวเรื่องที่สื่อทั้ง 2 นำเสนอเหมือนกัน หรือมีจุดร่วมกัน ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาพบประเด็นในการให้ความรู้ที่อยู่ในหัวเรื่องเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย, การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางสุขศึกษาพบ

ประเด็นในการให้ความรู้ที่อยู่ในหัวเรื่องเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย ลักษณะทางจิตวิทยาพบประเด็นในการให้ความรู้ที่อยู่ในหัวเรื่องเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ, การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต ลักษณะทางสังคมวิทยาพบประเด็นในการให้ความรู้ที่อยู่ในหัวเรื่องเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม, การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว

กล่าวได้ว่า ผลการเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมที่พบจากการสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่าสื่อทั้ง 2 นำเสนอประเด็นในลักษณะทางชีววิทยามากที่สุดเหมือนกัน และนำเสนอบทความในการให้ความรู้เรื่องเพศครอบคลุม 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเช่นเดียวกัน ส่วนหัวเรื่องที่พบว่ามีคำแนะนำเหมือนกันนั้น พบว่ายังคงเป็นหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ในขณะที่หัวเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอเรื่องเพศศึกษาในแง่มุมที่เน้นเรื่องเพศสัมพันธ์

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		2	3	38
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง		1	×	43
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		2	4	152
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด		×	×	30
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๆ การแท้งบุตร		×	×	286
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย		×	1	47
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		×	×	70
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		×	×	62
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		×	×	60
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		2	2	41
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต		×	×	29
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		1	1	20
	การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		×	×	17
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีค่านิยม		×	1	89
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		1	1	165

ตารางที่ 5.8 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมจากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

สรุปการเปรียบเทียบ ลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมจากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่า ทั้ง 3 สื่อนำเสนอบทความที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุดเหมือนกัน ซึ่งหมายความว่า ถึงแม้ว่าสื่อทั้ง 3 จะมีคุณลักษณะ และรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันออกไป แต่สื่อทั้ง 3 ได้ให้ความสำคัญในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด โดยจะเห็นถึงความแตกต่างได้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถให้ความรู้ได้ครบทุกหัวเรื่อง ในขณะที่สื่อโทรทัศน์นำเสนอความรู้ในหัวเรื่องต่าง ๆ น้อยที่สุด จึงกล่าวได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งในการศึกษาหาความรู้เรื่องเพศศึกษาได้ดีกว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ เนื่องจากนำเสนอความรู้เรื่องเพศศึกษาครบทุกหัวเรื่องนั่นเอง

5.3 การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทียูทิวบ์ของสื่อมวลชน

การเปรียบเทียบในหัวข้อนี้ เป็นการนำผลการวิจัยจากบทที่ 4 ที่ผู้วิจัยได้นำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ เข้าไปศึกษาจำแนกเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบระหว่างการสนทนาในสื่อโทรทัศน์ และที่พบภายในเนื้อหาของแต่ละบทความในสื่อหนังสือพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต มาสรุปเปรียบเทียบดังนี้

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย		2	2
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง		4	×
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		5	6
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด		2	×
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๆ การแท้งบุตร		×	×
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย		1	2
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		1	3

	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยานิตต่าง ๆ	1	2
ค. ลักษณะ ทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	1	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	4	3
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	✗	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	3	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	✗	✗
ง. ลักษณะ ทางสังคม วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	1	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	✗	1

ตารางที่ 5.9 เปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.9 การเปรียบเทียบการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบระหว่างการสนทนาของสื่อโทรทัศน์ และเนื้อหาภายในแต่ละบทความของสื่อหนังสือพิมพ์พบว่าสื่อทั้ง 2 ได้นำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา และหัวเรื่องที่เหมือนกัน ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการให้ความรู้ที่อยู่ในหัวเรื่องเหมือนกัน 2 หัวเรื่องคือ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย และหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังพบว่าสื่อโทรทัศน์ได้นำเสนอประเด็นในการให้ความรู้ต่าง ๆ อยู่ในหัวเรื่องอื่น ๆ มากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ ลักษณะทางสุขภาพพบที่ สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอประเด็นในการให้ความรู้ครบทั้ง 3 หัวเรื่องอันประกอบด้วย หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อากาการ และการตรวจรักษา หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยานิตต่าง ๆ เครื่องสำอาง สารเคมี สารออกฤทธิ์ต่าง ๆ ที่มีผลในเรื่องเพศสัมพันธ์ และเครื่องมืออุปกรณ์การแพทย์ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ มีทั้งหมด 5 หัวเรื่องในการให้ความรู้ จากการเปรียบเทียบพบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอประเด็นในการให้ความรู้เรื่องเพศที่จัดอยู่ในหัวเรื่องเดียวกันเหมือนกันดังนี้ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก ความหึงหวง พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ และหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้ความรู้ 2 หัวเรื่องผลจากการเปรียบเทียบพบว่า สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอ

ประเด็นในการให้ความรู้ครบทั้ง 2 หัวเรื่อง ในขณะที่สื่อโทรทัศน์นำเสนอประเด็นในการให้ความรู้เพียง 1 หัวเรื่อง โดยหัวเรื่องที่สื่อทั้ง 2 นำเสนอเหมือนกันคือ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

สรุปผลการเปรียบเทียบลักษณะของเนื้อหาในการให้ความรู้พบว่า สื่อโทรทัศน์มีประเด็นในการให้ความรู้มากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ รวมถึงนำเสนอประเด็นต่าง ๆ อย่างหลากหลาย หัวเรื่องในการให้ความรู้ก็ด้วย และถึงแม้ว่าในภาพรวมของการให้ความรู้เรื่องเพศสื่อโทรทัศน์ไม่นำลักษณะทางสุขศึกษามาเป็นประเด็นในการสนทนาก็ตาม แต่เมื่อศึกษาลงในเนื้อหาแล้วพบว่าสื่อโทรทัศน์ได้ให้ความรู้ในลักษณะของสุขศึกษาครบทุกหัวเรื่อง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าหัวเรื่องที่สื่อทั้ง 2 มีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ในขณะที่หัวเรื่องที่สื่อทั้ง 2 นำเสนอเหมือนกันและมีประเด็นในการนำเสนอที่น้อยที่สุด ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก และการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า สื่อทั้ง 2 ได้แสดงให้เห็นว่าเรื่องเพศสัมพันธ์มีความสำคัญมากกว่าเรื่องของอารมณ์ความรัก และเรื่องค่านิยมทางสังคม โดยนำเสนอเน้นย้ำเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์บ่อย ๆ มากกว่าการเน้นเรื่องความรัก และค่านิยมต่าง ๆ

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	อินเทอร์เน็ต
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		2	12
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง		4	15
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		5	47
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด		2	21
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๆ การแท้งบุตร		✗	47
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย		1	31
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		1	39
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		1	24
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		1	22
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		4	13
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต		✗	11
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		3	27
	การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		✗	5

ง. ลักษณะ ทางสังคม วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีค่านิยม	1	39
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	×	21

ตารางที่ 5.10 เปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.10 การเปรียบเทียบการให้ความรู้เรื่องเพศของสื่อโทรทัศน์และสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่าสื่อทั้ง 2 นำเสนอ ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวเรื่องต่าง ๆ ในลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่เหมือนกันดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้ความรู้ 5 หัวเรื่องพบว่าสื่อโทรทัศน์มีประเด็นในการให้ความรู้ในหัวเรื่อง 4 หัวเรื่อง ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตให้ความรู้ในประเด็นต่าง ๆ ครบทั้ง 5 หัวเรื่อง โดยมีหัวเรื่องที่น่าสนใจเหมือนกัน 4 หัวเรื่อง ดังนี้ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ลักษณะทางสุขภาพจิตของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้ความรู้ 3 หัวเรื่องพบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตต่างนำเสนอประเด็นในการให้ความรู้ครบทั้ง 3 หัวเรื่องเหมือนกันดังนี้ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้ความรู้ 5 หัวเรื่อง พบว่าสื่อโทรทัศน์มีประเด็นในการให้ความรู้ 3 หัวเรื่อง ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นในการให้ความรู้ครบทั้ง 5 หัวเรื่อง โดยหัวเรื่องที่น่าสนใจ 2 นำเสนอเหมือนกันคือ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้ความรู้ 2 หัวเรื่อง พบว่าสื่อโทรทัศน์มีประเด็นในการให้ความรู้เพียง 1 เรื่องเท่านั้น ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นในการให้ความรู้ครบทั้ง 2 หัวเรื่อง โดยหัวเรื่องที่น่าสนใจเหมือนกัน คือ หัวเรื่องเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์

การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบจากสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถสรุปได้ว่า สื่อโทรทัศน์นำเสนอประเด็นในการให้ความรู้เรื่องเพศ และหัวเรื่องใน

การให้ความรู้เรื่องเพศน้อยกว่าสื่ออินเทอร์เน็ต ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นในการให้ความรู้ที่หลากหลายมากกว่า และนำเสนอประเด็นความรู้ครอบคลุมทุกหัวเรื่องทั้ง 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ส่วนหัวเรื่องที่มีสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดเหมือนกัน คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่สื่ออินเทอร์เน็ตยังนำเสนอการให้ความรู้ในหัวเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ด้วย เช่น การคุมกำเนิด การตั้งครรภ์ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีได้มุ่งนำเสนอแต่เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นสำคัญเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับหัวเรื่อง และประเด็นที่เกี่ยวข้องหรือผลจากการมีเพศสัมพันธ์อีกด้วย

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	อินเทอร์เน็ต	หนังสือพิมพ์
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย		12	2
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง		15	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		47	6
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด		21	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ๆ การแท้งบุตร		47	✗
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย		31	2
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		39	3
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		24	2
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		22	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		13	3
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต		11	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		27	✗
	การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		5	✗
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีค่านิยม		39	1
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		21	1

ตารางที่ 5.11 เปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.11 การเปรียบเทียบการให้ความรู้เรื่องเพศของสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์พบว่าสื่อทั้ง 2 นำเสนอ ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ และหัวเรื่องต่าง ๆ ในลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่เหมือนกันดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้ความรู้ 5 หัวเรื่อง สื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นในการให้ความรู้ครบทั้ง 5 หัวเรื่อง ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นในการให้ความรู้ 2 หัวเรื่อง โดยหัวเรื่องที่เหมือนกันคือ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้ความรู้ 3 หัวเรื่องซึ่งพบว่าสื่อทั้ง 2 ได้นำเสนอประเด็นในการให้ความรู้ครบทั้ง 3 หัวเรื่องเหมือนกันดังนี้ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารการใช้นิตต่าง ๆ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศประกอบไปด้วยหัวเรื่องในการให้ความรู้ 5 หัวเรื่อง ซึ่งพบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นในการให้ความรู้ครบทั้ง 5 หัวเรื่อง ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นในการให้ความรู้ 2 หัวเรื่อง โดย 2 หัวเรื่องที่สื่อทั้ง 2 นำเสนอเหมือนกันคือ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก และหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้ความรู้ 2 หัวเรื่อง ซึ่งพบว่าทั้งสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์ต่างนำเสนอประเด็นในการให้ความรู้ครบทั้ง 2 หัวเรื่องเหมือนกัน ดังนี้ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว

การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์สามารถสรุปได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นในการให้ความรู้เรื่องเพศ และหัวเรื่องหลากหลายมากกว่า และนำเสนอประเด็นความรู้ครอบคลุมทุกหัวเรื่องทั้ง 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศมากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ จึงกล่าวได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการเรียนรู้เรื่องเพศได้ดีกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ เนื่องจากมีหัวเรื่องและประเด็นในการให้ความรู้มากกว่า

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		2	2	12
	การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง		×	4	15
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		6	5	47
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด		×	2	21
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ ๆ การแท้งบุตร		×	×	47

ข. ลักษณะ ทางสุขศึกษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย	2	1	31
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	3	1	39
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การเข้ายาสุนัขต่าง ๆ	2	1	24
ค. ลักษณะ ทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	1	1	22
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	3	4	13
	การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต	×	×	11
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	×	3	27
	การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	×	×	5
ง. ลักษณะ ทางสังคม วิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีค่านิยม	1	1	39
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	1	×	21

ตารางที่ 5.12 เปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.12 สามารถสรุปได้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอความรู้เรื่องเพศครบทุกหัวเรื่อง ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์การนำเสนอความรู้เรื่องเพศในหลากหลายหัวเรื่องมากกว่าสื่อโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังจะเห็นได้ว่าสื่อทั้ง 3 นำเสนอประเด็นความรู้ในหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด แต่สื่อโทรทัศน์ปรากฏการนำเสนอประเด็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์น้อยที่สุดในบรรดาสื่อทั้ง 3 ที่นำมาศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาโดยเฉพาะการเน้นย้ำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ หรือการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่นำเสนอประเด็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ด้วยแล้ว จะเป็นการทำให้ผู้รับสารเกิดการรับรู้ว่าเรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์เท่านั้น ความรู้เรื่องเพศศึกษา คือความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนประเด็นที่สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ไม่พบการนำเสนอที่เหมือนกัน แต่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ การแท้งบุตร และการทำแท้ง, การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต และการให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการที่สื่อไม่นำเสนอประเด็นความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ เนื่องจากเป็นประเด็นที่มีลักษณะเฉพาะบุคคลมาก หากเปรียบเทียบกับประเด็นความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ ประเด็นที่เกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ผู้ที่ให้ความสนใจคือบุคคลในกลุ่มที่อยู่ระหว่างการตั้งครรรภ์ หรือบุคคลที่ต้องการมีบุตร ขณะที่เรื่องเพศสัมพันธ์สามารถเข้าถึงความสนใจของบุคคลต่าง ๆ ได้มากกว่า นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าในสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นที่เกี่ยวกับการทำแท้งอย่างละเอียด แต่สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์

ไม่พบการนำเสนอ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถนำเสนอได้เนื่องจากคุณลักษณะของสื่อที่มีความเป็นส่วนตัวที่สูงมากที่สุดในบรรดาสื่อทั้ง 3 ที่นำมาศึกษา การเปิดรับจึงมีลักษณะของความเป็นส่วนตัว และเป็นสื่อเพื่อตอบสนองของความเป็นส่วนตัว(Individual) ของผู้คนในสังคมอีกทั้ง การสื่อสารที่เกิดขึ้นเป็นไปภายใต้บริบทของวิชาการทางการแพทย์ และมีผู้ที่ทำการสื่อสารเป็นแพทย์ ในขณะที่สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์มีลักษณะของสื่อที่ตอบสนองมวลชน(Mass) การนำเสนอเรื่องหรือภาพประกอบเกี่ยวกับการทำแท้งจึงเป็นเรื่องที่ล่อแหลมต่อความรู้สึกของคนในสังคมไทยที่มีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ และการทำแท้งเป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักศาสนา และกฎหมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์จึงหลีกเลี่ยงด้วยการไม่นำเสนอเรื่องราวเหล่านี้ ส่วนประเด็นเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต และการให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ที่ไม่พบการนำเสนอในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์เหมือนกันแต่พบการนำเสนอในสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยเห็นว่าเนื่อง มาจากความรู้ในหัวเรื่องดังกล่าวจะอยู่ในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องความคิด จิตใจของผู้คนที่ต้องอาศัยความละเอียดอ่อนในการนำเสนอ ประกอบกับต้องอาศัยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้ จึงกล่าวได้ว่ากรณีที่ไม่มีพบการนำเสนอเนื่องจากขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้นั้นเอง

ผลจากการเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบในสื่อทั้ง 3 ทำให้ทราบว่า แต่ละสื่อได้นำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศในหัวเรื่องใดบ้าง และมีหัวเรื่องในการให้ความรู้ใดบ้างที่แต่ละสื่อต่างนำเสนอเหมือนกันตามที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไปแล้วในเบื้องต้น แต่ทั้งนี้จากการศึกษาจำแนกเนื้อหาในการให้ความรู้อย่างละเอียดพบว่า ประเด็นการให้ความรู้ที่ปรากฏอยู่ในแต่ละหัวเรื่องของแต่ละลักษณะของความรู้เรื่องเพศนั้น สื่อทั้ง 3 ได้นำเสนอประเด็นการให้ความรู้ที่แตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น ในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย จะพบว่าสื่อทั้ง 3 ได้มีประเด็นในการให้ความรู้ที่จัดอยู่ในหัวเรื่องนี้ด้วยกันทั้งสิ้น แต่ทว่า ในแต่ละสื่อต่างนำเสนอประเด็นในการให้ความรู้ที่แตกต่างกันออกไป(รายละเอียดประเด็นต่าง ๆ ดูได้จากตารางลงรหัสในภาคผนวก)

แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่าสื่อทั้ง 3 ต่างมีประเด็นในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่เหมือนกัน โดยจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งพบประเด็นที่เหมือนกัน 2 ประเด็น คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างการมีรอบเดือน ซึ่งแต่ละสื่อต่างมีการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป และผู้วิจัยขอยกตัวอย่างเพื่อให้เห็นถึงเนื้อหาที่แต่ละสื่อได้นำ

เสนอว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ ดังนี้

อนึ่ง ในการยกตัวอย่างเปรียบเทียบเนื้อหาในส่วนนี้ เนื่องจากเนื้อหาจำนวนมาก และเพื่อความเหมาะสมในการนำเสนอ ผู้วิจัยจึงอาศัยการย่อย่อ ลดทอนเนื้อหาบางส่วนออกไป ประกอบกับเสนอตารางการเปรียบเทียบระหว่างสื่อโทรทัศน์ – สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อโทรทัศน์ – สื่ออินเทอร์เน็ตเท่านั้น เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการเพียงพอสำหรับการอธิบายในตอนท้ายตัวอย่าง

สื่อ ประเด็น	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
การให้ความรู้เกี่ยวกับระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์	น.พ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : โดยเฉลี่ยครับ หมายความว่าถ้าเกิดหลอมร่างกายด้วยกันแล้วแล้วก็เริ่มมีการขยับ 3 นาทีเรียบร้อยผู้ชาย แต่ผู้หญิงในช่วงนั้นเธอใช้เกือบ 10 นาที โดยเฉลี่ยนะครับเพราะฉะนั้นเวลาที่ยังห่างกันอีกนานถ้าเกิดผู้ชายฉลาดก็ต้องเข้าใจว่าคุณผู้หญิงสามารถที่จะไปถึงดวงดาวหรือถึงจุดสุดยอดได้หลาย ๆ ครั้ง ในการมีความสัมพันธ์ครั้งหนึ่ง ฉะนั้นถ้าผู้ชายฉลาดใช้ข้อวิเศษส่วนอื่นก่อน ใช้วิธีการอะไรต่าง ๆ ไม่ว่าจะใช้มือ ใช้ปาก ใช้การสัมผัสทางกายทั้งหลายทำให้เธอไปถึงดวงดาว ไปถึงจุดสุดยอดสักทีหนึ่งก่อน หลังจากนั้นแล้วค่อยบรรเลงจริง แบบนี้มันก็ตามไปเจอกันได้ พิธีกรหญิง : แต่ว่าในเวลาจริง ๆ ชีวิตคู่จริง ๆ ของแต่ละคู่ก็อาจจะมันเป็นเวลามาตรฐานอย่างนี้ไหมคะ น.พ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : ไม่หรอกครับ มันปรับเปลี่ยน มันมีหลายปัจจัย เหนื่อยหรือเปล่าในวันนั้น วันนั้นอารมณ์มากขึ้นหรือเปล่า ผู้หญิงบางคนถ้าเกิดรู้ว่าคืนนี้กำลังจะมีกิจกรรมแห่งความรักกับสามี มันก็มีจินตนาการตั้งแต่บ่าย ๆ บางคนนะครับ	...ระดับแรก เสมือนก้าวแรกบนเวทีเดินรำที่เป็นระดับการกระตุ้นคือก้าวโหมโรงเพื่อกระตุ้นความรู้สึกโดยทางประสาทสัมผัสเช่นบรรยากาศแวดล้อมต้องปราศจากเสียงรบกวน หรือแสงไฟที่สว่างจ้า กลิ่นควรจะหอมชื่นใจ จากนั้นจะเข้าสู่ระดับที่สองที่ขึ้นอยู่กับเทคนิคของการกระตุ้น และสภาพจิตใจของผู้กระตุ้นหากถูกใจก็ใช้ระยะเวลาสั้น ไปถึงระดับที่สาม ระยะเวลากระตุ้นจะใช้เวลา 6 นาทีจนเป็นชั่วโมงก็ได้ ...ระดับที่สอง จะกินระยะเวลา 30 วินาที ถึง 3 นาที เป็นการปฏิบัติตอบสนองของร่างกายที่เด่นชัดที่สุดเที่ยวเท่าจังหวะแท่งไม้ ...ระดับที่สาม จะกินเวลาเพียง 3 - 15 วินาทีเท่านั้น พบว่าคล้ายจังหวะแซมบ้าหรือร็อกแอนด์โรลของการเดินรำ มีการตบสะบัดพลั่วตัวไปหมด สมองจะไม่ยอมรับรู้อะไรอย่างอื่นในสิ่งแวดล้อม ...ระดับที่สี่ เป็นระดับสุดท้าย คือระยะคือกลับ เสมือนจังหวะสโลว์ชบเป็นการกลับคืนสู่สภาพปกติ ซึ่งกินระยะเวลาเพียง 10 - 15 นาที แต่ตัวผู้หญิงระยะคืนกลับจะใช้เวลานานกว่าปกติ อาจเป็นเวลาหลายชั่วโมง

พอถึงตอนที่สามีกำลังจะเริ่มกิจกรรม หรือคนรักด้วยกัน ในเธอไปเยอะแล้วใกล้จะถึงแล้ว ฉะนั้นผู้ชายชนิดเดียวที่เรียบร้อย นั่นสำหรับผู้หญิงบางคนที่เป็นแบบนี้ถามว่าผิดไหมคิดเรื่องนี้มาก่อน ไม่ผิดนะครับ เป็นเรื่องที่ทำได้เลย เพราะว่าผู้หญิงเนื่องจากใช้เวลานานแล้วผู้หญิงมีข้อได้เปรียบผู้ชายตรงนี้ครับ ผู้หญิงสามารถใช้จินตนาการพาตัวเองไปยังจุดหมายปลายทางได้ ในขณะที่ผู้ชายไม่ได้ ผู้ชายต้องเคลื่อนไหว อย่างไรก็ตามก็ต้องเคลื่อนไหวธรรมชาติบอกเอาไว้ ฉะนั้นผู้หญิงใช้จินตนาการไปสักครั้งหนึ่ง บางทีเคยแนะนำคุณผู้หญิงที่คุณผู้ชายแกมีปัญหาวงกหลังเร็วกว่าควรจะเป็น บอกตอนไปอาบก็นี่ ๆ หน่อยนะว่าคืนนี้เราจะทำอย่างนี้กับเราไหม แล้วนี่ ๆ ไปแล้วลูป ๆ ตัวเองไปบ้างมันก็มีความสุข พอถึงเวลาเหมือนที่คิด พิธีกรหญิง : นี่เป็นวิธีปรับตัวใช้ใหม่คะ ที่จะมีความสุขขึ้นกับเรื่องนี้ น.พ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : ครับ คือหมายความว่าเรารู้แล้วว่ามันเป็นแบบนี้ เราจะไปบอกให้มันเปลี่ยนจากที่เราอยากจะเป็นมันเป็นไปไม่ได้ ถ้าเกิดเราใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่เราเรานำมาปรับเปลี่ยนชีวิต มันก็มีความสุขเหมือนกัน พิธีกรชาย : คือผู้ชายบางคนไม่ทราบว่าคุณนอนของตัว หรือคูรักของตัวเองชอบอย่างไร แต่ตัวเองคิดว่ายิ่งนานยิ่งดี ไม่แคร์ด้วยว่าคุณนอนถึงจุดสุดท้ายอดหรือไม่ แต่อย่างน้อยมันมีมัมต้องครึ่งชั่วโมง น.พ. พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ : ความคิดอย่างนี้ถูกต้อง มีงานวิจัยเฉลี่ยพบว่าผู้ชายอเมริกันทำแบบนี้ใช้เวลา 26 นาทีที่กว่าจะไปจุดสุดท้ายอด แต่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกเขา 10 นาทีแค่นั้น	โหมง..... ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันเสาร์ที่ 1 กันยายน 2544 คอลัมน์เสปซสมอารมณ์หมาย “4 จังหวะเต็นท์รา”

	ถามหนุ่ม ๆ ทั้งหลาย 3 นาทีรวมตั้งแต่แก่ถึงเด็ก ที่นี้ยังนานถามว่ายิ่งดีไหม ผู้หญิงบางคนบอกยิ่งนานยิ่งรำคาญ เมื่อไรจะเรียบร้อยเสียทีฉันจะได้นอนก็มีเหมือนกัน ที่มา : “ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก” ออกอากาศวันที่ 12 เม.ย. 44 โดยนพ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์	จะเต้นเร็วขึ้นเป็น 110-180 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจเร็วขึ้นถึง 40 ครั้งต่อนาที และความดันโลหิตก็สูงขึ้น สำหรับผู้ชาย การเปลี่ยนแปลงใน ระยะเวลานี้อาจแบ่งได้เป็น 2 ตอนคือ ก. ระยะเวลาที่มีความรู้สึกเหมือนจะกลั้นการหลั่งน้ำกามไว้ไม่ได้แล้ว เพราะน้ำจากต่อมต่างๆ ของระบบสืบพันธุ์ชาย เช่น จากต่อมลูกหมาก และจากท่อส่งอสุจิจะไหลไป อยู่ที่ท่อปัสสาวะส่วนต้น ทำให้เกิดความรู้สึกอยากหลั่งน้ำกามเป็นกำลังความรู้สึกจะเกิดอยู่ราว 4 วินาทีแล้ว ก็กลั้นไม่ได้ ระยะเวลาผู้ชายอาจส่งเสียงร้องออกมาด้วย.....

ตารางที่ 5.14 เปรียบเทียบเนื้อหาในการให้ความรู้ของสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลจากการเปรียบเทียบ เนื้อหาการให้ความรู้เกี่ยวกับระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ของสื่อทั้ง 3 จะพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถให้ความรู้ที่มีความละเอียดมากในขณะที่สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ไม่สามารถให้เนื้อหาที่มีรายละเอียดความรู้มากได้ ทั้งนี้เนื่องจากคุณลักษณะของสื่อที่แตกต่างกันออกไปนั่นเอง กล่าวคือ การนำเสนอเนื้อหาในสื่อโทรทัศน์ขนาดของพื้นที่ในการให้ความรู้ ถูกกำหนดด้วยระยะเวลาซึ่งระยะเวลาของช่วง “คุยกันเรื่องเพศ” ถูกจัดสรรไว้ที่ 10 – 15 นาทีโดยประมาณ และในช่วงระยะเวลาดังกล่าว การสนทนาจะเน้นไปที่ประเด็นที่ถูกตั้งขึ้นโดยมีประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องถูกให้ความสำคัญในระดับรองลงมา ดังเช่นเนื้อหาความรู้เรื่องเกี่ยวกับระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ มีที่มาจากตอน “ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก” ซึ่งประเด็นหลักในการสนทนาคือ “วิธีปฏิบัติเพื่อเพิ่มระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ และเพื่อให้ถึงจุดสุดยอดทางเพศทั้งเพศชายและเพศหญิง” ดังนั้น ความสำคัญจึงอยู่ที่การสนทนาถึงวิธีการเทคนิคในการยืดเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ ด้วยเหตุนี้ ระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกกล่าวถึงจึงไม่ใช่ประเด็นหลักในการสนทนา เป็นเพียงการนำไปสู่เรื่องที่ต้องการสนทนาในประเด็นหลัก ผู้ที่สนทนาให้ความรู้จึงจำเป็นต้องจัดสรรเวลาในการสนทนาให้กับเรื่องเทคนิคในการยืด เวลาในการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่าเรื่องระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์จึงทำให้สื่อโทรทัศน์มีรายละเอียดน้อยกว่าสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์พบว่ามีความละเอียดน้อยที่สุดเนื่องจากขนาด

ของคอลัมน์ที่มีลักษณะถูกกำหนดไว้แน่นอน ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะเติมรายละเอียดได้มากนัก สื่ออินเทอร์เน็ตจึงนับได้ว่าเป็นสื่อที่มีรายละเอียดในการให้ความรู้มากที่สุด ส่วนการนำเสนอภาพที่มีลักษณะเปิดเผย(Explicit) ของสื่ออินเทอร์เน็ตผู้วิจัยเห็นว่าถึงแม้จะเป็นภาพที่เปิดเผยมากก็ตาม แต่ไม่มีลักษณะในการชักจูงไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ เนื่องจากบริบทของการสื่อสารที่เป็นเรื่องของวิชาการ และเนื้อหาที่ประกอบอยู่ด้วยไม่ส่อหรือชักชวนไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ

5.4 การเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากประเด็นปัญหาในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

การเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ที่พบจากประเด็นปัญหานี้เป็นการนำผลการวิจัยจากบทที่ 4 ที่ผู้วิจัยได้นำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปศึกษาจำแนกเนื้อหาของประเด็นปัญหาในสื่อโทรทัศน์ และเนื้อหาของบทความในสื่อหนังสือพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต มาสรุปเปรียบเทียบดังนี้

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย		4	5
	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง		2	12
	ปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		15	28
	ปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด		3	6
	ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การแท้งบุตร		3	7
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	ปัญหาเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย		1	6
	ปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		2	13
	ปัญหาเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		×	8
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		1	2
	ปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		5	9
	ปัญหาเกี่ยวกับความคับข้องทางจิต		×	×
	ปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		4	4
	ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		1	6
ง. ลักษณะ	ปัญหาเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม		3	1

ทางสังคม วิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และ ภายในครอบครัว	6	4

ตารางที่ 5.15 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากประเด็นปัญหาที่พบจากสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.15 สามารถสรุปได้ว่าในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์พบคำถามปัญหาทางเพศที่มีประเด็นปัญหาจัดอยู่ในลักษณะ และหัวเรื่องเหมือนกัน ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศพบว่า สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นปัญหาต่าง ๆ ครอบคลุมทั้ง 5 หัวเรื่องเหมือนกัน ซึ่งประกอบด้วย หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด และหัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การทำแท้ง และสภาวะของการมีบุตรยาก ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศพบว่าสื่อโทรทัศน์มีประเด็นปัญหาปัญหาทางเพศอยู่ใน 2 หัวเรื่องจากทั้งหมด 3 หัวเรื่อง ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นปัญหาปรากฏทั้ง 3 หัวเรื่อง ดังนั้น หัวเรื่องปัญหาทางเพศที่สื่อทั้ง 2 พบเหมือนกันคือ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศประกอบด้วย 5 หัวเรื่องจากการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า สื่อโทรทัศน์มีประเด็นปัญหาอยู่ใน 4 หัวเรื่อง เหมือนกับสื่อหนังสือพิมพ์ โดยทั้ง 4 หัวเรื่องที่น่าสนใจเหมือนกันมีดังนี้ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับเรื่องปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก ความหึงหวง พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมี 2 หัวเรื่องพบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นปัญหาต่าง ๆ จัดอยู่ในหัวเรื่องครบทั้ง 2 หัวเรื่องดังนี้ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว

นอกจากนี้หัวเรื่องที่มีประเด็นปัญหามากที่สุดของสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ผู้วิจัยพบว่าอยู่ในหัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้รับสารของสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ประสบปัญหาที่คล้าย ๆ กัน คือปัญหาที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

นอกจากนี้ปัญหาที่ไม่พบประเด็นในการนำเสนอที่เหมือนกันในสื่อทั้ง 2 คือ ปัญหาเกี่ยวกับการคับข้องทางจิต ซึ่งปัญหานี้จะเกี่ยวกับเรื่องของความไม่สบายใจ สาเหตุที่นำไปสู่การฆ่าตัวตาย สภาวะทางจิตใจที่กำลังมีความทุกข์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมืองที่มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ากรณีที่ไม่พบปัญหาที่จัดอยู่ในประเด็นนี้ เนื่องจากพื้นที่ของสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์สามารถเห็นได้อย่างเด่นชัดว่าเป็นพื้นที่สำหรับการตอบปัญหาทางเพศ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า ผู้รับสารที่มีปัญหาเกี่ยวกับความคับข้องทางจิต เห็นแล้วว่าพื้นที่ตรงนี้เน้นการตอบคำถามในเรื่องเพศมากกว่าดังนั้นจึงไม่กล้าที่จะส่งปัญหาของตนเองเข้ามาร่วมในพื้นที่นี้ เพราะเกรงว่าอาจจะไม่ได้รับการตอบในปัญหาของตนเอง

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	อินเทอร์เน็ต
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		4	18
	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง		2	16
	ปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		15	39
	ปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด		3	9
	ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การแท้งบุตร		3	29
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	ปัญหาเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย		1	5
	ปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		2	14
	ปัญหาเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		✕	22
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		1	✕
	ปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		5	12
	ปัญหาเกี่ยวกับความคับข้องทางจิต		✕	2
	ปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		4	✕
	ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		1	5
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม		3	4
	ปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		6	20

ตารางที่ 5.16 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากประเด็นปัญหาที่พบจากสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.16 สามารถสรุปได้ว่าในสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตพบคำถามปัญหาทางเพศที่มีประเด็นปัญหาจัดอยู่ในลักษณะ และหัวเรื่องเหมือนกัน ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศพบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นปัญหาปัญหาทางเพศครบทั้ง 5 หัวเรื่อง ลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศมี 3 หัวเรื่องพบว่าสื่อโทรทัศน์นำเสนอประเด็นปัญหา 2 หัวเรื่อง สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นปัญหาครบ 3 หัวเรื่องโดยหัวเรื่องทั้ง 2 สื่อนำเสนอเหมือนกันคือ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อากาการและการตรวจรักษา ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศศึกษามี 5 หัวเรื่องพบว่าสื่อโทรทัศน์นำเสนอประเด็นปัญหาใน 4 หัวเรื่อง สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นปัญหา 3 หัวเรื่องโดยมีหัวเรื่องที่น่าสนใจเหมือนกัน 2 หัวเรื่องดังนี้ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ลักษณะทางสังคมวิทยามี 2 หัวเรื่องพบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นปัญหาใน 2 หัวเรื่องเหมือนกันดังนี้ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าหัวเรื่องที่สื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นปัญหามากที่สุดเหมือนกันคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้รับสารของสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตต่างประสบปัญหาที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มากที่สุด ในขณะที่ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก จะเห็นได้ว่ามีผู้รับสารที่ประสบปัญหาน้อยมากในสื่อโทรทัศน์ ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นไม่พบผู้ที่ประสบปัญหาทางด้านนี้เลย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า มีความเป็นไปได้ที่ผู้รับสารเล็งเห็นว่าพื้นที่ในการถาม - ตอบคำถามปัญหานี้ส่วนใหญ่เน้นที่ปัญหาในเรื่องเพศ ดังนั้นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความรัก หรือความเปลี่ยนแปลงทางจิตใจทางอารมณ์ความรักจึงไม่มีผู้กล้าแสดงคำถามในลักษณะนี้เท่าใดนัก และประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมทางเพศจะเห็นได้ว่าในสื่อทั้ง 2 มีประเด็นปัญหาที่จัดว่าน้อยมาก ซึ่งผู้วิจัยเห็นศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมในเรื่องเพศกำลังถูกละเลยไม่ได้รับความสนใจ ผู้รับสารสนใจใคร่รู้ในเรื่องปัญหาทางเพศสัมพันธ์มากกว่า ปัญหาเรื่องเพศใด ๆ ก็ตามที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ไม่ใช่ปัญหาที่จะต้องให้ความสนใจมากนัก

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	อินเทอร์เน็ต	หนังสือพิมพ์
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย		18	5
	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง		16	12
	ปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		39	28
	ปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด		9	6
	ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การแท้งบุตร		29	7
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	ปัญหาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย		5	6
	ปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		14	13
	ปัญหาเกี่ยวกับอาหาร การใช้จ่ายชนิดต่าง ๆ		22	8
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		×	2
	ปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		12	9
	ปัญหาเกี่ยวกับความคับข้องทางจิต		2	×
	ปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		×	4
	ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		5	6
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีค่านิยม		4	1
	ปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		20	4

ตารางที่ 5.17 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากประเด็นปัญหาที่พบจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.17 สามารถสรุปการเปรียบเทียบระหว่างสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์ได้ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมี 5 หัวเรื่อง พบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นปัญหา 5 หัวเรื่อง สื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นปัญหา 5 หัวเรื่อง เช่นเดียวกัน ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศมี 3 หัวเรื่อง พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นปัญหา 3 หัวเรื่อง และสื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นปัญหา 3 หัวเรื่องเช่นเดียวกัน ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมี 5 หัวเรื่อง พบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นปัญหา 3 หัวเรื่อง และสื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นปัญหา 4 หัวเรื่อง แต่สื่อทั้ง 2 มีประเด็นปัญหาเหมือนกันเพียง 2 หัวเรื่องเท่านั้น ได้แก่ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ทางเพศ ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 2 มีหัวเรื่อง พบว่าสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์ต่างมีประเด็นปัญหาทั้ง 2 หัวเรื่องดังนี้ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว

หัวเรื่องปัญหาทางเพศที่สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์ต่างมีประเด็นปัญหา มากที่สุดเหมือนกันพบว่า ยังคงเป็นประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้รับสารของสื่อทั้ง 2 ประเด็นปัญหาทางเพศที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มากที่สุด ในขณะที่หัวเรื่องที่พบประเด็นปัญหาน้อยที่สุดของสื่อทั้ง 2 คือปัญหาเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นได้ว่าปัญหาที่คนให้ความสนใจ และถือ ว่าเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข คือปัญหาที่เกี่ยวกับความสุขทางกาย หรือปัญหาในเรื่องเพศสัมพันธ์นั่นเอง ส่วนปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องของความคิด จิตใจ และการดำรงอยู่ในสังคมเป็นสิ่งที่ผู้รับสารไม่ให้ความสนใจมากนัก

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		4	5	18
	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง		12	12	16
	ปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		15	28	39
	ปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด		3	6	9
	ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การแท้งบุตร		3	7	29
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	ปัญหาเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย		1	6	5
	ปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		2	13	14
	ปัญหาเกี่ยวกับอาหาร การใช้จ่ายชนิดต่าง ๆ		✗	8	22
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		1	2	✗
	ปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		5	9	12
	ปัญหาเกี่ยวกับความคับข้องทางจิต		✗	✗	2
	ปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		4	4	✗
	ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		1	6	5
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีค่านิยม		3	1	4
	ปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		6	4	20

ตารางที่ 5.18 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากประเด็นปัญหาที่พบจากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

ตามที่คุณวิจัยได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 แล้วว่า คำถามปัญหาทางเพศนั้นเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการความรู้ของผู้รับสารได้ว่า ต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาในหัวเรื่องใดบ้าง เนื่องจากปัญหาคำถามทางเพศนั้นเป็นสิ่งที่ผู้รับสาร(Receiver) ผันตัวเองมาเป็นผู้ส่งสาร(Sender) โดยที่เนื้อหาสาร(Message) เป็นปัญหาของตัวผู้ส่งสารเอง นอกจากนี้ยังทำให้ทราบได้อีกว่า ประเด็นปัญหาใดที่ผู้รับสารของสื่อทั้ง 3 ให้ความสนใจเป็นปัญหาที่ประสบกันมากที่สุด และจากการศึกษาวิจัยได้พบคำตอบว่า “หัวเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์” เป็นปัญหาที่ผู้รับสารของสื่อทั้ง 3 ประสบปัญหากันมากที่สุด และเป็นปัญหาที่ต้องการความรู้ในลักษณะนี้มากที่สุด ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถเห็นได้จากประเด็นในการตั้งคำถามมากที่สุดอยู่ในหัวเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นั่นเอง

ผู้วิจัยเห็นว่า ข้อมูลข้างต้นนี้ได้สะท้อนให้เห็นว่าผู้คนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการหาความสุขทางกายจากการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าการหาความสุขจากเรื่องเพศในแง่มุมที่เกี่ยวกับเรื่องของความรัก การเอาใจใส่กันและกันในทางจิตใจ ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของการตอบสนองความต้องการที่เป็นส่วนตัว มากกว่าการตอบสนองความต้องการสำหรับผู้อื่น กล่าวได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ เกิดจากการไม่สามารถที่จะตัดทวงความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ให้กับตัวเองได้ เพราะถ้าหากไม่สนใจในเรื่องของความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์แล้วผู้วิจัยเชื่อว่าปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมจะไม่ถูกให้ความสำคัญจนต้องหาทางออก หรือหาหนทางในการแก้ไขให้กับตนเองโดยการตั้งคำถามปัญหาทางเพศเข้ามาในสื่อทั้ง 3

นอกจากนี้ผลจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศ ผู้วิจัยพบประเด็นปัญหาที่สื่อทั้ง 3 นำเสนอเหมือนกัน ดังนี้

ลักษณะและหัวเรื่องประเด็นปัญหา		ประเด็นปัญหาที่สื่อทั้ง 3 นำเสนอเหมือนกัน
ลักษณะทางชีววิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	ปัญหาเกี่ยวกับรอบเดือน ปัญหาเกี่ยวกับอาการคันที่อวัยวะเพศหญิง
	ปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์	ปัญหาเกี่ยวกับอายุ ความต้องการทางเพศ และความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ ปัญหาเกี่ยวกับขนาดของอวัยวะเพศชาย ปัญหาเกี่ยวกับน้ำหล่อลื่น(เพศหญิง)

	ปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	ปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการใส่ยาคุมกำเนิด
		ปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการมีเพศสัมพันธ์ขณะมีรอบเดือน
	ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์	ปัญหาเกี่ยวกับโอกาสในการตั้งครรภ์จากสถานการณ์ต่าง ๆ
ลักษณะทางสุขศึกษา	ปัญหาเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย	ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อ
	ปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	ปัญหาเกี่ยวกับช่องทาง และโอกาสในการติดโรคทางเพศสัมพันธ์
ลักษณะทางจิตวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการทางเพศ	ปัญหาเกี่ยวกับการระบายอารมณ์ความต้องการทางเพศ (ของเพศชาย)
	ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศหญิง
ลักษณะทางสังคมวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวชีวิตคู่ ชีวิตครอบครัว ความรัก และการแต่งงาน	ปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัว การวางตัวในชีวิต ครอบครัว

ตารางที่ 5.19 แสดงประเด็นปัญหาทางเพศที่เหมือนกันในสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลจากตารางที่ 5.19 สามารถสรุปได้ว่าประเด็นปัญหาทางเพศที่เหมือนกันในสื่อทั้ง 3 นั้น พบว่าจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด 8 ประเด็น ส่วนลักษณะทางสุขศึกษา และลักษณะทางจิตวิทยามีจำนวนเท่ากันคือ 2 ประเด็น และลักษณะทางสังคมวิทยามีเพียง 1 ประเด็นที่พบว่าปรากฏในสื่อทั้ง 3 เหมือนกัน และเนื่องจากประเด็นในการตั้งคำถามปัญหาทางเพศนี้มาจากผู้รับสาร(ผู้ชมรายการโทรทัศน์, ผู้อ่านหนังสือพิมพ์, ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ต)

ดังนั้น ผลจากประเด็นปัญหาปรากฏเหมือนกันในสื่อทั้ง 3 นอกจากแสดงให้เห็นว่าประเด็นปัญหาเรื่องเพศที่ผู้คนในสังคมให้ความสำคัญนั้น จัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุดตามที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงไปแล้ว และเมื่อพิจารณาในระดับลึกในเนื้อหาผู้วิจัยพบว่าประเด็นปัญหาที่พบว่าสื่อทั้ง 3 นำเสนอเหมือนกันนั้น หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์มีประเด็นที่พบเหมือนกันมากที่สุดในบรรดาหัวเรื่องอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย 1. ปัญหาเกี่ยวกับอายุ ความต้องการทางเพศ และความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ 2. ปัญหาเกี่ยวกับขนาดของอวัยวะเพศชาย และ 3. ปัญหาเกี่ยวกับน้ำหล่อลื่นของเพศหญิง ซึ่งประเด็นปัญหาทางเพศทั้ง 3

นี้ สามารถเป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดีว่า ปัญหาในเรื่องเพศสัมพันธ์นั้นล้วนเกิดจากการไม่ได้รับความสุข หรือมีอุปสรรคในการมีเพศสัมพันธ์ทั้งสิ้น การที่พบประเด็นปัญหาทั้ง 3 ข้อนี้ถูกนำเสนอเหมือนกันในสื่อทั้ง 3 จึงอาจเรียกปัญหาทั้ง 3 ข้อนี้ได้ว่า “ปัญหาอดนิยาม” ที่เกี่ยวกับเรื่องความไม่สุขสมจากการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งมีลักษณะที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลมากกว่าเป็นเรื่องของสังคมโดยรวม

5.5 การเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

ผลจากการจำแนกคำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบในสื่อมวลชนด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ พบการนำเสนอลักษณะและหัวเรื่องในการให้ความรู้เรื่องเพศ โดยสามารถนำมาเปรียบเทียบได้ ดังตารางที่ 5.20 นี้

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย		4	5
	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง		7	13
	คำแนะนำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		20	26
	คำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด		8	8
	คำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การแท้งบุตร		2	10
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย		2	6
	คำแนะนำเกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		3	12
	คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		2	10
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		3	1
	คำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		9	8
	คำแนะนำเกี่ยวกับความคับข้องทางจิต		×	×
	คำแนะนำเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		3	5
	คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		1	3
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม		3	1
	คำแนะนำเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		9	8

ตารางที่ 5.20 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.20 คำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบระหว่างสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์สามารถสรุปได้ตามนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้คำแนะนำ 5 หัวเรื่องพบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ได้นำเสนอคำแนะนำปัญหาทางเพศครบทั้ง 5 หัวเรื่องเหมือนกัน ลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศมี 3 หัวเรื่องในการให้คำแนะนำพบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ต่างให้คำแนะนำครบทั้ง 3 หัวเรื่องเหมือนกัน ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมี 5 หัวเรื่องในการให้คำแนะนำพบว่า สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ต่างนำเสนอหัวเรื่องที่เหมือนกัน 4 หัวเรื่อง และไม่พบหัวเรื่องในการนำเสนอเหมือนกัน ดังนี้ หัวเรื่องที่น่าสนใจเหมือนกันทั้ง 2 สื่อประกอบด้วย หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของการมรดกความรัก หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ส่วนหัวเรื่องในการให้คำแนะนำที่ไม่พบว่าสื่อทั้ง 2 นำเสนอ คือ หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมี 2 หัวเรื่องในการให้คำแนะนำ พบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอคำแนะนำครบทั้ง 2 หัวเรื่องเหมือนกัน

การให้คำแนะนำปัญหาทางเพศของสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์พบว่า การให้คำแนะนำจะเป็นไปตามความต้องการของผู้รับสารว่าต้องการความรู้จากคำแนะนำในเรื่องใดตามลักษณะของปัญหาที่ส่งเข้ามาในสื่อ แต่จากการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยพบว่าสื่อทั้ง 2 ไม่ได้นำเสนอเพียงคำแนะนำที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาเท่านั้น แต่สื่อทั้ง 2 ได้นำเสนอประเด็นคำแนะนำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือมีส่วนที่สัมพันธ์กันด้วย ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าประเด็นในการให้คำแนะนำในแต่ละหัวเรื่องจะมีปริมาณที่แตกต่างไปจากปริมาณในส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสื่อทั้ง 2 ได้ทำหน้าที่ในการให้ความรู้เพิ่มเติม หรือขยายขอบเขตของเรื่องในการให้ความรู้ผ่านคำแนะนำปัญหาทางเพศ โดยการให้คำแนะนำในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับปัญหาที่ถามนอกเหนือไปจากปัญหาที่ถูกถามเข้ามาในสื่อ ผู้รับสารจึงไม่ได้มีความรู้แต่เฉพาะเรื่องที่เป็นปัญหาเท่านั้น แต่ได้รับรู้ในเรื่องอื่น ๆ อีกด้วย

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	อินเทอร์เน็ต
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		4	20
	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง		7	16
	คำแนะนำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		20	41
	คำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด		8	9
	คำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การแท้งบุตร		2	31
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย		2	9
	คำแนะนำเกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		3	14
	คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		2	21
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		3	×
	คำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		9	14
	คำแนะนำเกี่ยวกับความคับข้องทางจิต		×	2
	คำแนะนำเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		3	×
	คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		1	5
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีค่านิยม		3	4
	คำแนะนำเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		9	26

ตารางที่ 5.21 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.21 คำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบในสื่อมวลชนระหว่างสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถสรุปได้ตามนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้คำแนะนำ 5 หัวเรื่องพบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตได้นำเสนอคำแนะนำปัญหาทางเพศครบทั้ง 5 หัวเรื่อง ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศมี 3 หัวเรื่องในการให้คำแนะนำพบว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตต่างให้คำแนะนำครบทั้ง 3 หัวเรื่องเหมือนกัน ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมี 5 หัวเรื่องในการให้คำแนะนำ พบว่า สื่อโทรทัศน์มีประเด็นในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ 4 หัวเรื่อง สื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นในการให้คำแนะนำใน 3 หัวเรื่อง โดยสื่อทั้ง 2 นำเสนอหัวเรื่องเหมือนกันเพียง 2 หัวเรื่องเท่านั้น คือ หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และหัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับสาเหตุ และ

ลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมี 2 หัวเรื่อง ในการให้ความรู้ พบว่า สื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอคำแนะนำครบทั้ง 2 หัวเรื่อง เหมือนกัน

การให้คำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตผู้วิจัยพบว่าในการให้คำแนะนำของสื่อทั้ง 2 ยังคงมีลักษณะประเด็นที่สอดคล้องกับปัญหาที่ถาม และยังพบว่าในสื่ออินเทอร์เน็ตผู้ใช้งาน และแพทย์ผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศต่างให้คำแนะนำที่มากกว่าประเด็นที่เป็นปัญหาที่ถูกตั้งเข้ามาในห้องสนทนาต่าง ๆ กล่าวคือ ประเด็นในการให้คำแนะนำนอกจากจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้ประสบปัญหาตั้งกระทู้เข้ามาแล้ว ผู้ให้คำแนะนำยังเสริมความรู้ให้คำแนะนำอื่น ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องเพิ่มเข้าไปด้วย ซึ่งผลในการให้คำแนะนำเช่นนี้ย่อมทำให้ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตได้รับความรู้เพิ่มเติมผ่านคำแนะนำปัญหาทางเพศอีกด้วย

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	อินเทอร์เน็ต	หนังสือพิมพ์
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย		20	5
	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง		16	13
	คำแนะนำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		41	26
	คำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด		9	8
	คำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การแท้งบุตร		31	10
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกาย		9	6
	คำแนะนำเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		14	12
	คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่าง ๆ		21	10
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก		×	1
	คำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ		14	8
	คำแนะนำเกี่ยวกับความคับข้องทางจิต		2	×
	คำแนะนำเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต		×	5
	คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		5	3
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีค่านิยม		4	1
	คำแนะนำเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว		26	8

ตารางที่ 5.22 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบที่ 5.22 คำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบในสื่อมวลชนระหว่างสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์สามารถสรุปได้ตามนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีหัวเรื่องในการให้คำแนะนำ 5 หัวเรื่องพบว่าสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์ได้นำเสนอคำแนะนำปัญหาทางเพศครบทั้ง 5 หัวเรื่องเหมือนกัน ลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศมี 3 หัวเรื่องในการให้คำแนะนำพบว่าสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์ต่างให้คำแนะนำครบทั้ง 3 หัวเรื่องเหมือนกัน ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมี 5 หัวเรื่องในการให้คำแนะนำพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีประเด็นในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ 3 หัวเรื่อง สื่อหนังสือพิมพ์มีประเด็นในการให้คำแนะนำใน 4 หัวเรื่อง โดยสื่อทั้ง 2 นำเสนอหัวเรื่องเหมือนกันเพียง 2 หัวเรื่องเท่านั้น คือ หัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศและหัวเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมี 2 หัวเรื่องในการให้ความรู้ พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอคำแนะนำครบทั้ง 2 หัวเรื่องเหมือนกัน

ลักษณะในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศของสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์นี้ เป็นการให้คำแนะนำที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสารที่ผันตัวเองมาเป็นผู้ส่งสารที่ประสบปัญหาทางเพศ ดังนั้นประเด็นในการให้คำแนะนำจึงเป็นไปตามประเด็นปัญหา แต่อย่างไรก็ตาม ดังที่ได้นำเสนอไว้ในการศึกษาเปรียบเทียบที่ผ่านมาข้างต้นแล้วว่า ผู้วิจัยพบการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศที่มีประเด็นเพิ่มเติมไปจากประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ซึ่งส่งผลดีกับผู้รับสารเนื่องจากสามารถได้รับความรู้เพิ่มเติมจากคำแนะนำในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย		4	5	20
	คำแนะนำเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง		7	13	16
	คำแนะนำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์		20	26	41
	คำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด		8	8	9
	คำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ การแท้งบุตร		2	10	31
ข. ลักษณะทางสุขภาพ	คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย		2	6	9
	คำแนะนำเกี่ยวกับโรคทั่วไปโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		3	12	14

	คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร การใช้จ่ายชนิดต่าง ๆ	2	10	21
ค. ลักษณะ ทางจิตวิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์ความรัก	3	1	✗
	คำแนะนำเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ	9	8	14
	คำแนะนำเกี่ยวกับความคับข้องทางจิต	✗	✗	2
	คำแนะนำเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต	3	5	✗
	คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	1	3	5
ง. ลักษณะ ทางสังคม วิทยา	คำแนะนำเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีค่านิยม	3	1	4
	คำแนะนำเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว	9	8	26

ตารางที่ 5.23 เปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากประเด็นคำแนะนำจากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลจากการเปรียบเทียบคำแนะนำปัญหาทางเพศที่พบจากสื่อที่นำมาศึกษาทั้ง 3 ชนิด สามารถสรุปได้ว่าโดยเนื้อหาในการให้คำแนะนำนั้นสื่อทั้ง 3 มีลักษณะที่ตอบสนองกับความต้องการของผู้ที่ถามปัญหา กล่าวคือ ปัญหาที่ถูกส่งเข้ามาในสื่อถามเรื่องใด ผู้ให้คำตอบคำแนะนำก็จะเป็นเรื่องนั้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่าในการตอบคำถาม หรือให้คำแนะนำปัญหาทางเพศแล้ว สื่อทั้ง 3 ยังให้คำแนะนำในประเด็นความรู้เรื่องเพศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งเป็นการให้ความรู้ที่นอกเหนือไปจากเรื่องที่เป็นปัญหาอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสื่อทั้ง 3 สื่อได้ทำหน้าที่เหมือนกันคือ ให้ความกระจ่างในประเด็นปัญหาที่ผู้รับสารประสบอยู่ และเพิ่มเติมความรู้อื่น ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ถูกถามเข้ามาเพื่อให้ผู้รับสารได้มีความรู้ในเรื่องเพศศึกษา ในวงที่กว้างขึ้นหรือเป็นการขยายวงความรู้ในประเด็นปัญหานั้นนั่นเอง

5.6 การเปรียบเทียบความสอดคล้องการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศ

การเปรียบเทียบในหัวข้อนี้เป็นการเปรียบเทียบ เพื่อศึกษาความสอดคล้องในการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากส่วนต่าง ๆ ของแต่ละสื่อที่ผู้วิจัยได้นำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปศึกษาจำแนก อันประกอบด้วย 4 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1. ลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบในภาพรวมจากการสนทนาในสื่อโทรทัศน์ บทความในสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนที่ 2. ลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากเนื้อหาระหว่างการสนทนาในสื่อโทรทัศน์ และเนื้อหาที่พบในบทความของสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนที่ 3. ลักษณะ

ของความรู้เรื่องเพศที่พบจากคำถามปัญหาทางเพศหรือกระทู้ปัญหาทางเพศในสื่อทั้ง 3 และส่วนที่ 4. ลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่อทั้ง 3

การศึกษาความสอดคล้องในการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศนี้ เป็นการศึกษาลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมที่สื่อนำเสนอในส่วนการสนทนา และบทความ ลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากเนื้อหาในระหว่างการสนทนา และเนื้อหาในบทความ ซึ่งเป็นส่วนที่สื่อได้กำหนดขึ้นเองว่า ต้องการที่จะนำเสนอเนื้อหาการให้ความรู้ในเรื่องใด โดยผู้วิจัยจะนำลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากทั้ง 2 ส่วนดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากการจำแนกประเด็นคำถามปัญหาทางเพศ ที่มาจากผู้รับสาร ซึ่งประเด็นปัญหาทางเพศนี้เป็นส่วนที่สะท้อนถึงปัญหา ความต้องการ และความสนใจเนื้อหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศของผู้รับสารว่าต้องการความรู้เรื่องเพศในลักษณะใดเพื่อนำไปปรับใช้ หรือประกอบใช้ในชีวิตรทางเพศของผู้รับสารเอง

ดังนั้น ในการเปรียบเทียบความสอดคล้องในการนำเสนอนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากส่วนต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวในข้างต้นโดยเรียงตามลำดับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบประเด็นในการนำเสนอมากที่สุด ไปหาลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบประเด็นในการนำเสนอที่น้อยที่สุด หลังจากนั้นผู้วิจัยจะอภิปรายถึงสิ่งที่พบจากการเปรียบเทียบว่าสอดคล้องกันหรือไม่ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์ความต้องการ(Demand) ลักษณะความรู้ของผู้รับสารที่สะท้อนผ่านปัญหาทางเพศที่พบ เปรียบเทียบกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากการตั้งประเด็นของสื่อในการให้ความรู้ที่สามารถรองรับ(Supply) หรือตอบสนองความต้องการลักษณะของความรู้ที่ผู้รับสารต้องการได้หรือไม่ นอกจากนี้ยังนำลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ที่พบจากการจำแนกคำแนะนำปัญหาทางเพศมาเปรียบเทียบกับคำถามปัญหาทางเพศเพื่อหาความสอดคล้องอีกด้วย

ที่มาในการ จำแนก ผลการจำแนก	ภาพรวมของ ความรู้จากการ สนทนา	เนื้อหาช่วง “คุยกันเรื่องเพศ”	คำถามปัญหา ช่วง“ไขปัญหาลับ”	คำแนะนำปัญหา ช่วง “ไขปัญหาลับ”
ผลการจำแนกด้วย 4 ลักษณะของ ความรู้เรื่องเพศโดย เรียงลำดับจากพบที่	ลักษณะทางชีว วิทยา	ลักษณะทางชีว วิทยา	ลักษณะทางชีว วิทยา	ลักษณะทางชีว วิทยา
	ลักษณะทางจิต วิทยา	ลักษณะทางจิต วิทยา	ลักษณะทางจิต วิทยา	ลักษณะทางจิต วิทยา

ประเด็นมากที่สุด ไปที่พบประเด็น น้อยที่สุด หรือไม่ พบ	ลักษณะทางสังคม วิทยา	ลักษณะทางสุข ศึกษา	ลักษณะทางสังคม วิทยา	ลักษณะทางสังคม วิทยา
	ลักษณะทางสุข ศึกษา(ไม่พบการ นำเสนอ)	ลักษณะทางสังคม วิทยา	ลักษณะทางสุข ศึกษา	ลักษณะทางสุข ศึกษา

ตารางที่ 5.24 การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาของความรู้เรื่องเพศที่พบจากสื่อโทรทัศน์

ผลจากการเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากการจำแนกในส่วนต่าง ๆ ของสื่อโทรทัศน์พบว่า ลักษณะเนื้อหาของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมที่พบจากการสนทนามีลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่สอดคล้องกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่ผู้รับสารกำหนดประเด็นขึ้นเองผ่านคำถามปัญหาทางเพศ กล่าวคือ สื่อโทรทัศน์ได้ตั้งประเด็นในการสนทนาที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องมากที่สุด ในขณะที่เดียวกันประเด็นที่ผู้รับสารตั้งขึ้นผ่านคำถามปัญหาทางเพศนั้น ก็มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุดเช่นกัน นอกจากนี้ ลักษณะในการให้ความรู้อื่น ๆ ยังสามารถเรียงลำดับการพบปริมาณประเด็นในการนำเสนอจากมากไปหาน้อยได้เหมือนกัน

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า สื่อโทรทัศน์พยายามตั้งประเด็น หรือเลือกประเด็นที่ใช้ในการสนทนาตามความสนใจ และลักษณะของปัญหาที่ผู้รับสารตั้งขึ้นหรือประสบอยู่ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสื่อโทรทัศน์ได้นำความต้องการความรู้เรื่องเพศของผู้ชม ที่สะท้อนผ่านปัญหาทางเพศมาตั้งเป็นประเด็นในการสนทนา เพื่อตอบสนองความอยากรู้ในเรื่องต่าง ๆ ของผู้รับสาร

ส่วนลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบระหว่างการสนทนาให้ความรู้ พบประเด็นในการสนทนาที่จัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ และลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศพบว่า เนื้อหาเรื่องเพศจากการสนทนามีลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่สอดคล้องกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากประเด็นคำถามของผู้รับสารในระดับหนึ่ง กล่าวคือ คำถามปัญหาทางเพศที่พบจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด เช่นเดียวกัน รวมถึงพบลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องอยู่ในระดับที่รองลงมาเหมือนกัน

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่าลักษณะของความรู้ที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศมีลำดับในการนำเสนอที่เป็นไปตามลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากประเด็นคำถาม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อโทรทัศน์ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศที่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้รับสาร

ที่มาในการ จำแนก ผลการจำแนก	ภาพรวมคอลัมน์ “เสพสม อารมณ หมาย”	เนื้อหาคอลัมน์ “เสพสม อารมณ หมาย”	คำถามในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม”	คำแนะนำ ในคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม”
ผลการจำแนกด้วย 4 ลักษณะของ ความรู้เรื่องเพศโดย เรียงลำดับจากพบที่ ประเด็นมากที่สุด ไปที่พบประเด็น น้อยที่สุดหรือไม่ พบ	ลักษณะทางชีว วิทยา	ลักษณะทางชีว วิทยา	ลักษณะทางชีว วิทยา	ลักษณะทางชีว วิทยา
	ลักษณะทางจิต วิทยา	ลักษณะทางสุข ศึกษา	ลักษณะทางสุข ศึกษา	ลักษณะทางสุข ศึกษา
	ลักษณะทางสังคม วิทยา	ลักษณะทางจิต วิทยา	ลักษณะทางจิต วิทยา	ลักษณะทางจิต วิทยา
	ลักษณะทางสุข ศึกษา	ลักษณะทางสังคม วิทยา	ลักษณะทางสังคม วิทยา	ลักษณะทางสังคม วิทยา

ตารางที่ 5.25 การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาของความรู้เรื่องเพศที่พบจากสื่อหนังสือพิมพ์

ผลจากการเปรียบเทียบ ลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากการจำแนกในส่วนต่าง ๆ ของสื่อหนังสือพิมพ์พบว่า ลักษณะของความรู้เรื่องเพศในภาพรวมจากบทความในคอลัมน์ “เสพสม อารมณ หมาย” มีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับลักษณะความรู้เรื่องเพศที่พบจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศทั้งหมด กล่าวคือ ลักษณะของความรู้ที่สื่อหนังสือพิมพ์นำมาตั้งเป็นประเด็นในการนำเสนอสามารถเรียงตามลำดับปริมาณที่พบได้ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศพบมากที่สุด ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ และลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศตามลำดับ ซึ่งการเรียงลำดับในการนำเสนอไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสาร กล่าวคือ ผลจากการจำแนกลักษณะของคำถามปัญหาทางเพศ พบว่าประเด็นคำถามปัญหาทางเพศมีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้มากที่สุดดังนั้นผลของการเปรียบเทียบจึงสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของความรู้เรื่องเพศในภาพรวมจากบทความ “เสพสม อารมณ หมาย” ไม่สอดคล้องกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากประเด็นคำถามปัญหาทางเพศทั้งหมด โดยมีเพียง 1 ลักษณะที่สอดคล้องในการนำเสนอ คือ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ

แม้ว่าผลจากการจำแนกเนื้อหาในภาพรวมจากคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” จะพบลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้รับสารที่สะท้อนผ่านลักษณะของความรู้ที่พบจากประเด็นคำถามปัญหาทางเพศทั้งหมดก็ตาม แต่จะเห็นได้ว่า ลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากเนื้อหาภายในของบทความที่เป็นการให้ความรู้มีการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสาร โดยพบว่า เนื้อหาในบทความมีประเด็นการให้ความรู้ในลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด เช่นเดียวกับที่ผู้รับสารมีประเด็นปัญหาในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด รวมถึงความรู้ในลักษณะอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า คำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่อหนังสือพิมพ์มีลักษณะของความรู้ที่สอดคล้องกับคำถามอีกด้วย ถึงแม้ว่าเนื้อหาในภาพรวมของบทความเรื่องเพศศึกษาจะไม่ตอบสนองความต้องการใคร่รู้ในเรื่องเพศของผู้รับสารมาก เช่นเดียวกับ คำแนะนำปัญหาทางเพศที่ตอบสนองให้ความกระจ่างปัญหาทางเพศก็ตาม แต่ผู้วิจัยเชื่อว่า ความต้องการใคร่รู้ในเรื่องเพศศึกษาของผู้รับสารที่สะท้อนผ่านปัญหาทางเพศ มีส่วนในการกำหนดประเด็นการให้ความรู้เรื่องเพศผ่านบทความ เนื่องจากเนื้อหาที่ปรากฏในบทความแต่ละบทความจากการที่ผู้วิจัยใช้ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปทำการจำแนกพบว่า มีความสอดคล้องกับ ลักษณะความรู้ที่พบจากประเด็นคำถามปัญหาทางเพศ

ที่มาในการจำแนก	ภาพรวมของเนื้อหาบทความ	เนื้อหาภายในบทความ	คำถามปัญหาในห้องสนทนา	คำแนะนำปัญหาทางเพศสนทนา
ผลการจำแนกด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศโดยเรียงลำดับจากพบที่ประเด็นมากที่สุดไปที่พบประเด็นน้อยที่สุด	ลักษณะทางชีววิทยา	ลักษณะทางชีววิทยา	ลักษณะทางชีววิทยา	ลักษณะทางชีววิทยา
	ลักษณะทางสังคมวิทยา	ลักษณะทางสุขศึกษา	ลักษณะทางสุขศึกษา	ลักษณะทางสุขศึกษา
	ลักษณะทางสุขศึกษา	ลักษณะทางจิตวิทยา	ลักษณะทางสังคมวิทยา	ลักษณะทางสังคมวิทยา
	ลักษณะทางจิตวิทยา	ลักษณะทางสังคมวิทยา	ลักษณะทางจิตวิทยา	ลักษณะทางจิตวิทยา

ตารางที่ 5.26 การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาของความรู้เรื่องเพศที่พบจากสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลจากการเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบจากการจำแนกในส่วนต่าง ๆ ในสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่า ลักษณะของความรู้ที่พบจากสื่อบทความไม่สอดคล้องกับ

ลักษณะของความรู้ ที่พบจากประเด็นคำถามปัญหาทางเพศทั้งหมดทุกลักษณะมีเพียงลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศที่น่าเสนอมากที่สุด และลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศที่ถูกนำเสนออย่างน้อยที่สุด เท่านั้นที่น่าเสนออย่างสอดคล้องกัน ส่วนลักษณะของเนื้อหาภายในบทความที่ให้ความรู้เรื่องเพศพบว่า มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศเพียง 2 ลักษณะอีกเช่นเดียวกัน คือ มีเพียงลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ และลักษณะทางสุขภาพจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศเท่านั้นมีระดับการนำเสนอที่เท่ากัน แต่อย่างไรก็ตาม ผลจากการจำแนกลักษณะของความรู้เรื่องเพศจากคำแนะนำปัญหาทางเพศพบว่า มีลักษณะของเนื้อหาในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ ที่สอดคล้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ กล่าวคือลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากประเด็นคำถามปัญหาทางเพศมีการเรียงลำดับลักษณะของความรู้เรื่องเพศตามปริมาณประเด็นที่พบ เหมือนกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศ

แม้ว่าการนำเสนอบทความในการให้ความรู้ของสื่ออินเทอร์เน็ต จะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตทั้งหมดก็ตาม แต่ความต้องการใคร่รู้ในเรื่องเพศของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตก็สามารถได้รับการตอบสนองอย่างสอดคล้อง จากการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ และผู้วิจัยเชื่อว่าสื่ออินเทอร์เน็ตได้นำความต้องการใคร่รู้ในเรื่องเพศของผู้คนมากำหนดประเด็นในการนำเสนออย่างแน่นอน ดังจะเห็นได้จากการที่สื่ออินเทอร์เน็ตได้นำเสนอเนื้อหาในส่วนที่เรียกว่า “เขากลมอะไรกันบ้าง.....” หรือ FAQ (Frequently Asked Question) ซึ่งเป็นส่วนที่รวบรวมคำถามที่ผู้คนมักจะถามกันมากจึงมีการรวบรวมเอาไว้ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า สามารถเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น ได้นำความต้องการของผู้รับสารมาช่วยกำหนดประเด็นในการให้ความรู้เรื่องเพศ

การนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ที่พบจากสื่อแต่ละสื่อตามที่ได้นำเสนอไปแล้วจะสอดคล้องกันมากน้อยแตกต่างกันออกไป แต่ผู้วิจัยพบว่าสื่อที่นำมาศึกษาทั้ง 3 สื่อ อันประกอบด้วยสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ทุกสื่อล้วนนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศในส่วนของคำแนะนำปัญหาทางเพศ สอดคล้องกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศในส่วนคำถามปัญหาทางเพศเหมือนกัน จึงแสดงให้เห็นว่าสื่อทั้ง 3 ได้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศตรงตามความต้องการของผู้รับสารเหมือนกันทุกสื่อ จึงสามารถสรุปได้ว่า สื่อทั้ง 3 ได้นำความต้องการใคร่รู้ในเรื่องเพศศึกษาของผู้รับสาร ที่สะท้อนผ่านประเด็นปัญหาทางเพศมากำหนดประเด็นในการให้ความรู้ และการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศของสื่อทั้ง 3 สามารถตอบสนองความต้องการไขปัญหาทางเพศของผู้รับสารในแต่ละสื่อได้

5.7 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วม และเพศสภาพที่พบในสื่อมวลชน

ในส่วนของการเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาพนี้ จะประกอบด้วย การเปรียบเทียบใน 2 ส่วนคือ ส่วนแรกจะเป็นการเปรียบเทียบลักษณะของกิจกรรมการมีส่วนร่วมในแต่ละสื่อ และส่วนที่ 2 จะเป็นการเปรียบเทียบถึงลักษณะตัวตนของเพศสภาพที่พบจากการเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

5.7.1 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมในแต่ละสื่อ

ในภาพรวมของผลการศึกษา เรื่องลักษณะของการมีส่วนร่วมของเพศสภาพในบทที่ 4 พบว่า ลักษณะของการมีส่วนร่วมประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ และการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปลักษณะที่พบในแต่ละสื่อและนำมาเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นภาพอย่างชัดเจนว่า ในแต่ละสื่อพบการมีส่วนร่วมในลักษณะใด และไม่พบการมีส่วนร่วมในลักษณะใดดังในตารางต่อไปนี้

สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
ลักษณะการมีส่วนร่วม		
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น	✓	✗
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ	✓	✓
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ(ตอบคำถาม)	แพทย์เท่านั้น	แพทย์เท่านั้น
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา	แพทย์เท่านั้น	แพทย์เท่านั้น

ตารางที่ 5.27 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมของเพศสภาพที่พบในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้รับสารสามารถมีส่วนร่วมในสื่อโทรทัศน์ได้ใน 2 สถานะ คือ สถานะผู้แสดงความคิดเห็น และผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์ผู้รับสารสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศได้เช่นเดียวกับสื่อโทรทัศน์ แต่ไม่สามารถที่จะมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็นได้เนื่องจาก สื่อหนังสือพิมพ์ไม่มีเวทีพื้นที่

สำหรับการแสดงความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับเพศ ส่วนการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำ ปัญหาทางเพศ(ตอบคำถาม) และการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่าสื่อทั้ง 2 ต่างมีแพทย์เป็นผู้ทำหน้าที่เท่านั้น ไม่พบว่าบุคคลอื่นที่ไม่ใช่แพทย์มาสื่อสารในฐานะดังกล่าว

จากข้อมูลข้างต้นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการที่สื่อหนังสือพิมพ์ไม่มีพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็นกล่าวได้ว่า สื่อหนังสือพิมพ์ไม่เป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็น แต่เป็นเวทีสำหรับการแสดงออกในปัญหาทางเพศ เป็นที่เวทีที่พึงพิง และให้ความช่วยเหลือสำหรับผู้ประสบปัญหาทางเพศ ในขณะที่สื่อโทรทัศน์นำเสนอทั้งเวทีที่เป็นการแสดงความคิดเห็น และเวทีในการให้ความช่วยเหลือปัญหาทางเพศ

ลักษณะการมีส่วนร่วม	สื่อ	โทรทัศน์	อินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วมในฐานะแสดงความคิดเห็น		✓	✓
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ		✓	✓
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ(ตอบคำถาม)		แพทย์เท่านั้น	พบเพศสภาวะอื่น ๆ เข้ามาตอบคำถามร่วมกับแพทย์
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา		แพทย์เท่านั้น	พบเพศสภาวะอื่น ๆ เข้ามาให้ความรู้ร่วมกับแพทย์

ตารางที่ 5.28 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมในสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลการเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมระหว่างสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่า ผู้รับสารของสื่อโทรทัศน์ และผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตต่างสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมได้ใน 2 สถานะเหมือนกัน คือ การมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ ส่วนฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ และฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์พบว่า มีเพียงแพทย์ที่จะสามารถอยู่ในฐานะดังกล่าวนี้ได้ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าอำนาจในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ และให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์อยู่ในมือแพทย์เพียงผู้เดียวเท่านั้น ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตพบว่าได้มีการกระจายอำนาจในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ และอำนาจในการให้ความรู้เรื่องเพศมาสู่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่แพทย์

แต่ทั้งนี้ในส่วนของการให้ความรู้เรื่องเพศของสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่ายังคงอยู่ภายใต้เงาแห่งการควบคุมจากแพทย์อยู่เช่นกัน (ดังที่ได้นำเสนอไปแล้วในบทที่ 4)

นอกจากนี้การที่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่จะให้คำแนะนำ และร่วมแสดงความคิดเห็นในปัญหาทางเพศของผู้อื่นได้นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีความเป็นเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นมากกว่าสื่อโทรทัศน์

ลักษณะการมีส่วนร่วม	สื่อ	อินเทอร์เน็ต	หนังสือพิมพ์
การมีส่วนร่วมในฐานะแสดงความคิดเห็น		✓	✗
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ		✓	✓
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ (ตอบคำถาม)		พบเพศสภาวะอื่น ๆ เข้ามาตอบคำถามร่วมกับแพทย์	แพทย์เท่านั้น
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา		พบเพศสภาวะอื่น ๆ เข้ามาให้ความรู้ร่วมกับแพทย์	แพทย์เท่านั้น

ตารางที่ 5.29 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมในสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์

จากตารางการเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมระหว่างสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์จะเห็นได้ว่าในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น ผู้รับสารสามารถที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในส่วนต่างได้อย่างหลากหลายมากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อหนังสือพิมพ์จะพบเพศสภาวะต่าง ๆ หรือผู้รับสารสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้เพียงฐานะเดียวเท่านั้นคือ มีส่วนร่วมในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ นอกจากนี้ ในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ และการให้ความรู้เรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์พบว่าผู้ที่เข้ามาในฐานะทั้ง 2 นี้ ได้ยังคงเป็นแพทย์เช่นเดียวกับสื่อโทรทัศน์และไม่พบว่ามีผู้รับสารหรือบุคคลในเพศสภาวะอื่น ๆ เข้ามาในฐานะดังกล่าว ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตผู้รับสารสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้อย่างหลากหลายมากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์

ลักษณะการมีส่วนร่วม	สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วมในฐานะแสดงความคิดเห็น		✓	✗	✓
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ		✓	✓	✓
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ(ตอบคำถาม)		แพทย์เท่านั้น	แพทย์เท่านั้น	พบเพศสภาวะอื่น ๆ เข้ามาตอบคำถามร่วมกับแพทย์
การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา		แพทย์เท่านั้น	แพทย์เท่านั้น	พบเพศสภาวะอื่น ๆ เข้ามาให้ความรู้ร่วมกับแพทย์

ตารางที่ 5.30 การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมของเพศสภาวะที่พบในสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

การเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมของเพศสภาวะในสื่อสามารถสรุปได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเปิดโอกาสและมณฑลพื้นที่สำหรับการสื่อสารเรื่องเพศกว้างที่สุดในจำนวนสื่อที่นำมาศึกษาทั้ง 3 สื่อ กล่าวคือ ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่เข้ามามีส่วนร่วมได้ทั้ง 4 ฐานะ แต่อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศในส่วนที่เป็นบทความของสื่ออินเทอร์เน็ตยังคงอยู่ภายใต้ดุลพินิจของแพทย์ในการนำเสนอ ส่วนสื่อโทรทัศน์ได้เปิดโอกาส และเวทีพื้นที่ในการสื่อสารไว้กว้างในระดับหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากในส่วนที่เป็นการแสดงความคิดเห็น สื่อโทรทัศน์มีลักษณะของการเลือกปฏิบัติ ซึ่งหมายความว่า สื่อโทรทัศน์ยังไม่เปิดโอกาสหรือเวทีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกันสำหรับคนทุกคนในการแสดงความคิดเห็น โดยสื่อโทรทัศน์จะหยิบยื่นโอกาส ในการแสดงความคิดเห็นให้กับผู้ที่ถูกคัดเลือกสำหรับการสัมภาษณ์เท่านั้น ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์ไม่พบมณฑลพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็นในเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น จะพบก็เพียงเวทีพื้นที่สำหรับการสื่อสารปัญหาทางเพศเท่านั้น เนื่องจากตัวสื่อหนังสือพิมพ์เองมีพื้นที่จำกัดในการนำเสนอ นอกจากนี้ในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์อำนาจในการสื่อสารเพื่อให้คำแนะนำ และให้ความรู้เรื่องเพศศึกษายังคงดำเนินการโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตได้เปิดโอกาส และกระจายอำนาจในการให้คำแนะนำ และให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาจากแพทย์ไปสู่บุคคลในเพศสภาวะต่าง ๆ อีกด้วย

5.7.2 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน

การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะในส่วนต่อไปนี้เป็นกรนำเสนอภาพรวมทั้งหมดของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในสื่อทั้ง 3 จากเวทีพื้นที่ต่าง ๆ ที่สื่อเปิดไว้สำหรับการสื่อสารเรื่องเพศ ดังนี้

เพศสภาวะที่พบ \ สื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
ชายรักต่างเพศ	✓	✓
หญิงรักต่างเพศ	✓	✓
ชายมีครอบครัว	✓	✓
หญิงมีครอบครัว	✓	✓
รักร่วมเพศชาย	✗	✗
รักร่วมเพศหญิง	✗	✓
Bisexual ชาย	✗	✓
Bisexual หญิง	✗	✗
ไม่สามารถระบุเพศสภาวะได้	✗	✗

ตารางที่ 5.31 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์

ผลการเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศระหว่างสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์พบว่าสื่อโทรทัศน์มีลักษณะทางเพศสภาวะที่สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศได้เพียง เพศชายเพศหญิงรักต่างเพศ และเพศชายเพศหญิงมีครอบครัวแล้วเท่านั้น ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์พบลักษณะของเพศสภาวะเหมือนกับสื่อโทรทัศน์เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศมากกว่าสื่อโทรทัศน์โดยพบว่ามี เพศสภาวะที่เป็นรักร่วมเพศหญิง และเพศสภาวะที่เป็น Bisexual ชายเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศด้วย

จึงกล่าวได้ว่า เวทีพื้นที่ในการสื่อสารเรื่องเพศของสื่อโทรทัศน์ยังไม่ชัดเจนว่าเปิดกว้างให้กับเพศสภาวะอื่น ๆ นอกเหนือไปจากชาย และหญิงรักต่างเพศหรือไม่ ในขณะที่สื่อ

หนังสือพิมพ์เห็นได้อย่างชัดเจนว่า เปิดโอกาสให้กับคนกลุ่มนี้ได้มีมณฑลพื้นที่ในการแสดงตัวตนมากกว่าสื่อโทรทัศน์

เพศสภาวะ \ สื่อ	โทรทัศน์	อินเทอร์เน็ต
ชายรักต่างเพศ	✓	✓
หญิงรักต่างเพศ	✓	✓
ชายมีครอบครัว	✓	✓
หญิงมีครอบครัว	✓	✓
รักร่วมเพศชาย	✗	✓
รักร่วมเพศหญิง	✗	✓
Bisexual ชาย	✗	✓
Bisexual หญิง	✗	✗
ไม่สามารถระบุเพศสภาวะได้	✗	✓

ตารางที่ 5.32 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารในสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลการเปรียบเทียบ ลักษณะของเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศระหว่างสื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่าเพศสภาวะที่สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศได้ในสื่อทั้ง 2 เหมือนกันคือ เพศชาย และเพศหญิงรักต่างเพศ เพศชาย และเพศหญิงมีครอบครัวแล้ว ส่วนเพศสภาวะที่พบว่าสามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต แต่ไม่พบในสื่อโทรทัศน์ประกอบด้วย รักร่วมเพศชาย รักร่วมเพศหญิง และ Bisexualชาย นอกจากนี้ในสื่ออินเทอร์เน็ตยังพบกลุ่มผู้ใช้งานที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศโดยไม่สามารถระบุเพศสภาวะได้อีกด้วย ดังนั้นจึงสามารถที่จะสรุปได้ว่าเพศสภาวะที่พบในสื่ออินเทอร์เน็ตมาความหลากหลายมากกว่าสื่อโทรทัศน์

เพศสภาวะ \ สื่อ	อินเทอร์เน็ต	หนังสือพิมพ์
ชายรักต่างเพศ	✓	✓
หญิงรักต่างเพศ	✓	✓
ชายมีครอบครัว	✓	✓

หญิงมีครอบครัว	✓	✓
รักร่วมเพศชาย	✓	✗
รักร่วมเพศหญิง	✓	✓
Bisexual ชาย	✓	✓
Bisexual หญิง	✗	✗
ไม่สามารถระบุเพศสภาพได้	✓	✗

ตารางที่ 5.33 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาพที่เข้ามาสื่อสารในสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์

ผลการเปรียบเทียบ ลักษณะของสื่อที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศระหว่างสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่าสื่อทั้ง 2 มีลักษณะของเพศสภาพที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศอย่างหลากหลายใกล้เคียงกัน จะมีเพียงรักร่วมเพศชาย และกลุ่มที่ไม่สามารถระบุเพศสภาพได้เท่านั้น ที่พบว่าเข้ามาสื่อสารในสื่ออินเทอร์เน็ต แต่ไม่พบว่าเข้ามาสื่อสารในสื่อหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้ กลุ่มที่ไม่สามารถระบุเพศสภาพได้นั้น มาจากผลการศึกษาเพศสภาพในกลุ่มของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่เข้ามาแสดงความคิดเห็น หรือให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ

หากพิจารณาเพศสภาพที่เข้ามาสื่อสารในสื่อทั้ง 2 นี้แล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าทั้งสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อหนังสือพิมพ์สามารถเป็นที่พึ่งพิง และเป็นการออกในการแก้ไขปัญหาทางเพศให้กับบุคคลในสังคมที่มีเพศสภาพแตกต่างกันออกไป

เพศสภาพ	สื่อ		
	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
ชายรักต่างเพศ	✓	✓	✓
หญิงรักต่างเพศ	✓	✓	✓
ชายมีครอบครัว	✓	✓	✓
หญิงมีครอบครัว	✓	✓	✓
รักร่วมเพศชาย	✗	✗	✓
รักร่วมเพศหญิง	✗	✓	✓
Bisexual ชาย	✗	✓	✓
Bisexual หญิง	✗	✗	✗

ไม่สามารถระบุเพศสภาพได้	✘	✘	✓

ตารางที่ 5.34 การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาพที่เข้ามาสื่อสารในสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

การเปรียบเทียบลักษณะของเพศสภาพที่เข้ามาสื่อสารในสื่อทั้ง 3 สามารถที่จะสรุปได้ว่า เพศสภาพที่สามารถเข้ามาสื่อสารในสื่อโทรทัศน์ไม่มีความหลากหลายมากนักพบเพียงเพศชาย เพศหญิงรักต่างเพศเท่านั้น ส่วนเพศสภาพอื่น ๆ เช่น กลุ่มรักร่วมเพศ Bisexual ไม่พบว่าเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์ ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ตเปิดโอกาสให้กับผู้ที่มีเพศสภาพอื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากเพศชาย เพศหญิงรักต่างเพศ ได้สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศมากกว่าสื่อโทรทัศน์

ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า สื่อโทรทัศน์สามารถเป็นเวทีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็น และสื่อสารปัญหาทางเพศได้ แต่ยังไม่มีความชัดเจนว่าเป็นเวทีสาธารณะสำหรับผู้ที่มีเพศสภาพอื่น ๆ หรือไม่ เนื่องจาก ช่วงระยะเวลาในการเก็บข้อมูลนั้นอาจจะยังไม่ครอบคลุมเพียงพอที่จะระบุอย่างแน่ชัดว่า กลุ่มบุคคลในเพศสภาพอื่น ๆ ไม่สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศของตนเองในมณฑลพื้นที่นี้ได้ ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์นั้น ถึงแม้ว่าจะสามารถเป็นมณฑลพื้นที่ในการให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาทางเพศให้กับเพศสภาพได้อย่างหลากหลายก็ตาม แต่ยังไม่เป็นเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นในประเด็นเรื่องเพศ ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตนับได้ว่าเป็นเพียงสื่อเดียวจากสื่อทั้ง 3 ที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาสามารถเป็นมณฑลพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็น และสื่อสารปัญหาทางเพศได้อย่างหลากหลายเรื่องราว และหลากหลายเพศสภาพในสังคม นับได้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อทางเลือกในการแสดงออกเรื่องเพศศึกษาได้อย่างอิสระมากกว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์

5.8 สรุปผลการเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา

จากการศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 3 ตามที่ได้นำเสนอไปในแต่ละหัวข้อของการเปรียบเทียบแล้ว สามารถสรุปได้ ดังนี้

ประเภทของสื่อ ประเด็นเปรียบเทียบ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
รูปแบบการสื่อสาร			
การสนทนา(Oral)	☆☆	×	×
การใช้ตัวอักษร(Symbol)	☆	☆☆	☆☆
การใช้ภาพ(Icon)	☆	☆	☆
ลักษณะความรู้ในภาพรวม			
ลักษณะทางชีววิทยา	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓
ลักษณะทางสุขศึกษา	×	✓	✓ ✓
ลักษณะทางจิตวิทยา	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓	✓
ลักษณะทางสังคมวิทยา	✓ ✓	✓ ✓	✓ ✓ ✓
ลักษณะความรู้จากการ สนทนา / บทความ			
ลักษณะทางชีววิทยา	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓
ลักษณะทางสุขศึกษา	✓ ✓	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓
ลักษณะทางจิตวิทยา	✓ ✓ ✓	✓ ✓	✓ ✓
ลักษณะทางสังคมวิทยา	✓	✓	✓
ลักษณะความรู้จากคำถาม ปัญหาทางเพศ			
ลักษณะทางชีววิทยา	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓
ลักษณะทางสุขศึกษา	✓	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓
ลักษณะทางจิตวิทยา	✓ ✓ ✓	✓ ✓	✓
ลักษณะทางสังคมวิทยา	✓ ✓	✓	✓ ✓
ลักษณะความรู้จากคำแนะนำ นำปัญหาทางเพศ			
ลักษณะทางชีววิทยา	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓ ✓
ลักษณะทางสุขศึกษา	✓	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓
ลักษณะทางจิตวิทยา	✓ ✓ ✓	✓ ✓	✓
ลักษณะทางสังคมวิทยา	✓ ✓	✓	✓ ✓

ประเด็นเปรียบเทียบ	ประเภทของสื่อ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
ความสอดคล้องการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศ				
ลักษณะของประเด็นในการให้ความรู้สอดคล้องกับลักษณะความรู้ของคำถามปัญหาทางเพศ		✓	✓	✓
ลักษณะความรู้จากคำแนะนำสอดคล้องกับลักษณะความรู้จากคำถามปัญหาทางเพศ		✓	✓	✓
ลักษณะการสื่อสารเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในมณฑลสาธารณะ				
ผู้แสดงความคิดเห็น		✓	✗	✓
ผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ		✗	✗	✓
ผู้เขียนบทความ / ให้ความรู้เรื่องเพศ		✗	✗	✓
ผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ		✓	✓	✓
ลักษณะของเพศสภาพที่พบในมณฑลสาธารณะของสื่อ				
ชายรักต่างเพศ		✓	✓	✓
หญิงรักต่างเพศ		✓	✓	✓
ชายรักต่างเพศมีครอบครัว		✓	✓	✓
หญิงรักต่างเพศมีครอบครัว		✓	✓	✓
ชายรักร่วมเพศ		✗	✗	✓
หญิงรักร่วมเพศ		✗	✓	✓
Bisexual ชาย		✗	✓	✓
Bisexual หญิง		✗	✗	✗
ไม่สามารถระบุเพศสภาพได้		✗	✗	✓
หมายเหตุ ★★ หมายถึง เป็นรูปแบบการสื่อสารหลัก ★ หมายถึง รูปแบบการสื่อสาร ประกอบ ✓ ✓ ✓ ✓ หมายถึง พบมากที่สุด ✓ ✓ ✓ หมายถึง พบจำนวนรองลงมา ✓ ✓ หมายถึง พบจำนวนน้อย ✓ หมายถึง พบ / พบน้อยที่สุด / มีความสอดคล้อง และ ✗ หมายถึง ไม่พบ / ไม่พบการนำเสนอ / ไม่พบการมีส่วนร่วม				

ตารางที่ 5.35 สรุปผลการเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน

จากตารางสรุปผลการเปรียบเทียบ การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนสามารถกล่าวได้ว่า รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษานั้น สื่อโทรทัศน์ใช้การสนทนาเป็นการสื่อสารหลักในการให้ความรู้เรื่องเพศ โดยมีภาพประกอบที่มีลักษณะไม่โจ่งแจ้ง(Explicit)มากนัก สื่อหนังสือพิมพ์ใช้ตัวอักษรเป็นหลักในการสื่อสารให้ความรู้เรื่องเพศ เช่นเดียวกับสื่ออินเทอร์เน็ต แต่สื่อหนังสือพิมพ์ไม่สามารถที่จะนำเสนอภาพประกอบได้ขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถนำเสนอภาพประกอบที่มีความโจ่งแจ้งชัดเจนได้มากกว่าสื่อโทรทัศน์ ส่วนการเปรียบเทียบเนื้อหาเรื่องเพศจากการจำแนกในส่วนต่าง ๆ สามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากภาพรวมการสนทนา และบทความที่ปรากฏในสื่อมวลชนนั้น สื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นความรู้ครอบคลุมทั้ง 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ในขณะที่สื่อโทรทัศน์ไม่พบว่ามีประเด็นในภาพรวมของการให้ความรู้ที่เกี่ยวกับลักษณะทางสุขศึกษา ส่วนประเด็นที่สำคัญที่พบคือ สื่อทั้ง 3 ต่างนำเสนอประเด็นการให้ความรู้ที่มีลักษณะทางชีววิทยามากที่สุดเหมือน ๆ กัน และหัวข้อที่สื่อทั้ง 3 ต่างนำเสนอประเด็นเหมือนกันพบว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ทั้งสิ้น

ส่วนการเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชนสามารถสรุปได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอความรู้เรื่องเพศครบทุกหัวเรื่อง ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอความรู้เรื่องเพศในหลากหลายหัวเรื่องมากกว่าสื่อโทรทัศน์ นอกจากนี้สื่อทั้ง 3 ยังนำเสนอประเด็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด จึงกล่าวได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีความสามารถในการให้ความรู้ได้อย่างหลากหลายเรื่องราวทางเพศมากที่สุดในบรรดาสื่อทั้ง 3 ที่นำมาศึกษา นอกจากนี้เมื่อศึกษารายละเอียดเนื้อหาการให้ความรู้แล้วยังพบว่าสื่ออินเทอร์เน็ต สามารถให้รายละเอียดความรู้เรื่องเพศในเชิงลึกได้มากกว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ และถึงแม้ว่าสื่อหนังสือพิมพ์จะไม่สามารถให้รายละเอียดความรู้ได้มากกว่าสื่อโทรทัศน์ก็ตาม แต่สิ่งที่สื่อหนังสือพิมพ์ได้เปรียบ คือ สื่อหนังสือพิมพ์สามารถที่จะย้อนกลับมาศึกษาอีกได้ในขณะที่สื่อโทรทัศน์ไม่สามารถที่จะย้อนกลับมาศึกษาอีกได้

ตามที่คุณวิจัยได้นำเสนอแล้วว่า ประเด็นคำถามปัญหาทางเพศนั้น สามารถที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการความรู้เรื่องเพศของผู้รับสารได้เป็นอย่างดี เนื่องจากประเด็นปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นนั้นมาจากผู้รับสารเอง และผลจากการเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากประเด็นคำถามในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชนทั้ง 3 พบว่า “หัวเรื่องเกี่ยวกับการมี

เพศสัมพันธ์” เป็นปัญหาที่ผู้รับสารของสื่อทั้ง 3 ประสบปัญหามากที่สุด ดังจะเห็นได้จากประเด็นในการตั้งคำถามมากที่สุดอยู่ในหัวเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ จึงกล่าวได้ว่า ผู้คนในสังคมไม่ว่าจะมีความสามารถในการเข้าถึง(Accessibility)สื่อต่าง ๆ ในระดับมากหรือน้อยก็ตาม ต่างประสบปัญหาเกี่ยวกับ และให้ความสำคัญกับเรื่องความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์เหมือนกัน

นอกจากนี้ ลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชนสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า โดยเนื้อหาในการให้คำแนะนำนั้น สื่อทั้ง 3 มีลักษณะที่ตอบสนองกับความต้องการของผู้ที่ถามปัญหา กล่าวคือ ปัญหาที่ถูกส่งเข้ามาในสื่อถามเรื่องใด ผู้ให้ความช่วยเหลือก็จะให้คำตอบคำแนะนำในเรื่องนั้น ๆ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่าในการตอบคำถาม หรือให้คำแนะนำปัญหาทางเพศแล้ว สื่อทั้ง 3 ยังให้คำแนะนำในประเด็นความรู้เรื่องเพศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งเป็นการให้ความรู้ที่นอกเหนือไปจากเรื่องที่เป็นปัญหาอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสื่อทั้ง 3 สื่อได้ทำหน้าที่เหมือนกันคือ ให้ความกระจ่างในประเด็นปัญหาที่ผู้รับสารประสบอยู่ และเพิ่มเติมความรู้อื่น ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ถูกถามเข้ามา เพื่อให้ผู้รับสารได้มีความรู้ในเรื่องเพศศึกษา ในวงที่กว้างขึ้น หรือเป็นการขยายวงความรู้จากประเด็นปัญหาทางเพศนั้น ๆ

และผลจากการศึกษาจำแนกเนื้อหาเรื่องเพศในส่วนต่าง ๆ ตามที่นำเสนอในข้างต้นแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากสื่อแต่ละประเภทที่นำมาศึกษาเพื่อหาความสอดคล้องในการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ซึ่งพบว่าสื่อทั้ง 3 ที่นำมาศึกษาต่างนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศในส่วนของคำแนะนำปัญหาทางเพศ สอดคล้องกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศในส่วนคำถามปัญหาทางเพศเหมือนกันทั้ง 3 สื่อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อทั้ง 3 ได้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศตรงตามความต้องการของผู้รับสาร และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับสารได้เหมือนกันทุกสื่อ นอกจากนี้ ยังสามารถสรุปได้อีกว่า สื่อทั้ง 3 ได้นำความต้องการใคร่รู้ในเรื่องเพศศึกษาของผู้รับสาร ที่สะท้อนผ่านประเด็นปัญหาทางเพศมากำหนดประเด็นในการให้ความรู้ เนื่องจากผลการเปรียบเทียบในสื่อแต่ละประเภทพบว่า มีความสอดคล้องต้องกันระหว่างลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากประเด็นในการให้ความรู้ และลักษณะความรู้ที่พบจากคำถามปัญหาทางเพศ

ผลจากการเปรียบเทียบลักษณะ และกิจกรรมของเพศสภาวะที่พบในสื่อมวลชนสามารถที่จะสรุปได้ว่า เพศสภาวะที่สามารถเข้ามาสื่อสารในสื่อโทรทัศน์ไม่มีความหลากหลายมากนักพบเพียงเพศชาย เพศหญิงรักต่างเพศเท่านั้น ส่วนเพศสภาวะอื่น ๆ เช่น กลุ่มรักร่วมเพศ

Bisexual ไม่พบว่าเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์ ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ตเปิดโอกาสให้กับผู้ที่มีเพศสภาพอื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากเพศชาย เพศหญิงรักต่างเพศ ได้สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศมากกว่าสื่อโทรทัศน์ ซึ่งสามารถพบเห็นได้อย่างชัดเจน ส่วนกิจกรรมของการสื่อสารเรื่องเพศที่เกิดขึ้นนั้น สามารถสรุปได้ว่า สื่อโทรทัศน์สามารถทำหน้าที่เป็นเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็น และสื่อสารปัญหาทางเพศได้ แต่ยังไม่มีความชัดเจนว่าเป็นเวทีสาธารณะสำหรับผู้ที่มีเพศสภาพอื่น ๆ หรือไม่ เนื่องจาก ช่วงระยะเวลาในการเก็บข้อมูลนั้นอาจจะยังไม่ครอบคลุมเพียงพอที่จะระบุอย่างแน่ชัดว่า กลุ่มบุคคลในเพศสภาพอื่น ๆ ไม่สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศของตนเองในเวทีสาธารณะแห่งนี้ได้ ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์นั้น ถึงแม้ว่าจะสามารถเป็นเวทีสาธารณะ ในการให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาทางเพศให้กับเพศสภาพได้อย่างหลากหลายก็ตาม แต่ยังไม่เป็นเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นในประเด็นเรื่องเพศ ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถทำหน้าที่ในการเป็นเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็น และสื่อสารปัญหาทางเพศได้อย่างหลากหลายเรื่องราว และหลากหลายเพศสภาพในสังคม

แม้ว่าสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต จะนำเสนอการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเหมือนกัน แต่จากการนำผลการศึกษาที่ได้จากการการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในบทที่ 4 มาเปรียบเทียบระหว่างสื่อโดยลักษณะของการจับคู่เปรียบเทียบ(Analogy) ทำให้ทราบว่าแต่ละสื่อได้นำเสนอเหมือนกันอย่างไร หรือแตกต่างกันอย่างไร ตามที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไปแล้ว และในลำดับต่อจากนี้ผู้วิจัยจะได้นำผลการศึกษาในบทที่ 4 การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน และผลจากการศึกษาในบทที่ 5 การเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่นำเสนอบทเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน ไปทำการสรุป และอภิปรายผลการวิจัยในบทที่ 6 ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยด้วยกัน 3 ประการดังนี้ ประการที่ 1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเวทีสาธารณะของสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภทได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ประการที่ 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภท และประการที่ 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน

โดยประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาประกอบด้วยสื่อ 3 ประเภทดังนี้ 1. สื่อโทรทัศน์ที่มีเนื้อหารายการเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาได้แก่รายการ “ซุรัก ซูรส” 2. สื่อหนังสือพิมพ์ได้แก่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์คอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” และคอลัมน์ “เสพสม บ่มิสม” 3. สื่ออินเทอร์เน็ตได้แก่เว็บไซต์ www.clinicrak.com ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) เป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อให้ทราบถึงลักษณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในเวทีสาธารณะ และเพศภาวะที่เข้ามาในเวทีสาธารณะของแต่ละสื่อ โดยมีเครื่องมือในการวิจัย คือ ตารางลงรหัส(Coding Sheet) ในการเข้าไปศึกษาประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าว นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(In-depth Interview) ในการเก็บข้อมูลเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของแต่ละสื่อ โดยบุคคลผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย แพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล ผู้ดำเนินรายการ “ซุรัก ซูรส” ในสื่อโทรทัศน์ ดร.โอ(นามแฝง : นายแพทย์ออมสิน บุลภักดี) ผู้เขียนคอลัมน์ “เสพสมอารมณ์หมาย” และคอลัมน์ “เสพสม บ่มิสม” ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ นายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ Webmaster ของเว็บไซต์ www.clinicrak.com และในการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยสามารถสัมภาษณ์เป็นการส่วนตัวได้ 2 ท่านคือ แพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล และ นายแพทย์ออมสิน บุลภักดี ส่วนนายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์โดยการส่งคำถามทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เมลล์(E - mail) เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกเนื่องจากท่านติดภารกิจ

จากการนำเสนอผลการศึกษา และการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ในบทที่ 4 ผู้วิจัยได้
ได้เรียงลำดับในการนำเสนอ คือ สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ดังนั้น ในบท
ที่ 6 นี้ ผู้วิจัยจึงขอแนะนำเสนอสรุปผลการวิจัยในลักษณะของการได้เรียงตามในลักษณะเดียวกัน
สรุปการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ผู้วิจัยพบรูปแบบการ
สื่อสาร ลักษณะของเนื้อหา ลักษณะของเพศภาวะ และปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของ
สื่อโทรทัศน์ ดังนี้ รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์นำมาใช้
ในการสื่อสารให้ความรู้เรื่องเพศ และตอบปัญหาทางเพศ ประกอบด้วย **การสื่อสารโดยการ
สนทนา(Oral)** เนื่องจากสื่อโทรทัศน์ในรายการ “ซูรัก ซูรส” มีรูปแบบรายเป็นรายการสนทนา ดัง
นั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์นั้น ถูกถ่ายทอดผ่านการ
สนทนาเป็นหลัก โดยที่มีคุณลักษณะเฉพาะของการสนทนา คือ เป็นการสนทนาให้ความรู้เรื่อง
เพศศึกษาที่นำเสนอในลักษณะของการผสมผสานระหว่างการสนทนาวิชาการทางการแพทย์ และ
ความบันเทิงเพื่อให้เนื้อหาในรายการไม่มีความเป็นวิชาการที่หนักมากจนเกินไป นอกจากการ
สื่อสารในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ผ่านการสนทนาเป็นหลักแล้วยัง พบว่ามี **การสื่อสารโดย
การใช้ตัวอักษร(Symbol)** ในเรื่องเพศศึกษาอีกด้วย โดยสามารถสรุปการนำมาใช้ได้ 2 ประการ
คือ ประการแรก นำมาใช้ในการเกริ่นนำ และบอกเรื่องราวที่กำลังจะนำเสนอ หรืออยู่ระหว่างการ
นำเสนอ ประการที่สอง เป็นการนำตัวอักษรมาใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ทั้งนี้ การใช้ตัว
อักษรของสื่อโทรทัศน์นั้นจะมีคุณลักษณะเฉพาะคือ ทางสื่อโทรทัศน์เองสามารถที่จะเลือกใช้
ลักษณะของตัวอักษร ขนาด สี **การใช้ตัวอักษรหนา การใช้ตัวอักษรเอียง** ได้ตามความ
ต้องการในการนำเสนอ สามารถที่จะใส่ความคิดสร้างสรรค์ลงไปในการนำเสนอได้ ส่วน**การสื่อ
สารโดยการใช้ภาพ(Icon)** นั้น เป็นการนำเสนอในลักษณะที่เป็นส่วนประกอบในการสนทนา
มากกว่าที่จะเป็นหลักในการนำเสนอ โดยพบว่า ภาพที่นำมาเสนอทำหน้าที่ในการสนับสนุนการนำ
เสนอเรื่องเพศศึกษา 2 ประการ ดังนี้ **หน้าที่ในการสนับสนุนการอ้างอิง(Refer)**ในการสนทนา
โดยหน้าที่ของภาพเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการอ้างอิง และสร้างการรับรู้ร่วมกันระหว่างผู้ส่งสาร
(Sender / ผู้ดำเนินรายการ, วิทยากร) และผู้รับสาร(Receiver / ผู้รับชม) และ**หน้าที่ของภาพใน
การสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา** โดยการนำภาพมาประกอบการอธิบายในเรื่องที่มี
ลักษณะที่ซับซ้อนยากแก่การทำความเข้าใจ เช่น กระบวนการในการทำงานของระบบสืบพันธุ์
แต่อย่างไรก็ตาม การนำเสนอภาพของสื่อโทรทัศน์สังเกตได้ว่ามีคุณลักษณะเฉพาะคือ ภาพ
เคลื่อนไหวที่นำมาประกอบไม่ลักษณะที่เปิดเผยส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างชัดเจน มีลักษณะที่
ไม่โจ่งแจ้ง(Explicit) อย่างชัดเจนว่าเป็นการนำเสนอเพื่อการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ และถึงแม้

ว่าภาพเคลื่อนไหวที่สื่อนำมาเสนอประกอบการสนทนาจะเป็นภาพในลักษณะบทรัก หรือบทเข้าพระเข้านางก็ตาม(Love Scene) ก็ตาม แต่ระยะเวลาในการนำเสนอก็เป็นเพียงช่วงสั้น ๆ ไม่กี่วินาทีเท่านั้น

ในส่วนที่เป็นการศึกษาวิเคราะห์ **ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์** ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปทำการศึกษาจำแนกลักษณะของความรู้เรื่องเพศใน 4 ส่วนของการนำเสนอเนื้อหา และได้ผลการวิจัยดังนี้ **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวม** จากการสนทนาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ พบว่า ภาพรวมของประเด็นที่ใช้ในการสนทนานั้น ลักษณะชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอเป็นประเด็นในการสนทนามากที่สุด คือ 5 ครั้ง โดยหัวเรื่องที่ถูกนำเสนอมากที่สุดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำมาเป็นประเด็นในการสนทนา 3 ครั้ง และลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำมาเป็นประเด็นในการสนทนาเพียง 1 ครั้ง ส่วนลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศนั้นไม่พบว่าถูกนำมาเป็นประเด็นในการสนทนา **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบระหว่างการสนทนาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์** พบว่า ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดคือ 13 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการนำเสนอ 8 ประเด็น โดยที่หัวเรื่องในการให้ความรู้ที่มีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความรัก ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการนำเสนอ 3 ประเด็น และ ลักษณะทางสังคมวิทยาเรื่องเพศมีประเด็นในการนำเสนอ 1 ประเด็น ในขณะที่หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ การทำแท้ง หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความคับข้องทางจิต หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุ และพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่พบว่า มีประเด็นในการนำเสนอ **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากคำถามปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์** พบว่า ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นคำถามมากที่สุด 27 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำถามมากที่สุดคือหัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นคำถาม 11 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำถามมากที่สุดคือหัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วก็เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์เช่นกัน ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นคำถาม 9 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำถามมากที่สุดคือหัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการ

วางตัว การปรับตัวในสังคม และลักษณะทางเพศศึกษาของความรู้เรื่องเพศพบว่ามีประเด็นคำถาม 3 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีคำถามมากที่สุด คือหัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ จากคำแนะนำปัญหาทางเพศ** พบว่า **ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นในการให้คำแนะนำ 41 ประเด็น** โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ **ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอ 16 ประเด็น** โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ **ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอ 12 ประเด็น** โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคม และ **ลักษณะทางเพศศึกษาของความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอ 7 ประเด็น** โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นคำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับคำแนะนำเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอมากที่สุด ทั้งจากเนื้อหาที่ส่งนำมาตั้งเป็นประเด็นในการสนทนา หรือจากประเด็นคำถามที่ส่งผ่านเข้ามาจากผู้รับสารก็ตาม

ลำดับต่อมาที่ผู้วิจัยศึกษา คือ **ลักษณะของเพศสภาวะ(Gender) และกิจกรรมการสื่อสารที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์** เนื่องจากเป็นประเด็นที่สามารถบอกได้ถึงลักษณะความเป็นเวทีสาธารณะของแต่ละสื่อว่า ผู้ที่สามารถเข้ามาใช้เวทีสาธารณะของสื่อได้นั้นประกอบไปด้วยกลุ่มคนกลุ่มใดบ้าง และลักษณะของกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในเวทีสาธารณะของสื่อแต่ละชนิด เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้กับผู้รับสารอย่างไรบ้าง เชื่อมต่อการเป็นเวทีสาธารณะหรือไม่

จากการศึกษาพบว่า สื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” เปิดโอกาสให้ผู้รับสารสามารถเข้ามาร่วมสื่อสารเรื่องเพศได้ใน 2 ลักษณะคือ **การมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น** โดยที่สื่อโทรทัศน์ รายการ “ซูรัก ซูรส” เป็นผู้คัดเลือกบุคคลในการแสดงความคิดเห็น มาทำการสัมภาษณ์ในประเด็นที่สื่อตั้งขึ้น ส่วน**เพศสภาวะ(Gender)ที่สามารถเข้ามาแสดงความคิดเห็น**ในประเด็นที่สื่อโทรทัศน์ตั้งขึ้น พบว่ามีเพียง 2 เพศที่สามารถพบอย่างชัดเจนว่าได้เข้ามาสื่อสารแสดงทัศนะความคิดเห็นเรื่องเพศ คือ เพศชาย - หญิงรักต่างเพศ ส่วนเพศที่มีลักษณะเช็กซ์ชวลิตี้อื่น ๆ เช่น รักร่วมเพศชาย รักร่วมเพศหญิง Bisexual ชาย Bisexual หญิง ไม่พบว่าได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสารแสดงทัศนะ ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่สื่อได้นำเสนอ นอกจากนั้นช่วงอายุของผู้ที่เข้ามาแสดงความคิดเห็น พบว่า อายุอยู่ในช่วงตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป ประกอบกับเนื้อหาของประเด็นในการแสดงความคิดเห็น จะเน้นเกี่ยวกับเรื่องของการใช้ชีวิตคู่ และในขณะที่

ที่ไม่พบผู้แสดงความคิดเห็นมีอายุอยู่ในช่วง 11 – 15 ปี และ 16 – 20 ปี ผู้วิจัยก็ไม่พบประเด็นในการแสดงความคิดเห็นที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับช่วงอายุดังกล่าวเช่นกัน ลักษณะของการมีส่วนร่วมที่พบในลำดับถัดมาคือ **การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหา** การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมในเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ โดยที่ผู้ชมรายการที่มีปัญหาทางเพศส่งคำถามปัญหาทางเพศของตนเอง หรือข้อข้องใจต่าง ๆ เข้ามาในรายการ โดยพบเพศสภาวะของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศแล้วเข้ามาสื่อสารในเวทีพื้นที่ของสื่อโทรทัศน์ประกอบ ด้วย ชาย - หญิง รักต่างเพศยังไม่มีครอบครัว และชาย - หญิงรักต่างเพศมีครอบครัวแล้ว เมื่อพิจารณาในแง่ของปริมาณของแต่ละเพศสภาวะที่สื่อเปิดโอกาสให้เข้ามาสื่อสารในเรื่องปัญหาทางเพศ พบว่าจำนวนเพศสภาวะที่เข้ามาสื่อสารมีทั้งหมดจำนวน 65 ราย โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เพศหญิงยังไม่มีครอบครัวเข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศมากที่สุด เพศหญิงมีครอบครัวและเพศชายยังไม่มีครอบครัวพบว่ามีจำนวนที่เข้ามาสื่อสารในจำนวนที่เท่ากัน และพบว่าเพศชายที่มีครอบครัวแล้วเข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศน้อยที่สุด ช่วงอายุที่สามารถระบุได้จากการเข้ามาเป็นผู้ประสบปัญหาทางเพศ พบว่า ไม่สามารถระบุอายุได้มีจำนวน 45 ราย ช่วงอายุ 21 – 25 ปี 6 ราย ช่วงอายุ 16 – 20 ปี 4 ราย ช่วงอายุ 26 – 30 ปี 4 ราย ช่วงอายุ 41 – 45 ปี 3 ราย อายุ 60 ปี ขึ้นไป 2 ราย ช่วงอายุ 11 – 15 ปี 1 ราย นอกจากนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เรื่องอาชีพเข้ามาร่วมศึกษาเพศสภาวะที่พบในสื่อโทรทัศน์ด้วย แต่ผู้วิจัยพบว่าสามารถระบุอาชีพของเพศสภาวะได้เพียงอาชีพเดียวเท่านั้น คือ นักเรียน / นักศึกษา โดยมีเพศสภาวะและอายุ ดังนี้ อายุ 11 – 15 ปี เพศชาย 1 คน, อายุ 16 – 20 ปี เพศชาย 1 คน, อายุ 21 – 25 ปี เพศหญิง 2 คน

การศึกษาเรื่องปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์ ผู้วิจัยพบปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ดังนี้คือ **ปัจจัยที่เป็นกลวิธีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเวทีสาธารณะของสื่อโทรทัศน์** ปัจจัยที่เป็นกลวิธีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาประกอบด้วย **กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา** เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาผ่านผู้ดำเนินรายการ และวิทยากรผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยนำบุคคลอันเป็นที่รู้จักของสังคมมาเป็นผู้ดำเนินรายการฝ่ายชาย และนำเสนอผู้ดำเนินรายการฝ่ายหญิงที่มีสถานะเป็นแพทย์ ส่วนวิทยากรผู้ให้ความรู้นั้น สื่อโทรทัศน์ได้นำแพทย์ผู้เชี่ยวชาญจากสาขาต่าง ๆ มาเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษา **กลวิธีในการสื่อสารเรื่องเพศ** เป็นกลวิธีในการเลือกใช้ถ้อยคำในการสื่อสารเรื่องเพศ ซึ่งพบว่ามีการใช้ภาษาในการสื่อสาร 2 ลักษณะด้วยกันคือ **ลักษณะที่ 1 การใช้ภาษาที่เป็นทางการ** ทำให้เรื่องเพศมีลักษณะเป็นวิชาการไม่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ **ลักษณะที่ 2 การใช้ที่ไม่เป็นทางการ** ทำให้เรื่องเพศมีลักษณะที่เข้าใจง่ายขึ้น และลดระดับความเป็นวิชาการ **กลวิธีเกี่ยวกับการสร้างความน่าเชื่อถือ**

(Credibility) เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับตัวสื่อโทรทัศน์ในการนำเสนอรายการเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาโดยประกอบไปด้วยประเด็นในการสนับสนุนความน่าเชื่อถือ ดังนี้ ผู้ให้การสนับสนุนรายการ ในสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” พบว่าผู้ให้การสนับสนุนรายการที่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือได้ คือ กรมสุขภาพจิตซึ่งเป็นหน่วยงานจากภาครัฐ เนื่องจากเป็นที่รับรู้ร่วมกันของสังคมว่า หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการช่วยเหลือประชาชน ดังนั้นการที่นำจุดนี้มาสนับสนุนย่อมทำให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกได้ว่า รายการนี้เป็นรายการที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ดังนั้น ข้อมูลการนำเสนอย่อมมีความน่าเชื่อถือ การใช้เรื่องจริงมานำเสนอ เป็นการนำเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในสังคมมาสนับสนุน การนำเสนอประเด็นต่าง ๆ ที่ใช้ในการพูดคุย การอ้างอิงผลการศึกษา เป็นการทำผลการศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการสนับสนุนการนำเสนอข้อมูลความรู้เรื่องเพศ การแสดงผลงานของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในรายการ เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในการนำเสนอคำถามปัญหาทางเพศที่ใช้ในการออกอากาศ เพื่อเป็นการป้องกันการถูกกล่าวหาว่าทางรายการเป็นผู้ทำการตกแต่งคำถามขึ้นมาเอง โดยมีลักษณะในการนำเสนอหลักฐาน 2 รูปแบบด้วยกัน คือ 1. รูปแบบเสียง(Oral) และ 2. รูปแบบตัวหนังสือ(Icon)

ปัจจัยการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในลำดับต่อมาเป็น ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสื่อ ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ ปัจจัยทางด้านเวลา(Time) จากการศึกษาพบว่าปัจจัยเรื่องของเวลา เข้ามาเกี่ยวข้องกับการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อโทรทัศน์ ดังนี้ ปัจจัยเวลาที่กำหนดช่วงระยะเวลาในการนำเสนอ โดยสื่อโทรทัศน์ถูกกำหนดกานำเสนอในช่วงเวลา 23.30 – 24.30 น. ของทุกคืนวันพฤหัสบดี ดังนั้น การที่เวลาถูกกำหนดตายตัวเช่นนี้จึงเป็นตัวที่ส่งผลให้เป็นการกำหนดพฤติกรรมมารับชมของผู้ชมรายการว่า ต้องเปิดเครื่องรับชมให้ตรงตามเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ช่วงระยะเวลาในการนำเสนอยังเป็นการกำหนดอายุของผู้รับชมไปในตัวอีกด้วย ปัจจัยเวลาที่กำหนดความยาว และขั้นตอนของกิจกรรมในการนำเสนอ จากการศึกษาพบว่าเวลาเป็นตัวกำหนดความยาวในการนำเสนอ และช่วงต่าง ๆ ของรายการว่าสามารถนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ได้ในระยะเวลาเท่าใด ปัจจัยทางด้านพื้นที่(Space) จากการศึกษาพบว่าปัจจัยเรื่องพื้นที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ดังนี้ ปัจจัยเรื่องพื้นที่ต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ในสื่อโทรทัศน์พบว่าขนาดพื้นที่ในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาถูกกำหนดด้วยเวลาว่าสามารถนำเสนอเนื้อหาได้ในระยะเวลาเท่าใด ดังนั้น ปริมาณของเนื้อหาเรื่องเพศ และรายละเอียดต่าง ๆ จึงขึ้นอยู่กับว่ามีระยะเวลาในการนำเสนอมากหรือน้อย หากมีระยะเวลาในการนำเสนอมากก็สามารถมีเนื้อหาและรายละเอียดได้มาก หากมีระยะเวลาในการเสนอน้อยก็สามารถนำเสนอรายละเอียดเนื้อหาได้น้อย ปัจจัยเรื่องพื้นที่เกี่ยวกับความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ขนาดของพื้นที่ในการนำเสนอเรื่องเพศที่มาก หรือน้อย แตกต่างกันสามารถที่จะบอก

ถึงการให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่นำเสนอได้ โดยพื้นที่ที่มีระยะเวลาในการนำเสนอมากแสดงว่า เนื้อหาที่อยู่ภายในพื้นที่ถูกให้ความสำคัญมาก ขณะที่พื้นที่ที่มีระยะเวลาในการนำเสนอ น้อย แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาที่อยู่ภายในถูกให้ความสำคัญลดน้อยลงมา ซึ่งพบว่าสื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” นำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เป็นการถามตอบปัญหาทางเพศมากที่สุด รองลงมาคือ การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศที่ผ่านการสนทนาในประเด็นที่สื่อตั้งขึ้น **ปัจจัยทางด้านความถี่ในการนำเสนอ(Frequency)** สื่อโทรทัศน์ รายการ “ซูรัก ซูรส” พบว่ามีความถี่ในการนำเสนอ 1 ครั้ง / สัปดาห์ นับได้ว่ามีความถี่ในการนำเสนอที่น้อย และไม่สามารถที่จะตอบสนองความต้องการ ใคร่รู้ในเรื่องเพศของผู้ชมได้ **ปัจจัยเรื่องลักษณะการเปิดใช้สื่อ** ด้วยคุณลักษณะของสื่อโทรทัศน์ที่เป็นการเปิดใช้สื่อร่วมกัน สามารถใช้รับชมร่วมกันได้หลายคนในคราวเดียว ตัวสื่อจึงมีลักษณะในการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องเพศที่เป็นคู่หรือเป็นครอบครัว แต่ไม่เอื้ออำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้เรื่องเพศที่เป็นการส่วนตัว **ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อ(Accessibility)** พบปัจจัยในการเข้าถึง 2 ลักษณะด้วยกันดังนี้ ปัจจัยการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปใช้ สื่อโทรทัศน์ เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยภาพ และเสียง ดังนั้นการที่จะเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะการเข้าไปใช้นี้ ตัวสื่อเองจึงเรียกร้องความสามารถทางโสตประสาทของผู้รับสาร ในการเห็น และการได้ยินมากกว่า เรียกร้องให้ผู้รับสารต้องมีความรู้ หรือมีการศึกษา ดังนั้น ผู้รับสารที่ไม่มีความรู้ หรือไม่ได้รับการศึกษาก็สามารถเข้าถึงการใช้งานสื่อโทรทัศน์ได้ ปัจจัยการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ ปัจจัยในลักษณะนี้เป็นปัจจัยในการที่ผู้รับสาร(Receiver) ต้องการที่จะผันตัวเองเป็นผู้ส่งสาร(Sender) ที่เป็นคำถามปัญหาทางเพศเข้าไปในรายการ โดยผ่านช่องทางที่สื่อโทรทัศน์เปิดไว้ใน 4 ช่องทางด้วยกัน คือ ช่องทางที่ 1. โทรศัพท์หมายเลข 1667 และ 0 – 2261 – 9400 – 1 ช่องทางที่ 2. ผ่านโทรศัพท์ของรายการวิทยุ ช่องทางที่ 3 จดหมาย ช่องทางที่ 4. ผ่านการตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต www.2475.com โดยสามารถเรียงลำดับช่องทางในการสื่อสารที่เรียกร้องความสามารถในการมีส่วนร่วมจากน้อยที่สุดไปหามากที่สุดได้ดังนี้ ช่องทางการสื่อสารทางโทรศัพท์ ช่องทางการสื่อสารโดยจดหมาย และช่องทางการสื่อสารโดยสื่ออินเทอร์เน็ต

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ผู้วิจัยพบรูปแบบ การสื่อสาร ลักษณะของเนื้อหา ลักษณะของเพศภาวะ และปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์ ดังนี้ ในสื่อหนังสือพิมพ์พบ รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ โดย ใช้ตัวอักษร(Symbol) เป็นหลักในการสื่อสารเรื่องเพศโดยไม่พบว่ามีการใช้ภาพประกอบในการให้ความรู้แต่อย่างใด เนื่องจากสาเหตุ 3 ประการ คือ ประการ

ที่ 1 ขนาดพื้นที่ของคอลัมน์มีจำกัดไม่เอื้ออำนวยในการนำเสนอ ประการที่ 2 ผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์มีลักษณะเป็นมวลชน(Mass) ที่มีระดับความรู้ที่หลากหลายมาก ดังนั้นการนำเสนอภาพประกอบในการให้ความรู้ อาจจะได้ผลในทางตรงกันข้ามคือ เพิ่มความไม่รู้ให้กับผู้อ่านที่มีรู้น้อยได้ ประการที่ 3 เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์ถูกมองว่ามีลักษณะกึ่งความบันเทิงมากกว่าวิชาการทางด้านการแพทย์ ดังนั้น การนำเสนอภาพประกอบอาจจะสื่อ หรือเสี่ยงไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศมากกว่าการให้ความรู้ได้ นอกจากนี้ ตัวอักษรที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า แบบตัวอักษรที่มีลักษณะที่แน่นอนตายตัว ในขณะที่ขนาดของตัวอักษรจะมีลักษณะที่เล็กหรือใหญ่ขึ้นอยู่กับปริมาณของเนื้อหาที่นำเสนอในแต่ละครั้ง มีการใช้ ตัวอักษรหนา และตัวอักษรเอียง ร่วมอยู่ด้วยเพื่อเป็นการเน้นข้อความตามที่คุณเขียนบทความต้องการ รูปแบบการสื่อสารโดยตัวอักษรนี้มีลักษณะที่เป็นทางการกล่าวคือ เป็นรูปแบบการนำเสนอที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เป็นรูปแบบที่ตายตัว ไม่มีลักษณะของการใส่ความคิดสร้างสรรค์ในเชิงศิลปะลงไปภายในตัวอักษร

ส่วนการศึกษา ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาจำแนกเนื้อหาเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์ด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ในส่วนต่าง ๆ ทั้ง 4 ส่วนสามารถสรุปผลได้ดังนี้ ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า ลักษณะทางชีววิทยาถูกนำเสนอมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์บทความที่มีเนื้อหาโดยรวมในหัวข้อนี้ 4 บทความด้วยกัน หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชายพบ 3 บทความ ลักษณะทางจิตวิทยาพบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้รองลงมา โดยหัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศถูกนำมาเสนอ 2 บทความ และหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ 1 บทความ ลักษณะทางสังคมวิทยาพบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้ 2 บทความ ในหัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม 1 บทความ และหัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว 1 บทความ ส่วนลักษณะทางสุขภาพพบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้ 1 บทความ ในหัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ในลำดับต่อมาผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษา ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากแต่ละบทความในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า มีประเด็นในการให้ความรู้ที่จัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด คือ 8 ประเด็น โดยหัวข้อที่มีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศพบประเด็นในการให้ความรู้ 7 ประเด็น หัว

เรื่องที่มีประเด็นในการนำเสนอมากที่สุดคือการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบประเด็นในการให้ความรู้ 4 ประเด็น หัวเรื่องที่มีประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุดคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศ ในขณะที่ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบประเด็นในการให้ความรู้น้อยที่สุดเพียง 2 ประเด็นเท่านั้น ส่วนลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากคำถามปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่าเนื้อหาประเด็นคำถามทางเพศ ที่ปรากฏในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” จัดอยู่ในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด 58 ประเด็น โดยหัวเรื่องคำถามที่มีประเด็นมากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนประเด็นคำถามที่จัดอยู่ในลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศพบ 29 ประเด็น หัวเรื่องคำถามที่มีประเด็นมากที่สุดเกี่ยวกับโรคทั่วไป และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และประเด็นคำถามที่จัดอยู่ในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบ 21 ประเด็น หัวเรื่องคำถามที่มีประเด็นมากที่สุดเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ ในขณะที่ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศปรากฏประเด็นที่เป็นคำถามปัญหาทางเพศน้อยที่สุด คือมีเพียง 5 ประเด็นเท่านั้น และเนื่องจากคำถามที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์นี้ ถูกตั้งขึ้นโดยผู้อ่าน ดังนั้นคำถามปัญหาทางเพศที่พบจึงสามารถที่จะเป็นตัวบ่งบอกได้ถึงความต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้อ่านได้ และเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในลำดับสุดท้ายคือ **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์** ซึ่งพบว่า ลักษณะทางจิตวิทยามีประเด็นในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศมากที่สุด คือ 62 ประเด็น ในขณะที่ลักษณะทางสังคมวิทยามีประเด็นในการให้คำแนะนำน้อยที่สุดคือ มีเพียง 9 ประเด็นเท่านั้น ลักษณะทางสุขศึกษาพบประเด็นในการให้คำแนะนำ 28 ประเด็นซึ่งรองจากลักษณะทางจิตวิทยา ส่วนลักษณะทางจิตวิทยาพบประเด็นในการให้คำแนะนำจำนวน 17 ประเด็น ซึ่งคำแนะนำที่พบนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากคำถามปัญหาทางเพศ กล่าวคือผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศถามคำถามในลักษณะใด คำแนะนำปัญหาทางเพศก็จะเป็นไปในลักษณะเดียวกันนั่นเอง เป็นความสอดคล้องระหว่างเรื่องที่ถามและเรื่อง que ที่ตอบ

ลักษณะของเพศสภาวะ(Gender) และกิจกรรมการสื่อสารที่พบในเวที

สาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ จากการศึกษาเพศสภาวะ และกิจกรรมการสื่อสารเรื่องเพศที่เกิดขึ้นภายในสื่อหนังสือพิมพ์พบ กิจกรรมการสื่อสารเรื่องเพศที่เปิดโอกาสให้กับผู้รับสาร หรือผู้อ่านสามารถมีส่วนร่วมได้นั้น มีเพียง 1 สถานะเท่านั้น คือ สื่อหนังสือพิมพ์เปิดโอกาสให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศเท่านั้น ไม่พบว่าสื่อหนังสือพิมพ์เปิดโอกาสให้กับผู้รับสารได้มีกิจกรรมในการแสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น ส่วน

ลักษณะทางเพศภาวะของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ พบเพศภาวะ(Gender) ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศมากที่สุดคือ หญิงรักต่างเพศยังไม่มีครอบครัวจำนวน 25 ราย รองลงมาเป็นชายรักต่างเพศมีครอบครัวจำนวน 19 ราย ชายรักต่างเพศยังไม่มีครอบครัวจำนวน 18 ราย หญิงรักต่างเพศมีครอบครัวแล้วจำนวน 14 ราย รักร่วมเพศหญิงจำนวน 2 ราย และ Bisexual ชายจำนวน 1 ราย ในขณะที่รักร่วมเพศชาย และ Bisexualหญิง ไม่พบว่าได้เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศ ส่วนอายุของเพศภาวะที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศพบว่ามีผู้เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศทุกช่วงอายุซึ่งสามารถเรียงตามลำดับจำนวนที่พบจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ช่วงอายุ 21 – 25 ปี เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศมากที่สุด 22 ราย ช่วงอายุ 16 – 20 ปีพบ 16 ราย ช่วงอายุ 51 – 55 ปี และช่วงอายุ 56 – 60 ปีพบเท่ากัน 6 ราย ช่วงอายุ 31 – 35 ปีพบ 4 ราย ช่วงอายุ 26 – 30 ปี และช่วงอายุ 46 – 50 ปีพบในจำนวนที่เท่ากันคือ 3 ราย ช่วงอายุ 11 – 15 ปี และช่วงอายุ 36 – 40 ปี พบผู้ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศในจำนวนที่เท่ากันคือ 2 ราย ช่วงอายุ 41 – 45 ปี และอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปพบในจำนวนที่เท่ากันคือ 1 ราย ส่วนที่ไม่สามารถระบุอายุได้มีจำนวน 13 ราย

ส่วนอาชีพของเพศภาวะที่สามารถระบุได้ในคอลัมน์ “เพศสม บัมิสม” พบว่ามีทั้งสิ้น 5 อาชีพ โดยสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าจัดอยู่ในกลุ่มนักเรียน / นักศึกษา 5 ราย ระบุว่า มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจจำนวน 5 ราย ระบุว่า มีอาชีพค้าขาย 2 ราย ระบุว่า เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และระบุว่า มีกิจการส่วนตัว มีจำนวนที่เท่ากันคือ กลุ่มละ 1 ราย ผลจากการที่สามารถระบุอาชีพของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศทำให้ทราบว่า ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้นสามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่จำกัดอาชีพ และยังเป็นการแสดงให้เห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์สามารถเป็นที่พึ่งในปัญหาทางเพศให้แก่กลุ่มคนที่หลากหลายอาชีพ รวมถึงเพศภาวะ และอายุอีกด้วย

ส่วนการศึกษาทางด้าน**ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์** พบปัจจัยในการนำเสนอ ประกอบไปด้วย ปัจจัยที่เป็นกลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ และปัจจัยจากคุณลักษณะ (Attribute) ของสื่อหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษา ดังนี้ **ปัจจัยที่เป็นกลวิธีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์** ประกอบด้วย **กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศ** โดยผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาหรือผู้ที่ให้ความรู้ คำปรึกษาในเรื่องเพศเป็นบุคคลที่มาจากแวดวงทางการแพทย์จากสาขาสูตินารีแพทย์ น.พ.ออมสิน บุณภักดิ์ โดยใช้นามปากกาว่า ดร. อุ่มอ้อมในคอลัมน์ “เพศสม อารมณ์หมาย” และใช้นามปากกา ดร.โอ ในคอลัมน์ “เพศสม บัมิสม” การใช้ผู้ที่มีฐานะแพทย์ออกมาเป็นผู้สื่อสารเรื่องเพศศึกษานั้น เป็นกลวิธีที่ทำให้เรื่องเพศออกมาสู่เวทีสาธารณะได้ง่ายขึ้น เนื่องจากแพทย์เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจาก

สังคมนา มีความรู้ความสามารถในด้านการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องความผิดปกติต่าง ๆ ทางร่างกาย ดังนั้น เรื่องเพศที่สื่อสารออกมาจึงมีลักษณะเป็นทางวิชาการมากกว่าที่จะส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ **กลวิธีในการสื่อสาร** เป็นกลวิธีในการเลือกใช้ถ้อยคำในการสื่อสารเรื่องเพศ ซึ่งพบว่ามีการใช้ภาษาในการสื่อสาร 2 ลักษณะด้วยกันคือ ลักษณะที่ 1 การใช้ภาษาที่เป็นทางการ ทำให้เรื่องเพศมีลักษณะเป็นวิชาการไม่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ ลักษณะที่ 2 การใช้ที่ไม่เป็นทางการ ทำให้เรื่องเพศมีลักษณะที่เข้าใจง่ายขึ้น และลดระดับความเป็นวิชาการ การใช้ภาษาทั้ง 2 ลักษณะนี้ช่วยให้เรื่องเพศสามารถออกมาสื่อสารในเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ได้ในลักษณะที่เป็นเพศศึกษามากกว่าการเรื่องในแง่ของการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ **กลวิธีเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ(Credibility)** ความน่าเชื่อถือในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์พบว่ามี 2 ประการด้วยกันคือ ประการที่ 1. มาจากระยะเวลาในการนำเสนอที่ยาวนานติดต่อกัน เป็นความน่าเชื่อถือที่เกิดจากการสั่งสม ประการที่ 2. การอ้างผลการวิจัยเพื่อสนับสนุนการให้ข้อมูลความรู้เรื่องเพศ

ปัจจัยการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในลำดับต่อมาคือ **ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสื่อ** เป็นปัจจัยที่มาจากคุณลักษณะของสื่อประกอบด้วยปัจจัยในมิติต่าง ๆ ดังนี้ **ปัจจัยทางด้านเวลา(Time)** ผู้รับสารสามารถเลือกใช้งานในเวลาใดก็ได้ผู้ใช้ งานสามารถกำหนดได้ตามความสะดวก และความเหมาะสมของตนเอง มีความยืดหยุ่นในเรื่องเวลาการใช้สูงกว่าสื่อโทรทัศน์ เนื่องจากเนื้อหาไม่หมดไปกับเวลาเพราะเป็นสื่อที่ได้รับการบันทึก **ปัจจัยทางด้านพื้นที่(Space)** พื้นที่ส่งผลต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ดังนี้ **ปัจจัยเรื่องพื้นที่ต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา** เนื่องจากพื้นที่ของคอลัมน์บทความในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และคอลัมน์ถามตอบปัญหาทางเพศมีขนาดที่จำกัด ดังนั้น การให้ความรู้ หรือการตอบคำถามจึงไม่สามารถที่จะให้รายละเอียดได้มาก **ปัจจัยเรื่องพื้นที่เกี่ยวกับความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา** พื้นที่ในการให้ความรู้เรื่องเพศทั้งหมดพบว่า สื่อหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับการตอบปัญหาทางเพศมากที่สุด ดังจะเห็นได้จากพื้นที่ในการนำเสนอส่วนใหญ่มีไว้สำหรับการถามตอบปัญหาทางเพศ ส่วนการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะที่เป็นบทความ ถูกให้ความสำคัญที่น้อยกว่าเนื่องจากมีพื้นที่ในการนำเสนอที่น้อยกว่า **ปัจจัยทางด้านความถี่ในการนำเสนอ(Frequency)** จากการศึกษาพบว่าสื่อหนังสือพิมพ์มีความถี่ในการนำเสนอเป็นรายวัน โดยบทความการให้ความรู้เรื่องเพศถูกนำเสนอ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ส่วนคอลัมน์การตอบปัญหาทางเพศถูกนำเสนอ 6 ครั้งต่อสัปดาห์ จึงกล่าวได้ว่า ความถี่ในการนำเสนอการตอบปัญหาทางเพศสามารถที่จะตอบสนองความต้องการใคร่รู้ในเรื่องปัญหาทางเพศได้ดีกว่าสื่อโทรทัศน์ **ปัจจัยเรื่องการใช้สื่อ** เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีคุณลักษณะในการเปิดใช้ที่เป็นการส่วนตัว ดังนั้น จึงเป็นสื่อที่สนับสนุนการเรียนรู้เรื่องเพศในระดับที่

เป็นการส่วนตัวมากกว่า การเรียนรู้ในระดับการเรียนอย่างส่วนร่วมกับผู้อื่น **ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อ(Accessibility)** พบปัจจัยในการเข้าถึง 2 ลักษณะด้วยกันดังนี้ **ปัจจัยการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปใช้** สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยตัวอักษร(Symbol) ดังนั้นการที่จะเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะการเข้าไปใช้ หรือการรับรู้ข้อมูลความรู้เรื่องเพศ นอกจากจะใช้โสติดประสาทในส่วนของการมองเห็นแล้ว สื่อหนังสือพิมพ์ยังเรียกร้องความสามารถในการอ่านออก เขียนได้ของผู้รับสารเป็นหลักอีกด้วย ดังนั้น ผู้ที่ไม่มีความสามารถในการอ่าน หรือไม่ได้รับการศึกษาจึงไม่สามารถที่จะเข้าถึงสื่อหนังสือพิมพ์ในแง่ของการรับรู้ข้อมูลได้ **ปัจจัยการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ** ปัจจัยในลักษณะนี้เป็นปัจจัยในการที่ผู้รับสาร(Receiver) ต้องการที่จะผันตัวเองเป็นผู้ส่งสาร(Sender) ที่เป็นคำถามปัญหาทางเพศเข้าไปร่วมในคอลัมน์ถามตอบปัญหาทางเพศ โดยผู้รับสารสามารถเข้ามาร่วมสื่อสารปัญหาทางเพศของตนเองได้จากช่องทางจดหมายเพียง 1 ช่องทางเท่านั้น และช่องทางในการสื่อสารโดยจดหมายนี้ ผู้รับสารจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ หรือได้รับการศึกษาในระดับหนึ่งจึงจะสามารถเขียนบรรยายเล่าปัญหาทางเพศของตนเอง เพื่อที่จะได้ส่งเข้ามายังเวทีสาธารณะของสื่อหนังสือพิมพ์ได้ หากไม่มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้แล้ว สื่อหนังสือพิมพ์ย่อมไม่ใช่สื่อที่จะช่วยในการแก้ไขปัญหาทางเพศได้อย่างแน่นอน

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยพบรูปแบบการสื่อสาร ลักษณะของเนื้อหา ลักษณะของเพศภาวะ และปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต ดังนี้ **รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในเวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต** พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้ตัวอักษร(Symbol) เป็นหลักในการสื่อสาร ทั้งในแง่ของการสื่อสารเพื่อการใช้งาน และการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร สาระความรู้ เรื่องเพศที่ผ่านข้อเขียน บทความ การตั้งกระทู้คำถาม และการให้คำแนะนำ ปัญหาทางเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตยังนำเสนอการสื่อสารโดยการใช้ภาพ(Icon) มาประกอบใช้ในการให้ความรู้โดยพบว่า ภาพที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอได้ทำหน้าที่(Function) ในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ดังนี้ **หน้าที่ของภาพในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา** การนำเสนอภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยสามารถจัดแบ่งตามสภาพของการใช้งานที่พบคือ **ภาพประกอบบทความทั่วไป** เป็นภาพที่แพทย์นำมาเสนอร่วมกับบทความที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อการศึกษา เพื่อช่วยในการสร้างความเข้าใจในเรื่องที่กำลังสื่อสารซึ่งบางประเด็นเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อน การบรรยายด้วยตัวอักษรอย่างเดียวไม่

อาจทำให้เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ดังนั้น จึงต้องนำเสนอภาพประกอบบทความเพื่อสร้างความเข้าใจให้มากขึ้น ภาพประกอบที่แสดงการสาธิต การการใช้ภาพประกอบทำให้ความรู้เรื่องเพศที่เป็นกระบวนการ มีลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันตั้งแต่เริ่มต้นไปจนถึงสิ้นสุดกระบวนการต่าง ๆ

การศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ต จากการจำแนก 4 ส่วนของการนำเสนอเนื้อหา ด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศมีดังนี้ **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในเวทิสถาธรรณะของสื่ออินเทอร์เน็ต** พบว่า เนื้อหาในภาพรวมของแต่ละบทความที่นำมาศึกษาจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด คือ 549 บทความ โดยมีเนื้อหาในภาพรวมเกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์มากที่สุด 286 บทความ ส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์นั้นมี 152 บทความ ลักษณะทางสังคมวิทยาพบว่ามีเนื้อหาเรื่องลงมาจำนวน 254 บทความ โดยเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวและปรับตัวในสังคมมากที่สุด 165 บทความ ลักษณะทางสุขภาพพบจำนวน 179 บทความ โดยพบเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากที่สุด 70 บทความ และลักษณะทางจิตวิทยา 167 บทความ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์ความรัก พฤติกรรม ความเปลี่ยนแปลงในวัยต่าง ๆ ถูกนำเสนอมากที่สุด 60 บทความ **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากแต่ละบทความในเวทิสถาธรรณะของสื่ออินเทอร์เน็ต** พบว่า เนื้อหาภายในของบทความที่ปรากฏอยู่ในเวทิสถาธรรณะของสื่ออินเทอร์เน็ตทั้งหมดประกอบด้วย การให้ความรู้ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด 142 ประเด็น โดยหัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และการให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์พบว่ามีประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุดเท่ากัน 47 ประเด็น รองลงมาเป็นการให้ความรู้ในลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศ 94 ประเด็น หัวเรื่องที่พบว่ามีประเด็นมากที่สุดเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 39 ประเด็น ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 78 ประเด็น หัวเรื่องในการให้ความรู้ที่พบมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์ ความรัก พฤติกรรมในวัยต่าง ๆ 22 ประเด็น และลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 60 ประเด็น หัวเรื่องในการให้ความรู้ที่พบมากที่สุดคือหัวข้อการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม 39 ประเด็น **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจากคำถามปัญหาทางเพศในเวทิสถาธรรณะของสื่ออินเทอร์เน็ต** พบว่า กระหู่คำถามปัญหาทางเพศมีประเด็นที่จัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด 111 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่พบประเด็นในการตั้งกระทู้มากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ 39 ประเด็น รองลงมาคือลักษณะทางสุขภาพของความรู้เรื่องเพศพบว่า มีประเด็นคำถามที่จัดอยู่ในลักษณะของความรู้นี้ 41 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่มีประเด็นในการตั้งกระทู้มากที่สุด เกี่ยวกับอาหาร การช้ยา และพบว่ามีประเด็นของกระทู้คำถามปัญหาที่จัดอยู่ในลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 24 ประเด็น หัวเรื่องที่พบว่ามี

ประเด็นกระทู้มากที่สุดเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคม และภายในครอบครัว ส่วนลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบว่ามีเพียง 19 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่พบประเด็นในการตั้งกระทู้มากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์ ความต้องการทางเพศ 12 ประเด็น **ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในเวทิสถาธรรณะของสื่ออินเทอร์เน็ตจากคำแนะนำปัญหาทางเพศ** พบคำแนะนำที่มีประเด็นความรู้ในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด คือ มีประเด็นทั้งหมด 117 ประเด็น โดยหัวเรื่องที่พบประเด็นในการให้คำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางสุขภาพจิตของความรู้เรื่องเพศพบจำนวนประเด็นที่นำเสนอรองลงมาทั้งหมด 44 ประเด็น หัวเรื่องที่พบประเด็นในการให้คำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับอาหาร ยา และสถานพยาบาลต่าง ๆ 21 ประเด็น ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศมีประเด็นทั้งหมด 30 ประเด็น หัวเรื่องที่พบประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องการวางตัว การปรับตัวในสังคม และภายในครอบครัว 26 ประเด็น และลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศพบประเด็นทั้งหมด 21 ประเด็น หัวเรื่องที่พบประเด็นในการให้คำแนะนำมากที่สุดเกี่ยวกับอารมณ์ ความรัก ความต้องการทางเพศ 14 ประเด็น ผลจากการจำแนกลักษณะของความรู้เรื่องเพศในเนื้อหาทั้ง 4 ส่วนของการนำเสนอ สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอเนื้อหาทั้ง 4 ส่วนในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด และประเด็นที่พบโดยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์

แนวทางหนึ่งในการศึกษาเรื่องเวทิสถาธรรณะนั้น สามารถที่จะศึกษาได้จากกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในมณฑลพื้นที่นั้น ๆ มีความเป็นอิสระมากน้อยเพียงใด กิจกรรมเหล่านั้นสามารถที่จะตอบสนองความต้องการได้อย่างหลากหลายหรือไม่ และได้เปิดโอกาสให้กับผู้คนต่าง ๆ ได้เข้ามาร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึงหรือไม่ ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เป็นประเด็นที่น่าเข้ามาสู่การศึกษาในเรื่อง **ลักษณะของเพศสภาวะ(Gender) และกิจกรรมการสื่อสารที่พบในเวทิสถาธรรณะของสื่ออินเทอร์เน็ต** ซึ่งผู้วิจัยพบว่าผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการสื่อสารเรื่องเพศได้ใน 4 ลักษณะซึ่งแตกต่างกันออกไปดังนี้ **การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหา** เป็นการมีส่วนร่วมสื่อสารเรื่องเพศของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่ประสบปัญหาทางเพศ หรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเพศเข้ามาเป็นผู้ตั้งกระทู้(Post) ไว้ในห้องต่าง ๆ ที่สื่ออินเทอร์เน็ตได้จัดไว้สำหรับการสนทนาในเรื่องเพศ **การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำ** จากการศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่า ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตทั่วไปสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำ และแสดงความคิดเห็นต่อกระทู้คำถามปัญหาทางเพศที่ปรากฏอยู่ในห้องสนทนาต่าง ๆ ที่มีผู้เข้ามาตั้งกระทู้(Post)รวมอยู่กับคำแนะนำจากแพทย์ที่เป็น Webmaster และแพทย์ที่อาสาสามารถตอบคำถามปัญหาทางเพศ ซึ่งลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทั่วไปพบว่ามีลักษณะของ

การให้คำแนะนำ ดังนี้ การให้คำแนะนำที่มาจากประสบการณ์ การให้คำแนะนำให้ลักษณะนี้พบว่าผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เข้ามามีส่วนร่วมจะนำประสบการณ์ของตนเองมาเป็นหลักในการให้คำแนะนำ การให้คำแนะนำที่อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล หรือแนะนำแหล่งข้อมูล การให้คำแนะนำในลักษณะนี้จะพบว่า ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เข้ามามีส่วนร่วมจะให้ความกระจ่างต่อกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ โดยการบรรยายคำแนะนำต่าง ๆ และอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่ามาบรรยาย

การมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็น นอกจากผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำกระทู้คำถามปัญหาทางเพศแล้ว ยังพบว่ามี การแสดงความคิดเห็นต่อกระทู้คำถามปัญหาทางเพศในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปอีก ดังนี้ การแสดงความคิดเห็นที่เป็นการโต้แย้งแสดงทัศนะ เป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระทู้คำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะเป็นการแสดงทัศนะ ความคิดเห็นในประเด็น หรือเรื่องที่เจ้าของกระทู้นั้นได้ตั้งขึ้น เพื่อขอความคิดเห็นจากแพทย์ผู้ตอบคำถาม(Webmaster) และผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตคนอื่น ๆ ในการการแสดงทัศนะ หรือความคิดเห็นนี้เป็นไปอย่างกว้างขวาง และปราศจากการควบคุม ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่จะแสดงทัศนะที่เห็นด้วยหรือขัดแย้งกับเจ้าของกระทู้ และแสดงความคิดเห็นด้วยหรือขัดแย้งกับผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นท่านอื่น ๆ ซึ่งการแสดงทัศนะหรือความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏนี้พบว่ามีการใช้เหตุผลมาแสดงร่วมอยู่ด้วย ในขณะที่ไม่พบว่ามี การโต้แย้งแสดงทัศนะที่มีลักษณะการใช้ถ้อยคำด่าทอที่หยาบคาย รุนแรง การมีส่วนร่วมในลักษณะการแทรกแซง เนื้อหาที่พบจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในลักษณะนี้จะเป็นการ “แซว” หรือ “ป่วน” การใช้งานแก่เจ้าของกระทู้ และผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระทู้ที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดต่อเจ้าของกระทู้ และไม่สามารถนำเนื้อหาใจความของการมีส่วนร่วมที่ปรากฏไปใช้ได้

การมีส่วนร่วมในฐานะผู้เขียนบทความ การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้เป็นการมีส่วนร่วมที่แตกต่างไปจากการมีส่วนร่วมข้างต้น เนื่องจากการมีส่วนร่วมในฐานะผู้เขียนบทความจะปรากฏบทความที่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตเขียนขึ้น อยู่ในส่วนที่เป็นบทความการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาอยู่ร่วมกับบทความที่นำมาจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งการมีส่วนร่วมในลักษณะนี้เป็นการมีส่วนร่วมอย่างไม่เป็นทางการ และไม่ได้เปิดกว้างสำหรับผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทุกคน โดยจะมี Webmaster เป็นผู้พิจารณาคัดเลือก ในส่วน **ลักษณะของเพศภาวะ(Gender)** ที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศศึกษาสามารถสรุปโดยการจัดกลุ่มตามกิจกรรมการสื่อสารเรื่องเพศได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1. เพศภาวะของผู้เข้ามา
ในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ ที่พบจากห้องสนทนาต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า หญิงรักต่างเพศ เข้ามาตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศมากที่สุดจำนวน 158 ราย ชายรักต่างเพศ 144 ราย หญิงมีครอบครัว 16 ราย รักร่วมเพศชาย 9 ราย ชายมีครอบครัว 4 ราย รักร่วมเพศหญิง 1 ราย และ Bisexual ชาย 1 ราย และ กลุ่มที่ 2. เพศภาวะของผู้ให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็น พบว่าเป็นชายรักต่างเพศ 340 ราย หญิงรักต่างเพศ 164 ราย ไม่สามารถระบุเพศภาวะได้ 112 ราย

หญิงมีครอบครัว 16 ราย รักษาร่วมเพศชาย 14 ราย ชายมีครอบครัว 13 ราย รักษาร่วมเพศหญิง 3 ราย ตามลำดับ คำแนะนำที่มาจากแพทย์พบว่า คำแนะนำระบุคำถามปัญหาทางเพศจากนายแพทย์รุ่งโรจน์ ตรีนิติ (Webmaster) เข้ามาให้คำแนะนำในห้องต่าง ๆ รวม 185 ครั้ง แพทย์ผู้ร่วมตอบปัญหาให้คำแนะนำ รวม 15 ครั้ง

ผลจากการศึกษา ปัจจัยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่า ประกอบไปด้วยปัจจัยที่มาจาก 2 ส่วน คือ **ปัจจัยที่เป็นกลวิธีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนเว็บไซต์สาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ต** ประกอบด้วย **กลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา** เป็นการศึกษาถึงกลวิธีที่ช่วยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาออกมาสู่เว็บไซต์สาธารณะ ซึ่งพบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีกลวิธีดังนี้ **การใช้แพทย์** บทความในการให้ความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์สาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นการนำบทความจากแหล่งต่าง ๆ มารวบรวมจัดหมวดหมู่เข้าไว้ด้วยกัน โดยผู้ที่เขียนบทความที่มาจากแพทย์เป็นผู้เขียนบทความเป็นส่วนใหญ่นอกจากนี้เจ้าของหรือผู้ควบคุมเว็บไซต์(Webmaster) ยังเป็นแพทย์ซึ่งผู้เข้าชมสามารถทราบได้ว่าเว็บไซต์นี้เป็นการให้บริการโดยมีแพทย์เป็นผู้ควบคุม จากหน้าแรกของเว็บไซต์ นอกจากบทความส่วนใหญ่ที่นำมาเสนอจะมาจากแพทย์เป็นผู้เรียบเรียงขึ้นแล้ว การตอบกระทู้ปัญหาทางเพศในห้องสนทนายังพบว่า มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในหลายสาขาจากโรงพยาบาลต่าง ๆ เข้ามาร่วมตอบกระทู้คำถามปัญหาทางเพศอีกด้วย **กลวิธีในการสื่อสาร** การใช้ภาษาได้คือ 1. ภาษาที่เป็นทางการ และ 2. ภาษาที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งการใช้ภาษาในการสื่อสารเรื่องเพศของสื่ออินเทอร์เน็ตมีความหลากหลายมากกว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ โดยลักษณะของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศนั้นต่างทำหน้าที่ช่วยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ดังนี้ **ภาษาที่เป็นทางการ** ทำให้การสื่อสารเรื่องเพศศึกษามีลักษณะที่เป็นการสื่อสารในเชิงวิชาการ ซึ่งการใช้คำที่เป็นทางการนี้ไม่สามารถที่จะกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศได้อย่างชัดเจน เป็นคำที่ไม่สนับสนุนการสร้างจินตนาการทางเพศอย่างเด่นชัด ส่วน**ภาษาที่ไม่เป็นทางการ** ทำให้เรื่องเพศศึกษาลดระดับของความเป็นวิชาการลง และสามารถดึงดูดความสนใจได้มากกว่าเนื่องจากทำให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน รวมถึงยังสามารถเข้าถึงกลุ่มคนที่ไม่ต้องการเรื่องรู้เรื่องเพศในเชิงวิชาการหนัก ๆ ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย **กลวิธีเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ(Credibility)** ความน่าเชื่อถือนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้ออำนวยสำหรับการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ซึ่งความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์แห่งนี้มาจากการที่มี Webmaster เป็นแพทย์ ประกอบกับผู้ที่เรียบเรียงบทความ และผู้ที่ตอบคำถามล้วนเป็นแพทย์

ปัจจัยในลำดับต่อมาเป็น **ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ต** ซึ่งคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีผลต่อการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาตามหัวข้อดังนี้ **ปัจจัยทางด้านเวลา(Time)** คุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งของสื่ออินเทอร์เน็ต คือ เป็นสื่อที่มีความสามารถในการเก็บรักษารวบรวมข้อมูลได้มาก และเป็นระยะเวลาสั้น เมื่อนำคุณลักษณะดังกล่าวนี้มาพิจารณาในมิติของเวลาแล้วจะพบว่า คุณลักษณะดังกล่าวของสื่ออินเทอร์เน็ตนี้ เอื้ออำนวยให้ปัจจัยเรื่องเวลาไม่เป็นอุปสรรคในการคงอยู่ของเนื้อหาข้อมูล และการรับรู้ข้อมูล ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถย้อนกลับมาศึกษาได้อีก เนื่องจากคุณสมบัติที่สามารถเก็บรักษาเนื้อหาไว้ได้นาน **ปัจจัยทางด้านพื้นที่(Space)** การใช้พื้นที่ของสื่ออินเทอร์เน็ตได้จัดแบ่งพื้นที่ออกเป็น ส่วน ๆ ตามลักษณะการใช้งานในแต่ละพื้นที่ คือ ส่วนที่ 1 พื้นที่สำหรับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่อยู่ในรูปแบบบทความ และส่วนที่ 2 พื้นที่สำหรับการสื่อสารสนทนาให้ความรู้ผ่านกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ ซึ่งพบปัจจัยในเรื่องพื้นที่ที่มีผลต่อการนำเสนอเนื้อหา ดังนี้ ปัจจัยเรื่องพื้นที่ที่มีต่อเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา เนื่องจากคุณลักษณะของสื่อที่มีความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาก ทำให้มีพื้นที่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษามากขึ้น และสามารถจะให้รายละเอียดความรู้เรื่องเพศในแต่ละเรื่องมากขึ้น รวมถึงสามารถที่จะนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางหลากหลายมากขึ้น ปัจจัยเรื่องพื้นที่ที่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ในสื่ออินเทอร์เน็ตมีพื้นที่ในการให้ความรู้ผ่านบทความมากกว่าพื้นที่ในการตอบคำถามปัญหาทางเพศ และผู้ใช้ งานสื่ออินเทอร์เน็ตมีโอกาสในการสื่อสารปัญหาของตนเองได้ตรงความต้องการ และตรงปัญหา เนื่องจากสื่ออินเทอร์เน็ตได้จัดแบ่งหมวดหมู่ห้องสำหรับการตั้งกระทู้คำถามปัญหาทางเพศ และสื่อได้ให้ความสำคัญทั้งในส่วนการให้ความรู้ผ่านบทความและการให้ความรู้ผ่านกระทู้ปัญหาทางเพศ ในลักษณะรองรับและสนับสนุนกันและกัน **ความถี่ในการนำเสนอ(Frequency)** ความถี่ในการใช้งาน ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจะเป็นผู้กำหนดเองทั้งหมดว่าจะชม ดู อ่านในช่วงระยะเวลาใด และแต่ละครั้งจะใช้ระยะเวลาเท่าใด ความถี่ในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาสามารถที่จะกระทำในเวลาใดก็ได้ และจะกระทำบ่อยเพียงใดก็ได้ อย่างไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลามาเป็นอุปสรรค **ปัจจัยเรื่องการเปิดใช้สื่อ** โดยลักษณะของการเปิดใช้สื่ออินเทอร์เน็ตตามธรรมชาติของสื่อคือ มีลักษณะการใช้งานที่เป็นส่วนตัว(Private) ดังนั้น จึงสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาที่มีลักษณะที่เป็นส่วนตัวได้เป็นอย่างดี **ปัจจัยเรื่องการเข้าถึงตัวสื่อ(Accessibility)** ปัจจัยในการเข้าถึงตัวสื่อ เป็นการศึกษปัจจัยใน 2 ลักษณะ คือ ปัจจัยการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปใช้ และปัจจัยในการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ ดังที่จะนำเสนอต่อไปนี้ ปัจจัยการเข้าถึงตัวสื่อในลักษณะของการเข้าไปใช้ ผู้ที่ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจำเป็นต้องได้รับการศึกษาอยู่ในระดับที่สามารถอ่านออกเขียนได้ และยังคงต้องมีความ สามารถในการใช้สื่อคอมพิวเตอร์อีกด้วย ถึงจะสามารถเข้ามาใช้สื่ออิน

เทอร์เน็ตในการแสวงหาความรู้ได้ ปัจจัยการเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อ การเข้าไปมีส่วนร่วมในตัวสื่อในความหมายนี้คือ การที่ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตได้ปรับเปลี่ยนสถานะจากผู้รับสาร เป็นผู้ส่งสารเข้าไปในมณฑลพื้นที่ของห้องสนทนาต่าง ๆ ทั้งในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ และผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ ซึ่งการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมได้นั้น ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจำเป็นต้องมีความสามารถเช่นเดียวกับการที่เข้าไปใช้สื่อในการแสวงหาความรู้

การเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาที่นำเสนอบทवेशาธารณะของสื่อมวลชน

การศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอนั้น ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบสื่อทั้ง 3 ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ **การเปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่พบในवेशาธารณะของสื่อมวลชน** เมื่อพิจารณาในประเด็นรูปแบบของการสื่อสารในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 3 พบว่า สื่อโทรทัศน์มีรูปแบบในการสื่อสารที่หลากหลายมากที่สุด สื่ออินเทอร์เน็ตถึงแม้ว่าจะมีความสามารถในการสื่อสาร ส่งสารใกล้เคียงกับสื่อโทรทัศน์ก็ตามแต่ยังคงพบว่ามีรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ตัวอักษรเป็นหลัก ในการสื่อสารเช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์ที่คุณลักษณะของสื่อที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ดังนั้นรูปแบบการสื่อสารจึงปรากฏแค่ตัวอักษรเท่านั้น ส่วนกรณีที่ไม่ปรากฏภาพประกอบในการให้ความรู้ เนื่องจากสื่อหนังสือพิมพ์มีพื้นที่จำกัดในการนำเสนอ และบทความการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏยังถูกมองว่าเป็นเพื่อความบันเทิงมากกว่าเป็นเนื้อหาเชิงวิชาการ และหากนำเสนอภาพประกอบด้วยอาจจะทำให้เป็นการเร้าอารมณ์เพศทางอ้อม และในการเปรียบเทียบการนำเสนอภาพประกอบการให้ความรู้เรื่องเพศพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอภาพที่มีความโจ่งแจ้ง(Explicit) มากกว่าสื่อโทรทัศน์ เนื่องจากพบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอภาพอวัยวะเพศชาย - หญิง เพื่อประกอบบทความอย่างชัดเจน และเป็นภาพถ่ายจากของจริง หลังจากการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศพบในสื่อทั้ง 3 แล้ว ในลำดับต่อมาผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมจากการสนทนาและบทความที่ปรากฏในสื่อมวลชน ซึ่งลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวม จากสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่า ทั้ง 3 สื่อนำเสนอบทความที่มีลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุดเหมือนกัน ถึงแม้ว่าสื่อทั้ง 3 จะมีคุณลักษณะและรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันออกไป แต่สื่อทั้ง 3 ได้ให้ความสำคัญในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุดเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถให้ความรู้ได้ครบทุกหัวเรื่อง ในขณะที่สื่อโทรทัศน์นำเสนอความรู้ในหัวเรื่องต่าง ๆ น้อยที่สุด จึงกล่าวได้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งในการศึกษาหาความรู้เรื่องเพศศึกษาได้ดีกว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อ

หนังสือพิมพ์ เนื่องจากเสนอความรู้เรื่องเพศศึกษาครบทุกหัวเรื่อง ในลำดับต่อมาหลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาในภาพรวมแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษา

การเปรียบเทียบลักษณะเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบ ในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอความรู้เรื่องเพศครบทุกหัวเรื่อง ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์การนำเสนอความรู้เรื่องเพศในหลากหลายหัวเรื่องมากกว่าสื่อโทรทัศน์ นอกจากนี้สื่อทั้ง 3 นำเสนอประเด็นความรู้ในหัวเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด ส่วนประเด็นที่สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ไม่พบการนำเสนอที่เหมือนกัน แต่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การแท้งบุตร และการทำแท้ง, การให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความค้ำข้องทางจิต และการให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งการที่สื่อทั้ง 2 ไม่นำเสนอประเด็นความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์อาจอธิบายได้ว่า เนื่องจากเป็นประเด็นที่มีลักษณะเฉพาะบุคคลมาก และยังพบอีกว่าสื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นที่เกี่ยวกับการทำแท้งอย่างละเอียด ในขณะที่สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ไม่พบการนำเสนอ ส่วนประเด็นเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาความค้ำข้องทางจิต การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ที่ไม่พบการนำเสนอในสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์เหมือนกันแต่พบการนำเสนอในสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องมาจากความรู้ในหัวเรื่องดังกล่าวจะอยู่ในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องความคิด จิตใจของผู้คนที่ต้องอาศัยความละเอียดอ่อนในการนำเสนอ ประกอบกับต้องอาศัยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้ ซึ่งสื่ออินเทอร์เน็ตมีแหล่งที่มาในการรวบรวมข้อมูลที่กว้าง และหลากหลายมากกว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ ในส่วนของกา
นำเสนอเนื้อหาของสื่อทั้ง 3 พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถให้ความรู้ที่มีความละเอียดมาก ในขณะที่สื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาที่มีรายละเอียดความรู้มากได้ ทั้งนี้เนื่องจากคุณลักษณะของสื่อที่แตกต่างกันออกไป ในสื่อโทรทัศน์ขนาดของพื้นที่ในการให้ความรู้ถูกกำหนดด้วยระยะเวลาซึ่งไม่มีมากพอที่จะให้รายละเอียด สื่อหนังสือพิมพ์พบว่ามีรายละเอียดในประเด็นการให้ความรู้ที่น้อยที่สุด เนื่องจากขนาดของคอลัมน์ที่มีลักษณะถูกกำหนดไว้แน่นอน ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะให้รายละเอียดได้มากนัก สื่ออินเทอร์เน็ตจึงนับได้ว่าเป็นสื่อที่มีรายละเอียดในการให้ความรู้มากที่สุด และนำเสนอเนื้อหาที่มีความใจแจ้งมากที่สุด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นการให้ความรู้ที่มีความล่อแหลมต่อสังคมไทยเป็นอันมาก หรือเรียกได้ว่าเป็นเรื่องต้องห้าม(Taboo) เช่น ประเด็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแท้ง และประเด็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ร่วมสายเลือด(Incest) เป็นต้น หลังจากศึกษาเปรียบเทียบในส่วนที่เป็นเนื้อหาการให้ความรู้ผ่านการสนทนา และบทความที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาแล้ว ในลำดับต่อมาผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากประเด็นปัญหาในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน ในลำดับต่อมา ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วว่า คำ

ถามปัญหาทางเพศเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการความรู้ของผู้รับสารได้ว่า ต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาในหัวเรื่องใดบ้าง อีกทั้งสามารถบอกได้ถึงความสนใจในเรื่องเพศของผู้รับสารว่าให้ความสนใจในเรื่องเพศในประเด็นใด และเนื่องจากปัญหาคำถามทางเพศนั้นเป็นสิ่งที่ผู้รับสาร (Receiver) ผันตัวเองมาเป็นผู้ส่งสาร (Sender) โดยที่เนื้อหาสาร(Massage) เป็นปัญหาของตัวผู้ส่งสารเอง จากการศึกษาพบว่า “หัวเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์” เป็นปัญหาที่ผู้รับสารของสื่อทั้ง 3 ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ประสบปัญหาหนักมากที่สุด และเป็นปัญหาที่ต้องการความรู้ในลักษณะนี้มากที่สุด ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถเห็นได้จาก ประเด็นในการตั้งคำถามมากที่สุดอยู่ในหัวเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ในส่วนการเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศในเวทีสาธารณะของสื่อมวลชน จากสื่อทั้ง 3 ชนิดพบว่า เนื้อหาในการให้คำแนะนำของสื่อทั้ง 3 มีลักษณะที่ตอบสนองกับความต้องการของผู้ที่ถามปัญหา โดย ปัญหาที่ถูกส่งเข้ามาในสื่อถามเรื่องใด ผู้ให้คำตอบคำแนะนำก็ให้คำตอบคำแนะนำที่เป็นเรื่องนั้น นอกจากนี้ การตอบคำถาม หรือให้คำแนะนำปัญหาทางเพศแล้ว สื่อทั้ง 3 ยังให้คำแนะนำในประเด็นความรู้เรื่องเพศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งเป็นการให้ความรู้ที่นอกเหนือไปจากเรื่องที่เป็นปัญหา ดังนั้นสื่อทั้ง 3 สื่อได้ทำหน้าที่เหมือนกันคือ ให้ความกระจ่างในประเด็นปัญหาที่ผู้รับสารประสบอยู่ และเพิ่มเติมความรู้อื่น ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ถูกถามเข้ามาเพื่อให้ผู้รับสารได้มีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในวงที่กว้างขึ้น เป็นการขยายวงความรู้ที่สืบเนื่องมาจากประเด็นปัญหา หลังจากการศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาในส่วนต่างตามที่ได้สรุปผลนำเสนอไปแล้ว ในลำดับต่อมาผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสอดคล้องการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศ ประกอบไปด้วยการเปรียบเทียบในสื่อทั้ง 3 เนื่องจากผู้วิจัยต้องการชี้ให้เห็นว่าเนื้อหาเรื่องเพศที่สื่อนำเสนอมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสารหรือไม่ และสื่อมีลักษณะที่นำความต้องการของผู้รับสารที่สะท้อนผ่านปัญหาทางเพศมาตั้งเป็นประเด็นในการนำเสนอหรือไม่และจาก**การเปรียบเทียบความสอดคล้องการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์**พบว่า ลักษณะเนื้อหาของความรู้เรื่องเพศศึกษาในภาพรวมที่พบจากการสนทนา มีลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่ผู้รับสารกำหนดประเด็นขึ้นเองผ่านคำถามปัญหาทางเพศ โดยสื่อโทรทัศน์พยายามตั้งประเด็น หรือเลือกประเด็นที่ใช้ในการสนทนาตามความสนใจ และลักษณะของปัญหาที่ผู้รับสารตั้งขึ้นหรือประสบอยู่ ซึ่งสื่อโทรทัศน์ได้นำความต้องการความรู้เรื่องเพศของผู้ชม ที่สะท้อนผ่านปัญหาทางเพศมาตั้งเป็นประเด็นในการสนทนา เพื่อตอบสนองความอยากรู้ในเรื่องต่าง ๆ ของผู้รับสาร ส่วนลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบระหว่างการสนทนาให้ความรู้ พบประเด็นในการสนทนาที่จัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับลักษณะของความรู้เรื่อง ที่พบ

จากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศพบว่ามีลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่สอดคล้องกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากประเด็นคำถามของผู้รับสารในระดับหนึ่ง คือ คำถามปัญหาทางเพศที่พบ จัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุดเช่นเดียวกัน รวมถึงพบลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องอยู่ในระดับที่รองลงมาเหมือนกัน นอกจากนี้ลักษณะของความรู้ที่พบจากคำแนะนำปัญหาทางเพศ มีลำดับในการนำเสนอที่เป็นไปตามลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากประเด็นคำถาม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อโทรทัศน์ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศที่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้รับสาร **การเปรียบเทียบความสอดคล้องการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์** พบว่าลักษณะของความรู้เรื่องเพศในภาพรวมจากบทความในคอลัมน์ “เสพสม อารมณ์หมาย” มีลักษณะที่ไม่สอดคล้อง กับลักษณะความรู้เรื่องเพศที่พบจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศทั้งหมด โดยมีเพียง 1 ลักษณะที่สอดคล้องในการนำเสนอเท่านั้น คือ ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ แต่อย่างไรก็ตาม ลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่พบจากเนื้อหาภายในของบทความที่เป็นการให้ความรู้ มีการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสาร โดยพบว่าเนื้อหาในบทความมีประเด็นการให้ความรู้ในลักษณะทางชีววิทยามากที่สุด เช่นเดียวกับที่ผู้รับสารมีประเด็นปัญหาในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด รวมถึงความรู้ในลักษณะอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ คำแนะนำปัญหาทางเพศในสื่อหนังสือพิมพ์มีลักษณะของความรู้ที่สอดคล้องกับคำถามอีกด้วย **การเปรียบเทียบความสอดคล้องการนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต** พบว่าลักษณะของความรู้ที่พบจากสื่อบทความไม่สอดคล้องกับ ลักษณะของความรู้ที่พบจากประเด็นคำถามปัญหาทางเพศทั้งหมดทุกลักษณะ มีเพียงลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศที่นำเสนอมากที่สุด และลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศที่ถูกนำเสนออย่างน้อยที่สุดเท่านั้น ที่นำเสนออย่างสอดคล้องกัน ส่วนลักษณะของเนื้อหาภายในบทความพบว่า มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศเพียง 2 ลักษณะอีกเช่นเดียวกัน คือ มีเพียงลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ และลักษณะทางสุขภาพจิตของความรู้เรื่องเพศเท่านั้นมีระดับการนำเสนอที่เท่ากัน แต่อย่างไรก็ตาม ผลจากการจำแนกลักษณะของความรู้เรื่องเพศจากคำแนะนำปัญหาทางเพศพบว่า มีลักษณะของเนื้อหาในการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ นอกจากนี้ สื่ออินเทอร์เน็ตยังนำความต้องการใคร่รู้ในเรื่องเพศของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตมากำหนดเนื้อหาในการนำเสนออีกด้วยโดยทำการรวบรวมไว้ในส่วน “เขากลามอะไรกันบ้าง.....” หรือ FAQ (Frequently Asked Question) สามารถสรุปความสอดคล้องในการนำเสนอได้ว่าสื่อทั้ง 3 ล้วนนำเสนอลักษณะของความรู้เรื่องเพศในส่วนของคำแนะนำปัญหาทางเพศ สอดคล้องกับลักษณะของความรู้เรื่องเพศในส่วนของคำถามปัญหาทางเพศเหมือนกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อทั้ง 3 ได้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศตรงตามความต้องการของผู้รับสารเหมือนกันทุก

สื่อ และสามารถตอบสนองความต้องการไขปัญหาทางเพศของผู้รับสารในแต่ละสื่อได้ นอกจากนี้สื่อทั้ง 3 ได้นำความต้องการใคร่รู้ในเรื่องเพศศึกษาของผู้รับสารที่สะท้อนผ่านประเด็นปัญหาทางเพศมากำหนดประเด็นในการให้ความรู้อีกด้วย ส่วนในประเด็นที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องมณฑลพื้นที่สาธารณะอีกมิติหนึ่งนั้น ผู้วิจัยได้ทำการ**เปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วมและเพศสภาวะ(Gender)ที่พบในสื่อมวลชน** การศึกษาเปรียบเทียบในหัวข้อนี้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1. **การศึกษาการเปรียบเทียบลักษณะของการมีส่วนร่วม** พบว่า สื่อโทรทัศน์เปิดมณฑลพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้บุคคลต่าง ๆ สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศได้ใน 2 ลักษณะเท่านั้น คือ 1. ลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็นในประเด็นที่สื่อตั้งขึ้น 2. ลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ ส่วนลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ และลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นมณฑลพื้นที่สำหรับผู้ที่มีฐานะแพทย์เท่านั้น สื่อหนังสือพิมพ์เปิดมณฑลพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้บุคคลต่าง ๆ สามารถเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศได้เพียง 1 ลักษณะเท่านั้น คือ ลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ โดยไม่มีมณฑลพื้นที่สำหรับผู้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ส่วนลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ และลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นมณฑลพื้นที่สำหรับผู้ที่มีฐานะแพทย์เท่านั้น สื่ออินเทอร์เน็ตเปิดมณฑลพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้บุคคลต่าง ๆ สามารถเข้ามาใช้มณฑลพื้นที่ในการสื่อสารเรื่องเพศได้ใน 4 ลักษณะ คือ 1. ลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้แสดงความคิดเห็นในกระทู้คำถามของผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตคนอื่น 2. ลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ 3. ลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ และ 4. ลักษณะการมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมในลักษณะที่ 4 นี้ยังคงอยู่ภายใต้การดูแลจากแพทย์ว่าเหมาะสมที่จะมาเป็นบทความหรือไม่ เวทีสาธารณะของสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นสรุปได้ว่า เป็นมณฑลที่เปิดกว้างสำหรับการแสดงความคิดเห็น และการให้คำแนะนำปัญหาทางเพศได้กระจายอำนาจจากแพทย์มาสู่บุคคลที่มีเพศสภาวะต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ผลจากการศึกษาสื่อทั้ง 3 สรุปได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเปิดเวทีสาธารณะในการสื่อสารเรื่องเพศกว้างมากที่สุด ผู้ใช้งานสามารถเป็นได้ทั้งผู้แสดงความคิดเห็น ผู้ให้คำแนะนำ ผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และผู้ประสบปัญหาทางเพศ สื่อโทรทัศน์ เปิดเวทีสาธารณะในการสื่อสารเรื่องเพศในลำดับที่รองลงมาจากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยมีมณฑลพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็น และมณฑลพื้นที่สำหรับผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ แต่สื่อโทรทัศน์ไม่มีมณฑลพื้นที่สำหรับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่แพทย์ในการที่จะเข้ามาให้ความรู้ และให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ สื่อหนังสือพิมพ์เปิดเวทีสาธารณะในการสื่อสารเรื่องเพศน้อยที่สุด โดยมีเฉพาะมณฑลพื้นที่สำหรับผู้ประสบปัญหาทางเพศเท่านั้น ไม่มีมณฑลพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็น ส่วนมณฑลพื้นที่สำหรับการให้คำ

แนะนำปัญหาทางเพศ และให้ความรู้เรื่องเพศถูกจำกัดไว้เฉพาะผู้ที่มีฐานะแพทย์เท่านั้น ส่วนที่ 2. การเปรียบเทียบลักษณะเพศสภาพที่พบในสื่อมวลชน พบว่า ในสื่อโทรทัศน์พบเพียงเพศสภาพเพียงชาย – หญิงรักต่างเพศเท่านั้นที่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าเข้ามาสื่อสารเรื่องเพศศึกษา ในขณะที่ไม่สามารถชี้ชัดลงไปได้ว่าสื่อโทรทัศน์ไม่นำเสนอ หรือกีดกันเพศสภาพในกลุ่มรักร่วมเพศไม่ให้เข้ามาสื่อสารในมณฑลพื้นที่ของรายการ “ซูรัก ซูรส” ในขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ได้เปิดโอกาสในการสื่อสารเรื่องเพศให้กับเพศสภาพที่หลากหลายมากกว่า โดยพบว่าประกอบไปด้วย ชาย – หญิงรักต่างเพศทั้งที่มีครอบครัวแล้ว และที่ยังไม่มีครอบครัว รักร่วมเพศหญิง และBisexual ชาย ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น ได้เปิดโอกาสในการสื่อสารเรื่องเพศให้กับเพศสภาพต่าง ๆ อย่างหลากหลายมากที่สุด โดยพบเพศสภาพที่เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศดังนี้ ชาย – หญิงรักต่างเพศทั้งที่มีครอบครัวแล้ว และยังไม่มีความรักร่วมเพศ ชาย รักร่วมเพศหญิง Bisexualชาย นอกจากนี้ยังพบผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่สามารถระบุเพศสภาพได้อีกด้วย สรุปได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ต ได้เปิดโอกาสในการสื่อสารเรื่องเพศให้กับเพศสภาพต่าง ๆ มากที่สุด สื่อหนังสือพิมพ์ เปิดโอกาสให้กับเพศสภาพที่หลากหลายในระดับที่รองลงมา และสื่อโทรทัศน์ เปิดโอกาสในการสื่อสารเรื่องเพศให้กับเพศสภาพต่าง ๆ น้อยที่สุด

การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชน

เมื่อพิจารณารูปแบบการสื่อสารเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 3 แล้วจะพบว่า มีรูปแบบการสื่อสารหลักที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะธรรมชาติของสื่อ ไม่ว่าจะสื่อที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษานั้น จะมีรูปแบบการสื่อสารที่เป็นการสนทนา หรือการใช้ตัวอักษรเป็นหลักก็ตาม แต่จะภายใต้การรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันออกไปนั้น การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาจะเป็นการนำเรื่องเพศศึกษาที่เป็นวิชาการทางการแพทย์ มานำเสนอโดยที่มีการปรับเนื้อหาลดความเป็นวิชาการทางการแพทย์ลง และเพิ่มลักษณะความบันเทิงโดยสอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เป็นวิชาทางการแพทย์ ซึ่งการนำเสนอเช่นนี้สามารถที่จะเปรียบได้กับการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศในสมัยก่อนที่เป็นการสอดแทรกอารมณ์ขันทางเพศไว้ในภาพก๊ก ภาพจิตรกรรมฝาผนังตามวัดวาอารามต่าง ๆ หรือการอุปมาเปรียบเทียบเล่นคำในการร้องรำทำเพลงจากบทเพลงปฏิพากย์ของพ่อเพลง แม่เพลง ที่เป็นการนำเรื่องเพศมานำเสนอในลักษณะที่สนุกสนาน ซึ่งการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในลักษณะนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นรูปแบบการนำเสนอที่ทำให้เรื่องเพศศึกษาสามารถเข้าถึงคนกลุ่มมากได้ เนื่องจากระดับความรู้ ความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาของผู้คนในสังคมมีความแตกต่างกันออกไปอย่างมากมาย หากการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เน้นแต่วิชาการทางการแพทย์หนัก ๆ เพียงอย่างเดียว นั้น โอกาสที่ผู้คนส่วนใหญ่

ไม่สามารถเข้าใจในเนื้อหาได้นั้นย่อมมีความเป็นไปได้มาก โดยเฉพาะถ้าเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาปรากฏอยู่ในสื่อมีความจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ เช่น สื่อโทรทัศน์ หรือสื่อหนังสือพิมพ์ด้วยแล้ว การนำเสนอเนื้อหาที่เป็นวิชาการแพทย์หนัก ๆ โดยที่ไม่มีการอธิบายความเพิ่มเติมโอกาสที่ผู้คนจะเข้าใจย่อมลดน้อยลงไปอีก ดังนั้น การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนนอกจากจะต้องลดทอน หรือย่อความเป็นวิชาการทางแพทย์ลงมาให้ง่ายขึ้นแล้ว ต้องเพิ่มความบันเทิงร่วมเข้าไปในการนำเสนอด้วย และเมื่อเรื่องเพศศึกษามีความง่ายในการทำความเข้าใจ มีความง่ายในการเข้าถึง และสามารถที่จะเรียนรู้ได้ด้วยความบันเทิงไม่เคร่งเครียด เรื่องเพศศึกษาย่อมที่จะสามารถเข้าไปสู่ผู้คนได้มากขึ้น การกระจายความรู้เรื่องเพศศึกษาออกไปในวงกว้างย่อมสามารถที่จะทำได้มากขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม การผสมผสานความบันเทิง หรือสร้างบรรยากาศแห่งความบันเทิงในการนำเสนอ นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการสอดแทรกและผสมผสานมิเช่นนั้นแล้ว การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาจะมีลักษณะที่เป็นการนำเสนอเพื่อมุ่งสู่ความบันเทิงทางเพศเพียงด้านเดียวโดยที่ไม่มีสาระของความรู้เรื่องเพศศึกษาร่วมอยู่ด้วย สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาจึงมีความจำเป็นที่ต้องตระหนักถึงจุดนี้ด้วยว่า เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เป็นวิชาการนั้นเป็นหลักในการนำเสนอให้ความรู้ ความบันเทิงนั้นเป็นสิ่งที่สอดแทรกในการให้ความรู้ และช่วยให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้ การปรับลดความเป็นเนื้อหาวิชาการทางแพทย์ในเรื่องเพศศึกษาให้มีความง่าย และสอดแทรกความบันเทิงลงไปได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยความชำนาญ เทคนิคในการสื่อสาร และความสนใจของแพทย์แต่ละบุคคลอีกด้วย

จากการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเพศในส่วนต่าง ๆ ทั้งจากส่วนที่เป็นเนื้อหาในภาพรวมจากการตั้งประเด็นการนำเสนอโดยสื่อ เนื้อหาที่อยู่ในประเด็นการให้ความรู้ เนื้อหาที่มาจาก การตั้งประเด็นคำถาม และคำแนะนำ ของสื่อทั้ง 3 ที่นำมาศึกษาต่างพบเหมือนกันว่า ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ถูกนำเสนอมากที่สุด ไม่ว่าจะ เป็นสื่อใดก็ตาม จึงกล่าวได้ว่าเรื่องเพศศึกษาในความหมายทางสังคมแล้ว ยังคงมีความหมายวนเวียนเน้นไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์หรือการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าการที่จะขยายขอบเขตความหมายเรื่องเพศศึกษาไปในเรื่องมิติทางสังคม จิตใจ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษามีได้มีขอบข่ายเพียงแค่ว่าเรื่องของกรณีเพศสัมพันธ์เท่านั้น ความรู้เรื่องเพศศึกษามีมิติของจิตใจ สังคม วัฒนธรรม และค่านิยมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยตลอดเวลา หากแต่ว่าผู้คนยังไม่ได้ใส่ใจที่จะศึกษาเรียนรู้มากนัก

การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเปรียบเสมือนการให้ความรู้ที่เป็นห่วงโซ่ ที่ต้องเชื่อมโยงกันเป็นเส้นเดียวกัน ทั้งในเรื่องทางชีววิทยา สุขศึกษา จิตวิทยา และสังคมวิทยา นำลักษณะของความรู้เหล่านี้มาร้อยเรียงเข้าด้วยกันอย่างประสานกลมกลืนในการนำเสนอ เนื่องจากว่าคนเราไม่สามารถที่จะมีความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ได้เพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องอื่น ๆ เช่น เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของวัยรุ่น หากมองในแง่ที่เป็นเรื่องความต้องการตามธรรมชาติในเรื่องทางชีววิทยาแล้ว นับได้ว่าเป็นเรื่องปกติวิสัยของความต้องการเรื่องเพศที่เป็นพื้นฐาน แต่หากเราลองมองด้วยแว่นขยายมิติทางสังคม บริบททางสังคมแล้วจะเห็นได้ว่าเริ่มมีปัญห่อื่น ๆ นอกเหนือไปจากเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้องทันที ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำแท้ง การเสียนอศตจากการศึกษา การถูกตำหนิจากครอบครัวในสังคม ดังนั้น การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจึงไม่ใช่การเรียนรู้ในเรื่อง “จะมีเพศสัมพันธ์กันอย่างไร” เท่านั้น แต่ควรจะเป็นการเรียนรู้ในเรื่อง “มีเพศสัมพันธ์อย่างไรถึงปลอดภัย” หรือ “เมื่อไรควรมีเพศสัมพันธ์” เป็นต้น เมื่อเราเปลี่ยนมุมมองในการให้ความรู้เรื่องเพศ จากที่เน้นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นเรื่องทางชีววิทยา โดยใส่ความรู้ทางสังคมเข้าไป เพิ่มเติมแนวทางการรู้เรื่องของสุขศึกษา ให้ความสำคัญสนับสนุนเรื่องทางจิตใจเข้าไปด้วยแล้ว เรื่องเพศศึกษาก็จะมีความรอบด้านมากขึ้น มีมิติในการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อสังคมโดยรวม

นอกจากการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ที่เน้นในเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์แล้ว ความเหมาะสมในการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นอีกประเด็นที่มีความสำคัญเช่นกัน ตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตในการค้นพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นการให้ความรู้ที่มีลักษณะที่โจ่งแจ้งชัดเจนมากกว่าสื่อโทรทัศน์ และสื่อหนังสือพิมพ์ เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติในการทำโอรูทาม (Oral sex) อีกทั้งยังมีประเด็นที่ล่อแหลมต่อสังคม เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการในการทำแท้ง เนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมสายเลือด (Incest) เมื่อพิจารณาเนื้อหาที่พบ ประกอบกับบริบททางการศึกษาที่มุ่งเน้นการให้ความรู้และมีเนื้อหาถ้อยความทางการแพทย์ อีกทั้งบริบทของสื่อที่นำเสนอที่มีความเฉพาะตัวสูง ทำให้เรื่องเพศศึกษาที่มีลักษณะล่อแหลมนี้สามารถนำเสนอออกมาได้ แต่ในขณะที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา แต่เปลี่ยนแปลงตัวสื่อในการนำเสนอ กล่าวคือ นำประเด็นดังกล่าวที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอ มานำเสนอในสื่อโทรทัศน์ หรือสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะของความเป็นมวลชนมากกว่าสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้รับสารมีความหลากหลายและการนำเสนอมุ่งไปสู่มวลชนขนาดใหญ่มากกว่า ย่อมไม่มีความพอดีหรือความเหมาะสมในการนำเสนอ เนื่องจากโอกาสในการเลือกรับ หรือเลือกปฏิเสธข้อมูลไม่สามารถที่จะกระทำได้อย่างสะดวกเช่นเดียวกับสื่ออินเทอร์เน็ต ความอ่อนไหวทางอารมณ์ และความคิดที่แตกต่างของมวลชนขนาดใหญ่มีความหลากหลาย ประเด็นที่นำเสนอสมควรจะอยู่ในสื่อที่มีความเป็นส่วนตัวมากกว่า จึงกล่าวได้ว่า

ระดับความพอดีของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในการนำเสนอ นั้น ขึ้นอยู่กับเนื้อหาเรื่องเพศศึกษานั้น ๆ อยู่ภายใต้บริบทการนำเสนอของสื่อชนิดใด ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่มีความเป็นส่วนตัวสูงเหมาะสมที่จะอยู่ในสื่อที่มีความเป็นส่วนตัวมากกว่าสื่อที่มีขนาดใหญ่ เช่น เรื่องการปฏิบัติกรต่าง ๆ ในการมีเพศสัมพันธ์ หากจะนำเสนอในสื่อโทรทัศน์ หรือสื่อหนังสือพิมพ์ก็จะต้องมีการใช้ถ้อยคำการสื่อสารที่ไม่สื่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ เนื้อหาที่นำเสนออีกอาจจะไม่สามารถที่จะพูดอย่างตรงไปตรงมาได้ อย่างชัดเจน ต้องมีการเลี่ยงด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเปรียบเทียบ เป็นต้น ถ้าหากจะนำเสนออย่างตรงไปตรงมาชัดเจน ตัวสื่อที่นำเสนอ นั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่ในสื่ออื่น ๆ เช่น สื่อหนังสือเฉพาะด้าน

อย่างไรก็ดี สังคมที่เราอยู่ในปัจจุบันนี้มีการขับเคลื่อนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความเหมาะสมที่เป็นอยู่ในวันนี้ อาจจะไม่ใช่ความเหมาะสมในวันข้างหน้า ความเหมาะสมในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ทั้งในแง่ระดับความโจ่งแจ้งของเนื้อหา และรูปภาพที่อยู่ในสื่อต่าง ๆ แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีมาตรฐานในการนำเสนอ คือ การควบคุมเนื้อหาให้อยู่ในขอบเขตเพื่อให้ความรู้ โดยมีให้ลวงล้าหรือสื่อไปในทางเพื่อการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ และไม่มีเนื้อหาที่สนับสนุนเรื่องที่ขัดแย้งกับสังคมโดยรวม

ในส่วนของผู้ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศ หรือเข้ามาสื่อสารในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศนั้น ผู้วิจัยพบว่าเป็นกลุ่มของเพศหญิงรักต่างเพศที่ยังไม่มีครอบครัวมากที่สุดเหมือนกันทั้ง 3 สื่อ หากมองในแง่ของความไม่รู้ในเรื่องเพศศึกษาของเพศหญิงกลุ่มนี้แล้วสามารถกล่าวได้ว่า มีสาเหตุมาจากการที่ไม่มีเวทีหรือช่องทางในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาให้กับเพศหญิงอย่างพอเพียงที่จะสามารถเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้ ในขณะที่เพศชายนั้นมีเวที และช่องทางในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อลามก หรือการเที่ยวหญิงบริการ ในขณะที่เพศหญิงนั้นถูกปิดบังในเรื่องเพศจากค่านิยมต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การรักษานวลสงวนตัว การให้คุณค่าในเรื่องพรหมจรรย์ เรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอาย ผู้หญิงที่สนใจเรื่องเพศเป็นผู้หญิงไม่ดี เป็นต้น ซึ่งค่านิยมทางสังคมต่าง ๆ เหล่านี้ผู้วิจัยเห็นว่าต่างมีส่วนที่ทำให้ช่องทางในการเรียนรู้ของเพศหญิงลดลง เป็นการครอบงำทางความคิดที่ทำให้เพศหญิงไม่กล้าที่จะให้ความสนใจในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ดังนั้น เมื่อเกิดปัญหาทางเพศขึ้น เวทีสาธารณะในการให้ความช่วยเหลือของสื่อมวลชนจึงเป็นทางออกของการช่วยไขปัญหา

ผลสืบเนื่องจากข้อค้นพบ ในประเด็นผู้ที่เข้ามาสื่อสารในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศข้างต้น คือ ผู้ที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และผู้ที่ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศมีสถานะที่เป็นแพทย์ทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่า อานาจในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นยังคงอยู่ในมือผู้ที่เป็นแพทย์เท่านั้น ถึงแม้จากผลการวิจัยในส่วนของสื่ออินเทอร์เน็ตจะพบว่า ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถเข้ามาร่วมในฐานะผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาได้เช่นเดียวกับแพทย์ แต่การที่จะเข้ามาได้นั้น ต้องผ่านการเห็นชอบในการเข้ามาจากแพทย์ผู้เป็น Webmaster เสียก่อน ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตจึงจะมีสถานะเป็นผู้ให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษาได้ แต่อย่างไรก็ตามประเด็นในการให้ความรู้ที่ต่างกันด้วยเรื่องทางสรีระวิทยา ชีววิทยา หรือประเด็นที่เป็นวิชาทางการแพทย์ เช่น เรื่องการใช้ยา โรคมัยไข้เจ็บที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ หรือเกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยเห็นว่าโดยความเชี่ยวชาญ และคุณค่าของเนื้อหาในการนำไปใช้ประโยชน์ต่อผู้รับสารแล้ว การให้ความรู้ในเรื่องเหล่านี้ยังคงต้องอาศัยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในการนำเสนอ ในขณะที่เรื่องเพศศึกษาในมิติอื่น ๆ นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า บุคคลที่ไม่ได้มีสถานะเป็นแพทย์ก็สามารถที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความรู้ได้ ประจักษ์พยานที่สามารถเป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี คือ ผลจากการวิจัยที่ผู้วิจัยพบว่า ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตที่เข้าร่วมให้คำแนะนำปัญหาทางเพศในห้องสนทนาต่าง ๆ สามารถที่จะให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตรจริงได้ หรือถึงแม้ว่าในบางกรณีอาจจะนำไปปรับใช้ไม่ได้หมดทุกกระบวนการความก็ตาม แต่ก็ยังสามารถที่จะนำไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจในปัญหาทางเพศของตนเองได้

และจากข้อค้นพบนี้เอง ผู้วิจัยจึงเชื่อว่า เรื่องเพศศึกษาในมิติอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องของวิชาการทางการแพทย์แล้ว บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจก็สามารถที่จะเป็นผู้ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศ หรือให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในมิติอื่น ๆ ได้ เนื่องจากปัญหาทางเพศในบางมุมมองนั้นเป็นเรื่องของประสบการณ์ มุมมองชีวิตที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องเพศในมิติทางด้านสังคม ค่านิยม จิตใจ แนวทางในการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่การที่จะเข้ามาสู่เวทีสาธารณะในการให้ความรู้และสามารถที่จะได้รับการยอมรับ หรือได้รับความเชื่อถือจากผู้คนในสังคมได้นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าจะต้องมีวิธี หรือกระบวนการในการสร้างความน่าเชื่อถือ เนื่องจากความน่าเชื่อถือเป็นสิ่งสำคัญวิธีการในการนำเสนอเรื่องเพศ เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิต และการใช้ชีวิต ดังนั้น การที่ให้คำแนะนำปัญหาทางเพศในมิติที่เกี่ยวกับสังคม จิตใจจึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นการให้คำแนะนำหรือแนวทางในการดำเนินชีวิตเลยทีเดียว

สำหรับแนวทางในการสร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นนั้น ย่อมที่จะมีความแตกต่างไปจากผู้ที่เป็นแพทย์ กล่าวคือ ผู้ที่เป็นแพทย์นั้นเพียงแสดงตนอย่างเปิดเผยว่ามีสถานะเป็น

แพทย์ในการให้ความรู้ ความน่าเชื่อถือก็จะเกิดขึ้นมาจากคลัง หรือชุดของข้อมูลที่อยู่ในความจำของคนเราว่า แพทย์เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาเรียนรู้มาทางด้านนี้โดยเฉพาะ ดังนั้น จึงมีความรู้ความเชี่ยวชาญ มากกว่าบุคคลทั่ว ๆ ไป สมควรแก่การได้รับความน่าเชื่อถือ และไว้วางใจ ส่วนความน่าเชื่อถือของข้อมูลในการให้ความรู้จากแพทย์นั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากผู้ที่นำเสนอ มีสถานะเป็นแพทย์ข้อมูลจึงมีความน่าเชื่อถือไปในตัวของมันเอง แต่ถ้าหากเป็นบุคคลทั่ว ๆ ไปที่ไม่มีสถานะที่เป็นแพทย์แล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า การสร้างความน่าเชื่อถือนั้นจะต้องเกิดจากการให้ข้อมูลที่ดีมีประโยชน์ สามารถนำไปประกอบใช้ในชีวิตจริงได้ รวมถึงมีการค้นคว้าข้อมูลในการนำเสนอ และถ้าหากเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สำคัญควรจะต้องอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างชัดเจน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้วิจัยเชื่อว่าสามารถที่จะนำไปสู่การเป็นผู้ให้ความรู้เรื่องเพศในมิติอื่น ๆ ได้ โดยที่ผู้ให้ความรู้นั้นไม่จำเป็นต้องมีสถานะที่เป็นแพทย์

ถึงแม้ว่า การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา หรือให้คำแนะนำปัญหาทางเพศในมิติอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากมิติทางการแพทย์ โดยบุคคลทั่ว ๆ ไปนั้นมีโอกาสที่จะเป็นไปได้ก็ตาม แต่เป็นเพียงในสื่อที่ไม่สามารถเห็นหน้าค่าตากันระหว่างการสื่อสารเท่านั้น กล่าวคือ การให้ความรู้โดยผู้ที่ไม่ใช่แพทย์ หรือผู้ที่มีชื่อเสียงนั้น ต้องเป็นไปภายใต้บริบทของสื่อที่ไม่สามารถพบปะเห็นหน้ากันได้ การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่เกิดขึ้นมีความสำคัญอยู่ที่เนื้อหาในการให้ความรู้มากกว่า การที่จะสนใจว่าใครเป็นผู้ให้ความรู้ ดังนั้น การที่จะนำผู้ที่มีความรอบรู้หรือมีมุมมองที่ดีในการให้คำแนะนำในเรื่องเพศศึกษาได้เป็นอย่างดีเพียงใดก็ตามแต่ไม่เป็นที่รู้จักของสังคม หรือเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งทางสังคม มาทำการสื่อสารในสื่อโทรทัศน์ย่อมไม่ได้รับความไว้วางใจ และความน่าเชื่อถือในการนำเสนอ ดังนั้น ผู้ที่จะมาแสดงความคิดเห็น หรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์ แล้วสามารถเป็นที่ยอมรับได้นั้น ต้องบุคคลอันเป็นที่รู้จักในสังคมระดับหนึ่ง หรือเป็นผู้ที่สังคมให้การยอมรับ

ส่วนประเด็นการไม่เปิดเผยชื่อ ตัวตนที่แท้จริงหรือการใช้นามแฝง (Anonymity) นั้น เมื่อพิจารณาในส่วนของผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ให้คำแนะนำแล้วผู้วิจัยเห็นว่าการที่ผู้ให้คำแนะนำ หรือผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาโดยการใช้นามแฝงในการให้คำแนะนำเรื่องเพศศึกษาในมิติด้านสังคม ค่านิยม และวัฒนธรรมนั้น เป็นการสร้างตัวตนขึ้นมาใหม่เพื่อใช้ในการทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ ซึ่งตัวตนที่สร้างขึ้นมานี้จะเป็นการบดบังสถานะเดิมของผู้ให้คำแนะนำ เนื่องจากการใช้สถานะตามความเป็นจริงที่ตนเองเป็นอยู่อาจจะมีผลต่อความน่าเชื่อถือในการให้คำแนะนำ หรือทัศนคติที่ได้รับจากผู้ประสบปัญหาทางเพศ เนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น หากผู้ให้คำแนะนำมีอายุที่ไม่มากนักถึงแม้ว่าจะมีมุมมองในการใช้ชีวิตทางเพศที่ดี สามารถให้

คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้คนในสังคมได้ก็ตาม แต่ถ้าผู้ที่ประสบปัญหาที่มีอายุมากกว่าผู้ให้คำแนะนำ ความน่าเชื่อถืออาจจะลดน้อยลงไปได้อย่างมาก เพราะคำแนะนำที่มาจากผู้ที่มีอายุอ่อนกว่ามักจะไม่ได้รับการยอมรับ นอกจากนี้ การที่ผู้ให้คำแนะนำใช้นามแฝง ผู้วิจัยเห็นว่า ยังเป็นการสร้างความรู้สึกให้กับผู้รับสาร หรือผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศว่าไม่ได้กำลังสื่อสารกับคนที่เป็นที่รู้จักมักคุ้น หรือเป็นที่รู้จักในฐานะอื่น ๆ แต่เป็นการสื่อสารกับผู้ทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำ หรือผู้ที่มีหน้าที่ในการให้ความรู้

ประเด็นในการใช้นามสมมุติ หรือนามแฝงของผู้ที่เข้ามาสื่อสารในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการรักษาความเป็นส่วนตัวในเวทีสาธารณะของสื่อ ซึ่งจะทำให้เวทีแห่งนี้สามารถเป็นที่พึ่งพิงของบุคคลที่ประสบปัญหาทางเพศได้ เนื่องจากระดับการยอมรับในเรื่องเพศศึกษาของคนในสังคมยังมีความแตกต่างกันอยู่มาก การที่ผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศจะนำปัญหาทางเพศของตนเองมาสื่อสารอย่างเปิดเผยชื่อหรือตัวตนที่แท้จริงในเวทีสาธารณะย่อมมีผลต่อภาพลักษณ์ของบุคคลผู้นั้น อาจทำให้บุคคลผู้นั้นไม่ได้รับการยอมรับในสังคมที่ผู้นั้นอยู่ต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าปัญหาที่มีความล่อแหลมทางศีลธรรม เช่นการมีเพศสัมพันธ์นอกการสมรส หากเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงออกไปในเวทีสาธารณะโดยระบุอย่างชัดเจนว่าใครเป็นเจ้าของคำถามปัญหานี้ ย่อมส่งผลต่อสังคมแวดล้อมของบุคคลผู้นั้นในทางใดทางหนึ่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ถ้าในนามแฝง(Anonymity)ที่ไม่สามารถระบุตัวตนที่ชัดเจนได้ว่าใครที่เป็นเจ้าของคำถามปัญหาที่ปรากฏอยู่ในเวทีสาธารณะของสื่อ การเข้าร่วมในฐานะผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศย่อมไม่มีผลกระทบใด ๆ ที่เนื่องจากการเข้าร่วมในฐานะดังกล่าว ผู้คนที่ประสบปัญหาทางเพศยังคงสามารถรักษาสถานภาพทางสังคม และความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างได้

การเป็นเวทีสาธารณะในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ” นี้ เป็นการเข้ามาศึกษาสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษาเหมือนกัน ได้แก่สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าหากเป็นการตอบคำถามกว้าง ๆ ในเบื้องต้นว่า สื่อทั้ง 3 นี้ เป็นเวทีสาธารณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาหรือไม่ สามารถตอบได้ว่า สื่อทั้ง 3 นี้เป็นเวทีสาธารณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา แต่จากผลการศึกษาผู้วิจัยพบว่า สื่อทั้ง 3 นี้ต่างมีความสามารถในการเป็นเวทีสาธารณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา และไม่สามารถเป็นเวทีสาธารณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาได้ในขณะเดียวกัน กล่าวคือ เวทีสาธารณะที่เกิดขึ้นในแต่ละสื่อ นั้น เป็นเวทีสาธารณะที่ถูกสร้างขึ้นให้ใครได้เป็นผู้ใช้ และ

ใช้อย่างไร เนื้อหาที่ปรากฏเป็นตอบสนองหรือรองรับความต้องการของใคร ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าคำถามเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจในการเป็นเวทีสาธารณะของสื่อในการนำเสนอเรื่องเพศ

สื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” เป็นเวทีสาธารณะในการนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับที่ต่ำ เนื่องจากสื่อโทรทัศน์นำเสนอประเด็นในการให้ความรู้ที่ไม่มีหลากหลาย ประเด็นส่วนใหญ่ในการนำเสนอมีลักษณะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ในขณะที่หากพิจารณาการนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศนี้ ในมิติที่ตอบสนองความต้องการของผู้รับสารแล้ว สามารถกล่าวได้ว่า สื่อโทรทัศน์เป็นเวทีสาธารณะในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา รวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาทางเพศ นอกจากนี้สื่อโทรทัศน์รายการ “ซูรัก ซูรส” ยังมีความสามารถในการสร้างเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากกรณีที่สื่อโทรทัศน์ได้พยายามสร้างรูปแบบกิจกรรมในการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้กับผู้คน หรือบุคคลต่าง ๆ สามารถเข้ามาแสดงตัวตนทางความคิดในประเด็นที่ตั้งขึ้นได้ ซึ่งการที่จะสามารถสร้างเวทีสาธารณะให้เกิดขึ้นได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์และเป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้อย่างเท่าเทียมกันในการสื่อสารเรื่องเพศ

ถึงแม้ว่า สื่อโทรทัศน์ที่นำเสนอรายการสนทนาความรู้เรื่องเพศจะมีเวทีสำหรับการแสดงความคิดเห็นก็ตาม แต่จากการที่พบว่ามียุทธศาสตร์เชิงชวลิติ์ชาย – หญิงรักต่างเพศเท่านั้นที่เข้ามาแสดงความคิดเห็น จึงยังไม่สามารถที่จะชี้ชัดลงไปได้ว่าเป็นเวทีสาธารณะให้กับทุกเพศสภาวะในสังคมได้อย่างทั่วถึง หรือเป็นเพียงเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นสำหรับชาย – หญิงรักต่างเพศเท่านั้น ทั้งนี้ เนื่องจากระยะเวลาในการเก็บข้อมูลอาจจะยังไม่มากพอที่จะสามารถสรุปได้ว่า เช็กซ์ชวลิติ์ในกลุ่มรักร่วมเพศ และ Bisexual ถูกกีดกันออกไปจากมณฑลของสื่อโทรทัศน์ และเช่นเดียวกันกับการที่ไม่พบว่ามีเช็กซ์ชวลิติ์ในกลุ่มนี้เข้ามาสื่อสารเรื่องเพศในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศ ซึ่งอาจจะมีความเป็นไปได้ว่า บุคคลในกลุ่มเหล่านี้ไม่เข้ามาใช้เวทีแห่งนี้ด้วยตัวของตัวเอง คือ อาจจะเลือกที่จะไม่เข้ามาแสดงตัวตน การที่ไม่พบการเข้ามาใช้ไม่ได้มาจากสาเหตุที่สื่อโทรทัศน์กีดกันการเข้ามาสู่พื้นที่นี้ จึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า สื่อโทรทัศน์เป็นเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากสามารถสะท้อนความคิดเห็นของคนในเมืองหลวงได้ ถึงแม้ว่ายังไม่มีลักษณะการกระจายโอกาสการแสดงความคิดเห็นไปสู่บุคคลที่อยู่ต่างจังหวัดก็ตาม แต่ในแง่ของการปรากฏตัวของผู้คนที่เข้ามาในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศแล้ว กล่าวได้ว่า สื่อโทรทัศน์ได้ให้โอกาสกับคนกลุ่มจากต่างจังหวัดในการเข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศมากกว่า ดังจะเห็นได้จากช่องทางคำถามที่มาจากทางจดหมายมากที่สุด ซึ่งช่องทางการสื่อสารทางจดหมายนี้ได้รับการยืนยันจาก พญ.พรพรรณพิมล หล่อตระกูล ผู้ดำเนิน

รายการ “ซุรัก ซุรส” ว่าถูกส่งมาจากผู้ที่อยู่ในต่างจังหวัด นอกจากนี้ คุณสมบัติเด่นของสื่อโทรทัศน์รายการ “ซุรัก ซุรส” ที่ผู้รับสารไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ที่จะเรียนรู้เรื่องเพศในสื่อโทรทัศน์ได้ ประกอบกับการที่ได้เปิดช่องทางการสื่อสารสำหรับผู้ที่มีปัญหาทางเพศได้ใช้ในการส่งสารเข้ามาในรายการอย่างหลากหลายช่องทาง นับได้ว่าเป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างเวทีสาธารณะในการให้ความช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหให้กับบุคคลได้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากช่องทางการสื่อสารที่สื่อจัดไว้ นั้น สามารถที่จะรองรับได้ตั้งแต่บุคคลที่ไม่มีความรู้ไปจนกระทั่งผู้ที่มีความรู้

ในสื่อหนังสือพิมพ์ ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถเป็นเวทีสาธารณะในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องเพศได้เหมือนสื่ออื่น ๆ ก็ตาม แต่สื่อหนังสือพิมพ์ก็สามารถเป็นเวทีสาธารณะที่เปิดกว้าง และเป็นที่ยึดพิงให้กับผู้ประสบปัญหาทางเพศได้อย่างไม่เลือกกว่า บุคคลผู้นั้นจะอยู่ในวัยใด อาชีพใด หรือแม้แต่จะอยู่ในเช็ทซ์ชวลลิตีที่แตกต่างออกไปจากชาย – หญิงรักต่างเพศก็ตาม แต่อย่างไรก็ดี ในส่วนบทความที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์นั้น ยังไม่เป็นเวทีสาธารณะในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างแท้จริง เนื่องจากประเด็นการให้ความรู้ในสื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอเน้นยังคงวนเวียนเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างชาย – หญิงรักต่างเพศที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์ การที่สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอการให้ความรู้ในเวทีพื้นที่ของตนเองเช่นนี้ จึงเท่ากับว่า เวทีพื้นที่ในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้น เป็นเวทีสาธารณะของเช็ทซ์ชวลลิตีชาย – หญิงรักต่างเพศที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์ขึ้นไปเท่านั้น

จากสื่อที่นำมาศึกษาทั้ง 3 สื่อนี้ กล่าวได้ว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีลักษณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาเป็นเวทีสาธารณะมากที่สุด ทั้งในมิติของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบว่า มีประเด็นในการให้ความรู้อย่างหลากหลาย และเนื้อหาในแต่ละประเด็นของบทความต่าง ๆ สามารถที่จะตอบสนองความต้องการของบุคคลในสังคมได้อย่างหลากหลายกลุ่มอายุ และเช็ทซ์ชวลลิตี มีมณฑลพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็นในประเด็นทางเพศของผู้อื่นได้อย่างอิสระ สถานะภาพของผู้ที่ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถเปลี่ยนแปลงไปมาได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประสบปัญหาทางเพศ ผู้ให้คำแนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นทัศนะเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ ซึ่งในบริบทชีวิตจริงที่ดำเนินอยู่ภายใต้กรอบของสังคม เราจะพบว่าผู้คนที่ไม่สามารถที่จะบอกเล่าปัญหาทางเพศของตนเองได้อย่างอิสระ และไม่สามารถที่จะไปแสดงความคิดเห็น หรือแสดงทัศนะในประเด็นปัญหาของผู้อื่นได้โดยที่ปราศจากการรู้จัก มักคุ้นกันเป็นอย่างดี หรือแม้แต่บางครั้งการรู้จักสนิทสนมกันก็มิได้หมายความว่าเราจะสามารถสื่อสารปัญหาทางเพศ หรือแสดงทัศนะในประเด็นปัญหากันได้โดยง่าย แต่ในโลกของสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็นการสื่อสารปราศจากการเห็นหน้า

คำตากัน(Face – to – Face) ผู้ใช้งานสามารถสื่อสารเรื่องเพศได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องกังวลว่าจะส่งผลกระทบต่อโลกแห่งความเป็นจริงที่ตนเองอยู่ และสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาทางเพศของผู้อื่นได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องห่วงเรื่องกระทบความสัมพันธ์ และถึงแม้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตจะสามารถเป็นเวทีสาธารณะในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องด้วยคุณลักษณะของสื่อที่มีเทคโนโลยีในการใช้งานที่ซับซ้อน ประกอบกับผู้ใช้งานจะต้องมีความรู้ อ่านออกเขียนได้ จึงเป็นข้อจำกัดของสื่อชนิดนี้ที่ไม่สามารถเป็นเวทีสาธารณะแห่งการเรียนรู้เรื่องเพศให้กับผู้ที่ไม่มีความรู้ในการอ่านออกเขียนได้ และไม่สามารถใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อนได้

ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากการทำวิจัยชิ้นนี้ เป็นการศึกษานำเสนอเรื่องเพศในเชิงการเปรียบเทียบทั้ง 3 สื่อ โดยอาศัยการเก็บข้อมูลในลักษณะภาคตัดขวาง(Cross Sectional) ดังนั้น ข้อมูลที่นำมาศึกษา อาจจะไม่สามารถที่จะอธิบาย หรือระบุชี้ชัดลงไปได้ในบางประเด็น เช่น เรื่องการเข้ามาใช้พื้นที่ในสื่อโทรทัศน์ของเพศสภาวะต่าง ๆ นอกจากนี้ รูปแบบรายการ หรือลักษณะการนำเสนอในสื่อต่าง ๆ ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ดังนั้น สิ่งที่ค้นพบในวันนี้ อาจจะไม่ใช่ว่าสิ่งที่ค้นพบในวันข้างหน้า ซึ่งมีความจะเป็นที่ต้องอาศัยการศึกษาวิจัยต่อ ๆ กันไปเพื่อที่จะสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องเพศศึกษา และเวทีสาธารณะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยสำหรับสื่อที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษาดังนี้

สื่อโทรทัศน์ ผู้วิจัยเห็นว่า ประการที่หนึ่ง ควรจะเพิ่มเนื้อหาการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาจากประเด็นที่อยู่ในลักษณะทางชีววิทยา ไปสู่ประเด็นของความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางจิตวิทยา และสังคมวิทยาให้มากขึ้น ประการที่สอง ควรจะสร้างเวทีสาธารณะในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่เปิดกว้างมากขึ้น คือ นำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับเด็กวัยรุ่น และเปิดเวทีสาธารณะให้กับบุคคลที่มีเพศสภาวะที่แตกต่างกันให้มีโอกาสเข้ามาสู่พื้นที่มากขึ้น

สื่อหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจะเพิ่มเนื้อหาการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา จากประเด็นที่อยู่ในลักษณะทางชีววิทยา ไปสู่ประเด็นของความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางจิตวิทยา และสังคมวิทยาให้มากขึ้น

สื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยเห็นว่า ประการที่หนึ่ง ผู้พัฒนาเว็บไซต์ควรหาบุคคลากร แนวร่วมในการตอบปัญหาทางเพศให้มากกว่านี้ เพื่อให้คำตอบที่เกิดขึ้นสามารถนำไปประกอบใช้ในชีวิตรจริงได้ ประการที่สอง ผู้พัฒนาเว็บไซต์ควรหมั่นปรับปรุงข้อมูล(Update)ในเว็บไซต์อย่างสม่ำเสมอ ประการที่สาม พัฒนาเว็บไซต์ควรทำการเชื่อมต่อข้อมูลไปยังเว็บไซต์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้เรื่องเพศเพิ่มขึ้น

หน่วยงานของรัฐ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า แพทย์ นักวิชาการในสาขาอื่น ๆ ควรจะหันมาให้ความสนใจในการที่จะช่วยเหลือสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากันมากขึ้น เนื่องจากในสภาวะการณ์ทางสังคมในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศในเชิงที่เป็นการกระตุ้นเร้า มอมเมาเยาวชนมีการกระจายอยู่ทั่วไปทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด อีกทั้งพฤติกรรมทางเพศของผู้คนเริ่มมีความหลากหลายมากขึ้น เช่น การมีเพศสัมพันธ์แบบกลุ่ม การแลกเปลี่ยนคู่ในการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งทำที่สุดอาจจะนำมาซึ่งความเสื่อมทรามของสังคม และการระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่มากขึ้น ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่า ผู้คนในสังคมมีความต้องการความรู้เรื่องเพศโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเพศสัมพันธ์ มากกว่าการป้องกันตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องให้การยอมรับในเรื่องการจัดให้มี และสนับสนุนการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้มาก ทั้งนี้ ในแต่ละสื่อต้องมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงพัฒนาการของวัย และการศึกษา ส่วนหน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสุขภาพควรจะหาแนวทางในการสนับสนุนและสร้างเสริมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษาในมิติทางด้านสังคมเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการให้ความรู้โดยแพทย์เพียงลำพังนั้น ไม่สามารถที่จะนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ทุกมิติ เรื่องเพศในหลาย ๆ ประเด็นมีความจำเป็นที่ต้องใช้บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น นักจิตวิทยา นักสังคมวิทยา เป็นต้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต จากการศึกษา และการที่ผู้วิจัยอยู่กับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นจำนวนมากจึงใคร่ขอเสนอข้อแนะนำในงานวิจัยในอนาคตดังนี้ ควรศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในแต่ละสื่อในเชิงลึกของเนื้อหาเพื่อจะได้เป็นฐานข้อมูลที่ดีในการนำไปใช้ในการตั้งประเด็นหรือการกำหนดแนวความรู้เรื่องเพศศึกษา ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในสื่ออื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ควรศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศต่าง ๆ ที่อยู่มณฑลสาธารณะของสื่อ หรือการใช้อำนาจผ่านเรื่องเพศในมณฑลสาธารณะของสื่อ เพื่อนำแนวคิดเกี่ยวกับมณฑลสาธารณะมาใช้เป็นแนวขยายเพื่อให้เห็นถึงการต่อสู้ ช่วงชิงอำนาจ การนิยาม และการจับจองพื้นที่ และการกระจายอำนาจต่าง ๆ ในมณฑลสาธารณะของสื่อมวลชน เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541

กาญจนา แก้วเทพ, กิตติ กันภัย และปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล. มองสื่อใหม่มองสังคมใหม่. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543

กาญจนา แก้วเทพ. ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : เอดิสันเพรสโปรดักส์, 2544.

กาญจนา แก้วเทพและคณะ. สื่อบันเทิง: อำนาจแห่งความไร้สาระ. กรุงเทพฯ : ออล อเบอร์ท์ พรีนซ์, 2545

กิตติ กันภัย. 2535. ลักษณะของการสร้างฝันและจินตนาการทางเพศในสื่อมวลชนไทย. วิทยานิพนธ์.ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชัยวัฒน์ ปัญญาพงศ์และคณะ. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2524

ตรีษฐ วีระวสส์. 2539. การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุกระจายเสียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิวัต กองเพียร. เชิงสังวาส: กามรูปในภาพเขียนตามประเพณีที่มีเสียงวรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน, 2541

ประธาน พงศ์ประยูร. 2525. ผลกระทบของการควบคุมโฆษณาของรัฐต่อการผลิตภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณพิมล หล่อตระกูล. ผู้อำนวยการสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. เสวนาเมื่อเพศ
เป็นเรื่องที่ต้องพูด อาคารศศปาสตรา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 10 กันยายน 2545

พรรณพิมล หล่อตระกูล. ผู้อำนวยการสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. สัมภาษณ์,
12 มีนาคม 2546.

พินิจ ศุภมัสต์อุ้งกุล.2528.เพศศึกษา:การวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่านิตยสารและหนังสือ
พิมพ์.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญทิพย์ จิรินนุสรณ์.2539.พฤติกรรมและการแสวงหาข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชนและอินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มยุรี ภูงามทอง.เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอส.2534

รัตนาวลี เกียรตินิยมศักดิ์.2542.มณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์.กรณี
ศึกษาwww.pantip.com และ www.sanook.com. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รุ่งโรจน์ ตริณิต.อิเล็กทรอนิกส์เมลล์, 25 มีนาคม 2546.

วาสนา ศิลากร.2516.การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปางที่มีต่อ
การสอนเพศศึกษา.ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศุภิกา ดวงมณี.2539.การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านwwwของสื่อมวลชนไทย.วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศักดิ์ชัย ศรีสอน.2523.การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารของ
นักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ
ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศึกษาศึกษา,กระทรวง.หนังสืออ่านกวีนิพนธ์เรื่องลิลิตพระลอ.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว,2520

ศึกษาศึกษา,กระทรวง.คู่มือการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา.กรุงเทพฯ:หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา,2530

สมสุข หินวิมาน,กาญจนา แก้วเทพ บรรณาธิการ.โลกของสื่อฉบับสื่อมวลชนในปี2000.กรุงเทพฯ:
อินฟินิตี้เพรส,2540

สุกัญญา สุขฉายา.เพลงปฏิพากย์:บทเพลงแห่งปฏิภาณของชาวบ้านไทย.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2525

ออมสิน บุญภักดี.สัมภาษณ์, 19 มีนาคม 2546.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์และคณะ.การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2541

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์และคณะ.การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น : สื่อมวลชน, วัฒนธรรม และสังคม.
กรุงเทพฯ : โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2545

วันเสาร์ที่ 2 กันยายน 2543.มติชนรายวัน

วันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2544.กรุงเทพธุรกิจ

วันจันทร์ที่ 8 มกราคม 2544.แนวหน้า

Sunday 5 May 2002. Bangkok Post

ภาษาอังกฤษ

Littlejohn,Stephen.W.1999.Theories of Human Communication.Belmont.Wadworth

McQuail, D. (2000) McQuail's Mass Communication Theory. London: Sage.

Severin, Werner J. and Tankard, James W. 1992. Communication

Theories : Origins Methods and Uses in the Mass Media. New York: Longman

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาภายในรายการ “ซูรัก ซูรส”

วันที่ออกอากาศ	ช่วงเปิดรายการ	ช่วงครอบครัวซูรัก	ช่วงคุยกันเรื่องเพศ (สนทนาให้หัวข้อ)	ช่วงคิดคนละมุม (แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังนี้)	ช่วงไขปัญหาลับเพศชาย	จิงเกิ้ลสาระเรื่องเพศ	ช่วงไขปัญหาลับ ช่วงที่ 1 และ 2
5 เม.ย. 44	กล่าวเปิดรายการ โดยพิธีกร ประจำรายการ	ครอบครัวของ “วรรณิศา – ไมเคิล มาร์ คาร์”	“ความเข้าใจผิดเรื่องเพศ ของวัยรุ่น” โดย ศ.พ.ญ.สุวิทนา อารีพรอค	“การแต่งงานจำเป็น ใหม่สำหรับคุณ”	ไม่มีการนำเสนอ	ปกติขนาดของ อวัยวะเพศชายขณะ พร้อมปฏิบัติการที่มี ขนาดสั้นที่สุดคือ 1 นิ้ว	- อาการมดลูกหย่อน - การทำหมันชาย - การกินยาคุม กำเนิด - จุดสุดยอดทางเพศ - ผื่นเปื่อยก - จินตนาการทาง เพศ - อวัยวะเพศไม่แข็ง ตัว - อาการเจ็บเนื่อง จากการมีเพศ สัมพันธ์ครั้งแรก
12 เม.ย. 44	“ “	ครอบครัวของ “สายสุนีย์ – ยูวรัตน์ กมล เวช”	“ทำอย่างไรให้ยืดเวลารัก” โดยน.พ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระ ฤกษ์	“นิยามความรักของคุณ”	ไม่มีการนำเสนอ	- หากคุณมีแต่ความ กังวล คุณก็จะไม่ สามารถร่วมรักได้	- ความต้องการทาง เพศลดลงเนื่องจาก การสูบบุหรี่

วันที่ออกอากาศ	ช่วงเปิดรายการ	ช่วงครอบครัวซู้รัก	ช่วงคุยกันเรื่องเพศ (สนทนาให้หัวข้อ)	ช่วงคิดคนละมุม (แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังนี้)	ช่วงไขปัญหาลับเพศชาย	จึงเก็ลสาระเรื่องเพศ	ช่วงไขปัญหาลับ ช่วงที่ 1 และ 2
						อย่างมีความสุข แถมยังเกิดทุกข์เพิ่มขึ้นที่ไม่มีทางระบาย - เวลาจะมี Sex ในห้องนอนที่ติดแอร์เย็นฉ่ำ ควรมีตอนที่ร่างกายได้พักผ่อนเต็มที่ หรือหลังจากที่หลับสนิทมาแล้วเพื่อหลีกเลี่ยงโรคหัวใจ	- อาการเจ็บเนื่องจากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก - คุณภาพของถุงยางอนามัย - ถุงยางอนามัย - ต้องการให้สามีเสิร์ลโถมทางเพศ - รสนิยมในการเลือกผู้หญิงของเพศชาย - ขนาดของถุงยางอนามัย - ไม่มีอารมณ์ทางเพศกับภรรยา
19 เม.ย. 44	กล่าวเปิดรายการโดยพิธีกรประจำรายการ	ครอบครัวของ “สายสุนีย์ – ยูวรัตน์ กมลเวช” (ต่อเนื่องจากครั้งที่ผ่านมา)	“รักรุนแรง” โดย น.พ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์	“สิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตคู่”	ให้ความรู้เกี่ยวกับอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศของเพศชาย	จากการสำรวจพบว่าผู้ชายประมาณ 30 – 35 % ยอมรับว่าเป็นคนพุดบดเพื่อ	- การวางตัวเมื่อน้องภรรยาเข้ามาชมชอบ - ควรสนใจเรื่องความสำเร็จความใคร่

วันที่ออกอากาศ	ช่วงเปิดรายการ	ช่วงครอบครัวซู้รัก	ช่วงคุยกันเรื่องเพศ (สนทนาให้หัวข้อ)	ช่วงคิดคนละมุม (แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังนี้)	ช่วงไขปัญหาลับเพศชาย	จิงเกิ้ลสาระเรื่องเพศ	ช่วงไขปัญหาลับ ช่วงที่ 1 และ 2
					โดยรศ.นพ. อภิชาติ กงกะนั้นท์	ให้ได้นอนกับผู้หญิง	เมื่อไหร่ - รักคนที่มีภรรยาแล้ว - การตรวจเลือดโรคเอดส์ - การอาบน้ำกับลูก - มีเพศสัมพันธ์กับเพศชายมากกว่า 1 คน - ต้องการให้สามีเอาใจ
26 เม.ย. 44	“”	ครอบครัวของ “สมรักษ์ คำสิงห์ และ ภรรยา “	“จูบสื่อรัก” โดยน.พ.สุกมล วิภาวีพลกุล	“ถ้าคุณนัดเดทกับแฟน จะเลือกทะเลที่ไหน”	ไม่มีการนำเสนอ	- Lip kissจูบประกบริมฝีปาก หรือส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย - French kiss การจูบวัตต์ลิ้น	- การฉีดยาที่อวัยวะเพศเพื่อช่วยในการร่วมเพศ - ไม่มีน้ำหล่อลื่น ขณะที่มีการสัมพันธ์ - สามีมีภรรยาบ่อย - การตอบสนองทาง

วันที่ออกอากาศ	ช่วงเปิดรายการ	ช่วงครอบครัวซุรัก	ช่วงคุยกันเรื่องเพศ (สนทนาให้หัวข้อ)	ช่วงคิดคนละมุม (แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังนี้)	ช่วงไขปัญหาลับเพศชาย	จึงเก็ลสาระเรื่องเพศ	ช่วงไขปัญหาลับ ช่วงที่ 1 และ 2
							เพศของเพศหญิง - ความรักของวัยรุ่น - สามีไม่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ขณะตั้งครรภ์ - มีเพื่อนเป็นเมียบ่อย
3 พ.ค. 44	กล่าวเปิดรายการ โดยพิธีกร ประจำรายการ	ครอบครัวของ “จินดาร์ตน์ – โดม จันโยธา”	“ความลับของน้องชาย” โดยพ.อ.นายแพทย์วิวัฒน์ ศุภดิษฐ์	“ความรักเมื่อเลือก”	ไม่มีกรนำเสนอ	- ขนาดมาตรฐานของอวัยวะเพศชายที่แข็งตัวจะมีความยาวจากฐานถึงปลายประมาณ 12 ซม. - การฝังเข็มโดยใช้หลอดไซลาสติก ขนาด 3.4 ซม. จำนวน 6 หลอดไว้ที่ใต้ผิวหนังบริเวณต้น	- มีเพศสัมพันธ์แล้วนอนหลับไม่สนิท - อายกับความต้องการทางเพศ - ความต้องการทางเพศที่ผิดไปจากปกติ - อากาศช่องคลอดหลวม - ขนาดของอวัยวะเพศชาย - การคุมกำเนิด

วันที่ออกอากาศ	ช่วงเปิดรายการ	ช่วงครอบครัวซุรัก	ช่วงคุยกันเรื่องเพศ (สนทนาให้หัวข้อ)	ช่วงคิดคนละมุม (แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังนี้)	ช่วงไขปัญหาลับเพศชาย	จึงเก็ลสาระเรื่องเพศ	ช่วงไขปัญหาลับ ช่วงที่ 1 และ 2
						แขนจะคุมกำเนิดได้นาน 5 ปี	
10 พ.ค. 44	“”	ครอบครัวของ “ภัทรพร – กิตติคุณ เขียวรงค์”	“วันนั้นกับอารมณ์รัก” โดย ศ.นพ.สมพล พงศ์ไทย	“Lucky in game. Lucky in love” เป็นคุณเลือกอย่างไร?	ไม่มีการนำเสนอ	- ผู้หญิงวัยทองเป็นวัยใกล้หมดประจำเดือน หรือวัยที่รังไข่ใกล้หยุดสร้างฮอร์โมน เอสโตรเจน จะทำให้อารมณ์แปรปรวน ความจำเสื่อม หรือมีโรคภัยแรงตามมา เช่นกระดูกพรุน และกระดูกหัก	- อาการผิดปกติของประจำเดือน - ช่องคลอดหลวม - สามีจึงมีเมียน้อย - สามีชอบพูดถึงหญิงอื่นขณะที่มีเพศสัมพันธ์ - อาการคันที่อวัยวะเพศหญิง - การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย - อาการเจ็บที่อวัยวะเพศชายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ - ขนาดสัดส่วนของร่างกายที่เปลี่ยน

วันที่ออกอากาศ	ช่วงเปิดรายการ	ช่วงครอบครัวซุรัก	ช่วงคุยกันเรื่องเพศ (สนทนาให้หัวข้อ)	ช่วงคิดคนละมุม (แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังนี้)	ช่วงไขปัญหาลับเพศชาย	จึงเก็ลสาระเรื่องเพศ	ช่วงไขปัญหาลับ ช่วงที่ 1 และ 2
							แปลงไปหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ - การตั้งครรภ์
17 พ.ค. 44	กล่าวเปิดรายการ โดยพิธีกร ประจำรายการ	ครอบครัวของ “ผุสชา – ธเนศ สุขวัฒน์”	“เรียนรู้สู่ความสุข” โดย น.พ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์	“ข้างทำหน้า ข้างทำหลัง”	นำเสนอวิธีการแก้ไขอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ และสาธิตการใช้ยา วิธีการแก้ไขแบบต่าง ๆ โดยรศ.นพ. อภิชาติ กงกะนันท์	ชาวอเมริกันครองแชมป์การมีเพศสัมพันธ์ที่สุดคือ 132 ครั้งต่อปี	- สามีชอบมีร่วมเพศทางทวารหนัก - กลิ่นที่อวัยวะเพศขณะประจำเดือน - ยาคุมกำเนิด - อาการปัสสาวะบ่อย
24 พ.ค. 44	กล่าวเปิดรายการ โดยพิธีกร ประจำรายการ	ครอบครัวของ “เสาวลักษณ์ – มาชาฮารี ชิมาด้า”	“ส่งสัญญาณรักให้คุณรู้” โดยน.พ.สุกมล วิภาวิพลกุล	“สามีมรรยา แยกหรือรวมกระเป่าดีกว่ากัน”	ไม่มีการนำเสนอ	ผู้ชายจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วกว่าผู้หญิง คือผู้ชายมีอายุเฉลี่ย 17.5 ปี ส่วนผู้หญิงมีอายุ	- สามีชอบเปลี่ยนผู้หญิงบ่อย ๆ - เพื่อนผู้หญิงมีพฤติกรรมเหมือนผู้ชาย - ไม่มีน้ำหล่อลื่น

วันที่ออกอากาศ	ช่วงเปิดรายการ	ช่วงครอบครัวซุรัก	ช่วงคุยกันเรื่องเพศ (สนทนาให้หัวข้อ)	ช่วงคิดคนละมุม (แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังนี้)	ช่วงไขปัญหาลับเพศชาย	จึงเกิดสาระเรื่องเพศ	ช่วงไขปัญหาลับ ช่วงที่ 1 และ 2
						เฉลี่ย 18.6 ปี	- ถูกจับแยกไม่ให้คบกัน - ชอบผู้ที่มีเจ้าของแล้ว - โอกาสในการตั้งครรรภ์
31 พ.ค. 44	“”	ครอบครัวของ “อารยา – สุเทพ โพธิ์งาม”	“หึงเป็นส่วนหนึ่งของรักหรือไม่” โดย น.พ.มล.สมชาย จักรพันธุ์	“หึงเป็นส่วนหนึ่งของรักหรือไม่”	ไม่มีการนำเสนอ	- 10 % ของผู้หญิงบอกว่าเธอพูดกับสามี แต่อีก 60 % บอกว่าสามีเป็นฝ่ายพูดโดยเฉพาะเรื่องผู้หญิงของเขาในอดีต	

ตารางลงรหัสความรู้เรื่องเพศศึกษา

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
1. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ	การให้ความรู้เกี่ยวกับการเจริญเติบโตทางร่างกาย	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องพันธุกรรม			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสาร Pheromones			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทางร่างกายของเด็กอายุ 10 ปี			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทางร่างกายของเด็กชาย – หญิง อายุ 13 ปี			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับร่างกายไม่เจริญเติบโตตามวัยในเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับขนาดส่วนสูงที่สัมพันธ์กับร่างกาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการต่อมหน้าเหลืองโต			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติภายในช่องปาก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความดันโลหิต			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางกายวิภาคของอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและอาการผิดปกติของอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการทำงานของฮอร์โมนเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอสุจิ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการฝันเปียก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นในเพศชาย			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศเนื่องจากสาเหตุทางร่างกายในเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและฮอร์โมนเพศในชายวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับน้ำหนักลดลงจากอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับต่อมลูกหมาก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับน้ำคั่งหลังต่าง ๆ จากอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับกลิ่นที่อวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติที่ลูกอั้นทะ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปิดปลายอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดขนาดของอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผดผื่นบริเวณง่ามขา			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการคันที่อวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสูตรวิธีการขยายขนาดอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางกายวิภาคของอวัยวะเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและอาการผิดปกติของอวัยวะเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับคริสตอริส			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทร ทัศน์	นัง สื่อ พิมพ์	อิน เตอร์ เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับคนที่อวัยวะเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการทำงานของฮอร์โมนเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อโรคต่าง ๆ ทางอวัยวะเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับเยื่อพรหมจรรย์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับรอบเดือน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับตกขาว			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับกลิ่นที่อวัยวะเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการปัสสาวะบ่อย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศเนื่องจากสาเหตุทางร่างกายในเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและฮอร์โมนของหญิงวัยทอง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติทางร่างกายก่อนมีประจำเดือน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับผลจากการสำเร็จความด้วยตนเองบ่อยในเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการปวดท้องน้อยหลังจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการคันที่อวัยวะเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับทรวงอก			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำอสุจิทาหน้าอกเพื่อเพิ่มขนาด			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับน้ำคัดหลังที่ออกมาจากช่องคลอด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการนับวันที่ไข่ตก			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของน้ำหล่อลื่น			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับน้ำหนักตัว			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการลดน้ำหนัก			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการเพิ่มน้ำหนักตัว			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวในเรื่องความต้องการทางเพศระหว่างชายและหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางเพศที่ต่างกันระหว่างชายและหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางเพศขณะมีประจำเดือน			
การให้ความรู้เกี่ยวกับ	เพศสัมพันธ์และการมีเพศสัมพันธ์	ก่อนการมีเพศสัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศรส			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอายุ ความต้องการทางเพศ และความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคก่อนการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีคุณภาพ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้กลิ่นน้ำมันหอมระเหยช่วยในการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศในการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับช่วงเวลาที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หลังจากการคลอดบุตร			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์แบบไม่มีการใส่โลม (Quickies)			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ทางเพศกับการทำหมัน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจผิดในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการตอบสนองทางเพศของเพศชาย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการจูบ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการสวนล้างทวารหนักก่อนการมีเพศสัมพันธ์ (กลุ่มรักร่วมเพศ)			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการขลิบอวัยวะเพศที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการทางเพศสูง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการทางเพศลดลง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อสัมผัสในกรร่วมเพศที่ดี			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศแข็งตัวช้า			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศแข็งตัวไม่เต็มที่			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการกระตุ้นอวัยวะเพศชายเพื่อความแข็งแรง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำให้อวัยวะเพศแข็งตัวในกลุ่มที่มีอาการหย่อนสมรรถภาพทาง			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		เพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการขยายขนาดอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำให้อวัยวะเพศแข็งตัวได้นาน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับขนาดของอวัยวะเพศชายไม่เกี่ยวกับความสุขทางเพศ			
		การให้ความรู้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางเพศของสตรีลดลง และอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ทางเพศในหญิงวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ทางเพศเมื่อใช้ยาฉีดคุมกำเนิด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หลังจากการตัดมดลูก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการตอบสนองทางเพศในเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของการเสียความบริสุทธิ์ทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงออกขณะมีอารมณ์ทางเพศในเพศหญิง			
	ระหว่าง การมีเพศสัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศรส			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการเล้าโลมทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคระหว่างกรมีเพศสัมพันธ์			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ในการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับท่วงท่าในการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับท่วงท่าในการมีเพศสัมพันธ์ขณะตั้งครรภ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ควรทำขณะมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของเพศหญิงขณะมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของเพศชายขณะมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับจุดสุดยอดทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างมีรอบเดือน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการเจ็บที่อวัยวะเพศชายขณะมีเพศสัมพันธ์ และวิธีแก้ไข			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับน้ำหล่อลื่น			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการอ่อนตัวของอวัยวะเพศชายขณะที่มีเพศสัมพันธ์ และวิธีการแก้ไข			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการตอบสนองทางเพศของชายเมื่อถูก Oral Sex			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับไม่สามารถสอดอวัยวะเพศได้สุด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการตอบสนองทางเพศของเพศหญิงขณะที่มีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการสอดใส่อวัยวะเพศเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการตอบสนองทางเพศของเพศชายเมื่อถึงจุดสุดยอดทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการในการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการในการกระตุ้นฝ่ายหญิงเพื่อให้ถึงจุดสุดยอดทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการเจ็บที่อวัยวะเพศหญิงขณะที่มีเพศสัมพันธ์ และวิธีการแก้ไข			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการเจ็บที่ท้องขณะที่มีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการไม่สามารถหลังอสุจิได้หากไม่มีการเกร็งขาช่วย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการแพ้ถุงยางอนามัย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการไม่ถึงจุดสุดยอดทางเพศ และวิธีการแก้ไข			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการหลังเร็ว และการแก้ไข			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับลมที่ออกจากช่องคลอดขณะมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการเล้าโลมทางเพศให้กับชายวัยทอง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารหล่อลื่นช่วยในการมีเพศสัมพันธ์ของหญิงวัยทอง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับความผิดปกติเกี่ยวกับการหลัง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการมีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ			
		หลังจากการมีเพศสัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับผลดีหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลร่างกายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการปวดศีรษะหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการบิดสวาระหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิงหลวม			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับเลือดออกจากอวัยวะเพศชายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการเจ็บที่อวัยวะเพศหญิงหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติทางร่างกายหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย (เพศชาย)			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติที่อวัยวะเพศหญิงหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของเพศหญิงหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับเลือดออกจากอวัยวะเพศหญิงหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด	ก่อนการมีเพศสัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการงดการร่วมเพศ			
		สัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกวิธีในการคุมกำเนิด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการนับวันปลอดภัย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการให้ยาคุมกำเนิด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการให้ยาฉีดคุมกำเนิด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการใส่ห่วงอนามัย			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือ พิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการฝังยา			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำหมัน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการคุมกำเนิดหลังการคลอดบุตร			
		ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการหลังภายนอก และประสิทธิภาพในการคุมกำเนิด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการมีเพศสัมพันธ์ขณะมีรอบเดือน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการใช้ถุงยางอนามัย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยการใช้ถุงยางอนามัยของเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศอ่อนตัวขณะสวมถุงยาง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการคุมกำเนิดจากการหลังภายในถุงยางอนามัย			
		หลังจากมีเพศสัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยใช้ยาคุมกำเนิดชนิดกินหลังจากมีเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการสวนล้างช่องคลอดเพื่อฆ่าเชื้ออสุจิ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการกินยาคุมกำเนิดธรรมดาทดแทนยาคุมกำเนิดหลังจากมีเพศสัมพันธ์			
		การคุมกำเนิด แบบอื่น ๆ	การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยแผ่นแปะติดคุมกำเนิด (กอลเอี้ยะ)			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดโดยยาคุมกำเนิดชนิดใส่ในโพรงมดลูก			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทร ทัศน์	นัง สี พิมพ์	อิน เตอร์ เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับห่วงสอดช่องคลอด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับตัวยาฆ่าเชื้อ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับฟองน้ำคุมกำเนิด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับฝาครอบปากมดลูก			
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์		การให้ความรู้เกี่ยวกับอายุ สภาพร่างกายที่พร้อมในการตั้งครรภ์ ลักษณะที่เอื้อต่อการตั้ง ครรภ์และวิธีการตรวจสอบการตั้งครรภ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอายุและสภาวะการเจริญพันธุ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการในการปฏิสนธิ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนการตั้งครรภ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับห่วงทำในการร่วมเพศที่เอื้อต่อการตั้งครรภ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโอกาสในการตั้งครรภ์จากสถานการณ์ต่าง ๆ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการของการตั้งครรภ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจการตั้งครรภ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจการตั้งครรภ์ด้วยตนเอง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจการตั้งครรภ์โดยการอัลตราซาวด์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับเลือดล้างหน้าเด็ก			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับฮอร์โมนที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่ช่วยในการตั้งครรภ์			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทร ทัศน์	นัง สื่อ พิมพ์	อิน เตอร์ เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการตั้งครรภ์หลังจากตัดมดลูก 1 ข้าง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ที่ช่วยในการตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดอุณหภูมิที่ช่องคลอดเพื่อหาวันที่ไข่ตก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจร่างกายก่อนการตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของรอบเดือนที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโอกาสในการตั้งครรภ์หลังจากการทำหมัน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกเพศบุตร			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ ของทารกและมารดา และการดูแล			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการแพ้ท้อง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเจาะตรวจน้ำคร่ำ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจ non – invasive technique			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ขณะตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารระหว่างการตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการกระทบกระเทือนระหว่างการตั้งครรภ์และการป้องกัน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางกายวิภาค และการเปลี่ยนแปลงโดยปกติทั่วไปทางร่างกายของมารดาขณะตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลการตั้งครรภ์ และการตรวจต่าง ๆ ระหว่างการตั้งครรภ์			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทร ทัศน์	นัง สื่อ พิมพ์	อิน เตอร์ เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาวะจิตใจของมารดาระหว่างการตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์แฝด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลร่างกายของมารดา และพฤติกรรมที่ควรละเว้นขณะตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการพัฒนาทารกตั้งแต่อยู่ในครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะความเป็นอยู่และพัฒนาการขั้นต่าง ๆ ของทารกในครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติของมารดา และทารกระหว่างการตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ขณะมารดาติดเชื้อเอดส์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับผลของโรคต่าง ๆ จากมารดาที่ส่งผลต่อการตั้งครรภ์และทารกในครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติ โรคแทรกซ้อนระหว่างการตั้งครรภ์ วิธีป้องกันและการแก้ไข			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติของทารกในครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการคลอด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการคลอดบุตร			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการใกล้คลอด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการฉีดยาที่กระดูกสันหลังเพื่อการคลอดบุตร			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการคลอดก่อนกำหนด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการคลอดด้วยวิธีธรรมชาติ			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทร ทัศน์	นัง สื่อ พิมพ์	อิน เตอร์ เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับหลังการคลอด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับการผ่าเพื่อคลอดก่อนกำหนด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับงบประมาณในการทำคลอด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลมารดาหลังการคลอดบุตร			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติทางร่างกายของมารดาหลังการคลอดบุตร			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลทารกแรกเกิด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องใช้อุปกรณ์สำหรับเด็กแรกเกิด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติของทารกหลังการคลอด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หลังการคลอดบุตร			
		การให้ความรู้ในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร สารอาหาร ยา สารเคมี สารเสพติด เครื่องสำอางค์ ที่มีผลต่อ			
		การตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจในต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสามีแพ้อาหารยา			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ต่อเนื่องหลังจากการทำแท้งล้มเหลว			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับเสื้อผ้าที่เหมาะสมแก่การสวมใส่ขณะตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีบุตรยาก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาวะการมีบุตรยาก			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์โดยแพทย์เป็นผู้ช่วยเหลือ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอันตราย ผลเสียจากการทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความสามารถและโอกาสในการตั้งครรภ์หลังจากการทำแท้งบุตรเอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์หลังจากการทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติหลังจากการทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับรอบเดือนหลังจากการทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการแท้งโดยธรรมชาติ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการแท้งคุกคาม			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการชุดมดลูก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หลังจากการทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจการแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจหา DNA			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการตรวจ และราคา ในการตรวจ DNA			
2. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ	การให้ความรู้เกี่ยวกับการระมัดระวังดูแลรักษาสุขภาพ ร่างกาย อวัยวะเพศ และการป้องกันตนเองจากโรคต่าง ๆ	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพทั้งชายและหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกลมปราณ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสุขภาพร่างกาย และอวัยวะเพศ ของเพศชาย			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือ พิมพ์	อินเทอร์เน็ต
	และโรคที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพในวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความแก่			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเพื่อป้องกันอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารเพื่อเสริมฮอร์โมนเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟูอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศของเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ในการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการขลิบอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำความสะอาดอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติของอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการสังเกตอาการผิดปกติทางร่างกายจากอวัยวะเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกาย และอวัยวะเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายของเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับผ้าอนามัย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายเมื่อต้องตัดมดลูก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำศัลยกรรมทรวงอก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจภายในของเพศหญิง			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำความสะอาดอวัยวะเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการสังเกตอาการผิดปกติทางร่างกายจากอวัยวะเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการผิดปกติของอวัยวะเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำศัลยกรรมอวัยวะเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของเพศชายวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของเพศชายเมื่อเข้าสู่วัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับฮอร์โมนของเพศชายวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของเพศชายวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจสุขภาพร่างกายของเพศชายวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพของชายวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของเพศหญิงวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจร่างกายของเพศหญิงวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการให้ฮอร์โมนเพศทดแทนในหญิงวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพของหญิงวัยทอง			
	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป และโรคที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการ	การให้ความรู้เกี่ยวกับวัณโรค			
	ตรวจรักษา	การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเรื้อน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรค Hyper sex			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคหลอดเลือดแข็งตัว			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการ Priapism			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคกระดูก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคโคโร (โรคจู๋)			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคต่อมลูกหมากโต			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการนอนกรน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคกระบังลมหย่อน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเนื้องอก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคไวรัสตับอักเสบนชนิด B			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคหัวใจ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับหลอดเลือดหัวใจอุดตัน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอัลไซเมอร์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคโลหิตจาง			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคฉับวน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งในเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจมะเร็งด้วยตนเอง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเกี่ยวกับช่องปากในผู้สูงอายุ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคไส้เลื่อน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หลังจากการผ่าตัดเนื้องอกในมดลูก			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจเลือดเพื่อตรวจหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับช่องทางและโอกาสในการติดโรคทางเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคหนองในแท้ หนองในเทียม			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเริม			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคหูดหงอนไก่			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคซิฟิลิส			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับแผลริมอ่อน แผลริมแข็ง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคช่องคลอดอักเสบ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับภาพของผู้ที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แบบต่าง ๆ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อเริมจากการทำ Oral sex			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทร ทัศน์	หนังสือ พิมพ์	อิน เตอร์ เน็ต	
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจเชื้อเอชไอวี				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานพยาบาลที่ให้บริการในการตรวจรักษาโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ ศัลยกรรมทางเพศ วางแผนครอบครัว มีบุตรยาก ฯลฯ				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการตรวจเลือด ให้คำปรึกษาช่วยเหลือผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการทำแท้ง				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการขอขลิบอวัยวะเพศ				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการให้บริการสุขภาพของวัยรุ่น				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการรักษาอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการให้คำปรึกษาการให้ความรู้สุขภาพจิต				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับธนาคารอสุจิ				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการดูแลหญิงตั้งครรภ์				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการขอขลิบอวัยวะเพศชาย				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการรับเลี้ยงเด็ก				
	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ ยา เครื่องสำอาง สารเคมี และสาร	การให้ความรู้เกี่ยวกับยา ฮอโมน สารต่าง ๆ ที่มีผลในเรื่องเพศสัมพันธ์ และเครื่องมือแพทย์					
	ออกฤทธิ์ต่าง ๆ		การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาฮอโมนเพศหญิง				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาเพื่อรักษาอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ				
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโคเคนที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ				

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคฮอร์โมนเพื่อการแปลงเพศชายสู่เพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารซิลิโคนในการเพิ่มขนาดของอวัยวะส่วนต่าง ๆ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับยาฉีดเพื่อช่วยให้อวัยวะเพศแข็งตัว			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารที่เสริมอารมณ์ทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารที่ทำลายสมรรถภาพทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับยาที่ทำลายสมรรถภาพทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอางในผู้สูงอายุ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรที่สามารถใช้ทดแทนฮอร์โมนเพศหญิง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารบำรุงร่างกายเพศหญิงขณะมีประจำเดือน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์แพทย์ที่ใช้ในการตรวจภสยใน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับยานอนหลับ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคซ็อกโกแลตกับอารมณ์ทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับยาชะลอการหลั่ง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับยาเลื่อนประจำเดือน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริโภควิตามินระหว่างการตั้งครรภ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ในการขยายอวัยวะเพศชาย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ทางเพศ (Sex toy)			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของบุหรี่			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทร ทัศน์	หนังสือ พิมพ์	อิน เตอร์ เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยา Fugazol			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยา Primolut N			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยา V1 immunitor			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับวัคซีนรักษาโรคเอดส์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยาป้องกันการแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยาที่มีสารสเตียรอยด์ที่มีผลต่อยาคุมกำเนิด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคยาน้ำสตรี			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยากระตุ้นการตกของไข่เพื่อช่วยในการตั้งครรภ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยาคุมกำเนิดชนิดกิน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับผลข้างเคียงของยาคุมกำเนิดชนิดกิน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยาคุมกำเนิดชนิดฉีด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับผลข้างเคียงของยาคุมกำเนิดชนิดฉีด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยาคุมกำเนิดชนิดกินหลังจากมีเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับผลข้างเคียงของยาคุมกำเนิดชนิดกินหลังจากการมีเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยาคุมกำเนิดฝัง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับวงแหวนคุมกำเนิด			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับยาที่ใช้ในการทำแท้ง			
3. ลักษณะทางจิตวิทยา	การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของ	การให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงออกเรื่องอารมณ์ ความรัก เนื่องมาจากการเลี้ยงดูในวัยเด็ก			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
ของความรู้เรื่องเพศ	อารมณ์ความรัก และการเปลี่ยนแปลง	การให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการพัฒนาทางจิตใจในวัยเด็ก			
	ทางจิตใจ พฤติกรรมในวัยต่างๆ	การให้ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็กวัย 7 ปี			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็กวัย 10 – 11 ปี			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็กวัย 13 ปี			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็กวัย 14 ปี			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็กวัย 15 ปี			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงออกเรื่องความรักนอกเหนือจากการมีเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความรัก ความหึงหวง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการปนเปื้อนทางอารมณ์ อารมณ์เสีย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางอารมณ์ความรักของเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางอารมณ์ความรักของเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กปีศาจวอร์ดทีนออน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ อารมณ์ และพฤติกรรมในวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ของวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความรักของวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสื่อสารกับวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางอารมณ์ และพฤติกรรมของวัยรุ่น			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการหมกหมุ่นทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ อารมณ์ และพฤติกรรมในเพศชายวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับสภาพจิตใจเพื่อความพร้อมในการมีเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศในชายวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพจิตใจ พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในชายวัยทอง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับสภาพจิตใจและพฤติกรรมในวัยทองและผู้สูงอายุ			
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ดี			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับแรงผลักดันทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับจินตนาการทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ความรัก ความต้องการทางเพศในเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งภายนอกที่กระตุ้นเร้าอารมณ์ตามรสนิยมทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการทางเพศสูงในเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการทางเพศของเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการระบายอารมณ์ทางเพศโดย Sex phone			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับรสนิยมเรื่องความรักในเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับรสนิยมทางเพศของเพศชาย			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการระบายอารมณ์ความต้องการทางเพศ(การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง) ในเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการระบายอารมณ์ความต้องการทางเพศ(การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง) ในเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกเรื่องเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างทางอารมณ์ และความต้องการทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างทางอารมณ์ทางเพศระหว่างเพศชายและเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ทางเพศของเพศชาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพจิตใจของเพศหญิงเนื่องจากการไม่ได้รับการตอบสนองทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพจิตใจที่แปรปรวนเนื่องจากการไม่ถึงจุดสุดยอดทางเพศในเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพจิตใจเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาวะทางจิตใจที่มีผลต่อความรู้สึกทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความเครียดที่มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศที่มีสาเหตุจากจิตใจ			
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการให้ความรู้	การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุความคับข้องทางจิตใจเนื่องจากความรัก			
	คับข้องทางจิตใจ	การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับสภาพจิตใจและการวางตัวเมื่อผิดหวังในเรื่องความรัก			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาวะทางจิตใจของผู้ที่ทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษา ฟันฟูสภาพจิตใจของผู้ที่ถูกข่มขืน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับสภาพจิตใจเมื่ออยู่ในสภาวะที่ไม่ปกติทางอารมณ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการโรคสภาวะซึมเศร้า			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาวะทางจิตใจของผู้ที่ฆ่าตัวตาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับบุคคลที่อยู่ในสภาวะการเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการฆ่าตัวตาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสถิติต่างๆ ที่เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และการแก้การให้ความรู้การฆ่าตัวตาย			
	การให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ	การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการเบื่อหน่ายการมีเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการบกพร่องทางเพศอันเนื่องมาจากการเลี้ยงดู ประสบการณ์ เหตุการณ์ในอดีต และพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างจากสังคมส่วนใหญ่			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์เนื่องจากอาการ Vaginismus			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับโรค “นิมโฟมาเนีย” (อาการที่มีความต้องการทางเพศสูงในเพศหญิง Nymphomania และในเพศชายเรียกว่า Satyriasis)			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการ “อิสทีเรีย”			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับนักถ้ำมอง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการชอบอดอวัยวะเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความสุขทางเพศกับส่วนต่างๆ ของร่างกายหรือวัตถุต่างๆ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการ Madonna Whore Syndrome			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการนิยมชมชอบผู้มีเจ้าของแล้ว			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการ “ไฮเปอร์เซ็กซ์”			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการย้าคิดย้าทำ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการขโมยสิ่งของอย่างยับยั้งชั่งใจไม่ได้			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการวางเพลิงบ่อย ๆ อย่างยับยั้งชั่งใจไม่ได้			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการเปลี่ยนแปลงเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ร่วมสายเลือด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการทางเพศกับเด็ก			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการทางเพศกับผู้สูงอายุ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการทางเพศกับสัตว์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการทางเพศกับศพ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการทางเพศกับปีศาจ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการทางเพศกับอุจจาระ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีความต้องการอวัยวะเพศกับเพศตรงข้าม			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับโทรศัพท์ลามก			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการ Fetish			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแลกเปลี่ยนคู่นอน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบเป็นกลุ่ม			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มอาการ Sadism			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของอาการ Sadism			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศของกลุ่มอาการ Sadism			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มอาการ Masochistic			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของอาการ Masochistic			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศของกลุ่มอาการ Masochistic			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มอาการ Masochistic			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับอาการ Sadomasochistic			
	การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ		การให้ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศชาย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศชาย			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจผิดในเรื่องของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับทัศนคติการมองโลกและความรักของกลุ่มชายรักร่วมเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศหญิง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมแบบหญิงรักร่วมเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงความรักของหญิงรักร่วมเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มพฤติกรรมแบบ Bisexual			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมแบบ Bisexual ชาย			
4. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์	การให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับทัศนะของศาสนาพุทธต่อการทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ผิดศีลธรรม			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามทางศาสนาพุทธในเรื่องเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตทางเพศของแต่ละวัฒนธรรม			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในการคุมกำเนิดของชนชาติต่าง ๆ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและพฤติกรรมทางเพศของคนในสังคมที่เปลี่ยนไป			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของพฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่นในเรื่องเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการให้ความรู้การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสภาวะการณที่นำไปสู่การทำแท้ง			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการประพฤิตที่ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารในวัฒนธรรมชาวจีน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดในการมีเพศสัมพันธ์ของชาวจีน			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักร่วมเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการขายบริการทางเพศของกลุ่มชายรักร่วมเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของหญิงขายบริการทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของชายขายบริการทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีใช้บริการ อบ นวด			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับบริการทางเพศทางโทรศัพท์ (Sex phone)			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสื่อลามกที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตในด้านลบ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับผลการสำรวจต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการในการนำสัตว์ป่ามาบริโภคเพื่อบำรุงกำลังทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ในการให้ความช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับการรวมตัว การจัดตั้ง กลุ่ม สมาคม เกี่ยวกับผู้สูงอายุ			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับประเพณีในการตัด "คริตอริส"			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ในประเทศต่าง ๆ			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในสังคมไทย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมเรื่องพรหมจรรย์ การรักษนวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการดูสาวที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับความรัก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อและความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องการหย่าร้างในสังคมไทย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมที่ความปฏิบัติต่อพ่อและแม่ ในสังคมไทย			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศของวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมภาพลามกอนาจาร			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับอุปกรณ์ทางการแพทย์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้ง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และจริยธรรมที่เกี่ยวกับการเจริญพันธุ์ (ผสมเทียม)			
	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัว	การให้ความรู้เกี่ยวกับความรัก การปรับตัว และการวางตัวในสังคม			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
	การปรับตัว ชีวิตคู่ ชีวิตครอบครัว	การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวกับบุคคลอื่นในสังคม			
	ความรัก และการแต่งงาน	การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเพื่อใช้ชีวิตในเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างมีคุณภาพ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับบรรณนิยทางเพศ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ขณะที่ยังไม่พร้อม			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวในชีวิตคู่(ยังไม่มีครอบครัว)			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวในเรื่องความรักของวัยรุ่นกับครอบครัว			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความรักในวัยเรียนของวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการสร้างความสัมพันธ์ฉันท์หนุ่มสาว			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวระหว่างคนรักและกลุ่มเพื่อน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวเมื่อมีการให้ความรู้กับคนรัก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจภายในครอบครัวของวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวเมื่อชมชอบผู้ที่มีอายุมากกว่า			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวเมื่อชมชอบผู้ที่มีคู่แล้ว			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวในฐานะคนรักในวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการแสดงความรักของวัยรุ่น			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางตัวเมื่อมีกลุ่มรักร่วมเพศมาชมชอบ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการการผิดพลาดในความรัก ชีวิตคู่ (กรณีไม่สามารถระบุได้ว่ามีครอบครัวหรือไม่)			

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ	ประเด็นเรื่องเพศ		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
		การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการใช้ชีวิตคู่			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการให้ความรู้ภายในครอบครัว			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการไม่สมหวังในชีวิตครอบครัว และการแก้การให้ความรู้			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับตัว การวางตัวในชีวิตครอบครัว			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการนอกใจโดยฝ่ายชายเป็นผู้กระทำ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการนอกใจโดยฝ่ายหญิงเป็นผู้กระทำ			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารกับบุตรในเรื่องเพศศึกษา			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับสามีมีเพศสัมพันธ์นอกบ้าน			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับหย่าร้าง			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความรักของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องความรัก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อความรัก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกคู่			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการพิจารณาเรื่องความรัก			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างความรักนอกเหนือจากการมีเพศสัมพันธ์			
		การให้ความรู้เกี่ยวกับความรักและเพศสัมพันธ์			

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศ	ประเด็นเรื่องเพศ			โทร ทัศน์	หนังสือ พิมพ์	อิน เตอร์ เน็ต
			การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินชีวิตคู่			
			การให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินชีวิตโสด			

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายกอบพงษ์ กุณทียะ เกิดเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2512 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงในปีการศึกษา 2535 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2542 เคยปฏิบัติงานในตำแหน่งช่างภาพข่าวการเมือง ประจำรัฐสภา ของกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ The Nation, ผู้ประสานงานอาสาสมัครรัฐธรรมนูญ ในโครงการอาสาสมัครกับการเรียนรู้รัฐธรรมนูญ และการเลือกตั้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดสมุทรปราการ และนักวิชาการเผยแพร่ ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย